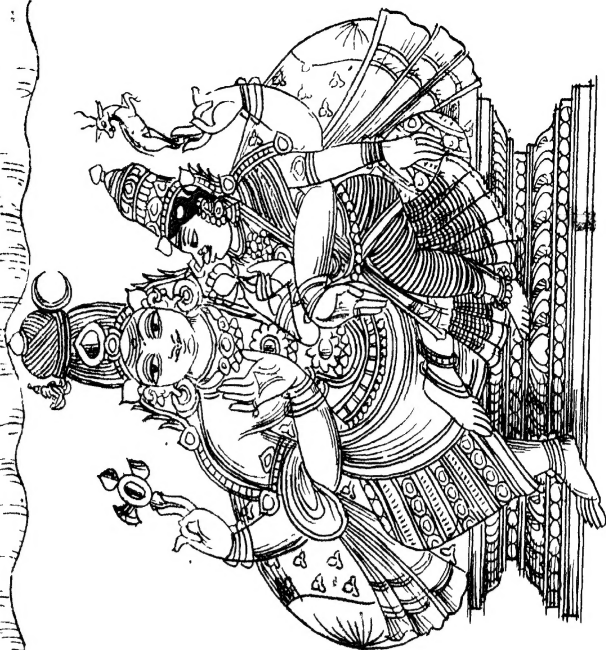

நானாடக் கூடலானதிருவினையாடல் -

திருச்சிற்றம்பலம்.

—*—

கூடற்காண்டம்.

பத்தொன்பதாவது

நான் மாடக்கூடலானபடலம்.

பாசிவணக்கம்.

எழுசீரடியாகிரியவருத்தம்.

பூதங்களல்லபொறியல்லவேறுபுலனல்லவுள்ளமதியின்
பேதங்களல்லவினையுன்றிநின்றபிறிதல்லவென்றுபெருநூல்
வேதங்கிடந்துதமொறும்வஞ்சுவெளிவென்பகூடன்மறுகிற்
பாதங்கனோவவோயிரதனாகிபகர்வாரையுமவரோ.

(இ-ள்.) கூடல் மறுகில்-மதனாயின்திருவீதியில், பாதங்கள் நோவ வனோ இ
ந்தனம் ஆகி பகர்வாரா ஆயுமவர்-தமதுதிருவடிகள் வருத்த வளையும விற்குமுத
லியனவாக விற்றறனிய சோமசுந்தரக்கடவுளை யாராய்ந்தனரும்றிவுடையோர், பூ
தங்கள் அல்ல - பிருதிமுதலியபூதங்களும்ல்ல, பொறியல்ல-ஞானேந்திரியங்களு
மல்ல, வேறு புலன அல்ல - ஏனை ஐம்புலன்களுமல்ல, உள்ளம் ஆதியின் பேதங்கள்
அல்ல - மனமுதலிய வந்தக்கரணங்களின் விசற்பங்களும்ல்ல, இவை அன்றி நின்
ற பிறிது அல்ல என்று-(அப்பூதமுதலிய) இவைகள் தாமல்லாமலும் சேடி.த்துநின்ற
வான்மாவும்ல்லவென்று, பெரு நூல் வேதம் கிடந்து தமொறும் வஞ்சுவெளி என்ப-
பெருநூலாகியவேதங்கள் (உண்மையுணராது) கிடந்து தமொறிநிற்கும் வெறுவெ
ளியென்று கூறுவர்.

முதலியன என்றது மாணிக்கம்வற்றதும் குதிரைவிறந்தும் எனக்கொள்க.

உள்ளமதியின்பேதங்களல்லவென்புதற்கு - மதியின் உள்ளம்பேதங்களல்ல
வென்று சொல்வகைசெய்து ஆராயின் மனமுதலிய அந்தக்கரணங்களல்லவென்று
பொருள்கொள்ளுதலுமொன்று. உததமகாப்பியத்தி னுண்முகத்திலேமுத்த செய்யு
ளுக்கு அக்காப்பியத்தின்வந்லாறுணாத்துதற்கு ஒருவாறு பதப்பொருளைவிட்டு இல
க்கணையாக முன்னர்ப் பொருள்கோடல் இலக்கணமாதலால் இந்நூன்முத்தது அவ
வாறு பொருள்கொள்ள “சத்தியாய்ச்சிவமாதித்தனிப்பர-முத்தியானமுதல்” என
எழுந்த செய்யுனின்போர்த முதல் என்னும் ஈட்களசெவத்தி னிலக்கணத்தை வற்புறு
த்தற்கு இப்பாயிரம் எழுந்ததாதலால், பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு என்னும் பூதங
கள் நித்தியமாய் நிலைத்தோற்றமுண்டையும், அவற்றின் புணாசியால் அவன்,

அவள், அது என்னும் பிரபஞ்சத்தோற்றாவும், அப்பூதங்களுள் வாயு மற்றை மூன்றுபூதங்களையும் நிலைபெறச்செய்து தான் அவற்றின்சமுகத்தில் நிலைபெறுதலாலும், தேயு மற்றை மூன்றுபூதங்களையும் அழித்துத் தான் அவற்றின்சமுகத்தில் அழிதலாலும், அப்பு மற்றை மூன்றுபூதங்களையுந்தோற்றித் தான் அவற்றின்சமுகத்தில்தோன்றுதலாலும், பிருதுவி மற்ற மூன்றுபூதங்களினின்று துகரப்படும் பயன்களைக் கொடுப்பித்துத் தானும் அவற்றின்சமுகத்தில் பயன்படுதலாலும், இவ்வாறு செயப்படு பொருள்களுக்கு ஒவ்வொன்றே வினைமுதல்களாய் வேறாய் நின்று காரியநிகழ்த்துதலைக் காட்சியளையவாய் கண்கூடாகக் காணநிற்பவன் தமக்கு வேறு வினைமுதல் வேண்டாமையும் உடைமையால் அதுவேதெய்வமெனின்;—பூதக்கூட்டுறவால் ஆகிய வருக்கள் தோன்றுதலும் கெடுதலும் உள ஆதலால் நித்தியமின்மையும் நிலைத்தோற்றம் அன்றித் தோற்றக் கேடுகளுடைமையும்; இந்நான்கு பூதங்களும் ஒருசேர முத்தொழிற்படுதலின் ஒன்றையொன்று காரியப்படுத்தும் வன்மையை யுடையன அல்லவாதலால் செயப்படுபொருட்கு ஓர்வினைமுதல் வேண்டிமாறுபோல முத்தொழிற்படுதலின்றி மேம்பட்டுள்ளானொருவன் வினைமுதலாக நின்று அவற்றைத் தொழிற்படுத்தற்கு ஊண்டப்படும் ஆதலால் உலோகாயதன் கூற்றை மறுத்துப் பூதங்களல்லவெனவும், நீரிறைக்குங் கருவியினைமந்த அவயவங்கள் தாமே தொழிற்படுதல்போல ஐம்பொறிகளுந் தாமே சத்தாதிவிடயங்களை யுணர்ந்து அதுபவியாநிறற்றலால் அவையே பொருள் என்னில்;—சத்தாதிவிடயங்களை ஐம்பொறிகளும் திருசேரவுணராமலும், சத்தத்தையுணரும்பேயுறி ஏனைவிடயங்களை யுணராமலும், ஓநிர் திரியமுணரும்விடயத்தை மற்றோநிர் திரியமுணராமையும் உடைமையால் அவற்றைக்கூட்டிக் காரியப்படுத்தும் ஓர்வினைமுதல் வேண்டப்படுமாதலால் சங்கிராந்தவாதியின் கூற்றைமறுத்துப் பொறியல்ல எனவும்; மூலப்பிரகிருதியிற் றேன்றிய சத்தமுதலிய பஞ்சதன்மாத்திகைகளுமே உலகமாய் நிற்பவன் அவையே பொருளாம் என்னில்;—அப்பஞ்சதன்மாத்திகைகளுந் தோன்றுதற்குக் கருவியாய் நின்ற அந்த மூலப்பகுதி சடமாதலால் அவற்றைக் காரியப்படுத்த ஓர்வினைமுதல்வேண்டப்படும் ஆதலால் சாங்கியன்கூற்றை மறுத்துப் புலனல்ல எனவும்; அந்தக்கரணங்களையின் றி இந் திரியங்கள் சத்தாதிவிடயங்களை யறிதல்கூடாமையால் அவையே பொருள் என்னில்;—அவற்றைக் காரியப்படுத்த ஓர்வினை முதல்வேண்டும் ஆதலால் அச்சங்கிராந்தவாதியின் கூற்றை மறுத்து உள்ளமதியின்பேதங்களில் எனவும்; கண்ணால் உருவத்தையன்றி யேனைவிடயங்களை யுணர்ந்து துகர்தல் ஒண்ணுதென்றுணரும் ஆன்மாதனக்கு வேண்டியவிடயங்களை துகர்த்தற்கு அதற்குத்தக்க இந் திரியங்களைப்பொருந்தி துகர்த்தவருதலால் அதுவே பொருள் என்னில்;—அந்த ஆன்மா ஓர்வினைமுதல் அறிவிக்க அறியும் சதசத்தாகையால் ஈஸ்வர அவிகாரவாழியின் கூற்றைமறுத்துப்பிரிதல் எனவும், இதுகாறஞ் சமயிகள்கூற்றைமறுத்து மேல்வருதல் நிட்களசிவத்தின் இலக்கணத்தை வற்புறுத்த எழுந்ததனால் அந்த நிட்களசிவம் பிரபஞ்சகிருட்டிக்குத் தனக்கோர் உபாதானகாரணமாய் நின்ற மாயை, மாமாயையென்னும் இவற்றிற்கு அப்பாற்பட்ட தோன்றாநிலையாய் நிற்பதால் வஞ்சகவெளியெனவுங்குறினார், உள்ளமாத் தி உள்ளமதிசுறுக்கல், உள்ளமதியின்பேதங்கள் என்றது மனமுதலிய கரணங்கள் தம்முள் தொழில் வேறுபாடுடைமையற்றி யென்க, பதப்பொருளைச் சங்கியார்த்தம் எனவும், இலக்கணையாற்பொருள்கோடலை லட்சியார்த்தம் எனவும், அவ்வாறு பொருள்கொள்ளநிற்பதை வியஞ்சகம் எனவும் வடநூலார் கூறுவர். இதனைத் தமிழ்நூலார் சிறப்புப்பாயிரம் என்பர் “தெய்வவணக்கமுஞ்செயப்படுபொருளும்-செப்புவதாகுஞ்சிறப்புப்பாயிரம்” என்பது சூத்திரம், சித்தியாரில் “சாந்துபெய

ரானவைதலம்புனல்கனற்பின்-காற்றுமெனலாம்” என்பதில் “போற்றுமிவைரித்த வியல்பாழிவைபுணர்ப்பே” எனவும் “ஒத்துதுபுணர்ச்சியினுருக்கள்பலவாகும்” எனவும் “நிலம்புனலனல்கால்காண நிறுத்திமெழிக்குமாக்கும்-பலந்தருமொருவனின் ரூப்பண்ணிடவேண்டாவென்னில்” எனவும் “பூதமானவைரித்தமென்று புகன்ற தென்னையுருக்களாய் - ஆதலோடழிவாகுமாதலினாகுவோரவரவேண்டிடும்” எனவும் “நாறுகாயடைகூடும்வேறெருவன்றனலெனநோக்கிநீ - தேறுபூதசெயற்கும் வேண்டிமொருத்தனென்றுதெளிந்திடே” எனவும் “இலங்கிப்தோற்றநிறற்றலீதி வையிசைதலாலே - நலங்கிளர்தோற்றநாசந் தனக்கிலாநாதன்வேண்டிடும்” எனவும் உலோகாயதன்கூற்றும், மறுப்பும்; சங்கற்பிரகாரதரணத்தில் “செயலுறுபூட்டைப் பலவகையுறுப்புமிலகியதொழில்போல் - ஐம்பொழிபுலன்களின்புதுமன்றே” எனவும் “அஞ்சுமொருகாற்றுஞ்சாதநிற்கழிவென்” எனவும் “ஒன்றின்பயனனியொன் றநியாதால்” எனவும் சங்கிராந்தவாகியின்கூற்றும், மறுப்பும் “மூலம்பூரியட்டக ம்விக்கிரியாகுமுன்றூய்ப்பிரகருதி - தூலகுக்கம்பரமாயச்சுத்தபுருடன்சந்நிதியில் - பாலன்சேட்டைபுரிந்துலகம்யோனிபலவாய்ப்பாந்தொடுங்கும்” எனவும் “இரண்டி னையும் - அருடனுவாய்ச்சேட்டிப்பித்ததியுமமலனரனையாம்” எனவும் சாங்கிய ன்கூற்றும், மறுப்பும் “இனையவாய்தலினிகழ்தருபயனவை - அந்தக்கரணமுந்தியு ணர்ந்திடும் - இவையகல்வுழிஇயைம்பொழிபுலனிகழா” எனவும் “மனாதிபுமெய்யு யிர்ச்செயலுந் - தனக்கிலே” எனவும் சங்கிராந்தவாகியின்கூற்றும், மறுப்பும் “கண் ணலோசையுந்கந்தமுங்கருத - ஒண்ணுதென்னு முணர்வுடைமையினல் - அவ்வப்பு லன்கட்கவ்வப்பொறிகள் - செவ்விதினிலுவிச்சேர்ந்தவைநுகரும்” எனவும் “அநி ந்திடுமொன்மாவொன்றையொன்றினுலநிதலானும் - அநிந்தவைமறத்தலானுமநிலிக் கவநிதலானும் - அநிந்திடுந்தன்னையுந்தா னநியாமையானுந்தானே - அநிந்திடுமநி வனன்றாமநிலிக்கவநிவனன்றே” எனவும் ஈஸ்வரவடிகாரியின்கூற்றும், மறுப்பும்; மாயைமாமாயைக்கு அப்பாற்பட்டுநின்ற ரிட்களசிவத்தினிலக்கணம் “அப்பாலைக்கப் பாலைக்கப்பாலானையாருநிற்கண்டடியேனயர்த்தவாறே” என்னும் உண்மைத்திருவா க்கும் ஆகிய இவ்வேதக்களால் உணர்க. “எனவயுந்தானாய்” என்ற மாயாவாகியின் கூற்றை மறுத்து ரிட்களசிவத்தினிலக்கணத்தை வற்புறுத்தியுதெனக் கொள்ளலும் ஒன்று. இதுபிறர் தம்மதமேற்கொண்டு களைவு என்னுமதம். “அல்லையிதல்லையிதெ னமறைகளும்ன்மைச் - சொல்லினுறுதித்தினைக்கு மிச்சுந்தரநாடற்கு” என முன் னர்க்கூறியசெய்யுளின்கருத்தும் இதுவேயெனக்கொள்க. (க).

சிவசத்திவணக்கம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்

திருமகள்வலக்கண்வாக்கின்சேயிழையிடக்கண்ணாநப

பெருமகணுதற்கணாகப்பெற்றுவான்செல்வங்கல்வி

யருமைவீடெரிப்பாள்யாவளவனாயிர்த்துணைவன்காண

வொருமுலைமறைந்நாநாணியொசிந்தபூங்கொம்பினின்றான்.

(இ-ள்.) திருமகள்வலக்கண் - பூமகளேவலக்கண்ணும், வாக்கின்சேயி

ழைஇடக்கண் - நாமகளேயிடக்கண்ணும், ஞானப் பெருமகள் நுதற்கண் ஆகப் பெற்று - பாஞ்ஞானமாதே நெற்றிக்கண்ணுமாகப்பெற்று, வான்செல்வம் கல்வி அருமைவீடு அளிப்பாள் யாவள் - பெருஞ் செல்வத்தையுந் கல்விவையுந் பெறுதற்க ியமோட்சத்தையும் கொடுப்பவள் எவள், அவள் - அவ்வினைவியே, உயிர்த்துணை

வன் காண - தனதுயிர்போன்ற துணைவனாகிய சிவபெருமான் நோக்கியருள், ஒரு முலை மறைந்து நாணி ஒசுந்த புய கொம்பின் நின்றாள் - மூன்று திருத்தனங்களில் ஒரு திருத்தனமறைந்து நாணமிக்கூர்ந்து அவண்ட பூக்கொம்பைப்போல நின்றாள்.

“பனையாதிவிருப்பத்திதொழிலாகிய யுகமெலாம்படைத்துக்காத்து - வனையாதுதுடைத்துமறைத்தருளியவை நின்றும் தன்வடிவுவேறாய் - உனையாதி பொருள்கடந்தவொருமுதல்வி” எனக்கூறியவாறு நின்ற சிம்சத்தி படைப்பாதித் தொழில் கட்டு மனோன்மணிமுதலிய சத்திகளாகப் பல வேறுவகைப்பட்டு நின்றலால் இயைபு பற்றிப் பூமகளை இச்சாசத்தியாக வுபசரித்து ஆன்மாக்களுக்குக் கன்மங்கழியும்வண்ணம் அதனை துக்ரவீக்கும் நிலைத்தொழிலும், கன்மவொப்பு வருவிக்க மலங்களை முதிர்விக்கு மறைப்புத்தொழில் அந்நிலைத்தொழிலு ளடங்குதலால் அம்மறைப்புத் தொழிலும் ஆகிய இருதொழில்களையும் ஒருசேர வுடைமை நோக்கித் திருமகளை வலக்கண் எனவும், நாமகளைக் கிரியாசத்தியாக வுபசரித்து அந்த ஆன்மாக்களுக்குக் கன்மங்கழியுமுசுத்தால் மலபாகம்வரச்செய்யும் படைப்புத்தொழிலொன்றையுடைமைநோக்கிக் கலைமகளை யிடக்கண் எனவும், பந்தம் விடுவிக்கும் அருட்டொழிலும் அந்நுடடங்கும் இளைப்பாற்றல் என்னும் சங்கராதத்தொழிலும் ஆகிய இத்தொழில்களையும் ஒருசேரவுடைமைநோக்கி ஞானமாதை துதற்கண்ணெனவும், இவ்வைந்து தொழில்களையும் ஆன்மாக்களுக்கு மலபாகம்வருவித்து உய்வித்தற் பொருட்டுடைய முதல்வி ஒருமுலைமறைந்து நின்றவளாதலாலவளைநோக்கி வான் செல்வங் கல்வி-அருமைவீடளிப்பாள் யாவளவள் எனவுகூறினார். படைப்பு முதலிய ஐத்தொழில்களையும் தவற்றல்வரும் பயன்களையும் “அழிப்பினைப்பாற்றலாக்கமவ்வரசன்மமெல்லாம் - கழித்திடனாகரச்செய்தல் காப்பதுகன்மவொப்பிற்” நெறித்திடன்மலங்க ளெல்லாம், அறம்பருள்செய்திதானும்-பழிப்பொழிபந்தமவீடு பார்த்திடுனருளே யெல்லாம்” எனவருஞ் சித்தியாருட்காண்க. (உ)

நூ ல்.

கதிர்மதிமலைந்தவேணின் ரணுதல்வருணனைய
வதிற்கடல்வறப்பச்செய்தி சீவாடலீதனையானேய

வண்ணம், சிர்மழையழின்மேலுமுன்னேரான்முநிலும்பொக்கி
மதுரைநான்மாடக்கூடலாக்கியவண்ணஞ்சொல்வாம்.

(இ-ள்.) கதிர் மதி மலைந்த வேணி கண்ணுதல் - விளங்குஞ் சந்திரனை யன் னந்த சடாமகுடத்தையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுள், வருணன் ஏய அதிர் கடல் வா ப்ப செய்த ஆடல் ஈது - வருணனேவிய ஒலிக்குந் கடல்வற்றச்செய்தருளிய திரு விளையாடலிது, அனையான் ஏய முதிர் மழை ஏழின்மேலும் முன்னே நால் முகிலு போக்கி - அவ்வருணனேவியுஞ்முதிர்ந்த ஏழுமேகக்களின்மேலும் முன்புபோலப் புட்கலாவர்த்தமுதலிய காங்குமேகங்களையும்செலுத்தி, மதுரை நான்மாடக் கூடல் ஆக்கியவண்ணம் சொல்வாம் - மதுரையை நான்மாடக்கூடலாகச்செய்தருளியதிரு விளையாடலை இனிக்கூறுவாம்.

சரணடைந்தோரைக் காக்கும் கருணைக்கடல் என்னும் கருத்துத்தோன்றக் கதிர்மதிமலைந்தவேணிக்கண்ணுதல் என்றார். இது கருத்துடையணி, ஏவிய ஏய

எற்றுதெண்டி ராரீர்ச்சேர்ப்பன் தன் செயலிழுக்கிறாண
முற்றிருகண்ணுஞ்சேப்பவுடன்றெழு கோபச்செந்திப
பற்றிடவாகம்வெம்பிபபரவையுமயாறும்வெந்து
வற்றிடவெருண்டுநின்றான்மானமும்வலியுக்குன்றான்.

(இ-ள்.) எற்று தென் திரை ரீர் சேர்ப்பன் தன் செயல் இழுக்கி நாணம் உ
ற்று - (கரையொடு) மோதல் தெள்ளிய அலையையுடைய கடற்றுறைக்கு இறைவ
னாகிய வருணன் தனதுசெயலுக்குத் தவறுபாடுவந்தமைமூலநாணங்கொண்டு, இரு
கண்ணும் சேப்ப உடன்று எழு கோபச் செந் தி பற்றிட - இரண்டு கண்களுஞ் சிவ
க்கக் கொதித்தெழுந்த கோபமாகிய செவந்தநெருப்புமுள, ஆகம் வெம்பி - உடல்க
ருகி, பரவையும் யாறும் வெந்து வற்றிட - கடலும் ஆறும் (அத்தீப்பறறுதலால்),
வெந்து வற்ற, மானமும் வலியும் குன்றான் - (தனது) மானமும் வன்மையு மாகிய
இவற்றில் சிந்தித்து குறையானாகி, வெருண்டு நின்றான் - கோபித்தநின்றான்.

நெருப்புத் தான்பற்றிய பொருளைக் கருகச்செய்தல் அதற்கு இயல்பு ஆத்
லால் தன்மையணிதோன்றக் கோபச்செந்திபற்றிட ஆகம் வெம்பியெனவும், அத்
தீவடவாமுகாக்கினிபோல உள்ளது என்பதுதோன்றப் பரவையும் யாறு வெந்து பற்
றிட எனவும், அடியார்க்கு எளியன் என்பது மேகங்கையேவிய தனது செயலாற்
றெளிந்த மீளவும் கோபங்கொண்டது கன்மவொப்பு வருவிக்க மலங்களை முதிராவி
க்கும் இறைவனது திரோதாயிசத்தியா லென்பதுதோன்ற வெருண்டு நின்றான் என
வுங்குறிஞர். இழுக்கி காரணப்பொருளில்வந்த வினையெச்சம். (சு)

நளிர்புனன்மதுரைமுதூர்நாயகனாடறன்னைத்
தெளிகிலுனகிப்பின்னுஞ்செழுமுகிலெழும்புக்கவிச்
சுளிர்கடல்வறந்ததென்னக்குடித்தெழுந்திடித்துப்பெய்யா
வொளிவளர்மதுரைமுற்றுமொல்லெனக்களைமினென்றான்.

(இ-ள்.) நளிர்புனன் மதுரைமுதூர் நாயகன் ஆடல் தன்னை தெளிகிலுனகி-
பெரிய நீர்க்குழந்த மதுரையென்னும் தெருநூறு தொட்டுள்ள திருக்கரில் எழுந்தரு
ளிய சோமசுந்தரக்கடவுளின் திருவிளையாடல்ச் சிந்தித்து தெளியானாகி, பின்னும்
செழு முகில் ஏழும் கூவி - மீளவும் குறைவில்லாத எழுமேகங்களை எழுமென்று,
சுளிர்கடல் வறந்தது என்ன குடித்து எழுந்து இடித்து பெய்யா - குளிர்த் கடல்
சுலறியதென்று கண்டோர்சொல்ல நீர்க்குடித்து மேலெழுந்த இடித்துப் பெய்து,
ஒளி வளர் மதுரை முற்றும் ஒல்லெனக் களையின் என்றான் - புகழ்மிகக் மதுரையெ
ன்னுந் திருக்கர்முழுமையும் வினாந்து சென்று அழியுங்களென்று எவ்வினான்.

ஒளிபோலப்புகழும் பலருமறிய நிறலால் புகழை ஒளியென்றது உவமையா
குபெயர். (ரு)

பொள்ளெனமேகமேழம்புருந்துபார்தெரியமுந்நீர்ப்
ப்ள்ளமும்வறப்பமுற்றப்பருகிமெப்பகருகியின்னித்
தெள்ளருந்திசையும்வானுஞ்செவிறுப்பிலமும்பாரும்
விள்ளமால்வளைகளெட்டும்வெடிபடமேருசசாய.

(இ-ள்.) மேகம் ஏழும் பொள்ளென புருந்து - எழுமேகங்களும் வினாந்து
லிற்சென்று, பார்தெரிய-நிலந்தோன்ற, முந்நீர் பள்ளமும் முற்ற வறப்பபருகி-

கடலாகியபள்ளமும் முற்றவற்ற நீர்குடித்து மேல் எழுந்த, மெய் கருகி மின்னி-
உடல்கருகி மின்னல்வகி, தெள்ளரும் திசையும் வானும் செவிநி உற - (கட்புலன்க
ளுக்குத்) தோன்றுதற்கரிய எட்டுத்திசைகளும் வானுலகமும் செவிடுபடவும், பில
மும் பாரும் விள்ள - பாதலமும் நிலவுலகும் பிளவுபடவும், மால்வகைகள் எட்டும்
வெடிபட - பெரிய அட்டகுபர்வதங்களும் அகப்படவும், மேருசாய - மகமேரு
வெர்பதியவும்.

சேய்மைக்கண்ணதாதலால் தெள்ளருந்திசை என்றார்.

(க)

ஊழிநாள்வெடிக்குமண்டகடாகத்தினொலிபோலார்த் துப்
பாழிவானுருமுவிழப்பனாடவிமணிகள் சிந்தி
யாழிநீர் ஞாலந்தாங்குமராவுடனெ ளியத்திக்கிற
சூழிமால்யானை நின்ற நிலைகெடத்து ணுக்கங்கொள்ள,

(இ-ள்.) ஊழிநாள் வெடிக்கும் அண்ட கடாகத்தின் ஒலிபோல் ஆர்த்த
பாழிவானுருமு விழ - ஊழிக்காலத்தில் பிளவுபட்டுடையும் அண்டகடாகத்தின்
ஒலிபோலக் கோவித்துப் பெரிய இடியேறுகள்விழவும், ஆழி நீர் ஞாலம் தாங்கும்
அராராடவி மணிகள் சிந்தி உடல் ஞெளிய - கடல்கூழ்ந்த உலகைச்சுமக்கும் ஆதி
சேடன் ஆயிரம்படங்களிலுமுள்ள இரத்தினங்களை (திக்குகள்தோறும்) சிதறி நிலை
பெயராத தனது உடலை நெளிக்கவும், திக்கில் சூழிமால் யானை நின்ற நிலைகெட
துணுக்கம் கொள்ள - திக்குகள்தோறும் நின்ற முகபடாத்தையுடைய பெரிய அட்
டகணங்கள் தாம் கலங்கரது நின்ற நிலைகெடும்படி நடுக்கங்கொள்ளவும்.

நெளிய முதனிலை திரியாதுவந்த பிறவினை வினையெச்சம் “குடிபொன்றி”
எனவருதலிற்காண்க.

(எ)

வெள்ளியநீறுபூத்துமுழுவெனவிங்குகாப்போற்
றெள்ளியவாலிசிந்தத்திரண்ட திண்பளிக்குத்தூண்போ
லொள்ளியதாரைசோரவும்பர் மீன்கணங்களோடுந்
துள்ளியதிரையிலாடு மீன்கணந்துடித்துவீழ.

(இ-ள்.) வெள்ளிய நீறுபூத்துமுழுவது என விற்கு காப்போல் தெள்ளிய
ஆலி சிந்த - வெண்ணிறதையுடைய நீற்றினைப் புறத்திற்பூத்து மத்தளத்தைப்போ
லப் பருத்தபூசனிக்காய்போலத் தெளிந்த மழைத்துளிகளைச்சிந்தவும், திரண்ட திண்
பளிக்குத் தூண்போல் ஒள்ளிய தாரைசோர - திரண்ட திண்ணியபளிங்காலாகிய
அண்களைப்போல ஒளிவாய்ந்ததாரைகள்சோரவும், உம்பர் மீன் கணங்களோடும்
துள்ளிய திரையிலாடும் மீன்கணம் துடித்து வீழ - மேலிடத்துள்ள நகந்திரங்க
ளாகியநாண்மீன்கூட்டங்களோடும் துள்ளிச்செல்லும் அலைகளிலாடும் மீன்கூட்டங்
கள் தாவிவீழவும்.

வெள்ளியநீறுபூத்து என்னும் குறிப்பால் காய் - என்றதைக் கல்யாணபூச
னிக்காய் எனக்கொள்க.

(அ)

ஆர்த்தெழுகொண்முவேழுஞ்சராசரமனைத்துஞ்சூழ்ந்து
போர்த்தனஞாலமுண்ணப்புக்கதோர்வழுவங்கொண்ட
தீர்த்தனில்விசும்பும்பாருந்திசைகளுந்தெரியாவாகப்
பார்த்தகண்ணுமையாவாகப்பார்த்திருள்கான்றவன்றே.

(இ-ள்.) ஆர்த்து ஏழுமுகோன் மூ ஏழும் சராசரம் அனைத்தும் சூழ்ந்து போர்த்தன - கோஷித்து மேலெழுந்த சப்தமேகங்களும் இயங்கியற்பொருளும் நிலையற்பொருளுமாகிய எல்லா உயிர்களையும் சூழ்ந்து புறத்திற்போர்த்தன, ஞாலம் உண்ண புக்கது ஓர் வடிவம் கொண்ட தீர்த்தனில் - உலகமுற்றும் அழிக்கும்படி சென்ற ஓர் திருவுருவத்தைக் கொண்டருளிய பிரணைபகால உருத்திரமூர்த்தியைப் போல, விசம்பும் பாறும் திசைகளும் தெரியா ஆக பார்த்தகண் னுழையா ஆக பாரந்த இருள் கான்ற - விண்ணுலகமும் நிலவுலகமும் எட்டித்திக்குகளும் மறைபடவும் பார்த்தகண் இருள் நெருக்கத்தார் செல்லாதொழியவும் பரவிய இருளை யம்மேகங்கள் வெளிப்படுத்தின.

இல் ஒப்புப்பொருளில்வந்த ஐந்தனுருபு.

(க)

பைஞ்சுடர்ொறிக்கும்பச்சைகாரொளிபரப்புநீலம்
புஞ்சவாருதிக்கான்னநித்திலம்பொன்னங்குப்பை
செஞ்சுடர்மணிகடிப்புச்சிதறுவகணவரோடும்
விஞ்சையர்மகளிருடிவெறுத்தெறிகலன்கள்போல.

(இ-ள்.) பைஞ்சுடர் எறிக்கும் பச்சை - பசியகிரணக்களைவிட மரகதங்கனையும், கார் ஒளி பரப்பு நீலம்-கரிய ஒளியைவிடும் நீலங்கனையும், புஞ்சம் வாள் உதிக்கள் அன்ன நித்திலம் - திரண்ட ஒள்ளிய நகைத்திரங்கனையொத்த முத்துகளையும், பொன்னங்குப்பை - பொற்குப்பைகளையும், செஞ்சுடர் மணிகள் துப்பு - செவந்த கிரணங்களையுடைய பதுமராகங்களையும் பவளங்களையும், விஞ்சையர் மகளிர் கணவரோடும் ஊடி வெறுத்து எறிகலன்கள் போல சிதறுவ - விஞ்சைஸ்திரீகள் தத்தமக்குரிய கணவர்களோடும்பிணங்கி வெறுத்துக்கழற்றிவிசின ஆபரணங்களைப்போல (ஏழுமேகங்களும் திசைகள்தோறுஞ்) சிந்தின.

மரகதம், நீலம், முத்து, பொன், பதுமராகம், பவளம், பொன் இவைகளைச் சொரிந்தன என்றமையால் ஏழுமேகங்களுள் சம்வர்த்தம், புட்கலாவர்த்தம் என்னும் இரண்டுமேகங்களும் எனக்கொள்க.

(க0)

கடியகாலுதைப்பப்பெய்யுங்குஞ்செலவெழிவிமாடக்
கொடியநீணகாச்சூழ்ந்துபுதைத்தலுங்கோலொன்றேச்சிப்
படியெலாம்புரக்குங்கோலுநகருளார்பலருஞால
மடியுநாளிதுவேபென்னுமயங்கினுருயங்கினுரோ.

(இ-ள்.) கடியகால் உதைப்ப கடும் செலவு பெய்யும் எழிலி - அச்சத்தைத் தரும் பெருங்காற்றடித்துத்தாக்க விராந்துசெல்லும் செலவினையுடையவர்கிப் பெய்யாநின்ற ஏழுமேகங்களும், கொடிய மாடம் நீள் நகரை சூழ்ந்து புதைத்தலும்--கொடிகளையுடைய மாடங்கள் நெருங்கிய அகன்ற மதுரைநகர்ப்புறத்தைச்சூழ்ந்து போர்க்க, கோல் ஒன்று ஒச்சி படி எல்லாம் புரக்கும் கோலும் நகர் உள்ளார் பலர் உம் - ஒப்பில்லாத செங்கோலைச்செலுத்தி உலகமுற்றும் பாதகாக்கும் அபிடேகபாண்டியனும் அந்நகரினுள்ளேரர் எனரும், ஞாலம் மடியுநாள் இதுவே என்னுமயங்கினுர் உயங்கினுர் - உலகமுற்றும் அழியும் சங்காரகாலம் இக்காலமே என்று மயங்கிச்சோர்த்தார்கள்.

கடிய, கொடிய உரிச்சொல்லடியாகவும் பொருளடியாகவும்பிறந்த குறிப்புவினைப்பெயரொச்சங்கள். கடிச்செலவு - கடுஞ்செலவு உரிச்சொற்றிரிபு. (கக)

கண்ணுதல் மூர்த்திதானேயின்ன முங்கர்க்குமென்னப்
புண்ணியநகராரோடும்பொருக்கெனக்கோயிலெய்தி
விண்ணியிவிமானவாழ்க்கைவிடையவனடிக்கீழ்வீழ்ந்தா
னண்ணலாராடல் முன்னுமறிந்துகைகண்ட வேந்தன்.

(இ-ள்.) அண்ணலார் ஆடல் முன்னும் அறிந்துகைகண்ட வேந்தன் - (தனது நியிற்றிய) சோமசுந்தரக்கடவுள் செய்தருளிய திருவிளையாடலை முன்னமேதெரிந்து கைவந்த அபிடேகபாண்டியன், கண்ணுதல் மூர்த்தி தானே இன்னமும் காக்கும் என்னு-நெற்றியின்கண் ஆழ்தண்ணையுடைய அச்சோமசுந்தரமூர்த்தியே இன்னமுங் காத்தருளுவாரென்று, புண்ணியநகராரோடும் பொருக்கென கோயில் எய்தி - புண்ணியதலமாகிய மதுரையிலுள்ளாரோடும் விரைந்து திருக்கோயிலையடைந்த, விண் இழி விமானவாழ்க்கை விடையவன் அடிக்கீழ் வீழ்ந்தான் - விண்ணுலகினின்றும் வந்த இந்திரவிமானத்தின்கண் பெருவாழ்க்கையையுடைய அச்சோமசுந்தரக்கடவுளினுடைய திருவடிக்கீழ்த் தண்டாகாரமாக வீழ்ந்தான்.

மேகங்க ளொருசேரப் பெய்தலைநோக்கி இது ஊழிக்காலமோ என்று சிறிதுமயங்கியபாண்டியன் இடுக்கண் யாதுவரினும் அதனைச்சென்று முறையிடுதற்கு முன்னே யொழிக்கும் இறைவன் ஒருவன் நமக்கு உளன் என்பதை முன்னமேதெரிந்துணர்ந்தவன் ஆதலால் அண்ணலாராடல்முன்னே யறிந்துகைகண்டவேந்தன் எனவும், அவ்விறைவன் தன்னு குறையை முற்றும் தவிர்த்தொழித்தல் திண்ணம் ஆதலால் அடிக்கீழ் வீழ்ந்தான் எனவும்கூறினார். (கஉ)

விடையிளையரமுண்ட மிடற்றினைகங்கைதாங்குஞ்
சடையினைக் கூற்றைவென்றதாளினைமேருச்சாபப்
படையிளையடி யெந்துன்பப்பாட்டினை நீக்கியாரு
நடையிளையாடி யெங்கணல்லுயிர்காத்தல்வேண்டும்.

(இ-ள்.) விடையினை-இடப ஊர்தியையுடையாய், ஆலம் உண்ட மிடற்றினை விடமுண்ட ஸ்ரீகண்டத்தையுடையாய், கங்கைதாங்கும் சடையினை - கங்கையைச் சுமந்த சடாமகுடத்தையுடையாய், கூற்றைவென்ற தாளினை - இயமனையுதைத்த திருவடியையுடையாய், மேருச்சாபப் படையினை - மதமேருவாகிய விற்படையையுடையாய், அடியேம் தன்பப்பாட்டினை நீக்கியாரும் நடையிளையாகி-அடியேமாகிய எங்களது தன்பபிசுதியைநீக்கியாட்டுகின்றருளும் நடையையுடையாயாகி, எங்கள் நல் உயிர் காத்தல்வேண்டும் - எங்களது நல்ல உயிர்களைக் காத்தருளுதல்வேண்டும்.

விடையினை, ஆலமுண்டமிடற்றினை, கங்கைதாங்குஞ்சடையினை, கூற்றை வென்றதாளினை, மேருச்சாபப்படையினை எனத்தனை அபிப்பிராயத்தோடுகூடிய விசேஷியங்களை அரசன் கூறியது குடிசுளோடு தான்படு தன்பத்தைநீக்கிக் காத்தருள வேண்டும் என்னுங்கருத்தையுடொண்டிருத்தலால் கருத்துடையகூட கொள்பணிதெயுப்பிராயத்திலழிதற்கு அஞ்சியடைந்த அறக்கடவுளை விடையாகக்கொண்டனன் என்பது திருமால்முதலிய தேவர்களுய்ய ஆலமுண்டகண்டன் எனவும், உட்கம் யாவும் அழிதற்கஞ்சிச் சரண்புகுந்த அயன்முதலியோர்பொருட்டுக் கங்கைதாங்குஞ் சடையன் எனவும், இயமனினின்று மார்க்கண்டேயரைத் தப்புவித்த, பொருட்டுக் கூற்றைவென்ற தாளினன் எனவும், அயன்முதலியபலர்க்கும் திரிபுரங்கள்செய்யுந் தன்பங்களையொழித்தற்பொருட்டு மேருச்சாபப்படையினன் எ

வும் வருதல் விசேஷியங்கள், இங்குக்கூறிய வரலாறுகள் முன்னர்ப்பல இடங்களிலும் வருதல்களாக. (க௭)

என்னலுந்தென்னர்க்கென்றுமெய்தியவிடுத்கண்டர்க்கு
முன்னவன்முன்போனான்குமுகிலையுநோக்கியின்ன
தொன்னகொல்லையான்குஞ்சூழ்ந்துநான்மாடமாகி
யிடுங்கெடுமாரியேமும்விலக்குமீனெனவிடுத்தான்.

(இ-ள்.) என்னலும் - என்று முறையீடிலும், தென்னர்க்கு என்றும் எய்திய இடுக்கென் தீர்க்கும் முன்னவன்-பாண்டியர்களுக்கு எப்பொழுதும் வரும் தன் பத்தைத் தீர்த்தலையே கடனாகக்கொண்ட சோமசுந்தரக்கடவுள், முன்போல் நான்கு முகிலையும் நோக்கி - முன்புபோலப் புட்கலாவர்த்தமுதலிய நான்குமேகங்களை யும்பார்த்தருளி, இன்னதொல் நகர் நான்கு எல்லையும் சூழ்ந்து நான்மாடமாகி-தொன்றுதொட்டுள்ள இந்த மதுரைநகரின் நான்குதிசை எல்லையிலும் புறத்திற்குழ்ந்து நான்குமாடங்களாகி, இந்நெடுமாரி ஏழும் விலக்குமின் எனவிடுத்தான் - இந்த ஏழு பெரியமேகங்களையும் விலக்குங்களென்று வவியருளினார். (க௮)

வந்துநான்மாடமாகிவளைந்துநாற்றினையுந்ருழ்ந்து
சந்துவாய்தெரியாதொன்றித்தாமெர்ருகுடிவாய்மாடப்
பந்திகோபுராஞ்செய்குன்றங்கால்கள்போற்பரிப்பப்போர்த்த
விந்துவார்சடையோனேயவெழிவிமாநகரமெங்கும்.

(இ-ள்.) இந்துவார் சடையோன் ஏய எழிவி வந்து-சந்திரனையணிந்த சடாமகுடத்தையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுள் ஏவிய நான்கு மேகங்களும்வந்து, நான்மாடமாகி வளைந்து நாற்றிசையுஞ் சூழ்ந்து - நான்குமாடங்களாகி (இரண்டையோசனைதாரம்) வளைந்து நாற்றிசையிலுஞ் சூழ்ந்து, தாம் ஒரு குடிவாய் சந்து வாய்தெரியாத ஒன்றி-தாம் ஒருகுடிசையாகிப்பொருத்தவாய் சிறிதும் தெரியாமல் ஒன்றுபட்டு, மாடப்பந்தி கோபுரம் செய்குன்றம் கால்கள்போல் பரிப்ப - மாடவரிசைகளும் கோபுரங்களும் செய்குன்றங்களும் கால்கள்போலச்சுமக்க, மாநகரம் எங்கும் போர்த்த - பெரிய அந்நகர்முற்றுப் போர்த்தன. (க௯)

அன்னநான்மாடத்தீள் ஞநகருளாரமைச்சர்வேந்தன்
றன்னநாற்கருவித்தானைசராசரம்பிறவுந்தாழ்ந்து
முன்னையாடனினுமின்பழங்கிறன்கிருந்தாருழிற்
பொன்னனுன்பாகன்றாழிப்புக்கமர்ந்திருந்தாரொத்தார்.

(இ-ள்.) அன்ன நான் மாடத்த உள்ளும்-அந்தநான்மாடங்களினுள்ளும், நகருளார் அமைச்சர் - அந்நகரிலுள்ளாரும் மந்திரிகளும், வேந்தன் தன்னநால் கருவித்தானை - அரசனும் அவனுடைய நான்குசேனர்களும், சராசரம் பிறவுந்தாழ்ந்து-இயங்கியற்பொருளும் நிலையிற்பொருளுமான சாம் அசாங்களும் மந்துள்ளனவுந்தங்கி, முன்னையாள் தனிதனும் இன்பம் மூழ்கி நன்கு இருந்தார்-முன்னாளில் உண்டாகிய இன்பத்தினும் அளவறுத்தற்கரிய இன்பத்திலமுந்தி யிடைபூறின்றி இருந்தாராதலால், 'பொன் அன்னுன்பாகன் தாளில் ஊழின் புக்கு அமர்ந்திருந்தார் ஒத்தார்-உமாதேவியை இடப்பாகத்திலுடைய சிவபிரான். நிருவடிக்கீழ் மூறைப்படி. இரண்டறக்கலந்தவனாயொத்தவராயினார்.

வருணன் விட்டகடலை வற்றச் செய்தகாலத்தில் வந்தமகிழ்ச்சியிலும் பெரிதா தலின் முன்னோள்தனிலும் எனவும், சரியைமுதலிய சிவபுண்ணிய முதிர்ச்சியால் இருவினையொப்பு மலபாகம்வந்து திருவருள்மேலிட்டாற் கூடுவதாதலில் ஊழின் எனவுங்குறிஞர். அகரவுருபு பன்மைப்பொருட்கண்வந்த ஆறனுருபு. (கக)

கழைகெழுவரையினுச்சிகவிழ்கின்றபுயல்போற்கார்கூழ்ந் திழைமணிமாடத்தும்பொறிதுவியுடைந்துதுள்ளத் தழைகடல்வறப்பவாங்கித்தம்முடல்வறப்பப்பெய்து மழைகளும்வெளியின்றவருணனும்வெளியின்றான்.

(இ-ள்.) கழைகெழு வரையின் உச்சி கவிழ்கின்ற புயல்போல் - மூங்கில்க ள் நெருங்கிய மலையினுச்சியிற்பெய்கின்ற மழைத்துளிகள் உடைந்து துள்ளுவது போல, கார்கூழ்ந்து - மேகங்கள்கூழ்ந்து, மணி இழை மாடத்து உம்பர் எறி துளி உடைந்து துள்ள - இரத்தினங்களுமுத்திய மாடங்களின்மேல் பெய்யும் மழைத் துளிகள் உடைந்து சிதறித்துள்ள, தழைகடல் வறப்பவாங்கி தம் உடல் வறப்பப் பெய்து மழைகளும் வெளியின்று - பெருங்குறுதல்வற்றமுகந்து தமதுசரீரங்க ள் பசையறச்சொரிந்து மேகங்களும் நாணிநின்றன, வருணனும் வெளியின்றான் - (தனதுசெயல் முற்றுமுமையால்) வருணனும் நாணமேலிட்டி அசைவறநின்றவிட டான்.

உவமைக்கும் பொருட்கும் ஒற்றுமையுண்மையால் பொருளின் தொழிலை யு வமைக்கு ஏற்றிக்கூறிலும். (கங)

நடுங்கினன்கழிந்தவச்சநாணமீதுரமான மொடுங்கினனுள்ளத்துள்ளோருவகைவந்தெய்தப்பொற்பூத் தடங்கலாகுறுகாமுன்னேய்தணிந்துபின்றேய்ந்துபாச மடங்கினன்மடங்காவன்பின்வள்ளிலைப்பூசைசெய்வான்.

(இ-ள்.) நடுங்கினன் கழிந்த அச்சம் நாணமீதுரமானம் ஒடுங்கினன்-நடு ங்கி யிருந்த அச்சமும் நாணமும் அதிகரிக்கத் தனது மானம் ஒடுங்கி, உள்ளத்துள் ஓர் உவகை வந்து எய்த-தனது மனத்துள்ளே தன்னையறியாத ஒருமகிழ்ச்சி இடை யறாதடைய, பொற்பூதடங் கலாகுறுகாமுன் னேய்தணிந்து - பொற்றாமரைத்தீர் த்தக்கலையை யடைதற்குமுன்னே நோயினின்றும் நீங்கி, பின்தோய்ந்து பாசம் மடங்கினன் - பின்பு நீராடித் தன்னினின்றூநீங்காத அவிச்சையுங்கெட நீங்கி, ம டங்கா அன்பின் வள்ளிலைப்பூசைசெய்வான் - நிலைதளராத பேரன்போடு சோம சுந்தரக்கடவுளைப் பூசிக்கத்தொடங்கினான்.

நடுங்கினன் ஒடுங்கினன் மடங்கினன் முற்றெச்சங்கள். (கஅ)

புனிதநீராடிக்கண்டபூண்டுவரன்கங்கையாந் வனிதையார்பசும்பொற்கும்பவாசநீர்வடித்துநீட்டப் பனிமலர்சந்தக்கந்தமணிக்கலம்பசும்பொன்னுடை யிணையனபிறனுமீன்றுகற்பகமெடுத்துக்காட்ட..

(இ-ள்.) புனிதம் நீராடி கண்ட பூண்டு-மாசில்லாத திருநீரணிந்து உருத்தி ராட்சக்கண்டுகைதரித்து, வான் கங்கை ஆதி வனிதையர் பசும்பொற் கும்பம் வா சம் நீர்வடித்து நீட்ட - ஆகாயகங்கைமுதலிய பெண்கள் பசியபொன்னுலாகிய கல

சத்தில் வரசம் ண்டுய ரீனாவழித்து ஒருபால்தரவும், பனிமலர் சந்தம் சுந்தம் ம-
1க்கலம் பசம் பொன் ஆடை இனையன பிறவும் ஈன்று கற்பகம் எடுத்துக்கா-
தண்ணிப மலரையும் சந்தனக்குழம்பையும் வாசனைத்திரவியங்கனையும் இர-
த்திரமழுத்தியிப் பொன்னுபரணங்கனையும் பசியிடோம்பரத்தையும் இவையோன்ற
பிறவற்றையும் பெற்றுக் கற்பகம் ஒருபால் எடுத்துக்கொடுக்கவும்.

கங்கைமுதலியவற்றை முன்னர்க்காண்க.

(௧௧)

ஐங்கனியமுதமைந்துகொளவியமமுதுதூர்பு
செங்கதிர்விளக்கமின்னதேவராண்டுபிப்பச்சேற்க
ணங்கைதன்பதியைப்பூசித்தாயிரநாமங்கூறிப்
பைங்கதிர்முத்தஞ்சாத்தித்தொழுதுபணிந்துநின்றான்.

(இ-ள்.) ஐங்கனி அமுதம் ஐந்து கொளவியம் அமுது தூபம் செங்கதிர் விள-
க்கம் இன்ன தேவர் ஆன்கொடுப்ப - வாழைக்கனிமுதலிய ஐந்துகளினும் பஞ்சா-
மிர்தங்களும் பஞ்சகொளவியங்களும் திருவமுதம் அபமும் செவந்த ஒளியையுடை-
யதீபமும் ஆகிய இவைகன்போன்ற பிறவற்றைக் காமதேனு ஒருபால் வழங்கவும்,
சேற்கண் நங்கை தன்பதியை பூசித்து - அங்கயற்கண்ணியார் இறைவராகிய சோ-
மசுந்தரக்கடவுளைப் பூசனைசெய்து, ஆயிரம் நாமம் கூறி பைங்கதிர் முத்தம் சாந்-
திதொழுது அடிபணிந்து நின்றான் - ஆயிரத்திருநாமங்களையும் எடுத்துக்கூறி ஒவ்-
வொரு திருநாமங்களுக்குப் பசிய ஒளிவாய்ந்த முத்துகளைச்சாத்தித்தித்தித்துத் திரு-
வடியைவணங்கி (அவ்வருண்) நின்றான்.

ஐந்துகளி-வாழைக்கனி, மாங்கனி, பலாக்கனி, இவற்றோடுதக்க இரண்டு-
களிகளைக் கூட்டிப் பொருள் கொள்க.

(௨0)

அருச்சுணையுவந்தவாதியமலனீயாதுவேண்டிற்
வாழாத்தியென்றோதநீர்க்கோனெல்லையாழ்ந்தொன்றினுலுங்
கரைத்திடவரியவிற்தக்கடியவென்வயிற்றுநோய்நின்
றினாத்தடமாடியின்னேநீர்த்திடப்பெற்றேனெந்தாய்.

(இ-ள்.) அருச்சுணை உவந்த ஆதி அமலன்-(அவன்செய்த) அருச்சுணையை வி-
ரும்பியருளிய சோமசுந்தரக்கடவுள், நீ வேண்டிற்று யாது உரைத்தி என்று ஒந்-
நீ விரும்பியது யாது சொல்வாய் என்றுவினவ, நீர் கேட்க ஒல்லையாழ்ந்த - அவ்வ-
ருணன் வினாவிலவணங்கி, ஒன்றினுலுங் கரைத்திட அரிய இந்தக் கடிய என்வயிற்-
துநோய்-மணிமந்திர ஓளவதமுதலியவற்றில் ஒன்றினுலும் நீக்குதலில்லாத இந்தக்-
கொடிய எனது வயிற்றுநோய், எந்தாய் - எளிதந்தையே, நின் திரை தடம் ஆடி-
இன்னே தீர்த்திடப் பெற்றேன்-உனது அலைதலையுடைய பொற்றாமரைத்தீர்த்தத்தில்
நீராடி இப்பொழுதே தீர்ப்பெற்றேன்.

அருச்சுணை அருள்செய்யும் இறைவனது பணியாய், ஒழுக்கமுதலிய அங்கங்-
கட்கு அங்கியாய்நின்றலால் அவனையதனையெற்று அருள்புரிகின்றவனாகலால் உவ-
ந்த ஆதி என்னுள் “மனமதுநினையவர்க்கு வழுத்தமந்திரங்கன்சொல்ல, இனமலர்-
கையிற்கொண்டங் கிச்சித்ததெய்வம்போற்றிச், சினமுதலகற்றிவாழுஞ் செயலற-
மானுவியார்க்கு, முனமொருதெய்வமென்குஞ் செயற்குமுன்னிலையாமன்றே” என
வருஞ்சித்தியாரிற்காண்க. இன்னே இனியென்னும் இடைச்சொல்லின் திரிபு.(௨௧)

ஷெ. வேறு.

வேதமுதல்கலைகாட்சிமுதலளவைவிரிஞ்சன்முதல்விண்ணோர்செய்யுஞ்
சோதனைபுளகப்படாச்சோதிபுனைச்சோதிக்கத்துணிந்தேனந்தோ [சை
பேதைமையேனிடத்தென்னகுணங்கண்டென்பிணிதீர்த்தென்பெற்றயா
கோதமிலாய்குற்றமேகுணமாகக்கொள்வதுநிக்குணமோவையா.

(இ-ள்.) வேதமுதல்கலை காட்சி முதல் அளவை விரிஞ்சன் முதல் விண்ணோர் செய்யும் சோதனை உள் அகப்படாத சோதி - வேதமுதலிய னுல்களும் காட்சியும் முதலிய அளவைகளால் பிரமன்முதலிய தேவர்களாராயும் ஆராய்ச்சியுள் அகப்படாத பேரொளியே, அந்தோ உன்னை சோதிக்க துணிந்தேன் - ஐயோ உனது நிலைமையை ஆராய நான் துணிந்தேன், பேதைமையேன் இடத்து என்ன குணம் கண்டு என்பிணிதீர்த்து என்பெற்றாய் - (அத்தன்மையையுடைய) அறிவில்லேனிடத்து என்னகுணத்தைக்கண்டு என்னுடைய நோயைத்தீர்த்து என்னபயன்பெற்றாய், ஆகச் கோதம் இலாய் - விருப்பும் வெறுப்பில்லாத பெருமானே, ஐயா குற்றமே குணம் ஆக கொள்வது நின்குணமோ - ஐயனே (அடியார்கள்செய்யும்) குற்றத்தைக் குணமாகக்கொண்டிருள்வது நினதுகுணமோ (கூறும்.)

அளவை பலவுகைப்படினும் காட்சி, அனுமானம், ஆகமம் என மூன்றனுள் டங்குதலால் வேதமுதல்கலை என்றது ஆகமவுளவையையும், முதலளவை என்றது அதுமாந்தத்தையும் எனக்கொள்க. முதல் விண்ணோர் என்றது திருமாலையும். இந்திரனையும் எனக்கொள்க; அயன்முதலிய இவர்கள் தத்தம் போதச்செயலால் சோதிக்கத்தொடங்கினவர் என்பான். செய்யுஞ்சோதனைபுளகப்படாச்சோதியெனவும், யானும் என்போதத்தால் சோதிக்கத்துணிந்தேனென்பான் துணிந்தேனந்தோ எனவும், அவிச்சைவசத்தனையுள்ள என்னிடத்து ஒழுக்கமுதலிய பதினாறு குணங்களுள் யாகுண்டாய் என்பான் பேதைமையேனிடத்தென்னகுணங்கண்டென் பிணிதீர்த்தென்பெற்றாய் எனவும், நீவிருப்பு வெறுப்பு இயல்பாகவே யிகந்தோய் ஆதலால் அடியார்களெய்யும் அபராதத்தைக் குணமாகக்கொள்வது உன்கடமையென்பான் ஆகைகோதமியால் குற்றமே குணமாகக்கொள்வது நின்குணமோ வையா எனவுங் கூறினான். “அவையெல்லாம் அளவைகாண்டல் கருதலுளையென் நிம்மூன்றினடங்கிடமே” எனவும் “மறையினுனயனும்மல்லான் மனத்தினுன்வாக்கான்மற்றுங், குறைவிலாவளவினுங் கூறெனாதாகிநின்ற, இறைவனார்” எனவும், “ஒழுக்கமன்பருளாசாரமுபசாரமுறவுசேம், வழக்கிலாத்தவந்தானங்கள் வந்தித்தல்வணங்கல்வாய்மை, அழுக்கிலாத்தறவடக்க மறிவொடர்ச்சித்தலாதி, இழுக்கிலாவறங்களானு, லிரங்குவான்பணியறங்கள்” எனவும், “அனடிக்கன்பாச்செய்யும் பாவமேயறந்தாரும், பரனடிக்கன்பிலாதார் புண்ணியம்பாவமாகும், வரமுடைத்தக்கன்செய்தமாவேன்விதிமையாகி, நரினிற்பாலன்செய்தபாதகன்மையாப்த்தே” எனவும் சித்தியாரில் வருதலை முறையாகக்காண்க. (உ-உ.)

பொன்னகரான்காலந்தாழ்த்துணை யருச்சித்தயர்ச்சியொடும்போனவாறு, மென்னெனயான்வினவியதுமவலாரியிறைகொடுத்ததுமவ்விறைக்குநேர்யான், பின்னைவினாதுமவன்சொல்வழியுன்னைச்சோதித்தபெற்றிதானு, முன்னவனேபுன்னருளாலென்பிணிக்முமருந்தாகிமூடிந்தவாறே.

(இ-ள்.) பொன்னகரான் காலம் தாழ்த்து உணை யருச்சித்து அயர்ச்சியொடும் போன ஆதம் - பொன்னுலகையுடைய இந்திரன் அமைய நோக்கியுன்னை யரு

ச்சேனைசெய்து சோர்வோடும் தன்னகரத்திற்குச் சென்றவகையும், என் என யான் வினவியதும் - அச்சோர்வுநோக்கிக் காரணமென்னவென்று நான் வினவியதும், வலி இறைகொடுத்ததும் (அதற்கு) இந்திரன் விடைகொடுத்ததும், அ இறைக்கு நேர் யான் பின்னைவினவியதும் - அந்தவிடைக்குநோக்கி யான் மீள்வினவியதும், அவன் சொல்வழி உன்னைசோதித்த பெற்றிதானும் - அவன்விடைவழியிலின்று உன்னைச்சோதித்த தன்மையும் ஆகிய இவற்றுள்ளொவ்வொன்றுமே, முன்னவனே உன் அருளால் என்பணிக்கு மருந்து ஆகி முடிந்த ஆறு-யாவர்க்கு முதல்வனே புனது திருவருளால் எனது நோய்க்கு மருந்தாய் முடிந்தவகையாம்.

இந்திரன் விடைகொடுத்தது பதியிலக்கணமும் பதியினுள் வழிப்படும் அடியிலக்கணமும் ஆதலால் புண்ணியமுதிர்ச்சியால் விரும்பிக்கேட்டலும், வினவியது அதில் ஏகாக்கிரசித்தமாய்நின்று அடியார்க்கு அருளும் பதியினுண்மையை யாராய் தலினாலாதலில் சிந்தித்தலும், சோதித்தது பதியினுண்மையித்தன்மையதென்று ஆராய்ந்தவழிப் பசுஞான சுதந்தராவீனமுடையது எனத் தெளிதலாதலில் தெளிதலும் ஆகிய இம்மூன்றும் உண்மைஞானங்கள் ஆதலால் உடற்பிணியுமின்றி யுயிர்ப்பிணியையும் அது அடக்கி யொவ்வொன்றும் என்பணிக்கு மருந்தாகி முடிந்தவாறேனவும், இம்மூன்று நிகழ்தற்கு ஞானசிரியனையின்றி நிகழாவிதலால் அவன் சொல்வழி யுன்னைச்சோதித்த பெற்றியெனவுக்கூறினான், “கேட்டலுடன்சிந்தித்தறெளிதலிட்டை கிளத்தலெனவிரண்டாக் கிளக்கின்றனனாம்,” வீட்டையடைந்திடுவார்” எனச்சித்தியாரில் வருதல்காண்க, (உக.)

ஆறுமதிமுடியணிந்தவருட்கடலேவயிற்றுநோயன்றிமேனான் மாறுபடுமிருவினையும்மலவலியுங்கெடவீட்டின்வழியும்பெறமேன் வேறினிமந்திரமென்னைமணியென்னைமருந்தென்னைமெய்மையாகத் தேறுமவர்க்கிப்புனிததீர்த்தமேபிணியனைத்துந்தீர்ப்பதன்றோ.

(இ-ள்.) ஆறுமதிமுடி அணிந்த அருள் கடலேவயிற்று நோய் அன்றி - கங்கையையும் சந்திரனையும் சடையிலணிந்த கிருபாசமுத்திரமே எனது வயிற்றுநோய் ல்லாமலும், மேல் நான் மாறுபடும் இருவினையும் மலவலியும் கெடவீட்டின் வழியும்பெற்றேன் - அனுகியே-என்னுடன் முரணிய இருவினையும் மலவண்மையுங்கெட்ட மோட்சவழியையும்பெற்றேன், இனிவேறு மந்திரம் என்னை மணி என்னை மருந்து என்னை - இனிவேறு மந்திரம் யாதளது மணி யாதளது மருந்து யாதளது, மெய்மையாக தேறுமவர்க்கு இப்புனிததீர்த்தமே பிணி அனைத்தும் தீர்ப்பது அன்றோ - உண்மையாகத் தெளிந்தவிர்க்கு இரீப்பரிசுத்தமாகிய போற்றுமரைத்தீர்த்தமே நேயும்புற்றுத்தீர்ப்பதல்லவா.

நோயுற்ற ஒருவனுக்கு அந்நோய்தீர்த்தற்கு மணி, மந்திரம், ஞானதம், சாதனம் ஆதலால் வேறினி மந்திரமென்னை மணியெனனை மருந்தென்னெனயென்றான். மணி என்றது நோயுற்றான் நோய்தீர்த்தற்குச் செபித்தலெனச் சிலர்கூறுவர், மந்திரமே செபித்தலிலடங்குதலின் மணி என்பது செபித்தல் அன்று நோய்தீர்க்கும் ஒருவகைக்கல்லெனச் சிலர் கூறுவர். இவ்விரண்டும் ஒக்கும். (உச.)

ஐ. வேறு.

அடியனேன்முன்னஞ்செய்தவபராதமிரண்டுநீரும பூடிபொறுத்தருள்வாயென்றுபன்முறைபாவித்தாழ்ந்து மடிவிலாமகிழ்ச்சிபொங்கவாங்களுஞ்சிவியுதவேண்டிக் கடியதன்னகரம்புக்கரங்குடகிளைக்காவல்வேந்தன்.

(இ-ள்.) அடியனேன் முன்னம்செய்த அபராதம் இரண்டும் தீரும் படிபொறுத்து அருள்வாய் என்று - அடியேன் முன்பு அறியாதுசெய்த இரண்டு அபராதங்களையும் பொறுத்துக் கருணைசெய்வாயென்று, பல்முறை பரவிதாழ்ந்த மடிவீ இலா மகிழ்ச்சிபொங்க - பலதடவையுந் அதித்துவணங்கி அழிவில்லாத மகிழ்ச்சிமேலெழுந்தோங்க, வரங்களும் சிறிதுவேண்டி - வரங்களையும் சிறிது குறையீரந்துபெற்று, குடதிசைக் காவல் வேந்தன் - மேற்றிசைக்காவல் பூண்டவருணன், கடியதன் நகரம் புக்கான் - ஒளியையுடைய தன்னகரிற்சென்றான்.

அபராதம் இரண்டு ஆவன முன்னர் மதுரையையழிக்கக் கடலையேவியதும், அதனோடமையாது பின்னர் மேகங்களை யேவியதும் எனக்கொள்க. (உரு)

வன்றிறல்வருணன்விட்டமாரியைவிலக்கவீசன்
மின்றிகழ்சடையினின்றுநீங்கியமேகநான்குங்
குன்றுபோலிவந்துநான்குகூடமாக்கூடலாலே
யன்றுநான்மாடக்கூடலானதான்மதுராமூதூர்.

(இ-ள்.) வன்றிறல் வருணன்விட்ட மாரியைவிலக்க - வன்மை வாய்ந்த வருணன் ஏவிய ஏழுமேகங்களையும் விலக்கும்பொருட்டு, ஈசன் மின்றிகழ் சடையினின்று நீங்கியமேகங் நான்கும் - சிவபெருமான் தனது மின்னல்போல விளங்கும் சடையினின்று நீங்கிய புட்கலாவர்த்தமுதலிய நான்குமேகங்களும், குன்றுபோல் நிவந்து நான்கு கூடமாக கூடலாலே - மலைபோல மேல்நிவந்து நான்குகூடங்களாய்க் கூடுதலாலே, மதுரை மூதூர் - மதுரையாகிய தொன்றுதொட்டுள்ள நகரம், அன்று நான் மாடக்கூடலானது-அக்காலந்தொட்டு நான்மாடக்கூடலென்னும் பேர் பெற்றது.

வன்றிறல் இன்னிசைதருதற்குவந்த ஒருபொருட்கிளவி. ஆக என்னும் வினை யெச்சத்தி னிறுதொக்கு ஆ எனநின்றது. (உசு)

நான்மாடக்கூடலாண்படல முற்றிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உள்படத் திருவிரத்தம் - சுரு.உ.

இருபதாவது.

எல்லாம்வல்லசித்தராணபட்டம்.

கலிநிலைத்துறை.

சத்தநான்மறைப்பொருள்வரைதள்ளுநீண் முடிமேல்
வைத்தகார்களுன்மாடமாமதுராமேல்வருண
னுய்த்தமாரியைத்தடுத்தவாறுரைத்துமேறுயர்த்தோர்
சித்தராய்விளையாடியசெயல்சிறிதுரைப்பாம்.

(இ-ள்.) சத்தம் நான் மறைப் பொருள் வரை தள்ளும் நீண் முடி மேல்-ஒளி வடிவமாகிய நான்குவேதங்களின் பொருளினெல்லாவையக்கடந்த நீண்டகூடமுடியின்மேல், வைத்த கார்கள் நான் மாடம் ஆக-அணிந்த புட்கலாவர்த்தமுதலிய மேகங்

கள் (தமது ஆணைவழிநின்று) நான்குமாடமாக, மதுரை மேல் வருணன் உய்த்த மாறியை தடுத்த ஆறு உரைத்தும்-மதுரையின்மேல் வருணன் செலுத்திய ஏழுமேகங்களை யுஞ் சோமசுந்தரர்க்கடவுள் தடுத்த திருவிளையாடலைக்கூறினோம், ஏறு உயர்த்தோர் சித்தராய் விளையாடிய செயல் கிறிது உரைப்பாம்-இடபக்கொடியையுயர்த்திய அச் சோமசுந்தரர்க்கடவுள் சித்தமூர்த்திகளாய் விளையாடியருளிய திருவிளையாடலை இனிச் சிறிது கூறுவாம்.

பரஞானத்தாலன்றி வந்து சத்தியின்காரியமாகிய அபரஞானத்தா லாராய் தற்கு அரிதென்பார் சூத்தநான்மறைப்பொருள் வரைதள்ளுநீண்டுடி என்றார். (க)

தேடருங்கதிர்மணிமுடிச்செழியனும்பாண்டி.

நாடருந்திருவெய்திமேனல்லவீடெய்தக்

கூடலம்பதிமேவியகுணங்குறிகடந்த

வேடரங்கொருசித்தமெய்வேடராய் வருவார்.

(இ-ள்.) தேடரும் கதிர் மணி முடி செழி யனும் - தேடிக்கொள்ளுதற்கரிய ஒளிவாய்ந்த நவமணிகளழுத்தியகிரீடத்தை உடைய அபிடேகபாண்டியனும், பாண்டி நாடரும் திரு எய்தி மேல் நல்ல வீடு எய்த - பாண்டிநாட்டிலுள்ள அனைவரும் இம்மையிற் பெருஞ்செல்வத்தையடைந்து மறுமையில் நல்ல மோட்சவீட்டை யடைய, கூடல் அம்பதி மேவிய குணம் குறி கடந்த வேடர்-மதுரைத் திருநகரில் எழுந்த ருளிய குணத்தையும் குறியையுங் கடந்த திருவேடத்தையுடைய பெருமானார், அங்கு ஒருசித்த மெய் வேடராய் வருவார் - அந்நகரில் ஒரு சித்தவடிவமாகிய திருவேடமுடையவராய் வருகின்றார்.

மலநோய்க்கு மருந்தினைப்பெற்றவர் என்பார் திருவெய்தி எனவும், அம்மருந்தால் மலநோய்தீர்ந்தவர் பெறுமபேறு சிவானந்தப் பெரும்பேறு என்பார் நல்லவீடு எய்த எனவும் கூறினார். குணங்குறிகடந்த என்ற குறிப்பால் வேடர் என்றது நிட்க ளசிவத்தை எனவுணர்க. குணம் என்றது முக்குணங்களை. குறி என்றது ஆண் பெண் என்னும் பகுப்பினை. அம் அழகெனப் பொருள்கொள்ளாது வேண்டாவழிவந்த சாரியையெனினும் அமையும். (உ)

வட்டவார்சடைக்குஞ்சியும்பூணுநூன்மாப்பு

மிட்டநீறணிதிலகமுமிணைக்குழைநூங்க

விட்டவெள்ளைமுத்திரையுந்தோல்விரித்தபட்டிகையுஞ்

சுட்டவெண்பொடிப்பொக்கணந்துககியதோளும்.

(இ-ள்.) வட்டம் வார் சடை குஞ்சியும் - வட்டமாகக் கட்டிய நீண்டசீடையாகியசிகையையும், பூணு நூன் மாப்பும்-உபவீதமணிந்த திருமாள்பையும், இட்ட நீறு அணி திலகமும் - இட்ட திருநீற்றின்மேலணிந்த திலகத்தையும், இணைக்குழை நூங்கவிட்ட வெள்ளை முத்திரையும் - பொருத்துதலையுடைய குண்டலங்கள் தொங்கிய சையவிட்ட சங்கராலகிய தோடுகளையும், தோடீ விரித்த பட்டிகையும் - புலித்தோலாற்செய்த யோகபட்டிகையையும், சுட்ட வெண் பொடி பொக்கணம் தூக்கியதோளும் - நீற்றியவிபூதியைத் தருதற்கமைந்த பொக்கணத்தை நான்நவிட்ட திருத்தோளையும்.

பொக்கணம் பிறர்க்கு விபூதியைத்தருதற்கு இப்பிவடிவாகத் தலையோட்டா னமைத்ததொருருவி. “ஆத்தியபொக்கணத்தென்பணிகட்டடங்கம்” எனவருந் திரு

க்கோவையார்க்கு நச்சினூர்க்கினியர் எழுதியவுரையிற்காண்க. ஐந்துமுகங்கள் தலையிற்பொருந்தச்செய்த வட்டவடிவாகிய ஓர்ப்பாளையும் பொருள்கொள்ளுதலும் ஒன்று. (௩)

துய்யவெண்பொடியழிந்துமெய்செவந்திடச்சுவடு
செய்யும்வெண்டிரட்படிகநீண்மாலையுஞ்செவந்த
கையிலங்கு கட்டங்கமுங்கண்டவர்மனஞ்சென்
றுய்யவன்புறவீக்கியவுதரபந்தனமும்.

(இ-ள்.) துய்ய வெண் பொடி அழிந்து மெய் செவந்திட சுவடு செய்யும் வெண் திரள் படிசும் நீள் மாலையும்-புனிதமாகிய வெள்ளிய திருநீறழிந்து திருமேனி செவக்கச் சுவடுசெய்யாநின்ற வெள்ளிய திரண்ட படிசுமணிகள் கோத்த நீண்டமாலையையும், செவந்த கை இலங்கு கட்டங்கமும்-செவந்த கையில் விளங்கும் மழுவையும், கண்டவர் மனம் சென்று உய்ய வன்பு உற வீக்கிய உதரபந்தனமும்-பார்த்தவர்கள் மனஞ்சென்று பதிந்து பிழைக்கச் சிக்கெனக்கட்டிய திருஉதரபந்தனத்தையும்.

அட்டவேங்கை ரூரிவைகீண்டசைத்தகோவணமும்
மொட்டவீக்கியபுலியதநடுக்கையுமிடத்தோ
ளிட்டயோகபட்டிகையும்பொன்னிடையிடைகட்டப்
பட்டசூரெலிவேத்திரப்படைக்கையும்படைத்து.

(இ-ள்.) அட்ட வேங்கை ஈர் உரிவை கீண்டு அசைத்த கோவணமும் - தாள் கொன்ற வேங்கையினின்று ஈர்ந்த தோலைத் துண்டிசெய்து கட்டிய திருக்கோவணத்தையும், ஒட்ட வீக்கிய புலி அதன் உடுக்கையும் - (இடையில்) பொருந்தச் கட்டிய புலித்தோலாகிய உடையையும், இடத் தோள் இட்ட யோகபட்டிகையும் - இடத் தோளிலிட்ட யோகபட்டிகையையும், பொன் இடை இடை கட்டப்பட்ட சூரெலி வேத்திரப்படை கையும் படைத்து - பொற்கம்பியால் இடை இடையே கட்டப்பட்ட சூரென்னும் ஒலிக்குறிப்பையுடைய பிரம்பாகிய ஆயுத்தை ஏந்திய திருக்கரத்தையும் கொண்டருளி.

சூரெலி - பிரம்பைவீசும்போதுண்டாகும் ஓர்வகைக்குறிப்போசை. (௫)

வேதகிண்கிண்சிலம்புசூழ்ந்தடிகளின்மிறற்ற
வோதரும்பதமுளரியூறருண்மதுவொழுக்கப்
போதவானந்தமதுகூர்ந்தலர்முகம்பொலியப்
பாதபங்கயமுபநிடப்பாதுகைசூட.

(இ-ள்.) வேதம் கிண் கிணி சிலம்பு சூழ்ந்து அடிகளில் மிறற்ற - வேதமே சதங்கையாகவும் சிலம்பாகவும் சூழ்ந்து திருவடிகளில் லொலிக்கவும், ஓது அரும் பதம் முளரி ஊறு அருள் மது ஒழுக்க - சொல்லுதற்கரிய அப்பாததாமரையினின்று சுரக்காநின்ற திருவருளாகிய தேனெந்தவும், போத ஆனந்தமது துகூர்ந்து அலர் முகம் பொலிய - ஞானானந்தமாகிய தேனெனதுகூர்ந்து அலர்ந்த திருமுகம் விளங்கவும், பாத பங்கயம் உபநிடம் பாதுகை சூட - அந்தத் திருவடித்தாமரைகள் உபநிடதமாகிய பாதுகையைச்சூடவும்.

தனதுதிருவடியைத் தமதுபோதத்தானுணராத தமோறி யேக்கற்று-நின்ற வேதமும் உபநிடதமும் தான் ஆன்மாக்களுக்கு அருளுதற்பொருட்டு யோசமூர்த்தி

யாய்ச் சகனிகரித்தருளியகாலையில் அவ்வேதமும் உபநிடதமும் ஆனந்தமேலிட்டால் அணிகலமாகவும் பாதுகையாகவு முருமாறிச் சூழ்ந்து சூடியன என்பார் வேதகிண்கிண்சிலம்புகூழ்ந்தடிகளின்மீற்ற எணவும், பாதபங்கயமுபரிடப்பாதுகைகுடனெனவும் கூறினார். புலமூர்த்தங்களுகச் சகனிகரித்தல் ஆன்மாக்களுக்கு அருளுதற்பொருட்டு என்பது “ போகியாயிருந்துயிர்க்குப்போகத்தைப்பூரிடதோரார் - யோகியாயோகமுத்தியுதவுதலதுமோரார் - வேகியானுப்போற்செய்தவினையினைவீட்டலோரார் - ஊகியாமூடொல்லாமும்பரினொருவனென்பார் ” எனச் சித்தியாரில் வருதல் காண்க.

(சு)

சிறிதுமூலமும்வெயர்வையுந்திருமுகத்தரும்பக்
சூறுகியாவண்ண்சித்திரகூடநாற்சந்தி
மறுகுசூளிகையுபரிகைமாளிகைவாயி
லறுகுசூழ்நிராதெற்றியிவ்விடந்தொறுமடைந்து.

(இ-ள்.) சிறிது மூலமும் வெயாவையும் திருமுகத்தது அருமப சூறுக-சிறிது புன்னகையும் வேர்வும் திருமுகத்திற்றோன்றச் சென்று, ஆவணம் சித்திரகூடம் நாற்சந்தி மறுகு சூளிகை உபரிகை மாளிகை வாயில் அறுகு நிரா சூழ் தெற்றி இவ்விடந்தொறும் அடைந்து - கடைவீதியும் சித்திரகூடமும் நாற்றெருக்கூடுமிடமும் வீதியும் இறப்பினையுடைய உபரிகையும் மாளிகையின் வாயிலும் சிக்கத்தால் வரிசையாகச் சுமக்கப்பட்ட திண்ணையும் ஆகிய இந்த இடங்கள்தோறும் சேர்ந்து.

அறுகு - சிங்கம்.

(எ)

தெற்கிருப்பவர் போல்வடதிசைவயிற்சென்று
புக்கிருப்பதுங்கிழக்குளார்போலமேற்றிசையி
னக்கிருப்பதும்யாவருநாடினரறியத்
தக்கதன்றியேயிந்திரசாலமாத்தணந்தும்.

(இ-ள்.) தெற்கு இருப்பவர் போல் வடதிசை வயின் சென்று புக்கு இருப்பதும் - தெற்கிலிருப்பவர்போல வடதிசையிற்சென்று சேர்ந்திருத்தலும், கிழக்கு உள்ளார்போல மேற்றிசையில் நக்கு இருப்பதும் - கீழ்த்திசையி லுள்ளார்போல மேற்றிசையிற் சென்று நகைத்திருத்தலும், யாவரும் நாடினர் அறியத்தக்கது அன்றியே இந்திரசாலம் ஆக தணந்தும் - இமைகொட்டாது பார்த்துநின்ற எவரும் மீளத் தேடி அறியக்கூடாதவண்ணம் இந்திரசாலமாக மறைந்தருளியும்.

தக்கதன்றியே யிந்திரசாலமாத்தணந்தும் என்றது அதிர்சயம்.

(அ)

சேயவெற்பிணையணியதாசசெய்துமற்றணித்தாய்
மேயவெற்பிணைச்சேயதாவிடுத்துமெய்முதுமூப்
பாயமக்களையினையவராக்கியுங்குதலை
வரயமக்களையிமுதுமக்களாவகுத்தும்.

(இ-ள்.) சேய வெற்பிணை அணியது ஆகச்செய்தும் - தூரத்திலுள்ள மலையைச் சமீபத்திலுள்ளதாகச் செய்தும், அணித்தாய் மேய வெற்பிணை சேயது ஆக விடுத்தும்-சமீபித்ததாய்ப் பொருந்திய மலையைத் தூரத்திலுள்ளதாகச்செய்தருளியும், மெய் முதுமூப்பு ஆய மக்களை இனையவராக்கியும் - உடல்முதிர்த்த மூப்புவா

யந்தவிருத்தரை இளைஞராக்கியும், குதலைவராய மக்களை சழிமுது மக்களாக வகுத்தும்-இளங்குதலைபேசும் வாயையுடைய பாலர்களை மிக்கவிருத்தராகச்செய்தருளியும்.

சேயவெற்பினையணியதாச்செய்தும் என்றது ஆகருணைம். மெய்முதுமூப் பாயமக்களையினையவராக்கியுங்குதலை-வாயமக்களைக்கழிமுதுமக்களாவகுத்தும். என்றது வயஸ்தம்பம். மற்றுவினை மாற்றுப்பொருளில் வந்தது. (க)

ஆணைப்பெண்ணுருவாக்கியும்பெண்ணையாணுருவ
மாணக்காட்டியுமலடியைமகப்பெறச்செய்தும்
கோணற்கூன்செவிடுமைகண்குருடுபங்கெவருங்
காணத்தீர்த்துநாலுலோகமுங்கனகமாச்செய்தும்.

(இ-ள்.) ஆணை பெண்ணுரு ஆக்கியும் - ஆணினிப் பெண்வடிவமாகச் செய்தும், பெண்ணை ஆண் உருவம் மாணக் காட்டியும் - பெண்ணினை யாண்வடிவமாக மாட்சிமைப்படுத்தும், மலடியை மகபெறச் செய்தும் - மலடியைப்பிள்ளைபெறச்செய்தும், கோணல் கூன் செவிடு ஊமை கண் குருடு பங்கு எவரும் காணத்தீர்த்தும் - (முதுகு) வளைந்த கூனரும் செவிடரும் ஊமைகளும் அந்தகரும் முடவருமாகிய இவர்களுடைய அவயவக்ருறைபாடுகளை எவரும்பார்க்கத் தீர்த்தருளியும், நாலு லோகமும் கனகமாகச் செய்தும் - வெள்ளி முதலிய நான்கு லோகங்களையும் பொன்னாக்கச்செய்தும்.

நாலுலோகங்கள் வெள்ளி, செம்பு, இரும்பு, ஈயம். இவை கனகமாகச் செய்தல் வாதம். (க0)

செல்வர்தம்மனைப்பொருளெல்லாம்வறுமையிற்சிறந்தோ
ரில்லமெய்தவுநட்டவரிகலின்றித்தம்மின்
மல்லுவெஞ்சமரிழைப்பவுங்காஞ்சிரமரத்தி
னல்லதீங்கனிபழுப்பவும்விஞ்சைகணயந்தும்.

(இ-ள்.) செல்வர்தம் மனை பொருள் எல்லாம் வறுமையில் சிறந்தோர் இல்லம் எய்தவும் - செல்வரது வீட்டிலுள்ள பொருள்களெல்லாம் தரித்திரத்திற் குறைவின்றி நிறைந்தோர்வீட்டிலடையவும், நட்டவர் தம்மில் இகலின்றி மல்லு வெஞ்சமர் இழைப்பவும் - சினேகித்தோர் சிறிதும் பணகயின்றியே (தம்முள்) மல்லாகிய கொடிய போரைச்செய்யவும், காஞ்சிரமரத்தில் நல்ல தீங்கனி பழுப்பவும்-எட்டிமரத்தில் நல்ல சுவை பழுத்த கனிகள் பழுக்கவும், விஞ்சைகள் நயந்தும்-(இவ்வாறு) வித்தைகளைச்செய்தருளியும். (கக)

பருவமாரியபருவத்தில்வையைநீர் பரந்து
வருவதாக்கியுமீளவும்வறந்திடச்செய்தும்
பொருவிறீஞ்சுவையோடையும்பொய்கையுமுவர்ப்புத்
தருவவாக்கியுமுவரியின்சுவையதாத்தந்தும்.

(இ-ள்.) பருவம் மாரிய பருவத்தில் வையை நீர்பரந்து வருவது ஆக்கியும் - நீர்வறக்கும் முதிர்வேனிற்காலத்திலும் வையைநதிபெருக்கெடுத்த வரச்செய்தருளியும், மீளவும் வறந்திடச்செய்தும் - மீளவும் அப்பெருக்கு வற்றச்செய்தருளியும், பொருவு இல் தீஞ்சுவை ஓடையும் பொய்கையும் உவர்ப்பு தருவ ஆக்கியும்-ஒப்பில்லாத இனியசுவையமைந்த ஓடைநீரும் பொய்கைநீரும் உவர்ப்புத்தருவனவாகச்

செய்தருளியும், உவரி இன்சுவையதாகத்தம் - கடலின் உவரீர் இனியசுவையினை
புடையதாகச்செய்தருளியும். (கஉ)

வீசிமாத்திகைக்கோலினைவிண்ணினட்டதன்மே
லூசிநாட்டியிட்டீசிமேற்பெருவிர லுன்றி
யாசிலாடியுமுகிமேற்றலேகிழக்காக
மாசில்சேவடிப்போதுவான்மலர்ந்திடச்சுழன்றும்.

(இ-ள்.) மாத்திகைக்கோலினை விண்ணில் வீசுநீர் அதன்மேல் ஊசினாட்டி
யிட்டி-மாத்திகைக்கோலை விண்ணின்மேல் வீசுநீர் அம்மாத்திகைக்கோலின்மேல்
ஊசியைநாட்டி, ஊசிமேல் பெருவிரல் ஊன்றி ஆசு இல் ஆடியும்-அவ்ஞ்சியின்மேல்
பெருவிரலையுன்றிக் குறைபாடில்லாம லாடியருளியும், ஊசிமேல் தலை கிழக்கு ஆசு
மாசு இல் சேவடி போதுவான் மூலர்ந்திட சுழன்றும் -அவ்ஞ்சியின்மேல் தலைகீழா
கப் பரிசுத்தமாகிய தமது செவந்த திருவடித்தாமரைகள் ஆகாயத்தில் மலர்ச்சுழன்
றாடியருளியும். (கக)

சண்டவெம்பணிப்பகையெனப்பறந்துவிண்டாவித்
கொண்டலைப்பிடித்திடியொடுங்குடித்தநீர்பிழிந்து
கண்டவர்க்கதிசயம்பெறக்காட்டியுங்காண
விண்டலத்திநிற்பண்டுபோலிறைகொளவிடுத்தும்.

(இ-ள்.) வெம் சண்ட பணிப்பகை எனப்பறந்து - கொடியவேகத்தைபு
டைய கருடனைப்போலப்பறந்து, 'வின் தாவி கொண்டலைப் பிடித்து இடியொடும்
குடித்த நீர்பிழிந்து - வானில் தாவி மேகத்தைப்பிடித்து இடியொடும் அவைகுடித்
தநீரைப்பிழிந்து, கண்டவர்க்கு அதிசயம்பெறக் காட்டியும் - பார்ப்போர்க்கு அதிச
யம் உண்டாக அம்மேகங்களைக்காட்டியருளியும், காணவின் தலத்தினில் பண்டு
போல் இறைகொள விடுத்தும் - (பலரும்) காண அந்தவானில் முன்போல உலாவி
வசிக்கவித்தருளியும். (கச)

எல்லிடைப்படும்பொருள்களையிராவெழப்பார்த்து
மல்லிடைப்படும்பொருள்களைப்பகல்வரவமைத்தும்
வல்லழற்புனலுளர்வளிவளிகெடப்பார்த்து
நல்லபோதுகாய்கனியிலாநாள்படக்கண்டும்.

(இ-ள்.) எல் இடை படும் பொருள்களை இரா எழப்பார்த்தும்-பகற்காலத்
திற்குள்ளும் சூரியன்முதலிய பொருள்களை இராக்காலத்தில் வரப்பார்த்தருளியும்,
அல் இடைப்படும் பொருள்களை பகல்வர அமைத்தும் - இரவிற்குள்ளும் சந்திரன்
முதலியபொருள்களைப் பகற்காலத்தில் வரப்பார்த்தருளியும், வல் அழல் புனல் உளர்
வளிவளிகெடப்பார்த்தும் - கொடியநெருப்பு நீரும் சஞ்சரிக்கும் காற்றும் ஆகிய
இவைகளின் வேகவன்மைகள்கெட நோக்கியருளியும், நல்லபோது காய்கனி இல்
லாத நாள்பட கண்டும் -வாசமிக்கமலர்களும் காய்களும் கனிகளும் இல்லாத பரு
வங்களில் அவைமலரவும் காய்க்கவும் பழுக்கவும்செய்தருளியும். (கரு)

பீனாகால்விழிக்கிழவரைப்பிரம்பினால்வருடிக்
காலையாடவராக்கியக்கணவருக்கிசைய
வீனேவாய்முதுகற்பினார்கருவடைந்தினமை
யாளவேத்திரம்வருடிநீறளித்தருள்செய்தும்.

(இ-ள்.) பீளாகால் விழி கிழவனா பிரம்பினால்வருடி காளை ஆடவராக்கி - பீளாகிந்து கண்களையுடைய காலைஞ்சென்ற விருத்தர்களைத் தாம் ஏந்திய பிரம்பினால் தடவித் காளைப்பருவத்தையுடைய வாலிபர்களாகச்செய்தருளி, அக்கணவருக்கு இசைய வீளைவாய் முதகற்பினார் கரு அடைந்து இளமை ஆள-(வாலிபர்களாகிய) அந்தக்கணவர்கள் கருத்திற்கிசைய வீளைவாய்ந்த வாயையுடைய கிழத்தன்மைவாய்ந்த இலவாழ்க்கைக்குரிய மாதர்கள் கருப்பமெய்தி மங்கைப்பருவத்தையுடைய, வேத்திரம் வருடி நீறு அளித்து அருள்செய்தும் - பிரம்பால்தடவி திருநீறுத்து கிருபைகூர்ந்தருளியும்.

வீளை ஒருவகையொலி.

(கக)

அகரமாதிமூன்றாகியவாகருடணமே
புகரிலாவதிரிச்சியமஞ்சனம்பொருளில்
வகரமாதிமூன்றாகியவசியமேவாத
மிகலிலாவயத்தம்பமென்றின்னைவசெய்தும்.

(இ-ள்.) அகரம் ஆதிமூன்றாகிய - அகரத்தை முதலிலுள்ள மூன்றாகிய, ஆகருடணம் புகர் இல்லா அதிரிச்சியம் அஞ்சனம் - ஆகருடணமும் குற்றமில்லாத அதிரிச்சியமும் அஞ்சனமும், பொருளில் வகரம் ஆதி மூன்றாகிய - ஒப்பில்லாதவகரத்தை முதலிலுள்ள மூன்றாகிய, வசியம் வாதம் இகல் இல்லாத வயத்தம்பம் என்ற இன்னவை செய்தும்-வசியமும் வாதமும் தம்முள் மாறுபடாத வயஸ்தம்பமும் என்று சொல்லப்பட்ட இவைபோல்வனவற்றைச்செய்தருளியும்.

அகரத்தின்விகாரமே ஆகாரம் ஆதலால் ஆகாரத்தை அகரத்தினுள்ளடக்கி அகரமாதி எனவும், வா என்னும் உயிர்மெய்யெழுத்தும் வகரமெய்யின்மேலேறிய அகரத்தின்விகாரம் ஆதலால் வா என்னும் உயிர்மெய்யெழுத்தை வகரத்துளடக்கி வகரமாதியெனவுகூறினார். ஆகருடணம், அதிரிச்சியம், அஞ்சனம் இவற்றிலுள்ள முதலெழுத்துகள் அகரம் ஆதலாலும், வசியம், வாதம், வயத்தம்பம் இவற்றிலுள்ள முதலெழுத்துகள் வகரம் ஆதலாலும் அகரமாதி வகரமாதி என்றார். ஆகருடணம் தூரத்திலுள்ளதைச் சமீபத்தில்வருவித்தல், அதிரிச்சியம் கண்களுக்குப் புலப்படுவதைப் புலப்படாமற்செய்தல். அஞ்சனம் மறைத்துகிடக்கும்பொருள்களை விளக்கிக்காட்டுதல், வசியம் பகைவனாத் தன்வயப்படுத்துதல். வாதம் இரும்புமுதலிய உலோகங்களைப் பொன்னாக்குதல், வயத்தம்பம் பாலிணப்பாலனாகவே இருக்க வயதை நிறுத்ததல். அன்றி விருத்தரை இளைஞரோயாகவும், இளைஞரை விருத்தரோயாகவும் நிலைபெறச்செய்தலெனினும் அமையும்.

(கக)

வேதநூறெளியார்களைக்கலைகளும்விளங்கப்
பூதிராவினீர்சிதறியும்பூழியன்காதன்
மாதராரொடம்பயில்புதுமணமலர்க்காவிற
காதரீண்டகோட்டெங்கினைக்கரும்பனைசெய்தும்.

(இ-ள்.) வேதம் நூல் தெளியார்கள் - வேதநூல்வழியுள்ள கலைகளைச்சிதறும் அறிந்து தெளியாதவர்களுக்கு, எக்கலைகளும் விளங்க பூதிராவினீர் சிதறியும்- அறுபத்துநான்குக்கலைகளும் ஐயந்திரிபின்னி விளங்கத் திருநீற்றை அவர்கள் ராவிற சிதறியும், பூழியன் காதல் மாதாரார் ஒடும்பயில் புதுமண மலர் காவில் - அபிடேக பாண்டியன் தனதில்வாழ்க்கைக்குரிய மனைவியோடும் சஞ்சரித்துவரும் அன்றலர்

ந்த மணமிக்க மலர்கணிதைந்த பூஞ்சோலையிலுள்ள, காதம் நீண்டகோள் தெங்கினை கரும்பனை செய்தும் - காததூரம் உயர்ந்து ஒங்கிய வயிரம்வாய்ந்த தென்னமரத்தினைக் கரியபனைமரீமராகச்செய்தருளியும். (கஅ)

ஏனைவான் தருக்குலங்களைப்புட்களையிருகோட்
டானையாதிப்பல்விவங்கினையொன்றையொன்றாக
ஞானநோக்கினுனோக்கியுநாடியவினையோர்
மானினோக்கியராகிலோமெனவெழில்வாய்ந்தும்.

(இ-ள்.) ஏனைவான் தருக்குலங்களை புட்களை - அது ஒழிந்த பெரியவிருட்சக்கூட்டங்களையும் பட்சிகளையும், இருகோடி ஆனை ஆதி பல்விவங்கினை-இரண்டுகொம்பினையுடைய யானைமுதலிய பலமிருகங்களையும், ஒன்றை ஒன்றாக ஞான நோக்கினால் நோக்கியும் - ஒருபொருளை மற்றொருபொருளாக ஞானநோக்கால் நோக்கியருளியும், நாடிய இனையோர் மானினோக்கியர் ஆகிலோம் என எழில் வாய்ந்தும் - (யாவரும்) விரும்பினோக்கும் கட்டழகையுடைய காணையரும் மான்போலும் மருண்ட நோக்கையுடைய மங்கையர்கள் ஆனோம் அல்லம் என்று மனம்வருந்தப் பேரழகு வாய்ந்தருளியும்.

எழில்வாய்ந்தும் என்றது வசியம். (கக)

நாகநாடுபொன்னாட்டுளபொருளுமநநகரு
ளாகவாக்கியுமின்னணம்விச்சைகளனந்த
மாகநாயகன்மலைமகனாயகன்மதுரை
யேகநாயகன்நிருவினையாடல்செய்திருந்தான்.

(இ-ள்.) நாகநாடு பொன்னாடு உள்ள பொருளும் அந்நகரன் ஆக ஆக்கியும் - பாதலத்திலுள்ள பொருள் வாணலகத்திலுள்ள பொருள்களாகவும், வாணலகத்திலுள்ள பொருள் பாதலத்திலுள்ளபொருள்களாகவும் செய்தருளியும், இன்னணம் அனந்தம் விச்சைகள் - இவ்விதமாக அளவில்லாத ஆகருடனமுதலியவித்தைகளை, மாகநாயகன் மலைமகனாயகன் மதுரை ஏகநாயகன் நிருவினையாடல் செய்திருந்தான் - சிவலோகத்திற்கு இறைவரும் உமாதேவியாரிதைவரும் மதுரையிலே பூர்த்தருளிய ஒப்பில்லாத இறைவருமாகிய சித்தமூர்த்திகள் திருவினையாடல்களாகச் செய்திருந்தருளினார்.

நாகநாட்டுள்ளபொருள் பொன்னாட்டுள்ள பொருளும், பொன்னாட்டுள்ள பொருள் நாகநாட்டுப்பொருளும் எனமாற்றிப் பொருள்கொள்க, ஏகம் என்பதற்கு ஒப்பின்மை எனச் சிந்தாமணியில் நச்சினூக்கினியர் கொண்டனர். (உ௦)

சித்தயோகிகள்செய்கின்றவாடன்மேற்செலுத்தி
வைத்தகண்களுஞ்சிந்தையும்வாங்கலாதினைத்துத்
தத்தமாள்வினைத்தொழின்மறந்திருந்தனர்தகைசான்
முத்தவேதியராதியமுதுநகர்மாக்கள்.

(இ-ள்.) தகை சால் முத்த வேதியர் ஆதிய முது நகர் மாக்கள் - பெருந்தன்மைமிக்க முத்தத்தன்மைவாய்ந்த அந்தணர்முதலிய தொண்டுகொண்டுள்ள மதுரை நகரிலுள்ள நான்குவருணத்தாரும், சித்த யோகிகள் செய்கின்ற ஆடல் மேல் செலுத்தி வைத்த கண்களும் சிந்தையும் வாங்கலர் - சித்தயோகிகள் செய்தருளுகின்ற

திருவிளையாடல்களின்மேல் செலுத்திய தமது கண்களும் மனங்களும் மீளத் தம்வ சமாக்க வலிமையில்லாதவராய், திகைத்து தத்தம் ஆள்வினை தொழில் மறந்து இருந்தனர்-மயங்கித் தத்தம்வருணங்களுக்குரிய நித்தியகருமங்கள் முதலியவற்றை யுமறந்து தம்பித்திருந்தார்கள்.

முத்தத்தன்மை ஆவது பெத்தத்தில் சிவன் தோற்றமற்று ஆன்மாவின் தோற்றமாய் நிறற்போல் ஆன்மாவின் தோற்றமற்றுச் சிவத்தோற்றமாய்நிறற்பல். (உக)

இனையசெய்தியையுழையராலிறைமகன் றிந்தா
னனையசித்தரையிங்ஙனந்தருகெனவடுத்தார்
தனையகற்றினன்சித்தரைச்சார்த்தவர்தாரும்
வினையவென்றவராலையியந்துகண்டிருந்தார்.

(இ-ள்.) இனைய செய்தியை உழையரால் இறைமகன் அறிந்தான் - இந்த அற்புதச்செய்திகளை வேவுகாரரால் அபிடேகபாண்டியன் தெரிந்து, அனைய சித்தரை இங்ஙனம் தருக என அடுத்தார் தனை அகற்றினன் - அந்த அற்புதச்செயல்களையுடைய சித்தமூர்த்திகளை இவ்விடத்து வருவிக்கக்கடவொனத் தன்னைய மடுத்துநின்ற அவ்வேவுகாரரான யேவினான், சித்தரைச் சார்த்தவர் தாரும் வினையை வென்றவர் ஆடலை வியந்து கண்டு இருந்தார்-(அந்த அரசன் எவலால்) சித்த மூர்த்திகளை யடைந்தவரும் இயல்பாக வினையினின்று நீங்கிய அந்தச்சித்தமூர்த்திகளின் திருவிளையாடலை வியந்து நோக்கி அதன்வசத்தராயிருந்தார்கள்.

அடுத்தார்தனைகட்டுரைச் சுவைப்பொருள்படவந்த தான் என்னும் அசைநிலையிடைச்சொல் தன் எனக் குறுகிநின்றது. (உஉ)

அமைச்சர்தங்களை விடுத்தனனமைச்சருஞ்சித்தர்
தமைச்சரண்பணிந்தரசன் முன்வருகெனத்தவத்தோ
ரொமக்குமன்னனாலென்பயனெனமறுத்திடமண்
சுமக்குமன்னவன்மம்மவர் தொழுதனர் போனார்.

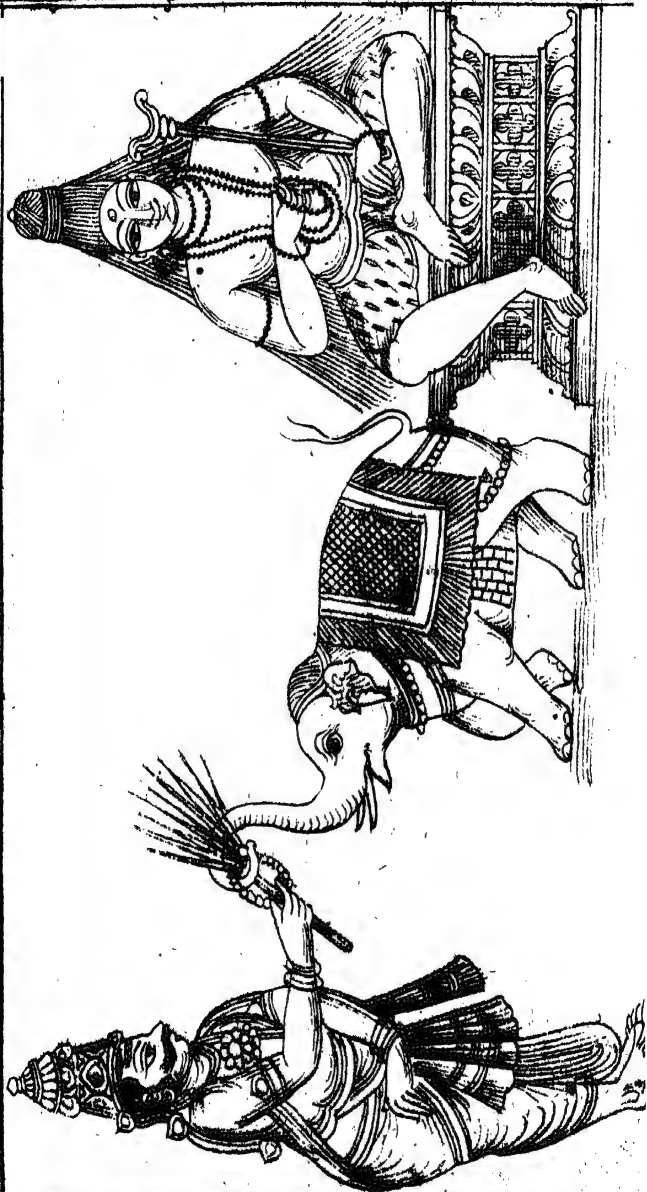
(இ-ள்.) அமைச்சர் தங்களை விடுத்தனன்-(சென்றவேவுகாரர்கள் வாராமை யைக்கண்டு) மந்திரிகளையேவினான், அமைச்சரும் சித்தர் தமை சரண்பணிந்து அரசன் முன் வருக என - அம்மந்திரிகளும் சித்தமூர்த்திகளைவணங்கி எமதரசர்முன்வரக்கடவீரென்றுகூற, தவத்தோர் எமக்கு மன்னனால் என் பயன் என மறுத்திட - அச்சித்தமூர்த்திகள் (அந்த அரசனால்) எமக்கு வரும் பயன் யாதானதென்று மறுக்க, மண் சுமக்கும் மன்னவன் தம்மவர் தொழுதனர் போனார்-நில உலகபாரத்தைச் சுமக்கும் அபிடேகபாண்டியன் உறவினராகிய மந்திரிகள் வணங்கிச்சென்றார்கள்.

மந்திரிகள் அரசனானையை மேற்கொண்டு தாமேநடத்துவோர் ஆதலால் மன்னவன் தம்மவர் என்றார். வருக அகரவீறு தொகுத்தல். சித்தர்தமை தாம் என்னும் படர்க்கைப் பன்மைப்பெயர் தம் எனக் குறுகிநின்றது. (உங)

அறுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

மன்னனமுனமைச்சர் சித்தாமறுத்துநாமாற்றங்கூற
முன்னவனருள்பெற்றிம்மைமறுமையுமுனிந்தயோக
நிர்நிலவேந்தர்மட்டோவிற்குரனயன்மாலேனோர்
தன்னையுமதிப்பரோ வென்றிருந்தனன்றருமவேந்தன்.

கல்லாவணச்சூர்த்தும்பருத்தியதிருவிவளையாடல்.

(இ-ள்.) அமைச்சர் மன்னன் முன் சித்தர் மறுத்துரை மாற்றங் கூற - (சென்ற) மந்திரிகள் பாண்டியன்முன்புவந்து சித்தமூர்த்திகள் மறுத்துக் கூறிய வார்த்தையைச்சொல்ல, முன்னவன் அருள் பெற்று இம்மை மறுமையும் முனிந்த யோகர் - (பிரமன் முதலிய எத்தேவர்கட்கும்) முன்னவனாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளினுடைய திருவருளிப்பெற்று இம்மைப்போகத்தையும் சுவர்க்காதி போகத்தையும் வெறுத்தயோகிகள், இந் நில வேந்தர் மட்டோ - இந்த நிலவலகையாளும் அரசர்மட்டுமா, இந்திரன் அயன் மால் ஏனோர் தன்னையு மதிப்பரோ என்று தருமவேந்தன் இருந்தான் - இந்திரனையும் பிரமனையும் திருமாலையும் அவரொழிந்த மற்றத்தேவர்களையும் ஓர் பொருளாகக் கருதுவார்களோ வென்று சிவபுண்ணிய வடிவாகிய அபிடேகபாண்டியன் வாளாவிருந்தான்.

தனதிச்சையால் பிரபஞ்சத்தோற்றத்திற்குத் திருமேனிகொண்டருளினவனாகலால் முன்னவன் எனவும், பரஞானத்தாம் பரத்தினைத் தரிசித்தவர் அப்பரத்தினையே யுணர்ந்து நின்று ஏனைப்பொருள்களைநோக்கார் ஆதலால் அருள்பெற்றிம்மை மறுமையுமுனிந்தயோகர் எனவும், இம்மைமறுமையின்பங்களை யருவருத்தொழித்தவர் அயன் மால் முதலியோரையும் ஓர் பொருளாகக்கொள்ளார் ஆதலால் இந்நிலவேந்தர்மட்டோ விந்திரனயன்மாலேனோர் தன்னையுமதிப்பரோ வென்றிருந்தான் எனவும் கூறினார். “முனைப்பழம்பொருட்குமுனைப்பழம்பொருளே” எனவும், “பரஞானத்தாற்பரத்தைத்தரிசித்தோர் பரத்தைப்பார்த்திருப்பர் பதார்த்தங்கள்பாரார்” எனவும், “கொள்ளென்புரந்தரன்மாலயன்வாழ்வு” எனவும் வரும் உண்மைத் திருவாக்குகளாலுணர்க.

(௨௪)

எல்லாம்வல்லசித்தரானபடலமுற்றிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உள்படத் திருவிருத்தம் - காண்க.

இருபத்தோராவது.

கல்லாவினக்குக்கரும்பருத்தியபடலம்.

க லி நி லை த் து றை.

செல்லார்பொழில்சூழ்மதராபுரிச்சித்தகொல்லாம்
வல்லாரவராடலையாருரைசெய்யவல்லா
கொல்லாரும்வியப்புறவித்தனிச்சித்தசாமி
கல்லாணைதினைக்கரும்பிந்தகையஞ்சொல்லாம்.

(இ-ள்.) செல் ஆர் பொழில் சூழ் மதராபுரி எல்லாம் வல்லார் சித்தர் அவர் ஆடலை உரை செய் வல்லார் யார்-மேகங்கள்நிறைந்த சோலைசூழ்ந்த மதராபுரியில் எழுந்தருளிய எல்லாம்வல்லராகிய சித்தமூர்த்திகள் அவர் (செய்தருளிய) திருவிளையாடலை யெடுத்துச் சொல்லவல்லவர் யார், எல்லாரும் வியப்பு உற இத் தனி சித்த சாமி-கண்டவாவரும் அதிசயங்கூர இந்த ஒப்பில்லாத சித்தமூர்த்திகள், கல்லாணை

தின்ன கருப்பு ரந்த கதையும் சொல்வாம்-கல்லாணைதின்னும்படி கரும்பைக்கோடு த்தருளிய திருவிளையாடலையும் இனி யெடுத்துக்கூறுவாம்.

சித்தமூர்த்திகள் விளையாடிய திருவிளையாடல் முற்றுந் தமக்கு எடுத்துக்கூற வன்மையில்லை என்பார் அவராலே யாருணாசெய்யவல்லார் என்றார். (க)

பின்னையமசசம்பெருகப்பெரியோரையெண்ணு

தென்னேயெளியாரெனயானிரழந்திநுளவிண்டச

சொன்னேனவாக்கென்குறையென்னிற்றுருவிநானே

தந்நேரிலாதார்தமைக்காணத்தகுவதென்து.

(இ-ள்.) பின் நேயம் அச்சம் பெருக - பின்பு (சித்தமூர்த்திகளிடத்துத்தமது புதல்வரைக்கண்டாலொத்த, அன்பும் (அரசர்மக்களைக்கண்டாலொத்த) அச்சமும் மேலெழுந்தோங்க, என்னே - இது என்ன, பெரியோரை எண்ணுது எளியார என இகழ்ந்து யான் இங்ஙன ண்ட சொன்னேன் - பெரியோரைச் சிறிதும் நன்கு மதியாது எளியார்போல அவமதித்து யான் இவ்விடத்துவரும்படி (அமைச்சராமுன்னிலையில்) தெரிவித்தேன், அவர்க்கு என்னில் குறை என் - அவர்க்கு என்னிடத்தில் பெறுங் குறைபாடு யாதானது, நானேதுருவி தம் நேரில்லாதார் தமை காணத்தகுவது என்ன - (குறைபாடுடையேன்) யானே (ஆகையால் அவரைத்) தேடித் தமக்கொப்பில்லாதாராகிய அச்சித்தமூர்த்திகளைக் காணக்கடவேனென்றுகருதி.

தமக்கோர்குறைபாடில்லார் பிறரைநாடி யடையும் வழக்கின்மையால் கூலர்க்கு என்னிற்குறையென் எனவும், தமக்கோர் குறைபாடுடையார் பிறரை நாடியடையும் வழக்குண்மையால் துருவிநானே - தந்நேரிலாதார்தமைக் காணத்தகுவது எனவும் கூறினான். (உ)

ஆனந்தசித்தார்தமைக்காண்பலென்றன்புகூர்ந்த

மீனந்தரித்தகொடிவேந்தன்குறிப்புநோக்கி

மோனந்தரித்தசிவயோகருமுந்தித்தம்பொன்

மானந்தனக்குவடமேற்றிசைவந்திருந்தார்.

(இ-ள்.) ஆனந்த சித்தார்தமைக் காண்பல் என்று அன்பு கூர்ந்த - பேரினடவடிவமாகிய சித்தமூர்த்திகளைக் காண்பேனென்று அன்புமிக்க, மீனம் தரித்த கொடிவேந்தன் குறிப்பு நோக்கி - சுயற்கொடியையேந்திய அபிடேகபாண்டியனுடைய உள்ளக்குறிப்பையுணர்ந்து, மோனம் தரித்த சிவயோகரும் முந்தி - மௌனநிலையமேற்கொண்ட அந்தச்சிவயோகமூர்த்திகளும் (அப்பாண்டியனுக்கு) முற்பட்டித்தம்பொன் மானந்தனக்கு வடமேற்றிசை வந்திருந்தார் - தமது பொன்னாவாகி இந்நிரவிமானத்துக்கு வடமேற்றிசைப்பக்கத்தில் வந்திருந்தருளினார்.

எல்லாம்வல்லாதலால் குறிப்புநோக்கி என்றார். (ங)

அருகாதசெல்வத்தவனன்றுதைத்திங்கடோற்றம்

வருகாலமாகமதுரோசனைவந்துவந்தித்

துருகாதாரத்தாற்கழிந்துள்வலமாகமீள

வருவானவன்முன்வருகாஞ்சுகிவன்கண்மாக்கள்.

(இ-ள்.) அன்று தைத் திங்கள் தோற்றம் வரு காலம் ஆக - அந்நாள் மகா மாதப்பிரவேசம் வருங்காலமாக, அருகாத செல்வத்தவன் வந்து மதுரோசனை வ.

தித்து - நிறைந்த செல்வத்தையுடைய அபிடேகபாண்டியன் வந்து சோமசுந்தரக் கடவுளை வணங்கி, உருகு ஆதரத்தால் கழித்து உள்வலமாக மீள வருவான் அவன் முன் வரு காஞ் சுகி வன்கண் மாக்கன்-மனமுருகுதற்கேதுவாகிய அன்பால் ஆசை மிகுந்த உள்ளே பிரதட்சிணமாக மீளவரும் அப்பாண்டியன் முன்பு கோலால் விலக்கிச்செல்லும் கஞ்சுகளாகிய தறுகண்மையையுடைய மெய்காப்பாளர்.

கழிந்து என்னும் எச்சத்திற்கு வினைமுதல்வேண்டும் ஆதலால் ஆசை எனக் கொண்டாம் “அன்பினுமார்வமுடைமை” என்பதனாக்கான்க. ஆல் உருபு ஏதுப் பொருட்டு. கஞ்சுகமுடையோன் கஞ்சுகி. இது காஞ்சுகி எனவருதல் நீட்டிமுவழி நீட்டல், கஞ்சுகம் சட்டை. (சு)

சீறிட்டவேங்கையத்சேக்கையர்சீறியைந்தும்
பாறிட்டவேடர்யோகப்பட்டத்தர்கட்டங்கத்தி
லேறிட்டகையரிதுமாந்திருப்பாராநோக்கி
மாறிட்டுநீக்கியெழப்போகெனவந்துசொன்னார்.

(இ-ள்.) சீறிட்டவேங்கை அதள் சேக்கையர் - கோபித்த வேங்கையினது தோலை ஆசனமாக உடையவராகி, சீறி ஐந்தும் பாறிட்ட வேடர் - கோபித்து ஐம் புலன்களையும் வெற்றிகொண்ட தவவேடத்தையுடையவராகி, யோகப்பட்டத்தர் - யோகப்பட்டிகையையுடையவராகி, கட்டங்கத்தில் ஏறு இட்ட கையர் - மழுவாயுதத்தின்மேல் வைத்த கையையுடையவராகி, இறுமாந்திருப்பாரா நோக்கி - இறுமாப்புற்றிருக்கும் சித்தமூர்த்திகளைப்பார்த்து, மாறிட்டு நீக்கி எழ போக என வந்து சொன்னார் - கோல் நீட்டி அங்கு நின்றும் நீங்கி யெழப்போகக்கடவீரென்று வந்து சொன்னார்கள்.

கட்டங்கம் கடங்கம் என்னும் வடசொற்றிரிபு. ஆலாஸ்யமகாத்மியத்தில் கட்டுவாங்கம் என இருத்தலால் கட்டங்கம் கட்டுவாங்கம் என்னும் வடசொற்றிரிபு எனக்கொள்ளல் கட்டிற்கால் வடிவமாகவுள்ள ஒருயகை ஆயுதம் எனக்கொள்க. (ரு)

பின்னாவருதென்னர்பிரான்பெரியோரைநோக்கி
யெந்நாடுநாடுமக்கென்வரும்பாதுவேண்டு
நூந்நாமமேதுநுவன்மின்னெனவையொந்த
நன்னாடுமெந்தநகருள்ளுந்நிரிவமப்பா.

(இ-ள்.) பின் ஆக வரு தென்னர் பிரான் - (மெய்காப்பாளருக்குப்) பின்னாவரும் அபிடேகபாண்டியன், பெரியோரை நோக்கி தும் நாடு எ நாடு - அச்சித்தமூர்த்திகளைப்பார்த்து உமது நாடு எந்தநாடு, உமக்கு என் வரும் - உமக்கு யாது கைவரும், யாது வேண்டும் - (என்னல்) உமக்கு என்னவேண்டும், தும் நாமம் ஏது நுவன் மின் என - உமது பேர் யாது சொல்லுங்கொன்னு வினவு, ஐயர் அப்பா எந்த நல் நாடும் எந்த நகருள்ளும் திரிவம்-அச்சித்தமூர்த்திகள் (அப்பாண்டியனைநோக்கி) அப்பனே எந்த நல்ல நாட்டினுள்ளும் எந்த நகரினுள்ளும் சஞ்சரிப்போம். (ஸ்)

ஆனுலுமிப்போதணிகான்மிரநாட்டிற்காசி
தானுமிருக்குந்தலமாகுநாதனாகி -
யாதைபிச்செப்பெருவாழ்வுடையார்நமார்
நாணாளும்விஞ்சைநடராஅயத்திரிசித்தரோம்யாம்.

(இ-ள்.) ஆனாலும் - ஆயினும், இப்போது அணி காண்மீர நாட்டில் கவிதா
ன் நாம் இருக்குத் தலமாகும் - இப்போது அழகுமிக்க காஸ்மீரநாட்டிலுள்ள காசி
நகரத்தான் நாம் வசிக்குத்தலமாகும், நாதன் ஆகி ஆனாத பிச்சை பெருவாழ்வு உடை
யார் நமராம் (பிரமன் முதலிய பசுக்களுக்குப்) பதியாகி நீங்காத பிச்சையாகிய
பெரிய வாழ்வினையுடைய சிவபெருமான் அடியார்களே நமது உறவினராம், யாம்
நாள் நாளும் விஞ்சை நடாய் திரிசித்தரோம் - நாம் எந்நாளும் ஆகருஷண முதலிய
வித்தைகளை நடத்தித்திரிகின்ற சித்தராம்.

இதனால் நாமும் நகருந் தொழிலுங் கூறப்பட்டன. நாளநாள் என்னும் அடுக்
கு பன்மைப்பொருளில் வந்தது. (எ),

ஆனந்தகானந்தொடுத்திங்குளவான்சைவத்
தானம்பலவுந்தொழுந்தற்பரமாகிவந்தே
ஞானந்தருயிர்நகரிம்மையிற்சீவன்முத்தி
மானந்தமானபரமுத்திமறுமைநல்கும்.

(இ-ள்.) ஆனந்த கானம் தொடுத்த இங்கு உள ஆன சைவத் தானம் பல
வும் தொழுந் தற்பரமாகி வந்தேம் - காசிதொடுத்த தெனபாலுள்ள சைவத்தலங்
ள் பலவற்றையும் வணங்கும் அதுவே பிரயோசனமாய்ச் சஞ்சரிக்கின்றேம், ஞானந்
தம் தரும் இந்நகர் (அடைந்தோர்க்குத்) திருவருள் ஞானத்தைப் பாலிக்கும் இந்த
மனாநகரமானது, இம்மையில் சீவன் முத்தி - இப்பிறப்பிற் சீவன்முத்தியையும்,
மறுமை மான் அந்தமான பரமுத்தி நல்கும் - மறுமையில் பிரகிருதி மாயைக்கு அ
ப்பால் பட்ட பரமுத்தியையுந் தந்தருளாநிற்கும்.

தற்பரம் தற்பரம் என்னும் வடசொற்றிரிபு. தத் அது, பரம் பிரயோசனம்.
மான் என்றமையால் இதற்குக் காரணமான விந்துமோகினியை உபலக்கணத்தாற
கொள்க. தத்துவ முப்பத்தாறும் நீங்கின இடத்தே முத்தியாகையால் காரியத்தை
க் காரணமாக வுபசரித்து மானந்தமான என்றார். மால் நந்தமான எனச் சொல்வ
னாகெய்து பாசமாகிய மயக்கங்கெட்ட எனப் பொருள்கொண்டு துகர்வோன்றொ
ழிவை துகர்ச்சிமேலேற்றிக் கொள்ளுதலும் ஒன்று. (அ)

நாண்டுள்ளவர்க்கெம்விளையாடலைக்காட்டிபிச்சை
வேண்டும்பலசித்தியுநல்குவம்வேதமாதி
மாண்டங்குமெண்ணெண்கலைஞானமும்வல்லமல்லாற்
சேண்டங்குமெல்லாப்பொருளும்வலசித்தரோம்யாம்.

(இ-ள்.) நாண்டு உள்ளவர்க்கு எம் விளையாடலை காட்டி - இங்குள்ளவர்க்கு
எமது திருவிளையாடல்களை முன்னர் உணர்த்தி, இச்சை வேண்டும் பல சித்தியும்
நல்குவம் - (அவைகண்டெம்மை வழிபடுவோர்க்கு) அவரவரிச்சைவழியே வேண்டி
ய பல சித்திகளையும் தந்தருள்வோம், வேதம் ஆகி மாண் தங்கும் எண்ணெண் கலை
ஞானமும் வல்லம் - வேதமுதலிய மாட்சிமைதங்கிய அறுபத்தாறன்கு கலைஞான
ங்களின் தேர்ச்சியிலும் வன்மையையுடையேம், அல்லால் - இவையுமன்றி, யாம்
சேண் தங்கும் எல்லாப் பொருளும் வல்ல சித்தரோம் - நாம் தார்த்திலுள்ள எல்லா
ப்பொருளையும் அழைத்தலிவ்வல்ல ஆக்கின சித்தனொனப் பெயரும் உடையேம்.

சேண்டங்குமெல்லாப்பொருளும் வல்ல சித்தர் என்றமையில்* ஆக்கின சித்
தர் எனப் பெயர் போந்தமையால் இதனாற் பெயர் கூறப்பட்டது. (க)

உன்னுனமக்குப்பெறல்வேண்டுவதொன்றுமில்லை
தென்னுவெனவுண்ணகைசெய்தனர்சித்தயோகர்
மன்னுமிவர் தம்மிறுமாப்புஞ்செருக்கும்விறு
மென்னுலளவிட்டறிவேனெனவெண்ணித்தேர்வான்.

(இ-ள்.) சித்தயோகர் தென்னு - அந்தச் சித்தமூர்த்திகள் பாண்டியனே, உன்னால் நமக்குப் பெறல் வேண்டிவது ஒன்றுமில்லை என உள் நகை செய்தனா - உன்னால் நமக்குப் பெறும்பொருள் சிந்தியுமில்லையென்று புன்னகை செய்தருளினார், மன் ஆம் இவர் தம் இறுமாப்பும் செருக்கும் - நிலைபெற்ற இவரது இறுமாப்பையும் அகங்காரத்தையும், வீதும் எனனால் அளவிட்ட அறிவேன் என்ன எண்ணி தேர்வான்-நிகரன் றியுள்ள என்னளவைகளால் அளந்தறிவேனென்று ஆராய்ந்தறிவானாயினான்.

இதனால் யாதுவேண்டும் என்னும் வினாவிற்கு விடை கூறப்பட்டது. (40)

தேரும்பொழுதோருழவன்னொருசெல்வக்கன்னன்
லாருங்கழுக்கென்னவயிர்ப்புறக்கொண்டிதாழப்
பாருந்திசையும்புகழ்பங்கயச்செங்கைதாங்கி
நீரும்பிறையுங்காரந்தார்தமைநேர்ந்துசொல்வான்.

(இ-ள்.) தேரும்பொழுது ஓர் உழவன் - அவ்வாறு ஆராயுங்காலையில் உரு தொழிலையுடைய ஒருவன், ஒரு செல்வக்கன்னன் ஆரும் கழுகு என்ன அயிர்ப்பு உறக்கொண்டிதாழ - செழித்தோங்கிய ஒரு கரும்பைக் கண்டோரெவரும் இது கழுக மரமோவென்று ஐயுக்கொள்ளக் (கையுறையாகத்) தாங்கிவணங்க, பாரும் திசையும் புகழ்ப் பங்கயம் செங்கை தாங்கி - நிலவுலகும் எட்டுத்திக்கும் புகழும் தாமரை போன்ற தனது செவந்த கையிலெடுத்த, நீரும் பிறையும் கார்தார் தமை நேர்ந்து சொல்வான் - கங்கையையும் சந்திரனையும் ஒளித்துவந்தருளிய சித்தமூர்த்திகளை எதிர்த்து சொல்லுகின்றான்.

கைம்மாறு கருதாது கொடுக்குங் கரம் ஆதலால் இடத்தினிகழ்பொருளின் தொழில் தந்து பாருந்திசையும் புகழ்பங்கயச்செங்கை என்றார். செல்வம் என்னுங்குறிப்பால் செழித்தோங்கும் எனப் பொருள்கொண்டாம். “குழைகொண்டுகொழியெறியும்வாழ்க்கையள்” என்பதனாலுணர்க. (41)

வல்லாரில்வல்லேமெனவும்மைமதித்தநீர்க்
கல்லாணைக்கிந்தக்கரும்பையருத்தினெல்லாம்
வல்லாருநீரோமதுரைப்பெருமானும்நீரோ
யல்லாலெவர்தும்மனமவேட்டதளிப்பனென்றான்.

(இ-ள்.) வல்லாரில் வல்லேம் என உம்மை மதித்த நீர் - வல்லவருள் யாம் வல்லேம் என்று தம்மைத்தாமே நன்கு மதித்த நீர், இக்கல்லாணைக்கு இந்த கரும்பை அருத்தின் - இங்கு நிற்குங் கல்லாணைக்கு இந்தக்கரும்பினை ஊட்டின், எல்லாம் வல்லாரும் நீரோ மதுரைப்பெருமானும் நீரோ அல்லால் எவர் - எல்லாம் வல்லவரும் நீரோ மதுரையிலெழுந்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுளும் நீரேயன்றி யாருள்ளார், தும் மனம் வேட்டது அளிப்பன் என்றான் - உமது மனத்திற்கருதியது எதுவோ அதனைத் தடையின்றிக்கொடுப்பேன் என்று கூறினான்,

ஏழனுருபுகட்டிப் பிரித்தற்கண்வந்தது. தாம் என்னும் படர்க்கைப்பொருள் முன்னிலையில் உபசாரப்பொருட்டின்மேல் நிற்பலால் தம்மைத்தாமே எனப் பொருள்கொண்டாம். (க௨)

என்னுமுநிலைத்தனையிட்டவன்கூறக்கேட்டுத்
தென்னுவருதியெனப்புனைகைசெய்துசித்தர்
நின்னுவருவதெமக்கேதுநினக்குநாமே
யுன்னுசைநீர்த்தருமின்றதலாமலுண்டோ.

(இ-ள்.) என்னு முநிலை தனையிட்டவன் கூற கேட்டு - என்று மேகங்களைத் தனையிட்ட பாண்டியன் சொல்லக் கேட்டருளி, தென்னுவருதி என புன்னகை செய்து - பாண்டியனே இங்கு வருவாயென்று புன்னகையரும்பி, சித்தர் நின்னுவருவது எமக்குவது - அச்சித்தமூர்த்திகள் உன்னால் வரும் பயன் எமக்கு என்ன உள்ளது, நினக்கு - உனக்கு, நாமே உன் ஆசை நீர தருகின்றது அல்லாமல் உண்டோ - நாமே உனது ஆசை நீரும்படி தருவதல்லாமல் (யான்பெறுவது) வேறுண்டோ (உன்பால் ஒன்றுமில்லை என்றபடி.)

ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண்வந்தது.

(க௩)

செல்லாவுலகத்தினுஞ்சென்றொருவிஞ்சைகற்றோர்
பல்லாருநன்குமதிக்கப்பயனெய்துவார்க
ளெல்லாமறிந்தவெமக்கொன்றிலுமாசையிலலை
கல்லாணை கன்னங்கறிக்கின்றதுகாண்டியென்றார்.

(இ-ள்.) ஒரு விஞ்சை கற்றோர் - (ஆகருஷண முதலிய ஆறனுள்) ஒரு வித்தையைக் கற்றவர்கள், செல்லா உலகத்தினும் சென்று பல்லாரும் நன்கு மதிக்க பயன் எய்துவார்கள் - அடைதற்கரிய உலகத்தினுஞ்சென்று பலரும் (அதனை) நன்குமதிக்கக் காட்டிப் பயனடைவார்கள், எல்லாம் அறிந்த எமக்கு ஒன்றிலும் ஆசை இல்லை - எல்லாவற்றையும் அறிந்த எங்களுக்கு ஒருபொருளிலும் விருப்பமில்லை, கல்லாணை கன்னல் கறிக்கின்றது காண்டி - என்றார் - கல்லாணையானது கரும்பைக்கடித்துச் சுவைத்தலைக் காண்பாயென்றார்.

ஆகருஷணமுதலிய அறுவகைத்தொழில்மேலும், தனது எண்குணத்துள் முற்றுமுணர்தல் மேலுஞ்செல்ல எல்லாமறிந்த என்றார். காண்டி எனத் தெளிவுபற்றி எதிர்காலத்தை இறந்தகாலமாகக் கூறியது காலவழுவமைதி. (க௪)

கடைக்கண்சிறிதேருறித்தார்முன்கடாக்கல்யாணை
மடைக்கண்டிறந்துமதமூன்றும்வழியவிண்வா
யடைக்கும்படிவாய்திறந்தார்த்துப்புழைக்கைநீட்டித்
தொடைக்குன்றனுன்கைச்சுவைத்தண்டைப்பறித்ததன்றே.

(இ-ள்.) சிறிதே கடைக்கண் குறித்தார் முன் - சிறிது கடைக்கண்செய்தருளிய சித்தமூர்த்திகளின்முன், கடாக்கல்யாணை - மதஞ்செந்துக் கல்யாணையானது, மடைக்கண் திறந்து மதம் மூன்றும் வழிய - மடைக்கண்போலக் கண்டிறந்து மூன்று மதங்களும் ஒழுக, விண் வாய் அடைக்கும்படி வாய் திறந்து ஆர்த்து - மேகத்தின் வாயடையும்படி தனது வாயைத்திறந்தொலித்த, புழைக்கை நீட்டி தொடைக்குன்று அன்னுன்கைச் சுவைத்தண்டை பறித்தது - துவாரம்பொருந்திய துதிக்கை

சையநீட்டி மாலையையணிந்த மலையைப்போலத் திண்மவாய்ந்த பாண்டியனது னாகையிலுள்ள கரும்பிணப்பறித்தது.

கல்லாற்சமைந்த யானையாயினும் யானை என்றமையால் சாதியடைதந்து கடாக்கல்யாணை என்றார். மாலையையணிந்ததோர் மலையின்மையால் தொடைக்குள் றனூன் என்றது இல்பொருளுவமையணி. (௧௫)

பறித்துக்கடைவாய்வழிசாறளிபாய்ந்துநக்கக்

கறித்துக்குதடிப்பருகிக்காமுசலாட.

நெறித்துத்தருக்கிழில்சீறிநிமிர்ந்துநிப்ப

மறித்துக்கடைக்கண் குறித்தார் பினுமாயம்வல்லார்.

(இ-ள்.) பறித்து கடை வாய் வழி சாறு அளிபாய்ந்து நக்க - (பாண்டியன் கையினின்றும்) பறித்துக் கடைவாயின் வழி ஒழுக்குஞ் சாற்றினை வண்டிகள் பாய்ந்து சுவைபார்க்க, கறித்து குதட்டி பருகி - கடித்துக் குதட்டிச் சுவைத்து, கரும்பு சலாட நெறித்து - (தனது) துதிக்கை ஊசல்போலாடப் பிண்டிசெய்து, தருக்கி நிழல் சீறி நிமிர்ந்து நிப்ப - அகங்கரித்துத் தனது நிழலைக்கோபித்து நிமிர்ந்து நிக்க, பின்னும் மாயம் வல்லார் மறித்துக் கடைக்கண் குறித்தார் - பின்னும் மாவைவித் தையிலவல்ல சித்தமூர்த்திகள் மீளவுஞ் சிறிது கடைக்கணித்தருளினார்.

கறித்தலும் குதட்டதலும் பருகுதலும் காமுசலாடலும் நெறித்தலும் தருக் குதலும் நிழல் சிறுதலும் நிமிர்ந்து நின்றலும் யானைக்குரிய தொழிலாதலால் தொழி றற்றமையணி. (௧௬)

மட்டுற்றதாரான்கழுத்திற்கண்டமாலைதன்னை

யெட்டிப்பறித்ததுகல்காஞ்சுகிமாக்கள்சீறிக்

கிட்டிக்களிற்றைப்புடைப்பான்செளக்கோல்கொண்டோச்ச்ச்

சிட்டத்தவர்கண்சிவந்தானையச்சீறிநோக்க.

(இ-ள்.) மட்டு உற்றதாரான் கழுத்தில் கண்டமாலை தன்னை எட்டிப்பறித்தது - வாசமிக் மாலையையணிந்த பாண்டியனுடைய கழுத்திலணிந்த கண்டாவளியை யெட்டிப்பறித்தது, இகல் காஞ்சுகிமாக்கள் சீறி கிட்டிக்களிற்றை புடைப்பான் செளக்கோல்கொண்டு ஓச்சு - போர்செய்யும் மெய்காப்பாளர் மிகவும் கோபித்து நெருங்கி யானையை யடிக்கும்படி தமது கையில் விளங்கும் கோலை மேலெடுக்க, சிட்டத்தவர்கண் சிவந்து ஆனையைச் சீறிநோக்க - யார்க்கும் மேலாகிய சித்தமூர்த்திகள் கண்கள் சிவந்து யானையைக் கோபித்துப்பார்த்தருள.

கண்டாவளி, கண்டாவலி யென்னும் வடசொல் திரிபு. கண்டத்திலணிந்த முத்தின் வரிசையாலாகிய கோவை. ஏகாவலியென வடநூலிற் கூறப்பட்டது. (௧௭)

கண்டாவளியைக்களிறுண்டதுகண்கள்சேப்புக்

கொண்டானரசன்சிவயோகநிற்கோபமுளத்

தண்டாவரசன்மருட்டதுகண்ணர்சீறி

வண்டாரிதழிமறைத்தரையடிக்கவந்தார்.

(இ-ள்.) கண்டாவளியை களிறு உண்டது-கழுத்திலணிந்த கண்டாவளியைப் பறித்த யானையானது (அதனை) உண்டது, அரசன் கண்கள் சேப்புக் கொண்டான் - அரசன் கண்கள் சிவந்து, சிவயோகநில் கோபம் முள - சிவயோகர்களாகிய சித்தமூர்த்திகளிடத்துக் கோபம் மேலெழுந்தோங்க, தண்டா அரசன் தமருள் -

(அங்குமின்றும்) நீங்காத பாண்டியனுடைய பரிசுனராயுள்ள மெய்காப்பாளர்களில், தறு கண்ணர் சீறி வண்டு ஆர் இதழி மறைத்தாரை அடிக்க வந்தார் - அஞ்சாமை யையுடைய வீரர்கள் கோபித்து வண்டுகணிற்றைந்த கொன்றைமாலையை மறைத்தரு னிவந்த அச்சித்தழூர்த்திகளை யடிக்கும்படி வந்தார்கள்.

* நோக்க என்னும் வினையெச்சம் உண்டது என்னும் பிறவினையின் முதனிலை கொண்டது. சேப்புக்கொண்டான் ஒருசொல். இந்த அற்புதச் செய்தியைநோக்கி மெய்காப்பாளரும் அஞ்சினார் என்பார் தமருட்டறுகண்ணர் என்றார். (சஅ)

அப்போதிளமூரலரும்பியசித்தசாமி
கைப்போதமைத் துக்கழந்தோர்தமைநின் பினென்ன
மைப்போதகமன்னவரவைத்தடிபேர்க்கலாற்று
தொப்போதரியநிலையோவியம்போலநின்றார்.

(இ-ள்.) அப்போது இளமூரல் அரும்பிய சித்தசாமி - அக்காலையில் புன்ன கைசெய்தருளிய சித்தழூர்த்திகள், கைப்போது அமைத்து கழந்தோர் தமை நின் பின் என்ன - தமது கைத்தாமரையை மறித்துக்கோபித்து (தம்மை) அடிக்கவந்த வர்களை நில்லுங்கொண்டு கூறியருள, மை போ தகம் அன்னவர் வைத்த அடிபேர் க்கல் ஆற்றாது - கரிய யானையை ஒத்த வீரர்கள் வைத்த காலப் பேர்த்துவைக்க முடியாது, ஒப்பு ஒது அரிய நிலை ஓவியம்போல நின்றார் - (தனக்கு ஒன்றும்) உவ மையின்மையால் உவமை கூறுதற்கரிய நிலை வியற்பொருளாகிய சித்திரம்போல நின்றார்கள். வைத்த என்னும் பெயரொச்சத்தின் அகரவீறுதொகுத்தல். (கக)

மத்தக்களிற்றான்வெகுளித்தழன்மாரியன்பு
பொத்தப்புகைந்தமனத்தற்புதம்பொங்கிச்சோரச்
சித்தப்பெருமானடிமா முடி தீண்டப்பாச
பெத்தத்தமியேன்பிழையைப்பொறுமென்றுவீழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) மத்தம் களிற்றான் வெகுளி தழல் மாறி - மதமயக்கமுடைய ஆனை ச்சேனையையுடைய பாண்டியன் கோபாக்கினி பற்றறநீங்கி, அன்பு பொத்த புகைத் த மனத்து அற்புதம் பொங்கிச் சோர - அன்பானது சிறிது மிடமின்றிப்போர்க்க (அதனால்) மூடுபட்ட மனத்தினிடீத்து (அடைதற்கரிய) அதிசயம் பொங்கி வழித லால், சித்தப்பெருமான் அடிமா முடி தீண்ட-சித்தழூர்த்திகளினுடைய திருவடிகளைத் தனது பெரிய மணிமகுடத்தீண்ட, பாச பெத்தத் தமியேன் பிழையைப் பொறு மென்று வீழ்ந்தான் - பாசத்தாலாகிய பந்தத்திற் கடனெனத் தமியேன்செய்த குற் றங்களைப் பொறுத்தருளுமென்று தண்டாகாரமாக வீழ்ந்து வணங்கினான்.

சோர என்னும் வினையெச்சங் காரண்காரியப்பொருள்மேல் நிறநலால் வழி தலால் என்றும். பாசபெத்தம் இரண்டும் வடசொல்லாதலால் வருமொழி வல்லெ முத்து இயல்பாயிற்று. அற்புதம் என்றமையால் அடைதற்கரிய என்றும். பாசம் ஆணவமுதலிய மலங்கள்மேல் நிறநலால் சாதியொருமை. (உ0)

அன்புக்கிரங்குங்கருணைக்கடலானவைய
ரின்புற்றுவேண்டிம்வரங்கேளெனத்தாழ்ந்துவேந்த
னன்புக்கிரப்பேறருள்வாயெனநல்கிச்செங்கை
வன்புற்றவேழமிசைவைத்தருணாட்டம்வைத்தார்.

(இ-ள்.) அன்புக்கு இரங்கும் கருணைக்கடலான ஐயர்-(அடியவர்களது) அன்புக்குக்கனிந்தருளும் திருபைக்கடலாகிய சித்தமூர்த்திகள், இன்பு உற்று வேண்டும் வரம் கேள் என-மகிழ்கூர்ந்து வேண்டியவரத்தைக் கேளாயென்றருள, வேந்தன் தாழ்ந்து நன் புத்திரப்பேறு அருள்வாய் என நல்கி-அபிடேகபாண்டியன் வணங்கி நல்ல புத்திரப்பேற்றை அருள்செய்வாயென்று குறையிரக்கக் கொடுத்தருளி, செங்கை வன்பு உற்று வேழமிசை வைத்து அருள் நாட்டம் வைத்தார்-(தமது) செவந்த திருக்கரத்தை வலிமைமிக்க யானையின்மேல் வைத்துக் கிருபானோக்கம் வைத்தருளினார்.

இரங்குவானது பணியாதலால் அன்புக்கிரங்கும் எனவும், கல்லாணை என்பது தோன்ற வன்புற்ற வேழம் எனவும் கூறினார். (உக)

கலிவருத்தம்.

தழைக்குநீள்கதிர்த்தண்முத்தமாலையைப்

புழைக்கைநீட்டிக்கொடுத்ததுபோதக

மழைக்கைநீட்டினன்வாங்கினனீதியிற்

பிழைக்கலாதபெருந்தகைவேந்தனே.

(இ-ள்.) தழைக்கும் நீள் கதிர் தண் முத்த மாலையை - பரந்த மிக்க கிரணத் தையுடைய தண்ணிய கண்டாவளியாகிய முத்தமாலையை, போதகம் புழைக்கை நீட்டி கொடுத்தது - (விழுங்கிய) கல்லாணையானது (மீளவும் தனது) துவாரம்பொருந்திய துதிக்கையால் நீட்டிக்கொடுக்க, நீதியில் பிழைக்கலாத பெருந்தகை வேந்தன் - மனுநீதியினின்று சிந்தித் தவறாத பெருந்தகைமையையுடைய அபிடேகபாண்டியன், மழைக்கை நீட்டினன் வாங்கினன் - மேகம்போலப் பிரித்யுபகாரங்கருகாது கொடுக்கும் தனது கையைநீட்டி வாங்கினான்.

செங்கோல் சிந்தித் தவறாதவன் என்பார் நீதியிற் பிழைக்கலாத என்றார். கொடுத்தது முற்றெச்சம். (உஉ)

முத்தமாலிகைவாங்குமுன்முன்னின்ற

சித்தசாயிதிருவுருக்கண்டிலன்

மத

(இ-ள்.) முத்த மாலிகை வாங்கு முன் - முத்தமாலையைக் கைநீட்டி வாங்கு வற்குமுன், முன் நின்ற சித்த சாயி திருவுரு கண்டிலன் - தன் முன்னின்றருளிய சித்தமூர்த்திகளினுடைய திருவுருவைக்காணாதி, மத்தம் யானை வடிவமும்-மதம பக்கத்தையுடைய யானையின் வடிவமும், ஏனைய ஒத்தது ஆக உரவோன் வெருவினான் - (அங்குநின்ற) மற்றைய கல்லாணைகளை ஒத்திருக்க அன்பிற்பெரியோனாகிய அபிடேகபாண்டியன் அச்சமுற்றான்.

கண்டிலன் முற்றெச்சம்.

(உ௩)

இந்தவாடலெமக்குயிராயவிவ்

வந்தமில்லியருள்வியையாட்டென

முந்தைவேதமுதல்வனைமீளவும்

வந்துவந்தனைசெய்தனன்மன்னனே.

ரு

(இ-ள்.) இந்த ஆடல் எமக்கு உயிராய் இ அந்தம் இல்லி அருள் விளையாட்
டு என்ன - இந்தத் திருவிளையாடல் எமதுயிர்க்கு உயிராய் நிலவிய இந்த இறுதியி
ல்லாத சோமசுந்தரமூர்த்தியின் அருள் விளையாடலென்று கருதி, மூந்தை வேத மு
தல்வனை மன்னன் மீளவும் வந்து வந்தனை செய்தான் - யாவருக்கும் முற்பட்டவ
னாகிய அச்சோமசுந்தரக்கடவுளை அரசன் மீளவும் வந்து வந்தித்தான். (உச)

முழுதுணர்ந்தமுதல்வனினுடலை
யிழுதையேனறியாதளந்தேனென
வழுதிறைஞ்சியபராதமீந்துகை
தொழுதுநின்றுதுதிக்கத்தொடங்கினான்.

(இ-ள்.) முழுதும் உணர்ந்த முதல்வ - முற்றுமுணர்ந்தருளிய முதல்வனே,
நின் ஆடலை இழுதையேன் அறியாது அளந்தேன் என்ன - உனது திருவிளையாடலை
அறிவில்லேனாகிய நான் அறியாமையால் அளந்தறியத் தொடங்கினேனென்று, அ
முது இறைஞ்சி அபராதம் ஈந்து கைதொழுது நின்று துதிக்க தொடங்கினான்-அமு
து வணங்கி அடியேன் பேரபராதி ஆதலால் (அவ்வபராதத்தைப் பொறுத்தருள்க
வென) அபராதத்தை இறுத்துக் கைகூப்பிநின்று துதிக்கத்தொடங்கினான்.

அறியாமையாற் பிழைசெய்தோர் அறிந்தவழி யது தீர்த்தற்பொருட்டு அப
ராதமிறுத்தல் முறையாதலால் அபராதமீந்து என்றார். முழுது என்பதனிறுதியில்
முற்றும்மை தொகுத்தல். (உரு)

கொச்சக்கலிப்பா.

வேதியாய்வேதவிளைபொருளாய்வேதத்தி
னிதியாய்நீதிநெறிகடந்தநீளொளியா
யாதியாய்நீராய்நடுவாயவைகழிந்த
சோதியாய்நின்றாயென்சோதனைத்தோநின்னியல்பே.

(இ-ள்.) வேதியாய் - வேதத்தில் வல்ல அந்தணனே, வேதம் விளைபொரு
ளாய் - (துண்ணுணர்வுடையோர் ஆராயுந்தோறும்) வேதத்தில் விளையும் பொருளா
ய் உள்ளவனே, வேதத்தின் நீதியாய் - அவ்வேதத்துடைங்கிய நீதிவடிவானவனே,
நீதி நெறி கடந்த நீர் ஒளியாய்-அந்த நீதியின் நெறியைக்கடந்துநின்ற மிக்க ஒளி
வடிவாயுள்ளாய், ஆதியாய் நராய் நடுவாய் அவை கழிந்த சோதியாய் நின்றாய் -
முதலாயுள்ள தோற்றமும் இறுதியாயுள்ள ஒடுக்கமும் நடுவாயுள்ள நிலையும் அவற்
றைக் கழிந்துநின்ற சோதியும் ஆகி நின்றாய், நின் இயல்பு என் சோதனைத்தோ -
(இவ்வாறு நின்ற) உனது தன்மை எனது சோதனையிலகப்பட்டதோ.

அயன் முதலிய யாவருக்கும் வேதாகமங்களைத்தந்த அவற்றின் பொருளை
விரித்தருளுதலால் அந்தணனாய் நின்றான் என்பான் வேதியாய் எனவும், வேதத்தி
ல் ஆன்மாக்கள் தாத்திற்கேற்ப ஆங்காங்குப் பலகடவுளனைத் தான் கூறியிருப்பினும்
அக்கடவுளர்பாலன்புபூண்டு வழிபட்டொழுகு மாண்மாக்களுக்கு, அரசன் தன்னு
ணையைத் தன்னேவல்வழி நிற்கு மந்திரி முதலாயினுரிடத்து வைத்துக் குடிகளைக்
காக்குமாறுபோலத் தன்னுணையைத் தன்னேவல்வழி நிற்கும் அக்கடவுளரிடத்து
வைத்துப் பயன் கொடுத்தருளு முதற் கடவுள் சிவனையாதலால் அவ்வேதத்திற்
கூறும் பொருளெல்லாம் அவனே என்பான் வேதவிளைபொருளாய் எனவும், தான
ருளிய வேதாகமங்களின்வழி யொழுக்காத ஆன்மாக்களைத் தன்னு சத்தியால் நாகத்
திற்புகுத்தியும், அவற்றின்வழி யொழுகும் ஆன்மாக்களைச் சுவர்க்காதியுலகிற் செலு

த்தியும் நிற்பது அவனது அருட்குணம் என்பான் வேதத்தின்தியாய் எனவும், மன வாக்கிற்கத்தின் என்பான் நீதிநெறிகடந்த எனவும், சோமகுரியாக்கினி முதலிய ஒளிகளுக்கெல்லாம் ஒளிதரும் பேரொளியாய் நின்றான் என்பான் நீளொளியாய் எனவும், ஆன்மாக்களுக்கு மலபாகம் வருவித்தற்பொருட்டித் தோற்றமும் நிலையும் இறுதியுமாய்த் தனது சத்திகளால் நின்றான் என்பான் ஆதியாய் நிறாய் நடுவாய் எனவும், அவை அவனுக்கு இல்லை என்பான் அவை கழிந்த எனவும், அவற்றுட்படாதவ னாதலால் அளவை கடந்தவன் என்பான் என் சோதனைத்தோ நின்னியல்பே எனவு ன் கூறினான். “யாதொருதெய்வங்கொண்ட ரத்தெய்வமாகியாய்க்கே - மாதொருபா கனூர்தாம்வருவர்” எனவும், “மறைகளீசன்சொலச்சொல்வழி வரவுயிரைவைக் கும் - சிறைகள்மாரிரயமிட்ட பணிசெய்வோர்செல்வத்தோடும் - உறையுமாபதிகளு ம்பருலகங்கள் யோனிக்கெல்லாம் - இறைவனானினிலுலின்பதுன்பங்களியைவவா கும்” எனவும், “நாயகன் கண்ணயப்பானாயகி புதைப்பவெங்கும் - பாயிருளாகிமுடப் பரிந்துலகனுக்குநெறித் - தூயநெத்திரத்தினுலே சுடரொளிகொடுத்தபண்பிற் - நே யமாரொளிகளெல்லாஞ் சிவனுருத்தேசதென்றார்” எனவும், “மெய்ச்சுடருக்கெல் லாம் - ஒளிவந்தபூங்கழல்” எனவும் வரும் உண்மைத்திருவாக்குகளாலுணர்க.(௨௬)

நின்னான்மொழிந்தமறைநின்னடிகள்வந்தித்தும்

பன்னாளருசசித்தும்பாதந்தலைசுமந்து

முன்னுமம்வாசித்துமுன்னையறியேனென்று

சொன்னலடியனென்சோதனைத்தோநின்னியல்பே.

(இ-ள்.) நின்னால் மொழிந்த மறை நின் அடிகள் வந்தித்தும் - உன்னால் திருவாய்மலர்ந்தருளப்பட்ட வேதங்கள் உனது திருவடிகளை வந்தனைசெய்தும், பல் நாள் அருச்சித்தும்-பலநாளும் உன்னை அருச்சனைசெய்தும், பாதம் தலை சுமந்தும்- உனது திருவடிகளைத் தலைமேற்சுமந்தும், உன் நாமம் வாசித்தும் உன்னை அறியேன் என்று சொன்னால் நின் இயல்பு அடியனென் சோதனைத்தோ - உனது திருநாமங்க ளைக்கூறியும் உன்னை யறியேனென்று முறையிட்டால் உனது தன்மை யடியேனு டைய சோதனையுளகப்பட்டதோ.

விகாரங்கட்குக் காரணமாகிய பரதந்திரமுதலிய உபாதைகள் தனக்குச் சிறி துமின்றி நின்ற அநாதிரமுத்தசித்தருவாகிய இறைவன் அருளே திருவுருவாகக்கொ ண்டி, ஆன்மாக்களைய்தற்பொருட்டிம் குருபரம்பரை விளங்குதற்பொருட்டிம் வே தாகமங்களைக் கூறியருளினமையால் நின்னால் மொழிந்த மறை எனவும், வேதார ணியமென்னும் திருப்பதியில் அருச்சித்தும் வந்தித்தும் வழிபட்டமையால் பன்னா ளருச்சித்தும் வந்தித்தும் எனவும், பாதுகையாகிச் சுமத்தலால் பாதத் தலைசுமந்து ம் எனவும், அவ்விறைவனது திருநாமங்களே கூறப்படுதலால் உன்னுமம் வாசித்து ம் எனவும், விந்துசத்தியின் காரியப்பாடாய்ச் சொற்பிரபஞ்சமாய் நின்ற வேதம் அவ்விறைவனை விச்சுவாதிடனெனவும் கூறுதலால் உன்னை யறியேனென்று சொ ன்னாலெனவுங் கூறினான். அருளே திருவுருவாகக்கொண்டி என்பது. “உருவருந்ரு ணங்களோடு முணர்வருந்ருவிறோன்றும் - கருமமுருளான்றன் காசரணதிரசா ன்கம் - தருமருளுபாங்கமெல்லாம் தானருடனக்கொன்றின்றி - யருந்ருவுயிருக்கெ ன்நே யாக்கினன்சந்தனன்றே” என்பதனாலும், ஆன்மாக்களைய்தற்பொருட்டிங் கு ருபரம்பரை விளங்குதற்பொருட்டிம் என்பது “ஆரணமாகமங்க ளருளினாலுருவு கொண்டு - காரணனருளானுதிற் கதிப்பவரில்லையாகும் - நாரணமுதலாயுள்ள சு

ரர்நரநாகர்க்கெல்லாம் - சோனிருருசுநதானச் செய்தியுஞ்சென்றிடாவே” என்பதனாலும், இறைவனை விச்சுவாதிகள் என வேதங்கூறும் என்பது “உலகினையிறந்து நின்ற தரனுருவென்பதோரார்” என்பதனாலும் உணர்க. செய்யுளாதலால் வந்தித்தம் பன்னுளருச்சித்தம் என மாறிக்கூறிலார். ௨ பாதைகள் ஆவன பாதந்திரம், சிற்றணர்வு, சிறுசெயல், விருப்பு, வெறுப்பு. (௨௪)

பெரியதினும்பெரியதுமாய்ச் சிறியதினுஞ்சிறியதுமாயிரியதினுமரியதுமாயெளியதினுமெரியதுமாய்க் கரியதுமாய்க்காண்பானுங்காட்சியுமாயவைகடந்த துரியமுமாய்நின்றாயென்சோதனைத்தோநின்னியல்பே.

(இ-ள்.) பெரியதினும் பெரியதும் ஆய் - மகத்திலும் மகத்துமாய், சிறியதினும் சிறியதும் ஆய் - அணுவிலுமனுவுமாய், அரியதினும் அரியதும் ஆய்-அரிய பொருளிலும் அரிய பொருளுமாய், எளியதினும் எளியதுமாய் - எளிய பொருளிலும் எளிய பொருளுமாய், கரியதும் ஆய் - நடுகின்றனனர்த்தஞ் சாட்சிப்பொருளுமாய், காண்பானும் காட்சியுமாய்-ஆண்மையும் உணரும் விடயப்பொருளுமாய், அவைகடந்த துரியமும் ஆய் நின்றாய்-அவற்றைக்கடந்த காட்டுவானாகியும் நின்றவனே, நின்றியல்பு என் சோதனைத்தோ - உனது தன்மை என் சோதனையிலகப்பட்டதோ. (இல்லை என்றபடி.)

அளவின்றிப்பார்த்த அண்டங்கள் யாவும் தன்னுள் வியாப்பியமாகத்தான் வியாபகமாக யெங்கு நிறைந்து நின்றலால் பெரியதினும் பெரியதுமாய் எனவும், மலபாகம் வருவித்தருளுதற்கு அணுக்களாகிய உயிர்கட்குள்ளிருந்து அதிசூக்தம் ஐந்தொழிந் நடத்ததலால் சிறியதினுஞ் சிறியதுமாய் எனவும், உழுவலன்பிற் றலைப்படாத அயன் முதலிய தேவர்கட்கும் அரியனாய் நின்றலால் அரியதினு மரியதுமாயெனவும், அவ்வன்பிற்றலைப்பட்ட அடியார்க்கெளியனாதலால் எளியதினுமெளியதுமாய் எனவும், முற்றமுணர்த்தற்றன்மையால் எவ்வெப்பொருள்களினுட்கோணையு முணர்த்த அததற்கேற்ப நடுகின்ற அவ்வவ்வினைப்பயன்களை யருத்ததலால் கரியதுமாய் எனவும், கியித்தகாரணனாய் நின்றதான் அநந்தர் சேண்டர் முகத்தால் அதனைக் கூட்டுதற்கண் கலப்பினால் ஒன்றாய் நின்றலால் காண்பானும் காட்சியுமாய் எனவும், பொருளால் வேறாய் நின்றலால் அனை கடந்த எனவும், சித்தமுஞ் செல்லாத சேட்சியனாகிய இறைவனை இகையுபுற்றிச் சித்தமுஞ்செல்லாச் சேட்சியதாகிய துரியமுமாய் எனவுக்கறினான். “அண்டப்பகுதியினுண்டப்பிறக்கம்-அளப்பருந்தன்மை வளப்பெருங்காட்சி - யொன்றனுக்கொன்று கின்றெழில்பகரின் - நூற்றொருகோடியின் மேற்படவிரித்தன - இன்னுழைகதிரின் நுண்ணனுப்புகாய்ச் - சிறியவாகப்பெரியோன்” எனவும், “அணுத்தருத்தன்மையிலையோன்காண்க” எனவும், “கனவிலுந்தேவர்க்கரியாய்போற்றி” எனவும், “நனவிலும்நாயேற்கருளினேபோற்றி” எனவும், “பன்னுயிரெல்லாம் பயின்றனனாகி” எனவும், “சித்தமுஞ்செல்லாச் சேட்சியன்காண்க” எனவும் வரும் ஏதுக்களாலுணர்க. (௨௫)

அறசோடியாகிரியவிறுத்தம்.

என்றுபலமுறைபழிச்சிமனையெய்திவிக்காமனையின் றுபன்னாட் டொன்றுமுறைகோலோச்சிவிக்கிரமன்சுவன்மிசைப்பார்கமத்திப்பாசம் வென்றுகளைந்தருட்சித்தசாயிதிருவருணைக்கால்வினைபேரின்ப மன்றமதுவீழ்வண்டிற்கலந்திருந்தானபிடேகமாரன்மன்னோ.

(இ-ள்.) என்று பல முறை பழிச்சி மனை எய்தி விக்ரமனை ஈன்று - என்று வதரர் துதித்துத் தனது கோயிலையடைந்து விக்ரமபாண்டியனைப்பெற்று, பல் ள் தொன்று முறை கோல் ஓச்சி விக்ரமன் சுவல் மிசை பார் சுமத்தி-பலநாளும் ன்ருபோல மதுநூல் முறைப்படி செங்கோல் செலுத்தி அவ்விக்ரமபாண்டியனு டய பிடர்மேல் பூபாரத்தைச்சுமத்தி, பாசம் வென்று களைந்து-பாசந்தொடக்கை வன்று பற்றறக்களைந்து, அருள் சித்தசாயி திருவருள் நோக்கால் விளைபேரின்பம்- னனக்கு ஆசிரிய மூர்த்தமாய் வந்தருளிய) அருள்வடிவாகிய சித்தமூர்த்தியின் தி வருட்பார்வையால் விளையும் பேரின்பத்தில், மது வீழ் வண்டில் - மதுவில் வீழ்ந ண்டைப்போல, மன்ற அபிடேக மாறன் கலந்திருந்தான் - தேற்றமாக அபிடே பாண்டியன் இரண்டறக்கலந்திருந்தான்.

விக்ரமன் பராக்கிரமத்தையுடையவன். சித்தமூர்த்திகள் திருவருளார் பற்றனன் என்பார் பலமுறை பழிச்சி விக்ரமனையீன்று எனவும், அம்மூர்த்திக ா திருவருள் நோக்கால் பாசக்ஷயம் பெற்றுப் பாமுத்தியடைந்தான் என்பார் தா பிசைப் பொருள்படச் சித்தசாயி திருவருள் நோக்கால் எனவும் கூறினார். (உக)

கல்லாளைக்குக்கரும்பருத்தியபடலம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உள்படத் திருவிருத்தம் - ௭௩௮௫.

இருபத்திரண்டாவது

யாணையெய்தபடலம்.

கலிவிருத்தம்.

.விழ்கடுக்கையர்கலாளைகழைதின்ன
விட்டதிதுபஞ்சவனிடத்தமணனோவி
விட்டமதயாணைவிழமேவலர்புரத்தைச்
சுட்டகணைவிட்டெயிர்தொலைத்தமுறைசொல்வாம்.

(இ-ள்.) கட்டு அவிழ் கடுக்கையர் கல்லாளை கழை தின்ன இட்டது இதுமு றுக்கவிழ்ந்த கொன்றைமலர்மாலையையணிந்த சித்தமூர்த்திகள் கல்லாணையானது க ரும்புதினன்னக் கொடுத்தருளியது இந்தத்திருவிளையாடல், பஞ்சவன் இடத்து அமண ர் ஏவிவிட்ட மதயாணைவிழ - விக்ரமபாண்டியன்மேல் சுமணர்களேவிய மதமய க்கத்தையுடைய யாணையானது சாய்ந்து வீழ்ந்திருக்க, மேவலர் புரத்தை சுட்டகணை விட்டு உயிர்தொலைத்த முறை சொல்வாம்-பகைவர் திரிபுரங்களை நீறுபடுத்திய பாண த்தினை ஏவி யதனுயிமைமாய்த்தருளிய திருவிளையாடலை யினிக்குறுவாம்.

உயிர் தொலைத்தலாவது உடம்பின்வாழ்க்கையைப்போக்குதல். (க)

விக்ரமபாண்டியன்வெலற்கரியசெங்கோ
றிக்குநிலனுந்திறைகொள்செல்வநிறைவெய்த
வக்கிரமவெங்கலியரும்பகையொதுங்கச்
சக்கரமுருட்டியிடர்சாய்த்துமுறைசெய்வான்.

(இ-ள்.) விக்கிரமபாண்டியன் வெலற்கு அரிய செங்கோல்-விக்கிரமபாண்டியன் செலுத்தும் (பிறரால்) தடுத்தற்கரிய செங்கோலானது, திக்கும் நிலனும் திறை கொள் செல்வம் நிறைவு எய்த-எட்டுத்திக்குமுள்ள இந்திரன்முதலியோரும் நிலவுலகிலுள்ள அரசர்களும் இறுக்குந் திறையாலாகிய செல்வத்தின் நிறைவடைந்தோங்க, அக்கிரமவெங்கலி அரும்பகை ஒதுங்க சக்கரம் உருட்டி-நீதி திறம்புதலென்னும் கொடியகல்யாகிய அரியபகைமுதுகிட்டோடத் தனது ஆணையாகிய சக்கரத்தை யுஞ் செலுத்தி, இடர் சாய்த்த முறை செய்வான்-(அப்பகையால் தன்கோற்கீழ்வா முங் குடிகள்) தன்பத்தை யடையாமற்காத்த வருவானுவினான்.

தனது பெயர்ப்பொருளை விளக்கினென்பார் அவனது செங்கோற்கு வெலற்கரிய எனத் தொழிலடைந்தும், அப்பெயர்ப்பொருளாலாகிய பயனை உருவத்தாலும் அருவத்தாலும் அடைந்தானென்பார் திக்குநிலனும் திறைகொள் செல்வநிறைவெய்த எனவும், இடர்சாய்த்த எனவுக்கூறினார். திக்கு நிலன் இடவாகுபெயர். (உ)

புத்தராமனாதியபுறக்களையகழ்ந்து

நித்தமறையாகமநெறிப்பயிர்வளர்த்து

மெய்த்தவிதிபத்தியின்விளைந்தபயன்யாரும்

துய்த்திடமதுத்தொழினடத்திவருதாயோன்.

(இ-ள்.) புத்தர் அமண் ஆதியபுறக்களை அகழ்ந்தும்-புத்தருஞ் சமணரும் முதலாகிய புறமதக்களை களைவேரோடு களைந்தும், நித்தம் மறை ஆகம நெறி பயிர் வளர்த்தும்-அழியாத்தன்மையையுடைய வேதநெறியும் ஆகமநெறியுமாகிய பயிர்கள்மேலெழுந்தோங்க வளர்த்தும், மெய்த்தவிதிபத்தியின் விளைந்த பயன் யாரும் துய்த்திட-(அவ்வேதப்பயிரிலும் ஆகமப்பயிரிலும்) மெய்மையையுடைய விதியும் பத்தியுமாக விளைந்தபயன்களை எவரும் துகர்ந்துகளிக்க, மதுதொழில் நடத்திவரு தாயோன் - மதுதூல் முறைமையை நடத்திவரும் பாண்டியன்.

வைதிகசைவங்களை விருத்திசெய்தானென்பார், நித்தமறையாகமப்பயிர் வளர்த்தும்எனவும், அவற்றிற்குப் பெரும்பகையாயுள்ள புத்தமுதலிய புறமதங்களைக்களைந்தானென்பார். புத்தராமனாதிய புறக்களையகழ்ந்தும்எனவும், அப்பயிர்களால் விளையும்பயன்கள் விதியும் பத்தியும் ஆதலால் மெய்த்தவிதிபத்தியின் விளைந்தபயன் எனவும், அப்பயன்களைத் தன் கோற்கீழ்வாழுந் குடிகள் துகரமதுநீதி நடத்தினான் என்பார் யாருந்துய்த்திட எனவும், இவ்வாறிருமைப்பயன்களையுந் குடிகளுக்கு உண்பிப்போன் மனத்தையானுவோன் வேண்டும் என்பார் தாயோன் எனவுக்கூறினார். விதியாவது அருளை நோக்காது அறத்தினையீட்டல். பத்தியாவது அந்த அறத்தின் முதிர்ச்சியால் அருள்வழி நிற்பல். இன் வேண்டாவழிச்சாரியை. (க)

மருவிதழியானுறையும்வானிழிவிமானத்

தருகுவடபக்கமுறவாணையமெழுப்பி

யுருவருவிரண்டிணையுமொருவிவருசித்தர்

திருஞ்ஞவுகண்டபெணியெய்தொழுநாளில்.

(இ-ள்.) மரு இதழியான் உறையும் வான் இழிவிமானத்து அருகு-வாசமிக்க கொண்மைலர் மாணையணந்த சோமசுந்தரக்கடவுள் எழுந்தருளிய விண்ணுலகினின்றும்வந்த இந்திரவிமானத்தின் பக்கத்தில், வடபக்கம் உற ஆணையம் எழுப்பி-(சிற்பதூல்விதிப்படி) வடபரலில் ஓராவையங்கட்டுவித்து, உரு அரு இரண்டினையும் ஒருவி

வரு சித்தர் திருவுருவுகண்டு - உருவும் அருவுமாகிய இரண்டினையும் நீக்கி அருளுருவங் கொண்டு வந்த சித்தமூர்த்திகளது திருவுருவைத் (தனது பிதாவின் உதனையென்படி) நியமித்து, பணிசெய்து ஒழுகும்நாளில் - பூசித்து நடந்துவருங்காலையில்.

பஞ்சபூத பரிணாமமாகிய அலவுருவும் மூலப்பகுதியின் காரியமாகிய சூக்கு மவுருவு மாயா காரியமாதலால் அதனைக் கடந்து அருளுருவாய் வந்தார் என்பார் உருவரு விரண்டினையும் ஒருவி வருசித்தர் எனவும், சித்தமூர்த்திகள் வரத்தால் தோன்றினமையால் அவன் பிதா இட்ட கட்டளையென்பார் ஆலையம் எழுப்பி சித்தர் திருவுருவுகண்டு பணிசெய் தொழுகுநாளில் எனவும் கூறினார். அலவுடம்பு தோன்றாதற்குச் சூக்குமவுடம்பு காரணமாதலால் காரியமுன்னுங் காரணம் பின்னுமாக வைத்தார். “அலமாமுருவுதோன்றச்சூக்குமமுதல்” என்ற ஏதுவாறுணர்க. (சு)

செய்யகதிரோன்வழியசெம்பியனெருத்தன்
கையன்வன்வென்ற்பயில்காஞ்சிநகருள்ளான்
பொய்யமணர்கட்டுரைபுறத்துறையினின்றான்
மையின்மதிமாறனெடுமாறுபடநின்றான்.

(இ-ள்.) செய்ய கதிரோன்வழிய செம்பியன் ஒருத்தன் - சூரியன் மரபின் வழிவந்த சோழனொருவனுள்ளான், கையன் - அவனோடு வழிப்பட்டு நடப்பவன், அவன் வென்றி பயில் காஞ்சிநகருள்ளான் - அச்சோழனோடு வெற்றிமிகக் காஞ்சிநகரத்தில் வசிப்பவன், பொய் அமணர்கட்டுரை புறத்துறையில் நின்றான் - பொய்மையொழுக்கினையுடைய சமணர்மதமாகிய புறமார்க்கத்தினின்றவன், மை இல் மதிமாறனெடு மாறுபட நின்றான்-(அவன்) குற்றமில்லாத சந்திரன்மரபிற் றேன்றிய பாண்டியனோடு முரணிமாறுபட்டு நின்றான்.

சூலவிரோதம் முன்னமே உள்ளது தோன்றச்செய்ய கதிரோன்வழிய செம்பியன் எனவும், மையின்மதிமாறனெனவும், இடையிற் சமயவிரோதம் உள்ளதென்பது தோன்றப் பொய்யமணர்கட்டுரை புறத்துறையினின்றான் எனவும், இவற்றால் இறுதியில் நின்றது பகைமையென்பது தோன்ற, மாறுபட நின்றான் எனவும் கூறினார். (கு)

முடங்கன்மதிசெஞ்சடைமுடித்துவிடையேறும்
விடங்கரதுசேவடிவழங்கியமனத்து
மடங்கனிகர்தென்னனெதிர்வந்துபொரலாற்றா
தடங்கலனெனவஞ்சனையினாலடமதித்தான்.

(இ-ள்.) முடங்கல் மதி செஞ்சடை முடித்து விடை ஏறும் - வணிக சந்திரனைச்செவந்த சடாமுடியிற்குடி இடபத்தி லாரோகணித்தருளும், விடங்கரது சேவடிவழங்கிய மனத்து - சோமசுந்தரக்கடவுளினுடைய செவந்த திருவடிகளையிடையறாது பதித்தமனத்தையுடைய, மடங்கல் நிகர் தென்னன் எதிர்வந்து பொரல் ஆற்றாது - சிக்கத்தையொத்த விக்கிரமபாண்டிய நெதிரோவந்து போர்செய்யமுடியாத, அடங்கலன் ஓர்வஞ்சனையினால் அடமதித்தான் - பகைவனாகிய சோழன் ஒரு சூழ்ச்சியாற் கொல்லக்கருதினான்.

பலதரம்வந்து போர்செய்ய ஆற்றாது முதுகிட்டோடினவனுதலால் பொரலாற்றாது ஓர் வஞ்சனையினால் அடமதித்தான் என்றார். (சு)

அறுசீரடியாசிரியவிரூத்தம்.

அஞ்சனங்கவுஞ்சங்கோவத்தனந்திரிகூடங்காஞ்சி
குஞ்சரசையமேமகூடமேவிந்தமென்னு
மஞ்சிவர்வகைகளெட்டிம்வைகுறுமமணர்தம்மி
லெஞ்சலிக்குரவர்க்கோலேவேறுவேறெழுதிவிட்டான்.

(இ-ள்.) அஞ்சனம் கவுஞ்சம் கோவத்தனம் திரிகூடம் காஞ்சி - அஞ்சன
மும் கிரவுஞ்சமும் கோவத்தனமும் திரிகூடமும் காஞ்சியும், குஞ்சரசையம் ஏம
கூடம் விர்தம் என்னும் மஞ்சு இவர்வகைகள் எட்டிம் வைகுறும் அமணர்தம்மில் -
யானைகள் சஞ்சரிக்கும் சையமும் ஏமகூடமும் விர்தமுமென்று சொல்லப்பட்ட
மேகங்கள் சஞ்சரிக்கும் அட்டகுல பர்வதங்களிலும் தங்கிய சமணர்களில், எஞ்சலி
ல் குரவர்க்கும் வேறுவேறு ஓலை எழுதிவிட்டான்-குறைதலில்லாத ஆசிரியத்தன்மை
வாய்ந்த எண்ணியரஞ்சமணர்களுக்கும் ஓலையைத் தனித்தனி யெழுதியனுப்பினான்.

சையம் என்பது சகிக்கத்தக்கதென்னும் பொருட்டு. வைகுறும் ஒருசொல்.
இல்லுருபு கூட்டிப் பிரித்தற் பொருளில்வந்தது. முற்றுமை தொகுத்தல். (எ)

வடிவுபோலுள்ளமெல்லாடாசிருள்புதையநின்ற
வடிகண்மாராவாரொண்ணியிரவருமார்த்தார்வேய்ந்த
முடிசெழுவேந்தன்விட்டமுடங்கலைநிமிர்த்துவாசித்
திடிகெழுகார்போற்குன்றினிழிந்துவேறிடத்திற்செல்வார்.

(இ-ள்.) வடிவுபோல் உள்ளம் எல்லாம் மாசு இருள் புதைய நின்ற அடிக
ண்மாராவார் எண்ணியிரவரும் - தமதுருவம் கருநிறம் வாய்ந்திருத்தல் போலத் த
மதிருதய முற்றிலும் அஞ்ஞானமாகிய இருள்பொத்த நின்ற அடிகண் மாராவாரா
கிய எண்ணியரஞ் சமணர்களும், ஆர்த்தார்வேய்ந்த முடிசெழுவேந்தன் விட்ட
முடங்கலைநிமிர்த்த வாசித்த - ஆத்திமாலையைச்சூடிய கிரீடந்தரித்த சோழனனுப்
பிய ஓலையைப் பிரித்து வாசித்தது, இடிகெழுகார்போல் குன்றின் இழிந்து வேறிட
த்தில் செல்வார் - இடியோசையிக்க மேகம்போல அம்மலைகளினின்றிறங்கிக் காஞ்
சிகரத்திற்குச் செல்வாராயினார்.

சமணருள் ஆசிரியர்க்கு அடிகள் என்பது சிறப்புப்பெயராதலால் மார் என்
னும் பன்மை விசுவதித்து அடிகள் மாராவார் எனவும், அம்மலைகளே தமக்குரிய இ
ருக்கைகளாக உடையராதலால் காஞ்சிகரத்தை வேறிடமெனவும் கூறினார். உவ
மைக்கும் பொருட்கும் ஒற்றுமையுண்மையால் பொருளின் குணத்தை வடிவுபோ
லென்பதற்கேற்றியும் உவமையின் குணத்தை விரித்து ஆரவாரத்தோடு எனப் பொ
ருட்கேற்றியும் கூறினும். (அ)

யாவருமொருங்குகூடியிருள்வழிகொள்வதேய்ப்பக்
கரவல்வல்லரணஞ்சூழ்ந்தகாஞ்சிமாநகரத்தெய்திப்
பூவலர்தாரான்கோயிற்புறங்கடைபுகுந்துவேந்த
னேவலர்விடுப்பவுள்போயிறைமகனிருக்கைபுக்கார்.

(இ-ள்.) யாவரும் ஒருங்குகூடி இருள் வழி கொள்வது ஏய்ப்ப-அடிகள் மா
ராவார் எனவும் ஒரு சேரக்கூடி இருட்கூட்டம் ஒருவழிப்பட்டுச் செல்வதற்கு ஒப்
ப, காவல் வல் அரணஞ் சூழ்ந்த காஞ்சிமாநகரத்து எய்தி - காவலாக வலிய மதில்
சூழ்ந்த காஞ்சியென்னும் பெரிய நகரத்தையடைந்து, பூ அலர் தாரான் கோயில்

புறங்கடை புருந்து, ஆத்திமலரால் விளங்கும் மாலையையணிந்த சோமுனது கோயிலின் தலைவாயிலையடைந்து, வேந்தன் ஏவலர் உள்விடுப்ப போய் இறைமகன் இருக்கை புக்கார் - அச்சோமுனது வாயில் காப்போர் உள்ளே விடுப்பச் சென்று அச்சோமுனுடைய அரசிருக்கையை யடைந்தார்.

பூ என்னும் பொதுப்பெயர் தாரானென்னும் சார்பாற் பொதுமைநீக்கி ஆத்திமலர் மேல்நின்றது. (க)

மன்னவன்முடிமேற்பீலிவைத்தனராக்கங்கூற
வன்னவனவரைநோக்கிவசியமுன்னுறும்வல்லீர்
தென்னையாபிசாரஞ்செய்துயிர்செகுத்தாலுங்கட்
கென்னதுநாடுபாதிதருவல்போயியற்றுமென்றான்.

(இ.எ.) மன்னவன் முடிமேல் பீலி வைத்தனர் ஆக்கங்கூற - சோமுனுடைய கிரீடத்தின்மேல் (தாமேந்திய) மயிற்றோகைகளை வைத்து ஆசிவசனங்கூற, அன்னவன் அவரை நோக்கி - அச்சோமுன் அவ்வடிகள்மாணாப்பார்த்து, வசியம் முன்னுறும் வல்லீர் - வசிய முதலிய ஆறுதொழிலிலும் வன்மையையுடைய அடிகள்மாரே, தென்னைய - விக்கிரமபாண்டியனை, ஆபிசாரஞ் செய்து உயிர் செகுத்தால்-ஆபிசார வேள்விசெய்து உயிர்கொன்றால், உங்கட்கு என்னது நாடு பாதி தருவல்போய் இயற்றும் என்றான் - உங்களுக்கு என்னது நாட்டிற் பாதி கொடுப்பேன் போய்தனைச் செய்யுங்களென்று ஏவினான்.

அடிகள் மாராவார்க்கு மயிற்றோகை ஏந்துதல் குறியீடாகையால் பீலி எனவும், தம்மை வழிபடுவோரைக்காணில் ஆசிவசனங் கூறும்போது மயிற்றோகை வைத்துக்கூறுதல் வழக்காதலால் முடிமேல் வைத்தனர் ஆக்கங்கூற எனவுங்கூறினார். வசியமுன் ஆறுமென்றது வசியம், வயஸ்தம்பம், வாதம், அதிரிசியம், அஞ்சனம், ஆகருஷணமுமாம். இவற்றின் பாகுபாடுகளை எல்லாம்வல்ல தெந்தரானபடலத்திற் காண்க. ஆபிசாரமாவது சத்தரு மரணமடையும்படி செய்யும் ஒரு கொடுந்தொழில். (க0)

தவம்புரிந்தவமேசெய்வார்தாமதற்குடன்பட்டேகி
நிவந்ததெண்டினாரீர்ப்பாலிரெடுங்கரைக்காதமுன்றிற்
கவரந்தகன்சாலைகோலியோசனையகலங்கல்லி
யவம்படுவேள்விக்ஞண்டங்கோணமெட்டாகக்கண்டார்.

(இ-எ.) தவம் புரிந்து அவமே செய்வார் தாம் அதற்கு உடன் பட்டி ஏகி - (புறத்தில்) தவத்தைச்செய்து அகத்தில் அவத்தையே செய்யும் எண்ணுயிரஞ்சு மணர்களும் அத்தீத்தொழிலுக்கு உடன்பட்டுச்சென்று, நிவந்த தெண்டினா ரீர்ப்பாலி ரெடுங்கரை - பெருக்கெடுத்தோங்கிவரும் தெள்ளிய அலையையும் நீரையுமுடைய பாலியாற்றினது ரெடிய கரையில், காதமுன்றில் கவரந்த அகன் சாலை கோலி - மூன்றுநாதவழி பார்த்த இடத்தையுடைய யாகசாலையொன்று கோலி, யோசனை அகலம் அவம்படு வேள்விக்குண்டம் கல்லி - ஒருயோசனை யகலம் தீமையிக்க ஒருயாகஞ்ஞண்டந்தோண்டி, கோணம் எட்டாசக்கண்டார் - அக்குண்டத்தை எண்ணு கோணமாகச்செய்து.

தாம் செய்யுந் தீத்தொழிலை மறைத்தற்குத் தவத்தொழிலை மேற்கொண்டாரொன்பார், தவம் புரிந் தவமே செய்வார் என்றார். கவரந்த என்னும் பெயரொச்சத்

தின் ஈற்றகாம் “பெற்றென்னுயர்த்த பெருமான்” என்றும்போல ஈறுதொக்கு நின்றது. அகம் அகன் இறுதி நிகழ்ப்போல. கண்டார் முற்றெச்சம். (கக)

விடம்பொறுகாட்டம்பெய்துநிம்பநெய்விராயநஞ்சி
னுடம்புடையுயிரின்கோழுன்கறிப்பொடியுறுமெண்ணெ
யிடம்படவாயங்காந்தவெரிக்குழிபுதையப்பெய்து
கொடும்பழிவேள்விசெய்தார்கொல்லாதவிரதம்பூண்டார்.

(இ-ள்.) விடம் பொறுகாட்டம் பெய்து - விஷம் நெருங்கிய எட்டி முதலிய சமித்தை களையிட்டு, நிம்ப நெய்விராய - வேப்பெண்ணெயிற்கலந்த, நஞ்சின் உடம்பு உடை உயிரின் கோழ் ஊன் - நஞ்சு பொருந்திய சரீரத்தையுடைய சர்ப்பத்தின் கொழுவிய தசையையும், கறிப்பொடி ஊறும் எண்ணெய் - மிளகின் பொடியுறும் திலநெய்யையும், இடம்படவாய் அங்காந்த எரிக்குழி புதையபெய்து - விசாலமாக வாயுத்திறத்தல்போலக் கொழுந்துவிட்டெரித்தெழுதலையுடைய யாகக்குழி புதைபடும்படிபெய்து, கொல்லாதவிரதம்பூண்டார் - கொல்லாமைமையே விரதமாகப்பூண்ட எண்ணுயிரவரும், கொடும்பழி வேள்விசெய்தார் - கொடியபழிவாய்ந்த ஆபிசாரயாகத்தைச்செய்தார்கள்.

கொல்லாமையே விரதமெனக் கூறவேண்டுமதை விரதம் பயனிலையாகக் கொல்லாத விரதமெனக்கூறுவது வடநூலார் தருமதருமி அபேதமென்பார். இது னைத்தமிழ்நூலார் உபசாரவழக்கு என்பார். பெய்து எனப் பொதுவினைத்தார். கட

மாடுளபொதும்பர்நந்தாவனமுளசோலையுள்ள
காடுளகருகிச்சாயக்கயலுளவோடையுள்ள
கோடுளவாவிyuள்ளகுளமுளவறப்பத்தாவிச்
சேடுளமுகிலுந்தியச்சிகையெழுருண்டத்தீவாய்.

(இ-ன்.) பொதும்பர் மாடு உள்ள-மரக்கூட்டங்களிடத்துள்ள உயிர்களும், நந்தாவனம் உள்ள - நந்தவனங்களிலுள்ள உயிர்களும், சோலை உள்ள-சோலைகளிலுள்ள உயிர்களும், காடு உள்ள - காட்டிலுள்ள உயிர்களும், கருகிசாய-கருகி இறக்கவும், கயல் உள்ள ஓடை உள்ள - கயல்மீன் உள்ள ஓடைகளில் உள்ளனவும், கோடு உளவாவிyuள்ள - களையுள்ள தடாகங்களிலுள்ளனவும், குளம் உள்ள - குளத்திலுள்ளனவும், வறப்ப-வற்றித்தீயவும், தாவி சேடு உள்ள முகிலும் தீய - மேலெழுந்து பெரிய மேகபடலங்களும் தீர்த்து சரையவும், சிகை எழுருண்டம் தீவாய்-கொழுந்துவிட்டெழுந்த யாககுண்டத்துள்ள தீயினிடத்து.

மாடுள பொதும்பர் முதல் காடுளவென்பது காடும் உள்ள உயிர்கள் ஓரறிவுள்ள உயிர்முதல் ஐயறிவுயிர்காறுமுள்ளனவும், ஓடையுளவென்பதுமுதல் குளமுளவென்பதுகாடும் மலரும் வனையுயிர்களும் ஆதலால் கருகி, வறப்ப எனப் பொதுபிறிதார். (கக)

கூற்றெழுதோற்றம்போலவஞ்சனைக்குன்றம்போலக்
காற்றெழுசெவியுநால்வாய்கொளவியமருப்புமாரா
ஓற்றெழுமதமுழுசலாடியவொற்றைக்கையு
மேற்றெழுவிடம்போற்சிறியெழுந்ததோர்ததுகண்யானை.

(இ.ள்) கூற்று எழுதோற்றம்போல - இயமன் உதித்தெழுந்த காட்சிபோலவும், அஞ்சனக்குன்றம்போல - ஒரு அஞ்சனமலை முனைத்தெழுந்த காட்சிபோலவும், ஏற்று எழுவிடம்போல் - கடலிற்பொருந்தி எழுந்த விஷம்போலவும், காற்று எழுசெலியும்-காற்றை வீசாநின்றசெவியையும், நால்வாய் கொளவியமருப்பும்-தொங்கியசையும் வாயிற்பொருந்திய கொம்புகளையும், மாறா ஊற்று எழுமதமும்-மாறாமற்சாரத்தொழுகின்ற மதத்தையும், ஊசல் ஆடிய ஒற்றைக்கையும் - ஊசலைப்போலாடாநின்ற துதிக்கையையும் உடையதாகி, ஓர் தறுகண்யானை தேறி எழுந்தது - ஒரு அஞ்சாமையையுடைய யானையானது கோபித்தெழுந்தது.

யானையானது தனித்தனி கொல்லுதற்றெழிலிலும் ஒருசேரக் கொல்லுதற்றெழிலிலும் வல்லதென்பது தோன்றக் கூற்றெழுதோற்றம்போலெனவும், ஏற்றெழுவிடம்போல் எனவும், நிலைகலங்காத உன்னத தோற்றமுடையதென்பது தோன்ற அஞ்சனக்குன்றம்போல எனவுங் கூறினார். (கசு)

அந்தமாவேள்வித்தியுமவியமும்மதமுஞ்சோர
வந்தமாகளிறறைநீபோய்வழுதியைமதுரையோடுஞ்
சிந்தவேதொலைத்தியென்னுத்தென்றிசைசெல்லவேவி
முந்தவேவிடுத்தமாகமுழங்குடலமணப்பேய்கள்.

(இ.ள்.) அந்தமா வேள்வித் தீயும் அவிய மும்மதமுஞ் சோர வந்த மாகளிறறை - அந்தப்பெரிய ஆபிசாரயாகத்தில் கொழுந்துவிட்டெரிந்த தீயும் அலியும்படி மும்மதங்களுஞ்சோரத் தோன்றியெழுந்த பெரியயானையை (நோக்கி) நீபோய்வழுதியை மதுரையோடும் சிந்தவேதொலைத்தி என்னு - நீசென்று விக்கிரமபாண்டியனை மதுரையிலுள்ளாரோடும் கெடும்படி அழிப்பாயென்று, தென்றிசைசெல்ல ஏயி-தென்றிசைநோக்கிச் செல்லஏவி, முந்தவே விடுத்தமாக முழங்கு உடல் அமணப்பேய்கள்-தம்மில் முற்பட அனுப்பிய கரியநிறமிக்க சரீரத்தையுடைய எண்ணுயிரஞ்சமணராகிய பேய்களும்.

தோன்றும்பொழுதே யந்தக் கொடிய யாகத்திலுங் கொடியதாய்த் தோன்றியதென்பார் அந்தமாவேள்வித்தீயு மவியமும்மதமுஞ்சோர வந்தமாகளிறு என்றார். (கரு)

ஷெ. வேறு.

அருளற்றிருளுடலிற்புதையமணக்கயவர்களுட்
டெருளற்றருமறையிற்படர்செயலற்றிகபரமெய்ப்
பொருளற்றவன்னிகத்தொடுபுறமொய்த்திடமதமா
வெருளற்றியிருளிற்படிவெடிபட்டிடவருமால்.

(இ.ள்.) அருள் அற்று இருள் உடலில் புதை அமணக்கயவர்களுள் (அகத்தில்) சீவகருணையாகிய ஒளி சிறிதுயின்றி மறத்தொழிலாகிய இருளே தமதுடம்பின் காரொளிபோலப் பொதிந்த சமணராகிய கீழ்மக்களுள், தெருள் அற்று அருமறையின் படர் செயல் அற்று இகபரம் மெய்ப்பொருள் அற்றவன் அனிகத்தொடு - அறிவினின்றி நீங்கி அரியவேத நெறிப்பட்டிச்செல்லும் செயலொழிந்த இகபோகத்தையும் பரபோகத்தையும் அடைதற்குரிய அறத்தொழிலையும் ஒழிந்த சோழனுடைய சேனைகளோடு, புறம்மொய்த்திட-புறத்திற்குழந்தவர, மதமாவெருள் அற்று

இடிசூரலில் படி வெடி பட்டிடவரும் - யானையானது அச்சமொழிந்து இடியின் ஒலிபோன்ற தனது முழக்கத்தால் உலகம் வெடிபட வாராநிற்கும்.

அறத்தொழில் சிறிதுமின்றி மறத்தொழிலே பெரிதும் உடையொன்பார் ஒப்புப்பொருளில்வந்த ஐந்தனுருபுதந்த அருளற்றிருளுடலிற்புதை என்றார். இம்மை இன்பத்தையும் சுவர்க்காதி இன்பத்தையும் தருதற்குரியது அறமாதலாலும் தெருளற்றருமறையின்படர் செயலற்று என்ற குறிப்பேதுவாலும் மெய்ப்பொருளென்பதற்கு அறமென்றும். உள் என்னும் ஏழுனுருபுகட்டிப் பிரித்தற்கண்வந்தது. அம்மணப்பேய்கள் என்னும் வினைமுதல்மொய்த்திட என்னும் பயனிலையைக்கொண்டு முடிதலாற் றுகாகம்.

(கங்)

அடியின்னளவகல்பாதலமுடியின்னளவண்ட
மிடியின்னளவெழுகார்செவியெறிகாலளவகில
மடியும்மளவுளர்கான்மதமழையின்னளவுலக
முடிவின்னெழுதடல்கண்ணமுலளவாமுதுவடவை.

(இ-ள்.) அகல் பாதல அளவு அடியின் அளவு - அகன்ற பாதாளவுலகத்தினளவு அந்த யானை வைத்த காற்சுவட்டின் அளவினதாம், அண்டம் அளவு முடியின் அளவு - வானுலகளவு அதனது தலையின் அளவினதாம், எழுகார் அளவு இடியின் அளவு - சந்தமேகங்களினொலியளவு அதனது முழக்கத்தின் அளவினதாம், அகிலம் மடியும் உளர் கால் அளவு செவி எறி கால் அளவு - எல்லாவுலகங்களும்மடிய எறியும் சஞ்சரிக்கும் ஊழிக்காற்றினது அளவு 'அதனது காதுவீசும் காற்றினளவினதாம், உலகமுடிவின் எழுகடல் அளவு மதமழையின் அளவு - உலகமுடிவிற்புடைபெயர்ந்தெழாரின்ற கடலினளவு அதனது மதமாகிய வெள்ளத்தின் அளவினதாம், முதுவடவை அளவு கண் அழல் அளவாம் - பெரிய வடவாமுகாக்கினியினளவு அதனது கண்களிற் சிந்தும் கோபாக்கினியினளவினதாம்.

பாதலத்தினளவு யானையின் அடியினளவெனவும், வானுலகத்தினளவு அதன் சென்னியினளவு எனவும், சந்தமேகங்களி னொலியளவு அதன் முழக்கத்தினளவு எனவும், ஊழிக்காற்றினளவு அதன் காதுவீசும் காற்றினளவு எனவும், ஊழியினிலைபெயருங் கடலளவு அதனது மதவெள்ளத்தினளவெனவும், வடவாமுகாக்கினியினளவு அதனது கோபாக்கினியினளவெனவும் ஒன்றுக்கொன்று சம்பந்தமில்லாதிருக்கச் சம்பந்தங் கற்பித்துக் கூறினமையால் தொடர்புபயர்வு நவீற்சியணி. அதிசய அணியெனினுமொக்கும். மடியும்மளவு என்னுந்தொடரிலுள்ள அளவு மூன்றும் பின்னுஞ் சென்றதனால் இடைநிலைத்தீவகவணி. செய்யுளாதலால் பின்முன்னாக வந்தன.

கூற்றஞ்சிடவருயிக்கரிசூரலஞ்செவிமுழைவா
யேற்றஞ்செயமடங்குஞ்செவியெறிகால்வழிவிழித்தி
யூற்றஞ்செயமடைவாயுடைந்தொழுதுங்கடமதநீர்
நாற்றஞ்செயத்திசைவேழமுநடுக்கஞ்செய்துநளியும்.

(இ-ள்.) கூற்று அஞ்சிடவரும் இக்கரிசூரல் - இயமனும் கண் புதைத்தஞ்சும்படி வராரின்ற இந்த யானையினது முழக்கமானது, அஞ்செவி முழைவாய் ஏற்றஞ்செய - தமது அகஞ்செவியாகிய முழையினிடத்துத் தாக்குதலாலும், மடங்குஞ்செவி எறி கால் வழி - அதனது மடங்கிய காதுகள் வீசும் காற்றின்வழியே, விழித்தி ணற்றம் செய - தமது கண்களிலுள்ள கோபாக்கினி மூண்டெரிதலாலும், மடைவாய் உடைந்தொழுகும் கடமது நீர் நாற்றஞ்செய-நீர்மடைவாய் உடைபட்டொழுகும்

கும் வெள்ளம்போலக் கரடங்கள் திறந்தொழுகும் மதப்பெருக்கானது நூற்றஞ்செய்தலாலும், திசை வேழமும் நடுக்கஞ்செய்து நலியும்-திக்குகள்தோறுமுள்ள அந்த அட்டசஜங்களும் நடுநடுங்கிச் சேராச்செய்து வருத்தாநிற்கும்.

இதனால் இந்த யானையின் ஒலி திக்குயானைகளின் காதில் சென்றதெனவும், இதனது காது வீசுங்காற்றால் அந்த யானைகளின் கோபத்தி மூண்டதெனவும், இதனது மதநீர் வாசனை திக்குகள்தோறுமுள்ள யானைகட்டுப்பகைமைதோன்றக் கமழ்ந்ததெனவும் கூறினமையால், திக்கஜங்களையும் வென்றதென்பார் திசைவேழமும் நடுக்கஞ்செய்து நலியும் என்றார்.

(கஅ)

இடிக்கும்புயல்வயிற்றைக்கிழித்திடியேற்றினையுதிர்க்கும்
வெடிக்கும்பிளிரெலியாற்றிசைவிழங்கிச்செவிடார்க்குந்
துடிக்கும்புழைக்கையோச்சிவிண்டொடுகுன்றினைச்சுற்றிப்
பிடிக்குங்கடல்கலக்குந்தனிப்பெருமத்தெனத்திரிக்கும்.

(இ-ள்.) இடிக்கும் புயல் வயிற்றைக் கிழித்து இடியேற்றினை உதிர்க்கும் - ஒலிக்காநின்ற மேகத்தின் வயிற்றைக்கிழித்து இடியேற்றை யுதிர்க்காநிற்கும், வெடிக்கும் பிளியு ஒலியால் - முழங்காநின்ற பேரொலியினால், திசை விழங்கிச் செவிடார்க்கும் - எட்டுத்திக்குகளையும் விழங்கிச் செவிடுபடச்செய்யும், துடிக்கும் புழைக்கை ஒச்சி-துடிக்காநின்ற துதிக்கையைவிசி, விண் தொடு குன்றினை சுற்றி பிடிக்கும்-விண்ணினை அளாவ உயர்ந்த மலைகளை வேரோடுபறித்துச் சுற்றிப்பிடிக்கும், கடல்கலக்கும் தனி பெருமத்தென திரிக்கும் - கடலைக்கலக்கும் ஒப்பில்லாத பெரிய மத்தாகிய மந்தாகிரியைப்போல அம்மலையைச் சுழற்றும்.

(கக)

உருமுக்குரலொலியிற்றுளரொலிவிட்டெறிசெவியிற்
நிருமுட்பிறையெயிறிற்றழலெறிகட்டிருளுடலிற்
றருமுக்கடவருவித்தூரலடியிற்றெனநிலமேல்
வருமுக்கிரவடவைக்கனல்வரினொப்பதமதமா.

(இ-ள்.) உருமு குரல் ஒலியிற்று - இடிபோன்ற முழக்கத்தையுடையது, உளர் ஒலி விட்டு எறிசெவியிற்று-சஞ்சரிக்குங் காற்றை வீசும் செவியினையுடையது, இருமுள் பிறை எயிறிற்று-இரண்டு முட்போலும் முனைகூறிய இளம்பிறைபோன்ற தந்தங்களையுடையது, அழல் எறி கட்டு - கோபாக்கினியை வீசும் கண்களையுடையது, இருள் உடலிற்று - அந்தகாரம்போன்ற கரியசரீர்த்தையுடையது, அரு முக்கட அருவித்து - சொல்லுதற்கரிய மும்மதமாகிய அருவியையுடையது, உரலடி யிற்று என-உரல்போலும் வட்டவடிவாகிய காழையுடையதென்று கண்டோர் சொல்ல, நிலமேல் உக்கிரம் வரும் வடவை கனல் வரின் அமதமா ஒப்பது - நிலவுலகின்மேல் கொடுமைவாய்ந்த வடவாழகாக்கினி வந்தால் (அதனை) அந்த மதத்தையுடைய யானை ஒக்கும். (இல்லையாயின் வேறுவமையிலலை) என்றபடி.

ஒலியிற்று செவியிற்று உடலிற்று அருவிற்று அடியிற்று இவை யினையில் இன்சாரியை பெற்றுவந்த ஒன்றன்பாற்பட்டர்க்கைக்குறிப்பு வினைமுற்றுகள். கட்டு சாரியை பெறுதுவந்த குறிப்புவினைமுற்று. இவ்வாறில்லாத பொன்றையுமையாக்கிக்கூறினமையால் இல்பொருளுவமையணி.

(உ௦)

தெழிபட்டதிக்கயத்தின் செவிதீயப்பகையோடும்
வழிபட்டொருகடுகூற்றெனவருஞ்சரவரவை
விழிபட்டவர்மொழியாலுணர்வினாபட்டலர்வேம்பன்
சுழிபட்டலைபுனல்போன்மனஞ்சுழன்றானினைந்தழன்றான்.

(இ-ள்.) தெழி பட்ட திக்கயத்தின் செவி தீய - தனது முழக்கந்தாக்கிய திக்குயானைகளின் காதுகள் கரிந்துதீய, பகையோடும் வழி பட்டு ஒரு கடு கூற்று எனவரு குஞ்சரம் வரவை - பகைவராகிய சமணரோடும் ஒருவழிப்பட்டு ஒப்பில் லாத கடியமனைப்போல் வராதின்ற யானையின்வரவை, விழிபட்டவர் மொழி யால் உணர் வினாபட்டு அலர் வேம்பன் - கண்டோர்கூறுஞ் சொற்களால் அறிந்த வாசிக்கலாந்த வேப்பமாலையையுடையபாண்டியன், சுழிபட்ட அலை புனல் போல் மனம் சுழன்றான் நினைந்து அழன்றான் - சுழியிறப்பட்டு ஒதிதலைத்தவிர்த்து சுழலும் நீராப்போலத் தனதுமனம் குடியோம்புதலைத்தவிர்த்து சுழன்று (அதனது வேகவ ரவை) நினைந்து வருந்தி.

சுழன்றான், அழன்றான் முற்றெச்சங்கள். உவமையும் பொருளும் ஒற்றுமை யுண்மையால் உவமையின் ரொழிலைப் பொருட்கேற்றிக் கூறினாம். (உச)

மைப்போதகம்பொறையாற்றியமணிககோயின்முன்குறுகாக்
கைப்போதகமுரித்தான்கழற்காற்போதகமுறத்தாழ்ந்
திப்போதகந்தனையுந்தொலைத்தனைக்காத்தியென்றிரந்தா
னப்போதகல்னானின்ரொருதிருவாக்கெழுந்தன்றே.

(இ-ள்.) மை போதகம் பொறை ஆற்றிய மணிக்கோயில் முன் குறுகா - க ரிய திக்கஜங்களால் சுமக்கப்பட்ட இரத்தினங்களழுத்திய இந்திரவிமானத்தின் மு ன்சென்று, கைப்போதகம் உரித்தான் கழல் கால் போது அகம் உற தாழ்ந்த - துதி க்கையையுடைய யானையை உரித்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய வீரகண்டை யையணிந்த திருவடித்தாமரையைத் தனது மனத்தில் பொருந்தவணங்கி, இ போத கம் தனையும் தொலைத்து எனை காத்தி என்று இரந்தான்-இந்தயானையையுக்கொன் று என்னைக்காப்பாயென்று குறைபிரந்தான், அப்போது அகல்வான் நின்று ஒருதி ருவாக்கு எழுந்தன்று-அக்காலையில் பார்த்த ஆகாயத்தினின்று ஒரு அசரீரி எழுந்தது.

கடலையு மேகத்தையுந் தொலைத்தருளியதுபோல இந்தயானையையுந் தொ லைத்தருள்வாய் என்பான் இறந்தது தழீஇய எச்சவும்மையும் சுட்டும் தந்து இப் போதகத்தையும் என்றான். குறுகா செய்யா என்னும் வாய்பாட்டிறந்தகால வினை யெச்சம். எழுந்தன்று அன் சாரியை பெற்றுவந்த வினைமுற்று. (உஉ)

விட்டார்வலிகெடநாமொருவிற்சேவகனாகி
யொட்டார்விடவருவெங்கரியுயிர்வெளவுதுமுதனின்
மட்டார்பொழிற்கடிமாநகரயற்கீழ்த்திசைமருங்கோ
ரட்டாலேமண்டபஞ்செய்யெனவதுகேட்டெழுந்தரசன்.

(இ-ள்.) விட்டார் வலி கெட நாம் ஒருவில் சேவகன் ஆகி - எலினவர்களு டைய மனவன்மைகெட நாம் ஒருவில்லையேந்திய சேவகனாகி, ஒட்டார் விட வரு வெங்கரி உயிர் வெளவுதும் - அந்தப்பகைவர் ஏவவாராதின்ற கொடியானையின் உயிரைக்கொள்ளை கொள்ளுகின்றோம், முதல் நினைப்பிட்டு ஆர் பொழில் கடி மா நகர்

யல் கீழ் திசை மருங்கு - முதலில் உனது தேனிறைந்த சோலையின் மணம்மிக்க
பரியநகரின் அயலில் கிழைத்திசைப்பக்கத்தில், ஓர் அட்டாலை மண்டபம் செய் என-
ரு அட்டாலை மண்டபஞ்செய்யா யென்று திருவாக்கருள், அது கேட்டு அரசன்
முந்த - அத்திருவாக்கை அரசன் கேட்டெழுந்த.

புறத்தன்றி அகத்தும் தீரார்ப்பகையுளரென்பார் ஒட்டார் என்றார். (உக)

அகங்கவ்வியகளிப்பெய்திவந்தடாலைமண்டபம்பொன்
னகங்கவ்வியதெனத்தூணொருநானாகினிலெடுத்தே
சகங்கவ்வியபுகழான்செய்த்தறுகட்கணைமதமா
முகங்கவ்வியவிற்சேவகன்வருவானதுமொழிவாம்.

(இ-ள்.) அகம் கவ்விய களிப்பு எய்தி வந்து - மனத்தில் இடைவிடாது
பொருந்த மகிழ்ச்சியடைந்து (சந்திதானத்தினின்று) வந்து, சகம் கவ்விய புகழான்
அட்டாலை மண்டபம் ஒன்று பொன் நகம் கவ்வியது எனத் தூண் ஒரு நால் நான்கி
ளில் எடுத்தே செய்ய - உலகிற்பரந்த புகழையுடைய விக்கிரமபாண்டியன் அட்
டாலைமண்டபம் ஒன்றை மகமேருவே தூணமாக உருமாறிச் சுமந்ததென்று சொ
ல்லும்படி பதினாறு தூண்களாற் சுமக்கப்படும்படி எடுத்துக்கட்டி முடிக்க, தறுகண்
கணை மதமா முகம் கவ்விய வில் சேவகன் வருவான் அது மொழிவாம் - (சிவபெரு
மான்) கொலைத்தொழிலையுடைய அம்பானது யானையின் முகத்திற் பைத்துருவ வி
ல்லையேந்திய சேவகனாகி வருகின்றான் அதனைக் கூறுவாம்.

முதலிலும் இறுதியிலும் நின்ற கவ்விய என்னும் எச்சங்கள் செய்யிய என்
னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சங்கள். (உச)

அறுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

நீனிறநீத்தநீந்துநிழன்மதியிரண்டுண்டென்ன
வானிறவலயச்சங்கவார்குழைநுழைவித்தம்பூம்
பானிறவெயினங்காணப்படர்ச்சடைமறைத்துத்தோற்றுங்
கானிறைகுஞ்சிச்சூட்டிற் களிமயிர்கலாபஞ்சூடி.

(இ-ள்.) நீல் நிறம் நீததம் நீந்தும் நிழல் மதி இரண்டு உண்டேல் என்ன-
நீலநிறத்தையுடைய கடலை நீந்திச்செல்லும் ஒளியையுடைய சந்திரனிரண்டுண்டாயி
னவற்றையொப்ப, வால் நிறம் வலயம் சங்கம் வார் குழை நுழைவித்து-வெள்ளிய
நிறத்தையுடைய வட்டவடிவாகிய சங்காற்செய்த நீண்டகுண்டலங்களைத் திருச்செ
வியில் நுழைவித்து, அம்பும்பால் நிறம் எகினம் காணு படர்ச்சடை மறைத்து - அழகி
ய தாமரைமலரில் வசிக்கும் வெள்ளிய நிறத்தையுடைய பிரமனாகிய அன்னத்தால்
காணப்படாத படர்ந்த சடாபாரத்தை மறைத்தருளி, தோற்றும் கான் நிறை குஞ்
சி சூட்டில் களி மயில் கலாபம் சூடி - கண்களுக்குப் புலப்படும் வாசநிறைந்த சி
கையாலாகிய சுடிகையில் களிக்கும் மயிலினது இறகைச்சூடி.

பறவைகளைத் தேடித்திரியும் மறத்தொழிலையுடைய வேட்டுவக்கோலம்போ
லன்று என்பார் பூம்பானிறவன்னங்காணு எனவும், அருளுருவவேட்டுவக்கோலம்
என்பார் 'சடைமறைத்து, களிமயிற் கலாபஞ்சூடி யெனவுங் கூறினார். நீலநிறம்
நீனிறம் கண்டிருறை. உண்டென்ன தொகுக்கும்வழி தொகுத்தல் இதுவும் இல்
பொருளுவமையணி, என்ன என் உவமவுருபிடைச்சொற்பகுதி. (உரு)

கருங்கடன் முனைத்த செக்கர்க்குகொனக்குருநிக்கச்சை
மருங்குறவிக்கிச்சோரிவாயுடைவாளுங்கட்டி.
யிரங்குநான்மறைகளேங்கவிருநிலந்தீண்டுதொளிர்
பொருங்கழல்வளைத்துவாளிப்புட்டி-லும்புறத்துவிக்கி.

(இ-ள்.) கருங் கடல் முனைத்த செக்கர் கடிகர் என - கரியகடல்மேல் முனைத்
த செவந்தகிரணத்தையுடைய சூரியனைப்போல, குருதி கச்சை மருங்கு உறவீக்கி -
உதிரநிறம்வாய்ந்த கச்சையை யுடையிற் பொருந்தக்கட்டி, சோரிவாய் உடைவா
ளுங்கட்டி. - உதிரங்க்குடும் வாயையுடைய உடைவாணையும் அதன்புறத்துச்சேர்த்
தி, இரங்கு நான்மறைகள் ஏங்க இருநிலம் தீண்டு தாளில் பொருங்கழல் வளைத்து-
காணுவருத்தும் காண்குவேதங்களும் அலறத் தான் செய்த பொருந்தவத்தால் பெரி
யநிலவுலகு பரிசுக்கும் திருவடியில் போர்செய்தற் குறிப்பையுணர்ந்தும் வீரகண்
டையையணிந்து, வாளிப்புட்டிலும் புறத்துவிக்கி - அம்புறத்துணியையும் முதுகி
ற்கட்டியுருளி.

(உசு)

வீங்கியதடந்தோளிட்டவார்சிலைவில்லினோடும்
பாங்குறையிமையப்பாவைபாடியேயன்றிமுற்றும்
வாங்கியவண்ணம்போன்றாமல்லதுமாலுமோர்பா
லோங்கியவண்ணம்போன்றுமொளிறிதம்பசந்துதோன்றி.

(இ-ள்.) வீங்கிய தடம் தோள் இட்ட வார் சிலை வில்லினோடும் - பருத்த
பெரிய தோளில் சாத்திய நீண்ட வில்லினோடும், பாங்கு உறை இமையப்பாவைபா
தியே அன்றி முற்றும் வாங்கிய வண்ணம் போன்றும் - இடப்பாதியில் வசிக்கும் உ
மாதேவியார் அவ்விடப்பாதியேயல்லாமல் அத்திருமேனி முழுமையும் தமக்குக்
காணியாகக்கொண்டாலொத்த பசிய நிறத்தையொத்தும், அல்லது மாலும் ஓர்பா
ல் ஒங்கிய வண்ணம்போன்றும் - அதுவன்றித் திருமாலும் ஓர்வலப்பாலில் வசித்த
ருளும் நிறத்தையொத்தும், ஒளிரிதம் பசந்துதோன்றி - காரோளிபடைத்தது.
நீன்ற நீத்தமென்னுஞ் செய்யுள்முதல் இச்செய்யுள்காறும் வேடுருக்கொண்
டுவந்தானென்பதுதோன்ற அச்சாதித்தொழிற் பண்புகளைக் கூறினார்.

(உஎ)

காமனுங்காமுற்றஞ்சுங்காளையாம்பருவந்தோன்றத்
தாமுலகளந்தவென்றித்தனிவிற்சேவகனயத்தோன்றி
மாமறைமகுடமன்னமண்டபத்தேறித்தென்னர்
கோமகனிடுக்கண்டர்ப்பான்குஞ்சரவரவுநோக்கா.

(இ-ள்.) காமனுங் காமுற்று அஞ்சும் காளையாம்பருவம் தோன்ற - மன்மத
னும் விரும்பி இவ்வடிவம் நமக்கில்லையே யென்று பொறுமைகொண்டஞ்சும் காளிப்
பருவம்வாய்க்க, உலகம் தாம் அளந்த வென்றி தனிவில் சேவகன் ஆய் தோன்றி-
உலகமுற்றும் தன்கீழ்ப்படுத்திய வெற்றிவாய்ந்த ஒப்பில்லாத வில்லையெந்திய வேட்
டுவவீரன யெழுந்தருளி, மாமறை மகுடம் அன்ன மண்டபத்து ஏறி - மகத்தாகிய
வேதபுருடன் சூடிய கிரீடத்தையொத்த மண்டபத்தின்மேலேறி, தென்னர்கோம
கன் இடுக்கன் தீர்ப்பான் - பாண்டியர் மரபிற்றேன்றிய விக்கிரமபாண்டியனுடைய
கூன்பத்தைத் தீர்த்தற்பொருட்டு, குஞ்சரம் வரவு நோக்கா - (சோழனேவிய) யா
ணையைப் பார்த்தருளி.

காமனும் என்பதில் நின்ற உம்மை கூய்வு சிறப்பு.

(உஅ)

அஞ்சகூவிளிச்சேய்த்தென்னவதுவரவறனிலாதான்
வெஞ்சினக்கோலிஞேன்றாண்மிதித்துமெய்குழையவாங்கிச்
செஞ்சிலைநெடுநாண்பூட்டித்திருவிரறெறித்துத்தாக்கிக்
குஞ்சரமெட்டுமெஞ்சக்கோளரிமுழக்கங்காட்டி.

(இ-ள்.) அஞ்சகூவிளிச்சேய்த்து என்ன அதவர - அஞ்சகூப்பிடுநரத்தில்
நந்தயானைவா, அறன் நிலாதான் வெஞ்சினக் கோலின்-(குழகளைப்பாதுகாக்கும்)
நுமநெறியினில்லாத அரசனது கொடியகோபத்தையுடைய கொடுங்கோலைப்போ
ல, செஞ்சிலைநோன் தாள் மிதித்து மெய்குழையவாங்கி - செவ்வேயுள்ள வில்லை
தனது வலியதிறக்காலால் மிதித்துத் தனது திருமேனியும் வளையவளைந்து, நெடு
நாண் பூட்டி - நெடியநாணினை விற்கடையிற்பூட்டி, திருவிரல் தெறித்து தாக்கி -
தனது திருவிரல்களால் தெறித்துக் குணத்தொணிசெய்து, குஞ்சரம் எட்டும் அஞ்
சகோளரி முழக்கம் காட்டி - எட்டுத்திக்கிலுமுள்ள அஷ்டகஜங்களும் மனந்நிக்
கெட்டஞ்சச் சிங்கம்போல விரகோஷஞ்செய்து.

அஞ்சகூவிளிச்சேய்த்து ஒருகுரோசம் நோன்றான் மிதித்து மெய்குழைய
வாங்கி தொழிற்தன்மையணி. உடையவன்றொழிலை யுடைமைமேலேற்றி வெஞ்சி
னக்கோல் என்றார். கோள் அரிவன்மையை யுணர்த்தும் அடையோடுகடி நின்ற
புருசொல். (உக)

இங்கிதநெடுங்கோதண்டமிடங்கையிலெடுத்துநார
சிங்கவெங்களைதொட்டாகந்திருநமுன்னிடத்தாள்செல்ல
வங்குலிரண்டாலையன்செவியுறவளித்துவிட்டான்
மங்குலின்முழங்கும்வேழமத்தகங்கிழிந்ததன்றே.

(இ-ள்.) இங்கு இதம் நெடுங்கோதண்டம் இடக்கையில் எடுத்து - இம்மன
நாயிலுள்ளோர்க்கு இன்பஞ் செய்தற்பொருட்டு நீண்ட வில்லினை இடக்கையிற்பிடி
ந்து, நாரசிங்க வெங்களை தொட்டி - கொடிய நாரசிங்கபாணத்தைக் குதையிலேறி
ட்டி, ஆகும் திருந முன் இடத்தாள் செல்ல இரண்டு அங்குலியால் ஐயன்செவி உற
வலித்து விட்டான்-தனது திருமேனி திருகும்படி (வலக்கால்மண்டலித்து) முன்னே
தனது இடக்கால்செல்ல இரண்டு திருவிரல்களால் வேட்டுருவாய்வந்த சிவபிரா
ன் தனது செவியளவு விருத்தாகாமாக நாணவளைத்துப் பிரயோகம்பண்ணியருள,
மங்குலின் முழங்கும் வேழம் மத்தகம் கிழித்தது - மேகம்போல முழங்கிவந்த யா
னையினது மத்தகம் கிழிபட்டது.

செய்தற்பொருட்டு இசையெச்சம். விட்டான் முற்றெச்சம். வற்றெடுத்தது
அம்பினை யெய்வார்க்குரிய நிலைகள் நான்குள் ஆலீடநிலை வலக்கால் மண்டலித்து இ
டக்கால் முற்றறலாதலால் முன்னிடத்தாள் செல்ல என்றார். நான்கு நிலைகளாவன-
பைசாசம், மண்டலம், ஆலீடம், பிரத்தியாலீடமுமாம். (கூ0)

கொண்டலினலரிச்சீறிவீழ்ந்ததுகொடியவேழம்
பிண்டதுபாருஞ்சேடன்சென்னியும்பிளந்ததண்டம்
விண்டதுபோலுமென்னத்துண்ணெனவெருவிப்போன
பண்டையதருக்கும்வீறும்படைத்தனதிசைமால்யானை.

(இ-ள்.) கொடிய வேழம் கொண்டலின் அலரிச் சீறி வீழ்ந்தது - கொடிய
யானையானது மேகம்போலக்கதரிச்சீறி நிலத்தின்மீது விழுந்தது, பாரும் பிண்ட
து- (அதனால் அப்பாரத்தைச் சுமக்கலாற்றது) நிலவுலகமும் பிளந்தது, அண்டம்

விண்டதுபோலும் என்ன துண்ணென வெருவி சேடன் சென்னியும் பிளந்தது-அண்டம் பிளவுபட்டதுபோலுமென நடுக்குற்றஞ்சி ஆதிசேடனுடைய ஆயிரஞ்சிரங்களும் பிளவுபட்டன, போன-புறங்காட்டியேரடிய, திசை மால் யானை-திக்குகளிலுள்ள மதமயக்கத்தையுடைய யானைகள், பண்டைய தருக்கும் வீறம் படைத்தன- (கோஷித்து வந்தயானை இறந்ததென்று தமக்கு) முன்னுள்ள செருக்கையும் இறுமாப்பையும் அடைந்தன.

சென்னி-சா தியொருமை. நிலவுலகமுதலியன பிளவுபடுதலாலாகிய கோஷத்தையுணர்ந்ததென்பார். பண்டைய தருக்கும் வீறம் படைத்தன எனவும், தான்சுமக்கும் அண்டம் பிளவுபட்டதென்னும் அச்சத்தால் தலைகிழிந்ததென்பார். அண்டம் விண்டதுபோலுமென்ன துண்ணென வெருவி யெனவுங் கூறினார். இது ஒன்றற்கொன்று காரணகாரியமாய் நிற்பலால் காரணமாலையணி. (ஙக)

புதைபடக்கரித்தோல்போர்த்தபுண்ணியமூர்த்திதாளா
லுதைபடக்கிடந்தகூற்றமொத்ததுமத்தயானை
சுதைபடுமதிக்கோவேந்தன் றெழுசூலச்சிறுவனொத்தான்
பதைபடுமமணர்காலபடொனப்படரிப்பட்டார்.

(இ-ள்.) புதை பட கரித்தோல் போர்த்த புண்ணிய மூர்த்தி தாளால் உதைபட கிடந்த கூற்றம் - (தனது திருமேனி) புதைய யானையினது தோலைப்போர்த்தருளிய சிவபெருமான் தனது திருவடியால் உதைக்கச்சாய்ந்த இயமனை, மத்தம் யானை ஒத்தது - மதமயக்கத்தையுடைய யானையானது ஒத்துச் சாய்ந்தது, சுதைபடு மதிக்கோ வேந்தன் தொழுகுலம் சிறுவன் ஒத்தான் - அமுதம்பொருந்திய சந்திரன் மரபிற்றோன்றிய விக்ஷிமபாண்டியன் (உழுவலன்பால்) அந்தணர்குலத்திற் பிறந்த மார்க்கண்டேயரை ஒத்தான், பதை படம் அமணர்கால படர் என படரில் பட்டார் - (யானை சாய்ந்ததைக்கண்டு) பதைக்குஞ் சமணர்கள் இயமன் சாய்ந்ததைக்கண்ட காலபடாளடையுந் துன்பம்போலத் துன்பத்தி லுழந்தினார்கள்.

தனது மெய்யன்பர் வசிக்குந் திசையினுஞ் செல்லுதலொழிக வென்ற சிவ பிராணையைக் கடந்தமையால் புண்ணியமூர்த்திதாளா லுதைபட எனவும், அடியருளத்துக் குடிகொண்ட அப்பெருமான் முன்னோர்காலையில் தனது இனத்தில் ஓர் யானையையாய்த்து அறிவுறுத்த அதனது தோலைப்போர்த்தருளியதும் உணராமல் அவனடியபாகக் கொல்லச்சென்ற யானையாதலால் மத்தயானை கூற்றம் ஒத்தது எனவும், அணைக்கடவுளர்போல் தோற்றக்கேடுகளின்றி யருளுருக்கொண்ட அப்பெருமான் திருவடிக்கு அன்புபூண்டொழுகுதலாற் றெழுசூலச்சிறுவன் எனவும், பாண்டியனும் அவ்வாறுடைமையால் அன்புடைமைதோன்றச் சுதைபடுமதிக்கோவேந்தன் ஒத்தானெனவும், தம்முதல்வனுக்கோ ரிடைபூறுவரின் அவன் பரிசுமாயுள்ளார் அந்த இடணாத் தாமும் அடைவார் ஆதலால் காலபடர் எனவும், தாம் வலிய யானையையே பற்றுக்கோடாகப்பற்றிப் பின்சென்றவராதலால் பதைபடுமமணர் படரிப்பட்டார் எனவும் தெளிவுபடக் கூறினமையால் தெரிதருதேற்றவுவமையணி. 10உ

இருள்கிடந்தனையதானையிட்டசிந்துரங்கார்மாலே
யிருண்முகத்தொதுங்கிச்செல்லுமிரவிசெங்கிரணம்போன்ற
திருண்முழுதுண்ணக்காலையெழுகதிர்வட்டமன்ன
திருளிளேமறைத்தகண்டனெய்தவாய்ப்பெய்யுஞ்செந்நீர்.

(இ-ள்.) யானை இருள் கிடந்தது அனையது - (சாய்ந்த) யானையானது இருட்டடலம் ஒருசேர நிலவுலகின் மேற்சாய்ந்ததை யொத்தது, இட்ட சிந்தரம் - அந்தயானையி னென்றியிலிட்ட சிந்தரம், கார் மாலை இருள் முகத்த ஒதுங்கிச் செல்லும் இரவி செங்கிரணம் போன்றது - கரியமாலேக்காலத்திலுள்ள இருள்முகத்தில் ஒதுங்கிச்செல்லாநின்ற சூரியனது செவந்த கிரணத்தையொத்தது, இருளினைய மறைத்த கண்டன் எய்த வாய் பெய்யும் செந்நீர் - இருள்ஒளியை மழுக்கும் கரியகா ளகண்டத்தையுடைய சிவபெருமான் எய்தவாயிற் பெய்யும் உதிரம், இருள் முழுதும் உண்ண காலை எழு கதிர் வட்டம் அன்னது - இருள்முற்றறையும் ஒரு சேர உண்ண உதையகாலத்திலெழும் சூரியனை ஒத்திருந்தது.

முழுது என்பதனிறுதியில் முற்றும்மை தொகுத்தல். கிடந்தனையது தொகுக்கும்வழி தொகுத்தல். முதலிலுள்ளனவற்றையே தொடர்புபடக் கூறுதலால் சந்தானவுவமையணி.

(ருஉ)

பொய்யறாமனத்தார்தேற்றும்புன்னெறியொழுக்கம்பூண்ட
வெய்யகோன் கொடுங்கோறன்னை வெண்மருப்பாகத்தாங்கி
மையன்மாவடிவங்கொண்டுவந்தவெங்கலியைத்தென்னன்
செய்யகோலையன்சிங்கவாளியாய்ச்சிதைத்ததன்றே.

(இ-ள்.) பொய் அற மனத்தார் தேற்றும் புல் நெறி ஒழுக்கம் பூண்ட வெய்ய கோன் கொடுங் கோல் தன்னை - பொய்யொழுக்கம் அறமனத்தையுடைய சமணர்கள் (மெய்போலத்தேற்றிய) பாபநெறியின் ஒழுக்கத்தைக் கைக்கொண்ட கொடிய சோழனுடைய கொடுங்கோலை, வெள் மருப்பு ஆக தாங்கி - வெள்ளிய கொம்பாக எந்தி, மையல் மாவடிவங்கொண்டு வந்த வெங்கலியை - மதமயக்கத் தையுடைய யானையின் உருவுகொண்டுவந்த கொடியகலியை, தென்னன் செய்ய கோல் - விக்கிரமபாண்டியனது செங்கோலானது, ஐயன் சிங்க வாளியாய் சிதைத்தது - சிவபெருமானுடைய நாரசிங்கபாணமாய்ச் சென்றழித்தது.

வேதாகமநெறியோடு மாறுபட்ட சமணநெறியில் நின்றலால் அவன் பற்றிய கோல் கொடுங்கோல் எனவும், அதனால் அவனுட்டிலுள்ளது என்றங் கலிஎனவும், வேதாகமநெறி நின்றலால் பாண்டியன்பற்றியகோல் செங்கோல் எனவும், அதனால் அவனுட்டிலுள்ளது என்றும் அறம் எனவும் குறிப்பாற் போதரலால் உதாரவணி.

உருமுவிழ்ப்புண்டகுன்றினும்பன்மாவம்புதொட்ட

பெருமுழைவாயும்வாயும்பெருகினவருவிச்சோரி

கருமுகின்மானச்சேனங்கழுதுகள் பூதமொய்த்த

திருமணித்தடந்தோள் வீங்கத்தென்னவனுவகைபூத்தான்.

(இ-ள்.) உருமு விழ்ப்புண்ட குன்றின்-இடிவீழ்ந்தமலையையொத்த, உம்பல் மா அம்புதொட்ட பெருமுழை வாயும் வாயும்-யானையின்மேலம்புதைத்துப் பிழும் பெரியமலைக்குகையையொத்த வாயினின்றும் (அந்தயானையின்) வாயிலிழும், அருவி சோரி பெருகின - அருவியாகிய உதிரவெள்ளங்கள் பெருக்கெடுத்தோடியன, கருமுகில் மான-சூற்கொண்ட கரியமேகத்தையொப்ப, சேனம் கழுதுகள் பூதம் மொய்த்த - பருந்துகளும் பசாசுகளும் பூதங்களும் (தசையுண்ண) நெருங்கின, திருமணி தடந்தோள் வீங்க தென்னவன் உவகை பூத்தான் - வீரலட்சுமி வசிக்கும் அழகிய பெரியதோள்கள் பருத்தோங்கப் பாண்டியன் மகிழ்கூர்ந்தான்.

வீழ்ப்புண்ட என்னும் பெயரொச்சத்தில் வீழ்ப்பு என்னுந் தொழிற்பெயர் உண் என்னும் வினைப்பகுதியோடுகூடி ஓர் பகுதியாவாய் நின்றது. இன் ஒப்புப்பொருட்டு. (௩௫)

ஆணையின்புண்ணீருண்ணவடுத்தகாருடற்பேயென்னச்
சேனைபின்செல்லப்போந்ததினியிருளமணர்தம்மை
மீனவன்கண்டுசிறவேந்தவன்குறிப்பினிற்கு
மானவெஞ்சினவேன்மன்னர்வல்லேபோய்முடுக்கலுற்றார்.

(இ-ள்.) ஆணையின்புண் நீர் உண்ண அடுத்த கார் உடல் பேய் என்ன - ஆணையினது உதிரத்தை உண்ண அடுத்துருங்கிய கரியஉடலையுடைய பேய்க்கூட்டம்போல, சேனை பின் செல்ல போந்த தினி இருள் அமணர்தம்மை - சேனை தமது பின்னொடர யானையின்னொடர்ந்த வலிய கரியமுருட்டுச்சமணர்களை, மீனவன் கண்டுசிற - விக்ரமபாண்டியன் பார்த்துக்கோபிக்க, வேந்தவன் குறிப்பில் நிற்கும் மானம் வெஞ்சினம் வேல் மன்னர் வல்லே போய் முடுக்கலுற்றார்-அப்புண்டியன் குறிப்பின்வழி நிற்கும் மானத்தையும் கொடியகோபத்தையும் உடைய வேலையேந்திய ஏனை அரசர்கள் விரைந்தோடித் துரத்தத் தொடங்கினார்கள்.

மானம் ஆவது தமது பேராசுக்கு வந்ததின்கு தமதாகக் கருதுதல். (௩௬)

எடுத்தனர்சையிற்றண்டமெறிந்தனர்மறிந்துகுழ்போய்த்
தடுத்தனர்கரகந்நூளாத்கர்த்தனர்பிலியோடுந்
தொடுத்தனர்ருடுத்தபாயைத்துணிபடக்கிழித்துக்கால்வாய்
விடுத்தனர்மானம்போக்கிவிட்டனர்சில்லோர்தம்மை.

(இ-ள்.) கையில் தண்டம் எடுத்தனர் சில்லோர் தம்மை எறிந்தனர் - கையில்தண்டத்தையெடுத்துச் சிலசமணரை அடித்தார்கள், மறிந்து குழ்போய் சில்லோர் தம்மைத் தடுத்தனர் - குறுக்காகச்சூழ்ந்து சென்று சிலரைத்தடுத்த, கரகம் நூளாக பிலியோடும் தகர்த்தனர்-(அவர்களேந்திய) கரகங்கள் நூளாக மயிற்றோகையோடும் பொடிபடுத்தினார்கள், சில்லோர் தம்மை தொடுத்தனர் உடுத்த பாயைத்துணிபட கிழித்து கால்வாய் விடுத்தனர் - சிலர்களை யவர்கள் தொடுத்துத்தபாயைத் துணிபடக்கிழித்துக் கால்வாயில் விடுத்தார்கள், சில்லோர் தம்மை மானம் போக்கிவிட்டனர் - சிலரை அவமானப் படுத்திவிட்டார்கள்.

எடுத்தனர், தடுத்தனர், தொடுத்தனர் முற்றெச்சங்கள். (௩௭)

எறியுண்டுசெய்தமாயமிழ்புண்டுசேனையோடு
முறியுண்டுநடுக்கம்பாவமூழ்குண்டுமொழிச்சாம்பிப்
பறியுண்டதலையர்யாரும்பழிப்புண்டுபாயுந்தாறு
முறியுண்டகாகத்தோடுமொதுங்குண்டுபதுங்கிப்போனார்.

(இ-ள்.) எறி யுண்டு - (பாண்டியன் வழிநின்ற அரசர்களால்) அடிபட்டு, செய்த மாயம் இழப்புண்டு - (மதுரைபைத்தாமழிக்கச்) செய்த வஞ்சனையாகிய யானையை இழந்து, சேனை யோடு முறி யுண்டு-(தமக்குத் துணையாகவந்த) சேனைகளோடு முறிபட்டு, நடுக்கம் பாவம் மூழ்குண்டு மொழி - நடுக்கத்திலும் பாவத்திலும் மூழ்கி மயங்கி, பறி யுண்ட தலையர் யாரும் சாம்பிப் பழிப்புண்டு - உரோமம் பறிக்கப்பட்ட தலையையுடைய சமணர்கள் யாரும் வருந்திப் பழிப்படைந்து, பாயும்

நாமும் உதியுண்ட கரகத்தோடும் ஒதுங்குண்டு பதுங்கிப்போனார் - பாயும் தாமும் உயிற்செய்திய கமண்டலத்தோடும் ஒளித்துப் பதுங்கி ஓடினார்கள்.

தாம் செய்த வஞ்சத்தால்வந்த யானையாதலால் மாயமெனக்காரணத்தைக் காரியமாக உபசரித்தார். மதுரையை அழிக்கத் தாமாக்கிய உயிர் தம்மால் கொலைசெய்யப் படுதலால் பாவமூழ்கி எனவும், சுவேதசமாகிய உயிர்கள் கருவியால் உயிர் போகாதிருத்தற்பொருட்டு நகத்தாற் பறித்தலால் பறியுண்ட தலையர் எனவும், தாம் என்னும் உயர்திணைப்பன்மைப் பெயரோடு பாய் என்னும் அலிநிணைப்பெயரும் விரவி வருதலால் சிறப்பால் போனானெனவும் கூறினார். ஏறி, முறி, மூழ்கு, ஒதுங்கு என்னும் வினைப்பகுதியோடு உண் என்னும் செயப்பாட்டுவினை விருதிகள்வந்து வேறு பொருள்தந்து நின்றன. பறியுண்டு செயப்பாட்டுவினை வினையெச்சம். (௩௮)

மாதங்கந்தடிந்தட்டாலைமண்டபத்திருந்தவீரன்
பாதங்கள் கையாற்பற்றிப்பாண்டியனிரந்துவேண்டிப்
போதங்கள் கடந்தாயென்றும்பொலியவிங்கிருத்தியென்ன
வேதங்கட்கருத்தஞ்சொன்னவேதியனதற்குநேர்த்தான்.

(இ-ள்.) மாதங்கம் தடிந்து அட்டாலை மண்டபத்து இருந்த வீரன் பாதங்கள் - யானையைக்கொண்டு அட்டாலைமண்டபத்தின்மேலிருந்தருளிய வேட்டுவ உருக்கொண்டுவந்த சிவபெருமானுடைய திருவடிகளை, பாண்டியன் கையால் பற்றி இரந்து வேண்டி-பாண்டியன் தனது கைகளாற்பற்றிக்குறைகூறி, போதங்கள் கடந்தாய் என்றும் இங்கு பொலிய இருத்தி என்ன - (பிரமன்முதலியோர்) சுட்டறிவிற்கு அப்பாற்பட்டு நின்றோம் என்றானும் இவ்விடத்தில் விளங்க இருப்பாயென்று வேண்ட, வேதங்கட்கு அருத்தம் சொன்ன வேதியன் அதற்கு நேர்த்தான் - (கண்ணாவர்முதலிய முனிவர்கட்கு) வேதத்தின்பொருளை விதித்தருளிய வேட்டுவவடிவாய்நின்ற அந்தணன் அவ்வேண்டுகோளுக்கு உடன்பட்டருளினான்.

குறைபாடொழிந்த பாண்டியன் பின்னுங் குறைகூறினான் என்றார், அட்டாலைமண்டபத்தில் இத்திருவுருவோடெழுந்தருளித் தன்போலப்பலரும் கருணைக் கிலக்காகிய யுய்யுத்திறத்தை விரும்பினவனாதலால். அடியார் குறைகூறுதற்குக் கருணைசெய்யும் பேரருளுனாதலால் அதற்கு நேர்த்தான் எனக் கூறினார். (௩௯)

பின்னுஞ்சிலவாங்கணல்கப்பெற்றுநான்மாடக்கூடன்
மன்னுஞ்சின்மயனைவந்துவந்தித்துவருநாட்காம
னென்னுஞ்சின்மலர்பூந்தண்டாரிராசசேகரனைப்பெற்று
பின்னுஞ்சில்லியந்தேர்வேந்தன்மேதினிபுரக்குமன்னே.

(இ-ள்.) பின்னும் சில வாங்கள் கல்கப் பெற்று பின்னுஞ் சிலவாங்கள் தந்திருப்பெற்று, நான்மாடக்கூடல் மன்னுஞ்சின் மனை வந்து வந்தித்து வருநாள் - நான்மாடக்கூடலில் எழுந்தருளிய ஞானவடிவாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளை நாள்தோறும் வந்து வந்தனைசெய்து வருநாளில், காமன் என்னும் சில் மலர்பூந்தண்டார் இச்சேகரனைப் பெற்று - கண்டோர் மன்மதனென்று சொல்லும் மெல்லிய மலரால்வாய் பொலிவையுடைய தண்ணியமாலையையணிந்த இராசசேகரனைப்பெற்று, மின்னுஞ் சில்லி அம் தேர் வேந்தன்மேதினிபுரக்கும் - விளங்காநின்ற உருள்பூண்ட அழகிய தேவையுடைய விக்கிரமபாண்டியன் உலகினைப் பாதகாத்து வரானின்றான்.

அபிடேகபாண்டியன் சித்தமூர்த்திகள் திருவருளால் தன்னைப்பெற்றதுபோல, விக்கிரமபாண்டியன் வேட்டுருக்கொண்டெவந்த பெருமான் திருவருளால் இராசசேகரபாண்டியனைப் பெற்றான் என்பார் வந்தித்து வருநான் இராசசேகரனைப்பெற்று என்றார். (ச௦)

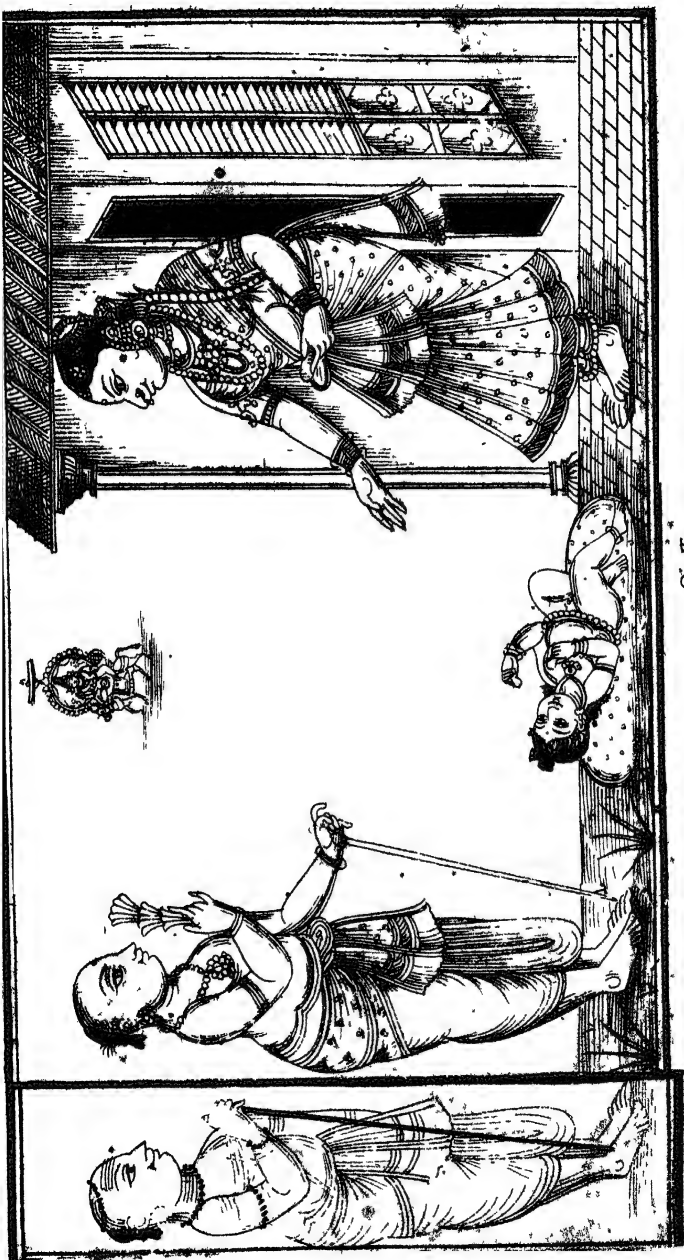
வம்புளாயமலர்ந்தவாரான்வரவிடுமத்தக்குன்றிற்
சிம்புளாயவடிவங்கொண்டசேவகனேவல்செய்த
வம்புளாய்த்துணம்விள்ளவன்றவதரித்தவாபோற்
செம்புளாய்கொடியநாரசிங்கமாயிருந்ததன்றே.

(இ-ள்.) வம்பு உள் ஆய் மலர்ந்த ஆரான்- வாசந்தனதகத்துக் கமழமலர்ந்த ஆத்திமாலையையுடைய சோழன், வரவிடு மத்தம் குன்றில் - ஏவிய மதமயக்கத்தை யுடைய மலைபோன்ற யானையின் மத்தகத்தில், சிம்புள் ஆய் வடிவம் கொண்ட சேவகன் எவல் செய்த அம்பு உள்ளாய் - (நரசிம்மத்தின் இறுமாப்பொழிக்கச்) சரப்புள்ளாய்த் திருவுருவங்கொண்டருளிப் சிவபெருமானுடைய எவல்வழியின்ற நாரசிங்கபாணமானதுதைத்து அதனுள்ளாகி, தூணம் விள்ள அன்று அவதரித்த ஆம்போல் - (பிரகலாதன்பொருட்டுத் திருமால் இரணியாட்சன்சுட்டிய) தூணம் பிளவுபட அன்று நரசிம்மமூர்த்தியாய் அவதரித்த வகைபோல, செம்புள் ஆய் கொடிய நாரசிங்கம் ஆய் இருந்தது-பருந்து பின்றொடர்ந்து ஆராயும் உக்கிரத்தையுடைய நரசிம்மமூர்த்தியாய் எழுந்தருளியிருந்தது.

விராயக்கடவுளும் முருகக்கடவுளும் வயிரவக்கடவுளும் வீரபத்திரக்கடவுளும் திருமால் அவதாரங்களுள் சில' அவதாரங்களி லொறுத்துக் கருணைசெய்தருளிய செயல்கள் சிவபெருமான் செயல்களே யாதலால் வீரபத்திரக்கடவுள் கொண்ட சரபமூர்த்தத்தைச் சிவபெருமான்மேலுபசரித்துச் சிம்புளாய்வேடங்கொண்டசேவகன் எனவும், எங்கும் நாராயணனே என்ற பிரகலாதன்பொருட்டு இரணியன் சுட்டிய தூணத்தில் திருமால் அவதரித்தமையால் தூணம் விள்ள அன்றவதரித்தவாபோல் எனவும், அந்த நாரசிங்கபாணஞ் சென்றவழியெல்லாம் பிணக்காடாய்முடியும் ஆதலால் செம்புளாய் எனவுங் கூறினார். கூர்மாவதாரத்தில் விராயக்கடவுள் ஒறுத்தனர் எனவும், மச்சாவதாரத்திலும் வராகாவதாரத்திலு முருகக்கடவுள் ஒறுத்தனர் எனவும், வாமனாவதாரத்தில் வயிரக்கடவுள் ஒறுத்தனர் எனவும், நாரசிம்மாவதாரத்தில் வீரபத்திரக்கடவுள் ஒறுத்தனர் எனவும் வருதலைக் காஞ்சிப்புராணத்திலும், கூர்மபுராணத்திலும், திருவாரூர் லீலையிலுங் காண்க. “வறுங்கடற்பரப்பகட்டினிலெஞ்சகூர்மங்க- ஞ்றுங்கரும்பெருஞ்சேற்றிடையொளிப்பனமுன்னான்-நறுந்தழையணியாமையை நலிபுறப்பற்றிக் - குறும்படக்கியபிரான் வருநிறன்குறித்தனபோல்” எனவும், “மாயமீன் விழிபறித்தவனமுன் வருயினவல்” எனவும் காஞ்சிப்புராணத்தில் வலம்புரி விராயகப்படலத்தில் வருதல்காண்க. எனையவை மேற்காட்டிய நூல்களில் உணர்க. ஆய் செயவெ னெச்சத்திரிபு, (சக)

எழுதிரடியாசிரியவருத்தம்.

உலகெலாமழித்துமீளவுண்டாக்குமுருத்திரன்வீரசத்தியினிற்
சிலதரித்திறவாவவுணன்மாற்பிடந்தசிங்கநாயகனையங்கெய்தி
யலகின்மாதவஞ்செய்துரோமசன்றன்பேரறியவோர்தீர்த்தமுண்டாக்கி
யிலகுபேறடைந்தான்பிரகலாதனுநோற்றிலாப்பெருவாமடைந்தான்.

(இ-ள்.) உலகு எல்லாம் அழித்து மீள உண்டாக்கும் உருத்திரன் வீரசத்தியினில் சில தரித்து - எல்லா உலகங்களையும் ஒடுக்கி மீளவும் தனது சத்தியாற்படைத்தருளும் உருத்திரமூர்த்தியினது வீரசத்திகளுள் சிலசத்திகளை யவனருளால் தரித்து; இறவாத அவுணன் மார்பு இடந்த சிங்கநாயகினை-இறவாத இரணியாட்சனுடைய மார்பினைப்பிளந்த உக்கிர நரசிம்மமூர்த்தியை, உரோமசன் அங்கு எய்தி அலகு இல் மாதவம் செய்து தன்பேர் அறிய ஓர் தீர்த்தம் உண்டாக்கி இலகு பேறு அடைந்தான் - உரோமசமுனிவன் அத்தலத்தையடைந்து அளவில்லாத பெரியதவத்தைச் செய்து தனது பேர்விளங்க ஒருதீர்த்தம் தொட்டுவிளங்கும் பெரும்பேறடைந்தான், பிரகலாதனும் நோற்று ஈறு இல்லாத பெருவரம் அடைந்தான் - பிரகலாதனும் தவஞ்செய்து பெரியவரங்களை அம்மூர்த்தியாற் பெற்றான்.

திருமால் இரணியாட்சனை நாரசிம்மமூர்த்தியாய் வதைத்தது உருத்திரப் பெருமான் அருட்பேற்றால் என்பார் உருத்திரன் வீரசத்தியினிற் சிலதரித்திறவாவவுணன் மார்பிடந்த என்றார். (சஉ)

யானையெய்தபடல முற்றிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உள்படத் திருவிருத்தம் - ௧௪௨௭.

இருபத்துமூன்றாவது

விருத்தகுமாரபாலரானபடலம்.

கலிநிலைத்துறை.

தழையுலாங்கையரேவியதந்திமேல்விடைமே
லழகர்சேவகஞ்செய்தவாறறைந்தனமவளோ
கிழவனுகிப்பின்காளையாய்க்கிஞ்சுகச்செவ்வாய்க்
குழவியாய்வினையாடியகொள்கையைப்பகர்வாம்.

(இ-ள்.) தழை உலாம் கையர் ஏவிய தந்தி மேல் - மயிற்றோகையையேந்திய கையையுடைய சமணர்கள் ஏவிய யானையின்மேல், விடை மேல் அழகர் சேவகம் செய்த ஆறு அறைந்தனம் - இடபத்தின்மேல் லாரோகணித்தருளும் பேரழகு வாய்ந்த சோமசுந்தரக்கடவுள் சேவகஞ்செய்த திருவினையாடலைக்கூறிலும், அவரோ - அச்சோமசுந்தரக்கடவுளே, கிழவன் ஆகி பின் காளை ஆய் கிஞ்சுகம் செவ்வாய் குழவி ஆய் வினையாடிய கொள்கையை பகர்வாம் - முதலில் விருத்தராகி இடையில் காளைப்பருவமுடையவராகி முடிவில் முள்முருகமலர்போன்ற செவந்தவாயையுடைய மதலையாகி வினையாடியருளிய திருவினையாடலை யினிக்கூறுவாம்.

கிழவனுகி, காளையாய், குழவியாய் என்றது சொன்முரணணி. (௧)

தென்னன்விக்கிரமன்புய்த்திருநிலச்செல்வி
மன்னிவரமுநரண்மதுரையின்மறையவனொருவ
ன்னன்வன்விருபாக்கனுவன்குடிவாழ்க்கை
மின்னனுவன்வடமினனாள்பெயர்சுபவிரதை.

(இ-ள்.) தென்னன் விக்கிரமன் புயத்து இருநிலச்செல்வி மன்னிவாரும் நான் - விக்கிரமபாண்டியனுடைய புயத்தில் பெரியபூதேவி நிலைபெற்று வாழுங்காலையில், மதுனாயில் மறையவன் ஒருவன் - மதுரைநகரில் அந்தணன் ஒருவன் உள்ளான், அன்னவன் விருபாக்கன் ஆம் - அம்மறையவன் விருபாக்கனென்னும் பெயரையுடையவனும், அவன் குடிவாழ்க்கை மின் அன்னாள் - அவன் இல்வாழ்க்கைக்குரிய மனைவியானவள், வட மீன் அன்னாள் - அருந்திபோலும் கற்பியையுடையாள், சுபவிரதைபெயர் - பெயரேரே சுபவிரதை யெனப்பட்டவள்.

மின் அன்னாள் - மின்னலையொத்தவள். விருபாக்கன் - சிவபெருமான் திருநாமங்களுள் ஓர் திருநாமமே தனக்குப்பெயராய் வழிப்பட்டொழுக்கின்றவன் என்பார் அன்னவன் 'விருபாக்கனும் எனவும், அவனொழுக்கிற்குத்தக்க நல்ல விரதங்களுையுடையாள் என்பார் பெயர் சுபவிரதை எனவும் கூறினார். விருபாக்கன்மேல் நோக்கிய திருக்கண்ணையுடையவன். (உ)

அணையர்தங்களுக்கரும்பெறன்மகவின் றியனந்தம்
புனிதநல்லறஞ்செய்தொழிலொழுக்கமும்பூண்டு
நனையவார் குழலன்னையொழுவர்பானண்ணி
யினியமாதவஞ்செய்தொருபெண்மகவின் றார்.

(இ-ள்.) அணையர் தங்களுக்கு அரும் பெறல் மகவு இன்றி-அவ்விருவர்களுக்கும் அடைதற்கரிய புத்திரப்பேறில்லாமல், அனந்தம் புனிதம் நல் அறம் செய்தொழில் ஒழுக்கமும் பூண்டு-அளவில்லாத சூற்றமற்ற வெதருமே செய்துவரும் தொழிலையும் சோமசுந்தர்க்கடவுளையும் அங்கயற்கண்ணம்மையையும் வழிபடும் நல்லொழுக்கத்தையுமேற்கொண்டு, நனையவார் குழல் அணையர் எழுவர்பால் நண்ணி - தேன் சிந்தம் நீண்ட கூந்தலையுடைய சத்தகன்னியர்கள் சந்திப்பையடைந்து, இனியமாதவம் செய்து ஒருபெண்மகவு ஈன்றார் - இனியபெரியதவத்தைச்செய்து ஒருபெண் குழந்தையைப்பெற்றார்கள்.

பண்டு புத்திரப்பேற்றுக்குரிய நற்கருமயில்லையென்பார் அரும்பெறன்மகவின் றி யெனவும், இம்மையில் எண்ணியாங்கே தரவல்லது சிவபுண்ணியம் என்பார் புனிதநல்லறம் எனவும், ஏனைக்கடவுளர்பாற்செய்யும் வழிபாட்டினும் சிவபெருமான் பாறசெய்யும் வழிபாடேவேண்டியாங்கேதரவல்லது என்பார் விசேடண அன்னவயன்கொண்டு புனிதநல்லொழுக்கமுமெனவும், உமாதேவியார்கூறுகள் பலசத்திகளாதலால் அணையர் எழுவர் எனவுக்கூறினார். சத்தகன்னியர்களாவார் அபிராமி, மகேஸ்வரி, கௌமாரி, நாராயணி, வராகி, இந்திராணி, காளி. (க)

பேருங்கௌரியென்றழைத்தனர் பிராயமோரைந்திற்
சாரும் கௌரியும் பிறவிநோய்தணிப்பதற்கு அது
தேருஞ்சிந்தையாடந்தையை வணங்கியிச்சென
மீருந்தெய்வதமந்திரமியாவென வினவ.

(இ-ள்.) பேரும் கௌரி என்று அழைத்தனர் - (அங்கயற்கண்ணம்மையார் திருவருளாற்பிறந்தமையால்) பெயருங் கௌரியென்றிட்டழைத்தார்கள், பிராயம் ஓர் ஐந்தில் சாரும் கௌரியும் - ஐந்துபிராயத்தையடைந்த அக்கௌரியும், பிறவிநோய்தணிப்பதற்கு உறுதி தேரும் சிந்தையாள் - (இனியவரும்) பிறவியாகிய நோயைத்தணிக்க உமாதேவியார் திருவருட்பயனை ஆராயும்மனத்தையுடையவளாகி, தந்தையை வணங்கி இ சென்னம் ஈரும் தெய்வதம் மந்திரம் யா என வினவ-

தனது பிதாவைவணங்கி இப்பிறவீரோகையொழிக்கும் தெய்வமும் அத்தெய்வத்
தை வழிபடுமந்திரமும் எவையென்றுகேட்க.

உறுதிதொழிலாகுபெயராய்ப் பயன்மேல் நிற்பதால் திருவருட்பயன் என்
றும், தெய்வதம், பொருளால் உயர்திணையாயினும் சொல்லால் ஆற்றிணையாதலால்
தெய்வதம் 'மந்திரம்' என்னும் வினைமுதல்களுக்கு யா எனப் பலவந்தொற்பயனிலை
தந்து முடித்தார். (சு)

அந்தணானுமதிசயித்தரும்பெறன்மகட்டுச்
சிந்தையார்வமோடி. றைவிதன்மறுவினைச்செப்பத்
தந்தைபாலதுதெளிந்துநாத்தழும்புறப்பயின்றான்
முந்தைநாளருந்தவக்குறைமுடித்திடவந்தான்.

(இ-ள்.) அந்தணானும் அதிசயித்து - விருபாட்சனும் அதிசயங்கூர்ந்து,
அரும்பெறல் மகட்டு சிந்தை ஆர்வமோடி இறைவிதன் மறுவினை செப்ப - பெறுத
ற்கரிய தனதுபுகழ்க்கு மனத்திற்பொங்கியெழுந்த அன்போடு பராசத்தியினது
திருமந்திரத்தைக்கூற, முந்தை நான் அருந்தவக்குறை முடித்திடவந்தான் - முற்
பிறப்பிற்செய்த அரியதவத்தில் விடப்பட்ட குறையை இப்பிறப்பில்முடிக்க அவ
தீரித்த கௌரியானவள், தந்தைபால் அதுதெளிந்து நா தழும்பு உற பயின்றான்-
தனது பிதாவின்மீது அதனைக்கேட்டுச் சிந்தித்துத்தெளிந்து நாவில் தழும்புபட்ட
பழகிவந்தான்.

ஐந்துபிராயத்தில் சனைத்தைப்போக்குங்கடவுளையும் அக்கடவுளை வழிபட்டு
ச்செய்க்கும் மந்திரத்தையும் வினவியதால் அதிசயித்தெனவும், அப்புதல்வி அவனது
தவப்பேறாபிருத்தலால் அரும்பெறல் எனவும், ஆகைக்கு அன்புகாரணமாதலால் கா
ரணத்தைக் காரியமாக உபசரித்து ஆர்வமெனவும், பராசத்திரமந்திரம் இருடி
தெட்சுணூர்த்தியாகவும் சந்தல் காயத்திரியாகவும் உடையதாய்ப் பிறவியைப்
போக்குதற்குரியதாதலால் இறைவிதன் மறுவினைச்செப்ப எனவும், கேட்டல்மாத்
திரம் அமையாது, சிந்தித்தலும் தெளிதலும் ஆகியினிடத்திருந்தே அமைவுபெற
வேண்டியவாதலால் உபலக்கணத்தால் சிந்தித்தலையும் தழுவித் தந்தைபாலது தெ
ளிந்து எனவும், தனக்கு உபதேசமாகிய திருமந்திரத்திற்குரிய பராசத்தியை-பா
மும், அங்குசமும், வாதமும், அபயமும் ஆகிய இந்நான்கையுங்கொண்டருளிய தி
ருக்கரங்களையும், தாமரையும் அமுதகலசந்தையும் எந்திய இரண்டு திருக்கரங்க
ளையும் உடைய இருதிறத்துமுர்த்தமாகக்கொண்டு செபித்தலாழ் நாத்தழும்புறப்பயி
ன்றான் எனவுக்கூறினார். (இ)

தாதைதன்றவக்கொழுந்தினுக்கிசையமாசைவ
மாதவத்தையாசிரியாசசிராமத்தில்வழங்கும்
வேதவித்துமாய்மரபினுன்மேம்படுவாரெனப்
போதுபோதுமென்றுளத்தொடுபுகன்றுகொண்டிருந்தான்.

(இ-ள்.) தாதைதன் தவக்கொழுந்தினுக்கு இசைய - விருபாட்சன் தனது
பெறுதற்கரிய தவக்கொழுந்துபோன்ற புத்திரிக்குப்பொருந்த, மாசைவ மாதவத்த
னாய் - மகாசைவத்தின்வழிசின்ற பெரியதவத்தைபுடையவனாய், ஆதி ஆச்சிராமத்
தில் வழங்கும் வேதவித்தும் ஆய் - பிரமசரிய ஆச்சிராமத்தில் செல்லும் வேதவித்
துமாய், மரபினால் மேம்படுவான் - கோத்திரம் சூத்திரங்களால் மேம்பட்டமனை

வாளன், எப்போது போதும் என்று உளத்தொடு புகன்று கொண்டு இருந்தான் - எக்காலையில் வருவானென்று தனதுமனத்தில் இடைவிடாது கருதியிருந்தான்.

வைதிகப்பிராமணரூள் சிவதீட்சைபெற்று அவ்விதிவழிநடப்போன்வேண்டும் என்பான் மாசைவ மாதவத்தனாய் எனவும், வேதம்பயிலுதற்குரிய ஆச்சிரமம் பிரமசரியம் ஆதலால் வேதம் நிரம்பப்பயின்றவன் வேண்டுமென்பான் ஆக ஆச்சிரமத்தில் வழங்கும் வேதவித்துமாயெனவும், தன்குடிப்பிறப்போடொத்தவன்வேண்டுமென்பான் மரபினால் மேம்படுவான் எனவுங்கருதினான்.

போதும் என்பது, புகு என்னும் அடிப்பாடடியாகப்பிறந்த செய்யுமென்னும் வினையுற்று, ஒடு உருமயக்கம், புகன்றென்பது மனத்திற்குக் கூறுதலின் மையால்விட்ட இலக்கணை. (சு)

பருவநாவிரண்டாகமேற்கடிமணப்பருவம்
வருவதாகவங்கொருபகல்வைணவப்படிவப்
பிரமசாரியாய்க்கடைதொறும்பிச்சைபுக்குண்பா
நெருவன்வந்தனன்படுக்கவணயற்புலத்துள்ளான்.

(இ-ள்.) பருவம் நாவிரண்டாக-எட்டுப்பிராயமாக, மேல் கடிமணப்பருவம் வருவது ஆக - அக்காலையில் நிகழ்கல்யாணப்பருவம்வர, அங்கு ஒருபகல்-அக்காலையில் ஒருநாள், வைணவப்படிவம் பிரமசாரியாய் - வைணவவடிவம்வராய்ந்த பிரமசரிய ஆச்சிரமத்தையுடையவனாய், கடைதொறும் பிச்சைபுக்குண்பான் ஒருவன் அவன் பலிக்கு வந்தனன் - (அந்தணர்கள்) வீட்டுவாயில்தோறும் (சென்று) பிச்சை வாங்கியுண்ணும் ஒருவன் அவ்விடத்துப்பலிக்குத் தன்வீட்டுக்குவந்தான், அயல் புலத்து உள்ளான் - (அம்மறையவன்) வேற்றுரிவுள்ளவன்.

எட்டாவதுபிராயம் மணஞ்செய்தற்குரிய கன்னிகைப்பருவமாதலால் மேற்கடிமணப்பருவம் என்றதற்கு, அக்காலையில் நிகழும் எனப்பொருள் கூறினாம். அங்கு என்னு மிடைச்சொல்லின் அடிப்பாடாகிய அகரம் காலத்தின்மேல் இன்றது. வாங்குதலென்னும் பொருணிகழ்ச்சிதோன்றப் புகுதலென்னும் தொழினிகழ்ச்சியால் புக்கென உபசரித்தார் “பிச்சைபுக்குண்பான்பிளிறும” எனவும் வருதல் காண்க. (எ)

பிச்சைவேண்டினுவற்குத்தன்பெண்ணினைக்கொடுப்பா
னிச்சைகூர்ந்தருந்தவத்தினால்வருந்தியீன்றெடுத்த
விச்சைவேதியன்மனையொடுசுற்றமும்வினவா
தச்சமின்றிரோடித்தவனங்கையிற்பெய்தான்.

(இ-ள்.) பிச்சைவேண்டினுள் அவற்கு தன்பெண்ணினை கொடுப்பான் இச்சைகூர்ந்து - பிச்சைவேண்டுவந்த அப்பிரமசரியனுக்குத் தனது பெண்ணைக்கொடுக்க விருப்பங்கொண்டு, அருந்தவத்தினால் வருந்தி என்று எடுத்த விச்சை வேதியன் - அரியதவச்செய்கையால் உடல்மெலிந்து பெற்றெடுத்த கல்வியில்வல்ல விருபாட்சன், மனையொடு சுற்றமும் வினவாது - தன்மனையாகிய சுபவிரதையொடு சுற்றத்தாரையும் வினவி ஆராயாது, அச்சம் இன்றி நீர் எடுத்து அவன் அங்கையில் பெய்தான் - அச்சம் சிறிதுமில்லாமல் கரகநீரோடுத்து அப்பிரமசரியன்கையில் என் கன்னிகையைக் கொடுத்தேனென்று தானாவார்த்தான்.

மனைவி சுற்றத்தார்சுற்றம் தன்பால்வருமென்று சிறிதும் நினையாதுயினுனென்பார் அச்சமின்றி எனக்கூறினார். (அ)

கலிக்குநாபுரச்சீறடிக்கன்னிதன்விதியும்
பலிக்குவந்தவனல்வினைப்பகுதியுந் தூர்ப்ப
வொலிக்குமந்திரச்சிரகநீரொழுக்கினுன்முந்நிச்
சலிக்குமன்னையுந்தமர்களுங்கேட்டுளந்தளர்வார்.

(இ-ள்.) கலிக்கும் தூபுரம் சீறடி கன்னி தன் விதியும் பலிக்கு வந்தவன் நல் வினைப்பகுதியும் தூர்ப்ப - ஒலிக்காகின்ற சிலம்பையணிந்த சிற்றடியையுடைய கன்னிப்பருவத்தையுடைய கௌரியின்போகூழ்ப்பயனும் பிச்சைக்குவந்த பிரமசாரியினுடைய ஆகூழ்ப்பயனும் செலுத்த, முந்தி ஒலிக்கும் மந்திரம் சிரகம் நீர் ஒழுக்கினுன் - முற்பட்டு உச்சரிக்கும் மந்திரத்தோடு கரகத்தில் நிரப்பியநீரைத் தாஷாவார்த்தான், சலிக்கும் அன்னையும் தமர்களும் கேட்டு உளம் தளர்வார் - மனம் வருந்தும் சுபவிரதையும் நெருங்கிய சுற்றத்தார்களும் கேள்வியுற்று மனத்தளர்ச்சியடைவாராயினர்.

அப்பிரமசரியன் வைணவ ஒழுக்கினுதலால் கன்னிபோகூழ்ப்பகுதியெனவும், வறியன் வைப்புநிதியை எதிர்த்துபோலப் பெண்ணரசியாகிய கௌரியைப் பெற்றமையால் பலிக்குவந்தவன் நல்வினைப்பகுதி யெனவும், மனைவியோடும் சுற்றத்தாரோடும் வினவாது தத்தஞ்செய்தலால் அவை தூர்ப்ப முந்தியெனவுந் கூறினார். நல்வினைப்பகுதி என்றமையால் விதின்றதைப் போகூழ்ப்பயன் என்றும்.(க)

குலனுமோர்கிலன்கோத்திரமோர்கிலன்குடிமை
நலனுமோர்கிலனொழுக்கடும்புநன்குவிபுநன்னுந்
தலனுமோர்கிலன்கன்னியைத்தத்தஞ்செய்தானெப்
புலனுமோர்ந்தவன்விதிவழிமதியெனப்புலந்தார்.

(இ-ள்.) குலனும் ஓர்கிலன் கோத்திரம் ஓர்கிலன் - அவன் இன்னகுலத்தினன்னவனும் உணராது குலம் உணர்ந்தவழிக்கோத்திரம் உணரவேண்டிதெலின் அதனையும் உணராது, குடிமையும் நலனும் ஓர்கிலன் - அதனையுணர்ந்தவழிக் குடிப்பிறப்பின் சிறப்பையுணரவேண்டிதெலின் அதனையும் உணராது, ஒழுக்கடும்பு நன்குவிபுநன்னும் தலனும் ஓர்கிலன் - அதனையுணர்ந்தவழி அவன்சமய ஒழுக்கத்தையும் கல்வித்திறமையையும் அவன்வசிக்கும் தலத்தையும் உணரவேண்டிதெலின் அவற்றையும் உணராது, கன்னியை தத்தஞ்செய்தான் - தன்கன்னிகையை (என்றும்அறியாத பிரமசரியனுக்குத்) தத்தஞ்செய்துவிட்டான், எப்புலனும் ஓர்ந்தவன் - (இவனோ) எல்லாதூல்களையும் சுற்றவன், விதி வழி மதி எனப்புலந்தார் - விதியின்வழிமதியென்னும் பழமொழி இவன்பார் புலப்பட்டதென்று மனைவிமுதலிய சுற்றத்தார் வருந்தினார்கள்.

“விதியேமதியாய்விடும்” என்ற ஏதுவானுணர்க.

(க0)

மற்றவன்குடி கோத்திரஞ்சூத்திரமற்று
முற்றறிந்துநம்மரபினுக்கொக்குமான்மாயோன்
சொற்றதந்திரவயிணவத்தொடக்குண்டுதிரியுந்
குற்றமொன்றினிமறுப்பதென்கொடுப்பதென்றிசைந்தார்.

(இ-ள்.) அவன் குடி கோத்திரம் சூத்திரம் மற்றும் முற்றும் அறிந்த - அப்பிரமசரியனுடைய குடிமையையும் கோத்திரத்தையும் சூத்திரத்தையும் மற்றுள்ள

னவற்றையும் முழுதும் அவனாலறிந்து, நம்மரபினுக்கு ஒக்கும் - நம்முடையமரபினுக்கு ஒருவனை ஒத்திருக்கின்றான், மாயோன் சொற்ற தந்திர வயினைத் தொடக்குண்டு திரியும் குற்றம் ஒன்று-சிருமால்கூறிய பாஞ்சராத்திரத்தின்வழிப்பட்ட வைணவக்கட்டுண்டு திரியாரின்ற குற்றமொன்றுதான் இவனிடத்தானது, இனிமறுப்பது என் - (முன்னோ தத்தஞ்செய்தமையால்) இனி நாம்மறுக்கக்கடவது என்ன உள்ளது, கொடுப்பது என்று இசைந்தார் - கொடுப்பதுதான் இனிக்கடமையென்று சுபவிரதைமுதலியோர் உடன்பட்டார்கள்.

மற்றென்னும் இடைச்சொற்களில் முன்னது அசைநிலை. பின்னது பிற்தென்னும் பொருள்மேல்கின்றது. சூத்திரமெனபது, போதாயனம், ஆபஸ்தம்பம், ஆஸ்வலாயனம், திராகியாயனம், கார்த்தியாயனம், சத்தியாஷாடம், பிற்தென்றது குலமும் கல்வியும் முதலியன. தமது ஒழுக்கத்துக்கு அவனது ஒழுக்கம்முரணுடையதென்பார். வைணவத் தொடக்குண்டுதிரியும் குற்றமொன்றெனவும், முரணிய இவனுக்கு மகட்கொடைநேர்தல் தவறென்பார் இனிமறுப்பதெனனெனவுங் கூறினார். முற்றுஎன்பதனியுதியில் முற்றும்மைதொகுத்தல். (கக)

தாயுமொக்கலுமொத்தபின்றாதையும்வேதத்

தாயுமெண்மணத்தாதியாமறநிலையாற்றார்

நேயுதுண்ணிடைக்கன்னியைச்செம்பொனாற்புதைத்துக்

காயுமாரமுன்முன்னரக்காளைகக்கொடுத்தான்.

(இ-ள்.) தாயும் ஒக்கலும் ஒத்தபின் - சுபவிரதையும் சுற்றத்தாரும் மனம் ஒத்தபின், தாதையும் வேதத்து ஆயும் எண் மணத்து ஆதியாம் அறநிலை ஆற்றால் - விருபாக்கலும் எட்டுவிவாகத்தாள் பிரமவிவாகமாகிய அறநிலையின்வழியால், சேயும் துண் இடை கன்னியை செம்பொன்னால் புதைத்து - (தனத்தோற்றத்தால்) மெலிந்துவரும் துண்ணியுடைய கன்னிகையாகிய தனதுபுதல்வியைச்செவந்த பொன்னாட்செய்த ஆபரணத்தால் உடல் தோன்றாமல் அலங்கரித்து, காயும் ஆரமுல் முன்னர் அக்காளை கொடுத்தான் - வெம்மைவீசும் கிறைந்த ஓமாக்கினிமுன் பிரமசரியாய் வந்த அப்பிராமணனுக்கு மணமுடித்தான்.

அறநிலை மறநிலையென்னும் இரண்டினுள் அறநிலைவிற பிரமமன்னும் விவாகமடங்குதலால் காரியத்தைக் காரணமாக வுபசரித்து அறநிலையாற்றால் எனவும், அறநிலையுள் இன்னதென்பது புலப்பட ஆயுமெண்மணத்தாதியாம் எனவும், மங்கல வேள்வித் தீயாயினும் தீயாதலால் சாதியடைத்தது காயும் எனவும் கூறினார். செம்பொன்னென்று அடையடுத்தகாரண ஆகுபெயராய்க் காரியமாகிய ஆபரணத்தின் மேல் கின்றது. எண் மணம் ஆவன பிரமம், பிரசாபத்தியம், ஆரிடம், தெய்வம், காந்தருவம், ஆசரம், இராககதம், பைசாசம். இவற்றுள் பிரமம் ஆவது பிரமசாரிக்குக் கன்னியைத்தீ முன்னர்க்கொடுத்தல். (கஉ)

தெய்வமங்கலவரிசைகள்செய்துதான்பயந்த

மௌவலங்குமுற்கன்னியைமணமகனோடுங்

கௌவையம்புனல்வேலிகுழுகடிநகர்விடுத்தான்

சைவமங்கலவேதியத்தாபதனிப்பால்

(இ-ள்.) தெய்வ மங்கல வரிசைகள் செய்து - தங்கள் குலத்திற்குரிய மங்கலவரிசைகளை நடத்தி, தான் பயந்த மௌவல் அம்முதல் கன்னியை - தான் பெற்ற

முல்லைமாலையையணிந்த யழகியகூந்தலையுடைய புதல்வியை, சைவமங்கல வேதிய சதாபதன்-சைவத்தின் சிறப்புவாய்ந்த சுவவேடத்தையுடைய விருபாட்சன், மணம களையும் கௌவை அம்புனல் வேலி சூழ் கடி நகர் ல்லித்தான் - வைணவனாகிய மணவாளனோடும் ஒலியையுடைய நீர்வளமிக்க வயல்கூழ்த்த காவல்பூண்ட அவ னை நகரத்திற்கு அனுப்பினான், இப்பால் - இப்புறம்.

புனல்வேலியென்றமையால் வயல் என்றும், பூசாராதலால் தெய்வமங்கல வரிசையெனவும், கற்புடையவளாதலால் மௌவலங்குழலெனவும், சைவவேடத் தீர் சிறந்தவனாதலால் சைவமங்கலத்தாபதனெனவும் கூறினார். (கஊ)

அறுசேரடியாசிரியவிருத்தம்.

இல்லார்க்குக்கிழியீடுநேர்பட்டாலெனப்பல்லாரில்லந்தோறுஞ் செல்லாநின்றிரந்துண்டுநிரந்தமகன்மணமகனுய்சசெல்வநல்க வல்லாரைமணந்துவருவான்போற்றம்மனைபுகுதவன்கட்சீலப் பொல்லாராய்வைணவத்துப்புக்கொழுதாய்தந்தைபொறார்களாமி.

(இ-ள்.) இல்லார்க்கு கிழியீடு நேர்பட்டால் என-வறுமையுற்றவர்க்குத் தை விகமாய்ப் பொன்முடிப்புக் கிடைத்தாற்போல, பல்லார் இல்லந்தோறும் செல் லாநின்று இரந்து உண்டு திரிந்த மகன் மணமகன் ஆய்செல்வம் நல்கவல்லாரை மணந்துவருவான்போல் தன்மனை புகுத - பலஅந்தணர்களுடைய வீடுகள்தோறுஞ் சென்றுயாசுகித்து உண்டுதிரிந்த வைணவப்பிரமசரியன் மணவாளனாக இடையறு த பெருஞ்செல்வத்தைக்கொடுக்கவல்ல இலட்சுமியை மணஞ்செய்துவருகின்றவனை ப்போலக் கௌரியை மணஞ்செய்து தன்னுடைய இல்லிற்சென்று புகுத, வன் க ண்சீலப் பொல்லாராய் வைணவத்து புக்கு ஒழுகு தாய் தந்தை பொறார்கள் ஆகி - கொடுமையையே சீலமாகப் பூண்டுகொடியவராய் வைணவமதமேற்கொண்டு அத ன்வழிப்பட்டொழுகும் தாயும் தந்தையும் மணம்பொறுதவர்களாய்.

கௌரியை மனைவியாகப்பெற்றது அவனது பெருஞ்செல்வப் பேறென்பார். இல்லார்க்குக் கிழியீடு நேர்பட்டால் எனவும், அக்கௌரியை மணவீணமுடித்தது அவனது பெருந்தவப்பேறென்பார் செல்வ நல்க வல்லாரை மணந்துவருவான்போ லெனவும், வைணவருள்ளும் மிகக்கொடியொன்பார் வன்கட்சீலப்பொல்லாராய் ஒழுகுஎனவும் கூறினார். (கச)

வந்தமணவாட்டிசிவசிந்தனைபுஞ்சைவதவவடிவுநோக்கி வெந்தவுடலபோன்மனமும்வெந்தவளைவேறொதுக்கிவேண்டாராகி நிந்தனைசெய்தொழுதுவாரவளையொருநாணித்துநீங்கிவேற்றாந்த தந்தமர்மங்கலங்காண்பான்றனியைவைத்தகம்பூட்டித்தாங்கள்போனார்.

(இ-ள்.) வந்த மணவாட்டி சிவசிந்தனையும் சைவ தவம் வடிவும் நோக்கி - (தமதில்லிற்சு) வந்த மணக்கோலத்தையுடைய மருகியின் சிவசிந்தனையையும் சைவ தவவேடப்பொலிவையும் பார்த்து, வெந்த உடல்போல் மனமும் வெந்து - (தமது மதக்கொள்கையால்) வெந்த தமது உடம்புபோல மனமும் வெந்து, அவளை வேறு ஒதுக்கி வேண்டார் ஆகி நிந்தனை செய்து ஒழுகுவார் - அந்தக் கௌரியை வேறிட த்திற் குடியேற்றிச் சிறிதும் வேண்டாதவர்களாய் என்றும் நிந்தனைசெய்து நடக்கு ம் அவனது தாய் தந்தையர்கள், அவளை ஒருநாள் நீத்துநீங்கி - அக்கௌரியை ஒரு நாள் தம்மினின்றும் நீக்கித் தூர்த்து, வேற்றார் தம் தமர் மங்கலம் காண்பான் தனி

யே வைத்து அகம் பூட்டி தாங்கள் போனார் - அயலூரில் தமது சுற்றத்தார் மணவினையைக்காணத் தனியே ஓடிடத்தில் வைத்துத் தமது வீட்டிற்குப் பூட்டிட்டுத் தாங்கள் சென்றார்கள்.

முன்னரே புறத்தில் வெந்தோர்க்கு அகத்தும் வேதனை உடைத்தாதல் வழக்காதலால் மணவாட்டி சிவசிந்தனையும் சைவதவவடிவுநோக்கி வெந்த உடல்போல் மனமும் வெந்து எனவும், தமது கருமங்கட்குக் கௌரியை யுடன் படுத்த இசையாதவராயிருந்ததால் வேறொதுக்கி எனவும் அமையாது வேண்டாராகியெனவும், தங்கட்குத் தீராப்பணகமை யுடைமைபோலக் கருதினவராதலால் நிந்தனை செய்தெனவுங் கூறினார். (கரு)

உண்மாசுகழுவுவது நீறென்றே யுபநிடதமுரைப்பக்கேட்டு
மண்மாசுபடப்பூசும்வடிவுடையாரதன்றதற்பின்மனையில்வையும்
பெண்மாசுகழியவொருசிலனடியார் தமைக்காணப்பெறாமலின்மென்
கண்மாசுபடுவதெனக்கனிந்தொழுதுதலையன்பாற்கவலைகூர்வான்.

(இ-ள்.) நீறே உள் மாசு கழுவுவது என்று உபநிடதம் உரைப்பக்கேட்டும் - (நீர்புறத்தழக்கைப்போக்கித் தூய்மை செய்தல்போலத்) திருநீறே அகத்தழக்காகிய மலங்களைப்போக்கித் தூய்மை செய்வதென்று வேதத்தின் இசையாகிய பிரபலச்சுருதி கூறக்கேட்டிருந்தும், மண் மாசு படபூசும் வடிவுடையார் அகன்றதன்பின் - தமது தேகத்தில் மண்ணை யழுக்குப்படப்பூசும் வடிவினையுடையவர்கள் தமது இல்லினின்றும் நீங்கினபின், மனையில் வையும் பெண் மாசு கழிய-அவர்கள் மனையில் வசிக்கும் கௌரி தனது குற்றமொழிய, ஒரு சிவனடியார் தமை காண பெறாமல் இன்று என் கண் மாசுபடுவது என-ஒரு சிவன் அடியார் திருவேடத்தைக்காண இதுகாறும்பெறாமல் இப்பொழுது என் கண்மாசு படுகின்றது என்று, கனிந்து ஒழுதுதலை அன்பால் கவலை கூர்வான்-பழுத்தொழுகும் தலையன்பினால் கவலைகூரத் தொடங்கினார்.

நெல்லிற்கு முனை தவிடு உயிபோல ஆன்மாக்களைப்படுத்தி முறையே போகம், பந்தம், போத்திருத்துவம் பண்ணுவன மும்மலங்கள் என்பார் உண்மாசு எனவும், புறமுகமாய் நோக்குவோர்க்கு ஆகமவிதிப்படி நீற்றுநிலையுடையது என்னும் பொருள் படினும் அசுகமமாய் நோக்குவோர்க்கு மலங்களை நீற்றுவதென்னும் பொருள்படும் என்பார் தேற்றேகாரந்தந்து கழுவுவது நீறென்றே எனவும், திருநீற்றின் மான்மியத்தை வேதார்த்தம் விதந்து கூறுவதென்பார் உபநிடதமுரைப்ப எனவும், கேட்டற்குரிய அதிகாரிகள் என்பார் கேட்டும் எனவும், அவ்வாறு கேட்டிருந்தும் வேதவிரித்தமாகிய செய்கைகளில் ஒழுதுவோர் என்பார் மண்மாசுபடப்பூசும் எனவும், இவரில்லிற்கு நான்வந்த காலங்காறும் வைணவ தவவேடத்தையான்றிச் சைவ தவவேடத்தையுடைய சிவனடியாராகக் கண்டிலன் என்பார் சிவனடியார் தமைக்காணப்பெறாமலென்றன் - கண்மாசுபடுவது எனவும், தலையன்பு என்றமையார் கனிந்தொழுது எனவுங் கூறினார். நெல்லிலுள்ள முளைத்தற் சத்தி முனையைத் தோற்றுவிக்கும் வகைபோல ஆன்மாக்களிடத்துச் சுகதுக்கங்களை முதற்காரணமாய் நின்று கன்ம மலந் தோற்றுவித்தலும், முளைத்தற்கு அனுகூலஞ்செய்து உடனிற்குந் தவிடுபோல அந்தச் சுகதுக்கங்க ளவ்விடத்துத் தோன்றுவதற்குத் துணைக்காரணமாய்த் தன்காரியமாகிய தனுகாரண முதலியவற்றையும் உயிரையும் மாயாமலங் கூட்டுவித்து நிற்கும் எனவும், அம்முனை யவ்விடத்துத் தோன்றுவதற்கு நிமித்தகாரணமாகிய உயிபோல அத்தோற்றத்திற்கு நிமித்தகாரணமாய் அவற்றை முறுகுவித்து அச்சுக

துக்கங்களை யான்மா துகர ஆணவமலம் நிலைபெறுத்தும் எனவும் வருதல், “மும்ம லநெல்லினுக்கு முனையொடுதவிடுமிப்போல் - மம்மர்செய்தணுவினுண்மை வடிவின் மறைத்துகின்று-பொய்மைசெய்போகபந்த போத்திருத்தவங்கள்பண்ணும்” என்ற ஏதுவால் உணர்க. (சக)

சிவனடியார்க்கன்பிலாச்சிந்தையேயிரும்பேவல்செய்துநாளு மவனடியார் திறத்தொழுகாவாக்கையேமாஞ்செவிகண்ணுதியைந்தும் பவனடியாரிடைச்செலுத்தாப்படிவமேபாவைமறைபரவுஞ்சைவ தவநெறியல்லாநெறியேபவநெறியென்றறியளாய்த்தளர்வாள் பின்னும்.

(இ-ள்.) சிவனடியார்க்கு அன்பு இல்லாத சிந்தையே இரும்பு - சிவபெருமா னடியவரிடத்து அன்பு சிந்தியில்லாத மனமே இரும்பாம், எவல் செய்து நாளும் அவன் அடியார் திறத்து ஒழுகாத ஆக்கையே மரம் - அவரோவிய எவலைச்செய்து எந்நாளும் அச்சிவபெருமா னடியவர் திறத்திற்செல்லாத சரீரமே மரமாம், செவி கண் ஆதி ஐந்தும் பவன் அடியார் இடைச் செலுத்தாத படிவமே பாவை - செவி கண் முதலிய இந்நிரியங்களைந்தையும் ஆன்மாக்களுக்குப் பந்தம் அருளும் அச்சிவ பெருமானது அடியவர்களிடத்துச் செலுத்தாத உருவமே பதுமையாம், மறை பர வும் சைவ தவநெறி அல்லாத நெறியே - வேதங்கள் துதிக்கும் சைவத்தின் தவமா ர்க்கமல்லாத மற்றைச் சமயமார்க்கங்களே, பவநெறி என்று அளியள் ஆய் தள ர்வான் - ஆன்மாக்களுக்குப் பாவத்தைத்தரு மார்க்கங்களைன்று அன்புடையவளா ய்த்த தளர்வாளாயினான், பின்னும் - மீளவும்.

சிவபெருமான் தனது அடியவர் திருவேடத்தையே ஆதாரமாகக்கொண்டு நின்று ஆன்மாக்கள் செய்யும் வழிபாட்டிற்கேற்ப அருள் செய்து நிற்பான் என்பான் சிவனடியார்க்கு கன்பிலாச்சிந்தையே எனவும், அவனடியார் திறத்தொழுகா வாக்கையே எனவும், செவிகண்ணுதியைந்தும் பவனடியாரிடைச்செலுத்தாப் பவடிமே எனவும், நிலையிற்பொருளாகிய தாவரத்தில் உலோகங்களுள் ஒரு சார்பொருட்கு இ ரும்பு என்றல் உபசாரம் என்பான் பிரிநிலை யேகாரந்தந்து சிந்தையே யிரும்பு என வும், உற்பிசத்தில் ஒருசார்பொருட்கு மரம் என்றல் உபசாரம் என்பான் ஆக்கையே மரம் எனவும், செயற்கைப்பொருள்களுள் ஆண், பெண் பகுப்புத்தோன்றச்செய்த உருவத்தைப் பாவை என்றல் உபசாரம் என்பான் படிவமே பாவை எனவும், முத்தி பெறுதற்கு ஏதுக்களாகிய சோபானங்களை மலைவுபடாது முறைப்படக்கூறியநிலை களில் நிற்கும் ஆன்மாக்களுக்கு அம்முத்திறஞ் சமயம் சைவசமயம் என்பான் மறைபரவுஞ்சைவதவநெறி எனவும், உய்திபயக்கும் பொருள்கள்போல உய்தியில் பொருள்களைப் பலபடக்கூறுவன எனேச்சமயங்கள் என்பான் அல்லாநெறியே பவ நெறி எனவுங் கூறினான். சிவபெருமான் அடியவர் திருவேடத்தையே ஆதாரமாகக் கொண்டு சிந்தறருளுவன் என்பதற்கு “தாவரசங்கமங்க ளென்றிரண்டுருவினின் று-மாபரன்பூசைகொண்டு மன்னுயிர்க்கருளைவைப்பன்” என்ற ஏதுவால் உணர்க. எனேத்துயிர்க்குமுறுதியிகபரமென்பவவைகொடுப்பானெல்லார்தானு யனைத்துயிர்க்குமுயிராகுமரெனென்பவவனறிவார்க்கங்கம்வாக்கு மனத்துமெய்ப்பத்திவழிவருமென்பவப்பத்திவழிநிற்பார்க்கு வினைத்துயர்தீர்த்திடவெடுத்தவடிவென்பதவனடியார்வேடமன்றோ.

(இ-ள்.) எனேத்து உயிர்க்கும் உறுதி இகபரம் என்ப - எல்லா உயிர்களுக்கும் பயனுள்ளன இம்மைப்போகமும் மறுமைப்போகமும் என்றுகூறுவார்கள், அவை கொடுப்பான் எல்லாம் தான் ஆய் அனைத்து உயிர்க்கும் உயிராகும் அரன் என்ப

(அவ்வயிர்களுக்கு) அவர்க்கொளிப்பவன் எல்லாம் தானுகி எல்லா உயிர்களுக்கும் உயிர்வாழ்க்குமாய் உருவான கருவார்தன், அவன் அறிவார்க்கு அம்மம் வாக்கு மனத்தையே பற்றி வழிவரும் என்ப-(அக்கனன்கொடுத்தருளும்) அச்சிவபெருமானின் ஆசுவழியாவலுளர்த்த வழிபட்டகருநிலைவார்க்கு மகம்வாக்குக் கரமென்னும் இவற்றால் வழிபடும் உண்மையாகிய சிவபத்திரேழி முதிருமென்ற கூறுவார்தன், அப்பத்திவழி கிற்பார்க்கு - (அவற்றால் முகிர்த்த) அப்பத்தியின்வழி கிற்பவர்க்கு, வினைத்துயர் தீர்த்திட எடுத்த வடிவு என்பது அவன் அடியார் வேடம் அன்றோ-இருவினைகளால் வருந் துன்பங்களைத்தீர்க்க எடுத்த (திருவுருவென்பது) அச்சிவபெருமானுடைய அடியவர் திருவேடமல்லவா.

மலபந்தத்தைபுண்டிய நாரமுதல் சுரீரகவுள்ள பசுவிக்கங்கள் என்பார் எனேத்தயிர்க்கும் எனவும், அப்பசுவிக்கங்களின் மலநோய் ஒழித்தற்கு இம்மைப்போகமு மறுமைப்போகமும் பரமௌடதம் என்பார் உறுதியிசுபரமென்ப எனவும், அப்பரமௌடதம் கொடுக்கு மலவயித்தியன் இயல்பாகவே அம்மலங்களினீங்கிய பதியாவான் என்பார் அவை கொடுப்பான் அரன் எனவும், மாயையினின்று கலாதிரு தலாகத்தோன்றிய காரியப்பிரபஞ்சத்திற்கும், அதன் தோற்றாவாகிய ஆண் பெண் அவியென்னும் பரிணாமத்திற்கும் நிமித்தகாரணனாய் அநந்தர் கேண்டர் முகத்தால் அவற்றைக் காரியப்படுத்துங்கால் கலந்து ஒன்றாய் கிற்பான் என்பார் எல்லாந்தானாய் எனவும், அவற்றைச் செலுத்துங் காலுடனாய் கிற்பான் எனப்பா அனைத்துயிர்க்கு முயிராகும் எனவும், ஞானதுல்களைக் கற்றுக் கேட்டும் சித்தித்தும் பசுவையும் பாசத்தையுங்கூட்டிச் சேட்டிப்பவன் பரமபதியே எனத் தெளிந்தவர் என்பார் அவனறிவார்க்கு எனவும், அவ்வாறறிந்தவர்க்கு அவன் திருவடிபைக் கூடுகெக்கு மனத்தார் கிந்தித்தலும், வாக்காற்றுகித்தலும், காயத்தால் வழிபடுதலுமாகிய சார்புபற்றிய மெய்ப்பத்தி தோன்றும் என்பார் அங்கம் வாக்கு மனத்துறு மெய்ப்பத்தி வழிவரும் என்ப எனவும், நல்வினையால்வருஞ் சுவர்க்காதிபோகங்களும் பொன்விலங்குபோலும் என்பார் அதனையும் அடக்கிப் பொதுப்பட வினைத்துயர் எனவும், அம்மெய்ப்பத்தியில் வருவானு கிற்பவர்க்கு அப்பத்திகையேற்றுப் பரமுத்தியருள் அவனுறைவீடமாகக்கொண் டெழுந்தருளியிருக்குமிடம் அடியவர் திருவேடம் என்பார் அப்பத்திவழி கிற்பார்க்கு வினைத்துயர்தீர்த்திட வெடுத்தவடிவெனப் தவனடியார் வேடமன்றோ எனவுங் கூறினார்.

(௧௮)

என்னவிருந்தலமருவா விருக்குமிடத்தவளுள்ளத்தெண்ணியாங்கே தென்னவனுயிருந்தரசுசெய்தபிரானவட்கருளுஞ்செவ்விநோக்கி கன்னமுரங்காஞ்சிரந்தோன்கண்டமுங்கண்டிகைபூண்டுகையிறற்றப்போற் பன்னெடுநாட்பழகியதோர்தனிப்பெரியபுத்தகமும்பக்கஞ்சேர்த்தி.

(இ-ள்.) என்ன இருந்து அலமருவாள் இருக்குமிடத்து - என்று இவ்வாறு கருதி வருந்தும் கௌரி இருக்குமிடத்தில், அவள் உள்ளத்து எண்ணிய ஆங்கு-அக் கௌரி மனத்திற்கருதியபடி, தென்னவன் ஆய் இருந்து அரசுசெய்த பிரான்-சௌந்தரபாண்டியனுயிருந்து அரசுசெய்த சோமசுந்தரக்கடவுள், அவட்கு அருளும் செவ்விநோக்கி - அக்கௌரிக்கு அனுக்கிரகம் செய்யும் அமையம் கருதி, கன்னம் உரம் கரம் சிரம் தோள் கண்டமும் கண்டிகை பூண்டு-காதிலும் மார்பிலும் கையிலும் தலையிலும் தோளிலும் கழுத்திலும் உருத்திராட்சக் கண்டுகையைத்தரித்து, கையில்தம்போல் பல் நெடு நான் பழகியது ஓர் தனிப் பெரிய புத்தகமும் பக்கம் சேர்த்

திருக்கரத்தில் தம்மைப்போலப் பலரானும் நீங்காதிருக்கும் ஒப்பில்லாத புத்தகத்தையும் அத்திருக்கரத்தின்கண்டறித்து.

பராசத்தியை வழிபட்டொழுகினமையால் பாகம்வாய்ந்ததென்பார் உள்ள தண்ணியாங்கே - அவட்கருளுஞ் செவ்விலோக்கினவும், சிவபெருமானைப்போல் என்றும் உள்ளது என்பார் தம்போற் பன்னெடுமாட்பழகியதோர் தனிப்பெரிய புத்தகமும் எனவும், ஆசிரியத்திருக்கோலங் கொண்டுவந்தனர் என்பார் கன்னமூங்காஞ்சிரந்தோள் கண்டமுங்கண்டுகைபூண்டு எனவுங்கூறினார். (கக)

சுரிந்தநீள்கயன் முள்ளினனாயுமுது திரைகவுளுங்களைக்குநெஞ்சுஞ் சரிந்தகோவணவுடையுந்தலைப்பனிப்புமுத்தரியந்தாங்குதோளும் புரிந்தநூல்கிடந்தலையும் புண்ணியநீறணிமார்பும்பொலியநீழல் விரிந்ததோர்தனிக்குடையுந்தண்ணேறிக்கவிழ்ந்தசையுமெய்யுந்தாங்கி.

(இ-ள்.) சுரிந்த நீள் கயல் முள்ளின் நரையும் - கருநிறம்வாய்ந்த நீண்டகயலினது முள்ளை யொத்த நரையும், முது திரை கவுளும் - மிகவும் திரைத்தகபோலமும், களைக்கும் நெஞ்சும் - அடிக்கடிக்களைக்கும் மார்பும், சரிந்த கோவண உடையும் - சரிந்தகோவணம்போக்கிய ஆடையும், தலைப்பனிப்பும் - தலைநடுக்கமும், உத்தரியம் தாங்கு தோளும் - உத்தரியந்தாங்கிய திருத்தோளும்; புரிந்தநூல் கிடந்து அலையும் புண்ணியநீறு அணி மார்பும் - முப்புரியாகச்செய்த உபவீதம் கிடந்தசையும் விபூதியணிந்த திருமார்பும், நீழல் பொலிய ஓர் விரிந்தது தனிக்குடையும் - நீழல்விளங்க விரிந்த ஒப்பில்லாதகுடையும், தண்டு ஊன்றிக்கவிழ்ந்து அசையும் மெய்யும் தாங்கி-தண்டினைபூன்றி அதனோடுகவிழ்ந்து அசையும் திருமேனியும் ஆகிய இவைகளைக்கொண்டருளி. (உ௦)

ஒருத்தராயுண்டிபலபகல்கழிந்தபசியினர்போலுயங்கிவாடி விருத்தவேதியராய்வந்தகம்புகுதக்கண்டெழுந்துமிதூரன்பின் கருத்தளாய்த்தவசிருத்திக்கைதொழுதுசிவனையிங்குக்காணவென்ன வருத்தமாதவமுடையேனெனமுனிவர் பசித்துன்பால்வந்தேமென்றார்.

(இ-ள்.) ஒருத்தர் ஆய் பலபகல் உண்டிகழிந்த பசியினர்போல் உயங்கி வாடி விருத்தவேதியர் ஆய்வந்து அகம் புகுத - (தனக்கோர்பற்றுக்கோடாயுள்ளவர் இல்லாத) ஒருவராய் பலரான் உணவையொழிந்த பசியையுடையவர்போலமயங்கிவாடி முதுமூப்பைஉடைய அந்தணர்திருக்கோலம் உடையவராய்வந்து தனதுஇல்லிற்புக, கண்டு எழுந்து மீதூர் அன்பின் கருத்தளாய் - கண்டிவினார்தெழுந்து மேலெழுந்தோங்கிய அன்பினையுடைய மனத்தையுடையவளாய், தவிசு இருத்தி கைதொழுது சிவனை இங்குகாண என்ன வருத்தம் மாதவம் உடையேன் என - ஆசனத்தில் எழுந்தருளி இருக்கச்செய்து கைகூப்பிச் சிவபெருமானை இவ்விடத்திற்காண என்னவருந்திச்செய்த பெரியதவத்தையுடையேன் என்றுசொல்ல, முனிவர் பசித்து உன்பால் வந்தேம் என்றார் - (வந்த) முனிவர் மிகவும்பசித்தலால் உன்விடத்துவந்தேனென்று கூறியருளினார்.

பசித்து என்னும் வினையெச்சம் ஆரணகாரியப் பொருள்மேல் நிற்பலால் பசித்தலாலென்றும். (உக)

இற்பூட்டிப்போயினொமரங்களைனக்கெளரியியம்பமேரு விற்பூட்டிப்புரம்பொடித்தவேதியர்நின்கைதொட்டுவிடுமுன்யாத்த

கொழ்பூட்டுவிடுந்நிறத்துகடிதடிசில்சமைத்தியெனக்குமரிதாளி
லற்பூட்டுமடவாலுமவ்வாறேயட்டில்புகுத்தடிசிலாக்கி.

(இ-ள்.) இப்பூட்டி எமரங்கள் போயினார் என கௌரி இயம்ப - இல்லினை பூட்டி எம்முடைய மாயிமுதலானவர்கள் வேற்றார்க்குப்போனார்களென்று கௌரி கூற, மேருவில் பூட்டி புரம்பொடித்த வேதியர் - மேருவில்லில் சேடனாகிய நாணைப்பூட்டித் திரிபுரத்தை நீறுபடுத்திய அந்தணராய்வந்த சோமசுந்தரக்கடவுள், நினைக தொட்டுவிடுமென் யாத்தகொல் பூட்டு திறந்துவிடும் - உனதுகையால் பரிசித்தற்குமுன் பந்தித்தகொல்லனாச்செய்த பூட்டுத்திறக்கும், கடிது அடிசில் சமைத்தி என - விராந்துபுகுந்து திருவமுதமைப்பாயென்றருள, குமரிதாளில் அன்பு ணட்டுமடவாலும் அக்ஷே அட்டில் புகுந்து அடிசில் ஆக்கி - அங்கயற்கண்ணியார் திருவடியில் அன்புசெனத்தம் அக்கௌரியும் அவ்வண்ணமேசெய்து சமையலீட்டிற்சென்று திருவமுதமைத்து.

கொல் என்னும் சாதிப்பண்பு கொல்லன்மேல் நிற்தலால் பண்பாருபெயர்.
நாறுதொக்கு நின்றதெனினும் அமையும். (உஉ)

தையன்மாதவக்கொழுந்துபுறம்போந்துசிரகநீர்தளிர்க்கைதாங்கி
யையனேயமுதுசெயவெழுந்தருளுமெனவெழுந்தவடிகள்பாதச்
செய்யதாமரைவிளக்கியுந்நீர்தன்சென்னியின்மேற்றெறித்துப்பாச
மையன்மாசுருள்கழுவியகம்புகுவித்தாசனமேல்வைத்துப்பின்னர்.

(இ-ள்.) தையல் மா தவக்கொழுந்து புறம்போந்து-பெண்களுள் பெரிபதவக்கொழுந்துபோன்ற அக்கௌரி அட்டிலினின்று புறத்துவந்து, சிரகநீர் தளிர்க்கைதாங்கி - கரகநீரைத் தனது தளிர்போன்ற மெல்லியகைகளிலேந்தி, ஐயனே அமுதுசெய எழுந்தருளும் என்ன-ஐயனே திருவமுதுசெய்ய எழுந்தருளுமென்றிரக்க, எழுந்த அடிகள் பாதம் செய்ய தாமரை விளக்கி - எழுந்தருளியவந்த சிவவேடம்பூண்ட அந்தணருடைய திருவடியாகியசெவந்ததாமரைகளை (அக்கரகநீரால்)விளக்கி, அந்நீர் தன் சென்னியின்மேல் தெளிந்து - அந்தநீரைத் தனது சிரசின்மேல் புரோகித்து, பாசம் மையல் மாசு இருள் கழுவி அகம்புகுவித்து ஆசனமேல்வைத்து - பாசமாகிய மயக்கத்தைவினைக்கும் மல இருளைக்கழுவித் தனது இல்லினுட் புகுவித்து ஆசனத்தின்மேலெழுந்தருளி யிருக்கச்செய்து, பின்னர்-பின்பு. (உ௩)

நகைமலரிட்டருச்சித்துநல்லபரிகலந்திருத்திநறுவீழ்முல்லை
முகையனையபாலடிசில்வெள்ளிமலையெனப்பருப்புமுதுகிற்செம்பொற்
சிகரமெனப்பல்வேறுகருணைபுறந்தழிஇக்கிடந்தசிறுகுன்றிட்ட
வகையெனநெய்யருவியெனப் படைத்தனையசிறுநுண்டுவகையும்பெய்து.

(இ-ள்.) நகைமலர் இட்டு அருச்சித்து நல்ல பரிகலம் திருத்தி - விளக்கமுடையமலர்கொண்ட ருச்சினேசெய்து ஒளிவாய்ந்த உண்கலத்தைத்திருத்திவைத்து, நறுவீழ் முல்லை முகை அனையபால் அடிசில் வெள்ளிமலை என - நறுமணங்கமழும் மணமிக்க முல்லையரும்பையொத்த பால்வார்த்துச்சமைத்த திருவமுது கைலைமலையையப்போலவும், பருப்பு - அதன்புறத்திட்டபருப்பு, முதுகில் செம்பொன் சிகரம் என - அக்கையின்புறத்திலுள்ள மகமேகைவைப்போலவும், பல்வேறு கருணை - (அதனைச்சூழப்படைத்த பலவேறுவகைப்பட்ட பொரிக்கறியின்வகைகள், புறம் தழுவிகிடந்த சிறுகுன்று ஈட்டவகை என்ன-(அம்மகமேருவின்)புறத்தைத் தழுவிகிடந்த

ஷதமலைமுதலியவற்றின் கூட்டத்தை வேரோடுபறித்துவைத்த வகையைப்போல
யும், செப் அருவி என படைத்த - அத்திருவமுதில்வாக்கிய செய் அத்திருக்கையை
வீன்றிழியும் அருவியைப்போலவும்படைத்த, அநைய சிற்றுண்டி வகையும்பெய்து-
துபோலவே யேனைச் சிற்றுண்டிவகைகளையுஞ் சூழவைத்து.

திருத்தி மங்கலவழக்கு.

(உச)

செய்யளாயிடையிடையேமுகமனுரையின்னமுதுசெவியிலூட்டத்
தையலாள்வளைக்கையறுசுவையமுதுவாயூட்டத்தளர்த்தயாக்கை
யையர்தார்த்திருவமுதுசெய்தமுதுண்டவனொழப்பகன்றுபூவிற்
கையதேமலர்வாளிக்காளாவடிவாரிருந்தாரகண்ணிகாண.

(இ-ள்.) செய்யவாய் இடை இடையே முகமன் உரை இன் அமுது செவியி
ல் ஊட்ட - செவந்த தனதுவாயால் இடைக்கிடையே உபசாரவார்த்தையாகிய இ
னியவமுதமைத்து (விருந்தாகவந்த) முதுவேதியர் திருச்செவியில் உண்பிக்கவும்,
தையலாள்வளைக்கை அறுசுவை அமுதுவாய் ஊட்ட - கௌரி தனது வளையலணித்
தையால் அறுசுவையமைத்த அன்னத்தையும் அவர்திருவாயிலுண்பிக்கவும், தார்
ந்த யாக்கை ஐயர் தாம் - முதுமூப்பால் தளர்ச்சியடைந்த திருமேனியையுடைய அ
வ்வேதியர், திரு அமுது செய்து அமுது உண்டவர் என மூப்பு அகன்று - திருவமு
துசெய்தருளித் தேவாமிர்தம் உண்டவரைப்போலத் தமது மூப்பினினைநீங்கி, பூ
வில் கையதே மலர்வாளி காளைஉடைய கண்ணிகாண இருந்தார் - மலர்விலையேந
திய கையிலுள்ள தேன்சிந்தம் மலர்க்கணையையுடைய மன்மதன்வடிவமாகி அக்
கௌரிகாண இருந்தனர்.

அமுதபானஞ்செய்தவர் மூப்பகலுதலால் அமுதுண்டவனொழப்பகன்று
எனவும், தேவர்மேலெய்யும்வில் மலர்வில்லாதலால் மூப்பகன்று எனவும்கூறினார்.
முதுமை முதியோர்மேல்வற்றலால் பண்பாடுபெயர். (உரு)

பூசியவெண்ணிறுபோய்க்கலவையாய்க்கண்டிகைபோய்ப் பொன்செய்யு
காசணிபொற்றூண்டலமுங்கடகமாயமூப்புப்போய்க்காளையான [ஊங்
தேசுருவங்கண்டுநெடுங்கிலவளைக்காரநெரித்துத்திகைத்துவோர்த்துக்
கூசியொருபுறத்தொதுங்கிநின்றானக்கற்புமலர்க்கொம்பரன்னார்.

(இ-ள்.) பூசிய வெள்ளீறுபோய் கலவை ஆய் - திருமேனியின்பூசிய வெள்
ளிய திருநீறு உருமாறிக் கலவைச்சந்தனமாகியும், கண்டிகைபோய் - உருத்திராட்ச
கண்டிகை உருமாறி, பெர்ச்செய் பூணும காசு அணிபொன் குண்டலமும் கடகமும்
ஆய்-பசும்பொன்றாற்செய்த ஆபரணங்களும் இரத்தினயிழைத்த பொன்னாலாகியரு
ண்டலங்களும் கடகமுமாகி, மூப்புப்போய் காளையான தேசு உருவம்- முதுமூப்புமா
றிக் காளைப்பருவமானவிளக்கடி அமைந்தவேதிபரது திருவுருவத்தை, அ கற்பு மலர்
கொம்பர் அன்னார் - அந்தக்கற்பாகியமலர்க்கையுடைய பூக்கொம்புபோன்ற கௌரி
யானவர், கண்டு நெடுங்கி வளைக்காரம் நெரித்து திகைத்து வோர்த்துகூசி ஒருபு
றத்து ஒதுங்கி நின்றார் - பார்த்து நெடுக்கமுற்று வளையலணிந்த தனதுகைகளைநெ
ரித்து மயங்கி வோர்வரும்பிக்கூசி ஒருபால் அஞ்சி ஒதுங்கிநின்றனர்.

வெண்ணிறவிபூதியளவில்லாத புண்ணியத்தைவினைத்தலால் வெண்ணிற என்
னார். கருகிறவிபூதி ரோமையுண்டாக்குதலும், செந்நிறவிபூதி சீர்த்தியைப்போக்குத
லும், புகைநிறவிபூதி ஆயுனைக்குறைத்தலும், பொண்ணிறவிபூதி சம்பத்தைக்கெடுத்

தலு முடைமையால் அவற்றைக்களையவேண்டும் என்பது ஆகமவிதி “கறுப்புச்செவப்புக்கடியதொருநாமம் - வெறுப்புடனேபீதம்விடு” எனச்சைவசமயநெறியின் பொதுவிவக்கணத்தில் உணர்க. (உச)

ஆனபொழுதருங்கடிநன்மணங்குறித்துமனையிற்றீர்ந்தயலூர்புக்க
தேனொழுதுதழாயலங்கற்றீர்த்தனக்கன்புடையார்போற்றிரியும்வஞ்சு
மானமுடையார்மீண்டுமனைபுகலும்பதினாவயதின்மேய [ன்.
பானன்மணிகண்டனுதற்காப்பணிந்தோர்பசங்குழவிப்பழுவங்கொண்டா

(இ-ள்.) ஆன பொழுது - இத்திருவுருவம் கொண்டருளிய காலையில், அருங்கடி நல் மணம் குறித்து மனையில் தீர்ந்து - மிக்கவிளக்கம் அமைந்த நல்லவிவாகத்தைக்குறித்துத் தனது வீட்டினின்றும் நீங்கி, அயலூர் புக்கத்தேன் ஒழுது தழாய் அலங்கல் தீர்த்தனுக்கு அன்பு உடையார்போல் திரியும் வஞ்சம் மானம் உடையார் மீண்டு மனைபுகலும் - வேற்றார்க்குச்சென்ற தேன்கிந்தும் தழாய்மாலையையணிந்த திருமாலுக்கு மெய்யன்புடையவார்போல் நடித்துத்திரியும் வஞ்சத்தையும் சமயமானத்தையுமுடைய மாயிமுதலியோர் திரும்பித் தமதுமனையில்வர, பதினாவயதில் மேய பானல் மணி கண்டன் துதல் காப்பணிந்து ஓர் பசங்குழவி படிவம் கொண்டான் - பதினாவயதினையுடைய நீலோற்பலம்போன்ற கரிய ஸ்ரீகண்டத்தையுடைய வேதியராகிய சோமசுந்தரக்கடவுள் நெற்றியில் நிலப்பொட்டணிந்த ஒப்பில்லாத பச்சைக்குழந்தையின் உருவத்தைக் கொண்டருளினார்.

திருமாலுக்கு மெய்யன்புடையவரல்லர் என்பார் அன்புடையார் போற்றிரியும் வஞ்ச மானமுடையார் எனக்கூறினார். பசுமை என்னும் பண்பு அருமைமேல் நின்றது. (உஎ)

எழுதரியமறைச்சிலம்புகிடந்துபுறத்தலம்பவன்பரிதயமென்னுஞ்
செழுமலரோடையின்மலர்ந்துசிவாநந்தத்தேன்றதும்புதெய்வக்கஞ்சத்
தொழுதருகின்றடிப்பெரியவிரல்சுவைத்துமைக்கணீர்துளும்பவாய்விட்ட
டமுதலையாடையிற்றிடந்தானனைத்துயிருமீன்றுகாத்தழிக்குமப்பன்.

(இ-ள்.) எழுது அரிய மறை சிலம்பு கிடந்து புறத்து அலம்ப-எழுதுதற்கரிய வேதமாகிய சிலம்புகள் சூழ்ந்தகிடந்து புறத்தில்ஒலிக்க, அன்பர் இதயம் என்னும் செழுமலர் ஓடையில் மலர்ந்து சிவானந்தத்தேன் ததும்பு தெய்வம் கஞ்சம் தொழுதருகின்றடி பெரியவிரல் - அடியாருடைய இருதயமென்கின்ற அந்நலர்ந்த மலர்க்கையுடைய ஓடையில் மலர்ந்து சிவாநந்தமாகிய தேன்ததும்பும் தெய்வத்தன்மையையுடைய தாமரைபோன்ற துதிகத்தக்க கின்றடியிலுள்ள பெருவிரலை, அனைத்து உயிரும் ஈன்று காத்து அழிக்கும் அப்பன் - எல்லாஉயிர்களையும் படைத்தும் காத்தும் ஒடுக்கியும் அருளும் அப்பனாகிய சோமசுந்தரக்கடவுள், சுவைத்துமைக்கணீர் துளும்ப வாய்விட்டு அமுது அனை ஆடையில் கிடந்தான் - சுவைத்துமையெழுதியகண்களில் நீர்ததும்பவாய் திறந்தழுது அணையாகப்பார்ப்பிய ஆடையின் மேல் கிடந்தருளினான்.

ஓடைக்குரிய அடைந்த செழுமலர் ஓடையெனக் கூறினார். (உஅ)

தாய்விட்டுப்போனதொருதனிக் குழவியெனக்கலங்கித்தாங்கித்தேடி
யாய்விட்டுப்பிரமனழமறைகளழவன்புடையாளன்பிறப்பட்டு

வாய்விட்டுக்கிடந்தழுதமகவினைக்கண்டணங்கனையான்மாயியென்னும்
காய்விட்டுமதக்கொடியாளிம்மகவேதெனக்கேட்டாள் கௌரிதன்னை.

(இ-ள்.) தாய் விட்டு போனது ஒரு தனிக்குழவி என கலங்கி - தாய்கைவிட்டுப்போன ஒப்பில்லாத ஒருகுழந்தையைப்போல அறிவுகலங்கி, தாங்கி தேடி ஆய் விட்டு பிரமன் அழ மறைகள் அழ - சிரத்தல் தாங்கித்தேடி ஆராய்ந்து பிரமனும்தேவதங்களும் ஒருபால்அலற, அன்புடையாள் அன்பில் பட்டி வாய் விட்டு கிடந்து அழுத மகவினை கண்டு - அன்புமிக்க கௌரியினுடைய அன்பிலகப்பட்டு வாய் நிறந்து அணையின்மேற்கிடந்து அலறுங் குழந்தையைக்கண்டு, அணங்கு அணையாள் மாயி என்னும் காய் விட்டு மதக்கொடியாள் - இலட்சுமியையொத்த அக்கௌரியினது மாயியாகிய கோபமிக்க வைணவமதக்கொடியவள், கௌரி தன்னை இம்மகவு ஏது எனக்கேட்டாள் - கௌரியைநோக்கி இக்குழந்தை யேதென்றேக்கேட்டாள்.

ஆய்விட்டு ஒருசொல்லாதலால் ஆராய்ந்து என்றும். ஆய்விடு என்பது காயமுதனிலை. விட்டு ஆரியச்சிதைவு. (உக)

நத்தனயன்றனக்கரியநாயகனுக்கன்புடையாணவில்வாடேவ
தத்தனயந்தருமனைவியொடுபோந்துசிறுபோதுதையலாயின்
டித்தனையன்றனைப்பார்த்துக்கொடியெனவைத்தகன்றாளென்னுமுன்னொ
சித்தநயனங்கலங்கச்சீரிமணவாட்டிதன்மேற்செற்றங்கொண்டாள்.

(இ-ள்.) நத்தன் அயன் தனக்கு அரிய நாயகனுக்கு - சங்கினையேந்திய நிருமாலுக்கும் பிரமனுக்கும் தேடிதற்கரிய சிவபெருமானுக்கு, அன்பு உடையாள் நவில்வாள் - போன்பினையுடைய கௌரிகூறுகின்றாள், தேவ தத்தன் நயம் தருமனைவியொடு போந்து-தேவதத்தனென்னு மந்தணன் தனக்கு இன்பத்தரும் மனைவியாகிய சீதேவியோடுயிங்குவந்து, சிறுபோது-சற்றுநேரம், தையலாய்-பெண்ணை, ஈண்டு இத்தனையன் தனைப்பார்த்து கோடினவைத்து அகன்றாள் என்னுமுன்னம்-இப்பொழுது திக்குழந்தையைப் பார்த்துக்கொள்ளாயென்று வைத்து நீங்கினாள் என்றுசொல்லுமுன்னமே, சித்தம் நயனம் கலங்க சீரி - தனதுமனமும் கண்களும் கலங்கக்கோபித்து, மணவாட்டி தன்மேல் செற்றம் கொண்டாள் - தன்மணவாட்டியாகிய மருகியின்மேற் கோபங்கொண்டாள்.

குறிப்பில்லாத ஒருவரைக் குறிப்படக் கூறவேண்டின் தேவதத்தன் எனவும் சீதேவியெனவும் கூறுதல வழக்காதலால் தேவதத்தன் என்று கூறினானும் நயந்தருமனைவி என்றது சீதேவியை யாதலால் சீதேவி என்றும். (கூ0)

என்புபூண்டுகாட்டிப்பொடியாடுமுருத்திரனுக்கிடையறாத
வன்புபூண்டான்மகவுக்கன்புடையாய்நீயுமெமக்காகாயென்று
துன்புபூண்டயர்வாளேமகவையுபுகொண்டகத்தையிடத் துரத்தினார்கள்
வன்புபூண்டொழுவுவைணவம்பூண்டுபொறையிரக்கமானநீத்தார்.

(இ-ள்.) என்பு பூண்டு இககாட்டில் பொடியாடும் உருத்திரனுக்கு - எனும் பிணைப்பூண்டு சுககாட்டிலுள்ள நீறுபூசியாடிய வருத்திரமூர்த்திக்கு, இடையறாத அன்பு பூண்டான் மகவுக்கு அன்பு உடையாய் - நீங்காதஅன்புபூண்ட அத்தேவதத்தன் குழந்தைபா லன்பினையுடையாய், நீயும் எமக்கு ஆகாய் என்று - (அவன் எமக்

கு ஆகாதவாறுபோல) நீயுமென்களுக்காகாய் என்றுசொல்லி, ஒழுகு வன்பு பூண்டு-இடையரூது நிகழும் கொடுஞ்சீலத்தை மேற்கொண்டு, வைணவம் பூண்டு - வைணவநெறியைக்கொண்டு, பொறை இரக்கம் மானம் நீத்தார் - பொறுமையையும் இரக்கத்தையும் மானத்தையும் பற்றறநீங்கிய மாமிமுதலியோர், தனது பூண்டு அயர்வானை - தன்புறம் வந்து வந்து கொளரியை, மகனையும் கொண்டு அகத்தைவிடத் தாரத்தினார்கள் - அப்பிள்ளையையுமேந்தித் தமது இல்லினின்றும் நீங்க வேட்டினார்கள்.

ஆன்மாக்களைப் பாதுகாத்தற்பொருட்டு, பிரமணியுந் திருமாலையும்படைத்து அவர்களாற் கிருட்டித்துங் காத்தும் இறுதியில் அவைகளை யெல்லாம் இளைப்பு நீங்கவொடுக்கி யப்பிரமன் முதலியோரையுமுழித்து மீளவும் அவர்களையுண்டாக்கும்பெருமான், தானிறைவனெனவுணர்ந்துய்தற்கு அவர்க ளெனும்பைப்பூண்டும் அவர்களைஹபடுத்தியும் அந்நீற்றைப்பூசிச் சர்வசங்காரகாலத்தில் யாவும்யானம் ஆதலாதலாதனின்ற ஆடியருளியது அவர்கள்மேற்கொண்ட திருவருளாயிருக்க, என்புபூண்டுகொட்டிந் பொடியாரும் என இழித்துக்கூறுதலால் வன்புபூண்டு எனவும், குழந்தை முகத்தையேனும் பாராது தாரத்தினமையால் பொறை யிரக்க மான நீத்தார் எனவுகூறினார் “நிலவுகின்றதன்னருளுருக்கொண்டிடுமிலன்-தலைமைபெற்றிடுபுகங்கவர்தம்மைமுன்றந்தே - உலகம்யாவையுமளித்தருள்செய்திடவுதவி - அலகிலாவயிர்பாவையுமயவன்கணின்நளிப்பான் ” “மாயவன்கணின்நவையெலாம்போற்றிமற்றவைக்குத் - தூயதுப்புரவருத்தியேமெல்லினைதொலைச்சி - யாயிரத்திலோர்ப்பற்பலவீழிவருளி - மேயவாருயிருலகெலாம்பின்னனோவீட்டும் ” “அன்னவேலையிலவையெலாமழித்தபிணளிப்போர் - என்னநின்றவர்தம்மையு மொடுக்குறுமிதற்பின் - முன்னருள்ளதோரேகமாயுறையுமெம்மூர்த்தி - பின்னுயிர்முறைபுரிந்திடுமென்னுயிப்பெற்றி ” “பரமனிவ்வகையுந் தொறுமெந்தொறும்கூடலவாம் - பிரமனையோரென்பினைத்தரிக்கும் ” “அல்லதங்கவர்தங்களைமுத்தலையிலான் - மெல்லவேயெடுத்தேந்திடுமெவர்தமைவிழியார் - ரெல்லநாளினீருக்கியும்புனைந்திடும் ” “ஆதலாற்றனைவிப்பதற்கன்றவையணிதல் - ஈதலாதொருதிருமுளதியாவர்க்குமெவர்க்கும்-காதனையிவனென்றுதன்பாங்கேரெண்ணித் - தீதெலாமொரிமுத்திபெற்றுய்த்திடுஞ்செயலே” எனக்கார்தம் தக்ககாண்டம் தந்தியுத்தரப்படலத்தில் வருதல்காண்க. (நக)

தாயிலாப்பிள்ளை முகந்தனைநோக்கித்தெருவினிடைத்தளர்வாளுள்ளங் கோயிலாக்கொண்டிறையுங்கூடனாயகனைமனக்குறிப்பிற்கண்டு வேயிலாக்கியதடந்தோட்கொளரிதிருமந்திரத்தைவிளம்பலோடுஞ் செயிலாக்கிடந்தமுதகுழ விவிசும்பிடைவிடைமேற்றெரியக்கண்டாள்.

(இ-ள்.) தாய் இல்லாத பிள்ளை முகம் தனை நோக்கி - தாயில்லாத பிள்ளையின்முகத்தைப்பார்த்து, தெருவின் இடை தளர்வாள் - தெருவினின்றும்பரிதவிக்கும் கொளரி, உள்ளம் கோயிலாக கொண்டு உறையும் கூடல் நாயகனை - தனதுமனத்தைத் திருக்கோயிலாக்கொண்டெழுந்தருளிய சோமசுந்தரக்கூடவுளை, மனக் குறிப்பில் கண்டு - மனக்கண்ணாற்றரிசித்து, வேயில் ஆக்கிய தடம் தோள் கொளரி திருமந்திரத்தை விளம்பலோடும் - மூங்கிலரலமைத்தாலொத்த பெரிய திருத்தோளையுடைய யுமாதேவியார்திருமந்திரத்தை யுச்சரித்தலோடும், செய்மை இல்லாமல் கிடந்து அமுத குழவி - தனக்கு அண்மையிற்கிடந்து வாய்திறந்தமுத இளம்பிள்ளை, விசும்பு இடை விடைமேல் தெரிய கண்டாள் - ஆகாயத்தினிடத்து இடபவாகனத்தின்மேற் றேன்றியருளத் தரிசித்தாள்.

• JAGANNATHOPADHYAYA
DR. U. V. CH. JAGANNATH IYER LIBRARY
BESANT NAGAR. MADRAS - 600 090

மாநிலப் பட்டாளத்திற் கருநி நமஸ்காரம்.

சேய்மை இல்லாமல் என்றமையால் அணமையென்றும். சேய்மைஇல்லாமல் - தூரமில்லாமல் என்பதுபொருள். அண்மை - சமீபம். மணக்குறிப்பால் என்றமையால் மணக்கண் என்றும். (௩௨)

மழவுருநீத்தடலேற்றின்வருவார்தம்மிடத்தணங்கின்மனுவையோதிப் பழகியபார்ப்பனமகளைப்பார்ப்பதியின்வடிவாக்கிப்பலருங்கண்டு தொழவிடைமேலேற்றிவிசம்பாருகமலர்மாரிகரர்கடேற்ற வழகொழுந்தருளினார்களிதூங்கியதிகழித்தாரவணிமாக்கள்.

(இ-ள்.) மழ உரு நீத்த அடல் ஏற்றின் வருவார் தம் இடத்த அணங்கின் மனுவை ஓதி பழகிய பார்ப்பன மகளை - குழந்தைத்திருவுருவத்தை நீக்கியருளிலெற்றியையுடைய இடப்பவானத்தின்மேல் வந்தருளிய சிவபெருமானார் தமது இடப்பாகத்திலமர்ந்த வுமாதேவியார்திருமந்திரத்தை யுச்சரித்துக் கைவந்தகௌரியை, பார்ப்பதியின் வடிவாக்கி - உமாதேவியார் சாருபந்தந்தருளி, பலரும் கண்டதொழ விடைமேல் ஏற்றி - பலருங் கண்டிவணங்கத் தமது இடபத்தின்மேல் விருக்கச்செய்தருளி, விசம்பு ஆரூக - ககணமார்க்கமாக, சுரர்கள் மலர் மாரி நூற்ற அழகர் எழுந்தருளினார் - தேவர்கள் புட்பமாரிசுந்த அப்பெருமானார் எழுந்தருளினார், அவணி மாக்கள்களி நூங்கி அதிகழித்தார் - (அதனைக்கண்ட) நிலவுலகினிலுள்ள மக்கள் யாவரும் பெருமகிழ்ச்சியிலழுந்தி என்றுங்கூறாத அதிகழ்ச்சுந்தார்கள்.

சாருபந்தை விரும்பித் தன்பிதாவினிடத்தின்பெற்ற பராசத்தி திருமந்திரத்தை மூன்றிலட்சம்செபித்தவளாதலால் மனுவை யோதிப் பழகிய பார்ப்பனமகளைப் பார்ப்பதியின்வடிவாக்கி என்றார். ஒருலட்சஞ்செபித்தால் சாமீபமுத்தியும், இரண்டிலட்சஞ்செபித்தால் சாலோகமுத்தியும், மூன்றிலட்சஞ் செபித்தால் சாருபமுத்தியும், நான்கிலட்சஞ்செபித்தால் சாயுச்சியமுத்தியுமாம். (௩௩)

விருத்தகுமார பாலரானபடல முற்றிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உள்படத் திருவிருத்தம் - ௧௪௫௦.

இருபத்துநான்காவது

கான்மாதியாடினபடலம்.

அறுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

திருத்தராய்மதுராபுரிமேவியகித்தராயசெல்வர்
விருத்தராயினையவருமாய்மழவுமாய்வேடங்கொண்டடலேற்றி
னொருத்தராய்வினையாடியவாடையுரைத்தனயினிமன்று
ணிருத்தராயவர்மாயினின்றாடியநிலைசிறிதுணைசெய்வாம்.

(இ-ள்.) திருத்தர் ஆய்மதுராபுரி மேவிய கித்தர் ஆகிய செல்வர் - களங்கமில்லாதவராய் மதுரையிலெழுந்தருளிய கித்தமூர்த்திகளாய்வந்த அருட்செல்வத்தையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுள், விருத்தர் ஆய் இனையவரும் ஆய் மழவும்

பாதுகாக்கப்பட்ட என்னருமைப்புதல்வனுக்குப் பெருந்துன்பம்வந்ததென நிகழுஞ் செய்தியைக்கூறலும், அம்முனிவர் கேட்டு அன்றும் நின் புதல்வனுக்குப் பெருவாழ்வுவந்தது அஞ்சற்க அம்மகவின் காலில் கரிக்கோடிடுகவென விடுக்க, அவ்வாறே யிடவலிகுன்றினமையால் அந்த யானை யெடுத்துச் சிககாதனத்தில் வைத்தது. அக் காரணம்பற்றிக் கரிகால்வளவன் எனக் காரணப்பெயராய் நின்றது. இதனைச் செல்வந்திபுராணத்திலுங் காண்க. வளவன் என்னும் பதம் வளத்தவன் எனவந்தது. வளமையையுடையானென்னும் பொருளின்மேற்று. செழுமையையுடைமையாற் செழியன் எனப் பாண்டியனுக்குக்காரணப்பெயர்போந்ததும்வருமிடங்களிற்காண்க. சபொன்னிநாடவன்வரையிலுள்ளானொருபுலவன்வந்தலர்வேம்பின் கன்னிநாடனைக்கண்டுமுன்பரவுவான்களைகழற்கிரிகாலெம் மன்னவற்குறுபத்துநாற்கலைகளும்வரும்வராதுனக்கொன்று தென்னோறேயையதுபரதநூறெரிந்திலையெனச்சொன்னான்.

(இ-ள்.) பொன்னி நாடவன் வாயில் உள்ளான் ஒரு புலவன் வந்து - சோழநாட்டரசனாகிய அக்கரிகாற்பெருவளவனுடைய வாயிலிலுள்ள வொரு கவிஞன் பாண்டிநாடுவந்து, அலர் வேம்பின் கன்னிநாடனை கண்டு முன் பரவுவான்-வேப்ப மலர்மாலையையணிந்த பாண்டிநாடனாகிய இராஜசேகரபாண்டியனைப்பார்த்து முன்னேறின்று புகழ்கின்றவன், களை கழல் கரி கால் எம் மன்னவற்கு அறு பத்து நாற்கலைகளும் வரும் - ஒலிக்கும் வீரகண்டையையுடைய எமது கரிகாற்பெருவளவனுக்கு அறுபத்துநான்கு கலைகளும் கைவரும், தென்னர் ஏறு அனையாய் உனக்கு ஒன்றுவராது - பாண்டியருள் ஆண்சிற்கும் ஒத்தவனே உனக்கு, அக்கலைகளுள் ஒன்று கைவராது, அது பரத நூல் - (அக்கலை யெதுவென்னில்) பரதநூல், தெரிந்திலை என சொன்னான் - (அதனைக்) கற்றுணர்ந்திலை யென்று கூறினான்.

பொன்னி - பொன்னையுடையது என்னும் பொருளின்மேற்று.

(இ)

கேட்டமினவன்மறுபுலவிஞ்சையன்கிளத்துசொல்லிகன்மான மூட்டவாருலமூழ்கியமனத்தனய்முதுமறைச்சிரமன்று னூட்டமூன்றுடைநாயகனாலைநானுமாடுதற்குள்ளம் வேட்டதேகொலாமிதுவுமெம்பிரானருள்விகியெனவதுகற்பான்.

(இ-ன்.) கேட்டமினவன் - அதனைக்கேட்ட பாண்டியன், மறு புலம் விஞ்சையன் கிளத்து சொல் - மறுநாட்டிலுள்ள கவிஞன் சொல்லியவார்த்தை, இகல் மானம் மூட்ட-பகைமையையும் மானத்தையும் மூள்விக்க, ஆகுலம் மூழ்கிய மனத்தன் ஆய்-துன்பத்திலுழந்திய மனத்தையுடையவனாகி, முது மறை சிரம் மன்றுள் நாட்ட மூன்று உடை நாயகன் ஆலை நானும் ஆடுதற்கு உள்ளம் வேட்டதேகொலாம் - தொன்றுதொட்டுள்ள வேதசிரசாகிய பிரபல சுருதியின் வடிவாயுள்ள வெள்ளியம்பலத்தில் மூன்றுகண்களையுடைய சிவபெருமான் நிருடனத்தை நானுமாடிக்கற்றற்கு எனது மனம்விரும்பியதேயாம், இதுவும் எம்பிரான் அருள் விகி என இவ்வாறுதோன்றிய வெண்ணமும் எமது பெருமானுடைய திருவருளின் விதிப்பே என்று, அதுகற்பான் - அந்நூலைக் கற்கும் பாண்டியன்.

சோழர்கள் தமக்குப் பகைவராயுள்ளாராதலால் அச்சோழன் வாயில் வித்தவான் அவனைப்புகழ்ந்து பேசியவார்த்தை தனக்குத் துன்பத்தைவினைக்கும் ஆதலால் மறுபுலவிஞ்சையன்கிளத்துசொல்லிகன்மானம் மூட்டவாருலமூழ்கிய மனத்தன

ய் எனவும், அந்நூல்க்க மனயில்லானுயினும் யாவும் சிவபெருமான் திருவருள்வசத் தன என்னுணர்ந்தவனாதலால் எம்பிரானுள் விதியெனவுக்கறினான். (சு)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆடனூல்வரம்புகண்டவராகியவ்வழியாடலும்பயின்ற
நாடகநடைதேர்புலவரைத்துருவிரண்ணியவவர்க்கெலாமகிழ்ச்சி
வீடருளுகிறப்பாலறுவையும்பூணும் வெறுக்கையும்வெறுத்திடக்கொடுத்
துப், பாடல்வண்டரற்றுந்தாரினுன்பரதப்பனுவலுங்கசடறப்பயில்வான்.

(இ-ள்.) ஆடல் நூல் வரம்பு கண்டவர் ஆடி - பரதநூலின் எல்லையைக்கண்டவர்களாகி, அவ்வழி ஆடலும்பயின்ற நாடகநடைதேர் புலவரை தருவி - அந்நூலின்வழியே யாடலுய்க்கற்றுவல்ல நாடகநடையின்தேர்ச்சியையுடைய அறிஞரைத் தேடி, நண்ணிய அவர்க்கு எல்லாம் மகிழ்ச்சிவீடு அரும் சிறப்பால் - வந்தவர்களுக்கு எல்லாம்மகிழ்ச்சியொழியாதவரிசையால், அறுவையும் பூணும் வெறுக்கையும் வெறுத்திடக்கொடுத்த - ஆடையும் ஆபரணமும் பொன்னும் அவர்களாகை மிதப்பக் கொடுத்து, பாடல் வண்டு அரற்றும் தாரினான் - பாடலையுடைய வண்டுகளொலிக்கும்மாலைவையுடைய இரரசேசேகரபாண்டியன், பரதப்பனுவலும் கசடு அற பயில்வான் - பரதநூலையுங் குற்றமறக்கற்பானாயினான்.

ஆடலுநூலைக்கற்றல்மாத்திரம் அமையாதென்பார் ஆடலும் பயின்றனவரும், அவர்கள் கரவாது பயிற்றுவிக்கக்கருதினான் என்பார்வெறுத்திடக்கொடுத்து எனவுக்கூறினார். (எ)

பாவமோடராகந்தாளமும்மூன்றும்பகர்ந்திடுமுறையினுற்பரத
மாவயினங்கமுபாங்கமேபிரத்தியாங்கமேயலர்முகராக
மோவதுசீர்சால்கரப்பிரசாரமுலமையில்சிரக்கரகருமந்
தாவறுகரகேத்திரங்கரகரணந்தானகமேசுத்தசாரி.

(இ-ள்.) பாவமோடு - பாவகத்தோடு, அராகம் தாளம் இம் மூன்றும் - அராகமும் தாளமுமாகிய வந்தமூன்றையும், பரதம் முறையினால் பகர்ந்திடும்-பரதநூலானது முறைப்படி கூறுநிற்கும், ஆவயின் - அந்நூலினிடத்து, அங்கம் உபாங்கம் பிரத்தியாங்கம் - அங்கமும் உபாங்கமும் பிரத்தியாங்கமும், அலர் முகராகம் - தண்மைமிக்க முகராகமும், ஒவு அறு சீர் சால் கரப் பிரசாரம் - ஒழிதலில்லாத சிறப்பமைந்த கரப்பிரசாரமும், உவமை இல் கிரக்கர கருமம் - ஒப்பில்லாத கிரக்கரகருமமும், தாவு அறு கரகேத்திரம் கரகரணம் - கெடுதலில்லாத கரகேத்திரமும் கரகரணமும், தானகம் சுத்த சாரி - தானகமும் சுத்தசாரியும்.

பரதநூல் தாண்டவம், நிருத்தம், நாட்டியம் என மூவகைகூறும், அவற்றுள் தாண்டவமும் நிருத்தமும் அகக்கூத்து எனவும், நாட்டியம் புறக்கூத்து எனவும் கூறப்படும், ஆயினும் ஒவ்வொன்றுட் கூறப்படும் அங்கமும் உபாங்கமும் பிரத்தியாங்கமும் ஏனைபவற்றுள் விரவியும் வரும். பரதம் என நூற்குப் பெயர் வந்தது பாவம், அராகம், தாளம் என இம்மூன்றையுமுணர்ந்துங்காரணத்தால், பாவம் என்பது சுத்தவம் பத்துடைங்கும். அது வெகுண்டோன விரயமுதலாக இருபத்துரான்குவகைத்து. அவையாவன வெகுண்டோனவிரயம், ஐயமுற்றோனவிரயம், சோம்பினோன், களித்தோன், உவந்தோன், அழக்காறுடையோன், இன்பமுற்றோன், தெய்வமுற்றோன், அஞ்ஞையுற்றோன், உடன்பட்டோன், உறங்கினோன், துயிலுனர்

ந்தோன், செத்தோன், வருத்தமுற்றோன், கண்ணோவுற்றோன், தலைநொயுற்றோன், அழற்றிற்றம்பட்டோன், சீதமுற்றோன், மழைபெய்யப்பட்டோன், பனித்தலைப்பட்டோன், வெயிற்றலைப்பட்டோன், நாணமுற்றோன், நஞ்சுண்போன், வெப்பினன். “வெருண்டோனவிரயமவிளம்புகாலை - மடித்தவாயுமலர்ந்தமார்பு - துடித்தபுருவமுஞ்சுட்டியவிரலும் - கன்றினவுள்ளமொடுகைபுடைத்திடுதலும் - அன்னநோக்கமோடாய்ந்தனர்கொளலே” என முதலியவாக வருந்துகின்ற திரங்களால் இருபத்துநான்கையுமுணர்க. சத்துவம் பத்தாவன மெய்ம்மயிர் சிலிர்த்தல், கண்ணீர்வார்த்தல், நடுக்கமடுத்தல், வியர்த்தல், நேற்றம், களித்தல், விளித்தல், வெம்பல், சாக்காடு, ரூர்சிதைவு. பாவகம், அவிரயம், அராகம், பைரவிமுதல் குறிஞ்சியிழைவுள்ள முப்பத்திரண்டென வரையறைப்படினும் இவ்வரையறையுடங்காத நெஞ்சு, மிடறு, நாக்கு, மூக்கு, அண்ணம், உதறி, பல், தலை மென்றும் எட்டுத் தானங்களினின்று, எடுத்தல், படுத்தல், நலிதல், கும்பித்தல், குடிலம், ஒலி, உருமி, தாக்கு என்னும் எட்டுக்கிரியைகளால் பதினொராயிரத்துத் தொள்ளாயிரத்துத் தொண்ணூறு வகைப்படும். இவையெல்லாம் காட்டாளத்தி, நிறவாளத்தி, பண்ணுளத்தியுடங்கும் - அவற்றுள் காட்டாளத்தி யச்சுடனிகழும், நிறவாளத்தி நிறங் குலையாமற்பாரணையுடனிகழும், பண்ணுளத்தி பண்ணையே கருகி வைக்கப்படும். ஆளத்தி ஆவது “குன்றுக்குறிநிலைந்துகோடாநெடுநிலை” - நின்றாந்தமநவமெய்யொடு - நன்றாக, நீளத்தாலேழுநிதானத்தானின்நியங்க - ஆளத்தியாமென்றி. ” என்பதனாலறி. தாளம்-பாணியெனினுந் தாளம் எனினும் தம்முளொக்கும் “கொட்டிமெசையுந்துக்குமளவும் - ஒட்டப்பணர்ப்பதுபாணியாகும்” என்பதனாலறி. கொட்டி அளமாத்திரை அதற்கு வடிவு (க) அசை ஒருமாதிரை அதற்குவடிவு (ஒ) தூக்கு இரண்டுமாதிரை அதற்கு வடிவு (உ) அளவு மூன்றுமாதிரை அதற்கு வடிவு (ஓ) “ககரங்கொட்டொகரமசையே - உகரந்தூக்கேயளவேயாய்தம்” என்பதனாலறி. கொட்டாவது - அழுக்குதல், அசையாவது - தாக்கியெழுதல், தூக்காவது - தாக்கித்துக்குதல், அளவாவது தாக்கினவோசை நேரே மூன்றுமாதிரை பெறுமளவும் வருதல். அளாமாத்திரையுடைய வேகதாளமுதலாகப் பதினாறு மாதிரையுடைய பார்வதி லோசனயிழைக்கூறும் நார்பத்தொருதாளங்களும் புறக்கூத்திற்குரியன. ஆறன்மட்டம் என்பனவும், எட்டன்மட்டம் என்பனவும், தாளவோரியலென்பனவும், அதனிலையோரியலென்பனவும், ஒன்றன்பாணி முதலாக வெண்குப்பாணி யிழைக்கிடத்த பதினொருபாணி விகற்பங்களும் இவைமுதல் நடைவார முதலாயின அக்கூத்திற்குரியன. இத்தாளங்களின்வழி வருவன தூக்குகள் அவை செந்துக்கு, மதலைத்துக்கு, துணிபுதுக்கு, கோயிற்றுக்கு, சிவப்புத்துக்கு, கழாற்றுக்கு, நெடுந்துக்கு என எழுவகைப்படும் “ஒருசீர்செந்துக்கிருசீர்மதலை, முச்சீர்துணிபுநாற்சீர்கோயில்-ஐஞ்சீர்சிவப்பேயுசீர்கழாலே - எழுசீர்நெடுந்துக்கென்மனாற்புலவர்” என்பதனால் உணர்க. அங்கம், சீதாங்கம், நிருத்தாங்கம், உபயாங்கம் எனப்படும். அவற்றுள் சீதாங்கம் சீதத்துக்கு வாசிப்பது, நிருத்தாங்கம் நிருத்தத்துக்கு வாசிப்பது, உபயாங்கம் இரண்டிற்கும் வாசிப்பது. தனித்தனி யொவ்வொன்றிற்கும் எழுதப்புகில் விரியும் ஆதலால் வேண்டும் இடங்களில்மட்டும் எடுத்துக்காட்டுகின்றும். (அ)

விண்டிடாத்தேசிசாரியேநியாயம்விருத்தியேபிரவிசாரம்பூ
மண்டலமுடனாகாசமண்டலமேமாசிலசுத்தக்கரணஞ்சீர்
கண்டவுற்புவிக்கரணமேயங்ககாரமேயிரோசிதமென்னக்
கொண்டநாலேந்துபேதமுங்கற்றுக்கோதற்பயின்றபினவற்றுள்.

(இ-ள்.) விண்டிடாத தேசசாரியே - நீங்காத தேசசாரியும், நியாயம் விருத்தி பிரவிசாரம் - நியாயமும் விருத்திபும் பிரவிசாரமும், பூ மண்டலம் உடன் ஆகாச மண்டலம் - பூமண்டலத்தோடு ஆகாசமண்டலமும், மாசு இல் சுத்தக் கரணம்-குற்றமில்லாத சுத்தக்கரணமும், சிர் கண்ட உற்புலித கரணம் - சிறப்பமைந்த வற்புலிதகரணமும், அங்ககாரம் இரோசிதம் என்ன - அங்ககாரமும் இரோசிதமும் என்று, கொண்ட நால் ஐந்து பேதமும் கற்று - கூறாநின்ற இருபதபேதங்களாகிய பொது விலக்கணங்களையுங் கற்று, கோது அற பயின்ற பின் - குற்றமறத் தெரிந்தபின்பு, அவற்றுள் - அவைகளுள்.

(க)

வருத்தமின்மனோபாவாதியாமெட்டுவகைநிருத்தங்களிற்சாரி
நிருத்தமாகியதாண்டவமகமார்க்கநிகழ்த்திடுந்தேசியேவமுகே
யருத்தமாகியசிங்களமெனமூன்றாமதுநிலையாறுமுவிசாண்டு
நிருத்தமாம்பதமுந்திகழிளோகாதிசெப்பியவங்கமீசெட்டும்.

(இ-ள்.) வருத்தம் இல் மனோபாவ ஆதியாம் எட்டு வகை நிருத்தங்களில்-(சிறப்பிலக்கணங்களாகிய) வருத்தமில்லாத மனோபாவமுதலாகிய வெட்டுவகைநடனங்களில், சாரி நிருத்தமாகிய தாண்டவம் அகமார்க்கம் - சாரிரடனமாகியதாண்டவமானது அகமார்க்கமாம், நிகழ்த்திடும் தேசியே வடுகே அருத்தம் ஆகிய சிங்களம் என மூன்றாம் - சொல்லாநின்ற தேவிக் கூத்தெனவும் வடுகுக்கூத்தெனவும் பொருளமைந்த சிங்களக்கூத்தெனவும் மூன்றுவகைப்படும், அது நிலை ஆறு மூவிரண்டு-அதன்பேதங்கள் பன்னிரண்டுவகையாம், திருத்தமாம்பதமும் - திருத்தமாகியபதங்களும், திகழ் இரோகை ஆகி செப்பிய அங்கம் ஈர் எட்டும் - விளங்காநின்ற இரோகைமுதலாகக் கூறாநின்ற பதினாறு அங்கங்களும்.

தாண்டவம், நிருத்தம் அகக்கூத்து என மூன்னர்கூதியிருக்கின்றும், அகமார்க்கம் என்பதும் அது, இந்த அகக்கூத்து அல்லியமுதல் கொடுகொட்டியீறாகப் பதினொருவகைப்படும் அல்லியம், கடையம், பேடு, மரக்கால், குடை, குடம், தடி, மல்லாடல், பாவை, பாண்டரங்கம், கொடுகொட்டி. கஞ்சனஸப்பிய யானையின் கொம்பைமுறித்தற்குக் கண்ணமூர்த்தியாடிய ஆட்டம் அல்லியம். இந்திராணி வாணன்களின் வடக்குவாயிலின்றி ஆடிய ஆட்டம் கடையம். தன்மகனை வாணன் சிறையிட்டதை மீட்கக் காமன் பெண்கோலத்தோடு ஆடியகூத்து பேடு. அசுரர்கள் போர்செய்ய ஆற்றாது வருசத்தால் வெல்லக்கருதிப் பாம்பு தேன் முதலியனவாகவர, அவற்றைத் துறக்கையுணர்ந்து மரக்கால்கொண்டு ஆடிய-ஆட்டம் மரக்கால். முருகக்கடவுள் அசுரர் புறங்காட்டியாடத் தன் குடையைச் சாய்த்து ஆடிய ஆட்டம் குடை. காமன்மகனாகிய அநிருத்தனைத் தன்மகளிடமித்தமாக வாணன் சிறையிட்ட போது திருமால் குடத்தின்மேலாடிய ஆட்டம் குடம். சூரன் வேற்றுருவாகிக் கடலில் நின்றகாலையில் அவ்வஞ்சனையைந்கடத்தற்கு அக்கடலின் அலையில் நின்று தடி கொட்டி ஆடிய ஆட்டம் தடி. வாணசுரனை வெல்லுதற்குத் திருமால் மல்லையச் சென்றதைகூவியெதிர்த் தவனுடையெதிர்த்துத் தொலைக்க ஆடிய ஆட்டம் மல்லாடல், அசுரர்கள் போர்க்கோலத்தை யொழிந்து மோகிக்க இலக்குமி மோகினிவடிவங்கொண்டாடிய ஆட்டம் பாவை. திரிபுரதகனத்திற்குச் செல்லுங்காலையில் நேர்நடத்திய பிரமன், கலைமகள் பிரிவாற்றாது வருந்துதலோடுக்கி இறைவன் வெண்ணீரணிந்து அவன்மூன்னின்றாடிய ஆட்டம் பாண்டரங்கம், திரிபுரதகனஞ்செய்த நமத்தில் உமையவள் தானஞ்செலுத்த இறைவன் கைகொட்டி யாடிய ஆட்டம் கொடுகொட்டி., அல்லியம் ஆறங்கமுடையது, கடையம் ஆறங்கமுடையது, பேடு நான்கங்கமு

டையது, மரக்கால் நான்கங்கமுடையது, குடை நான்கங்கமுடையது, குடம் ஐந்தங்கமுடையது, தடி ஐந்தங்கமுடையது, மல்லாடல் ஐந்தங்கமுடையது, பாவை இரண்டங்கமுடையது, பாண்டரங்கம் ஐந்தங்கமுடையது, கொடுகொட்டி நான்கங்கமுடையது. இவைகளை விரிப்பிற் பெருகும். புறக்கூத்து புறமார்க்க மெனப்படும். அது பெருநடை, பிரமரி முதலியவாகப் பலவகைப்படும். இருவகைக்கூத்துள் சாந்திக்கூத்தில் தேசி, வடுகு, சிங்களம் என்னு முன்றுகூத்துகளும் அடங்கும், இருவகைக்கூத்துகளாவன சாந்திக்கூத்து விநோதக்கூத்து. “அவைதாம்சாந்திக்கூத்தம் விநோதக்கூத்துமென் - றுய்ந்தறவருத்தனைகத்தியன்றானே” என்னுஞ் சூத்திரத்தாலுணர்க. அவற்றுள் சாந்திக்கூத்து சொக்கம், மெய், அவிரயம், நாடகம் என நான்குவகைப்படும் “சாந்திக்கூத்தேகலைவனவிரயம் - ஏந்திரின்றையவிரிநாடமவை - சொக்கமெய்யெய்விரயநாடகம் - என்றிப்பாற்படுமென்மனாபுலவர்” என்பதனுணர்க. அவற்றுள் சொக்கம் என்பது சுத்தநிருத்தம் அது தூற்றெட்டுக்கரணமுடையது. தேசி, வடுகு, சிங்களம் இம்மூன்றும் மெய்ததொழிற்கூத்துகளாதலால் மெய்ததொழிற்கூத்து. இவை அகசகவைபற்றிநின்றலால் அகமார்க்கம் எனப்படும், அகச்சகவையாவன இராசதம், தாமதம், சாத்துவிதமாம் “குணத்தின்வழியகக்கூத்தெனப்படும்” எனக் குணதுலுக்கூறப்படும் “அகத்தெழுசுவையாலகமெனப்படும்” எனச் சயந்ததுலுக்கூறப்படும். அவிரயக்கூத்து நிருத்தக்கைநமுவாது பாட்டினதபொருளுக்குக் கைகாட்டி வல்லபஞ்செய்யும் பலவகைக்கூத்து. நாடகம் கைதழுவிவருங்கூத்து. விநோதக்கூத்து “குரவைகலிடங்குடக்கூத்து - கரணம் நோக்குத்தோற்பாவையென்ப” இவைகளை விரிக்கிற்பெருகும். தேசி, வடுகு, சிங்களம் கூறுகின்றும், தேசியாவது கீதத்துக்கு அடிசாரிமுதலாகக் காற்சுற்றுதல் ஏறிதல் முதலியன. வடுகுகால்களும் உடற்றுக்குமுதலிய வுடல்வர்த்தனையுமுடையது. சிங்களம் இவ்விரண்டிலக்கணங்களையுமுடையது. இவற்றை மெய்ததொழிற்கூத்து என்றது கரகரணமும் காற்புரிகையு முடைமையால் அப்பெயர்த்தாயிற்று. கரகரணம்பதாலை, திரிபதாலை, கத்திரிகை, தூபம், அராளம், இளம்பிறை, சுகதுண்டம், முஷ்டி, சடகம், பத்மகோசம், குசி, காங்குலம், கபித்தம், விற்பிடி, குடங்கை, அலாபத்திரம், பிரமரம், தாம்பிரகுடம், பசாசம் (முகநிலைப்பசாசம், அகநிலைப்பசாசம், உகிரநிலைப்பசாசம் என அடங்கும்.) முகுளம், பிண்டி, தெநிலை, மெய்நிலை, உன்னதம், மண்டிலம், சதுரம், மான்றலை, சங்கு, வண்டு, கபோதம், இலத்தை, மகரமுகம், வலம்புரி யெனமுப்பத்துமூன்றுவகைப்படும். இவற்றை “பதாலை யென்பது பகருங்கலை - பெருவிரல்குஞ்சித்தல்லாநான்கும் - மருவிநிமிருமரபினவென்ப” முதலிய சூத்திரங்களாலுணர்க. காற்புரிகை காற்றுசுற்று, காலெதல்முதலியனவாகப் பதினாறுவகைப்படும், இவைகளை விரிக்கிற பெருகும். (80)

நால்வகைத்தாருங்கரணமுமேலோர்நாட்டியவிருவகைக்கரமும் கால்வகைபுரிகைமுதற்பதினாறுங்கவான்மனையாதியாமிரண்டும் பாலதுமடிப்புவகையெழுநான்கும்பழிப்பறுகத்தசாரியெனுமேலுதுபூசாரிகன்பதினாறுமித்துணைக்ககனசாரிகளும்.

(இ-ள்.) நால் வகைத்த ஆகும் கரணமும் - நால்வகைப்படுவதாகிய கரணமும், மேலோர் நாட்டிய இரு வகை கரமும் - மேலோர் வரையறுத்த விருவகைப்பட்ட கரங்களும், கால் வகை புரிகை முதல் பதினாறும் - கால்களாற்செய்கைமுதலிய பதினாறுவகைகளும், கவான் மனை ஆகியாம் இரண்டு - கவான் மனை முதலாகிய விரண்டும், பாலது மடிப்பு வகை எழுநான்கும் - பகுப்பினையுடைய விருபத்தெட்

டு மடிப்புவகைகளும், பழிப்பு அறு சுத்த சாரி எனும் ஏல் உறு பூசாரிகள் பதினாறு
ம் - நிந்தையிலாத சுத்தசாரியென்னும் மேன்மையிச்சு பூசாரிகள் பதினாறுவகைகளும்,
இத்தனை ககனசாரிகளும் - இப்பதினாறுவகையினையுடைய ககனசாரிகளும்.
இருவகைக்கரம் எழிற்கை, தொழிற்கை. (கக)

ஏற்றதிக் கிராந்தமா தியா முப்பத்திருவகைத்தேசிசாரிகளும்
காற்றினுங்கடந்தேர்ச்சக்கர முதலாக்ககனசாரிகைகளேழைந்துஞ்
சாற்றுவித்துவற்பிராந்தமாதியவாஞ்சாரிபத்தொன்பதுமாகப்
போற்றிவையனைத்துமுட்படப்புட்புடத்திலக்கணமுதற்பொருள்கள்.

(இ-ள்.) ஏற்றதிக் கிராந்தம் ஆதிடாம் முப்பத்திருவகை தேசிசாரிகளும் -
பொருந்திய திக் கிராந்தமுதலிய முப்பத்திரண்டுவகைப்பட்ட தேசிசாரிகளும், காற்
றினும் கடுந்தேர் சக்கர முதலாம் ககன சாரிகைகள் ஏழைந்தும் - காற்றினும் கடிய
வேசத்தையுடைய தேர்ச்சக்கரம் முதலிய ககனசாரிகைகள் முப்பத்தஞ்சும், சாற்
று வித்து வற்பிராந்தம் ஆதிய ஆம் சாரி பத்தொன்பதும் ஆக - சொல்லாநின்ற வி
த்து வற்பிராந்த முதலாகிய சாரி பத்தொன்பதுமாக, போற்று இவை அனைத்தும் -
முன்னர்க்குரிய இப்பன்னிரண்டும், உட்பட புட்புடத்து இலக்கணம் முதல் பொ
ருள்கள் - தன்னுட்படப் புட்புடத்தி னிலக்கணங்களாகிய முதன்மையாயுள்ள
பொருள்களாம். (கஉ)

ஆசுவாத்தியமுன்பொருண்முதல்களாசமாதியாம்பாடபேதங்கள்
பேசியபதினாறுன்பதும்படகபேதமொன்றொழிந்தநாலேந்து
மாசுறுமளகமாதியாம்பாடவகைகளுலேழுமற்றவற்றிற்
பூசல்வார்த்திகந்தொட்டிவகைச்சச்சுபுடாதியாந்தாளமாத்திரையும்.

(இ-ள்.) ஆசுவாத்திய முன் பொருள் முதல் களாசம் ஆதியாம் பாடபேதங்
கள் - ஆசுவாத்தியமும் முன்பொருளும் முதலிய களாசம் முதலாகிய பாடபேதங்க
ளென, பேசிய பதினாறு ஒன்பதும் - பரதனாலுட்கூறப்பட்ட விருபத்தைத்தும், பட
கபேதம் ஒன்று ஒழிந்த நால் ஐந்தும்-படகபேதங்கள் பத்தொன்பதும், மாசு அறும்
அளகம் ஆதியாம் பாட வகைகள் நால் ஏழும் - குற்றமற்ற அளகம் முதலாகிய பா
டவகைகள் இருபத்தெட்டும், அவற்றில் - அவைகளுள், பூசல் வார்த்திகம் தொட்டி
ஐவகை சச்சு புடம் ஆதியாம் தாளம் மாத்திரையும் - பூசல்வார்த்திகந்தொட்டைந்
துவகைப்பட்ட சச்சுபுட முதலாகிய தாளமாத்திரைகளும். (ககஉ)

கிளந்தமாத்திரையின்கதிகளுஞ்சொல்லுங்கீதமும்பாடமுமெழுத்தும்
வளந்தருமணிபந்தாதிதேத்தின்வகுத்தகட்டளையெழுநான்கு
மளந்திசரளையாதிக்கட்டளையேழைந்துநன்கமைந்தபாவாதி
விளம்பியமூன்றுகலப்புமீறாகவினைத்திடுங்கூத்தகமார்க்கம்.

(இ-ள்.) கிளந்த மாத்திரையின் கதிகளும் - சொல்லப்பட்ட மாத்திரையின்
கதிகளும், சொல்லும் கீதமும் பாடமும் எழுத்தும்-சொற்களும் கீதங்களும் பாடங்
களும் எழுத்தகளும், வளம் தரு மணி பந்தம் ஆதி கீதத்தின் வகுத்த கட்டளை எழு
நான்கும் - வளயிக்க மணிபந்தம் முதலிய கீதத்தின்கண் வகுத்த கட்டளைகளிருபத்
தெட்டும், அளந்திசரளையாதி கட்டளை ஏழைந்தும் - அளவறுக்கப்பட்ட சரளாக
ள் முதலிய கட்டளைகள் முப்பத்தைந்தும், நன்கு அமைந்த பாவாதி விளம்பிய மூ
ன்று கலப்பும் ஈறாக - நன்றாக வமைவுபெற்ற பாவமுதலாக்ககூறிய மூன்றுகலப்பு

மிறுதியாக, விளைத்திடும் கூத்து அகமார்க்கம் - செய்யுங்கூத்து அகமார்க்கமெனப் படும்.

மரத்தினா யென்று தாளமரத்தினாகளை. எழுத்து ஆளத்திக்குக்கூறிய எழுத்துகள். இவை முன்னர்க் கூறியிருக்கின்றன. சொல் உட்சொல், புறச்சொல், ஆகாயச்சொல். அவற்றுள் உட்சொல் ரெஞ்சொடி கூறல், புறச்சொல் கேட்போர்க்குரைத்தல், ஆகாயச்சொல் தானே கூறல். “ரெஞ்சொடிகூறல் கேட்போர்க்குரைத்தல் - தஞ்சம்வரவறிவு தானேகூறலென் - நம்மூன்றென்ப செம்மைச்சொல்லே” என்பதனால் உணர்க. இது விலக்குறுப்புப் பதினான்குளொன்று. கீதம் யாழ், வங்கிய முதலாகக் கூறப்படும். ஏனையவை வருமிடங்களிற் காண்க. (சுச)

அறுசீரடியாகிரியவருத்தம்.

உரைத்தவிற்கூத்துக்கற்கும்போது தன்னுடம்பிற்சரல வருத்தகோயெய்தியிந்தவருத்தநான்மறையுந்தேறு வருத்தமாயறிவாய்வெள்ளியம்பலத்தாழிசின்ற நிருத்தனா தமக்குமுண்டேயென்பதுகினைவிற்கொண்டான்.

(இ-ள்.) உரைத்த இக்கூத்து கற்கும்போது - இங்குக்கூறிய இந்த அகமார்க்கக்கூத்தினைக் கற் குங்காலையில், தன் உடம்பில் சரல வருத்தம் நோய் எய்தி-தன்னுடம்பில் மிகவும் வருத்தங்கூர்ந்து, இந்த வருத்தம் - இந்த ஆடல்நோய் வருத்தம், நான்மறையும் தேறு அருத்தம் ஆய் - நான்கு வேதங்களுந் தெளிதற்கரிய பொருளாய், அறிவு ஆய் வெள்ளியம்பலத்த ஆழிசின்ற நிருத்தனா தமக்கும் உண்டே என்பது - ஞானவடிவாய் வெள்ளியம்பலத்துளாடி சின்றருளிய திருக்கூத்தினர்க்கு முளதே என்பதை, கினைவில் கொண்டான் - எண்ணங்கூர்ந்தான்.

சத்தத்தையுணர்ந்த வழிப்பொருள் வேறாய் நித்திலால் விந்துசத்தியின்காரியமாகிய சொற்பிரபஞ்சத்தா லளத்தற்கரியவன் என்பார் நான்மறையுந் தேறு அருத்தமாய் எனவும், அவ்வாறு சின்ற தன்னைத் தன்னருளாலுணர்ந்தோர் உணர்வாய் நின்றான் என்பார் அறிவாய் எனவும் கூறினார். (சரு)

கரியதாமரைக்கண்ணா னுங்கமலநான்முகனுங்காண்டற் கரியதாளொன்றேநோவவாற்றநாணிற்பதந்தோ வுரியதாமிதனைக்கற்று வருத்தமுற்றோர்ந்துமீது தெரியநாணிருப்பதேயோவறனெனச்சிந்தைநோவான்.

(இ-ள்.) கரிய தாமரை கண்ணானும் - கருநிறம் வாய்ந்த தாமரைமலர்போலும் கண்களையுடைய திருமாலும், கமலம் நான்முகனும் - தாமரையில் வசிக்கும் பிரமனும், காண்டற்கு அரிய தான் ஒன்றே நோவ - காணுதற்கரிய பொரு திருவடியே வருந்த, அந்தோ ஆற்ற நான் சிற்பது - ஐயோ அநேகநாளாடி சிற்கின்றது, உரியது ஆம் இதனை கற்று வருத்தம் உற்று ஓர்ந்தும் - (அவ்வருத்தத்தை யறிதற்கு) உரிய இப்பரதநூலைக்கற்று வருத்தமுற்று ஆராய்ந்தும், ஈது தெரிய நாணிருப்பதேயோ அறன் என - இது தெரிந்த நான் வானாவிருப்பதோ தருமமென்று, சிந்தை நோவான் - மனம் வருத்தத் தொடங்கினான்.

பரதநூல் கற்றதுஞ் சிவபெருமான் திருவருளையென்னும் கருத்தினனானாலால் கற்றுத்தான் வருத்தமுற்றவழி திருவடிநோமே யென்றெழுந்த பேராத்தன்பமும் அவனருளே யென்பார் ஈது தெரிய நாணிருப்பதேயோ வறனெனச் சிந்தைநோவான் என்றார். தெரிய தெரிந்து என்னும் வினையெச்சத்திரியு. (சசு)

வடுப்படுபிறவிப்பெளவவரம்புகாண்டின்நாள்வர்
தடுப்பவரயாவோனுமவர்க்கெலாம்போகம்வீடு
கொடுப்பவர்செய்யுமிந்தக்கூத்தையெப்படிநாஞ்சென்று
தடுப்பதுதகாதன்றேனும்வருந்துமேசரனமென்து.

(இ-ள்.) வடுப்படு பிறவி பெளவம் வரம்பு காண்டின் நாள் வந்து அடுப்பவ
ர் யாவர் ஏனும் - குற்றம் மிக்க பிறவிக்கடலின் வரம்பினேக் காணுநாள் வரப்பெற்ற
வர் யாவராயினும், அவர்க்கு எல்லாம் போகம் வீடு கொடுப்பவர் செய்யும் இந்த கூ-
த்தை - அவர்களுக்கெல்லாம் பந்தத்தையும் மோகூத்தையுங் கொடுக்கும் பெருமா
னார் செய்தருளு மிந்தத் திருக்கூத்தை, எப்படி நாம் சென்று தடுப்பது - எவ்வாறு
நாஞ்சென்று தடுக்கக்கூடும், தகாது அன்று எனும் - தடுக்கத் தகாதல்லதாயினும்,
சரணம் வருந்துமே என்னு - திருவடி வருந்துமே என்று கருதி.

அழுக்காலழுக்கை யொழித்தல்போலப் பசுக்கள் பிறவிரோய் ஒழித்தற்குப்
பந்தமருந்தாதலாலும், அது தேய்ந்து தூயனாயவழி வீடாதலாலும் போகம் வீடு
கொடுப்பவர் எனவும், அப்பசுக்களுள் நாமொருவனுதலால் அப்பதிசெய்யுங் திருக்
கூத்தைத் தடுத்தற்கரிதென்று கருதினனாதலால் தகாதெனவும், ஆயினும் அன்பின்
மேலீட்டால் தடுக்கக்கருதினனாதலால் அன்றேனும் வருந்துமே சரணம் எனவுங் கூ-
றினார். அழுக்காலழுக்கை யொழித்தல் என்றது “எழுமுடல்கரணமாதிவிலைமலம
மலத்தாற் - கழுவுவனென்றுசொன்ன காரணமென்னையென்னிற் - செழுநவவறு
வைசாணி யுவர்செறிவித்தழுக்கை - முழுவதுங்கழிப்பன்மாயை கொடுமலமழிப்ப
ன்முன்னே” எனவரும் உண்மைத்திருவாக்காலுணர்க. (கஎ)

இதற்கிது துணியென்றுன்னியெழுந்துபோய்ச்சிவனிராவிற்
கதக்களிறொருத்தலேந்நுங்கதிர்மணிக்குடுமிக்கோயின்
மதக்கரியுரியினற்குவரம்பற்ச்சிறந்தபூசை
விதப்படயாமநான்கும்விதிவழியியற்றல்செய்யா.

(இ-ள்.) இதற்கு இது துணிபு என்று உன்னி எழுந்த போய் - இதற்கிதுநா
ன் துணிபென்று எழுந்துசென்று, சிவன் இராவில் - சிவராத்திரியில், கதம் களிறு
ஒருத்தல் ஏந்தும் கதிர் மணி குடுமிக்கோயில் - கோபத்தையுடைய அஷ்டகசங்கன்
தாங்கும் விளக்கமமைந்த இரத்தினமழுத்தியசிகரத்தையுடைய திருக்கோயிலிலெழு
ரிய, மதம் கரி உரியினற்கு - மதஞ்சிற்தம் யானைத்தோற்போர்வையையுடைய
சோமசுந்தரக்கடவுளுக்கு, வரம்பு அற சிறந்த பூசை-அளவில்லாமற் சிறந்தபூசை
வையு விதப்பட யாமம் நான்கும் விதிவழி இயற்றல் செய்யா - முறைப்பட நான்கு
சாமிகளினும் ஆகும் விதிவழியே செய்து.

பாண்டியன் கொண்ட கருத்து முற்றுதற்குக் காலம்வாய்ந்த தென்பார் இத
ற்கிது துணிபென்றுன்னி சிவனிரா சிறந்த பூசை. விதப்பட யாமநான்கும் விதிவ
ழியியற்றல்செய்யா என்றார். (கஆ)

விண்டகமலர்த்தாளேத்திவெள்ளியம்பலத்துள்ளன்பர்
தெண்டகமலரநின்றசோதிமெய்ஞ்ஞானக்கூத்தைக்
கண்டகமகிழ்ந்துதாழ்ந்துகட்புனல்சோரச்செங்கை
முண்டகமுடிமேலேற்றிமுகிழ்த்துநின்றிதனைவேண்டும்.

(இ-ள்.) அகம் விண்ட மலர்த்தாள் எத்தி - தனது இதயத்தில் மலர்ந்த தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளை வணங்கி, வெள்ளியம்பலத்து உள் அன்பர் தொண்டு அகம் மலர நின்ற சோதி - வெள்ளியம்பலத்தின்கண் அடியாருடைய தொண்டு பூண்ட இதயத்தின்கண் விளங்குகின்ற பேரொளியாகிய பரமபதியினுடைய, மெய்ஞ்ஞானக்கூத்தை - உண்மைஞானமாகிய திருக்கூத்தினை, கண்டு - தரிசித்து, அகம் மகிழ்ந்து தாழ்ந்து - மனமகிழ்ந்து வணங்கி, கண் புனல் சோர - கண்களினின்றும் மானந்தபாஷ்பஞ்சிந்த, செம் கை முண்டக முடிமேல் ஏற்றி முகிழ்த்து நின்று இதனை வேண்டும் - செவந்த கைத்தாமரைகளைத் தனது தலைமேலேற்றிக் குவித்து நின்று இதனை வேண்டா நின்றான்.

மெய்ஞ்ஞானக்கூத்தென்று முத்தியருளு ஞானநடனத்தை “ஊனநடன மொருபாலொருபாலாம்-ஞானநடந்தானடுவேநாடு” என்ற திருவருட்பயனாஹுணர்.

நின்றதாளெடுத்தவீசியெடுத்ததாணிலமீ தூன்றி
பின்றுநான்காணமாயிராடியென்வருத்தமெல்லாம்
பொன்றுமாசெய்தியன்றேற்பொன்றுவலென்னாவன்பிற்
குன்றனாசுகிகைவாண்மேற்குப்புறவீழ்வேனென்னு.

(இ-ள்.) நின்றதாள் எடுத்தவீசி - ஊன்றியதிருவடிகைய மேலெடுத்தவீசி, எடுத்ததாள் நிலமீது ஊன்றி - எடுத்தருளிய திருவடிகைய நிலத்தினமீ தூன்றியருளி, இன்று நான் காண - இன்று நான்கண்டு தரிசிக்க, மாறி ஆடி என்வருத்தம் எல்லாம் பொன்றும் ஆதசெய்தி - கான்மாறி நடத்தருளி யடியேன்கொண்ட வருத்தங்கள் யாவும் மழியும்வண்ணஞ் செய்தருள்வாய், அன்றேல்-செய்தருளாதுவிடில், பொன்றுவல் என்ன - இறப்பேனென்று, அன்பில் குன்று அன்னான் - அன்பில்மலையை யொத்த இராசசேகரபாண்டியன், சுகிகை வாள்மேல் குப்புற வீழ்வேன் என்னு - உடைவாள்மேற் குப்புறவீழ்ந்து இறப்பேனென்றுகூறி.

தான்கொண்ட உழுவலன்பில் ஊழிபெயரினுஞ் சிறிது நிலைகலங்கானென்பார் அன்பிற்குன்றனான் எனவும், அவ்வன்பால் தான்கொண்டகருத்தை முற்றுவிப்பான் என்பார் அன்றேல் சுகிகைவாண்மேற் குப்புறவீழ்வேனென்னாவெனவுங் கூறினார். (உ-0)

நாட்டினன்குறித்துப்பாயநண்ணுமுன்னிடத்தாளுன்றி
நீட்டினனவலத்தாள்வீசிரிசுருமலன்மாயிராடிக்க
காட்டினன்கன்னிராடன்கவலையும்பாசமூன்றும்
வீட்டினனபரமானந்தவேலையுள்வீட்டினனே.

(இ-ள்.) நாட்டினன் குறித்து பாய நண்ணுமுன் - உடைவாள்நாட்டினன்மேற்பாய்ச்செல்லுமுன், சிருமலன் இடத்தாள் ஊன்றி - சிவபெருமான் எடுத்தருளிய இடக்காலையுன்றியருளி, வலத்தாள் நீட்டினன் வீசி - ஊன்றியருளியவலக்காலையெடுத்தவீசி, மாறி ஆடி காட்டினன் - (இவ்வாறு) கான்மாறிநாடிக்காட்டியருளினான், கன்னிராடன் - பாண்டிராடன், கவலையும் பாசம் மூன்றும் வீட்டினன்-திருவடிகளோடே என்னுகொண்ட வருத்தமும் ஆணவமாகைய காமியமென்னு மும்மலக்களையுமொழித்து, பரமானந்தவேலையுள்வீட்டினன் - பேரின்பக்கடலுள் தன்னை அழுத்தினான்.

ஊனநடனத்தாற் பாசத்தைவீட்டி ஞானநடனத்தால் பேரின்பத்தின்புழங்கி னுதைதலால் பாசமூன்றும் வீட்டினன் பரமானந்தவேலையுள் வீட்டினனே என்றார்.

வினாகள்வாய்வீழ்ந்தவண்டின்மெய்யறிவின்பமென்னு
மளவிலாமுந்நீர்வெள்ளத்தாழ்ந்தவனெழுந்துபின்னு
முளமும்வாசகமுமெய்யுமுடையவனதுவேயாகப்
பளகிலாவன்புதானேபடிவமாய்ப்பழிச்சலுற்றான்.

(இ-ள்.) வினாகள் வாய் வீழ்ந்தவண்டின் - இனிமையிசை மதுவில்விழுந்த
வண்டைப்போல், மெய் அறிவு இன்பம் என்னும் அளவு! இல்லாத முந்நீர் வெள்ள
த்து ஆழ்ந்தவன் - உண்மையறிவானந்தமென்னுந் தனக்கோர் வரம்பில்லாத முத்தி
றப்பட்ட வெள்ளத்திலமுந்திய இராசசேகரபாண்டியன், எழுந்து பின்னும் - (அவ்
வெள்ளத்தினின்று) மேனெழுந்துமீளவும், உளமும் வாசகமும் மெய்யும் - மனமும்
வாக்கும் கரையும், உடையவனதுவே ஆக - தன்னையாளாக வுடையவனுடைமை
ப்பொருளாக, பனகு இல்லாத அன்புதானே - குற்றமில்லாத அன்பே, படிவம் ஆ
ய் பழிச்சல் உற்றான் - தனக்கோருருவாகத்துதிக்கத்தொடங்கினான்.

மதுவில்வீழ்ந்தவண்டு தன்வசமிழந்திருந்தல்போலச் சிவபோகத்திலமுந்திய
பாண்டியன் தன்வசமிழந்திருந்தானென்பார் வினாகள்வாய்வீழ்ந்தவண்டின் வெள்
ளத்தாழ்ந்தவன் எனவும், உண்மையறிவானந்தமே திருவுருவாகவமைந்த ஒருபொ
ருள் என்பார் முந்நீர் வெள்ளம் எனவும், இவனது மனவாக்குக்கரையங்கள்முன்றும்
அவற்றையருளியபெருமான் திருநடனத்தின் வசத்தவாயினவென்பார் உளமும் வா
சகமு மெய்யுமுடையவனதுவேயாகவெனவும், அவற்றைக்கைவிட்டோனுக்கு ஓர்
வடிவம் வேண்டிதலால் பளகிலாவன்புதானே படிவமாய் எனவுங்கூறினர். (உஉ)

கவிவிருத்தம்.

பெரியாய்சரணஞ்சிறியாய்சரணங்

கரியாகியவங்கணனேசரண

மரியாயெளரியாயடிமாறிநடம்

புரிவாய்சரணம்புனிதாசரணம்.

(இ-ள்.) பெரியாய் சரணம் சிறியாய் சரணம் - மகத்திலும் மகத்தாயுள்ளா
யுனக்கு அடைக்கலம் அனுவிலும் அனுவாயுள்ளா யுனக்கடைக்கலம், கரி ஆகிய அ
ங்கணனே சரணம் - சாட்சியாயுள்ள அழகியிருக்கண்களை யுடையவனேசரணம்,
அரியாய் எளியாய் - பிரமன்முதலிய தேவர்க்கரியவனே அடியவருக்கெளியவனே,
அடிமாறி நடம்புரிவாய் சரணம் - கான்மாறித் திருநடனஞ்செய்கின்றவனேசரண
ம், புனிதாசரணம் - புனிதனேசரணம்.

பெரியதிலும் பெரியதாமாய் எனவந்த செய்யுளுக்குக்கூறியதருத்துகளை யிங்
குக்கொள்க. பிரமன்மார்க்கரியனாய் நின்றான் தனக்கெளியனாய்க் கான்மாதியாடிய
ருளினமையால் அரியாயெளியாய் என்றான். (உக)

நதியாடியசெஞ்சடையாய்கைவெண்

மதியாய்மதியாதவர்தம்மதியிற்

பதியாய்பதினெண்கண்மும்பாவுந்

துதியாய்சரணஞ்சுடோசரணம்.

(இ-ள்.) நதி ஆடிய செம் சடையாய் - கங்கைவினையாடுஞ் செவ்வச்சடை
யையுடையவனே, நகைவெண்மதியாய் - விளங்கும்பிறையையுடையவனே, மதி

யாதவர்தம் மதியில்பதியாய் - தன்னைக்கருதாதவர்கள் எண்ணத்திற் பொருந்தாதவனே, பதினெண்கணமும் பரவும் துதியாய் - பதினெட்டுச்சுவகணங்களும் துதிக்குந் துதியையுடையவனேசரணம், சுடோசரணம் - பேரொளியாயுள்ளவனேசரணம்.

மகத்தாயுள்ள வெவற்றையும் தன் திருவருளாற்சுருக்கும் வன்மையையுடையாய் என்பான் உலகமுற்றையுமழிக்கப்பரந்த கங்கையைச்சுருக்க அணிதலால் நதியாடிய செஞ்சடையாய் எனவும், அனுவாயுள்ளவற்றையு மகத்தாக்கும் வன்மையையுடையாய் என்பான் கலைகளையாவுமிழந்து ஓர்கலையோடுகூடிநின்ற சந்திரன் அக்கலைகள்முற்றும் அடைய அணிதலால் நகவெண்மதியாய் எனவும், சுருக்கவும் பெருக்கவும் வன்மையையுடைய இறைவன் தான் என்பதை யான்மாக்களுணர்ந்துப் பய அறிகுதியாக அவற்றைக்கொண்டருளியும் உணரார்பாலடையாய் என்பான் மதியாதவர்தம் மதியிற்பதியாய் எனவுக்கூறினான். (உச)

பழையாய்புதியாய்சரணம்பணிலக்
குழையாய்சரணங்கொடுவெண்மழுவா
நுழையாய்சரணம்முருகாதவர்பால்
விழையாய்சரணம்விகிந்தாசரணம்.

(இ-ள்.) பழையாய் புதியாய்சரணம் - முன்னைப்பழம்பொருட்கும் முன்னைப்பழம்பொருளாயுள்ளவனே பின்னைப்புதுமைக்கும் பின்னைப்புதியவனாயுள்ளாய்சரணம், பணிலம் குழையாய் சரணம் - சங்கருண்டலத்தையுடையவனேசரணம், கொடுவெண்மழுவாள் உழையாய்சரணம் - கொடியநிணந்தோய்ந்த மழுவையும்மாணியுமுடையவனேசரணம், உருகாதவர்பால் விழையாய் - கல்லிலும் வல்லென்றமனமுடையவரிடத்து இரங்காதவனேசரணம், விகிந்தாசரணம் - விகிந்தனேசரணம்.

யாவுந் தன்சந்திதமாத்திரையிற்றேன்றுதற்குமுன் உள்ளாளுதலால் பழையாய் எனவும், தனதுசத்தியால்தோன்றிய திருமால்முதலியோர் மூப்பவும் தான் ஒருபெற்றியனாய் என்று மிருத்தலால் புதியாய் எனவும், உலகமீன்றகன்னியைத்தான் ஒருபால்மணந்தும் சந்துங்கலங்காத மாதவனுதலால் பணிலக்குழையாய் எனவும், தன்னைப்பொருளெனக்கருதாது வேள்வியே பொருளெனக்கருதிய தாருகவனத்துமுனிவர் கொல்லவேவிய மழுவையு மாணியுமேந்தியவர்கள் தன்னைப்பொருளெனக்கருதி ஓழிபடக்கொண்டோளுதலால் மழுவாளுழையாய் எனவும், பல ஏதுக்களால் தான் பொருளெனவுணர்ந்தும் தன்னைவழிபடாரிடத்து விருப்பமில்லாதுதலால் உருகாதவர்பால் விழையாய் எனவும், தன்னை வழிபடுவோரிடத்து உவப்பும் தன்னைவழிபடாரிடத்து வெறுப்புமுடைய வேறுபாடுடையனாதுதலால் விகிந்தாசரணம் எனவுக்கூறினான். விகித்தன் வேறுபாடுடையவன். “முன்னைப்பழம்பொருட்குமுன்னைப்பழம்பொருளே - பின்னைப்புதுமைக்கும்பேர்த்துமப்பெற்றியனே” எனவும் “மூப்பானினையவன்முன்னவன்பின்னவன்” எனவும்வரும் உண்மைத்திருவாக்குகளாலுணர்க. (உரு)

இருளாய்வெளியாய்சரணம்மெனையும்
பொருளாகநினைந்துபுரந்தரன்மா
நெருளாதடந்தெரிவித்தெனையா
னருளாய்சரணம்மழுகாசரணம்.

(இ-ள்.) இருளாய் வெளியாய் சரணம் - இருளாயுள்ளவனே வெளியாயுள்ளவனேசரணம், எனையும் பொருளாகநினைந்து - புல்லியனாக நாயினுங்கடையப்பட்ட

என்னையு மொருபொருளாகக்கருதி, புரந்தரன்மால் தெருளாத நடம்தெரிவித்து-இந் திரனும் திருமாலும் தெளிந்துணர்த்தகரிய திருநடனத்தைத் தரிசிப்பித்து, என்னையா ள் அருளாய்சரணம் - என்னையடிமைகொண்டருளும் பேரருளாளனேசரணம், அ முகாசரணம் - பேரமுகையுடையவனேசரணம்.

பிரகிருதித்துவமுடம்பாக மூலாதாரத்திற்சென்றெடுங்கி யாணவமலம ஹைப்பால் தன்னிச்சாருணக்கிரியைகளி னிகழ்ச்சி கிறிதியின்றி யான்மா தான் மாத்நிரையாய் நிற்கும் இருளாகிய கேவல அவதரத்தில் தானு மவ்வாறு நின்றரு ளுதலால் இருளாய் எனவும், ஆன்மா தனுகரணத்தியோடுங்கூடி யவையொருபுடை விளங்கும் சகல அவதரத்தில் தானுமவ்வாறு நின்றருளுதலால் வெளியாய் எனவும், சத்தாத்வித்யங்களை விரும்புதல் கழிதற்கேதுவாகு மிருவினையொப்பும், போகபோக் கியத்தின்செறிவு கழிதற்கேதுவாகுந் சத்திரிபாதமுமுடைமையுந்தோன்ற எவையும் பொருளாகநினைந்து எனவும், உருக்கழிதற்கேதுவாகும் குருவருளும் எல்லாயோனி களிலுஞ்சென்றுமுலுதல் கழிதற்கேதுவாகும் ஞானசாதனமும், சென்றுதிரிதரலாகி ய ஏகதேசத்தன்மைகழிதற்கேதுவாகு மும்மலநீக்கமும் சத்தாத்வித்யத்தினுக்கர்ச்சி கழிதற்கேதுவாகும் வாதனைநீக்கமும் பாசவறிவிச்சைசெயல்கழிதற்கேதுவாகும் ஞானப்பெருக்கமும் கிடைத்தவைதோன்றப் புரந்தரன்மால் தெருளாதநடந்தெரிவி த்தெனையாள் எனவுங்கூறினாள். இவற்றால் கேவலசகலசுத்தம் என்னுங்காரணவத் தை முன்றுங்காண்க. “அறிவிலனமூர்த்தனித்தனராகாதிருணங்களோடுந், செறிவி லன்கலாதியோடுஞ்சேர்விலன்செயல்களில்லான், குறியிலன்மருத்தாவல்லன்போக த்திற்கொள்கையில்லான், பிறிவிலன்மலத்தினோடுமவியாபிகேவலத்திலான்மா, “உ ருவினைக்கொண்டுபோகபோக்கியத்துன்னல்செப்பல், வருசெயன்மருவிச்சத்தமாதி யாம்வித்யந்தன்னிற், புரிவதுஞ்செய்திங்கெல்லாயோனியும்புக்குமுன்று, திரிதரு ஞ்சகலமானவவத்தையிற்சேவன்சென்றே” “இருவினைச்செயல்களொப்பினீசன்றன் சத்தியோயக், குருவருள்பெற்றுஞானயோகத்தைக்குறுகிமுன்னேத், திரிமலமுத்து ப்பண்டைச்சிற்றறிவொழிந்துஞானம், பெருகிராயகன்றன்பாதம் பெறுவதுசுத்த மாமே” எனவரும் ஏதுக்களால் அவ்வவத்தையின் முறையைக்காண்க. (உசு)

அயனத்தனெனப்படுமாடாவச்

சயனத்தவனைத்தருத்ததுவநால்

வயனத்தவவானவர்வானவசே

னயனத்தவனையகனேசரணம்.

(இ-ள்.) அயனை-பிரமணியும், நத்தன் எனப்படும் - சம்கேந்தினவனென்று சொல்லப்படும், ஆடு அரவச் சயனத்தவனை தருத்ததுவ - ஆடாநின்ற சர்ப்பசயனத் தையுடைய திருமாலையும் தந்தருளும் தத்துவசொருபத்தனே, நால் வயனத்தவ - நான்கு வேதங்களாகிய திருவாக்குகளையுடையவனே, வானவர் வானவ - தேவர்க ளுக்குத் தேவனே, சேல் நயனத்தவர் நாயகனே சரணம்-அங்கயற்கண்ணியம்மம யா ரிறைவனே சரணம்.

ஆன்மாக்களுக்கு மலபாகம் வருவித்தற்பொருட்டுத் தனது அதிகாரசத்திக ளாற் கிருட்டியாதித்தொழில்களை யியற்றப் பிரமணியுந் திருமாலையுந் தந்தருளினவ னென்பார் அயனத்தனெனப்படுமாடாவச் - சயனத்தவனைத்தரு எனவும், சுத்தவி த்தை முதலிய ஐந்து தத்துவங்களும் அந்ததேவர் முதலியோரார் வாயிலாக அன்றி

த் தன்னாலதிட்டிக்கப்படுதலால் அவை அவனது வடிவமென்பார் தத்துவ எனவும் கூறினர் “ வித்தையோடசர்சாதரக்கியஞ்சத்திசிவங்களைந்தும் - சுத்ததத்துவஞ்சிவன் தன்சுத்திரவடிவமாகும் ” எனவரும் ஏதுவால் உணர்க. (உ௭)

கதவெங்கரியின் னுரியாய்சரண
முதலந்தமிலாமுதலேசரணென்
றகிர்பைங்கழனாபுரவண்டலறும்
பதபங்கயமுன்புபணிந்தரசன்.

(இ-ள்.) கதம் வெம் கரியின் உரியாய் சரணம் - கோபத்தையுடைய கொடிய யானையின் தோற்போர்வையையுடையவனே சரணம், முதல் அந்தம் இல்லாத முதலே சரண என்று - ஆதியும் அந்தமில்லாத முதல்வனே யடைக்கலமென்று, அதிர் பைங்கழல் நூபுர வண்டு அலறும் பதபங்கய முன்பு அரசன் பணிந்து - ஒலிக்கும் பசிய வீரகண்டையுஞ் சிலம்புமாகிய வண்டிகள் ஒலிக்கும் திருவடித்தாமரையின் முன்னே நின்று பாண்டியன் வணங்கி.

அருவம் உருவமாய்த் தோன்றலும் உருவம் அருவமாயொழிதலுமுடைமையால் அருவம், உருவம், அருவுருவம் என முத்திரப்படும் விருத்தி, பரிணாமம், விவர்த்தன மென்பவற்றுள் ஒன்றன்பாலும் படாதவனாதலால் முதலந்தமிலாமுதலே என்றான். “ பந்தமும்வீமாய பதபதார்த்தங்களல்லான் - அந்தமுமாகியில்லான் ” எனவரும் சித்தியாராஜுணர்க. (கஅ)

அறுசேடியாசிரியவிருத்தம்.

என்றுமிப்படியேயிந்தத்திருநடம்யாருங்காண
நின்றருள்செய்யவேண்டுநிருமலமானவெள்ளி
மன்றவவடியேன்வேண்டும்வரமிதுவென்றுதாழ்ந்தான்
னன்றுதொட்டின்றுமெங்கோனநடநிலையாய்நின்றான்.

* (இ-ள்.) என்றும் இப்படியே இந்த திருநடம் யாரும் காண நின்று அருள் செய்ய வேண்டும் - எக்காலத்த மிந்தப்படியே எவருங்கண்டு தரிசிக்க நின்று அருள்செய்யவேண்டும், இருமலம் ஆன வெள்ளி மன்றவ - மலரகிதமான வெள்ளியம் பலத்தையுடையவனே, அடியேன் வேண்டும் வரம் இது என்று தாழ்ந்தான் - அடியேன் வேண்டிய வரமிததானென்று பணிந்தான், அன்று தொட்டு இன்றும் - அக்காலந்தொட்டு இக்காலங்காறும், எங்கோன் அந்நடம் நிலையாய் நின்றான் - எமது பெருமான் அத்திருநடன நிலையாகி நின்றருளினான்.

தன்னைப்போல் எவரும் இப்பேறு பெறுங்கருத்தினனாதலால் யாருங்காண நின்றருள்செய்யவேண்டும் எனக் கூறினான். (உக)

கான்மாரியாடினபடலம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உள்படத் திருவிருத்தம் - ௧௪௮௧.

பழைய, ஞான திருவிளையாடல்.

இருபத்தைந்தாவது. பழியஞ்சினபடலம்.

அறுசீடியாசிரியவிருத்தம்.

ஈநிலான்செழியனன்புக்கெளியவனாகிமன்றுண்
மாறியாடியகூத்தென்சொல்வரம்பினதாமேகங்கை
யாறுசேர்சடையான்றோரரும்பழியஞ்சித்தென்னன்
றேறலாமனத்தைத்தேற்றுந்திருவினையாடல்சொல்வாம்.

(இ-ள்.) ஈறு இல்லான் - தனக்கோர் இறுதியில்லாத சோமசுந்தரக்கடவுள், செழியன் அன்புக்கு எளியவன் ஆகி - இராசசேகரபாண்டியன் உழுவலன்பின் வசத்தானகி, மன்றுள் மாறியாடிய கூத்து என் சொல் வரம்பினது ஆமே - வெள்ளியம்பலத்துள் கான்மாறியாடியருளிய திருக்கூத்து என் சொல்லி னெல்லையிற்பட்டதா, கங்கை ஆறு சேர் சடையான் தான் - கங்காநதியையணிந்த சடையையுடைய அக்கடவுள், ஓர் அரும் பழி அஞ்சி - ஒரு கொடும்பழியை யஞ்சி; தென்னன் தேறலாத மனத்தை தேற்றும் திருவினையாடல் சொல்வாம் - குலோத்துங்கபாண்டியனுடைய தெளியாத மனத்தினைத் தெளிவித்த திருவினையாடலைக் கூறுவாம்.

இறைவனென்றும் பொருளாற்றல் தோன்ற ஈநிலான் எனவும், அன்புக்கெளியவனாகியென்னுஞ் சொல்லாற்றலுக் கியைபுதோன்ற மாறியாடிய கூத்து எனவும், அன்புக்கெளியனாதல் சொல்லினெல்லை கடந்ததென்பதுதோன்ற என் சொல் வரம்பினதாமே யெனவும், ஆன்மாக்களிடத் தென்றும் இரக்கமுள்ளவனென்பது தோன்றப் பழியஞ்சித்தென்னன்றேறலா மனத்தைத் தேற்றும் எனவும் கூறினார்.()

இனையநாள்சிறிதுசெல்லவிராசசேகரன்றன்காதற்
றனையனங்குலோத்துங்கற்குத்தன்னரசிருக்கைநல்லி
வினையெலாம்வென்று ஞானவெள்ளியம்பலத்துளாடுங்
கனையமுனிமுனிப்பின்னிக்கலந்துபேரின்பமுற்றான்.

(இ-ள்.) இனைய நாள் சிறிது செல்ல - இப்படி சிலநாள் கழிய, இராசசேகரன் தன் காதல் தனையனாம் குலோத்துங்கற்கு - இராசசேகரபாண்டியன் தனது காதற்புதல்வனாகிய குலோத்துங்கபாண்டியனுக்கு, தன் அரசு இருக்கை நல்லி - தனது அரசியலைத்தந்த, வினை எல்லாம் வென்று - இருவினையொப்பும் மலபரிபாகமும் வாய்ந்து, ஞான வெள்ளி அம்பலத்துள் ஆடும் கனை கழல் நிழலில் பின்னிக் கலந்து பேரின்பம் உற்றான் - ஞானவழுவுவாயுள்ள வெள்ளியம்பலத்துள் நடித்தருளும் ஒலிக்கும் வீரகண்டையையணிந்த திருவடிநிழல் வீரண்டறக்கலந்து பேரின்பத்திலுழந்தினன்.

வினையெனப் பொதுப்படக் கூறினமையால் இருவினையொப்பும் மலபாகமும் என்றும், வினை கன்மமலத்துளடங்குதலின். உடலும் உயிருந் தம்முளொன்றுபட்டறியும் அறிவும், கண்ணொளியும் ஆகித்தனொளியும் தம்முளொன்றுபட்டு நிற்குந் தன்மையும் பிரிக்கவொண்ணாவாறுபோலக் கலந்தான் என்பார் பின்னிக்கலந்து என்றார்.

(உ)

குரவன்செங்கோல்கைக்கொண்டகுலோத்துங்கவழுதிசெங்க
னாவங்கம்பூண்டகூடலாநிராயகனைநித்தம்

பரவன்பின்வழிபாடாணுப்பத்திமைநியமம்பூண்டா
னிரவஞ்சங்குதுப்பினல்லாரீராயாயிரவருள்ளான்.

(இ-ள்.) குரவன் செங்கோல் கைக்கொண்ட குலோத்துங்க வழிதி - தனது பிதாவின் செங்கோலைத் தன் கையிற்கொண்ட குலோத்துங்கபாண்டியன், செம் கண் அரவு அங்கம் பூண்ட கூடல் ஆதிராயகளை - சிவந்த கண்களையுடைய சர்ப்பத் தைத் தனது திருமேனியி லாபரணமாகப்பூண்ட மதுரையிலெழுந்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுளை, நித்தம் அன்பின் பரவு வழி பாடி ஆனாத பத்திமை நியமம் பூண்டான் - நித்தமும் அன்பாற்றுகிக்கும் வழிபாட்டையும் நீங்காத பத்தித்திறமையையும் கடனைப்பூண்டெள்ளான், இரவு அஞ்சும் சதுப்பின் நல்லார் ஈனாயாயிரவர் உள்ளான் - இருளஞ்சும் கூந்தலையுடைய பதினாயிரம் பெண்களை மனைக்கிழத்தியராக வுடையவன்.

(க)

கொச்சக்கல்லிப்பா.

அப்பதினாயிரவர்க்குமொவ்வொருத்திக்கவ்வாறு
யொப்பரியவறுபதினாயிரங்குமரருளாவருட்
செப்பரியவல்லாண்மைச்சிங்கவிளவேறனையான்
வைப்பனையான்முதற்பிறந்தமைந்தன்பேரனந்தகுணன்.

(இ-ள்.) அப்பதினாயிரவர்க்கும் - அந்தப் பதினாயிரம் பெண்களுள்ளும், ஒவ்வொருத்திக்கு அவ்வாறு ஆய் ஒப்பு அரிய அறுபதினாயிரம் குமரர் உளர்-ஒவ்வொருத்திக்கு மவ்வாறாக ஒப்பில்லாத அறுபதினாயிரம் புதல்வர் உளர், அவருள் - அவ்வறுபதினாயிரம் புதல்வருள், செப்பு அரிய வல்லாண்மை சிங்க விள ஏறு அனையான்-சொல்லுதற்கரிய வலிமையையும் ஆண்மைத்தன்மையையுமுடைய இளஞ்சிங்க வேற்றை யொத்தவன், வைப்பு அனையான் - வைப்புரிதியைப் (பெற்றோர்க்கு) ஒத்தவன், முதல் பிறந்த மைந்தன் - (அவன் யாரென்னில்) அப்புதல்வருள் முதற்பிறந்த புதல்வன், பேர் அனந்தகுணன் - அவன்பெயர் அனந்தகுணனென்போன்.

ஏழனுருபு நிற்கவேண்டியவிடத்து நான்கனுருபு வந்தது உருபுமயக்கம்.(ச)

கலைபயின்றுபரிநெடுந்தேர்கரிபயின்றுபலகைவாள்
சிலைபயின்றுவருகுமரர்திறநோக்கிமகிழ்வேந்த
னலைபயின்றகடலாடைநிலமகளையடலணிதோண்
மலைபயின்றுகுளிர்தூங்கமகிழ்வித்துவாழநாள்.

(இ-ள்.) கலை பயின்று - மனுதூல் முதலிய தூல்களைக்கற்று, பரிநெடும்தேர்கரி பயின்று - குதிரையேற்றமும் நெடிய தேரேற்றமும் யானையேற்றமும் கற்று, பலகை வாள் சிலை பயின்று வருகுமரர்திறம் நோக்கி - கேடகவரிசையையும் வாள் வரிசையையும் வீல் வரிசையையும் கற்றுவரானின்ற வறுபதினாயிரம் புதல்வரது திறங்களைப்பார்த்து, மகிழ் வேந்தன் - மகிழ்ச்சி கூரும் குலோத்துங்கபாண்டியன், அலை பயின்ற கடல் ஆடை நிலமகளை - அலைகள் போக்குவரவு செய்கின்ற கடலை யாடையாக வுடுத்த பூதேவியை, அடல் அணி தோள் மலை பயின்று குளிர்தூங்க மகிழ்வித்து வாழும் நாள் - வீரத்தையே ஆபரணமாகவணிந்த தனது தோளாகிய மலையில் இடைவிடாது சஞ்சரித்து வெம்மை நீங்க மகிழ்ச்செய்து வாழும்காலையில்.

தன்ஜெடெதிர்ப்பாரொருவரு மிலனென்பார் நிலமகளையடலணிதோள்-மலைபயின்றுகுளிர்தூங்க மகிழ்வித்து வாழநாள் எனக் கூறினார்.

(டு)

செய்யேந்துதிருப்புத்தூர்நின்றமொருசெழுமறையோன்
பையேந்துமாவல்குன்மனைவியொடும்பானல்வாய்க்
கையேந்துகுழவியொடுங்கடம்புகுந்துமாறுலன்பான்
மையேந்துபொழின்மதுரைநகர்நோக்கிவருகின்றான்.

(இ-ள்.) ஒரு செழுமறையோன் - ஒரு அத்தனை, செய் ஏந்து திருப்புத்தூர் நின்றும் - (தான வசிக்கும்) வயல் சூழ்ந்த திருப்புத்தூரின்னின்றும், அரவு ஏந்தும் பை அல்குல் மனைவியொடும் - பாம்புவிளிக்கும் படத்தைப்பொத்த வல்குலையுடைய தனது மனைவியொடும், பால் நல் வாய் கை ஏந்து குழவியொடும் கடம் புகுந்து - பால்மணக்கும் எல்ல வாயையுடைய கையிலேந்து மிளம்பிள்ளையொடும் காட்டுவழிச் சென்று, மாதுலன் பால் - தனது மாமன் வீட்டிற்கு, மை ஏந்து பொழில் மதுரை நகர் நோக்கி வருகின்றான் - மேகந்தவழுஞ் சோலைசூழ்ந்த மதுரைத்திருநகரை நோக்கி வரானின்றான். (ஈ)

வருவானுண்ணீர்வேட்டுவருவானைவழிநிற்கும்
பெருவானந்தடவுமொருபேராவினீழலின்கீ
மொருவரதபசுங்குழவியுடனிருத்திரீர்தேடித்
தருவான்போய்மீண்டுமனையிருக்குமிடந்தலைப்படுமுன்.

(இ-ள்.) வருவான் - காட்டுவழிவருமந்தனை, உண் நீர் வேட்டு வருவானை - உண்ணும் நீரைவிரும்பிவருந் தன்மனைவியை, வழி நிற்கும் பெரு வானம் தடவும் ஒரு பேர் ஆவின் நீழலின் கீழ் - அக்காட்டுவழியில் நிற்கும் பெரியவின்னுலகத்தை ததோயு மொரு பெரியஆலமரத்தின்கீழ், ஒரு வரத பசும் குழவி உடன் இருத்தி - தன் கையினின்றும் நீங்காத இளம்பிள்ளையோடு இருக்கச்செய்து, நீர் தேடி தருவான் போய் மீண்டுமனை இருக்கும் இடம் தலைப்படு முன் - நீரைத்தேடிக்கொண்டுவரச் சென்று அந்நீரைக்கொண்டு திரும்பித் தன்மனையானிருக்குமிடத்தை அடைதற்கு முன். (எ)

இலைத்தலையபழுமரத்தின்மிசைமுன்னாளையத்தொரு
கொலைத்தலையகூர்வாளிகோப்புண்டுகிடந்ததுகூர்
லலைத்தலையவீழ்ந்தும்மைவினையுலப்பவாங்கிருந்த
வலைத்தலையமானேக்கிவயிறுருவத்தைத்தன்றுல்.

(இ-ள்.) இலை தலைய பழுமரத்தின் மிசை - இலைகளை யிடங்கள்தோறுமுடைய வாலமரத்தின்மேல், முன் நான் எய்தது கொலை தலைய ஒரு கூர் வாளிகோப்புண்டு கிடந்தது - (கூரியை இலக்காகக்கொண்டு ஒருவேடன்) முன்னாளிலெய்த கொலையைத் தலையிலுடைய ஒரு கூரிய அம்பு சிக்கிக்கிடந்தது, கால் அலைத்து அலைய வீழ்ந்த - காற்று அசைத்து அலைக்க அந்த அம்பு கீழேவீழ்ந்து, உம்மை வினை உலப்ப - முற்பிறப்பிற்கேடைய வினைப்பயன்முடிய, ஆங்கு இருந்த வலை தலைய மான் நோக்கி வயிறு உருவத்தைத் தன்று - அவ்விடத்திருந்த வலைவினிடத் தகப்பட்ட மான் போலும் பார்வையையுடைய அப்பார்ப்பனியினுடைய வயிறுருவுப்படி தைத்தது.

தன்னுடம்பிற் சிறிதும் நோயில்லாளாதலால் அவளுவினைக்கவர யமபடலோகாற்றுவடிவாய்ச்சேன் றலைத்தலால் பிறவினைப்பொருள்பட அலைய எனவும், வினைப்பயனளவுந் தேகநின்றலால் வினையுலப்ப வயிறுருவத்தைத்தன்று எனவுங் கூறினார். (அ)

அவ்வாறவ்வணங்கனையாளுயிரிழந்தாளவ்வேலைச்
செவ்வாளியேறிட்டசிலையுடையானொருவேடன்
வெவ்வாளியேறையான்வெயிற்கொதுங்குநிழறேடி
யவ்வாலநிழலெய்தியயனின்றானிளைப்பாற.

(இ-ள்.) அ ஆறு அ அணங்கு அனையான் உயிர் இழந்தான் - அவ்வகையாக அந்தக் கொல்லியம்பாவையையொத்த பார்ப்பனி தன்னுயிர் நீங்கினான், அ வேலை- அக்காலையில், ஒரு வேடன் செவ்வாளி ஏறிட்ட சிலையுடையான் - ஒருவேடனான வன் உதிரந்தோய்தலால் செந்நிறம்வாய்ந்த அம்பினை யேறிட்டவல்லினை யுடையவ னாகி, வெம்மை ஆளி ஏறு அனையான் - கொடிய யாளியேற்றை யொத்தவன், இளை ப்பு ஆற வெயிற்கு ஒதுங்கும் நிழல் தேடி - இளைப்பாறும்படி வெயிலிற்கொதுங்கும் நிழலைத்தேடிச் (செவ்வான்.) அ ஆல நிழல் எய்தி அயல் நின்றான் - அக்குள்ள ஆல மரத்தினிழையடைந்து அம்மரத்தின்பக்கல் நின்றான். (சு)

தண்ணீர்க்குப்போயாவிதலைப்பட்டமறையவனு
முண்ணீர்கைக்கொண்டுமின்டொருங்கிருந்தகுழவியொடும்
புண்ணீர்வெள்ளத்துக்காறாழ்ந்துயினைப்புறங்கொடுத்த
பண்ணீரமழைமொழிப்பார்ப்பனியைக்கண்ணுற்றான்.

(இ-ள்.) தண்ணீர்க்கு போய் ஆவி தலைப்பட்ட மறையவனும் - தண்ணீர்க் குச்சென்று நீரோடையை யடைந்த வந்தனனும், உண் நீர் கை கொண்டு மீண்டு உண்ணும்நீரைக் கைக்கொண்டு சூரும்பி, ஒருங்கு இருந்த குழவி யொடும் புண் ணீர் வெள்ளத்து கால் தாழ்ந்த - ஒருசேரத் தன்னோடு இருந்த பிள்ளையோடும் உதிரவெ ள்ளக் காலிலமுந்தி, உயிரை புறம் கொடுத்த பண் நீர் மழலை மொழி பார்ப்பனியை கண்ணுற்றான் - உயிரையிழந்த பண்ணைப்போலும் இனிமைத்தன்மையையுடைய ம ழலைச்சொல்லையுடைய தனதுமனையையப் பார்த்தான். (சு0)

அயில்போலுங்கனையேறுண்டவ்வழிபுண்ணீர்சேர
மயில்போலவுயிர்போகிக்கிடக்கின்றான்மருங்கனைந்தென்
னுயிர்போல்வாயுனக்கிதுவென்னுற்றதெனமத்தெறிதண்
டயிர்போலக்கலங்கியறிவழிந்துமனஞ்சாம்பினான்.

(இ-ள்.) அயில் போலும் கனை ஏறுண்டு - வேல்போலும் கூர்மைவாய்ந்த அ ம்புதைத்த, அவ் வழி புண் ணீர் சேர மயில் போல உயிர் போகி கிடக்கின்றான் மருங்கு அனைந்த - அவ்விடத்தில் உதிரநீர்சேர மயிலைப்போல உயிர்போய்க்கிடக் கின்ற தன்மனைவிபக்கல்சேர்ந்து, என் உயிர் போல்வாய் உனக்கு இது என் உற்றது என - என்னுயிரையொப்பாய் உனக்கு இது என்ன வந்தடைந்த தென்று திடுக்கிட் டி, மத்த எறி தண் தயிர்போல கலங்கி - மத்தாலுடைந்த தண்ணிய தயிரைப்போல மனநிலையுடைந்து கலங்கி, அறிவு அழிந்து மனம் சாம்பினான்-உணர்வழிந்து மனம டிந்தான்.

அறிவழிதற்கு மனக்கலங்கல் காரணமாதலானும், மனமடிதற்கு அறிவழித ல் காரணமாதலானும் காரணகாரியப் பொருள்பட முறையே வைத்தலால் காரண மாலையணி. (சுசு)

இனையதோர்பெண்பழியையாரோற்றொனதேதேர்வா
னனையதோர்பமுமரத்தின்புறத்தொருசாரழல்காலு
முனையதோர்கணையோடுமுடக்கியகைச்சிலையேந்தி
வினையதோர்த்தெந்நின்றவிறல்வேடன்றனைக்கண்டான்.

(இ-ள்.) இனையது ஓர் பெண் பழியை ஏற்றார் யார் என தேர்வான் - இப்ப
7. ப்பட்டவொருபெண்பழியை ஏற்றவர் யார் என்று ஆராய்கின்ற அந்தணன், அனை
யது ஓர் பழு மரத்தின் புறத்து ஒரு சார் - அந்த ஆலமரத்தின்புறத்து ஒருபக்கத்தி
ல், அழல் காலும் முனையது ஓர் கணையோடு கை முடக்கிய சிலை ஏந்தி-அழலைக் கக்கு
ம் முனையையுடைய வொருபாணத்தோடு கையில் வளைந்த வில்லையேந்தி, வினையது
நூந்து எதிர் நின்ற விறல் வேடன் தனை கண்டான் - மிருகங்களைக் கொல்லுதலையா
ராய்ந்து தன்னெதிர்பின்ற வெற்றியையுடைய வேடனைப்பார்த்தான்.

அது பகுதிப்பெருள் விருதி. எல்லாப்பழிகளுள்ளும் பெண்பழிபெரிதாத
லால் இனையதோர்பெண்பழியையாரோற்றார் என்னுள். (கஉ)

கலிநிலைத்துறை.

காப்பணிதாளன்வாரொடுவீக்கியகச்சாளன்
கூர்ப்பகழிக்கோலேறிடுவில்லன் கொலைசெய்வா
னேற்பனகைக்கொண்டிவ்விடை நின்றாணிவனையென்
பார்ப்பனியைக்கொன்றின்னுயிருண்டுபழிபூண்டான்.

(இ-ள்.) காப்பு அணி தாளன் வளர் ஒடு வீக்கிய கச்சாளன்-தொடுதோலணி
ந்த காலையுடையவனாகிவாரொடுகட்டிய கச்சையையுடையவனாகி, கூர் பகழி கோ
ல் ஏறிடு வில்லன் - கூரினையுடைய அம்பை ஏறிட்ட வில்லையுடையவனாகி, கொலை
செய்வான் ஏற்பன கைக்கொண்டு இவ்விடை நின்றான் - கொலைசெய்தற்கேற்ற கரு
விகளைக் கையிற்கொண்டிவ்விடத்தினின்றான், இவனே என் பார்ப்பனியை கொன்
று இன் உயிர் உண்டு பழி பூண்டான் - இவனே என்னுடைய மனைவியைக்கொன்று
இனியவுயிரைக்குடித்துப் பழிபூண்டவன்.

கொலைசெய்தற்குரிய சன்னத்தனாய்கின்றலால் இவனே யென்பார்ப்பனியை
க்கொன்று எனத் தேற்றேகாரந்தந்தகூறினான், தாளன், கச்சாளன், வில்லன் என்
னுங் குறிப்புவினைமுற்றுக்கள் எச்சங்களாய் வான் இறுதியைப்பெற்றுவந்த செய்வா
ன் என்னும் எச்சத்தைத் தனித்தனி கொண்டன. (கங)

என்னமதித்தேயேடாவேடாவென்னேழை
தன்னைவதைத்தாய்நீயெயென்னாத்தழல்கால்கண்
மின்னலெயிறுக்கூற்றெனவல்வாய்விட்டார்த்து
மன்னவனாணைப்பாசமெறிந்துவலித்தேகும்.

(இ-ள்.) என்ன மதித்தே - என்று கருதி, ஏடா வேடா - ஏண்டாவேடனே,
என் ஏழை தன்னை வதைத்தாய் - என்னுடைய மனைவியைக் கொன்றாய், நீயே எ
ன்னா-கொன்றவனியேயன்றி மற்றொருவ னல்லனென்று, தழல் கால் கண் மின்னல்
எயிறு கூற்று என - அக்கினியைக் கக்குங் கண்களையும் மின்னைப்போன்ற பற்களையு
முடைய இயமனைப்போல, வல் வாய் விட்டு ஆர்த்து - வலியவாய்ப்பிளந்த கோஷி
த்து, மன்னவன் ஆணை பாசம் எறிந்து வலித்து ஏகும்-அரசனது ஆணையாகிய கயி
ற்றைவீசி இழுத்துச் செல்லுவான்.

அரசனையி லெவ்வியருங் கட்டிப்பட்டொழுதுதலால் மன்னவனானைப் பாசமெறிந்த வலித்து என்றார். (கச)

மாண்டவளைத்தன் வெந்நிடையிட்டான்மகவொக்கற்
முண்டவளைத்தான்முய்முலைவேட்டமுதன்சேயைக்
காண்டொழும்விம்மாக்கண்புணல்சோரக்கடிதேகா
வாண்டகைமாதன் கூடலனைந்தானளியன்றான்,

(இ-ள்.) மாண்டவளை தன் வெந் இடை இட்டான் - இறந்ததன்மனைவியைத் தனது முதுகின்மேலிட்டு, மகவு ஒக்கல் தாண்ட அனைத்தான்-தன்பிள்ளையைப்பக்க த்திற்பொருந்த வணைத்து, தாய்முலைவேட்டு அமுதன்சேயை காண் தொறும் கண் புணல் சோர விம்மா - தாய்முலைப்பாலைவிரும்பியழாசின்ற தனது பிள்ளையைப்பார் க்குந்தோறும் கண்களினின்று நீர்சோரவமுது, கடிது ஏகா - விரைந்துசென்று, அளியன் தான் - அந்த அந்தனை - ஆண்டகைமாதன் கூடல் அனைந்தான் - ஆண் டன்மையையுடைய பாண்டியனது மதுரைநகரத்தையடைந்தான்.

இட்டான், அனைந்தான், முற்றெச்சங்கள்.

(கரு)

மட்டவிழ்தாரான்வாயின்மருங்கேவந்தெய்தா
வுட்டுகளில்லாவேடனைமுன்விட்டுயிரனாள்
சட்டகநேரோவிட்டுடெந்நிரமாறன்மர்கேட்பக்
கட்டுளிரிந்தாமுறையிடுகின்றன்கையோச்சா.

(இ-ள்.) மட்டு அவிழ்தாரான் வாயில் மருங்குவந்து எய்தா - வாசம்பரந்த மாலையையுடைய பாண்டியனது கோயில்வாயிலின்பக்கத்துவந்து அடைந்து, உள் ளுகள் இல்லாத வேடனை முன்விட்டு - மனத்தில் சிறிதுங் களங்கயில்லாத வேடனை முன்னேவிட்டு, உயிர் அன்னாள் சட்டகம் நேரோவிட்டு - தன் உயிரையொத்த மனை வியினது சரீரத்தை நேரோபோட்டு, எதிர் மாறன் தமர்கேட்ப - எதிரோபாண்டியன் உறவினராகிய மந்திரிமுதலியோர்கேட்க, கை ஒச்சா - கையைமேலேயோக்கி, கண் துளிரிந்தா முறையிடுகின்றான்-கண்ணினின்றும் நீர்சிரிதி முறையிடாநின்றான்.

கோமுறைகோடாக்கொற்றவரோறேமுறையேயோ
தாமனாயாள்வாழ்தண்கடிமார்பாமுறையேயோ
மாமதிவானோன்வழிவருமைந்தாமுறையேயோ
திமைசெய்தாய்போற்செங்கைகுறைத்தாய்முறையேயோ.

(இ-ள்.) கோமுறை கோடாத கொற்றவர் ஏறே - மனுக்கிமுறைமை சிறிது ஞ்சாயாத பாண்டியருள் ஆண்டிங்கம் போல்வாய், முறையேயோ - (உன்னாட்டில் இவ்வாறு நடந்தது) முறையோ, தாமனாயாள் வாழ் தண் கடி மார்பா முறையே யோ - தாமரைமலரின் வாழ்க்கையளாகிய இலட்சுமி வசிக்கும் தண்ணிய விளக்கம மைந்த மார்பையுடையவனே முறையோ, மாமதி வானோன் வழிவரு மைந்தா மு றையேயோ - பெருமைமமைந்த சந்திரன் மரபிற்றோன்றிய மைந்தனே முறையோ, திமை செய்தாய் போல் செங்கை குறைத்தாய் முறையேயோ - கொடுமைசெய்தவ னைப்போலத் தனது செவந்த கையைத் தறித்தவனே முறையோ.

மதுநான்முறை சிறிதுங்கோடாத அரசர்களுள் மிக்கோய் என்பான் கோமு றைகோடாக் கொற்றவரோறே எனவும், அதனால் எல்லாவுலகமுந் தன்னடிக்கீழ்ப்படு

த்தினும் என்பான் தாமரையான்வாழ் தன்கடிமார்பா எனவும், தன்குடைக்கீழ்த் தங்கிய எல்லாவயிரிடத்தும் ஒருபெற்றித்தாய தண்ணளியையுடையா யென்பான் மாமதிவானோன் வழிவருமைந்தா எனவும், ஓர் பாண்டியன் நகரி காவற்பொருட்டு இரவிற் காவலாளர் சோரரது காங்கின்றுரோவென்பதை யறிதற்பொருட்டு அவரறி யாமலுருக்கார்த்து சோதித்துச் செல்லுவான் ஓர்காணியில், மறையவர் வீதியில் வரு வ்கால் அன்றிரவில் ஓரந்தனை தன் மனைவியைநோக்கி நான் காசிக்குச்சென்று நீ ராடிவருங்காறும் நினைப்பாதுகாதொழுதுவாயெனக் கூற, அதைக்கேட்ட அவன் மனைவி யெவ்வாறு என்னைக் காத்தொழுகல் கூடுமென்ற தன் மனைவியை நோக்கிச் சிறிதும் அஞ்சற்க பாண்டியன் செங்கோல் உன் கற்பைக்காக்குமென அவன் மனத்தைத்தேற்றிக் காசிக்குச்சென்றான், அவன் வருங்காறும் இரவில் நகரிசோ தனைசெய்து அம்மறையவன் மனைவியைக் காத்தற்பொருட்டு அம்மனையின்புறத்திற் றங்கி விடியளவுங் காத்துத் தன்னரசிருக்கைக்கு மீள்வோன், ஓர்காளிரவில் காசிக்குச்சென்ற மறையவன் தன்னில்லிற்கு வந்து மனைபாளோடு நிகழ்ந்த செய்திகளை ப்பேசி மிகழ்கூர்ந்திருக்குங்காணியில், அவ்வழிவந்த பாண்டியன் அவ்வில்லில் நிகழும் அரவத்தைக்கேட்டு என்றும் நிகழாத புதுமையின்று கண்டோமெனச் சிறிது க வலைகூர்ந்து ஒருவாறு தன் மனத்தைத்தேற்றி புண்மை யறிதற்பொருட்டு அவ்வீட் டின் கதவைத்தட்ட, அம்மறையோன் அவ்வில்லிற்குரியகுதலால் யாரவன் என்று வினவியபோது சோரபுருடனல்லெனப் பாண்டியனறிந்து காசிக்குச்சென்றுவந்த மறையவனுக்குத் தினந்தோறும் இந்நாள்போல நம்மனையவன் பக்கல் சோரபுரு டன் வருகின்றான் என அவனுக்கு ஐயம் விளைத்தோமே இதென்ன பெரும்பாவம் எனப் பெருங்கவலைகூர்ந்து, அம்மறையவன் அவ்வயத்தை பொழிப்பான் அவ்வீதி யிலுள்ள அந்தணரில்லத்தின் கதவங்கனையெல்லாம் அன்றிரவில் தட்டித் தன்னரசிருக்கைக்குச்சென்றான், அன்றே மறையவரெல்லாம் ஒருசேரக்கூடி என்றும் நிகழாத ஓரற்புதம் இன்று நிகழ்ந்த காரணம்யாதோ, இதை நம்மிறைவனுக்கு அறிவிப்பா மென ஒருங்கேகூடி வைகறையில் தங்கள் கடன்களையொழித்து அரசன் பக்கல் வந்து குறைகூறினார்கள், அதுகேட்ட பாண்டியன் உங்களுக்கெல்லாம் ஒருசேரத் தி மைசெய்தது என்கையென்று அதனைத்தறித்தனன் அவன் மரபில்வந்த நீதியை யுடையாயென்பான் தீமைசெய்தாய்போற் செங்கைகுறைத்தாய் எனவுங் கூறினான்.

பிறங்குங்கோலான்மாறடுகொற்றம்பெறுவேந்த
ஹுறங்கும்போதுந்தன்னருளாணையுலகெங்கு
மறங்குன்றுவாக்காப்பதையென்பவாந்தியாதிம்
மறங்குன்றாதான்செய்கொலைகாவாவழியென்றான்.

(இ-ள்.) பிறங்கும் கோலான் மாறு அடு கொற்றம் பெறுவேந்தன்-விளங்கும் செங்கோலை யுடையவனுக்குப் பகைவனாக்கொல்லும் வெற்றிவாய்ந்த பாண்டியன், உறங்கும்போதும் தன் அருள் ஆணை - உறங்குங்காலத்தும் அவனது அருளாணையா னது, உலகு எங்கும் அறம் குன்றுவாக காப்பது என்ப - (உலகமுற்றும்) தருமங்கு ன்றமல் காப்பதென்று அறிவுடையோர் கூறுவர், அஃது - அந்த அருளாணை, இ மறம் குன்றாதான் செய் கொலை காவாத வழி - இக்கொலைத்தொழில் சிறிதுங் கு றையாத வேடன்செய்த கொலைத்தொழிலைச் சிறிதுங் கரக்காதவகை, யாது என்றான் - யாதுகாரணமோ வென்று முறையிட்டான்.

வாயிலுளார்தமன்னவன் முன்போய்மன்னாநங்
கோயிலின்மாதோர்வேதியன்மாழைக்கொலைசெய்தா
னாயினனென்றோர்வேடனை முன்விட்ட வந்தானைத்
தாயினன்வந்திங்கிட்டயர்கின்றமுன்றியென்றார்.

(இ-ள்.) வாயில் உளார் தம் மன்னவன் முன் போய் - வாயில் காப்பே
தம்மாசன் முன் சென்று, மன்னு - பாண்டியனே, நம் கோயிலின் மாடு ஓர் வே
ன - நமது கோயிலின் பக்கவில் ஓர் அந்தணன், மாழை கொலை செய்தானாயின
என்று ஓர் வேடனை முன்விட்டு - தன்னுடைய மனைவியைக் கொலைசெய்தான்
ஊ ஒரு வேடனை முன்னே விட்டு, அவிர்தானை தாயினன் வந்து இங்கு இட்டு
அயர்கின்றான் என்றார் - இழந்த தன் மனைவியை யெடுத்துவந்து இங்கே போட்
தனியனுய் வருந்துகின்றாருென்று கூறினார்கள்.

செய்தானாயினன் ஒருசொல், தாயினன் முற்றெச்சம்.

(6)

இறைமகனஞ்சாவென்குடைநன்றாலென்காவ
லறமலிசெங்கோலஞ்சபயந்தீர்த்தரசாளு
முறைமையுநன்றன்மண்கலிமூழ்காமுயன்றேந்தும்
பொறைமையுநன்றாலென்றுபுலந்துபுறம்போந்தான்.

(இ-ள்.) இறைமகன் அஞ்சா - பாண்டியனது கேட்டஞ்சி, என் குடை
யு-(உயிர்களுக்கு நிழல்செய்யும்) எனது தவளவட்டக்குடை நன்றாய் இருந்தது
ன் காவல் அற மலி செங்கோல் - எனது காப்பாகிய தருமமிக்க செங்கோலான
அஞ்ச பயம் தீர்த்து - (குடிகளுக்கு நேரிடும்) ஐந்துபயங்களையுந் தீர்த்து, அரசு
ளும் முறைமையும் நன்று-அரசியல் நடத்தும் முறைமையும் நன்றாயிருந்தது,
கலி மூழ்காமுயன்று ஏந்தும் பொறைமையும் நன்று என்று - நிலவுலகம் கலி
மூழ்காமல் தளர்ச்சியின்றி நான் தாங்கும் பொறுமைத்தன்மையும் நன்றாயி
தென்று, புலந்து புறம் போந்தான் - மனம் புலர்ந்து அரசிருக்கையினின்று ட
தில் வந்தான்.

கன்றென்றது - இழிப்புணாமேற் போந்தது குறிப்பெச்சம். ஐந்துபயங்க
வன குடிகளுக்குத் தன்னாலும், தன் பரிசனத்தாராலும், பகைவராலும், கள்
லும், ஏனை விலங்கு முதலிய உயிர்களாலும் வருங்கெடுதிகள் “ மாநிலங்காவ
வான் மன்னுயிர்காக்குங்காலைத் - தானதனக்கிடையுறுதன்னுந் தன்பரிசனத்த
ணனமிகுபகைத்திறத்தார் கள்வராலுயிர்தம்மால் - ஆண்பயமைந்துநீர்த் தறங்
பாணல்லனோ” என்ற திருவிருத்தத்தால் உணர்க.

(

வேதியனிற்குந்தன்மைதெரிந்தான்மெலிவுற்றான்
சாதியின் மிக்காய்வந்துணக்கென்றளர்கின்ற
யோதுதியென்னக்காவலனைப்பார்த்துரைசான்ற
நீதியுளாய்கேளென்றுரைசெய்வானிகழ்செய்தி.

(இ-ள்.) வேதியன் நிற்கும் தன்மை தெரிந்தான் மெலிவு உற்றான் -
ணன் மெலிந்து நிற்கும் தன்மைதெரிந்து மெலிந்து, சாதியில் மிக்காய் உணக்
ந்தது என் - நான்கு வருணங்களுள் மேம்பட்டோய் உணக்கு வந்தது யாது,
கின்றாய் ஒதுதி என்ன-(நீ யாதுகருதி) வருந்துகின்றாய் அது கூறாய் என்று வி
காவலனைப்பார்த்து - அந்தணன் பாண்டியனைப்பார்த்து, உரை சான்ற நீதியு

கேள் என்று நிகழ்செய்தி உரை செய்வான் - புகழ் அமைந்த நீதியுள்ளவனே கேளாய் என்று நடந்த செய்தியைச் சொல்லுவான்.

தெரிந்தான், மெலிவுற்றான் முற்றெச்சங்கள். (உக)

இன்றிவளைக்கொண்டோர்வடநீழலிடையிட்டுச்
சென்றுதணீர்கொண்டியான்வருமுன்னிச்சிலைவேடன்
கொன்றயனின்னானென்றுலையூட்டிங்கொலைவேல்போல்
வன்றிறன்மாறன்செவிதுழைவித்தான்மறையோனால்.

(இ-ள்.) இன்று வேளை கொண்டு ஓர் வடநீழல் இடை இட்டுச் சென்று - இப் பொழுது இந்த இறந்த வெண்மனைய வளைக்கக்கொண்டு ஒரு பெரிய ஆலமரத்தின் நீழலில் இருக்கச்செய்த இவள் தாகவேட்கை தீரப்போய், யான் தண் நீர் கொண்டு வருமுன் இச்சிலைவேடன் கொன்று அயல்கின்றான் என்று - யான் தண்ணீரைக் கொண்டிருவதற்குமுன் இந்த வில்லையேந்திய வேடன் கொலைசெய்த அந்த ஆலமரத்தின் பக்கல் நின்றான் என்று, உலை ஊட்டும் கொலைவேல்போல் - உலையிற்காய்ச்சிய கொலைத்தொழிலையுடைய வேலைச் செவியில் நுழைவிப்பதுபோல, மறையோன் - அந்தணன், வன் திறல் மாறன் செவி நுழைவித்தான் - வன்மையையுடைய பாண்டியன் காதிற் செலுத்தினான்.

மிகவும் கொடியது என்பார் நுழைவித்தான் என்றார். (உஉ)

அந்தணன்மாற்றந்தண்ணையுமுட்கொண்டறநோக்குஞ்
சந்தனவெற்பன்மறவணைநோக்கத்தாழ்ந்தன்ன
னெந்தைபிரானேநாயடியேனின்றெய்ப்பாற
வந்துபுகுந்தேனந்தமரத்தினம்ருங்கோர்சார்.

(இ-ள்.) அந்தணன் மாற்றம் தன்னையும் உட்கொண்டு - மறையவன் கூறிய வார்த்தையையும் தன்னுட்கொண்டு, அறம் நோக்கும் சந்தன வெறபன் - தருமநெறியையும் கூர்ந்துபார்க்கும் பொதியமலையையுடைய பாண்டியன், மறவணை நோக்கவேடனைப்பார்க்க, அன்னான் தாழ்ந்து - அந்தவேடன் வணங்கி, எந்தை பிரானே - எனது தந்தையாகிய லிறைவனே, நாய் அடியேன் - நாயிலுக் கடைப்பட்டவடியேன், இன்று எய்ப்பு ஆற - இப்பொழுது இளைப்பாறும்படி, அந்த மரத்தின் மருங்கு ஓர் சார வந்து புகுந்தேன் - அந்த ஆலமரத்தின் ஓர்பக்கல்வந்து புகுந்து நின்றேன்.

ஓர்பால் நின்று மற்றொருபாற்கோடி அந்தணன்வார்த்தையைக் கேட்டவுடனே வேடனை யொறுத்திலனென்பார் அறநோக்கும் சந்தனவெற்பன்மறவணைநோக்க என்றார். (உங)

ஐயேநாணங்கொன்றவனல்லேன் கொன்றாகக்
கையேன்வேறுங்கண்டிலனென்றானிவளாகத்
தெய்யேறுண்டவாறெவனென்றொதிர்நின்றார்
மெய்யேயையாயானறியேனில்வினாவென்றான்.

(இ-ள்.) ஐயே நாணம் கொன்றவன் அல்லேன் - ஐயே நாணம் கொலைசெய்தவனல்லேன், கொன்றாக கையேன் வேறும் கண்டிலன் என்றான் - கொலைசெய்தவரைக் கீழ்க்கருகிய யானும் வேறுகாணேன் என்று கூறினான், எதிர் நின்றார் இவள் ஆசத்த எய் ஏறுண்ட ஆறு எவன் என்றார் - எதிர்கொ நின்றவர்கள் இவளது சரீரத்தி

ல் அம்புதைத்தருவியவகையாகது என்று வினவினார், ஐயா மெய்யே யான் அதன் இ வினாவு என்னுன் - ஐயனே சத்தியமாகவே இச்செய்தியையானறியேன் அது கூறினான்.

கூய - என்றது அச்சாதிவிற்கூறும் மரியாதை வார்த்தை. எய் என்று வினாத்தொழிற்பெயர் அம்பின்மேல் நின்றது தொழிலாகுபெயர்.

இக்கொலைசெய்தான்யானலென்னுதுளன்னென்னத்
தக்கவனையோதறுகண்மறவனுரைமெய்யோ
சிக்கவொறுத்தாலல்லதையுண்மைசெப்பானென்
றோககவுரைத்தார்மந்திராளுள்ளார்பிறொல்லாம்.

(இ-ள்.) இக் கொலை செய்தான் யான் அல்ல என்பது உளன் என்னத்
உனையோ - இர்தக் கொலையைச் செய்தவன் நான் அல்லேன் என்று பொய்கூறு
செய்தேன் என்று மெய்கூறத்தக்க மாபிற றோன்றினவனோ, சது கண் மறவன
ரை மெய்யோ-(இவன் இயற்கையாகவே) கொலைத்தொழிலையுடையவேடன இ
கூறும்வார்த்தை யுண்மையோ, சிக்க ஒறுத்தால் அல்லது உண்மை செப்பான்
று - கடினமாகத் தண்டித்தாலன்றி யுண்மைகூறுவென்று, மந்திரர் உள்ளார்
எல்லாம் ஒக்க உரைத்தார் - அமைச்சரும் மற்றையாவரும் பொருத்தக் கூறினார்

மன்னன்ருறுமற்றதுசெய்யின்னெனமள்ளர்
பின்னந்தண்டாசெய்தனர்கேட்கப்பிழையில்லான்
முன்னஞ்சொன்னசொற்பெயராணய்மொழியாநின்
றின்னந்திரத்தேருமினென்றானென்செய்வான்.

(இ-ள்.) மன்னன் தானும் மற்றது செய்யின் என - அரசனும் அடைச்செய்
யுங்கள் என்று கூற, மள்ளர் பின்னம் தண்டம் செய்தனர் கேட்க - ஒறுப்பவரு
ன்பு ஒறுத்துக்கேட்க, பிழையில்லான் முன்னம் சொன்ன சொல் பெயராணம்
மொழியாநின்ருன் - குற்றமில்லாத அவ்வேடன் முன்பு சொல்லிய சொல்லினின்றும்
காதலனாகி நான் கொன்றேன் அல்லேன் என்றகூறுகின்றான், இன்னம் திர
யின் என்றான் என்செய்வான் - இன்னமும் முற்றும் பார்த்தறியுங்கள் என்று பா
டியன் கூறினான் (இதுவன்றியாதுசெய்யவல்லான்.)

தண்டித்தற்கு உடன்படான் என்பான் மற்றதுசெய்யின் என்றான். மெ
யாநின்று என ஈறுதொக்கு நின்றது “நட்டில்வழிச்சேறணல்கூர்ந்தது” எ
ழுதுமொழிக்காஞ்சியால் உணர்க. (உ

ஆற்றவொறுக்குந்தண்டமுடஞ்சார்னகின்ற
கூற்றமுமொன்றேகொன்றகுறிப்புமுக்கந்தோற்றன்
மாற்றவரோயோமாவோபுள்ளோவழிவந்த
கோற்றோடியைக்கொன்றென்பெறவல்லான்கொலைசெய்வான்

(இ-ள்.) ஆற்ற ஒறுக்கும் தண்டமும் அஞ்சான் - மிகவும் தண்டிக்கும் த
ட்டையுஞ் சிறிதும்ஞ்சான், அறைகின்ற கூற்றமும் ஒன்றே - (தண்டத்திற்குஞ்
சிறிதும் பிறழாது) இவன் கூறுகின்ற வார்த்தையுமொன்றே, கொன்ற குறிப்பும்
கம் தோற்றன் - கொலைசெய்த குறிப்பினையும் சிறிதும் தன்முகத்திற் காட்டா
(ஆதலால்) மாற்றவரோயோ - (அந்தணன்வழிவந்த) பகைவரோ மாவோ புள்ளோ

அன்றியிருக்கமோ பறவையோ, கொலை செய்வான் - கொலைசெய்யுமில்வேடன், வழிவந்த கோல் தொடியை கொன்று என் பெற வல்லான் - வழியில்வந்த இப்பெண்ணைக்கொன்று யாதுபயன்பெறவல்லான் (ஒன்றுமில்லையே.)

கோற்றொழி - கோல்போலத் திரண்ட வளையலையணிந்த முன்கையை யுடையான் என நின்றலால் வீட்ட அன்மொழித்தொகை. (உ௭)

கைதவனாமிக்கானவனேயோபிறரோயோ
செய்தவர்பாரோபிக்கொலைவேட்டஞ்செய்தோர்மா
வெய்தவிலக்கிற்றப்பியகோற்றானே னுண்டிம்
மைதவழ்கண்ணாண்மாய்ந்தனளேயோவறியேனல்.

(இ.ள்.) இக் கொலை செய்தவர்-இந்தக்கொலைசெய்து முடித்தவர், கைதவன் ஆம் இ கானவனேயோ-வஞ்சகனாகிய இவ்வேடனோ, பிறரோயோ-பிறரோ, யாரோ-எவரோ, வேட்டஞ் செய்தோர் மா எய்த இலக்கில் தப்பிய கோல் தான் ஏறாண்டு-வேட்டையாடினவர்கள் மிருகத்தைக் குறியாகக்கண்டெய்த குறியினின்றும் தப்பிய அம்பானது கைத்தருவுதலால், இ மை தவழ் கண்ணாண்மாய்ந்தனளேயோ - இந்தமையெழுதிய கண்களையுடைய பார்ப்பனி இறந்தாளோ, அறியேன்-(யான்) ஒன்றுமறியேன். (உ௮)

என்னமுன்னித்தென்னவனின்னமிதுமுன்னா
றன்னாலாயத்தக்ககையென்றான்றகவிற்றம்
மன்னாரந்நூலாய்ந்திதுநூலாலமையாதான்
மன்னுதெய்வத்தாலேதேறும்வழியென்றார்.

(இ-ள்.) என்ன முன்னி - என்றுகருதி, தென்னவன் - குலோத்துங்கபாண்டியன், இன்னம் இது முன் நூல் தன்னால் ஆய தக்கது என்றான் - இன்னமுமிதனை முதனூலால் ஆராய்ந்தறியத்தக்கது என்கூறினான், தகவில் தம் அன்றார் அந்நூல் ஆய்ந்தது - தகுதியினால் தம்மையொத்த முதறிவுடையோர் அந்த முதனூலை யாராய்ந்து, இது நூலால் அமையாது-இகனை அம்முதனூலால் ஆராய்ந்தமைதல்முடியாது, மன்னு தெய்வத்தாலே தேறும் வழி என்றார் - பாண்டியனே தெய்வத்தாலாராய்ந்தறியும் வழி இதுவென்று கூறினார்கள்.

முன்னால் - வேதத்தைத்தழுவிய சோதிடனால், அதனைப் பிறழ்வுணர்ந்தார் என்பார் ஆய்ந்திதுநூலாலமையாது என்றார். ஐ சாரியை. (உ௯)

வேந்தர்கள்சிங்கம்வேதியனைப்பார்த்திதுதீர
வாய்ந்துனதுள்ளக்கவலையொழிப்பேனஞ்சேனின்
னேந்திழையீமக்கடனிறுவிப்போதென்றேவித்
வெங்கைத்தார்மறவோனைச்சினைசெய்தான்.

(இ-ள்.) வேந்தர்கள் சிங்கம் வேதியனை பார்த்து - அரசர்களுள் ஆண்சிங்கம் போன்ற பாண்டியன் அந்தனைப் பார்த்து, இது தீர ஆய்ந்து உனது உள்ளம் கவலை ஒழிப்பேன் - இந்தச்செய்தியைத் தீரவாராய்ந்து உனது மனக்கவலையையொழிப்பேன், அஞ்சேல் - (நீசிரிதம்) அஞ்சாதே, இப்போது நின் ஏந்திழை நாமம் கடன் நிறுவு என்று ஏவி - இப்போது உன்மனைவிக்குச்செய்யும் தகனமுதலிய நாமக்கடகட.

ன்களை நடத்தென்று ஏவி, வேங்கைதேம் துணர் தார்மறவோனை சிறை செய்தான் - வேங்கைமரத்தின் தேன்சிற்தும் பூங்கொத்தாலாகிய மாலையையணிந்த வேடனைச் சிவறச்சாலையில் அடைவித்தான். (௩௦)

மின்னளையாடன்செய்கடன்முற்றமீண்டோனைத்
தன்னமர்கோயிறசடைவரினவைத்துத்தானேகித்
கொன்னவிலவேலான்றங்கள்ருடிககோர்குலதெய்வ
மென்னவீருந்தாரடிகள்பணிந்தானிதுகூறும்.

(இ-ள்.) மின் அணையாள் தன் செய்கடன் முற்ற மீண்டோனை - மின்னலை யொத்த தன்மனைவிக்குச் செய்தற்குரிய கடன்களைச் செய்துமுடித்துத் திருப்பியவ ந்தணனை, தன் அமர் கோயில் கடை வயின் வைத்தது - தன்னால் விரும்பப்பட்டகோ யிலின் கடைவாயிலில்வைத்தது, கொள்நவில் வேலான் தான் ஏகி - கொலைத்தொழி ல்செய்யும் வேலையேந்தியபாண்டியன் தான்சென்று, தங்கள் குடிக்கு ஓர் குலதெய் வம் என்ன இருந்தார் அடிகள் பணிந்தான் இது கூறும் - தமதுகுடிக்கு ஒருகுலதெ ய்வமாகவிருந்த சோமசுந்தரக் கடவுளுடைய திருவடிதனைவணங்கி இது கூருநின் றான்.

பாண்டியர்களுக்கு ஓரிடையூறுவரின் முன்சென்றுதவிர்க்கும் கடவுள் சோ மசுந்தரக்கடவுள் ஆதலால் தங்களுக்குக் கோர் குலதெய்வமென்ன இருந்தார் என் றார். அதனை முன்னும் பின்னும் கூறியிருத்தலைக்காண்க. (௩௧)

கொச்சக்கலிப்பா.

மன்றமணியேயிம்மறவன்றன்பார்ப்பணியைக்
கொன்றானேபிறர்பிறிதாற்கொன்றதோவீதுவறநா
லொன்றலுமளப்பரிதாக்கிடந்ததா லுன்னருளா
லென்றழவுகெடத்தேற்றபென்றிரந்தானவ்வேலை.

(இ-ள்.) மன்று ஆடும் மணியே - வெள்ளியம்பலத்தான் நிருத்தஞ்செய்யும் மாணிக்கமே, இ மறவன் தான் பார்ப்பணியை கொன்றானே - இந்தவேடன்தான் பார்ப்பணியைக் கொலைசெய்தவனே, பிறர் பிறிது ஆல் கொன்றதோ-(இவனன்றிப்) பிறர் வேறுகாரணங்கருதிக் கொலைசெய்ததோ, இது அற நூல் ஒன்றாலும் அளப்பு அரிதாக கிடந்தது - இச்செய்தி மிகவும் சோதிடநூலுள் ஒருநூலாலாகிலும் அளந் தறிதற்கரியதாக விருந்தது, உன் அருளால் என் தாழ்வுகெட தேற்றாய் என்று இர ந்தான் - உனது திருவருளாலே எனது குறைவுதீரத் தெளிவிப்பாய் என்று குறை இரந்தான், அவ் வேலை - அக்காலையில்.

இம்மறையவனுக்கு வழிப்பகையாயுள்ளவன் அதவாயிலாகவந்த தனித்தவ ழிக் கொலைசெய்தானேவெண் றையங்கொண்டான் என்பார் பிறர்பிறிதாற்கொன்ற தோ எனவும், உபாய நான்கனுள் தண்டங் கொடிதாதலால் என்றழ்வுகெட எனவு ங்கூறினான். (௩௨)

திருநகரின் புறம்பொருசார்குலவணிகத்தெருவின்க
றொருமனையின்மணமுளதங்கந்தனைனோடொருங்குநீ
வருதியுனதுளந்தேறமாற்றமெலாந்தேற்றுதுமென்
நிருவிசும்பினகடுகிழித்தெழுந்ததாலொருவாக்கு.

(இ-ள்.) திரு நகரின் புறம்பு ஒரு சார் வணிகர் குலம் தெருவின் கண்-இந்த மதுரைநகரின் புறம்பே யொருபக்கத்தில் வணிகர்குலத்தெருவில், ஒரு மனையில் மணம் உளது - ஒருவீட்டில் கல்லியாணம் நடக்கின்றது, அங்கு அந்தணன் ஓடு ஒருங்கு நீ வருகி - அங்கு மறையவனோடு ஒருசேர நீவருவாய், உனது உளம் தேறாத மாற்றம் எல்லாம் தேற்றுகும் என்று - உன்மனத்தெளியாத செய்குடியெல்லாம் தெளிவிப்பேமென்று, இரு விசம்பின் அகடு கிழித்து ஒரு வாக்கு எழுந்தது - பெரியது காயத்தின் வயிற்றைக் கிழித்து ஒரு அசரீரி எழுந்தது. (௩௩)

திருவாக்குச்செவிமடுத்துச்செழியன்றன்புறங்கடையிற் .
பெருவாக்குமறையவனோடொருங்கெய்திப்பெரும்பகல்போய்க்
கருவாக்குமருண்மாலேக்கங்குல்வாய்த்தன்னைவேற்
றுருவாக்கிக்கடிமனைபோயொருசிறைபுக்கினிதிருந்தான்.

(இ-ள்.) செழியன் திரு வாக்கு செவி மடுத்து - பாண்டியன் அந்த அசரீரியைத் தனது செவிநிரம்பக்கேட்டு, தன் புறம் கடையில் பெரு வாக்கு மறையவனோடு ஒருங்கு எய்தி-தனது கடைவாயிலிலுள்ள (சிவபெருமான்) பெருவாக்காகிய வேதத்தையுணர்ந்த அந்தனனோடு ஒருசேர விருந்து, பெரும் பகல் போய் - பெரிய பகற்பொழுது சுழிந்து, கருவாக்கும் மருள் மாலை கங்குல் வாய் - கருநீர்த்தைப்பெருக்கும் மயங்கும் மாலைக்காலத்தில்வந்த இராப்போதில், தன்னை வேறு உருவாக்கிகடி. மனை போய் - தன்னை வேற்றுமையொன்றுவென்று வணிகத்தெருவிலுள்ள கல்லியாணவீட்டிற்சென்று, ஒரு சிறை புக்கு இனிது இருந்தான் - ஒருபக்கத்தில் மறைந்து புருந்து இடையூறின் நி யிருந்தான்.

அரசனமையத்தை மாற்றவர்மறைந்தொழுகி நாடித்திரிவாராதலால் தன்னை வேற்றுருவாக்கி என்றார். (௩௪)

அன்றிறைவனருளாலங்கவர்கேட்கவம்மனைபின்
மன்றன்மகன்றனக்களந்தநாளுலப்பமறையிருட்
குன்றமிரண்டெனவிடுத்தகொடும்பாசக்கையினர்வாய்
மென்றுவருஞ்சினத்தவரிலொருவனிதுவினவுமால.

(இ-ள்.) அன்று இறைவன் அருளால் - அக்காலையில் சோமசுந்தர்க்கடவுள் திருவருளால், அங்கு அவர் கேட்க - அவ்விடத்திற் பாண்டியனும் மறையவனுங்கேட்கும்படி, அ மனையில் மன்றல் மகன் தனக்கு அளந்த நான் உலப்ப - அந்தக்கல்லியாணவீட்டில் மணமகனுக்கு வரையறுத்த ஆயுள்நாள்முடிய, மறல்-இயமனானவன், இருள் குன்றம் இரண்டு என்ன விடுத்த - கரிய விரண்டுமலைகளை யேவியதுபோலவிய, கொடும் பாசம் கையினர் - கொடியபாசத்தை யேந்திய கையினரும், வாய் மென்றுவரும் சினத்தவரில்-வரையமென்றுவரும் கோபமுமுடைய காலபடர்களுள், ஒருவன் இது வினவும் - ஒருவனிது வினவுகின்றான்.

வினைப்பயன் தொலைந்ததென்பார் அளந்தநாளுலப்ப எனவும், கன்றிய கோபமுடையவர் என்பார் வாய் மென்றுவருஞ் சினத்தவர் எனவுங்கூறினார். (௩௫)

இன்றேயிங்கிவனுயிரைத்தருதிரொனுமிரும்பகட்டுக்
குன்றேறுங்கோணுனாயற்கொள்வதெவன்பிணியுடம்பி

லொன்றேனுமிலனெருகாரணியின்றியுயிர்கொள்வ
தன்றேயென்செய்துமெனமற்றவனீதறைகிற்பான்.

(இ-ள்.) இன்றே இங்கு இவன் உயினை தருகிறீர் என்னும் - இப்பொழுதே இம்மதனாயில் ஒரு குரோசத்துக்கப்பாலுள்ள இம்மணமகனுடைய வுயினைக் கொடுப்பீர் என்று ஏவும், இரும் பகடு குணம் ஏழும் கோன் உரையால் கொள்வது எவன் - பெரிய வெருமைக்கடாவாகிய மலையின்மேல் ஏறிவரும் தமது அரசனுடைய அனுஞ்ஞயால் கவர்வது எவ்வாறு, பிணி உடம்பில் ஒன்றேனும் இவன்-இவனோ நோய் தன்னுடம்பில் சிறிதேனும் இல்லான், ஒரு காரணம் இன்றி உயிர் கொள்வது அன்றே - ஒருகாரணமூலில்லாம லொருவனுயினாக் கவர்வதல்லவே, என் செய்தும் என - நாம் யாதுசெய்வோமென்றுகூற, மற்றவன் - வேறொருபுடன், ஈது அறைகிற்பான் - இதனைக் கூறுகின்றான்.

காசியில் சிவசந்திகிக்கு ஐந்தகுரோசத்துக்கப்பாலும், காளாஸ்திரியில் அவ்வாறும், சிதம்பரத்தில் இரண்டுகாதவழிககப்பாலும், மதுரையில் ஒரு குரோசத்துக் கப்பாலும் இயமன் சஞ்சரிக்கக்கூடுமாநால் ஒரு குரோசத்துக்கப்பால் என்றும்.()

ஆற்றாலேறுண்டகணையருகொதுங்கும்பார்ப்பனியைக்
காற்றால்வீழ்த்தெவ்வாறுகவர்ந்தேமப்படிநீந்தச
சாற்றாரவாரத்திறும்பறுத்துப்புறநின்ற
வீற்றுவைவெருள விடுத்திவனாகவிகவர்கென்றான்.

(இ-ள்.) ஆறு ஆல் ஏறுண்டகணை - வழியில் நின்ற ஆலமரத்திற் சிக்குண்ட அம்பினை, அருகு ஒதுங்கும் பார்ப்பனியை - அவ்வாலமரத்தின் அருகில் நிழலிற்கொதுங்கிய பார்ப்பனப்பெண்ணை, காற்றால் வீழ்த்த எ ஆறு கவர்ந்தேம் - நாம் கொண்ட காற்றுவடிவால் அலைத்து வீழ்த்து எப்படி உயிர் கவர்ந்தோம், அப்படி - அப்படியே, புறம் நின்ற ஈற்று ஆவை - புறத்திற் கட்டுண்டிருநின்ற ஈற்றுப்பசுவை, இந்த சாறு ஆர வாரத்தில் தாம்படி அறுத்து - இந்தக்கல்லியான ஆரவாரத்தினால் சிக்கெனக்கட்டிய தாம்பினையறுத்து, வெருள விடுத்த இவன் ஆவி கவாக என்றான் - அது வெருண்டோடத் தூத்தி இவனுடைய உயினைக் கொள்ளை கொள்ளக்கடவோமென்று கூறினான்.

காற்றுக் காலபடர்வழியாயியங்குதலின்மையால் நாம்கொண்ட காற்றுவடிவால் எனப் பொருள்கூறினும். (கூஎ)

அந்தமொழிகேட்டரசனருமறையோய்கேட்டனையோ
விந்தமொழியெனப்பனவனிவனிவ்வாற்றந்தாலென்
பைந்தொடியாளிறந்ததுமப்படியேயென்மனக்கவலை
சிர்தவிதுகாண்பேனென்றொருங்கிருந்தான்றென்னெனொழும்.

(இ-ள்.) அரசன் அந்த மொழி கேட்டு - பாண்டியன் யமபடர் தம்முட்குறிய அந்தவார்த்தையைக்கேட்டு, அரு மறையோய் இந்த மொழி கேட்டனையோ என - அரியவேதங்கையுணர்ந்த வந்தணனே யிந்தவார்த்தையைக் கேட்டாயா வென்றுகூற, பனவன் இவன் இவ்வாறு இறந்தால் - கேட்டவந்தணன் இந்த மணமகன் இந்த வகையால் செய்தால், என் பைந்தொடியான் இறந்ததும் அப்படியே - என் மனைவி செத்ததுவுமவ்வகையே, என் மனம் கவலை சிர்த இது காண்பேன் என்று - என்ம

னவருத்தங்கெட இக்காட்சியையும் நான் காண்பென்னெனுகூறி, தென்னை ஒடும் ஒருங்கு இருந்தான் - பாண்டியனோடும் அவ்விடத்தி லொருசேரவிருந்தான்.

அசரீரீயி னுண்மையை யறியானுதலால் என் மணக்கவலைந்த விதுகாண்பென் என்றான். (௩௮)

ஒட்டியபல்கிளை துவன்றியொல்லொலிமங்கலந்தொடங்கக்
கொட்டியபல்லியமுழங்கக்குழியியவோசையின்வெருண்டு
கட்டியதாம்பிறப்புனிற்றுக்கற்றொஹான்றெதிர்த்தோடி
முட்டியதான்மணமகனைமுடிந்ததாலவனாவி.

(இ-ள்.) ஒட்டிய பல்கிளை துவன்றி ஒல்லொலி மங்கலம் தொடங்க - விடாது தொடர்ந்துவந்த பலசுற்றத்தாரும் தம்முள் நெருங்கி ஒல்லென்னுமொலியோடு மங்கலச்செயல்களை ஒருபால் தொடங்கவும், கொட்டியபல் இயம் முழங்க-தாக்கிய பலவாச்சியங்கள் ஒருபால்முழங்கவும், குழியிய ஓசையின் வெருண்டு - (இவ்வாறு) ஒருசேரத்திரண்ட வோசையால் பயந்த, கட்டிய தாம்பு இத - பிணித்தகயிது அற, புனிது கன்று ஆ ஒன்று எதிர்த்த ஓடி மணமகனை முட்டியது - ௨ னைமையையுடைய கன்றையுடைய பசுவொன்று எதிர்த்தசென்றோடி மணமகனை முட்டியது, அவன் ஆவி முடிந்தது - அம்மணமகன் பிராணன் ஒழிந்தது.

என்றுங் கேட்டறியாத முழக்கமாதலால் குழியிய வோசையின் வெருண்டு என்றான். (௩௯)

மணமகனேபிணமகனாய்மணப்பறையேபிணப்பறையா
யணியிழையார்வாழ்த்தொலிபோயமுகையொலியாய்க்கழியக்
கணமதனிற்பிறந்திதுமிக்காயத்தின்வரும்பயனை
புணர்வுடையார்பெறுவருணர்வொன்றுமிலார்க்கொன்றுமிலை.

(இ-ள்.) மணமகனே பிணமகனாய் - மணமகனே உயிர்கழிந்த பிணமாய் மணப்பறையே பிணப்பறை ஆய் - மணத்திற்குரிய வாச்சியமே சாக்காட்டிப்பறையாய், அணி இழை யார் வாழ்த்தொலி போய் - அணிந்த வாரபரணங்கையுடைய சுபமங்கலிகள் வாழ்த்தொலி கழிந்த, அமுகை ஒலி ஆய் கழிய - அந்த மணமனை முற்றும் அமுகை யொலி யாய் முடிய, கணம் அதனில் பிறந்து இறும் இக்காயத்தின் வரும் பயனை-ஒருகணப்பொழுதில் (நீற்குமிழிபோற்) றோன்றி அழியும் இந்தச் சரீரத்தால்வரு பிரயோசனத்தை, உணர்வு உடையார் பெறுவர் - அறிவுடையவர் அடைவார், உணர்வு ஒன்றும் இல்லார்க்கு ஒன்றும் இல்லை - அறிவுசுறிதும் இல்லார்க்குச் சிறிதும் பெறுதலில்லை.

கணமதனிற் பிறந்திதுமிக்காயம் என்றமையால் நீநிற் குமிழிபோற் றோன்றியழியும் என்றும். “மன்றக்கறக்க மணப்பறையாயின - அன்றவர்க்காகே பிணப்பறையாய்ப்-பின்றையொலித்தது முண்டாமென்று” என்ற மூதுணையை இது புதுக்கியதாதலால் அதனிற் கூறியபொருளை இங்கு விரித்தும் “உய்ந்தபோமாதே-வலிக்குமாமாண்டார்மனம்” என்பதின பொருள்தோன்ற இக்காயத்தின் வரும்பயனை உணர்வுடையார்பெறுவருணர்வொன்றுமிலார்க்கொன்றுமிலை என்பதனால் விரித்துங் கூறினார். உயிர்கழிந்த வுடம்பைப் “படுமகன்கிடக்கைகாணாஉ” என்றாற் போலப் பிணமகனாய் என்றான். (௪௦)

கண்டரனந்தனைன்னகாரியஞ்செய்தேனெனத்தன்
வண்டார்பூங்குழன்மனைவிமாட்சியினுங்கழி துன்பம்
கொண்டான்மற்றவனெடுந்தன்கோயில்புகுந்தலர்வேப்பந்
தண்டாரானைமச்சர்க்கும்பிறர்க்குமிதுசாற்றினான்.

(இ-ள்.) அந்தனைன் கண்டான் - மறையவன் பார்த்தான், என்னகாரியம்
செய்தேன் என்ன - நானென்ன காரியஞ்செய்து முடித்தேனென்று, தன் வண்டு
ஆர் பூங்குழல் மனைவி மாட்சியினும் - தனது வண்டிகள் மொய்த்த மலையாணிந்த
கூந்தலையுடைய மனைவிமாண்டுகிலும், கழி துன்பம் கொண்டான் - மிக்க துன்பத்
தையடைந்தான், அவர் வேப்பம் தண் தாரான் - வேப்பமலரால் ஆகிய தண்ணிய
மாலையையணிந்த பாண்டியன், மற்று அவன் ஓடும் தன் கோயில் புகுந்து - அக்க
வலைகொண்ட அந்தனைனோடும் தனது கோயிலுட்சென்று, அமைச்சர்க்கும் பிறர்க்கு
ம் இது சாற்றினான் - மந்திரிகளுக்கும் அவரொழிந்த எளையோர்க்கும் இந்த வியப்
பினையெடுத்துக் கூறினான்.

மாட்சி - மாட்சி என்னுந் தொழிற்பெயரின் முதலிலே மாள் ஆதலால் - மா
ண்டுகிலும் என்று பொருள் கூறினும். ஒன்று முனராத வேடனுக்குத் தான் பெரு
நதுன்புறுத்தியது பேரபராதமாதலால் மனைவிமாட்சியினுங்கழி துன்பங்கொண்டா
ன் என்றார். (சக)

மறையவனையின்னுமொருமணமுடித்துக்கோடியென
நிறையவரும்பொருளீந்துநீபோதியெனவிடுத்துச்
சிறையமுவுத்திடைக்கிடந்தசெடித்தலையவிடிஞ்ஞரல
கறைபுடல்வேடனைத்தொடுத்தகால்யாப்புக்கழல்வித்து.

(இ-ள்.) மறையவனை இன்னும் ஒரு மணம் முடித்துக் கோடி என - அந்த
ணைநோக்கி யின்னுமொரு விவாகத்தை முடித்துக்கொள்வாய் என்று, அருமபொ
ருள் நிறைய ஈந்த - அரியபொருளை நிறையத்தந்து, நீ போதி என விடுத்து - நீ
போவாய் என்று விடைகொடுத்து, சிறை அமு வத்து இடை கிடந்த - சிறைக்கூட
மாகிய கொடியநிலத்தில் அமுந்திக்கிடந்த, செடி தலைய விடி ஞ்ஞரல - முடை நாற்ற
ம்பொருந்திய தலையையுடைய இடிபோன்ற குரலையுடைய, கறை உடல் வேடனை-
கரியசீர்த்தையுடைய வேட்டுவனை, தொடுத்தகால் யாப்பு கழல் வித்து - பூட்டிய
கால் விலங்கைத்தறித்து.

வேறு பலவருக்கிய தலைய, குரல என்னும் கிளையடியாகப் பிறந்த குறிப்பு
வினைப் பெயர்ச்சங்கள் வேடன் என்னும் பெயரைத் தனித்தனி கொண்டன. க
றையுடல் என்பது இடைப்பிறவால். (ச௨)

தெளியாதேயாமிழைத்ததீத்தண்டம்பொறுத்தியென
விளியாவின்னருள்சுரந்துவேண்டுவனநலிநல்கி
யளியானுமனத்தரசனவனையவனிடைச்செலுத்திக்
களியானைவிழுவெய்தகொளரியனைப்போய்ப்பணிவான்.

(இ-ள்.) யாம் தெளியாதே இழைத்த தீதண்டம் பொறுத்தி யென - யாம்அ
றியாமற்செய்த கொடுத்தண்டத்தைப் பொறுப்பாய் என்று, விளியா இன் அருள் சுர
ந்து - அருகில்அழைத்து இனியவருள்செய்து, வேண்டுவன நலி நல்கி - அவன் வே

ண்வெனவற்றை நிரமபத்தந்து, அளி ஆனது மனத்து அரசன் - தண்ணளிநீங்காத மனத்தையுடைய பாண்டியன், அவனை அவன் இடை செலுத்தி-அந்தவேடனை அவனிருக்குமிடத்திற் செலுத்தி - களியானைவிழ எய்த கௌரியனை போய் பணிவான்-சமணரோவிய மதமயக்கத்தையுடைய யானைபட அம்புதொட்ட செளந்தரபாண்டியராகிய சோமசுந்தரக்கடவுளைத் திருக்கோயிலுட்சென்று வணங்குவான்.

மதுரீதி கோடாச அரசனாலால் அளியானை மனத்தரசன் எனவும், அத்தண்ணியுடையோ துதலால் யாயிழைத்த தீத்தண்டம் பொறுத்தியென இன்சொற்கூறியும், அவனுக்குத் தீத்தண்டத்தால் வந்தகவலையற வேண்டுவன கொடுத்தலால் நளி நல்கி எனவும், இவற்றும் சாமதானோபாயங்கள் 66 பதனை தோன்ற அவனை யவனிடைச் செலுத்தியெனவும் கூறினார். (ச௩)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆதரம்பெருகப்பாவியேன்பொருட்டெம்மடிகளிரரும்பழியஞ்சு நாதராயிருந்தீரொந்தையார்க்குண்டே நான்செயத்தக்கதொன்றென்னுக் காதலின்புகழ்ந்துபன்முறைபழிச்சிக்களையின்மாபுசனை சிறப்பித்தேதமதகற்றியுலகினுக்குயிராயிருந்தன னிறைகுலோத்துங்கன்.

(இ-ள்.) எம் அடிகள் நீர்-எமது அடிகளே நீவிர், ஆதரம்பெருக பாவியேன் பொருட்டு-அன்புமீக்கூரப் பாவியேனாகிய என் நிமித்தமாக, அரும்பழி அஞ்சு நாதர் ஆய் இருந்தீர் - அரியபழி யஞ்சிய நாதராய் இருந்தீர், எந்தையார்க்கு நான் செய்த தக்கது ஒன்று உண்டோ என்னு - என் தந்தையாராகிய தேவரீர்க்கு என்னுற் செய்யத்தக்கது ஒரு கைமாலுனதோவென்று, காதலின்புகழ்ந்து - பேரன்பால்புகழ்ந்து, பல் முறை பழிச்சி களையில் மாபுசனை சிறப்பித்தது - பலதரம்துதித்து அளவிறந்த மகாபுசனையை ஆதி மறையவர்களால் சிறக்கச்செய்து, உலகினுக்கு ஏதம் அது அகற்றி உயிராய்-குடிகளுக்குவரும் ஐந்தகுறறங்களையுமொழித்துத் தானொரு உயிராய், இறை குலோத்துங்கன் இருந்தான்-அரசனாகிய குலோத்துங்கபாண்டியன் களிகூர்ந்திருந்தான்.

பாண்டியன் யாதோர் குற்றமுமில்லாத வேடனைத் தேருது கடுத்தண்டஞ் செய்தமையால், அவனுக்கு அறியாமையால் வரும் அரும்பழியை யஞ்சி யோம்பி னமையின் இத்திருவினையாடலால் அரும்பழி யஞ்சுநாதர் என ஒரு திருப்பெயர் போந்தமையின் அரும்பழி யஞ்சுநாதராயிருந்தீர் எனவும், என்னைப்பழிக்கடலினின்னு களாயேற்றிய தேவரீருக்கு என்னுஞ்செய்யும் கைமமாறு சிறிதுயின்மையால் எந்தையார்க்குண்டே நான் செய்தத்தக்கதொன்றென்னு என அவன் கூற்றாகவும் சிவ பிரானு வப்பச்செய்யும் பணி துதித்தலும் பூசனையுமாதலாற் புகழ்ந்து பன்முறை பழிச்சிக் களையின் மாபுசனை சிறப்பித்து எனவும் கூறினார். (ச௪)

பழியஞ்சினபடலம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உள்படத் திருவிருத்தம் - கடுகூக.

இருபத்தாறாவது. மாபாதகந்திர்த்தபடலம்.

கலிவிருத்தம்.

வேதநாயகன்வெம்பழியஞ்சிய
நாதனுநலனிதுநல்கிய
தாதையைக்கொலைசெய்ததனையன்மா
பாதகந்தனைத்திர்த்தமைபாவொம்.

(இ-ள்.) வேதம் நாயகன் - வேதங்கட்டிவைவனுசிய சோமசந்தரக்கடவுள், வெம்பழி அஞ்சிய நாதன் ஆன நலன் இது - அரும்பழிக்குஞ்சிய நாதனாகிய திருவிளையாடலிது, நல்கிய தாதையை கொலை செய்த தனையன் - தன்னைப்பெற்றபிதாவைக் கொலைசெய்த வந்தனனுடைய. மாபாதகந்தனை திர்த்தமைபாழ்வாம் - மகாபாதகந்தைத்திர்த்த திருவிளையாடலை இணிக்கூறுவாம்.

விதிவிளக்கமைந்த வேதத்துக்கு இறைவனுதலால் வெம்பழியஞ்சிய நாதனுனார் என்பார் வேதநாயகன் எனவும், ஏனைத்தலங்களிலொழித்தற்கரிய மாபாதகம் இத்தலத்தி லொழியுமென்பார் மாபாதகந்தனைத் திர்த்தமை யெனவுங் கூறினார்.(க)

விராசெய்மாலேக்குலோத்துங்க மீனவன்
நிராசெய்நீர்நிலஞ்செங்கோல்செலத்தனி
யரசுசெய்யுமந்நாளிலவந்தியென்
றுனாசெய்மாநகராநொருபூசரன்

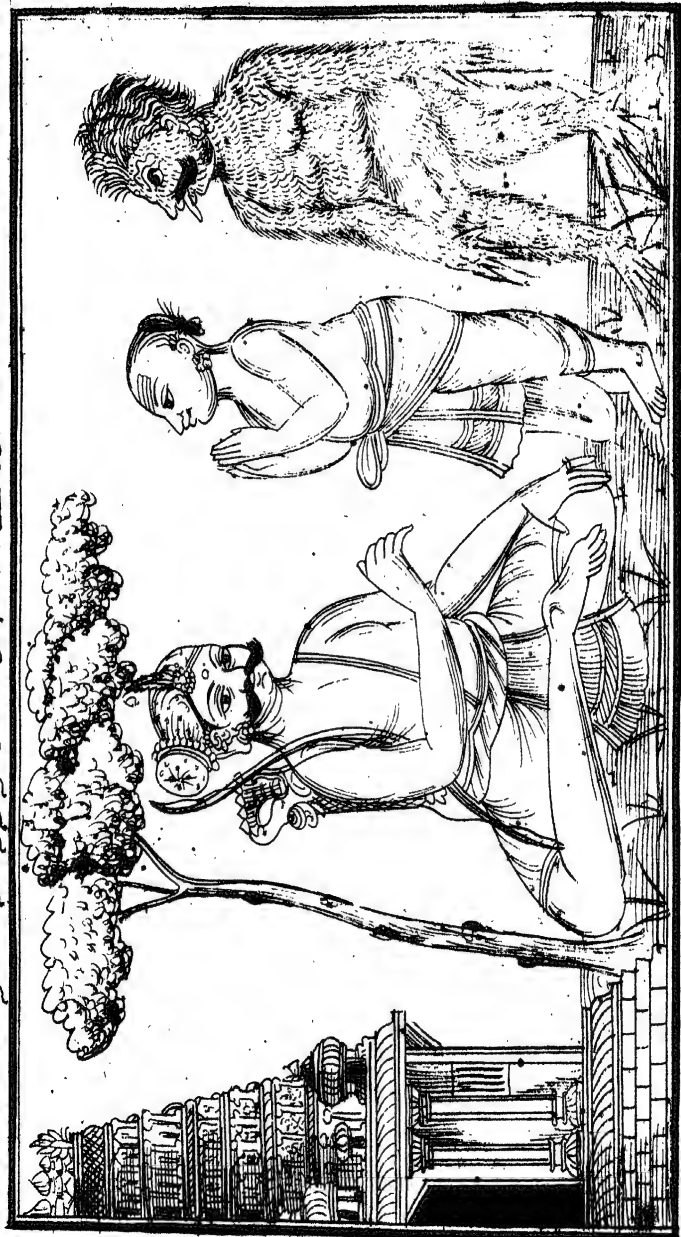
(இ-ள்.) விராசெய் மாலே குலோத்துங்க மீனவன் - வாசம் வீசும் மலர் மாலையை யணிந்த குலோத்துங்க பாண்டியன், திராசெய் நீர் நிலம் செங்கோல் செல்ல-அலைவீசும் கடல்குழந்த நிலவுலகமுற்றும் தன்னு செங்கோல் செல்ல, தனி அரசு செய்யும் அந்நாளில்-ஒப்பில்லா வரசியலைநடாத்துமக்காலையில், அவந்தி என்று உரைசெய்மாநகரான் - அவந்தியென்று கூறும் பெரிய நகரிலுள்ளான், ஒரு பூசரன் - ஒருவந்தெனன். (உ)

வெருவுங்காய்சினமாதிரியவேதியன்
மருவுங்காதன்மனையெனுமபேரினா
டிருவுங்காமன்றன்றேவியுமண்புனை
யுருவுங்காமுறுமொப்பில்வனப்பினுள்.

(இ-ள்.) வெருவும் காய் சினம் மாதிரிய வேதியன் - கண்டோர் அஞ்சங்கடிய கோபம் நீங்கிய அந்த அந்தணனால், காதல் மருவும் மனை என்னும் பேரினா - விரும்பப்பட்ட மனைவியென்பவள், திருவும் காமன் தன் தேவியும்-இலட்சுமியும் மன்மதன் மனையாளாகிய இரதியும், மண் புனை உருவும் காமுறும் ஒப்பு இல் வனப்பினுள்-கதையாற்செய்த பதுமையும் தனக்கு ஒப்பில்லாத அழகினையுடையவள்.

தன்புதல்வன் செய்த ஆற்றாதற்கரிய பேரபராதத்தையும் அடக்கியொருகிய பெருஞ்சாந்த சேவன் என்பார் காய் சினமாதிரிய வேதியன் எனவும், அவன் எல்லையில்லாத சாந்தகுணம்போல் அவன் மனையாளும் நிலையிற்பொருளும் விரும்பும்

மகாபாதகம் நீர்த்ததிருவிருளியாடல்.

எல்லையில்லாத அழகுடையவள் என்பார் மண்புனையுருவுங்காமுறும்ஒப்பில்வனப்
பினாள் எனவுங் கூறினாள் “ மண்மாண்புனைபாவையற்று ” என்னுள் திருக்குறளுக்குப்
பரிமேலழகர் சுதையால் மாட்சிமைப்படப்புகுனந்த எனப் பொருள்கூறியிருத்
தல் காண்க. (௩)

படியிலோவியப்பாவையொப்பாகிய
வடிவினாள்வள்பான்மகனென்றொரு
கொடியபாவிபிறந்துகொலைமுதல்
சடியபாவக்கலன்போல்வளருநாள்.

(இ-ள்.) படியில் ஓவியம் பாவை ஒப்பாகிய வடிவினாள் - நிலவுலகில் சித்
தரித்த பதுமையையொத்த வடிவினையுடையவள், அவள் பால்-அவ்வடிவுவாய்ந்த
பார்ப்பனியிடத்து, மகன் என்று ஒரு கொடிய பாவி பிறந்து - மகனென்று ஒரு
கொடும்பாவிபிறந்து, கொலை முதல் சடிய பாவம் கலன் போல் வளரும் நாள் - கொ
லைமுதலிய கடும்பாவங்கள் கொள் கலன்போல் அவன்வளருங்காலையில்.

கொலை, களவு, கள், காமம், குருத்துரோகம் என்னும் பஞ்சமாபாதகங்கள்
என்பார் கொலைமுதல் சடியபாவம் என்றார். (ச)

கோடி கோடியடுஞ்சிலை கோட்டியே
கோடிகோடிகொடுங்கணைபூட்டியே
கோடிகோடிவிகாரமுங்கூட்டியே
கோடிகோடியனங்கொய்தார்கொலோ.

(இ-ள்.) அடும் சிலை கோடி கோடி கோட்டி - கொல்லும்வல்லலை அநேகங்
கோடிவளைத்து, கொடுக்கணை கோடி கோடி பூட்டி - கொடியபாணங்களை அநேகங்
கோடியவற்றிலேறிட்டு, கோடி கோடி விகாரமும் கூட்டியே - அநேகங்கோடி
சுப்பிரயோகமுதலிய விகாரங்களை மப்பாணங்களோடுசேர்த்து, கோடி கோடி அ
னங்கள் எய்தார் கொலோ - அநேகங்கோடி மன்மதர்கள் அப்பாதகன்மேற் பிரயோ
கஞ்செய்தார்களோ (யாம் அறியோம்.)

விகாரங்களாவன - சுப்பிரயோகம், விப்பிரயோகம், சோகம், மோகம்,
மரணம்; சுப்பிரயோகமாவது - சொல்லும்நினைவும் மாறுபடுதல், விப்பிரயோகமா
வது - பெருமூச்செறிந்துவருந்துதல், சோகமாவது - வெதும்புதல், உண்பன தெ
விட்டல், மோகமாவது - வருந்துதல், சொற்பலபிதற்றல்; மரணமாவது - அயர்த்த
ல், மயங்கல்; இவைமுறையே தாமரை, மாம்பு, அசோகு, முல்லை, நீலோற்பலம்
என்னும் ஐந்துபாணங்களால்வருவன. (இ)

இளமைச்செவ்வியயாக்கையன்மையல்கூர்
வளமைக்காமமும்வல்வினையுந்நிறைத்
தனைவிட்டிடத்ததென்றனைவயிற்றிடை
வினா வித்தீன்றவடன்னாவிரும்பினாள்

(இ-ள்.) இளமை செவ்விய யாக்கையன்-இளமைப்பருவத்தையுடைய சரீர
முடையபாதகன், மையல்கூர் வளமை காமமும் வல்வினையும்-மயக்கமிக்க குறைவி
ல்லாத காமமும் தீவினையும், நிறை தனைவிட்டு ஈர்த்தலின் - நிறையாகியபாதகத்தை

விட்டு இழுத்தலால், தன்னை வயிறு இடை வினைவித்து ஈன்றவன் தன்னை விருமபி
ணன் - தன்னைத் தனவயிரிசிலதோன்றச்செடது பெற்றதாயைவிருமபிணன்.

நிறையாவது-காமமும் தீவினையும் தத்தமவழி யவன்மனத்தை நிறுத்துதல்.

அவ்ளையென்னுமழிதகையாளகம்

தின்னுயிர்ததுணையுமனகாவலாய

மன்னுநானமடமுதனுவருந்

தன்னைநீங்கலிறுனுமொத்தாளரோ.

(இ-ள்.) அன்னை என்றும் அழிதகையாள - தாயென்று சொல்லப்படும் அழி
கற்புடையவன், அகத்து - தன்மனத்தில், இன் உயர் அன்பும் - தனது இனிய உயி
ர்க்கோர்துணையாயும், மனகாவலாய மன்னும் நானம் மடம் முதல் கால்வரும்-
தன்மனத்துக்கோராவலாயும் சிலபெற்ற நானம் மடம் அச்சம் பயிர்ப்பு என்னும்
நான்குராவறகாரும், தன்னைநீங்கலிவ தானும் ஒத்தாள - தன்னினின்று நீங்குத
லால் தானுமதற்குடனப்பட்டாள.

நானம் ஆவது - தன்கணவனைபனறி மறறோகாககாணடும் நானல், மடம்
ஆவது-தன்கணவன்குணத்தையனறி மறறையோருணத்தை அறியாமை, அச்சமா
வது - ஆமைபோலத் தன்கணவன்முன்னனறி யேனையோராசாயதோன்றினும் கர
சரணாதிகளொடுங்கிப் பதங்கல, பயிர்ப்பு ஆவது - தன்கணவன்சுகதையன்றியே
னையோராசுகததை மலத்தககணட தென்னுணமவனடிபால அருவருத்தல். (எ)

இன்பமோசிறிதாருமிதில்வருந்

துன்பமோகரையிலலாததொடுகட

லென்பதாருமிவனுறியவிவ

வன்பதானவியையாலவருநதுவான.

(இ-ள்.) இன்பமோ சிறிதாரும - நாமதகாலவரும் இன்பமோ அற்பமாகும்,
இதில் வரும் துன்பமோ கரையிலலாத தொடுகடல எனபது - இதனாலவருநதுன்ப
மோ கரையிலலாதசமுதசிரமாமென்னுமபழமொழியும், ஆரும் இவனால் அறிய-எவ
ரும் இவனால் அறிய, இவன்பு ஆன வினையால் வருநதுவான - இரத்தகொடியதீவி
னையால் வருந்தத்தொடங்கினான்.

வன்பது அது பகுதிப்பொருளவிகுதி

(அ)

மையனாகமதியைவிழுங்கவக

கையனையைக்கலந்தொழுஞ்செய

லையன்றான்குறிப்பாற்கண்டயற்செவித்

ருய. லாவண்ணமுள்ளத்தடக்கினுன்.

(இ-ள்.) மையல் நாகம் - காமமயக்கமென்னும் இராசுவென்னும்பாம்பாண
து, மதியை விழுங்க - தனது அறிவாகிய சந்திரனைவிழுங்க, அகையன் - அந்தச்
சண்டாளன், ஆயை கலந்து ஒழுங்கும் செயல் - தனதுதாயைப்பூணாந்து நடக்கும்
செய்தியை, ஐயன் தான் குறிப்பால் கண்டு - அவனதுபிதா குறிப்பாலுணர்ந்து, அ
யல் செவிக்கு உய்யலாத வண்ணம் - பிறச்செவியிலேறுதவண்ணம், உள்ளத்து அட
க்கினுன் - தனதுமனத்திலடக்கியொழுகினுன்.

அடிபெயர்த்துவைக்கலாற்றாத மானக்கேடு என்பார் அயற்செவிக்குய்யலா
வண்ண முள்ளத்தடக்கினான் என்றார். (க)

வேற்றோர்வைகல்வெளிப்படக்கண்டறஞ்
சாற்றுநாவினன்வேறென் னுஞ்சாற்றிலன்
ஏற்றமேல்கொடுசெலவன்கொல்வேனென
வேற்றெழுந்தனனீன்றா ளவிலக்குவான்.

(இ-ள்.) அறம் சாற்று நாவினன் - தருமவொழுக்கைவிதந்து கூடும்நாவை
யுடையவந்தான், வேறு ஓர் வைகல் வெளிப்பட கண்டு - (குறிப்பாகவுணர்ந்தது
மன்றி) வேறொருதினம் வெளியாகக்கண்டு, வேறென்றும் சாற்றிலன் - வேறென்
னங்கூறாது வாளாவிருந்தனன், செல்வன் ஏற்றம் மேல் கொடு - (கொடும்பாவியா
கிய) புத்திரன்கோபத்தைமேற்கொண்டு, கொல்வென்ன என எழுந்தான் - (பி
தாவைக்) கொலைசெய்வேனென்று கொல்லுமற்கொண்டு எழுந்தான், ஈன்றான் வி
லக்குவான் - பெற்றவன்விலக்குகின்றான்.

தீரப்பாவியென்னும் இழிபுதோன்றச் செல்வன் என்னும் சொல்லாற்றல்
படக்கூறினார். (ச0)

தாயிலின்பீதுகார்த்தனைதந்தையைக்
காயிலென்பெறுவாயெனக்காமுகர்க்
காயிலன்னையிலப்பனிலென்பய
னேயிலின்னருளென்னறமென்னென்றான்.

(இ-ள்.) தாயில் இன்பம் துகார்த்தனை - தாயினிடத்து இன்பமதுபவித்தாய்,
தந்தையை காயில் என்பெறுவாய் என - பிதாவைக்கொள்ளுந் யாது பயன்பெறு
வாய் என்கூற, காமுகர்க்கு ஆயில் அன்னையில் அப்பன் இல் பயன் என் - காயிக
ளுக்காராய்ந்தபார்க்கில் தாயாற்பயன் என்ன தந்தையாற்பயன் என்ன, நேயில்
என் - அன்பால்வினையும்பயன் என்ன, இன் அருளில் என் - இனியசீவகருணையால்
வினையும் பயனென்ன, அறத்தில் என் என்றான் - தருமத்தால்வனையும் பயனென
என்று கூறினான்.

ஏதுப்பொருளில்வந்த இல்லென்னும் ஐந்தனுருபை அருள் அறம் என்பவற்
றோடும், என் என்னும் வினாவினைக் குறிப்புமுற்றை அன்னையில் நேயில் என்பவற்
றோடும் கூட்டுக. நே-அன்பு. (கக)

மண்டொடுங்கருவிப்படைவன்கைசிற்
கொண்டுகாதைகுரவனென்றோர்கிலான்
துண்டமாகத்துணித்தானாய்வாய்முகந்
துண்டகாமநவாலுணர்விலான்.

(இ-ள்.) மண் தொடும் கருவி படை-மண்வெட்டுங்கருவியை, வன் கையில்
கொண்டு - தனது முருட்டுக்கையிற்கொண்டு, தாதை குரவன் என்ற ஓர்கிலான்-
தனதுபிதாவை ஐந்துகுரவருள் ஒருகுரவனென்னுனாது, ஆய் வாய் முகந்து உண்
ட காமநவால் உணர்வு இல்லான் - தனதுதாயின்வாயில் முகந்தண்ட காமமென்
னுமதுவால் அறிவிழந்தபாவி, துண்டமாக துணித்தான் - துண்டிடவெட்டினான்.

ஐங்குரவரவரார் - அரசன், உபரத்தியாயன், பிதா, தமையன், ஆசாரியன், இவர்கட்குத் தவறுசெய்தல் மாபாதகம் என்பார். தாதை குரவனென்றோர்கிலான் என்றார். “ஐங்குரவரணைமறுத்தலும்” எனப்பிறர்கூறுதல்காண்க. (கஉ)

மைக்கருங்கங்குல்வாய்க்கொன்றதாதைக்குத்
தக்கதித்தவிசிட்டன்னைதன்னொடுங்
கைக்கடங்குபொருளொடுங்கன்னெறி
புக்கனன்புடைசூழ்ந்தார்புளிறோ.

(இ-ள்.) மைக்கரும் கங்குல்வாய்-மைபோலும் கருநிம்வாய்ந்தஇராப்போதி
ல், கொன்றதாதைக்கு - தன்னுல்கொல்லப்பட்ட பிதாவுக்கு, தக்கதித் தவிசு இட்டி-
(அவ்விராப்போதிலேயே) பொருந்திய திக்கடன்முடித்து, அன்னை தன் ஓடும் கை
க்கு அடங்கு பொருளொடும் - தனதுதாயோடும் தான்சுமத்தற்கமைந்த திரவியத்
தோடும், கல் நெறி புக்கனன் - பாலையழியாகச்சென்றனன். புளிறர் புடைசூழ்ந்
தார் - ஆறலைக்கும்வேடர் அவன்புறங்கில்வந்து சூழ்ந்தார்கள்.

பருக்கைக்கல்நெருங்கியநிலம் பாலையாதலால் கன்னெறியென்பதற்குப் பா
லையழியாக என்றும். (கங)

எய்யுங்கோறொடுவில்லரிடிக்குநேர்
செய்யுஞ்சொல்லினர்செல்லலைநில்லெனக்
கையிலுள்ளவுங்கைக்கொண்டுகாரிகைத்
தையறன்னையுந்தாங்கொடுபோயினார்.

(இ-ள்.) எய்யும் கோல்தொடு வில்லர் - எய்யும்பினை யேறிட்டவில்லையும்,
இடிக்கு நேர்செய்யும் சொல்லினர் - இடியையொத்த சொல்லையுமுடையவராகி,
செல்லலை நில் என - செல்லுதல் ஒழிக என்றதட்டி, கையில் உள்ளவும் கைக்
கொண்டு - அவன்கையிலுள்ள பொருள்முற்றும் கொள்ளுகொண்டு, காரிகை தைய
ல் தன்னையும் தாம் கொடுபோயினார் - அவனன்னையாகிய பார்ப்பணியையும் தாம்
கவரந்துசென்றார்கள்.

ஐ விஞ்சி-வியங்கோட்பொருட்டாதலால் செல்லலை எதிர்மறை வியங்கோள்
வினைமுற்று காரிகை தையல் ஒருபொருட்டினாவி. (கச)

சென்றுசேணிடைச்சிக்கறவாமுலா
மென்றவெண்ணமொன்றெய்தியவண்ணமொன்
றொன்றுநாமெண்ணத்தெய்வமொன்றெண்ணிய
தென்றவார்த்தையிவனிடைப்பட்டதால்.

(இ-ள்.) சேண் இடை சென்று-தூரநாட்டிற் சென்று, சிக்கு அற வாமுலாம்
என்ற எண்ணம் ஒன்று - சிக்கில்லாமல் வாமுலாமென்று மாபாதகன்கருதிய வெ
ண்ணமொன்று, எய்தியவண்ணம் ஒன்று - அவனுக்கிடையில்வந்தவகையொன்று,
(ஆதலால்) காம் ஒன்று எண்ண தெய்வம் ஒன்று எண்ணியது என்றவார்த்தை-
மொன்றுசேர்த்த தெய்வமொன்றுசெய்ததென்றபழமொழி, இவன் இடைப்பட்டது-
இத்த மகாபாதகனிடத்திற் புலப்பட்டது.

தொடங்கியபொருபொருளைமுடித்தற்கு உலகவழக்கைவித்து கூறினமை
யால் வேற்றுப்பொருள்வைப்பணி. (கரு)

தாதைதன்றனையற்குனியார் துணை
மாதர்யாயைமறவர்கைக்கொள்ளிப்
போதுதான் துணையென்பவன்போன்றுமா
பாதகத்துருவாய்வந்துபற்றினான்.

(இ-ள்.) தாதை தன் தனையற்கு துணை இனியார் - (தன்மகனால் வெட்டுப் பட்ட) அந்தணன் தனது புத்திரனுக்குத் துணையினியார், மாதர் யாயை மறவர்கைக்கொள்ள - (துணையாய் இருந்த) அழகிய அவனது தாயை ஆறலைக்கும் வேடர்கைக்கொள்ளாதலால், இ போதுதான் துணை என்பவன் போன்று-துணை இழந்தல்க்காலையில் தானே துணை என்று தொடர்ந்தவனையொத்து, மாபாதகத்து உருவாய் வந்து பற்றினான் - அவன் செய்த பிரமபாவத்தால் பிரமகத்திசாயையாய் அவனைவந்துபிடித்தான்.

யாய்தாய் இதுபுணர்ச்சியில் விகாரமாய் யகரங்கெட்டு ஆய் எனவும் வழங்கும்.

ஆவவென்னுமழுஞ்சிவதாவென்னும்
பாவம்பாவம்பழியிதுவோவைய
கோவெனுங்குலைத்தெறியுந்நிழற்
பாவைபோலவிடாதுபின்பற்றுமால்.

(இ-ள்.) ஆவ என்னும் - அய்யோவென்று அலறும், அழும் - அழாநிற்கும், சிவதா என்னும் - நீ எனக்கயமென்று கூறும், பழி இதுவோ பாவம் பாவம் - பிரமகத்தியாகிய விதுவோ பெரும்பாவம், ஐயகோ என்னும் - ஐயகோவென்று முறையிடும், கை குலைத்து எறியும் - கையசைத்து நிலத்தில் மோதும், நிழல் பாவைபோல விடாது பின்பற்றும் - அவனது தேகசாயையைப்போலச் சிறிதும் விடாது பின்பற்றிச்செல்லும்.

(௧௭)

ஷே வெறு.

நல்லதீர்த்தஞ்சிவதலநலோர்பக்கமுஞ்
செல்லவொட்டாதரன்சீர்த்திராமஞ்செவிப்
புல்லவொட்டாதுளம்புகுதவொட்டாதுநாச
சொல்லவொட்டாதுகண்டியிலவொட்டாதரோ.

(இ-ள்.) நல்ல தீர்த்தம் சிவதலம் நல்லோர்பக்கமும் செல்ல ஒட்டாது - (இப்பிரமபாவம்கழிய) நல்ல தீர்த்தமாடவும் நல்ல சிவதலம் தரிசிக்கவும் நல்லோர்பக்கஞ்சென்று செவிக்கவும் (அவன் கருதி அடிபெயர்க்கிலிடைப்புகுந்து) செல்லவொட்டாது தடுக்கும், அரன் சீர்த்தி நாமம் செவி புல்ல ஒட்டாது - சிவசரிதையும் சிவன் திருநாமமும் (கேட்கப்புகில் செவியிலேறவொட்டாமல்) தடுக்கும், உளம்புகுத ஒட்டாது - (ஒருவாறு கேட்பினும்) அவன் மனத்திலிறங்கவொட்டாமல் தடுக்கும், நா சொல்லவொட்டாது - (ஒருவாறு இறங்கினும்) நாச்சொல்லவெழுந்தால் சொல்லவொட்டாமற் தடுக்கும், கண் கயில ஒட்டாது - (அதற்கஞ்சிக்) கண்மூடித் துழிவினும் நித்திரை செய்யவொட்டாமல் தடுக்கும்.

(௧௮)

சுற்றுமுன்பின்புறச்சூழ்ந்துதன்கொடுக்கிறப்
பற்றிநின்றிர்க்குமாபாதகத்தாலலைந்
தெற்றினிச்செய்வதென்றற்றலாதிடருமந்
துற்றுவேறுலகெலாமச்சமுந்துழலுமால்.

(இ-ள்.) சுற்றமுன் பின்பு உற சூழ்ந்து - எப்பக்கஞ்செல்லினு மப்பக்கத்தி ல் முன்னும் பின்னும் விடாது சூழ்ந்து, தன் கொடுக்கு இறப்பற்றி நின்று ஈர்க்கும் - (தியவழியிற்செல்லத்) தனது கொய்சுகமானது அவிழந்து அலையப்பற்றி நின்று இ முக்காநின்ற, மா பாதகத்தால் அலைந்து - மகாபாதகத்தாலலந்து திரிந்து, இனி எற் று செய்வது என்று ஆற்றலாது - இனி யாதுசெய்வதென்று சிறிதுமாற்றாது, இடர் உழந்து-தன்பத்தில் அவன் வருந்தி, வேறு உலகு எல்லாம் அச்சம் உற்று உழலும்- தன்னைப்பற்றிய பிரமகத்திக்குஞ்சிச் சுழலாரிற்பார். (கக)

உறுகனோயாற்றநாளுற்றுமுன்றுலகெலா
மறுகவேதிரியுமரபாதகன்வலியெலாநு
சிறுகுவான்சிவனருட்செயலினிப்பாதகங்
குறுகுநாள்குறுகுநாள்கூடலைக்குறுகினான்.

(இ-ள்.) ஆற்ற நாள் உறுகண் நோய் உற்று உழன்று - (இவ்வாறு) அநேக நாள் துன்பமோய் அடைந்து சுழன்று, உலகு எல்லாம் மறுகவே திரியும் மரபாதக ன் வலி எல்லாம் சிறுகுவான் - உலகில் கண்டோர் எல்லாம் வருந்தத் திரிந்தலையா நின்ற மகாபாதகன் வலிமை முற்றும் தேய்ந்து சிறுகலால், சிவன் ஆளுன் செயல்- சிவபெருமான் திருவருட்செயலால், இனி பாதகம் குறுகுநாள் குறுகுநாள் கூடலை குறுகினான் - இனிப் பாதகங்குறுகி யொழியுநாள் வருங்காலையில் மதுகாயை யடை ந்தான்.

குறுகல் என்றதில் முன்னது குறைதல் மேலும் பின்னது அடைதல் மேலும் நின்றன. சிறுகுவான் காரணப்பொருளில்வந்த எதிர்காலவீனையெச்சம். (உ0)

அறுசீரடியாசிரியவீருத்தம்.

அழிதகன்குறுகுவான்முன்னங்கயற்கண்ணிதந்தக்
குழையிருகாதுங்கோததுக்கொலைகெழுபுலிப்பற்றாவி
துழைமயிர்நெடுநான்பின்னனோன்பிடரலைப்பப்பூண்டோர்
பழிதகையாதவேடப்பாவையாய்ப்படிவங்கொள்ள.

(இ-ள்.) அழிதகன் குறுகு வான் முன் - அழிதகையுடையோன் வருவதற்கு முன், அங்கயற்கண்ணி - அங்கயற்கண்ணியமமைபார், தந்தம் குழை இருகாதும் கோத்து - தந்தத்தாலாகிய குண்டலங்களை இரண்டுகொதலும் துழைவித்து, கொலை கெழு புலி பல் தாலி துழை - கொலைத்தொழிலில் மேம்பட்ட புலியின் பல்லாகிய தாலிசோத்த, மயிர் பின்னல் நெடு நாண் - மயிராற்பின்னிய நெடிய மங்கலகுத்திர ம், நோன்பிடர் அலைப் பூண்டு - வலியபிடரில் அசைந்தலையுத்திரித்து, ஓர் பழி த கையாத வேடப்பாவையாய் படிவம் கொள்ள - குலத்திற்குரிய பழித்தொழில் சிறிதுத் தடுத்தல்லலாத ஒரு வேட்டுவப்பெண்ணுப்த் திருவுருவங்கொள்ள.

வேட்டுவவுருவங்கொள்ளினும் அக்குலத்திற்குரிய கொடுத்தொழில் சிறிதுமி ல்லையென்பார் பழிதகையாத என்றார். (உ௧)

கொலையிரும்பழிக்கன்றஞ்சுங்கூடலெம்பெருமான் கொன்றை
மிலையிருங்குஞ்சிவங்கெயெல்லினர்க்கண்ணிவேயந்து
கலையிருமருப்பிற்கோடிக்காதளவோடுந்தாடி.
சிலையிருந்தடக்கைவேடத்திருவுருக்கொண்டுதோன்றி.

(இ-ள்.) கொலை இரும் பழிக்கு அன்று அஞ்சும் கூடல் எம்பெருமான் - ஐத வீகமாய் நேரிட்ட கொலைத் தொழிலால் வந்த பெரும்பழிக்கு அப்பொழுதனாகிய எமது பெருமானாராகிய சோமசுந்தரக்கடவுள், கொன்றை யிலை இரும் குஞ்சி வேங்கை மெல் இணர் கண்ணி வேய்ந்து - கொன்றை மலர்மாலையை யணிந்த பெரிய சிங்கையி ல் வேங்கையினது மெல்லிய பூங்கொத்தாலாகிய மாலையைச் சூடி, கலை இரு மருப்பி ல் கோடி காதளவு ஓடும் தாடி - கலைமானினது முறுக்கினையுடைய இரண்டு கொம்பின் வளைவுபோல முறுக்குள்ளதாய் வளைந்து காதுமட்டுஞ் சென்ற மீசையையும், சிலை இரும் தடக்கை - வில்லையேந்திய நீண்ட பெரிய கையையுமுடைய, வேடத்தி ரு உருக்கொண்டு தோன்றி - வேடத்திருவுருவந் தான் கொண்டெழுந்தருளி.

பழிக்குஞ்சிய நாதராதலால் இப்பெருமபாதகத்துக்கும் அஞ்சினார் என்பார் வேடத்திருவுருக்கொண்டு தோன்றி என்றார். (உஉ)

கொண்டல்கண்படுக்குமாடக்கோபுரமருங்கிற்போர்தின்
கண்டகக்கருக்குவாய்குரைக்குநாய் துவிக்காப்பப்
புண்டலைவாளிவிலிலோர்புறங்கிடந்திமைப்பத்திங்கட
மிண்டவாழைதலாரோடுஞ்ஞதுபோரடல்செய்வான்.

(இ-ள்.) கொண்டல் கண் படுக்கும் மாடம் கோபுரம் மருங்கில் - மேகங்கள் என் துவிதும் மாடங்கள் நெருங்கிய கோபுரவாயிலிற் பக்கத்தில், போர்தின் கண்டகம் கருக்குவாய் குரைக்குநாய் கதுவிகாப்ப - பீனயினது முள்வாய்ந்த கருக்கி னையொத்த வாயையுடைய குலைக்காநின்ற நாயானது புறத்திற் சிறிதும் நீங்காது ஒருபாற்காத்த நிற்கவும், புண்டலை வாளி வில் ஓர்புறம் கிடந்து இமைப்ப - மாயிச த்தை றுனியினுடைய அம்பும் வில்தும் ஓர்பால் கிடந்து விளங்கவும், திங்கள் துண்டம் வான் துதலான் ஓடும் - (தம்மைப்போல வேட்டுருவங்கொண்ட) அரத்தசந்திரனை யொத்த நெற்றியையுடைய ஷமாசேவியாரோடும், குது போர் ஆடல் செய்வான் - குதாடலாகிய போர்த்தொழிலைச் செய்வாராயினார். (உஉ)

வெருவருவேழமுண்டவெள்ளில் போல்வறியனாகிப்
பருவரலு - னுமகெயதுமபாதகன்வரவுநோக்கி
யொருவருமுள்ளத்தாலுமுன்னருங்கொடியபாவி
வருவதுகாண்டியென்னுமாதாரோக்கிக்குறும்.

(இ-ள்.) வெருவு அரு வேழம் உண்ட வெள்ளில் போல் வறியன் ஆகி - அச்சமில்லாத யானையுண்ட விளங்குநி போலச் சிறிதும் உள்ளீடு இல்லாதவனுக்கி, பருவரல் உடன் ஆங்கு எய்தும் பாதகன் வரவுநோக்கி - துன்பத்தோடு அவ்விடத்து வரும் மகாபாதகன் வருகையைப் பார்த்து, ஒருவரும் உள்ளத்தாலும் உன்னருங் கொடிய பாவி - ஒருவரும் தமது மனத்தாலும் நினைததற்கரிய கொடிய மகாபாவி, வருவது காண்டி என்னு மாதாரோக்கி கூறும் - வருகலைக்காண்பாய் என்று உயர தேவியானாப் பார்த்துக் கூறநின்றார்.

யானையுண்ட விளங்குநியென்பது யானை நோய்விழுந்த விளங்குநியென்பதுபொருள், அந்நோய்விழுந்தால் அம்மரக்கனி சிறிதும் உள்ளீடின்றியிருத்தலால்.

அணங்குநோயெவர்க்குஞ்செய்யுமனங்கலைப்புண்டாவி
புணங்கினுருள்ளஞ்செல்லுமிடனறிந்தோடிச்செல்லா

குணங்குலவெழுக்கங்குன்றல்கொலைபழிபாவம்பாரா
விணங்குமின்னுயிர்க்குமாங்கேயிறுதிவந்துறுவதெண்ணு.

(இ-ள்.) அணங்கு ரோய் எவர்க்கும் செய்யும் அனங்கன் ஆல் அலைப்ப
ண்டு - காமரோயையெவர்க்குஞ்செய்யு மன்மதனால் அலைக்கப்பட்டு, ஆவி உணங்
கினார் உள்ளம்-உயிர்சோர்ந்தவர்கள் மனமானவை, செல்லும் இடன் அறிந்த ஒடிச்
செல்லா - தாம் செல்லுமிடமறிந்து சென்றுசாரா, குணம் குன்றல் - குணத்தின்பு
றைபாட்டையும், குலம் குன்றல் - குலத்தின்புறைபாட்டையும், ஒழுக்கம் குன்றல்-
ஒழுக்கத்தின்புறைபாட்டையும், கொலை பழி பாவம் பாரா - கொலைத்தொழிலையும்
அதனால்வினையும் பழியையும் பாவத்தையும்பாரா, இணங்கும் இன் உயிர்க்கும் ஆங்
கே இறுதிவந்து உறுவது எண்ணு - பொருந்தியதமது இனிய உயிர்க்கும் அவ்விடத்
தழிவுவருதலைச் சிற்றாகருதா.

உள்ளம் என்னும் எழுவாய் செல்லா, பாரா, எண்ணு என்னும் பயனிலைகளை
க்கொண்டது. (உரு)

கள்ளுண்டல்காமமென்பகருத்தறைபோக்குச்செய்வ
தெள்ளுண்டகாமம்போலவெண்ணினிற்காணிற்கேட்கிற
றள்ளுண்டவிடத்தினஞ்சந்தலைக்கொண்டாலென்னவாங்கே
யுள்ளுண்டவுணர்வுபோக்காதுண்டபோதழிக்குங்கள்ளுண்.

(இ-ள்.) கள் உண்டல் காமம் என்ப - கள்ளுண்ணுதலும் காமங்கொள்ளுத
லும் என்று சொல்லுமிருதொழிலும், கருத்த அறை போக்கு செய்வது-(உண்டோர்
சாமங்கொண்டார்) கருத்தகளைபோட்டெடுத்தனுடைமையால் (தம்முளொத்திரு
ப்பினும்) எள் உண்டகாமம்போல - நிந்தித்துலிக்கப்பட்டகாமத்தைப்போல, எண்
ணினில் காணில் கேட்கில் தள்ளுண்ட இடத்தில் - கள்ளானது தன்னையொருவன்க
ருதினும் காணினும் தனதுதன்மையைக்கேட்பினும் தாமிருக்குமிடத்திற்செல்லினும்,
நஞ்சம் தலைக்கொண்டால் என்ன - நஞ்சுதலைக்கேறியதுபோல, ஆங்கே - அப்பொழு
தே (காமம்போல) உள் உண்ட வுணர்வுபோக்காது - அகத்திலுள்ள அறிவைச்சிதை
க்காது, கள் ஊண் உண்டபோது அழிக்கும்-அம்மதுவானது தன்னையுண்டால்மட்டு
மறிவைச்சிதைக்கும் (ஆதலால் காமமெபிது)

ஒருசொற்றன்மைப்பட்டுநின்ற தள்ளுண்டவினைப்பகுதி, இடத்து எதிர்கால
த்தின்மேல்நின்ற எச்சவிகுதி, வகாமெய்சந்தி, எண்ணினின், இடத்தின் என்ற இட
ங்களில் இவ்வேண்டா வழிச்சாரியை. கள்ளையுங் காமத்தையும் ஒருபொருளாக
வைத்தப் பின்னர்க் கள்ளைவிலக்கிக் காமத்தை மேம்படக்கூறுதலால் விலக்கியல்
வேற்றமையனி. (உக)

காமமேகொலைக்கெல்லாங்காரணங்கண்ணோடாத
காமமேகளவுக்கெல்லாங்காரணங்கூற்றமஞ்சங்
காமமேகள்ளுண்டற்குங்காரணமாதலாலே
காமமேநரகசூழிகாணியாக்கொடுப்பதென்றான்.

(இ-ள்.) காமமே கொலைக்கு எல்லாம் காரணம் - காமமேகொலைத்தொழி
ல்களுக்கெல்லாங்காரணமாம், கண்ணோடாத காமமே - தாக்ஷிணியில்லாதகாம
மே, களவுக்கு எல்லாம் காரணம் - களவுகளுக்கெல்லாங்காரணமாம், கூற்றம்

அஞ்சும் காமமே கள் உண்டற்கும் கரணம்-இயமனஞ்சங்காமமே கள்ளுண்டற்கு
ங்காரணமாம், ஆதலால் - ஆகையால், காமமே-காமமொன்றே, நரகபூமி காணியா
க்கொடுப்பது எனறான் - அவைகள் தரும்பயன்கள் எல்லாமொருசேர நரகபூமியை
யே யுரிமையாகக்கொடுப்பது என்றுகூறினார்.

பஞ்சமாபாதகங்களுள் காமம் பெரும்பாதகம் ஆதலால் பிரிசீலை ஏகாரந்தர்
துகூறினார். (உஎ)

கொலைப்பழிகோட்பட்டாங்கேகுறுகியான் முகங்கண்டேட
வலைப்படருழந்துசாம்பியழிவதென்பார்ப்பாடுன்னக்
கலைப்படுதிங்கள்வேணிக்கானவனருட்கணைக்கர்
தலைப்படச்சிறிதுபாவந்தணிந்துதன்னறிவுதோன்ற.

(இ-ள்.) கொலைப்பழி கோட்பட்டு ஆங்கேகுறுகியான் முகம் கண்டு - பிதா
வைக்கொன்ற பிரமகத்தியால் விழுங்கப்பட்டுத் தம்சன்னிதியில் எதிர்த்த மகாபாத
கனுடையமுகத்தைநோக்கி, எட அலைபடர் உழந்து சாம்பி அழிவது என் பார்ப்பான்
என்ன - ஏடா அலைத்தலையுடைய பெருந்துன்பத்தால் வருந்திச்சோர்ந்து அழிவது
யாது பார்ப்பானே என்றுவினவியருள, கலைப்படு திங்கள் வேணி கானவன் அருள்
களை நோக்கம் சிறிது தலைப்பட - ஒருகலைபொருந்திய சந்திரனையணிந்த சடாமுடி
யையுடைய வேட்டுவவடிவாய்வந்த சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய திருவருட்பார்வை
பெரிதாக்குதலால், பாவம் தணிந்து தன் அறிவுதோன்ற - மகாபாதகங்குறைந்து
தன்னியற்றுகையறிவுதோன்ற.

எட என்பது இக்காலத்து ண்டா என மருவியது. (உஅ)

முற்பகலிழைத்தபாவமுதிர்ச்சியாற்பிறந்துதந்தை
தற்பகையானவாறுந்தாதையைவதைத்தவாறும்
பிற்பகலந்தப்பாவம்பிடித்தலைத்தெங்குந்திரா
திப்பறிபுகுந்தவாறுமெடுத்துரைத்திரங்கிரின்றான்.

(இ-ள்.) முன் பகல் இழைத்த பாவமுதிர்ச்சியால் பிறந்து - முன்னாள் செ
ய்த பாவமுதிர்ச்சியால் மைந்தனைப்பிறந்து, தந்தை தற்பகை ஆன ஆறும் - தனது
பிதாவிற்குத் தான் பகைவனான வகையையும், தாதையை வதைத் த ஆறும்-அதனால்
தனது பிதாவைக்கொன்ற வகையையும், பின் பகல் அந்த பாவம் பிடித்து அலைத்து
எங்கும் திராது இப்பதி புருந்த ஆறும் - பின்னாலில் அந்தப்பாவமானது பிரமகத்தி
வடிவாய்ப்பிடித்து வருத்துதலால் எங்கும் திராமல் இத்தலத்தையடைந்த வகைய
யும், எடுத்து உரைத்து இரங்கி நின்றான் - எடுத்துச்சொல்லி வருத்திநின்றான்.

தல்பகன் என்னும் வடசொற்றிரிபாகிய தற்பகன் எனப் பாடங்கொள்வாரு
முளர். அதற்குத் தந்தை சயனத்திற்குரியவன் எனப் பொருள்கொள்க. (உஎ)

மறப்பெரும்படி வங்கொண்டமனத்தருள்கரந்துநின்ற
வறப்பெருங்கருணைமூர்த்தியழிதகையவனைப்பார்த்தித்
திறப்பழியாங்குச்சென்றுமீங்கன்றித்திராதென்றக்
கறைப்பழிதீரும்வண்ணங்கருதியோருறுதிசூறும்.

(இ-ள்.) பெருமறம் படிவம் கொண்டு - (புறத்தில்) பெரிய பாவத்தொழிலை
யுடைய வேட்டுவவடிவங்கொண்டு, மனத்து அருள் சுரந்து நின்ற அறப்பெரும் கருணை
கரு

மூர்த்தி-உள்ளே யருள்சொந்து நின்ற தருமவடிவாயுள்ள பெரிய தயாமூர்த்தி, அழிதகை அவனை பார்த்து - அழித்தகைமையையுடைய மகாபாதகனைப்பார்த்து, இ திறம் பழி ஆங்கு சென்றும் ஈங்கு அன்றி தீராது என்று-இந்தப் பெரும்பாதகம் எத்தலத்துச் சென்றாலும் இத்தலத்தன்றித் தீராதென்று கூறி, அக்கறை பழி தீரும் வண்ணம் கருதி ஓர் உறுதி கூறும் - அந்தக் கரிய பெரும்பழி தீரும்படி திருவுளங்கொண்டு ஒரு பெரும்பயன் தருவனவற்றை யெடுத்துக் கூறுகின்றார். (ஈ0)

வருகிறின்றாமஞ்சொன்னோர் வருக்கமுநாகில்வீழக்
கருதிநீசெய்தபாவங்கழிப்பவனொவ்வாரோக்கந்
தருதலாலெளிதிற்றீர்ச்சாற்று துமையங்கையேற்
றொருபொழுதுண்டியீசனுறுதவவோவல்செய்தி.

(இ-ள்.) வருதி - இங்கு வருவாய், நின் நாமம் சொன்னோர் வருக்கமும் நாகில் வீழ - உன்னுடைய பெயரைக் கூறினோர் தம்மட்டன்றி யவரது மரபிலுள்ளோரும் நாகில் வீழும்படி, நீ கருதிச்செய்த பாவம் கழிப்பவர் எவர் - நீ புத்திபூர்வமாகச் செய்துமுடித்த மாபாதகத்தைத் தொலைப்பவர் யார், யாம் நோக்கம் தருதலால் எளிதில் தீர்ச் சாற்றுகும் - யாம் திருவருள் நோக்கஞ்செய்தமையால் அப்பாதகம் எளிதிற்பெறையாக் கூறுகின்றோம், ஐயம் கை ஏற்று ஒரு பொழுது உண்டி - கையே யுன்கலமாகப் பிச்சைவாங்கி ஒருபொழுதுண்பாய், ஈசன் உறுதவர் ஏவல் செய்தி - சிவபெருமான் விரும்பும் தவவேடத்தையுடைய வடியாரது ஏவலைச்செய்வாய்.

சுத்சத்தவ புவனத்தில் வசிக்ஞர் தம்மை யான்மாக்கள் கண்டு பூசனை செய்துய்தலரிதாதலின் எளிதிற்கண்டு பூசனைசெய்துய்ய அடியார் திருவேடத்திலமர்தலால் ஈசனுறுதவவோவல் செய்தி என்றார். “தாவரசங்கமங்க ளென்றிரண்டுருவினினு - மாபரன்பூசைகொண்டு மன்னுயிர்க்கருளைவைப்பன்” எனவும் “அனுதிமலமுத்தனவன்சிவனுயிர்க்குயிராயகலாதே வினைப்பயன்களருத்திமலமறுப்பன் - மனாதிமினுக்கெட்டாதானெனமதித்துத்தம்முண் மனோலயவாழ்வுறவவன்ருள்கண்டவர் தாள்வணங்கி - எனாதிவிவனெனவெண்ணியொருபகற்பூசனையை யியற்றினர்களொரு திங்களுறவியற்றினார்கள் - முனோதிவவாறொழிந்தோர்தாமுற்றியமாபாவமுட்டாமலியற்றினர்கள்விட்டார்தீமுழுதும்” என்ற ஏதுக்களாலுணர்க.

செங்கதிர்க்கடவுள்வானந்தீண்டுமுன்னெழுந்துநீந்தண்
பைங்கதிரறுகுகொய்துபசுக்களையருத்தியார்வம்
பொங்கமுப்போதுங்கோயிற்புறத்தொட்டித்தீர்த்தமாடிச்
சங்கரன்னை நூற்றெட்டுமெய்வலஞ்சாரச்செய்தி.

(இ-ள்.) செங்கதிர்க் கடவுள் வானம் தீண்டு முன் எழுந்து-சூரியன் உதையஞ்செய்தற்கு முன்னெழுந்து, தீத் தண் பைங்கதிர் அறுகு கொய்து பசுக்களை அருத்தி - இனிய தண்ணிய பசிய கிரணத்தையுடைய அறுகினைக்கொய்து பசுக்களை (வணங்கி) உண்பிப்பாய், ஆர்வம் பொங்க முப்போதும் கோயில் புறத்தொட்டி தீர்த்தம் ஆடி-அன்புமுளக் காலையுச்சிமாலை என்னு முப்பொழுதிலும் திருக்கோயிலின் புறத்துள்ள தீர்த்தத்தொட்டியிலுள்ள தீர்த்தமாடி, சங்கரன் தன்னை நூற்றெட்டு மெய் வலம் சார செய்தி - சிவபெருமானே நூற்றெட்டுத்தரம் அங்கபிரதக்ஷிணம் பொருந்தச்செய்வாய்.

பசுக்களைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து வணங்கிப் புல்லருத்தவோர் இருவினைத் தனைகழன்று சிவபுரத்தில் தமது சுற்றத்தாரோடு வசித்தலால் அறுகுசெய்த பசுக்களை யருத்தியெனவும், திருக்கோயிற் புறத்தொட்டித்திர்த்தம் கங்காநீர்த்தமாதலால் கோயிற் புறத்தொட்டித் திர்த்தமாகியெனவும், தாம் ஆன்மாக்களாய்ப் திருக்கோயிலுள் திருமேனிகொண்டமர்ந்தருளுதலால் சங்கரன்றனை நூற்றெட்டு மெய்வலஞ்சாரச் செய்தியெனவுங் கூறினார். “வலஞ்செய்தாக்களைவாழ்த்திவணங்கியே-நலஞ்செய்தார் புல்லுநாவிற்கொடுத்திடல் - விலங்கைவிட்டுவிமலன்புரத்தினே - யிலங்கிச்சுற்றத்தொடுமிருப்பாரானே” எனவும் மேற்காட்டிய “தாபாசங்கமங்கள்” என்ற ஏதுக்களாலும் அதிக.

(௩௨)

இத்தவநெறியினின்றூட்டிப்பழிகழியுமென்னுச்
சித்தவன்புடையவேடத்திருவுருக்கொண்டகொன்றைக்
கொத்தவனுனாத்தான்கேட்டுக்கொடிச்சியாயிருந்தவம்மை
மத்தவன்கரித்தோல்போர்த்தமறவனைவினாவுகின்றார்.

(இ-ள்.) இத்தவ நெறியில் நின்றால் - இந்தத்தவநெறியில் நீ நிதினில், இப்பழிகழியும் என்ன - இந்த மகாபாதகந் தொலையுமென்று, சித்தம் அன்பு உடைய வேடத்திருவுருக்கொண்ட கொன்றை கொத்தவன் உனாத்தான் - திரு உளத்தில் ஆன்மகோடிகளிடத்தி லன்புமிக்க வேடத்திருவுருவங்கொண்ட கொன்றையின் பூங்கொத்தினையணிந்த சோமசுந்தரக்கடவுள் கூறியருளினார், கேட்டு கொடிச்சியாய் இருந்த அம்மை - அதனைக் கேட்டருளி வேட்டுவச்சித்திருவுருவங்கொண்ட வங்கயற்கண்ணியம்மையார், மத்தம் வல் கரித்தோல் போர்த்த மறவனை வினாவுகின்றார்-மதமயக்கத்தையுடைய வலிய யானையின் ஐர்த்தோர்வையைப் போர்த்தருளிய வேட்டுவத்திருவுருவங்கொண்ட சோமசுந்தரக்கடவுளை வினவி யருளுகின்றார்.

வேட்டுவவடிவுக்கேற்ப இரக்கமில்லாத சிந்தையையுடையவரல்லர் என்பார் சித்தவன்புடைய என்றார்.

(௩௩)

ஐயவிக் கொடியோன் செய்தபாவத்துக்களவில்காலம்
வெய்யநாலேழு கோடி நரகிடைவீழ்ந்தானேனு
மூய்வகையிலாதபாவிவெனுக்கென்னுய்யுந்தேற்றஞ்
செய்வகையென்றுகேட்பச்செங்கண்மால்விடையோன்செப்பும்.

(இ-ள்.) ஐய இக்கொடியோன் செய்த பாவத்துக்கு அளவில்காலம்-ஐயனே இந்த மாபாதகன் செய்த பெரும்பாதகத்துக்கு எல்லையில்லாத காலங்காறும், வெய்ய நாலேழு கோடி நரக இடை வீழ்ந்தான் ஏனும் - கொடிய விருபத்தெட்டுக்கோடி நரகத்தில் வீழ்ந்து அழந்தினானாயினும், உய்வகை இலாத பாவி - பிழைக்கும் வகையில்லாத மகாபாவி, இவனுக்கு உய்யும் தேற்றம் செய்யவகை என் என்றுகேட்ப - இப்படிப்பட்டவனுக்குக் கடைத்தேறும் தேர்ச்சிசெய்யும் வகையாது என்று வினவ, செம் கண்ணால் விடையோன் செப்பும் - செவந்த திருக்கண்களையுடைய திருமாலாகிய விடபவூர்தியையுடைய பெருமானார் கூறுகின்றார்.

(௩௪)

அடுபழியஞ்சாநீசராயினுநினைக்கின்சச்சம்
படுபழியஞ்சான்செய்தபாதகத்தொடக்குண்டெங்கும்
விடுவதையின்றிவேறுகலோகணுயின்றிவியக்
கடவனைக்காப்பதன்றோகாப்பென்றான்கருணைமூர்த்தி.

(இ-ள்.) அடுபழி யஞ்சா நீசர் ஆயினும் - கொல்லும் பழித்தொழிலுக்குச் சிறிதமஞ்சாத நீசராயிருப்பினும், நினைக்கின் அச்சம் பெபழி அஞ்சான் செய்த பாதகத்தொடக்கு உண்டு - நினைக்கினும் அவர்களுக்கும் அச்சமுறுத்தும் பழிக்கஞ்சாறு கிச்செய்த மாடாதகத்திற் கட்டுண்டு, எங்கும் விடுவது இன்றி உம் வேறு களைகண் இன்றி உம் வீய கடவனை காப்பது அன்றோ - எத்தலத்திற்செல்லினும் அப்பாதகம் தன்னை விடுதலில்லாமலும் வேறு பற்றுக்கோடு இல்லாமலும் அழியக்கடவோனைப் பாதுகாப்பதல்லவா, கருணை மூர்த்தி காப்பு என்றான் - கிருபாமூர்த்தியாகிய சோம சுந்தரர்க்கடவுள் பாதுகாப்பு என்று கூறியருளினார்.

களைகண் என்பதனினுதியிலுள்ள உம்மையைப்பிரித்து இன்றியென்பதனோடு கூட்டிப் பொருள்கொள்க. (நடு)

நெய்தற்போதனையவுண்கணேரிழைநீயாதொன்று
செய்தற்குஞ்செய்யாமைக்கும்வெறொன்றுசெயற்குமாற்றன்
மெய்தக்கருணைவள்ளல்வேண்டினெவ்வினைஞரோனு
முய்தக்கோராதல்செய்கையுன்னருள்விளையாட்டன்றோ.

(இ-ள்.) நெய்தல் போது அனைய உண் கண் நேரிழை - குவளைமலரையொத்த மையெழுதிய கண்களையுடைய வங்கயற்கண்ணியார், நீ யாது ஒன்று செய்தற்கும் செய்யாமைக்கும் - நீ யாதொரு கருமத்தைச் செய்தற்கும் அதனைச் செய்யாமைக்கும், வேறு ஒன்று செயற்கும் ஆற்றல் மெய் தக்க கருணை வள்ளல் - அதைவிட்டு மற்றொன்று செய்தற்கும் வன்மையின் உண்மை மிக்க கிருபாவள்ளல், வேண்டின் எவ்வினைஞர் எனும் உய்தக்கோர் ஆதல் செய்கை - நீ திருவுள்ளம்கொள்ளில எவ்வகைத் தீத்தொழிலராயினும் பிழைக்கும் வகை யோராகச்செய்கை, உன் அருள் விளையாட்டு அன்றோ - உனது திருவருளின் திருவிளையாட்டல்லவா.

ஆன்மாக்களைய்தற்பொருட்டுக்கொண்டருளிய கர்த்தத்துவம், அகர்த்தத்துவம், அந்நியதாக்கர்த்தத்துவம் என்னு மூன்றிறைமைக்குணங்களுள். அந்நியதாக்கர்த்தத்துவம் அணுவை மேருவாகவும் மேருவை யணுவாகவும் செய்யுங் கர்த்தத்துவமாதலால் பாதகனைப் புண்ணியவடிவாகவுஞ் செய்யவல்லீர் என்பார் வேண்டினெவ்வினைஞரோனும் - உய்தக்கோராதல் செய்கையுன்னருள்விளையாட்டன்றோ என்று கூறினார். (நசு)

என்றகமகிழ்ச்சிபொங்கவியம்பினுளியம்பலோடும்
குன்றகநாட்டவேடக்குழகனுமறைந்துவெள்ளி
மன்றகநிறைந்தான்மேகமறைந்திடமறைந்துசெல்லு
மின்றகவிடாதுபின்போம்விளங்கிழைமடந்தையோடும்.

(இ-ள்.) என்று அகம் மகிழ்ச்சி பொங்க இயம்பினான் - என்று மனமகிழ்ச்சி மீதார்க்குறி யருளினார், இயம்பல் ஓடும் - அவ்வாறு கூறியருள, குன்று அகம் நாட்ட வேடக்குழகனும் மறைந்து வெள்ளிமன்று அகம்-மலைநாட்டிலுள்ள வேட்டுவத்திருவுருவங்கொண்ட சோமசுந்தரர்க்கடவுளுந் திருவுருவங்கர்த்து, வெள்ளியம்பலத்தில், மேகம் மறைந்திட மறைந்து செல்லும் மின்தக - மேகம் மறையத்தானும் மறைந்துசெல்லும் மின்னலைப்போல, விடாது பின்போம் விளங்கிழை மடந்தையோடும் நிறைந்தான் - தன்னைவிடாது பிற்றொடர்ந்துவரும் விளங்குமாபரணத்தை

யணிந்த வேட்டுவத் திருவுருவங்கொண்ட வங்கயற்கண்ணியாரோடும் நிறைந்தரு
ளினார்.

இது தொழிலுவமையணியாதலால் மேகமறைந்திட மறைந்துசெல்லும் மி
ன்றகவிடாது பின் போம்என்றார். (௩௭)

ஆதனாங்குகண்டானாவற்புதமடைந்துகூட

னாதனார்வின்றவாற்றானன்னெறிவிரதச்செய்கை

மாதவவொழுக்கந்தாங்கிவருமுறைமதியமூன்றிற்

பாதகங்கழிந்துதெய்வப்பார்ப்பனவடிவமானான்.

(இ-ள்.) ஆதன் - அறிவில்லானாகிய அந்தணன், ஆங்கு - அவ்விடத்தில், அ
னாக்கண்டு ஆனாத அற்புதம் அடைந்து - தனக்குப் புலப்பட்டு மறைந்தருளியதைக்க
ண்டு நீங்காத ஆச்சரியத்தையடைந்து, கூடல் நாதனார் நவின்ற ஆறு ஆல் - மதுரை
யிலெழுந்தருளிய சோமசுந்தரர்க்கடவுள் கூறியருளிய முறைமையால், நல் நெறி வி
ரதம் செய்கை மாதவம் ஒழுக்கம் தாங்கி - (சுதியடையும்) நன்னெறிக்கேதுவாகிய
நோன்பினையும் பெரிய தவவொழுக்கத்தையு மேற்கொண்டு, வருமுறை - செய்தொ
முருமுறையால், மதியம் மூன்று இல் - மூன்றுமாதத்தில், பாதகம் கழிந்து தெய்வ
ம் பார்ப்பன வடிவம் ஆனான்-தனது மகாபாதத்தினின்று நீங்கித் தெய்வத்தன்மை
யையுடைய முன்னுள்ள பார்ப்பன வடிவமாயினான்.

ஐயங்கையேற்றொருபொழுதுண்டலும் பசுக்களுக்குப் புல்லருத்துதலும்
நோன்பாதலாலும், ஈசனுறுதவவோவல்செய்தலும் கோயிற்புறத்தொட்டித் திர்த்தமா
டுதலும் மாதவமாதலாலும் நன்னெறிவிரதச்செய்கை மாதவவொழுக்கம் எனவும்,
நீசத்தன்மையொழிந்தமையால் தெய்வப்பார்ப்பன வடிவமானான் எனவுங்கூறினார்.

சொற்பதங்கடந்தவெந்தைச்சுந்தரநாதன்னுளிற

பற்பலவடசொன்மலைபத்தியிற்றொடுத்துச்சாத்தித்

தற்பரவறிவானந்தத்தனியுருவுடையசோதி

பொற்பதமருங்கிற்புக்கான்புண்ணியமறைபேரானம்மா.

(இ-ள்.) சொல் பதம் கடந்த எந்தை சுந்தரநாதன் தாளில் - சொல்லளவை
யைக்கடந்த வெனது பிதாவாகிய சோமசுந்தரர்க்கடவுளின் திருவடியில், பல் பல
வட சொல் மலை பத்தியில் தொடுத்து சாத்தி-பற்பல வடசொற்களாகிய மலர்களா
கிய மாலையைப் பத்திபடத்தொடுத்துச்சாத்தி, தற்பரம் அறிவு ஆனந்தம் தனி உருவு
டைய சோதி-உண்மையறிவானந்தமென்னு மொப்பில்லாத திருவுருவத்தையுடைய
சோமசுந்தரர்க்கடவுளுடைய, பொன் பதம் மருங்கில் புண்ணிய மறையோன் புக்கா
ன் - பொன்போலுமரிய திருவடிநிழற் சார்பில் (திருவருள்நோக்கால் மகாபாதம்
தொலைந்து) சிவபுண்ணிய வடிவான அந்தணன் அடைந்தான்.

சிவபெருமான் அருளிய சிவபுண்ணியவழியில் நின்றமையால் புண்ணியம
றையோன் என்றார். அறிவு ஆனந்தம் என்றமையால் தற்பரம் என்னும் வடமொழி
த்திரிபாகிய தற்பரம் என்னுஞ் சொற்கு உண்மையென்றும். (௩௮)

அன்ணையப்புணர்ந்துதாதைகுரவனாமந்தனானன்

றன்னையுங்கொன்றபாவந்தணித்துவீடளித்ததென்றும்

பின்னைநீரிழிநோய்க்குட்டம்பெருவயிற் றோவெப்பென்
நின்னநோய்தீர்க்குந் தீர்த்தமென்பதோ விதற்குமென்மை.

(இ-ள்.) அன்னையை புணர்ந்து - தாயைப்புணர்ந்து (அதமட்டும் அமையாது,) தாகை குருவனும் அந்தனுள்ள தன்னையும் கொன்ற பாவம்தணித்து - தனக்குப் பிதாவும் குருவுமாகிய மறைபவனைக் கொலைசெய்த பாவத்தைத்தொலைத்து, வீடு அளித்தது என்றால் - (அத்திருத்தொட்டித் தீர்த்தம்) மோகூத்தையுந் தந்ததென்று சொன்னால், பின்னை நீர் இழி நோய் குட்டம்பெருவயிற்று ஈனை வெப்பு என்று - பின்பு நீரிழிநோய் குட்டநோய் பெரியவயிற்றுநோய் இந்மல் சுரம என்று சொல்லப்பட்ட, இன்ன நோய் தீர்க்கும் தீர்த்தம் என்பதோ இதற்கு மேன்மை - இவைபோன்ற நோய்களையுந் தீர்க்கும் தீர்த்தமென்று கூறுவதோ இந்தத் தீர்த்தத்திற்கோர் மேம்பாடு (இல்லை யென்றபடி.)

ஈனை ஒருவித இருமல்.

(சு0)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

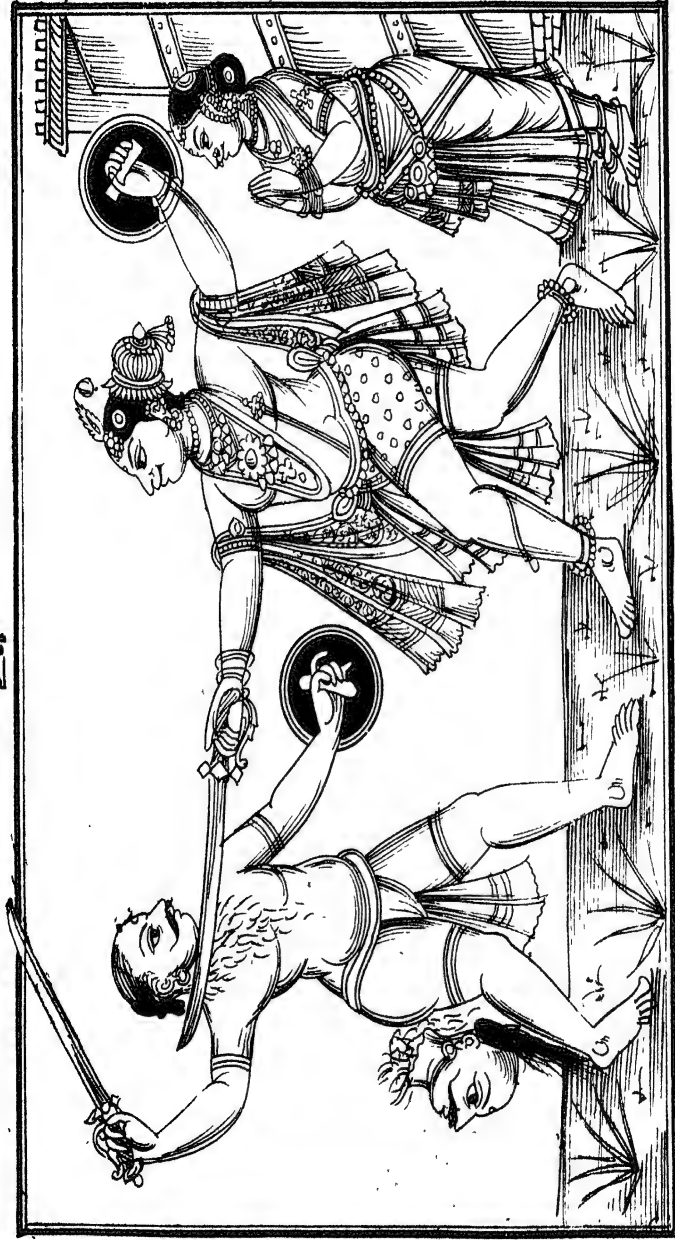
அழிந்தவேதியன்மபாதகந்தீர்த்ததறிந்துவேந்தமைச்சருருள்ளார்
ரொழிந்தபாருள்ளார்வானுளார்வியப்பமுற்றுநல்லுரையுணர்வெல்லாம்
கழிந்தபேரருளிக்கயவன்மேல்வைத்தகரரணம்பாதெனக்கண்ணிர்
வழிந்துநான்மாடக்கூடையகனைவழுத்தினுர்மகிழ்ச்சியுட்டினைத்தார்.

(இ-ள்.) அழிந்த வேதியன்மபாதகம் தீர்த்தது அறிந்து - வேதியத்தன்மையழிந்தவனுடைய மரபாதகத்தைத் தீர்த்தருளியதை யுணர்ந்து, வேந்து அமைச்சர் ஊர் உள்ளார் ஒழிந்தபார் உள்ளார் வான் உள்ளார் முற்றும் வியப்ப - அரசனும் மந்திரிகளும் மதுரையிலுள்ளவர்களும் என்னாட்டிலுள்ளவர்களும் விண்ணிலுள்ளவர்களும் ஒருசேர அகிசயிப்ப, நல் உரை உணர்வு எல்லாம் கழிந்த பேர் அருள் - நல்லசொல்லானவைக்கும் அவ்வளவையால் உணரும் உணர்ச்சிக்கும் அப்பாற்பட்ட பெரிய திருவருளை, இக்கயவன்மேல்வைத்த காரணம் யாது என - இந்தப் பாதகன்மேல் வைத்தருளிய காரணம் யாதோவென்று, கண் நீர்வழிந்து நான்மாடக்கூடல் நாயகனை வழுத்தினார் - ஆணந்தக்கண்ணிர்வார நான்மாடக்கூடலில் எழுந்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுளைத் துதித்தார்கள், மகிழ்ச்சியுள் தினைத்தார் - இன்பக்கடவுள் அழுத்தினார்கள்.

எந்தக் கழுவாயாலும் ஒழித்தற்கரிய மகரபாதகத்தை ஒழிக்கப், பக்குவர்க்கருளு மனவாக்கிறந்த திருவருளை அந்த அந்தணன்மேல் வைத்தற்குத் தமக்குக்காரணம் புலப்படாமையால் யாவரும் பரவசத்தரையினர் என்பார் வழுத்தினார் மகிழ்ச்சியுட்டினைத்தார் என்றார். வழிந்து செயவெனெச்சத்திரிபு. (சுக)

மாபாதகந்தீர்த்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உள்படத் திருவிருத்தம் - கடுஎசு.

அங்கம் ௭௭ - திருவிவாலில்

இருபத்தேழாவது. அங்கம் வெட்டிப்படலம்.

அறுசீரடியாகிரியவிருதம்.

வேதகந்தரித்தமுக்கண்வேதியன்மறையோன்செய்த
பாதகம்விராத்தவாறுபகர்ந்தனம்விஞ்சையிந்த
போதகன்மனைக்குத்திங்குபுந்திமுன்னாகச்செய்த
சாதகன்மனைப்போராற்றித்தண்டித்ததண்டஞ்சொல்வாம்.

(இ-ள்.) வேதகம் தரித்த முக்கண் வேதியன் - வேதித்தலைக் கைக்கொண்ட ருளிய திரிநேத்திரங்கனையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுள், மறையோன் செய்தபாத கம் தவிர்த்த ஆறு பகர்ந்தனம் - அந்தணன்செய்த மகாபாதகத்தைத் தீர்த்தருளிய திருவிளையாடலைக்கூறினோம், விஞ்சை ஈந்த போதகன் மனைக்கு-வாட்போர் கற்பித் த ஆசிரியன் மனைவிக்கு, திங்கு புந்தி முன் ஆகச்செய்த சாதகன் தன்னை-நிமையை ப் புத்தியூர்வமாகச்செய்த மாணக்கனை, போர் ஆற்றி தண்டித்ததண்டம் சொல்வா ம், போர்செய்து ஒறுத்ததண்டமாகிய திருவிளையாடலை இனிச் கூறுவாம்.

வேதகம் என்றது இரதகுளிகை. அது செம்பினையுருக்கித் தன்னோடுகட்டி வேதித்துப் பொன்னுக்கியும் தான் பொன்னியல்பைக் காட்டாது தன்னாடக்கி நிற்கும் வகைபோல, தான் பசுக்களையவ்வாறுசெய்தும் உவற்றினியல்பு கிற்றித் தோன்றாது அறிவுதந்துகிறதும் வண்ணம் தன்விபாகத்துளடக்கி நின்றலால் வேத கம் தரித்த என்றார்.

(க)

கூர்த்தவெண்கோட்டியானைக்குலோத்துங்கவழுதிஞாலம்
காத்தரசனிக்ஞாநிற்கடிமதினாடுத்தகூடன்
மாத்தனிநகருள்வந்துமறுபுலத்தவனாக்கை
மூத்தவனொருவன்வைகிமுனையவாள்பயிற்றிவாழ்வான்.

(இ-ள்.) கூர்த்த வெள் கோடு யானை குலோத்துங்க வழுதி - கூரியவெள் ளியகொம்பினையுடைய யானைச்சேனையையுடைய குலோத்துங்கபாண்டியன், ஞா லம் காத்து அரசு அளிக்கும் நாளில் - நிலஉலகத்தையோம்பி அரசுசெய்து வருங்கா லையில், கடி மதில் உடுத்த கூடல் மாதனி நகர் உள் - காவலமைந்த மதில்கூழ்ந்த மதையாகிய பெரியஒப்பில்லாத திருநகரத்தில், மறு புலத்தவன் ஆய் யாக்கை மூ த்தவன் ஒருவன்வந்து வைகி-அயல்நாட்டில் உள்ளவனாய் மூப்பால்முகிர்ந்த சரீர த்தையுடைய ஒருவிஞ்சையன் வந்து குடியேறி, முனைய வான் பயிற்றி வாழ்வான் - கூர்மைவாய்ந்த வான்வித்தையைக் கற்பித்து வாழ்வான்பிறன்.

(உ)

வாள்வினைக்குரவனன்னுவல்லமண்விடுத்தவெழந்
தோள்வினைவலியாலட்டசுந்கரவிடங்கன்றன்னை
யாள்வினையன்புந்தானும்வைகலுமடைந்துதாழ்ந்து
மூள்வினைவலியைவெல்லுமூதறிவுடையனம்மா.

(இ-ள்.) வாள் வினை குரவன் அன்னன் - வாள்வித்தையைக் கற்பிக்கும் ஆசிரியனாகிய அம்முகியோன், வல் அமண் விடுத்த வேழம் - வலியசமணர் ஏவிய யானையை, தோள் வினை வலியால் அட்ட சுந்தரவிடங்கன் தன்னை - தமது திருந்

தோளின் போர்த்தொழிலின் வன்மையால் வென்றருளிய சோமசுந்தரக்கடவுளை, ஆள்வினையும் அன்பும் தானும் ஆக-சிவபணிவிடையும் சிவநேயமும் தானுமாக, வைகளும் அடைந்து தாழ்ந்து-நாந்தோறும் அடைந்து சென்றுவணங்கி, மூள் வினை வலியை வெல்லும் மூத்தறிவு உடையன் - இடையில் ஏறும் ஆகாமிய வினையின்றன் மையை வெல்லும் பேரறிவுடையோன்.

தாருகவனத்து முனிவரோவிய யானையினுந் கொடியதென்பதுதோன்ற, தோள்வினைவலியால் என்னவும், பராரத்துவம் புதிக்கச்சே யிடையிலேறும் வினையென்பதுதோன்ற மூள்வினையெனவும், அதனை வெல்லுதற்குச் சாதனமாகிய தாழ்தல் இரங்குவான் பணியறம் என்பதுதோன்ற வைகளும்டைந்து தாழ்ந்து எனவுந் கூறினார்.

கைவினைமறவாள் விஞ்சைக்காவலனவனைத்தாழ்ந்து
தெவ்வினைவெல்லாந்கற்குஞ்சிங்கவேறனையார்தம்மு
ருய்வினையுணராப்பாவிசித்தனென்றொருவனுள்ளா
னவ்வினைநிரம்பக்கற்றுகைலுழ்வலியாலன்னான்.

(இ-ள்.) மறம் வாள் கைவினை விஞ்சை காவலன் அவனை தாழ்ந்து - கொலைத்தொழில்வாய்ந்த வானேந்தியீசுந் கைத்தொழில் வித்தையில் வல்லோனாகிய முதியோனை வணங்கி, செவ்வினை வெல்லான் கற்கும் சிங்க ஏறு அனையார் தம்முள் - பகைவர் செய்யும் போர்த்தொழிலில் வெல்ல வான்வித்தை கற்கும் ஆன்செங்கத்தை யொத்த மாணக்கருள், உய்வினை உணராத பாவி சித்தன் என்று ஒருவன் உள்ளான் - பாபத்தினின்றும் தப்புதலையறியாத மகாபாலியாகிய சித்தனென்னும் பேரை உடைய ஒருவனுளான், அன்னான் - அச்சித்தன், ஆகலுழ் வலியால் அவ்வினை நிரம்ப கற்றான் - ஆகூழ்வன்மையால் அசிதேனு முதலிய அந்த வித்தைகளைக் குறைவின்றி க்கற்றான்.

அசிதேனு வாளைப்பற்றி வீசுதலில் ஒருவகை.

(சு)

மானவாள் விஞ்சையாலேதனைநன்குமதிக்கத்தக்க
தானதோர்செருக்கினுற்றன்னொசிரியற்குமாறாய்த்
தானுமோர்விஞ்சைக்கூடஞ்சமைத்துவாள்பலருங்கற்க
ஒதுலாம்படைவல்லானி லாதிபயிதப்பக்கொள்வான்.

(இ-ள்.) மானம் வாள் விஞ்சையாலே-மானம்வாய்ந்த வான்வித்தையாலே, தன்னை நன்கு மதிக்க தக்க தானது ஓர் செருக்கினால் - தன்னைப் பலரும் மெச்சத்தக்கதான இறுமாப்பினால், தானும் தன் ஆசிரியற்கு மாறாய் ஓர் விஞ்சைக் கூடம் சமைத்த - தானும் தன்னாசிரியனுக்கு விருத்தமாய் ஒரு வித்தை கற்பிக்கும் விந்தைக் கூடத்தை ஏற்படுத்தி, வாள் பலரும் கற்க - வான்வித்தையைப் பலரும் தன்னிடத்தில் வந்து கற்க, ஊன் உலாம் படை வல்லானில் - நினைநெருங்கிய ஆயுதவரிசையில் வல்ல தன்னாசிரியனிலும், ஊதியம் மிதப்பக் கொள்வான் - வருவாய் அதிகமாகப் பெறுவான் ஆயினான்.

ஒருத்தனையிருவர்வா ளின் விருத்தியுமொருங்குகொள்ளும்
கருத்தனையிருத்தனா ளிற்கழிவதுகருதியன்னான்
வருத்துவா ளினே ஓர் தன்பால்வரமனந்திரித் துநாளும்
விருத்தமேசெய்வான் றுயைவிரும்பினேற்கோயோனன்னான்.

(இ-ள்.) ஒருத்தனை - சித்தன் தானொருவனுமே, இருவர் வாளின் விருத்தியும் - தன்னுசிரியனும் தானும் அடைந்துவரும் வாட்பயிற்சியின் ஊதியத்தையும், ஒருங்கு கொள்ளும் கருத்தையு-ஒருசேர அடையும் கருத்தையுடையவனாய், விருத்தன் ஊரில் கழிவது கருதி - தன்னுசிரியனாகியமுதியோன் மதுரையினின்றும் தன்ஊர்க்குச்செல்லுதலை எண்ணி, அன்னன் வருத்த வான் இளைஞர் - அம்முதியோன் கற்பிக்கும் வாள்வித்தையைக் கற்கும் இளையர்கள், தன்பால் வர மனந்திரித்து நாளும் விருத்தமே செய்வான் - தன்னிடத்திற் கற்கும்படிவர அவர்கள் மனத்தை வேறுபடுத்தி எந்நாளும் வேறுபாடு செய்யும் சித்தன், தாயை விரும்பினோருக்கு இளையோன் அன்னன் - தாயைவிரும்பித் தந்தையைக் கொலைசெய்த மாபாதகனுக்குக் கொடுந்தொழிலாற் சகோதரனை யொத்தவனாயினான்.

வருவாய்ல்லாது செய்யில் ஊரின்னுந் கழிவானுதலால் தன்பால்வர மனந்திரித்து நாளும் விருத்தமே செய்வான் எனவும், மகரபாதகத்தில் தாயைவிரும்பிய அந்தணனுக்கு மேற்பட்டாரின்மையால் தாயை விரும்பினோர் கிளையோனன்னான் எனவுங் கூறினார். (ஈ)

தொடர்த்தொடப்பொறுக்குந்திண்மைத்தொன்னிலமனையானில்லா விடத்தவன்றேவிபாற்போயிடனுண்டேயிடனுண்டேயென் றறித்தமிழ்தஞ்சாதென்றுங்கேட்டுக்கேட்டகல்வானாக நடைத்தொழிற்பாவையன்னநங்கைவாளாவிருந்தாள்.

(இ-ள்.) தொடர்த்தொடப்பொறுக்கும் திண்மைதொல்லிலம் அனையான்-தொண்டத்தொண்டப் பொறுத்து இடம் கொடுக்கும் திண்ணிய தொன்றுதொட்டுள்ள பூமியைப்பொறுமையில் ஒத்த முதியோன், இல்லாத இடத்து அவன் தேவிபால் போய்-இல்லாத இடத்தில் அவன் மனைவியாகிய மாணிக்கமாலையிடத்துச்சென்று, இடன் உண்டே இடன் உண்டே என்று அடுத்து அடுத்து அஞ்சாது என்றம்கேட்டு கேட்டு அகல்வானாக - சமயமுண்டா சமயமுண்டாவென்று நாள்தோறும் அடுத்துச் சிறிதும் அஞ்சாமல் கேட்டுக்கேட்டுப் போக, நடை தொழில் பாவை அன்ன நங்கை வாளா இருந்தாள் - நடக்கும் தொழிலையுடைய ஒரு பதுமையை ஒத்த அம்மாணிக்கமலை ஒன்றும்பேசாமல் மவுனமாயிருந்தாள்.

தன்னைப் பலகாலும் சித்தன் நிர்த்தித்தொழுதுதலைக்கேட்டும் பொறுத்திருந்தலால் தொடர்த்தொடப் பொறுக்குந் திண்மைத்தொன்னிலமனையான் எனவும், உருவத்திற் பதுமையொப்பாதலால் இல்பொருளுவமையணிபட நடைத்தொழிற்பாவையன்ன எனவுங் கூறினார். இடனுண்டே இடனுண்டே, அடுத்தறித்து, கேட்டுக் கேட்டு பன்மைப்பொருளில்வந்த அடுக்குத்தொடர்கள். “அகழ்வானாத்தாங்குநிலம் போலத்தம்மை - இகழ்வார்ப்பொறுத்தல்” என்றார். (எ)

பின்னொருபகல்போய்ச்செங்கைபிடித்தனன்வலிப்பத்தள்ளி வன்னிலைக்கதவதாக்கித்தாழக்கோல்வலித்துமாண்ட தன்னிலைக்காப்புச்செய்தாடனிமனக்காவல்பூண்டா னந்நிலைபிழைத்ததீயொன்னங்கத்தீவெதுப்பப்போனான்.

(இ-ள்.) பின் ஒரு பகல் போய் செங்கை பிடித்தனன் வலிப்ப - பின்பு ஒரு நாள் சென்று குருபத்தியினின் செவந்த கையைத் தொட்டிழுக்க, தனி மனம் காவல் பூண்டாள்-ஒப்பில்லாத சனது மனத்தைக் கற்புக்கு அரணாகக்கொண்ட மாணிக்க

கமலை, தள்ளி வல் நிலை கதவும் நூக்கி தாழக்கோல் வலித்து - அவனைத்தள்ளி வலிய நிலையில் பூட்டிய கதவைச்சாத்தித் தாழ்போட்டு, மாண்டதன் நிலை காப்பு செய்தாள்-மாட்சிமைப்பட்ட தன்னு கற்பினைக் காத்துக்கொண்டாள், அ நிலை பிழைத்ததீயோன் அனங்கத்தி வெதுப்ப போனான் - (அதனால்) அப்பொழுது தவறுசெய்த கொடியசித்தன் காமாக்கினி சுட்டு வருத்தச்சென்றான்.

அந்நிலை பிழைத்த என்றதற்கு அச்சமயந்தவறிய எனப் பொருள் கொள்ளுதலும் ஒன்று. மனத்தைப் பொறிவழிப்போக்காதவள் என்பார் தனிமனக்காவல் பூண்டாள் எனவும், புறத்துங்காவல் செய்தாள் என்பார் வன்னிலைக்கதவநூக்கித் தாழக்கோல்வலித்து எனவும் கூறினார். (அ)

அறங்கடைநின்றாருள்ளுமாற்றவுங்கடையனாகிப்
புறங்கடைநின்றான்செய்தபுலைமைதன்பதிக்குந்தேற்றான்
மறந்தவிற்கற்பிடைன்மனம்பொதிந்துயிர்கடோறு
நிறைந்தநான்மாடக்கூடனிமலனைநினைந்துநொந்தாள்.

(இ-ள்.) அறங்கடை நின்றாருள்ளும் ஆற்றவும் கடையனாகி புறங்கடை நின்றான் செய்த புலைமை - பரபத்தில் நின்ற மகாபாதகருள்ளும் பிகவும் கடைப்பட்டவனாகிப் புறம்பாய் நின்ற சித்தன்செய்த நீசத்தன்மையை, மறம் தவிர கற்பினுள் - அறக்கற்பினை உடைய மாணிக்கமலை, தன் பதிக்கும் தேற்றான் மனம் பொதிந்து - தன்னுடைய நாயகனுக்கும் தெரிவியாது தன் மனத்தில் வைத்து, உயிர்கள் தோறும் நிறைந்த நான்மாடக் கூடல் நிமலனை நினைந்து நொந்தாள் - உயிர்கள்தோறும் வியாபித்த மதுரையில் எழுந்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுளைச் சிந்தித்து வருந்தினாள்.

உயிர்கட்கறிவிப்போதாதலால் உயிர்கடோறு நிறைந்த எனவும், அவன் முற்றுமுணர்வோதாதலால் நிமலனைநினைந்து எனவும், கற்பு-அறக்கற்பு, மறக்கற்பு என விருவகை. அறக்கற்பு தன்னை வழிபடுவோரைப் பரிக்கிரகிக்குங்கற்பும், மறக்கற்பு தனக்குத் தீங்குசெய்வோரை நிக்கிரகிக்குங் கற்பும் ஆதலால் மறந்தவிற்கற்பினுள் எனவும் கூறினார். (க)

தாக்கநிறைந்தகொன்றைசசுடையவன் புறம்புசெய்த
பாதகமறுக்குங்கூடற்பகவனெவ்வுயிர்க்குந்தானே
போதகனாகித்தேற்றும்புண்ணியன்புலைஞன்செய்த
நீதகமுணர்ந்துதண்டஞ்செய்வதற்குள்ளக்கொண்டான்.

(இ-ள்.) அகந்தாது நிறைந்த கொன்றை சடையவன் - உள்ளே மகரந்தம் நிறைந்த கொன்றைமாலையையணிந்த சடையையுடையவனும், புறம்பு செய்த பாதகம் அறுக்கும் கூடல் பகவன் - அயல்நாட்டில் செய்த மரபாதகத்தையும் தொலைத்தருளிய மதுரையில் எழுந்தருளிய பகவனும், எவ்வுயிர்க்கும் தானே போதகனாகி தேற்றும் புண்ணியன் - எவ்வகைப்பட்ட உயிர்களுக்கும் தானே யுணர்த்துவோனாகி உணர்த்தும் புண்ணிய சொருபியும் ஆகிய சோமசுந்தரக்கடவுள், புலைஞன் செய்த தீது அகம் உணர்ந்து - நீசனாகிய சித்தன் செய்த கொடுமையைத் தனது திருவுளத்தில் அறிந்து, தண்டம் செய்வதற்கு உள்ளக்கொண்டான் - அவனை ஒறுத்தற்குத் திருவுளம் கொண்டருளினார்.

எல்லாவற்றிற்கும் இறைவன் என்பதை யுணர்த்தற்குக் கொன்றைமலை ஓர் திருவடையாளம் என்பார் தாதகம்நிறைந்த கொன்றைத்தாரினுள் எனவும், அவ்வி

றைமைக்குணங்கள் முற்றுமுடையான் என்பார் ஐ சுவரியம், வீரியம், புகழ், திரு, ஞானம், வைராக்கியமென்னும் பொருள்மேல் நின்ற பகவன் எனவும், பிரமமே யுயிரென்று கூறும் மாயாவாதமறுதலையென்பார் எவ்வுயிர்க்குந்தானே போதகனாகித் தேற்றும் புண்ணியனெனவும், எல்லா புண்ணிய தலங்களிலுஞ் சிறந்த தலம் இது என்பார் புறம்புசெய்த பாதகமறுக்குங் கூடல் எனவுங் கூறினார். (க0)

கோளுடைக்குராவனே போற் சித்தனைக்குறுகிச் சித்தா
காணையா நீயுஞ் சாலக்கழியமூப்படைந்த யாரும்
வாளமராமுந் தம்வலிகளுமளந்து காண்டு
நானைவாவருது நா முநகர்ப்புறத்தொருசாரொன்றான்.

(இ-ள்.) கோள் உடைய குராவனே போல் சித்தனை குறுகி - வலிமையை உடைய ஆசிரியனைப்போலத் திரு உருவங்கொண்டு சித்தனை அடைந்து, சித்தா - சித்தனை, காணையாம் நீயும் சால கழிய மூப்பு அடைந்த யாரும் - காண்ப்பருவத்தை உடைய நீயும் மிக்க முடிமைப்பருவத்தை உடைய யாரும், வான் அமர் ஆடி - வா ட்போர் செய்து, நம் தம் வலிகளும் அளந்து காண்டும் - நமக்குள்ள வலிமைகளையும் வரைசெய்து காண்போம், நகர் புறத்து ஒரு சார் நானை வா நாமும் வருதும் என் றான் - நகரின் புறத்து ஒருபக்கத்தில் நான்குப் போர்க்குவா நாமும் வருவோம் என்று கூறி அருளினார். (கக)

நாதனுக்குராவன் கூற நன்றெனவுந்துநாலாம்
பாதகனதற்குநேர்ந்தான்படைக்கலக்குராவன் மீண்டு
போதருமளவில்வையமபுதைநீருள்வெள்ளத்தாமு
வாதவன்வையமுந்நீர்வெள்ளத்துளாழ்ந்ததம்மா.

(இ-ள்.) நாதன் ஆம் குராவன் கூற நன்று என உவந்து - இறைவனாகிய ஆசிரியன் கூறியருள லும் என்று விரும்பி, நாலாம் பாதகன் அதற்கு நேர்ந்தான் - நான் காம் பாதகமாகிய காமத்திற்கு ஓர் கொள்கலமாகிய சித்தன் அதற்கு உடன்பட்டான், படைக்கலம் குராவன் பிண்டிபோ தருமளவில் - ஆயுதங்கள் எந்திய ஆசிரியன் திரும்பி வருமளவில், வையம் புதை இருள் வெள்ளத்து ஆழ - நில உலகமானது நிறைந்த அந்நகரமாகிய வெள்ளத்தில் அமுந்த, ஆதவன் வையம் முந்நீர் வெள்ள த்துள் ஆழ்ந்தது - சூரியனுடைய தேரானது கடலாகிய வெள்ளத்தில் அமுந்தியது.

சூரியன் தேர் கடலிலாழ்தலால் நிலவுலகிருளிலாழ்ந்தது என்றமையால் செ ம்மொழிச்சிலேடையில் வந்த காரகவேதவாணி. (கஉ)

ஆசினன் குராவற்கினனாவாற்றினேன்பாவம்போல
மாசிருடணிந்தகங்குல்வலிகெடவடிவாள் விஞ்சைத்
தேசிகனொருவனன்னுந் திணியுடல்சிறைப்பத்திட்டிங்
காய்சினவாள் போற்றிழைக்கல்விடைமுனைத்தான்வெய்யோன்.

(இ-ள்.) ஆசு இல் நன் குராவற்கு இன்ன ஆற்றினேன் பாவம்போல - குற்ற மில்லாத தனது நல்ல ஆசிரியனுக்குத் துன்பம் செய்த சித்தனுடைய பாவத்தின் வ லிமை கெடுதல்போல, மாசு இருள் திணிந்த கங்குல் வலிகெட - கரிய இருள்மிக்க இரவின் வலிமைகெட, வடிவாள் விஞ்சை தேசிகன் ஒருவன் - வடித்த வாள்வித்தை யில்வல்ல ஆசிரியனாகிய முதியோன், அன்னுன் திணி உடல் சிறைப்ப திட்டிங் காய்

சினம் வாள்போல் - அச்சித்தனுடைய வலிய சரீரத்தையழிக்கத் தீட்டிய கொல்லும் கோபயிக்க வாளைப்போல, வெய்யோன் கீழை கல் இடை முனைத்தான் - சூரியன் உதயகிரியில் உதயம் செய்தான்.

உவமையும் பொருளும் ஒற்றுமையுண்மையால் பொருளின்ரொழிலை யுவமைக்கேற்றிப் பாவத்தின் வலிமைகெட என்றும். முன்னது தொழிலும் பின்னது பயனும் ஆதலால் தொழிலும் பண்பும் விரவிவந்த வுவமையணி. (கஉ)

நன்றியைக்கொன்று தின்றோனாகனுணைக்கஞ்சும்
வன்றிறலரிமானூர்தித்தெய்வதம்வழிபட்டேத்தி
வென்றிவாள்பரவிக்கச்சுவிக்கிவாள் பலகையேந்திச்
சென்றுவாளுழவன்சொன்ன செருக்களங்குறுகினுனே.

(இ-ள்.) நன்றியை கொன்று தின்றோன் - ஆசிரியன் செய்த நன்றியைச் சிதைத்த சித்தன், நாயகன் ஆணைக்கு அஞ்சும் வல் திறல் அரிமான் ஊர்தி தெய்வதம் வழிபட்டு ஏத்தி - சோமசுந்தரர்க்கடவுளுடைய ஆணைக்கு அஞ்சி வழிபட்டொழுகும் வலிமையையுடைய சிங்கவாகனத்தை உடைய தூக்கையை வழிபட்டு வணங்கி, வென்றி வாள் பரவி - வெற்றியை உடைய வாளினை வணங்கி, கச்சு வீக்கி வாள் பலகை ஏந்தி சென்று-கச்சினைக்கட்டி வாணையும் கேடகத்தையும் ஏந்திப்போய், வாள் உழவன் சொன்ன செருக்களம் குறுகினுன் - வானையேந்திய தனது ஆசிரியன் வடிவங்கொண்ட சோமசுந்தரர்க்கடவுள் கூறிய போர்க்களத்தை யடைந்தான்.

செய்நன்றிசிதைத்தோன் பெருஞ்சாதனங்களுடையானுனும் அவை பவியா என்பார் நாயகனுணைக்கஞ்சும் தெய்வதம் எனக்கூறினார். (கச)

மதுகைவாளமார்க்குநென்னல்வந்தறைகூவிப்போன
முதுகடும்புலியேறன்னமுடங்குடற்குரவன்னுனு
மதிர்கழல்வீக்கிக்கச்சுமசைத்துவெண்ணீறுஞ்சாத்திக்
கதிர்கொள்வாள் பலகைதாங்கிக்கயவனுக்கெதிரேவந்தான்.

(இ-ள்.) மதுகை வாள் அமார்க்கு - வலிய வாள் ஏந்திச்செய்யும் போர்க்கு, நென்னல் வந்து அறை கூவி போன - நேற்றைப்போதில் வந்து போர்க்கு அழைத்துப்போன, முதுகடும் புலி ஏறு அன்ன முடங்கு உடல் குரவன் தானும் - முதிய கடிய புலியேற்றை ஒத்த கூனிய சரீரத்தை உடைய முதிய ஆசிரியன் வடிவமாகவந்த சோமசுந்தரர்க்கடவுளும், அதிர் கழல் வீக்கி கச்சும் அசைத்து - ஒலிக்கும் வீரகண்ணடையைக்கட்டிக் கச்சினையும் அரையிற்கட்டி, வெள்ளீறும் சாத்தி - வெள்ளிய நிருநீற்றையும் திருநதலில் புண்டரித்து, கதிர்கொள் வாள் பலகை தாங்கி - ஒளிவீசும் வாணையும் கேடகத்தையும் திருக்காத்தில் ஏந்தி, கயவனுக்கு எதிரே வந்தான் - கீழ்மகனாகிய சித்தனுக்கு எதிரே போர்க்கு வந்தருளினார். (கரு)

மடங்கலேறொன்றும்பைங்கணரியொன்றுமலைந்தாலென்ன
முடங்கல்வான்றிங்களொன்றுமுக்கணுநான்குதோளும்
விடங்கலுழ்மிடறுந்தோற்றுவென்றிவாள்விஞ்சைவேந்து
மடங்கலன்றானுநெரிட்டாடமராடல்செய்வார்.

(இ-ள்.) மடங்கல் ஏறு ஒன்றும் பைங்கண் நரி ஒன்றும் மலைந்தால் என்ன- ஆன்சிங்கமொன்றும் பசிய கண்களையுடைய நரி ஒன்றும் தம்முள் போர்செய்தாற்

போல, வான் முடங்கல் திங்கள் ஒன்றும் - ஆகாயத்தில் சுஞ்சரிக்கும் வளைந்த இளம்பிறை ஒன்றும், முக்கண்ணும் நான்கு தோளும் - திரிநேத்திரங்களும் நான்கு திருத்தோள்களும், விடம் கலுழ் மிடறும் தோற்றா வென்றி வான் விஞ்சை வேந்தம் - விஷம் விளங்கும் திருமிடறும் புலப்படுத்தாது வந்தருளிய வெற்றியை உடைய வான்வித்தையில் வல்ல அரசாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளும், அடங்கலன் தானும் நேரிட்டு - பகைவனாகிய சித்தனும் தம்முள் எதிர்த்து, ஆடு அமர் ஆடல் செய்வார் - வெற்றியோடு தம்முள் போர்செய்யத் தொடங்கினார்கள். (கக)

எதிர்ப்பர்பின்பறிவார்போயெழுந்துவானேறுபோல
வதிர்ப்பர்பேடகத்துட்டாழ்வற்றடங்குவர்முனைப்பர்வானே
விதிர்ப்பர்சாரிகைபோய்விசிவெட்டுவர்பிலக்கிமீள்வர்
கொதிப்பர்போய்நகைப்பராண்மைகூறுவர்மாறிநேர்வர்.

(இ-ள்.) எதிர்ப்பர் பின்பறிவர் - ஒருவரை ஒருவர் எதிர்த்து பின் போவார்கள், நேர் போய் எழுந்து வானேறு போல அதிர்ப்பர் - தம்முள் எழுந்து தள்ளி இடையேறுபோலக்கோஷிப்பார், கேடகத்துள் தாழ் வற்று அடங்குவர் - கேடகத்துள் மறைந்து அடங்குவார்கள், முனைப்பர் - பின்பு வெளிப்படுவர், வானே விதிப்பர் - எந்தியவானே யகைப்பர்கள், சாரிகை போய் வீசி வெட்டுவர் - இடசாரி வலசாரியாகச் சென்று வான்வீசி ஒருவரை ஒருவர் வெட்டுவார்கள், விலக்கி மீள்வர் - அவ்வாள்வெட்டை விலக்கித் திரும்புவார்கள், கொதிப்பர் போய் நகைப்பர் - கோபிப்பார் பின்பு சென்று அட்டகாசம் செய்வார்கள், ஆண்மை கூறுவர் - நெடுமொழி கூறுவார்கள், மாறி நேர்வர் - தம்முள் இடசாரி வலசாரியாக மாறியெதிப்பார்கள். கக

வென்றிடுவார்போற்போவார்வட்டித்துவிளித்துமீள்வர்
கொன்னிடுவாண்மார்பேற்பார்சூரிவழிபிழைத்துநிற்ப
ரிநிலைநாலைங்கன்னலெல்லையினறூடல்செய்தார்
ரநிலையடுபோர்க்காண்பாரனைவருங்கேட்ககவையன்.

(இ-ள்.) வெந் இடுவார் போல் போவர் - புறங்காட்டிச் செல்வார்போலப் போவார்கள், வட்டித்து விளித்து மீள்வர் - சுழன்றுவந்து ஒருவரை யொருவர் போர்க்கழைத்துத் திரும்புவார்கள், கொன் இடுவாள் மார்பு ஏற்பர் - கூர்மைவாய்ந்த வாளவெட்டைத் தமது மார்பின்மேல் ஏற்பார்கள், சூரி வழி பிழைத்து நிற்பர் - தாம்கொண்ட இலக்கின் நெறியைத்தப்பி நிற்பார்கள், இந்நிலை - இவ்வாறு, நாலைங்கன்னல் எல்லையின்று ஆடல் செய்தார் - இருபதநாழிகைகளும் நின்று போர்செய்தார்கள், அந்நிலை அடு போர் காண்பார் அனைவரும் கேட்க - அப்பொழுது போர்த்தொழிலைக் காணவந்தவர் எவரும்கேட்க, ஐயன் - சோமசுந்தரக்கடவுள்.

வாட்போரிலக்கணங்களாதலால் அவைமுறைபட எதிர்ப்பர் என்பது முதல் சூரிவழிபிழைத்து நிற்பர் எனவும், தாம் முதியோன்பொருட்டு வந்தவர் ஆதலால் அவைபலர்க்கும்விளங்க நாலைங்கன்னலெல்லையினறூடல்செய்தார் எனவுங்கூறினார்.

சூரத்தியைநினைத்தநெஞ்சைக்குறித்துநானாவைத்தொட்ட
கரத்தினைப்பார்த்தகண்ணைக்காத்தனைகோடிபென்றென்
றுரைத்துரைத்தவற்றுக்கெல்லாமுறுமுறைதண்டஞ்செய்து
சிரத்தினைத்தடிந்துவிட்டித்திருவுருமறைந்துகின்றான்.

(இ-ள்.) குரத்தியை நினைத்த நெஞ்சை - ஆசிரியன் மனைவியை விரும்பிக் கருதியமனத்தையும், குறித்து உரை நாவை - குறித்துக் காமமிக்க கழிபடர்களினவி கூறிய நாவினையும், தொட்ட கரத்தினை - பிடித்தகையையும், பார்த்த கண்ணை - குறித்துப்பார்த்த கண்ணையும், கரத்தினை கோடி என்று என்று உரைத்து உரைத்து - இவைகள் எல்லாம் தீத்தொழிலுக் குடன்பட்டமையால் அவைகளைக் காத்துக்கொள்ளாய் காத்துக்கொள்ளாய் என்று அடித்தடித்துக்கூறி, அவற்றுக்கு எல்லாம் உறுமுறை தண்டம் செய்து-அவ்வவையவங்களுக்கெல்லாம் தருமநூலிற் கூறிய முறைப்படி தண்டித்து, சிரத்தினை தடித்து வீட்டி திரு உரு மறைந்த நின்றான்-அவனது தலையைப் பின் துண்டித்து வீழ்த்தித் திருவுருமறைந்தருளினார்.

முற்றுமுணர்ந்தறன்மையால் யாவமுணர்ந்தான் என்பார் உரைத்துரைத்து எனவும், தீத்தொழிலுக்குடன் பட்டனவந்தை யொறுத்தல் அறநூல் முறைஎன்பார் நெஞ்சை, நாவை, கரத்தினை, கண்ணையுறுமுறைதண்டஞ்செய்து எனவும், நிக்கிரகஞ்செய்வதுபோலப் பரிக்கிரகஞ் செய்தார் என்பார் 'சிரத்தினைத்தடித்து வீட்டியெனவும் கூறினார். (கக)

போர்கெழுகளங்கண்டாருட்பொருபடைக்கேள்விச்செல்வர்
வார்கெழுகழற்காலாணைக்கண்டிலர்மனையிறேடி
யேர்கெழுகற்பினுளையெங்குற்றுன்குரவனென்னக்
கூர்கெழுவடிவேற்கண்ணுள்போயினர்கோயிற்கென்றான்.

(இ-ள்.) போர்கெழு களம் கண்டார் உள் - போர்த்தொழில் நடக்கும் போர்க்களத்துள்பார்த்தவருள், பொருபடை கேள்வி செல்வர் வார்கெழுகழல் காலாணை கண்டிலர் - போர்செய்யும் ஆயுதப்பயிற்சிறுவன் ஆராய்ச்சியையுடைய மாணுக்கர்கள் வாரிற்கோத்த வீரகண்டையைக்கட்டிய காலையுடைய தமது ஆசிரியனைக்காணா ராகி, மனையில் தேடி - வீட்டிற்குத் தேடிச்சென்று, ஏர்கெழு கற்பினுளை குரவன் என்கு உற்றான் என்ன-அழகுமிக்க கற்பினையுடைய மாணிக்கமாலையை கோக்கி ஆசிரியர் எங்குச்சென்றார் என்று வினவ, கூர்கெழு வடி வேல் கண்ணுள் கோயிற்கு போயினார் என்றான் - கூர்மைவாய்ந்த வடித்தவேல்போன்ற கண்களையுடைய அம் மாணிக்கமாலையோயிற்குச் சென்றார் என்று கூறினான்.

முதியோன்பாற்கற்ற மாணுக்கர் என்பார் வார்கெழுகழற்காலாணைக் கண்டிலர் என்றார். (உ௦)

என்றவப்போதேகோயிற்கேகினுன்மீண்டான்றேடிச்
சென்றவார்கித்தன் தன்னை செருக்களத்தடுபோர்செய்து
வென்றனையேபின்னந்தவெங்களத்தெங்குந்தேடி
நின்றனைக்காணநிற்குநேர்த்தனம்யாங்களென்றார்.

(இ-ள்.) என்ற அப்போதே - என்றுகூறிய வப்பொழுதே, கோயிற்கு ஏகினுன் மீண்டான் - கோயிற்குச்சென்ற முதியோன் தன்வீட்டுக்குத் திரும்பினான், தேடி சென்றவார்கித்தன் தன்னை செருக்களத்து அடு போர் செய்து வென்றனையே - தேடிச்சென்ற மாணுக்கர்கள் சித்தனைப் போர்க்களத்தில் கொலைத்தொழிற்குரிய போர்த்தொழில் செய்து வென்றாயே, பின் அந்த வெம் களத்து எங்கும் தேடி நின்ற தன்னை காணாது இங்கு யாங்கள் நேர்த்தனம் என்றார் - பின்பு அந்தப் போர்க்களத்தில் எவ்விடத்தும் தேடிக்காணாமல் இவ்விடத்தில் நாங்கள் தேடிவந்தோ மென்றார்கள். (உ௧)

வினாசெய்தாரவன்யானங்கம்வெட்டினேனல்லேனீங்க
ந்நாசெய்வதெவன்யாரென்போற்சித்தனையுடன்மாய்த்து
வனாசெய்தோள்விந்தைக்கீந்தார்மற்றிதுசுற்றும்வகைக்
தினாசெய்நீர்க்கூடலெந்தைதிருவுளச்செயல்கொலென்றான்.

(இ-ள்.) யான் வினா செய்தா ரவன் அங்கம் வெட்டினேன் அல்லேன் - நான்வாசம்வீசும் மாலையையணிந்த சித்தனுடைய சரீரத்தைத் துண்டித்தேனல்லேன், நீங்கள் உரை செய்வது எவன் - நீங்கள் இவ்வாறு சொல்லுவது யாது; யார் என்போல் சித்தனை உடன்று மாய்த்து வனா செய்தோள் விந்தைக்கு ஈந்தார் - யார் என்னைப்போல வந்து சித்தனைக் கோபித்துக்கொண்டு மலையையொத்த அவனது தோளைத்தறித்துத் துற்கைக்குக் கொடுத்தவர், இது சுற்றும் தினா செய்நீர் வகைக் கூடல் எந்தை திரு உளம் செயல் கொல் என்றான் - இச்செயல்கூழ்ந்த அலைவீசும் நீர்மயமாகிய வகைகையையுடைய மதுரையில் எழுந்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய திருவுளச்செயலோ என்று கூறினான்.

சித்தன் தன்னை யிகழ்ந்தொழுதுதலைத் தன்னை யாளாகவுடைய பெருமானார் பொறுத்திலரோவென்று கருதினாதலால் எந்தை திருவுளச்செயல்கொல் என்றான் எனக் கூறினார். (உஉ)

மட்டித்தகலவைக்கொங்கைமனைவியுஞ்சித்தன்றன்னைக்
கிட்டிப்பல்காலும்வந்துகேட்டதுநெருநல்வாய்வந்
தொட்டித்தன்கையைப்பற்றியிர்த்ததுமுள்ளம்வெந்து
தட்டிப்போய்க்கதவந்தாழிட்டிருந்ததுஞ்சாற்றினுளே.

(இ-ள்.) மட்டித்த கலவை கொங்கை மனைவியும் - பூசிய கலவையையுடைய கொங்கையையுடைய மாணிக்கமாலையும், சித்தன் தன்னை கிட்டி பல் காலும் வந்து கேட்டதும் - சித்தனானவன் தன்னை நெருங்கிப் பலதரமும் வந்து இடமுண்டா வென்றுகேட்டுச்சென்றதும், நெரு நல் வாய் வந்து ஒட்டி தன்கையை பற்றி ஈர்த்ததும்-நேற்றைப்பொழுதுவந்து நெருங்கித் தனதுகையைப்பிடித்து இழுத்ததும், உள்ளம் வெந்து தட்டிப்போய் கதவம் தாழ் இட்டு இருந்ததும் சாற்றினான் - மனம்வெதுமப்பி அவனினின்று நீங்கிக் கதவினைத்தாழ்போட்டிருந்ததுன் கூறினான்.

தனதுள்ளக்கருத்தை வள்ளலுக்கொப்புவித்தவளாதலால் தன்பொருட்டு இறைவர் ஓறுத்தனர் என்று கருதினான் என்பார் நிகழ்ந்த செய்தி முறைப்படச் சாற்றினான் என்றார். (உ௩)

அம்மனையருளிச்சொன்னபடியெலாமருளிச்செய்து
தெம்முனையவொள்வீரர்சித்தனைமாய்த்தாரீது
மெய்மையாமென்றுகண்டமைந்தரும்விளம்பக்கேட்டா
னெம்மையாளுடையகூடலிறைவினையாட்டேயென்றான்.

(இ-ள்.) அம்மனை அருளிச் சொன்னபடி எல்லாம் - தமது தாயாகிய மாணிக்கமலை யார்வாய்மலர்ந்து கூறிய அவையெல்லாம், அருளி செய்து தேவ முனை அடு வான் வீரர் சித்தனை மாய்த்தார் - திருவாய்மலர்ந்தருளிப் பகைவர்முனையை மாய்க்கும்வான் ஏந்திவந்த வீரர்சித்தனைக் கொலைசெய்தார், ஈது மெய்மை யாம் என்று கண்ட மைந்தரும் விளம்பக் கேட்டான் - இதுஉண்மை யாமென்று பார்த்த

தன்மாணுக்கருஞ் சொல்லக்கேட்டமுதியோன், எம்மை ஆள் உடைய கூடல் இறை விளையாட்டே என்றான் - எம்மை யாளாகவுடைய மதுரையிலெழுந்தருளிய சோம சுந்தரக்கடவுளின் திருவிளையாடலே இது என்று கூறினான்.

ஆசிரியன் மனைவி தாய் ஆதலால் அம்மனையெனவும், மனைவியன்றிக் கண்டு கேட்ட மாணுக்கருங் கூறினமைபால் இறந்தது தழீஇய எச்சவும்மை ஈத மைந்த ரும் எனவுக்கூறினார். தெவ் முனை நிலைமொழி சுற்றிலுள்ள வகரமெய் வருமொழி முதலெழுத்தாகத் திரிந்தது. (உச)

கொடியையநேரிடையாளோடுங்கொற்றவாளினோடுரோடுங் கடியநான்மாடக்கூடற்கண் ணுதலடிக்கீழ்த்தாழ்ந்து நெடியநான் முகனுந்தேற நெறியதுசிறியவேழை யடியனேனளவிற்றேநின்னருள்விளையாடலென்றான்.

(இ-ள்.) கொடியை நேர் இடையாள் ஒடும்-புன்கொடியை யொத்த இடையையுடைய தனது மனைவியோடும், கொற்றவாள் இளைஞர் ஒடும் - தன்னிடத்தில் வெற்றியையுடைய வாள்பயிலும் மாணுக்கரோடும், கடியநான் மாடக்கூடல் கண்ணுதல் அடிக்கீழ் தாழ்ந்து - காவல்பூண்ட மதுரையில் எழுந்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுளின் திருவடிக்கீழ்வணங்கி, நெடியனும் நான்முகனும் தேறநெறியது - திருமாலும் பிரமணர் தெளிந்துணராத நெறியதாகிய, நின் அருள்விளையாடல் - உனது அருள் விளையாட்டு, சிறிய ஏழை அடியனேன் அளவிற்றே - சிறியவேழை யடியெனது அளவினதோ, என்றான்-என்றுகூறித்துதித்தான்.

மலச்சிமிழ்ப்புண்டோராதலால் நெடியனுன்முகனுந்தேற எனவும், சுட்டுணர்விற்கெட்டாததாதலால் நின் அருள்விளையாடல் அடியனேனளவிற்றேயெனவுக்கூறினான். (உடு)

தன்மதிவழிவந்தோணுநகருளார்தாமும்பாதி விண்மதியிலைந்தவேணிவிடையவனாடலேக்கிக் கண்மலர்நெள்ளத்தாழ்ந்துகனைகழலடியிற்றாழ்ந்து பண்மலர்கீதம்பாடியானார்பழிச்சிநின்றார்.

(இ-ள்.) தன்மதி வழிவந்தோனும் நகர் உள்ளோர் தாமும் - தன்னியசந்திரன்மரபில்வந்த குலோத்தங்கபரண்டியனும் மதுரைநகரிலுள்ளவரும், பாதி விண்மதி மிலைந்தவேணி விடையவன் ஆடல் நோக்கி - அர்த்தசந்திரனையணிந்த சடாமுடியையுடைய இடப்பவாகனத்தையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுளின் திருவிளையாடலைத் தமது மனத்தில் ஆராய்ந்து கண்ணுற்று, கண்மலர் வெள்ளத்து ஆழ்ந்து - தமது கண்கள்கிர்த்தும் ஆனந்தக்கண்ணீர்வெள்ளத்திலழுந்தி, கனைகழல் அடியின் தாழ்ந்து - ஒலிக்கும் வீரகண்டைகட்டிய திருவடியினைவணங்கி, பண்மலர் கீதம்பாடி ஆடினார் பழிச்சி நின்றார் - இசைசிறைந்த கீதங்கள் பாடியாடி வணங்குகின்றார்கள்.

தமது அடியாரக்கெளியார் என்பது இதனால்விளக்கினார் என்னும் ஆராய்வு என்பால் நகரிலுள்ளாராவரும் அவசமாயினார் என்பார் கண்மலர்வெள்ளத்தாழ்ந்து கனைகழலடியிற்றாழ்ந்து-பண்மலர்கீதம்பாடியாடினார் என்றார். (உசு)

அடியவருக்கெளியரிவர்பரதேசிகாவலொன்றடிவீழ்ந்தேத்தி வடியயில்வேற்குலோர்த்துங்கன்மாணிக்கமாலையெனுமனையாளோடுங் தொடியணிதோண்முதுமகனைக்களிதேற்றி நகராவலஞ்சூழ்வித்திப்பான் முடியணிவித்தனந்தகுணபரண்டியற்குத்தன்னிறைமைமுழுதுமீந்தான்.

(இ-ள்.) அடியவருக்கு எளியர் இவர் - அடியவருக்கெளியராகிய இச்சோம சுந்தரக்கடவுள், பரதேசிகாவலர் என்று அழைத்து ஏத்தி - தமக்கோர்களைகளில் ஸாதவனாக் காத்தலில் வல்லோர் என்று திருவடியில் விழுந்துவணங்கி, வடி அயில் வேல் குலோத்துங்கன் - வடித்த கூரியவேலையேந்திய குலோத்துங்கபாண்டியன், மாணிக்கமலை என்னும் மனையாள் ஓடும்-மாணிக்கமலை என்னும் நாமத்தைபுடைய அவன்மனைவியோடும், தொடியணிதோள் முதுமகளை களிந்து ஏற்றி - வாகுவலைய மணிந்த தோளையுடைய முதுமகளை யானையின்மேலேற்றி, நகரை வலம் சூழ்வித்து- மதுரைகரைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்வித்து, இப்பால்-இப்புறம், அனந்தகுணபாண்டிய மற்கு முடியணிவித்து தன் இறைமை முழுதும் ஈந்தான் - அனந்தகுணபாண்டிய னுக்கு மருட்டுக்குட்டித் தனது அரசியல்முற்றுங்கொடுத்தான்.

பரதேசி-ஓர் இடத்து நிலையில்லாமல் சஞ்சரிப்போர் மேற்றதலால், தமக் கோர் களைகளில்ஸாதவர் என்றும். அரசுள்ளபொழுதேயுள்ள இளவரசு அன்றென் பார் தன்னிறைமைமுற்றுமீதான் எனவும். தமக்கெழுந்த ஆரக்காதலால் அம்மையப்பொன அவனாக்கருதி யவர்க்குச்செய்யும் சிறப்பினையவர்க்குச்செய்தான் என்பார் மாணிக்கமாலையெனு மனையாளோடுதொடியணிதோன்முதுமகனைக் களிற்றேற்றி நகரைவலஞ்சூழ்வித்து எனவுங்கூறினார். (உஎ)

நிலைநிலையாப்பொருளுணர்ந்துபற்றிகந்துகரணமொருநெறியேசெல்லப் புலனெறிநீத்தருள்வழிபோய்ப்போதமாந்தன்வலியைப்பொத்திநின்ற மலவலிவிட்டகலவராவுமிழ்ந்தமதிபோல்விளங்கிமாரியாடுந் தலைவனடிநிழற்பிரியாப்பேரின்பக்கதியடைந்தான்மமிழர்கோமான்.

(இ-ள்.) நிலைநிலையா பொருள் உணர்ந்து - நிலப்பொருளையும் நிலையில்லாப் பொருளையுமுணர்ந்து, பற்று இகந்து கரணம் ஒருநெறியே செல்ல - இருவகைப்பற்றினின்றும் நீங்கி அந்தக்கரணங்க ளொருவழிப்பட்டேசெல்ல, புலன் நெறி நீத்து அருள்வழிபோய் - ஐம்புலன்களின் நெறிநின்றுநீங்கித் திருவருள்வழிச்சென்று, போதம் ஆம் தன்வலியை பொத்திநின்ற மலம் வலிவிட்டகல-போதமாகிய தனது வலியை மறைத்துநின்ற ஆனவமலவல்கழன்றழிய, அரா உமிழ்ந்த மதிபோல் விளங்கி - விழுங்கிய இராகுவென்னும் பாம்புமிழ்ந்த சந்திரனைப்போலவிளங்கி, மாறி ஆடும் தலைவன் அடிநிழல் பிரியாத பேர் இன்பம் கதி-கான்மாரியாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளின் திருவடிநிழலாகிய வீரவிய பேரின்பந்தருஞ் சிவகதியை, தமிழர்கோமான் அடைந்தான் - குலோத்துங்கபாண்டியன் அடைந்தான்.

சுட்டிவாஹுணரப்பட்டாது திருவருளா ஹுணரப்படுஞ் சிவம் என்பார் நிலைப்பொருள் எனவும், தோன்றும்பொழுதே யில்லையாய்த்தோன்றி வேறாகும் இந்திரசாலம்போலவும், முற்றும் நிகழாது இடையிலழியுந் கணக்காடசுபோலவும், ஒரு காரணங்காட்டி யழியும் பேய்த்தேர்போலவும் நிலவுலகவாழ்வும் இந்திரன்முதலியோர் பதவிவாழ்வும் உள்ளன என்பார் நிலையாப்பொருள் எனவும், இதைத்தியம் இது அகித்தியம் என்னும் மெய்யுணர்வு நிகழ்ந்தவழி யிகபாபோகவிச்சை கழலுதற்கேதவாரும் யான்னது என்னும் இருவகைப்பற்றுந் கழலும் என்பார் பற்றிகந்து எனவும், இவைகழன்றமையால் தான்செல்லும் திருவருளின்வழித்தாய் உட்கருவிகளாகிய அந்தக்கரணங்களும் புறக்கருவிகளாகிய இந்திரியங்களுந் தத்தமக்குரிய செயல்களை யொழிந்துசெல்லும் என்பார் கரணமொருநெறியேசெல்லப்புலனெறிநீத்துஎனவும், அத்திருவருளால் செம்பிற்காளிதம்போல ஆன்மாவோடு வீரவி யவ்வான்மபோதத்

தைமறைத்த ஆணவமல்லவ் அகலும் என்பார் போதமார்தன் வலியைப் பொத்திநின்ற மலவலிவிட்டகல எனவும், அதுகழிந்தவழி அத்திருவருண்ணம் விளங்கும் என்பார் அராவுமிழ்நதமதிபோல்விளங்கி எனவும், அதனால் சிவாநுபவம்கூடும் என்பார் மாரியாடுந் தலைவனடிநிழல் பிரியாப் பேரின்பக்கதியடைநதான் எனவுங் கூறினார். “சென்றுசென்றனுவாய்த்தேய்ந்ததேய்ந்தொனஞ்ஞந்திருப்பெருந்துறையுறை சிவனே” எனவரும் உண்மைத்திருவாக்கர லுணாக. (உஅ)

அங்கம்வெட்டிபடலம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உள்படத் திருவிருத்தம் - ௧௬௦௨.

இருபத்தெட்டாவது.

நாகமெய்தபடலம்.

எழுசீரடியாகிரியவருத்தம்.

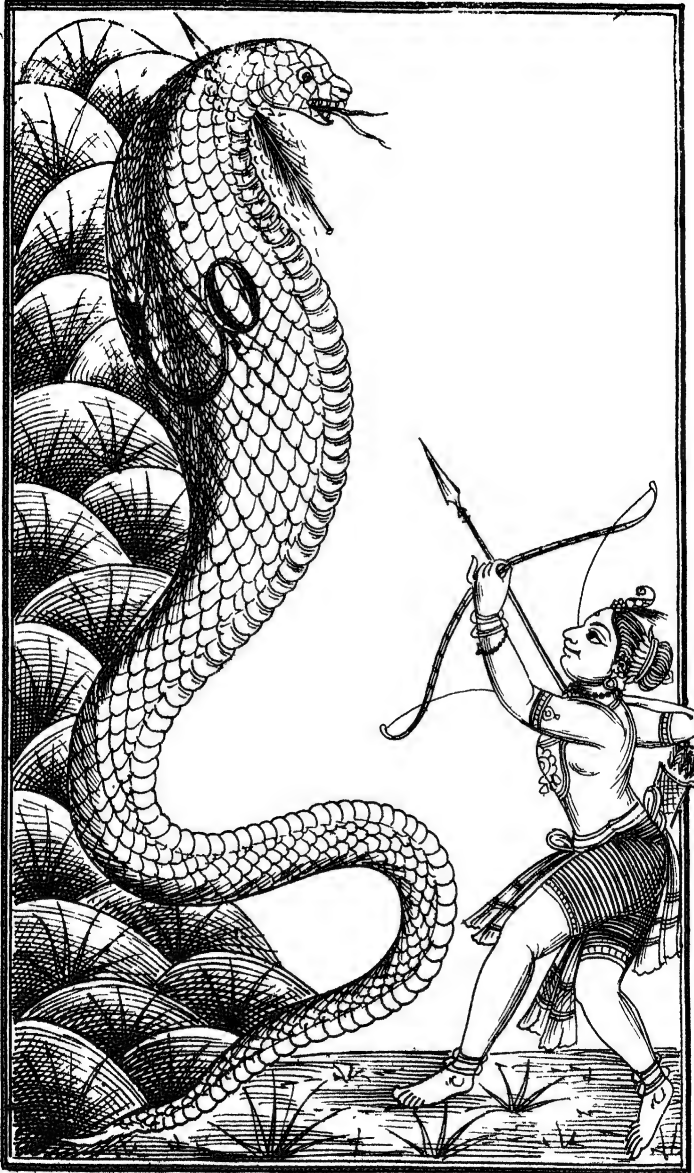
செங்கண்மால்விடைமேல்விடங்கர்செருக்களத்திடவாளெடுத்தங்கம்வெட்டிய்சேவகத்தையறைந்தனந்தமிழ்மாரன்மேற் சங்கையிட்டமணீசராற்றிபதறுகண்வேள்விமுளைத்ததோர் வெங்கண்வாளாவைத்துணித்துவிளித்தவாறும்விளம்புவாம்.

(இ-ள்.) செங்கண் மால் விடைமேல் விடங்கர் - செவந்த கண்களீ திருமால் ஆகிய இடப ஊர்திமேல் ஆரோகணித்தருளிய பேரழகை உடைய சோமசுந்தரக்கடவுள், செருக்களத்து இடைவாளெடுத்து - போர்க்களத்திடத்துவாளேந்தி, அங்கம் வெட்டிய சேவகத்தை அறைந்தனம் - (சித்தனுடைய) உடம்பைத் துண்டு படுத்திய திருவிளையாடலைக் கூறினோம், தமிழ் மாரன் மேல் - தமிழ்வளர்த்தபாண்டியன்மேல், சங்கையிட்டி அமண் ரீசர் ஆற்றிய தறுகண் வேள்வி முளைத்தது - பகைகொண்டு சமணராகிய கொடியோர்செய்த நியயாகத்தில் தோன்றிய, ஓர் வெங்கண் வாளர் அரவைத் துணித்துவிளித்த ஆறும் விளம்புவாம் - ஒரு கொடிய கண்களை உடைய ஒளிபொருந்திய பாம்பினைத் துண்டுசெய்து கொன்றருளிய திருவிளையாடலையும் இனிக்குறாவாம்.

முளைத்தது என்னும் வினைமுற்றுப் பெயரொச்சத்தில் வந்தது. (க)

கோதினாதகுணத்தனந்தகுணப்பெருந்தகைமீனவனாதிநாயகனுருவமாகியவைந்தெழுத்தொடுகண்டுவெண்பூதிசாதனமாவதேபொருளென்றுபத்திமைபூண்டுதன்ருதையேமுதலாயமன்னவர்தம்மினுந்தலையாயினான்.

(இ-ள்.) கோது இல்லாத குணத்த அனந்த குணப் பெருந்தகை மீனவன் - குற்றமில்லாத குணத்தை உடைய அனந்தகுணன் என்னும் பெருந்தன்மையை உடைய பாண்டியன், ஆதி நாயகன் உருவமாகிய ஐந்தெழுத்தொடு - சோமசுந்தரக்கடவுள்உடைய திருவுருவமாகிய ஸ்ரீபஞ்சாட்சரத்தோடு, கண்டுவெண்பூதிசாத

நாகமெய்ததிருவினையாடல்.

னம் ஆவதே - உருத்திராட்சகண்டிகையும் வெள்ளியவிபூதியும் ஆகிய சிவசாதனமாவதே, பொருளென்று பத்திமைபூண்டு - உண்மைப் பொருளென்று சிவநேயம் பூண்டு, தன் தாதையே முதலாய மன்னவர் தம்மினும் தலையாயினன் - தனது பிதாவே முதலாகிய பாண்டியர்களிலும் அப்பத்திமையிற் சிறந்தவனுயினன்.

அனந்தகுணன் என்னும் பெயர்க் காரணத்தாற் குற்றமின்மை விளங்குதலால் கோதிலாத் குணத்து எனவும், சிவபெருமான் திருவுருவம் ஸ்ரீபஞ்சாக்கரமாதலால் ஆதிநாயகனுருவமாகிய வைந்தெழுத்தெனவும், இம்மூன்றுஞ் சிவசாதனமாதலால் ஒருமையுதற்கு சாதனமாவது எனவும், அது முத்திக்கரையை யடைதற்கு ஓர் புணையாதலால் பொருளென்று பத்திமைபூண்டு எனவும், அதனின் சிறிதும் வழுவாதொழுக்கினாதலால் தன் தாதையே முதலாய மன்னவர்தம்மினும் தலையாயினன் எனவும்கூறினார். பத்திமை எனக் குணியைக் குணமாகக்கூறியது ஓர்மரபு வழவமைதி. (உ)

இத்தகைச்சிவசாதனந்தனிலன்புமிக்கவனொழுகலாலத்தன்மெய்த்திருவைந்தெழுத்தொடியோ லுநீற்றொளியாலுமுட்பைத்தவல்லிருளும்புறத்திருளுஞ்சிதைந்துபராபரன் வித்தகத்திருவேடமாயினமீனவன்றிருநாடெலாம்.

(இ-ள்.) இத்தகை சிவ சாதனம் தன்னில் அன்பு மிக்கு அவன் ஒழுகலால்- இத்தன்மையையுடைய சிவசாதனத்தில் அன்புகூர்ந்து அநந்தகுணபாண்டியன் நடத்தலால், அத்தன் மெய் திரு ஐந் தெழுத்து ஒலியாலும் - சிவபெருமானுடைய உண்மை ஆகிய ஸ்ரீபஞ்சாட்சரத்தின் ஓசையாலும், நீறு ஒளியாலும் - திருநீற்றின்விளக்கத்தாலும், உள் பைத்தவல் இருளும் புறத்து இருளும் சிதைந்து - உயிர்களின் அகத்தில் பரந்த வலிய அஞ்ஞான இருளும் புறம்பே உள்ள பூதஇருளும் கெட்டு, மீனவன் திருநாடு எல்லாம் பராபரன் வித்தகம் திருவேடம் ஆயின - அப்பாண்டியனுடைய அழகிய பாண்டிராடெல்லாம் சிவபெருமானுடைய ரூணப்பெருக்கையுடைய திருவேடமாகப் பொலிந்தன.

ஐந்தெழுத்தொலியால் அகவிருளும் நீற்றொளியால் புறவிருளுஞ் சிதைந்து என முறைநிரனிறையாகக்கொள்க. (ங)

நாயினுங்கடையானமாசுடனள்ளிருட்புரைநெஞ்சொன் னையிரஞ்சமண் வேடரன்னதறிந்துகொண்டு வெகுண்டழற் றேயிரும்பெனமானவெங்கனல்சுட்டிடத்தரியார்களாய் மாயிருந்தமிழ்மாறனைத்தேறவஞ்சவேள் வியியற்றுவார்.

(இ-ள்.) நாயினும் கடையான மாசு உடல் நள் இருள் புரை நெஞ்சர் - நாயினுங்கடைப்பட்ட கரியசரீரத்தை உடைய மிக்க விருளையொத்த மனத்தையுடைய, எண்ணியிரம் சமண் வேடர் அன்னது அறிந்து கொண்டு வெகுண்டு - எண்ணியிரம் சமணரூவர்களும் அதனையறிந்து கோபித்து, அழல் தோய் இரும்பு என மானம் வெங்கனல் சுட்டிட தரியார்கள் ஆய் - நெருப்பிற் காய்ச்சிய இரும்புபோல மானமாகிய கொடியநெருப்புச் சுட்டுவருத்தப் பொறுதவர்களாய், மாயிரும் தமிழ் மாறனைத்தேற - பெரிய தமிழ்வளர்க்கும் பாண்டியனைக் கொலைசெய்ய, வஞ்சம் வேள் வி இயற்றுவார் - ஆபிராயாகம் ஒன்றுசெய்யத்தொடங்கினார்கள்.

பொய் யொழுக்கினர் என்பார் சமண் வேடர் எனவும், சிவசாதனப்பேரொளியால் தமதுசமயவொளி குன்றியதறிந்தார் என்பார் வெகுண்டழற்றே யிறும்பெனமான்வெங்கனல்சுட்டிடித்தரியார்களாய் எனவுகூற்றினார். அறிந்துகொண்டு தற்பொருட்டுப் பொருளில்வந்த வினையெச்சம். (ச)

எல்லோகாதமளந்துசாலையெடுத்தழற்படுகுண்டமுங்
கல்லியாரழவிட்டெழும்புகைகளவியெண்டிசைசுருமுறச்
செல்லவானவுடுக்களும்பொரியிற்பொரிந்தனசிதறநீண்
டொல்லோதாவிவிசும்புதைவரவொட்டிவெங்கனன்முட்டினார்.

(இ-ள்.) காதம் எல்லை அளந்து சாலை எடுத்து-ஒருகாத எல்லோகாதும் வரையறுத்துச் சாலையோலி, அழல் படு குண்டமும் கல்லி - தீவளர்க்கும் யாககுண்டமும் தோண்டி, ஆர் அழல் இட்டு - நிறைந்த தீயை அக்குண்டத்திலிட்டு, எழும் புகைகளவி எண் திசைகளும் உற செல்ல - அக்குண்டத்தினின்றும் மெழுகு புகையானது விடாத பாரத்து எட்டுத்திசைகளிலும் பொருந்தச் செல்லவும், வானம் உடுக்களும் பொரியில் பொரிந்தன சிதற - ஆகாயத்திற்குத்த நகரத்திரங்களும் பொரிபோலப் பொரிந்து சிதறவும், நீண்டு ஒல்லை தாவி விசும்புதை வர - ஓங்கி வினாந்துதாண்டி விண்ணுலகத்தைத் தடவவும், ஒட்டி வெம் கனல் மூட்டினார் - இடைவிடாமல் நின்று யாகாக்கினியை மூளச்செய்தார்கள்.

பொரிந்தன முற்றெச்சம்.

(ரு)

அத்தழன்றெரிகுண்டநின்றமகன்பீலத்தெழுவானெனப்
பைத்ததுஞ்சிருள்வாயும்வாயிருபாலும்வாலியபகிர்மதிக்கொத்தடுஞ்சினமொழுகுபற்களுமுழியாரல்விழிகளும்
வைத்தசைந்தொருவெற்புவந்தெனவந்துளானொருதானவன்.

(இ-ள்.) அதழன்று எரி குண்டம் நின்றும் - அந்தக் கொதித்து எரியாநின்ற யாககுண்டத்தினின்றும், அகன் பிலத்த எழுவான் என - இடமகன்றபூதலத்தினின்றும் எழுவானைப்போலவும், பைத்த துஞ்சு இருள் வாயும் - பார்த்த நிலைபெற்ற இருள்நிறைந்தவாயையும், வாய் இரு பாலும்-வாயின் இரண்டு பக்கங்களிலும், வாலிய பகிர் மதி கொத்த அடம் சினம் ஒழுகு பற்களும் - வெள்ளிய அர்த்தசந்திரர்களைவென்ற கோபயிக்க வக்கிரதந்தங்களையும், ஆர் ஊழி அழல் விழிகளும்-நிறைந்த ஊழித்திச்சிந்துங்கண்களையும், வைத்து அசைந்து ஒரு வெற்பு வந்தால் என்ன - கொண்டு அசைந்து ஒருமலைவந்தால்போலவும், ஒரு தானவன் வந்த உள்ளான் - ஒரு அசரன் தோன்றினான்.

குண்டம் நின்றும் வந்துளானெனமுடிக்க. நின்றும் ஐந்தாம் வேற்றுமைச் சொல்லுருபு. என என்னும் உவமைவுருபிடைச் சொல்லடியாகப்பிறந்த வினையெச்சத்தினிதழியில் என்னும்மைதொகுத்தல், இது பலபொருளுவமையணி. (சு)

உதித்தசெங்கணரக்கவஞ்சனுருத்தெழுந்தெரிவடவையிற
கொதித்தடம்பசிதாகமுங்கொடிதாலெனக்கொடியோனாரீர்
விதித்தடம்பணியாதெனக்கெனமீனவன்றன்மதுனாயோ
டெகிர்த்தெடுத்தவிழுங்கிவாவெனவேவினாருடனேகினான்.

(இ-ள்.) உதித்த செம் கண் அரக்க வஞ்சன் உருத்து எழுந்து - நோன்றிய சிவந்தகண்களையுடைய இராக்கூதன் கோபித்தெழுந்து, எரி வடவையில் கொதித்து - எரியும் ஊழித்தீயைப்போலப் பொங்கி, அடும் படி தாகமும் கொடிது என - கொல்லாநின்ற பசியோடு தாகமும் கொடிதாயுள்ளதென்று, கொடியோரை - கொடிய சமணர்களை (நோக்கி), நீர் விதித்திடும் பணி யாது எனக்கு என-நீங்கள்விதிக்கும்பணி எனக்கு யாதென்றுவீனவ, மீனவன் தன்னை மதுனாயோடு எதிர்த்து எடுத்து விழுங்கிவா என ஏவினார்-பாண்டியனை மதுனாயோடு எதிர்த்து எடுத்து விழுங்கிவாவென்று ஏவினார்கள், உடன் ஏகினான் - அவ்வசரன் விராந்துசென்றான். (எ)

அறுதீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பாயுடையவர்திடவிடநாகப்படிவுகொண்சிசரனிலண்டந்
தோயுடலினனுடல்விடமுறிச்சொரி துளையெயிறினன்வடவைச்செந்
தீயுடையனவெனவெரிகண்ணன்றினியிருள்வரைமுழையெனவிண்ட
வாயுடையவனெடுநெறிமுன்னிமழைநுழைவவாயெனவருகின்றான்.

(இ-ள். பாயுடையவர்திட - பாயையுடையாக உடைய சமணர்கள் ஏவ, விடம் நாகம் படிவுகொள் சிசரன் - விஷத்தையுடைய சர்ப்பத்தின்வடிவங்கொண்ட இராக்கூதன், நிலன் அண்டம் தேய் உடலினன் - நிலவுலகினின்று விண்ணுலகாகூறும் அளாவும் சரீரமுடையவனாகி, உடல் விடம் ஊழி சொரி துளை எயிறினன் - வருத்தும் விடஞ் சுரந்து சிந்தும் துளைபொருந்திய வக்கிரத்தந்தங்களை யுடையவனாகி, வடவை செம் தீ உடையன என எரிகண்ணன் - செவந்தவடவாநலமுடையனவென்று சொல்லும்படி திக்கொப்புளிக்குங் கண்களையுடையவனாகி, திணி இருள் வரைமுழை என விண்டவாய் உடையவன் - திணிந்த விருள்நிறைந்த மலையின் சூகசையைப் போலப் பிளந்தவாயையுடையவனாகி, நெடு நெறி முன்னி மழை நுழைவவா என வருகின்றான். - நீண்டவழியில் முற்பட்டு மேகங்கள் சஞ்சரிக்கு மலையைப்போலவருகின்றவனாகின்றான்.

கச்சினன் கழலினன் செச்சைக்கண்ணியன் என்றற்போல உடலினன், எயிறினன், கண்ணன், உடையவன் என்னும் குறிப்புவினைமுற்றுக்கள் வேறுபல அடுக்கிய எச்சங்களாய்த் தனித்தனிவருகின்றான் என்னும் வினைமுற்றின் முதனிலைகொண்டன. (அ)

அரவினையுறைபிலம்வெளிகாணவரையுடல்புதைபடநிலம்விள்ளா
வருவியியழலெழுவியர்கான்முன்வளியுளர்கிளர்வலிவிளிவெய்தப்
பொருகினவிழியெதிர்ப்பிபைங்கூழ்புகையெழுவனமபொரிபொங்கர்
கருகிடமுதுகிளையிறைகொள்ளுங்கககிராசிறைகருள்படவீழ.

(இ-ள்.) அரவு இறை உறை பிலம் வெளிகாண - பாம்புகளுக்கு அரசனாகிய ஆதிசேடன்வசிக்கும் பாதலம்பிளவுபடும்படி, வரை உடல் புதை பட - மலைபோன்ற தனது சரீரம்புதைதலால், நிலம் விள்ளா - நிலஉலகம் பிளவுபடவும், வரு விழி அழல் எழ - தீப்பொருந்திய கண்களினின்றுத் கோபாக்கினி யெழும்படி, உயிர் கால் முன் - உயிர்க்கும் பெருமூச்சின்முன், உளர் வளிகிளர் வலி விளிவு எய்த - சஞ்சரிக்குங் காற்றினது விளங்கும் வன்மைக்கெடவும், பொரு கினம் விழி எதிர்ப்பிபைங்கூழ்புகை எழ - போர்த்தொழிற்குரிய கோபம் மிக்க கண்களுக்கெதிர்ப்பட்ட பசியப்பயிர்கள் புகைந்துவாடவும், வனம் பொரி அரை பொங்கர் கருகிட -

காடும்பொருக்கைப் பொருந்திய தூசையுடைய மரச்செறிவுகளுங் கருகவும், முதிர்ச்சி இறை கொளும் ககரினா சிறை சுருள் பட வீழ - பெரிய மரக்கிளைகளில் வசிக்கும் பகலிசாலங்கள் சிறை கருகிச்சுருண்டு நிலத்தின்மீது விழவும்.

விள்ளா செயவெனெச்சத்திரிபு. அனா பெரி இரண்டாம்வீற்றுமைப்பொருள்படச்சொல் பின்னு முன்னுமரகமாறித் தொக்கதொடர். (க)

அகனிலம்வெருவுநிலனேந்துமரவிறைவெருவுநவெயில்காலும் பகன்மதிவெருவுநவெயிலைகளவும்பணிகளும்வெருவுநவகறிக்கின் புகர்மலைவெருவுநவகறிதண்டப்பரவலன்வெருவுநவருசெங்கண் ணைகமதிபுரையெயிறவன்மாடநகரோதிர்குடவயின்வருமெல்லை.

(இ-ள்.) அகல் நிலம் வெருவு - அகன்ற நிலஉலகம் அஞ்சவும், நிலன் ஏந்தும் அரவு இறை வெருவு - அந்நிலஉலகைச் சுமக்கும் ஆகிசேடன் அஞ்சவும், வெயில் காலும் பகல் மதி வெருவு - கிரணத்தைவீசும் சூரியனும் சந்திரனும் அஞ்சவும், இவை களவும் பணிகளும் வெருவு - இச்சூரிய சந்திரர்களைப்பற்றும் இராகு கேதுக்களும் அஞ்சவும், அகல் திக்கின் புகர்மலை வெருவு - அகன்றதிக்குகளில் உள்ள புள்ளிதங்கிய அட்டபருவதங்கள் அஞ்சவும், அடிதண்டம் புரவலன் வெருவு - கொல்லாநின்ற தண்டாயுதத்தையேந்திய இயமன் அஞ்சவும், வருசெங்கண் நகை மதி புளையிறவன் - வரானின்ற சிவந்தகண்களையும் விளங்கும் அர்த்தசந்திரனைஒத்த பற்களையும்உடைய இராட்சதன், மாடம் நகர் எதர் குடவயின் வரும் எல்லை - மாடங்கள் நெருங்கிய மறைநாதிருகநின்றதினோ மேலைத்திசையை நோக்கிவருங்காலையிற். (க)

கண்டவர்கழநகர்கழதோடிக்கொரியனடிதொழுதடிக்கேணங் கொண்டல்கண்வளர்மதில்வளைகூடற்குடவயினொருபெருவிடநாக மண்டமுகிலமுமொருவாயிட்டயிறவருவதையெனநீள்வாய் விண்டுகொண்டனைவதையெனலோடும்வெருவலன்மதிசுலமறவீரன்.

(இ-ள்.) கண்டவர்கழநகர்கழது ஓடி - பார்த்தவர்கள் காவல்பூண்ட மதுரைத்திருநகரில் வினாந்துசென்று, கொளரியன் அடிதொழுது - பாண்டியனுடைய பாதங்களைவணங்கி, அடிக்கேள் - அடிகளே, நம் கொண்டல் கண்வளர்மதில்வளைகூடல் குடவயின் - நமதுமேகங்கள் கண்படுக்கும் மதில்குழந்தை மறையின் மேலைத்திசை(நோக்கி), ஒரு பெருவிடம் நாகம்-ஒரு பெரியவிஷத்தையுடைய சர்ப்பமானது, அண்டமும் அகிலமும் ஒருவாயிட்டு அயில்நா வருவது என - அண்டங்கையும் நிலஉலகங்களையும் ஒருவாயிற்போட்டுண்ண வருவதுபோல, நீள்வாய் விண்டு கொண்டு அனைவது என்னலோடும் - நீண்டவாய்பிளந்து வருகின்றதென்று கூறவும், மதிசுலம் மறவீரன் வெருவலன் - சந்திரன் மரபிற்றேன்றிய பாண்டியன் அது கேட்டுச் சற்றுமஞ்சானியினான்.

சிவநேயம் பெரிதமுடையானாகவின் அதுபற்றித் தந்தாதைமுதலியோர் போல அச்சஞ் சிந்தியிலன்னன்பார் மறவீரன் வெருவலன் என்றார். (க)

மற்றிதுமுனமதகரிவிட்டோர்வரவிடவருவதையெனவெண்ண முற்றிதுதனையும்விளித்தற்கெம்முடையவர்விடையவர்விடநாகஞ் சுற்றியசடையினருளரென்னுச்சுரநுலகிழிகுடரொனநிற்குங் கற்றளியிடையுறையிறைமுன்போய்க்களைகழலடிதொழுததைதிற்பான்.

(இ-ள்.) இது மூன்மம் மத கரி விட்டோர் வர விட வருவது என எண்ணம் உற்று- இந்தச் சர்ப்பம்முன்னே யானையையேவிய சமணர்கள் ஏவவருவது என்று எண்ணங்கொண்டு, இது தனையும் விளித்தற்கு - இச்சர்ப்பத்தையுங் கொல்லுதற்கு, எம்முடையவர் விடையவர்விட நாகமசுத்திய சடையன் உளர் என்னு - எம்மையாளாகவுடையவரும் இடபஜர்தியையுடையவரும் விஷம்பொருங்கிய சர்ப்பங்குழந்த சடையையுடையவருமாகிய சோமசுந்தரக்கடவுள் தனையாயுள்ளான், சுரர் உலகு இழி சுடர் என நிற்கும் கல் தளி இடை உறை இறை முன் போய் - தேவருலகினின்று மிறங்கிய சூரியனைப்போல விளங்கிநிற்கும் மாணிக்கத்தாலமைந்த விமானத்திலுள்ளுத்தருளிய இறைவர்சமரித்தென்று, கனை கழல் அடி தொழுது அறை கிற்பான் - ஒலிக்கும் வீரகண்டையையணிந்த திருவடிமையவணங்கிக் கூடகின்றான்.

சுடரெனநிற்கும் என்ற குறிப்பால் கற்றளி என்றதற்கு மாணிக்கத்தாலமைத்தளி என்றும். (கஉ)

வழிவழியடிமைசெய்தொருபோதுமறவலன்வழிபடுமடியேனின் மொழிவழிமுறைசெய்துவருவேனும்முதுநகரடையவுமமலீசரழிவதுகருதினர்விடுநாகமடைவதுனருள்வழியதருவி கழிவதுகருதியவடியேனைக்கருணைசெய்தருளினதுகடனென்றான்.

(இ-ள்.) வழி வழி அடிமை செய்து ஒரு போதும் மற வலன் வழி படும் அடியேன் - எனது மரபின் வழியேநின்று அடிமைசெய்து ஒருபோது மறவாது தொண்டுபட்டொழுகும் அடியேன், நின் மொழி வழி முறை செய்து வருவேன் - உனது திருவார்த்தைகளாகிய வேதாகமங்களின் வழியே யரசியல் செய்துவர நின்று, அமண் நீசர் இம்முது நகர் அடையவும் அழிவது கருதினர் விடு நாகம் அடைவது - சமணர்களாகிய சண்டாளர்கள் இந்தத் தொன்றுதொட்டுள்ள மதுரைத்திருநகர் முற்றும் அழிதலைக்கருதி ஏவியசர்ப்பம் வராரின்றது, உன் அருள் வழி - உனது திருவருளின்வழியே, அதன் ஆவி கழிவது கருதிய அடியேனை - அந்தச் சர்ப்பத்தின் உயிர்கழிதலைக்கருதிய அடியேனாகிய எனக்கு, கருணைசெய்தருள்- திருவருள் செய்தருளாய், இது கடன் என்றான் - இதுதான் உனதுகடன்என்று குறையிரந்து தொழுதான்.

எனது மரபிலுள்ளார் உனது கொத்தடிமையாயுள்ளார் என்பான் வழிவழியெனவும், உனது திருவாக்குகளாகிய வேதாகமங்களிற்சிந்தும் பிறழ்ந்திலேனென்பான் நின்மொழி வழியெனவும், யான்வெல்லக் கருதியது உன் திருவருட்டிறத்தாலென்பான் அருள்வழியெனவும், அதுமுடிதல் எளிதென்பான் இது கடன்எனவுங் கூறினான். நான்காமவேற்றுமை யுருபுநிற்கும் நிலைக்களத்து இரண்டனுருபுநிறலால் உருபுமயக்கம். (ககூ)

அனுமதிகொடுதொழுதிறைபாதமகமதிகொடுபுறனடைகின்ற பனிமதிவழிவருதமிழ்மாரன்பகழியொட்டுசிலையினேனிக் குனிமதிதவழ்தருமதினீயிங்கொடியணிசூடகடைகுறுகாமுன்றனிவனாயெனநிகர்தருகோபத்தழல்விழியரவீனையெதிர்கண்டான்.

(இ-ள்.) அனு மதி கொடு தொழுது - விடைபெற்ற மீளவும் வணங்கி, இறை பாதம் அகமதி கொடு புறன் அடைகின்ற பனி மதி வழி வரு தமிழ் மாரன் -

சோமசுந்தரக்கடவுளினுடைய திருவடிகளைத் தனதுமனத்திற் கருதிக்கொண்டு புறத்திற் செல்கின்ற குளிர்த்தசந்திரன் மரபில்வந்த அனந்தகுணபாண்டியன், பகழி யொடு அடு சிலை யின்ன ஏகி - பாணத்தோடு கொலைத்தொழிற்குரிய வில்லையெந்திய யுத்தசன்னத்தனாய்ச் சென்று, குனி மதி தவழ் தரு மதில் நீடும் கொடி அணி கு ட கடை குறுகா முன் - வளைந்த 'அர்த்தசந்திரன் தவழாரின்ற மதிலில் ஓங்கியது வசங்கட்டிய மேற்றிசைவாயிலை அடைதற்குமுன், தனி வரை என நிகர் தரு கோ பம் தழல் விழி அர வினை எதிர் கண்டான் - ஒப்பற்ற மலையென்றுசொல்ல ஒத்த கோபக்கிணிர்தும் கண்ணையுடைய சர்ப்பத்தை எதிரோ பார்த்தான்.

மதிஎன்னுமுதனிலை விளையெச்சப் பொருள்மேல் நிற்மலால் மதி கொடுத்தப் பொருட்டில்வந்த விளையெச்சம். (கசு)

எழுசேடியாசிரியவிருத்தம்.

பல்பொறிப்பருவாய்ப்படம்புடைபரப்பிப்பக்கமென்றுசையொடுவிசம்பி செல்கதிர்புதைத்துத்தினியிருள்பரப்பித்திவகளின்பகிர்புராகஞ்சம் [ற் பில்கெயிறுதுக்கிப்பெரிதுயிர்த்தகல்வாய்பினந்துமாநகரொலாமொருங்கே யொல்லெனக்கெளவிவிழுங்குவான்சீறியுருத்தனனுரகவாளவுணன்.

(இ-ள்.) பல் பொறி பரு வாய் படம் புடை பரப்பி - பலபுள்ளிகளமைந்த பிளந்தவாயையுடைய படங்களைப்பரப்பி, பக்கம் என் திசை யொடு விசம்பில் செ ல் கதிர் புதைத்து - பக்கங்களிலுள்ள எட்டுத்திக்குகளோடு ஆகாயத்திற்கெல்லுஞ் சூரியனையுமறைத்து, தினி இருள்பரப்பி-நெருங்கிப் இருளைப்பரப்பி, திங்களின்பகிர் புரை ஞ்சம் பில்கு எயிறு அதுக்கி பெரிது உயிர்த்து - அர்த்தசந்திரனையொத்த ஞ்சசிர்தும் வக்கிரதந்தங்களை அதுக்கிப் பெருமூச்செயிந்து, அகல் வாய்பினந்து மாநகர் எல்லாம் ஒருங்கே ஒல்லென கெளவி விழுங்குவான் - அகன்றவாயைப்பிளந்து பெரியகரையெல்லாம் ஒருசேரக்கெளவிவிழுங்க, வான் உரக அவுணன் சீறி உருத்தனன் - ஒள்ளியசர்ப்பவடிவாய்வந்த இராகுதன்சீறித் கோபித்தான்.

விசம்பினிறுதியில் எதிரது தழீஇய எச்சவுமமை விகாரத்தாற்றெுக்கது. கரு

அடுத்தனனரசசிங்கவேறியுயேற்றஞ்சவார்த்தங்கையிற்சரப மெடுத்தனனெடுநாணிருதலைவணக்கியெரிமுகக்கூர்க்கணைதொடுத்து விடுத்தனன்விடுத்தசரமெலாமுரகன்வெறுந் துகள்படக்கறித்துமிழ்ந்து படுத்தனன்பொருதுபஞ்சவன்புராரிபங்கயச்சேவடிநினையா.

(இ-ள்.) அரசசிங்க ஏறு அடுத்தனன் - அரசருள் ஆண்சிங்கம்போன்ற அனந்தகுணபாண்டியன் அடுத்து, இடி ஏறு அஞ்ச ஆர்த்து-இடியேறு அஞ்சம்படிக்கோ வித்து, அங்கையில் சரபம் எடுத்தனன் - அழகியதனதுகையில் வில்லையெந்தி, நெடுநான் இருதலைவணக்கி - வில்லிற்பூட்டியநாளைச் செவ்வேவளைத்து, எரிமுகம் கூர்க்கணைதொடுத்து விடுத்தனன் - திக்கொப்புளிக்கும் முகத்தையுடைய கூரிய அம்பைத் தொடுத்துவிடுத்தான், விடுத்தசரம் எல்லாம் உரகன் வெறுந்துகள்பட கறித்து உமிழ்ந்து படுத்தனன் - விடுத்த அம்புகளையெல்லாம் பாம்பின்வடிவாகவந்த இராகுதன் வெறுந்துளாகக்கடித்து உமிழ்ந்து சிதைத்தான், பஞ்சவன் பொருது புராரிபங்கயம் சேவடி நினையா - பாண்டியன் அதுகண்டு மனம்பொறாமல் சோமசுந்தரக்கடவுளினுடைய தாமரைமலர்போன்ற செவந்ததிருவடிகளைச்சிந்தித்து. (கசு)

கொடியதோர்பிறைவாயம்பிணைவிடத் துக்கோளராவனையுட லுணித்தா
னிடியதோவெனவார்த்தெரிநிறக்குருதியிரங்கிவிழருவியிற்கவிழ
நெடியதோருடலம்புரன்படக்கூர்வானெளிதரவிளிபவன்மேலைக்
கடியதோராலாகலவெள்ளம்போலக்கக்கினுன்கரையிருணஞ்சம்.

(இ-ள்.) கொடியது ஓர்பிறைவாய் அம்பிணைவிடுத்து - கொடியவொரு அர்த்
தசந்திரபாணத்தையேவி, கோள் அராவனை உடல் துணித்தான் - வலியபாம்பினது
வளைந்தசரீரத்தைத் துண்டிப்பதினான், இடியோ என ஆர்த்து எரிநிறம் குருதி-இடி-
யோவென்று சொல்லக்கொய்திந்துத் தீப்போலுஞ் செந்நிறம்பாய்ந்த உதிரம், இரங்
கிவீழ் அருவியில் கவிழ - ஒலித்தவீழும் அருவியைப்போலக்கவிழவும், நெடியது
ஓர் உடலம் புரன்பட கூர்வால் நெளிதர விளிபவன் - நெடியவொப்பில்லாத சரீரம்
புரளவும் கூரியவால் நெளியவும் இறக்கும் இராகுதன், மேலை கடியது ஓர் ஆலா
கல வெள்ளம்போல கறை இருள் மஞ்சம் கக்கினான்-முன்னுனிற்றேன்றிய கடிய
ஒப்பில்லாத விஷப்பிரவாகம்போலக் கரிய இருள்போன்ற நஞ்சினைக்கக்கினான்.

பாற்கடலிற்றேன்றிய மஞ்சம்போல என்பார் மேலைக்கடியதோராலாகல
வெள்ளம்போல என்றார். அது பகுதிப்பொருள்விருதி. (கௌ)

தீவிடமுருத்துத்தினியிருள்கடுப்பத்திருநகரொங்கணஞ்செறிந்த
காவிடங்குவல்கயந்தலைசதுக்கங்கழகமாவணமகழிஞ்சி
கோவிடமாடமுபரிகைமேடைகோபுரமரங்கெலாம்பரந்து
தாவிடமயங்கியுறங்கினுர்போலச்சாம்பினுர்தனிரகர்மாக்கள்.

(இ-ள்.) தீவிடம் உருத்து தினி இருள் கடுப்ப திருநகர் எங்கணம்-தீப்போ
ன்றவிஷங்கோபித்த எழுந்துதிணிந்த இருளை ஒப்ப மதுரைத்திருநகர்முற்றிலும்,
செறிந்தகா இடம் கூவல் கயந்தலை சதுக்கம் கழகம் ஆவணம் அகழ் இஞ்சி - நெரு
ங்கியசோலையும் கிண்டும் குளமும் நார்தெருக்கூவிபிடமும் கல்லிச்சாலையும் கடை
வீதியும் அகழியும்மதிலும், கோ இடம் மாடம் உபரி கைமேடை கோபுரம் அரங்கு
எல்லாம் பரந்து தாவிட - அரசன்கோயிலும் மாடமும் உபரிகையும் மேடையும்
கோபுரமும் நாடகசாலையுமாகிய எல்லாவற்றிலும் பரந்துதாவ, தனிரகர் மாக்கள்
மயங்கி உறங்கினுர்போலசாம்பினுர் - ஒப்பில்லாத நகரிலுள்ள மக்கட்கூட்டங்க
ள் விடத்தால் மயங்கி உறங்கின அயன்முதலியதேவர்போல வாடினார்கள்.

மேலைக் கடியதோராலாகலவெள்ளம்போல என முன்னர்க்குறினமையால்
மயங்கியுறங்கினுர்போல என்றதற்கு விடத்தால் மயங்கியுறங்கிய அயன்முதலியோ
ர்போல என்றும். (கௌ)

நிலைதளர்ந்துடலந்தியிர்ந்துவேர்வரும்பிசிறைபுலன்பொறிகரணங்க
டலைதமொழியுளாமொழி குழறித்தழுதழுப்படைந்துநாவுணங்கி
மலைதருகபடுமெனியிர்ந்துணர்வழிந்துமயங்கிகுழ்ச்சொடுங்கியுள்ளாவி
யலைதரவூசலாடினார்கிடந்தாரன்னதொன்னகருளாரொல்லாம்.

(இ-ள்.) நிலைதளர்ந்து உடலந்தியிர்ந்து வேர்வு அரும்பி - நிலைகெட்டு உடல்
கம்பித்த வேர்வையெழுந்து, நிறைபுலன் பொறி கரணங்கள் தலைதமொழி உரை
மொழிகுழறி தழுதழுப்பு அடைந்துநா உணங்கி - குறைவின்றிநிறைந்த புலன்க

னும் இந்திரியங்களும் அந்தக்கரணங்களுந் தத்தமக்குரிய இடம் தமொறுதலாச் சொற்கள்குழறித் தழுதழுப்பேறி நாப்புலர்ந்து, மலைதருகபம் மேல் நிமிர்ந்து உண்ணவுழிந்து மயங்கி மூச்சு ஒடுங்கி - பொருந்தியகபம் மேல் எழுந்து அறிவழிந்து மயங்கிப் பெருமூச்சுவிட்டு, அன்னதொல் நகர் உள்ளார் எல்லாம் உள் ஆவி அலைதர ஊசலாடினார் கிடந்தார் - அந்தத்தொன்றுதொட்டுள்ள நகரினுள்ளாரொல்லாரும் உள்ளேயுள்ள பிராணன் ஊசல்போலலைத் தாழ்க்கிடந்தார்கள்.

அன்னகட்டுத்திரிபு.

(கக)

தென்னவன் விடங்கண்டஞ்சுமால்போலச்சி னகரமடைந்துதாழ்ந்தெந்தா முன்னவவாதிமுதல்வவித்தின்றி முளைத்தவமுடிவிலா முனிவ [ய
வென்னவவன்பர்க்கெளியவயார்க்குமிறையவவந்நகர்க்கென்று.
மன்னவவநாதிமறையவமுக்கண்வானவநினைச்சரணடைந்தேன்.

(இ-ள்.) தென்னவன் - அனந்தகுணபாண்டியன், விடம் கண்டு அஞ்சுமால் போல சினகரம் அடைந்து தாழ்ந்து - விடத்தைக்கண்டஞ்சிக் கைவையைச்சரண அடைந்த திருமால்போலத் திருக்கோயிலையடைந்து வணங்கி, எந்தாய் - எந்தந்நையே, முன்னவ-யாவார்க்கு முற்பட்டவனே, ஆதிமுதல்வ - ஆதியாகியமுதல்வனே, வித்து இன்றிமுளைத்தவ - மூலமில்லாமல் தோன்றினவனே, முடிவு இல்லா முனிவ-தனக்கோர் இறுதியில்லாதமுனிவனே, என் னவ-எனக்குப்புதுமையைவிளைப்பவனே, அன்பர்க்கு எளியவ-அடியார்க்கெளியவனே, யார்க்கும் இறையவ-அயன் முதலிய எல்லாத் தேவர்களுக்குந்தலைவனே, இந்நகர்க்கு என்று உம் மன்னவ - இம் மதுரைத்திருநகர்க்கு எப்பொழுதும் அரசாயுள்ளவனே, அநாதி மறையவ - அநாதி யாயுள்ளமறையவனே, முக்கண்வானவ - திரிநேத்திரங்களை யுடையதேவனே, நினைச்சரன் அடைந்தேன் - உன்னைப்புகலடைந்தேன்.

எல்லையில்லாத தன் சந்திதியில் யாவுந்தோன்றிற்றவனே என்பான் முன்னவ ஆதிமுதல்வ எனவும், ஆன்மாக்களுக்கு மலபாகம்வருவித்து முத்தியிற்கூட்டுதற்பொருட்டுத் தனது திருவருளையே திருமேனியாகக்கொண்டவனே என்பான் வித்தின்றி முளைத்தவ எனவும், இயல்பாகவே பாசங்களினின்று நீங்கினவனே என்பான் முடிவிலா முனிவ எனவும், எனக்கு நவநவமான இன்பத்தைவிளைப்பவனே என்பான் என்னவ எனவும், பிரமன்மாற்கரியோனே என்பான் அன்பர்க்கெளியவ எனவும், அனைத்தையும் தன்னுணைவழிநடத்துவோனே என்பான் யார்க்குமிறையவ எனவும், தனது தானை முதலியோர்க்குவந்த இடையூறுகளைத்தவிர்த்து முன்னின்னகாத்தவனே என்பான், இந்நகர்க்கென்று மன்னவ எனவும், குருபரம்புகாவின் றிக் வேதங்களைத் தந்தருளினவனே என்பான் அநாதிமறையவ எனவும், சூரியன் முதலிய முச்சுடர்களுக்கும் ஒளிகயத்தரும் திரிநேத்திரங்களை யுடையவனே என்பான் முக்கண்வானவ எனவும், அடைந்தோர் துன்பங்களை நீயொழிப்போனியாதலின் நினைப்புகலடைந்தேனென்பான் நினைச்சரணடைந்தேன் எனவுக்கூறினான்.

அடுத்தவந்தலைக்குமாழியைத் துரந்து மாழியுண்டே முழுவான்ருகத், தொடுத்தவந்தலைக்கும் பெருமழைதடுத்தான் துளைக்கைவிண்டுழாவவெண்பிறைக்கோ, டெடுத்தவந்தலைக்குங்கனிற்றினை விளித்துயிந்நகர்புரந்தனைபின்று, மடுத்தவந்தலைக்கும்விடத்தினுண்மயங்கும்வருத்தமுங்களைகியெயன்றிரந்தான்.

(இ-ள்.) அடுத்தவந்து அலைக்கும் ஆழியை தூர்த்தம்-அடுத்தவந்தவருத்தும் கடலைச் சுவற்ச்செய்தும், ஆழி உண்டு ஏழும் ஒன்று ஆக தொடுத்தவந்து அலைக்கு ம பெருமழை தடுத்தும் - கடல்பருகி ஏழுமேகங்களும் ஒன்றாகத்திரண்டிவந்து பெய்தவருத்தும் பெருமழையைத்தடுத்தும், துளைக்கை விண்டதூழாவ வெண்பிறை கோடு எடுத்தவந்து அலைக்கும் களிற்றினைவிளித்தும் - துதிக்கையை விண்ணுலகை த்துழாவ வெள்ளிய அர்த்தசந்திரையொத்த கொம்பினிவட்டைய மேலெடுத்தவந்தவருத்தும் யானையைக்கொண்டும், இந்நகர் புரந்தனை - இந்நமதுரைத்திருநகரைப் பாதுகாத்தாய், இன்றும் அடுத்தவந்து அலைக்கும்விடத்தினால் மயங்கும் வருத்தமும் களைதி என்ன இரந்தான் - (அவைபேரல்) இக்காலத்தும் அடுத்தவந்து வருத்தம் விடுத்தினால் மயங்கும் வருத்தத்தையும் களைவாய் என்றுயாசிக்கத்தான்.

ஒன்று குறையிரப்பேரன் தனக்காயினும் தன்மரபினுள்ளோர்க்காயினும் உபகரித்தமைகூறிப் பழமைபாராட்டல் வழக்காதலால் அடுத்தவந்தலைக்கும் ஆதியீராக இந்நகர்புரந்தனையெனவும், அவ்வாறுகூறித் தன்குறையையும்கூறுதல் முறையாதலால் விடத்தினால்மயங்கும் வருத்தமும் களைதியெனவும்கூறினான். (உக)

அருட்கடலினையவாதிநாயகன்நன்விர்சடையுணரிமதிக்கொழந்தின் பெருக்கடையமுதத்தணடுளிசிறிதுபிழிற்றினுன்பிழிற்றிடலோடும் பொருக்கெனவெங்கும்பாலினிற்பினாபோற்புளையறக்கலந்துபண்டுள்ள திருக்கிளர்மதுராகரமாப்புனிதஞ்செய்ததச்சிறுதுளியம்மா.

(இ-ள்.) அருள் கடல் அனைய ஆதிநாயகன் - சித்தமூர்த்தியாய்வந்தருளிய கருணைக்கடலையொத்த சேர்மசுந்தரக்கடவுள், தன் அவிர்சடை அணிமதி கொழந்தின் பெருக்கு அடையமுதம் தன்னுளிசிறிது பிழிற்றினுன் - தனதுவிளக்குஞ் சடையிலணிந்த சந்திரானது பெருக்கமைந்த அமுதத்தின் தன்னியதிவலை சிறிதுசிறிதூர், பிழிற்றிடலோடும் - அவ்வாறுசிறித, பொருக்கென எங்கும் பாலினில் பினாபேரல் புளா அற கலந்து - விளைந்து எவ்விடத்தும் பாலிற்பினாபோலக்குற்றமறக்கலந்து, பண்டு உள்ள திருக்கிளர் மதுராகரம் ஆக - முன்னமைந்த செல்வமிக்கமதுராகரமாக, அச்சிறுதுளி புனிதம் செய்தது-அந்தச்சிறிய அமுததிவலை புனிதஞ்செய்தது.

சிவபெருமான அவனிரக்குங் குறைபாட்டிற்கு அருள்கூர்ந்தான் ஆதலால் அருட்கடலனைய எனவும், கூர்ந்த அருளுக்கு ஒப்புயர்வில்லையாதலால் ஆதிநாயகன் எனவும், முன்னர் அமுதத்தால் மதுரமாகிய மதுராகரமானது இன்றுவிடத்தின்மயமானமையால் அதனைக் முன்னுள்ளபடி இப்போது சிந்திய அமுதாக்கியதாதலின் பண்டுள்ள திருக்கிளர் மதுராகரமாப்புனிதஞ்செய்ததெனவும்கூறினார். உஉ

இரவிமுன்னிருளதெனவிறையருண்முன்னிருண்மலவலியெனவெங்கும் பரவியவமுதால்விடமகன்றவசப்படிவொழிந்தியாவருமின்பம் விரவியகளிப்பின்மேவினூரிருந்தார்மீனவர்பெருந்தகைவேந்தனரவண்சடையார்க்கன்புருத்தானையாகிமண்காவல்செய்திருந்தான்.

(இ-ள்.) இரவிமுன் இருளது என்ன - சூரியன்முன்னிருள் ஓடுதல்போலவும், இறை அருள்முன் இருள் மலவலி என - சிவபெருமான் திருவருளின்முன் ஆணவமலத்தின்வலிமை கிதைதல்போலவும், எங்கும் பரவிய அமுதால் விடம் அச

ன்ற - எவ்விடத்தம்பரவிய வழுதால் விஷத்தினின் றும்நீங்கி, யாவரும் அவசம்ப டிவம் ஒழிந்து - எவரும் அக்கசொருபம்நீங்கி, இன்பம்விரவிய கனிப்பின் மேவினார் இருந்தார் - இன்பங்கலந்தசந்தோஷத்தில் பொருந்தி இருந்தார்கள், மீனவர் பெருந் தகைவேந்தன் - பாண்டியருள் பெருந்தகைமையமைந்த துனந்தகுணபாண்டியன், அரவு அணி சடையார்க்கு அன்பு உருதானே ஆகிமண் காவல்செய்து இருந்தான் - சர்ப்பத்தையணிந்த சடாமுடியையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுள்பாற்கொண்ட அன், பே ஒருவடிவமாகி நிலவுலகைப் பாதுகாத்திருந்தான்.

அமுதத்தின்முன் விடத்தின்வலிமைகெடுதற்குச் சூரியன் சந்தியில் இருள் வலிகெடுத்தையும் சிவபெருமான் சந்தியில் ஆணவமலிவலிகெடுத்தையும் எடுத்தக் கடறினமையால் எடுத்தக்காட்டுவனமயணி, (உங்.)

நாகமெய்தபடலம் முற்றிற்று. .

ஆகப்பாயிரம் உள்படத் திருவிருத்தம் - கசுஉரு.

பத்தொன்பதாவது.

மாய்ப்பசுவைவதைத்தபடலம்.

ஃலிநிலைத்துறை.

சுருதியின்புறத்தவர்விடுமராவினைச்சுருதி
சுருதரும்பரனருளுடைக்கெளரியன் றுணித்த
பரிசிதங்கதுபொருதமண்படிநர்பின்விடுப்ப
வருபெரும்பசுவிடையினுன்மாய்த்த தும்பகர்வாம்.

(இ-ள்.) சுருதியின்புறத்தவர் விடும் அரவினை - வேதவொழுக்கத்தின்புறத் தினராகிய சமணர்களேவியசர்ப்பத்தை, சுருதி சுருதரும் பரன் அருள் உடைய கெளரியன் துணித்தபரிசு இது - அவ்வேதஞ் சிந்தித்தற்கரிய சோமசுந்தரக்கடவு ளின் திருவருளையுடைய வனந்தகுணபாண்டியன் துண்டிபடுத்தின தன்மை யித்தி ருவிளையாடல், அங்கு அது பொருது அமண் படிநர - அங்கு அச்செயலைக்கொடு மனம்பொருது சமணர்களாகியவஞ்சகர், பின்விடுப்பவரு பெரும்பசு-பின்னேவந்த பெரியபசுவை, விடையினால் மாய்த்ததும் பகர்வாம்-அதிகாரந்திராயனரால் (சோ மசுந்தரக்கடவுள்) அதனது வலிமை சிதைத்தருளிய திருவிளையாடலையு மினிக்க வுவாம்.

புறச்சமயத்தருள் ஒருகிறத்தினர் என்பார் சுருதியின்புறத்தவர் என்றார்.(சு)

பணப்பெரும்பருவாயுடைப்பாந்தளையனந்த
குணப்பெருந்தகைதுணித்தபின்பின்வருகுண்டர்
தணப்பருங்குழாங்காலினுற்றள் றுண்டிசெல்லுங்
கணப்பெரும்புயல்பேர் லுடைந்தோடினகலங்கி.

(இ-ள்.) பணம் பெரும் பருவாய் உடைய பாந்தனை - பட்டம்பொருத்திய பெரியபிளந்தவாயையுடைய சர்ப்பத்தை, அனந்தருணன் பெருந்தகை துணித்தபின்- அனந்தருணபாண்டியன் துணிச்செய்து சிதைத்தபின்பு, பின்வரும் தண்ப்பு அரும் குண்டர் குழாம் - சர்ப்பத்தின்பின்னேவந்த நீங்குதலில்லாத சமணக்கூட்டம், காலின் ஆல் தள்ளுண்டு செல்லும் பெரும்புயல் கணம்போல் - காற்றினால் கலக்குண்டு சிதைந்தோடும் பெரியமேகபடலம்போல, உடைந்து கலங்கி ஓடின-புறகிட்டு நிலை கலங்கியோடின.

(உ)

உடைந்துபோனவரனைவருமோரிடத்திருள்போல
லடைந்துநாழுன்புவிடுத்தமால்யானைபோலின்று
தொடர்ந்தபாம்பையுந்தொலைத்தனர்மேலினிச்சூழ்ச்சி
மிடைந்துசெய்வதையாதெனவினையமொன்றோர்வார்.

(இ-ள்.) உடைந்து போனவர் அனைவரும் ஓர் இடத்து இருள்போல் அடைந்து - புறங்காட்டியோடிய சமணர்களெல்லோரும் ஓரிடத்தி்லிருள்செறிந்ததுபோலச் செறிந்து, நாம் முன்பு விடுத்தமால் யானைபோல் இன்றுதொடர்ந்த பாம்பையும் தொலைத்தனர் - நாம் முன்பு எவிய மதமயக்கத்தையுடைய யானையைச்சிதைத்ததுபோல இப்பொழுதேவியபாம்பையும் சிதைத்தார்கள், இனிமேல் மிடைந்து சூழ்ச்சிசெய்வது யாது என வினையம் ஒன்று ஓர்வார் - இனிமேல் நாம் ஒருசேரநெருங்கி யாலோசனைசெய்வது யாதுஎனதென்று ஒருவினையத்தை யாலோசிக்கத்தொடங்கினார்கள்.

முன்னர்ச்சூழ்ந்தசூழ்ச்சிகள் பயனின்றிமுடிந்தன இன்று சூழ்ஞ்சூழ்ச்சியாவது பயன்படக்கருதவேண்டும் எனக்கருதினான்பார் இனிச்சூழ்ச்சி மிடைந்து செய்வதையாதென வினையமொன்றோர்வார் என்றார்.

(ங)

ஆவையுறுசெய்யார்பழியஞ்சுவாரதனை
யேவுவாமிதுவேபுணர்ப்பென்றுசூழ்ந்திசைந்து
பாவகாரிகளபண்டுபோற்பழித்தழல்வளர்த்தார்
தாவினாவுருவாகியோர்தானவன்முனைத்தான்.

(இ-ள்.) ஆவ வறுசெய்யார்பழி அஞ்சுவார் - நாம் ஒருபசுவையே வின் அதற்கு இடையூறு செய்யார் செய்யக்கருதும் பழிக்குமஞ்சுவார், அதனை ஏவுவாம் இதுவே புணர்ப்பு என்று சூழ்ந்து இசைந்த - இதுவே யாலோசனையென்று சூழ்ச்சிசெய்து யாவருமனமொத்து, பாவகாரிகள் பண்டுபோல் பழிதழல் வளர்த்தார் - பாவகாரிகளாகிய சமணர்கள் முன்போல ஆபிசாரயாகஞ்செய்தார்கள், தாவில் ஆ உரு ஆகி ஓர் தானவன் முனைத்தான் - கெடுதலில்லாத பசுவின்வடிவாகி ஒரு அசரண்தோன்றினான்.

தேவர்வடிவாய்ப் பசுவிருத்தலால் அதனைக்கொல்லச் சிதினுக்கருதார் எனக்கருதிராதலால் இதுவே புணர்ப்பென்று சூழ்ந்து என்றார். அதனை முன்னர்க்குறியிருத்தலுணர்க.

(ச)

குண்டழற்கணின்றெழுந்தவக்கொடியவெம்பசுவைப்
பண்டுபோலவாவிடுத்தனர்கூடலம்பதிமே
லுண்டிமில்லையுமெனத்தடுமாற்றநா லுணர்த்த
பிண்டியானுணாகொண்டுமில்பேயமண்குண்டர்.

(இ-ள்.) குண்டு அழல் கண் நின்று எழுந்த அ கொடியவெம் பசுவை-யாத த்தீயினின்றும்முந்த அக்கொடியபசவினை, உண்டு எனவும் இல்லை எனவும் தடு மரற்ற நூல் உரைத்த பிண்டியான் உணாகொண்டு உழல் பேய் அமண் குண்டர்- அஸ்தி எனவும் நாஸ்தி எனவுங் கூறுத்தடுமரற்றத்தையுடைய பூர்வாகமமுதலியநூ லைக்கூறிய அசோகநிலலிவ்விக்கும் அருகனுடையபொய்யுரையை மெய்யுரையாக க்கொண்டு திரியும் பேய்க்குணமமைந்த சமணராகிய கீழ்மக்கள், கூடல் பதிமேல் பண்டுபோல் அவர் விடுத்தனர் - மதுரைத்திருநகரின்மேல் முன்போல அக்கீழ்மக்க ள் ஏவினார்கள்.

அம் சாரியையிடைச்சொல், பூர்வாகமமுதலிய நூல் பூர்வாகமம், அங்காகம ம், வெருசுருதிமுதலியநூல். அஸ்திதான் கூறிய துள்ளதெனவும், நாஸ்தி நாகம், ச வர்க்கம், கர்த்தா இல்லையெனவுங்கூறல். அதனால் வேதநெறிபோடு முரணுதலால் தடுமரற்ற நூலுரைத்த என்றார். (ரு)

கலிவிருத்தம்.

மாடமலிமாறிகையிலாடுகொடிமானக்
கோடுகளினோடுமுகில்குத்தியிசைகோத்துச்
சேடன்முடியுங்கதிற்கொள்சென்னிவரையுந்து
ளாடவடி யிட்டிலவையஞ்சிடவுயிர்த்தே.

(இ-ள்.) மாடம் மலிமாறிகையில் ஆடுகொடிமான - மேன்மாடம் நிறைந்த மாறிகையி லாடுத்துவசத்தையொப்ப, கோடுகளின் ஒடுமுகில் குத்தியிசைகோத்து- தனது கொம்புகளினால் ஆகாயத்திலோடும் மேகங்களைக்குத்தி அவற்றின்மேற்கோ த்து, சேடன் முடியும் கதிற்கொள் சென்னிவரையும் - ஆகிசேடன்முடியும் விளக்க மமைந்த சிகரத்தையுடைய மகமேருவும், தூள் ஆட அடி இட்டு - தூள்படக்கால் வைத்து, உலவை அஞ்சிட உயிர்த்து - காற்றஞ்சப்பெருமூச்செறித்து. (சு)

விடுத்திடுமுயிர்ப்பினெதிர்பூநாகநைவீபோ
லடுத்திடுசராசரமனைத்துமிரிவெய்தக்
கடுத்திடுசினக்கனலினுக்குலகமெல்லா
மடுத்திடுதழற்கடவுள்வார்புனலைமான.

(இ-ள்.) விடுத்திடு உயிர்ப்பின் எதிர் அடுத்திடு சராசரம் அனைத்தும்-விடும் பெருமூச்சுக்கெதிர்ப்பட்ட நிலையிற்பொருளும் இயங்கியிற்பொருளுமாகியஉயிர்யா ழும், பூனை நறைவீபோல் இரிவெய்த-பூனையினது தேன்சிற்தும் பூவைப்போலப் பறக் கவும், கடுத்திடுசினக் கனலினுக்கு-மிக்ககோபாக்கினிக்கு, உலகம் எல்லாம் மடுத்தி டுதழல் கடவுள் - உலகம்யாவையும் அழிக்கப்பாரந்த தீக்கடவுள், வார் புனலைமான- வெப்பங்குறைந்துபெருகிய கீர்வெள்ளத்தையொப்பத் தண்ணிதாகவும்.

இதனதுகோபாக்கினிக்கு வடவாநலங்குளிர்ந்ததென்பார். உலகமெல்லாமடு த்திடு தழற்கடவுள் வார்புனலை மான என்றார். (எ)

உடன்றிறைகொள்புள்ளொடுவினைக்கலறியோட
மிடைந்தபழுவத்தொடுவினைக்கலைமருப்பா
லிடத்தெறிமருத்தெனவெறிந்தளவிலோரைத்
தொடர்ந்துடல்சிதைத்துயிர்தொலைத்திடியினுர்த்தே.

(இ-ள்.) உடன்று இறைகொள் புள்ளொடு - தம்முள்போர்செய்து வசிக்ரு
ம்பறவைகளோடு, விலங்கு அலறி ஓடமிடைந்த பழுவத்தொடு விலங்கலை - மிருகன்
களும் கதறியோட நெருங்கிய சேரையோடு மலைகளையும், மருப்பால் இடந்து-கொ
ம்பினால் வேரோடுபறித்து, எறி மருத்து என எறிந்து - வீசஞ்சண்டமாருதத்தைப்
போல எங்குஞ்சிதறவீசி, அளவிலோனா தொடர்ந்த உடல் கிதைத்து உயிர்தொலை
த்து இடியின் ஆர்த்து - அநேகையெதிர்த்து சீர்த்தையழித்து உயிர்போக்கி யிடி
போலக்கோவித்து. (அ)

மறலிவருமாறெனமறப்பசுவழிக்கொண்
டறலிவர்தடம்பொருகையாறுடையமாறன்
றிறலிமலர்மங்கையுறைதென்மதுரைமுன்னு
விறலிவருகின்றதுமீனவனறிந்தான்.

(இ-ள்.) மறலிவரும் ஆறு என மறப்பசு வழிக்கொண்டு - இயமன் வரும்
வகைபோலக் கொலைத்தொழிலையுடைய பசுவழிக்கொண்டு, அறல் இவர் தடம் பொ
ருகை ஆறு உடைய மாறன் - கருமணல்பரந்த விசாலித்த தாயிரபர்ணியையுடைய
அனந்தகுணபாண்டியனுடைய, திறலி மலர்மங்கை உறை தென்மதுரை - வறமை
யோடுபுகைத்து வென்று இலட்சுமியவசிக்ருந்த தென்திசையிலுள்ள மதுரையை, மு
ன்னாலறிவலி வருகின்றது - முற்பட்டு எதிர்ப்பட்ட யாவனாயும் வெற்றிகொண்டுவெ
ராகின்றது, அது மீனவன் அறிந்தான் - அதனைப்பாண்டியனுணர்ந்தான்.

திறலி பெயரடியாகப்பிறந்த வினையெச்சம் ஆதலால் வறமையோடுபுகைத்
து எனப்பொருள்கூறிலும். “சுரும்பிவர்” கோவைத் திருவாசகத்தில் இவர் என்ப
தற்கு நச்சினார்க்கினியர் எழுகியதுகாண்க. (க)

மீனவனுமாதருண் மிக்கவருமுக்கண்
வானவனைமாடதுரைமன்னவனைமுன்னோர்
தானவனையாழிகொடுசாய்த்தவனையேத்தா
வானதுரைசெய்துமெனவாலையமடைந்தார்.

(இ-ள்.) மீனவனும் மாதருள் மிக்கவரும் - பாண்டியனும் பெரியமதுரை
நகரிலுள்ள பெரியோரும், முக்கண் வானவனை - திரிநெத்திரத்தையுடைய தேவதே
னை, மாமதுரை மன்னவனை - பெரியமதுரையிலெழுந்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவு
ளை, முன் ஓர் தானவனை ஆழிகொடு சாய்த்தவனை ஏத்தா - முற்காலத்தோர் அசுர
னைச் சக்கரங்கொண்டு கொன்றவனைத்துதித்து, ஆனது உரைசெய்து மென ஆலை
யம் அடைந்தார்-நிகழ்ந்தசெய்தியைக்கூறுவோமென்று திருக்கோயிலையடைந்தார்.

சலந்தராகரனென்னும் ஓசூரன் சிவபெருமானிடத்து வரம்பெற்றுப் பிர
மன்முதலியோராவென்று திருமலைச்சிறையிலிட்டிச் சிவபெருமானிடத்துப்போர்
க்குச்சென்று, அவன் திருவடியுகிரால்வகுத்தசக்கரத்தால் உயர்மாண்டானென்பது
புராணவரலாறு. “பரிதிமண்டலமாயிரமெனக்கதிர்வார்ப்பும், உருவவாழியொன்றா
க்கினனொளிரும்படையாற், பொருவலித்திறற்சலந்தரன்பொன்றினனெனை, வெ
ருவிநீரிடைக்கண்டுமீண்டித்தலைப்போந்தேன்” எனக்காஞ்சிப்புராணம் சலந்தரிசப்
படலத்திற்காண்க. (ஈ)

நாதமுறையோபொதுவின்மாரிநடமாடும்
பாதமுறையோபலவுயிர்க்குமறிவிக்கும்
போதமுறையோபுனிதீபூரணபூரண
வேதமுறையோவெனவிளிந்துமுறையிட்டார்.

(இ-ள்.) நாதமுறையோ - நாதனையபயம், பொதுவில் மாறி நடம் ஆடும் பாதமுறையோ - வெள்ளியம்பலத்துள் காண்மாறிநடித்தருளிய திருவடியையுடையாய் அபயம், பல உயிர்க்கும் அறிவிக்கும் போத முறையோ - பல ஆன்மகோடிகளுக்கும் உணர்த்தும்போதனையபயம், புனிதபூரண புராணவேத முறையோ என விளித்த முறை இட்டார் - மாகில்லாதவனே எங்கும்நிறைந்தவனே எப்பொழுதும் பழம்பொருளாயுள்ளவனே வேதசொருபியே என்று கூவிக்குறை இரந்தார்கள்.

அடியர்வேண்டுகோளுக்கிரங்கி யருள்செய்பவனே என்பார் பொதுவில்மாறி நடமாடும் எனவும், எல்லாவுயிர்க்கும் இறைவனாதலால் எங்களைச்சந்திர்த்தருளுவது உன்திருவடியையன்றி வேறில்லையென்பார் பாதமுறையோ எனவும், நீயுணர்த்தவுணரும் சிற்றறிவுடையோமாய் நின்னானை வழிப்பட்டொழுகும் என்கட்கு நின்னையன்றி யொருபற்றுக்கோடு மில்லையென்பார் பலவுயிர்க்கு மறிவிக்கும் போதமுறையோவெனவுக்கறிஞர். (கசு)

நின்றுமுறையிட்டவனாநித்தனருணைக்கா
னன்றருள்சுரந்திடபநந்தியைவிளித்துச
சென்றமணரோவவருநீபபசுவைநீபோய்
வென்றுவருவாயெனவிளம்பினன்விடுத்தான்.

(இ-ள்.) நின்று முறை இட்டவனா நித்தன் அருள் நோக்கால் நன்று அருள் சுரந்த - நின்றருறை யிரந்தவர்களுக்குச் சோமசந்தரக்கடவுள் திருவருட்பார்வையால் மிகவுங்கருணைசெய்து, இடபநந்தியை விளித்து - தன்னருகிலுள்ள அதிகார நந்திராயனாரை யழைத்து, அமணர் ஏவ சென்று வருநீ பசுவை - சமணர்கள் ஏவ வராகின்ற கொடியபசுவினை, நீபோய் வென்று வருவாய் என விளம்பினன் விடுத்தான் - நீபோய்வென்று வருவாய் என்றுகூறி ஏவியருளினார்.

நானகனுருபு நிற்குமிடத்த இரண்டனுருபுநிறந்தலால் உருபுமயக்கம். (கட)

கலிநிலைத்துறை.

தண்டங்கெழு கூற்றமுமஞ்சத்தறுகட்செங்கட்
குண்டந்தழன்றுகொதிப்பக்கொடுநாக்கெறிந்து
துண்டந்தழாவக்கடைவாய்நுனாசோர்ந்துசென்னி
யண்டந்தழாவவெழுந்தன்றடலேறுமாதோ.

(இ-ள்.) தண்டம் கெழு கூற்றமும்* அஞ்ச - தண்டாயுதத்தையேந்திய இயமனுமஞ்சும்படி, தறுகண் செங்கண்குண்டம் தழன்று கொதிப்ப - கொடுமையை யுடைய இவந்தகண்களாகிய குழிகள் சுவாலித்துக்கொதிக்கவும், கொடுநாக்கு எறிந்து துண்டம் தழாவ - வளைந்தநாலினையெறிந்து மூக்கினத்தழாவவும், கடைவாய் நுனாசோர்ந்து - கடைவாயில் நுனாசோரவும், சென்னி அண்டம் தழாவ - சிரசானது வானுலகத்தைத்தடவவும், அடல் ஏறு எழுந்தன்று - வெற்றியையுடைய அதிகார நந்திராயனார் எழுந்தருளினார்.

சோர்ந்து செயவெனசைத்திரிபு.

(கஉ)

நெற்றித்தனியோடையிமிட்டு மறிந்தகோட்டிற்
பற்றிச்சுடர்செம்மணிப்புண்டிறைபையநாகளு
சுற்றிக்கிடந்தாலெனதகொன்றவெள்ளாழியீன்ற
கற்றைக்கதிர்போற்பருமப்புறங்கெளவினின்.

(இ-ள்) நெற்றி தனி ஓடை சிமிர்ந்து - நெற்றியிற்கட்டிய ஒப்பற்றப்பட்டமா
னது மேற்பட்டுவிளங்கவும், மறிந்தகோட்டில் பற்றி சுடர் செம்மணி புண்-வளைந்த
கொம்பினைப்பொருந்தி விளங்குகின்ற செவந்தமாணிக்கத்தாலாகிய பூணைது, பி
றைபைய நாகம் சுற்றிக்கிடந்தால் என தோன்ற - முன்றாமபிறையைப் படத்தையு
டைய கேதுவென்னும் பாம்பானது சுற்றிக்கிடந்தாற்போலத் தோன்றவும், வெள்
ஆழி சுன்ற கற்றை கதிர்போல் பருமம் புறம் கொவினின் - வெள்ளிப்பாற்கடல்
பெற்ற நெருங்கிய கிரணத்தையுடைய சூரியனைப்போலப் பொண்ணுச்செய்தகவச
மானது உடம்பின்புறத்துவிடாது பொருதுவிளங்கவும்.

கேது செம்பாம்பு ஆதலால் செம்மணிப்புண்பிறை பையநாகஞ்சுற்றிக்கிடந்
தாலென என இப்பொருளுவமையணிதந்துகிறார். புண்சாதிவொருமை. பைய சி
னையடியாகப்பிறந்த குறிப்புவினைப்பெயரொச்சம். விடை வெண்ணிறமுடையது. ஆ
தலால் வெள்ளாழியீன்ற கற்றைக்கதிர்போற்பருமம் என்றது பண்பு பண்புபற்றி
வந்த வுவமை. சிமிர்ந்து செயவெனெச்சத்திரிபு. (கச)

கோட்டுப்பிறைநால்குளிர்வெண்கதிர்க்கற்றைபோலச்
சூட்டுக்கவரித்தொடைத்தொங்கலுநெற்றிமுன்னுப்
பூட்டுத்தரளமுகவட்டும்பொலியப்பின்னன்
மாட்டுச்சதங்கைதொடைகல்லெனவாய்விட்டார்ப்ப.

(இ-ள்.) கோடு பிறை கால் குளிர் வெண்கதிர் கற்றைபோல - கொம்பாகிய
முன்றும்பிறை கக்குவகுளிர்த் தெள்ளிபகிரணத்திரட்டுபோல, சூட்டு கவரி தொ
டைதொங்கலும் - உச்சியிற்குட்டிய கவரியின் மயிராற்றெடுக்கப்பட்ட தொங்கனி
யும், நெற்றி முன்னு பூட்டு தரளமுகவட்டும் பொலிய - நெற்றிக்கு முற்படப்பூட்டு
தலையுடைய முத்தாலாகிய முகவட்டும்பொலித்து விளங்கவும், பின்னல் மாட்டுச்
சதங்கைதொடை கல்லென வாய்விட்டு ஆர்ப்ப - வெள்ளியபின்னலில்கோத்த மா
ட்டுச்சதங்கைமாலே கல்லென்று வாய்விட்டுக்கோஷிக்கவும்.

பூட்டுத்தரளமாவது பருத்தமுத்து முற்படப்புகுந்தல். காட்டரண் என்றார்
போலக் கோட்டுப்பிறையெனப் பண்புத்தொகையில் சிலைமொழி இரட்டியது. (கடு)

பணிநாவசைக்கும்படியென்னக்கழுதகில்வீர
மணிநாவசைப்பநகைமுத்தின்வகுத்ததன்னை
பிணிநாண்சிறுகிண்சிணிபிப்பலமலைத்தொங்க
லணிநாணலம்பசசிலம்பார்ப்பவடிகளுக்கும்.

(இ-ள்.) பணிநா அசைக்கும்படி என்ன - பாம்பு நாவசைக்கும்வகைபோல,
கழுத்தில் வீரமணி நா அசைப்ப - கழுத்தில் வீரகண்டை நாவசைத்துக்கோஷிக்கவு
ம், நகைமுத்தின் வகுத்ததன்னை-விளங்குமுத்தினைப் பருக்கைக்கல்லாகவுடைய த
ன்னையும், நாண் பிணி சிறுகிண்சிணி - கயிற்றிற்கோத்த சிறுசதங்கைகளும், பிப்

பலம் மாலை தொங்கல்-அரசிலைவடிவாக மாலைநிபாபட்செய்த ஆபரணமும், அணி நான் அலம்ப - ஒருவகையணியாக முறுக்கமைந்த கயிறும் ஒலிக்கவும், அடிகள் நான்கும் சிலம்பு ஆர்ப்ப - நான்குசாக்களிலும் சிலம்புகள்முழங்கவும்.

அரசிலை வடிவமாகச்செய்த மாலையோடு முறுக்கமைந்த கயிறுகளும் அமைந்திருந்தலால் அதன்பின்னர் அணிநாள் என்றார். (கசு)

அடியிட்டிடுநிலங்கினோத்தண்டமெண்டிக்கும்போர்ப்பப்
பொடியிட்டியிர்த்துப்பொருகோட்டினிற்குத்திக்கோத்திட்டி
டிடியிட்டதிர்காரொதிறோற்றெழுந்தாங்குநோக்கிசு
செடியிட்டிருகண்ணழல்சிந்தநடந்ததன்றே.

(இ-ள்.) அடியிட்டிடுநிலம் கிளைத்து - நாலிட்டிடு புமியைக்கிளைத்து, அண்டம் என்டிக்கும் போர்ப்ப பொடியிட்டி - அண்டமும் எட்டுத்திக்கும் புதைபடத் தூ ளியாடி, உயிர்த்து - பெருமூச்செறிந்தது. பொரு கோட்டினில் குத்தி கோத்திட்டி- போர்செய்யும் தனது கொம்புகளால் அந்நிலவுலகைக் குத்திக் கோத்து, இடியிட்டி அதிர் கார் எதிர் ஏற்று எழுந்தால் ஆங்கு நோக்கி - முழங்கிக் கோஷிக்கும் மேகத் தோடு எதிர்த்து எழுந்தாறபோலப் பார்த்து, செடியிட்ட இரு கண் அழல் சிந்தநட ந்தது - ஒளியிக்க இரண்டுகண்களுங் கோபாக்கினி சிந்த நடந்தது.

போர்க்கெழுந்த இடபம் மேகத்தைத் தலையெடுத்துநோக்கிது தள்ளிச்செல் லுதல் இயல்பாதலால் காரொதிறோற்றெழுந்தாங்குநோக்கி நடந்தது என்றார். செடி யிட்ட பெயசொச்சத்தின் அகரவீறு தொக்குகின்றது. (கசு)

அந்நேடியாயிரியவீருத்தம்.

பால்கொண்டநிழல்வெண்டிங்கட்பகிர்கொண்டமருப்பிற்கொண்முசு
சூல்கொண்டவயிற்றைக்கிண்டு துள்ளியோர்வெள்ளிக்குன்றங்
கால்கொண்டுநடந்தாலென்னக்கடிந்துடன்ருவைசபீற்ற
மேல்கொண்டுநாற்றம்பற்றிவீங்குயிர்ப்பெறிந்துகிட்டா.

(இ-ள்.) பால் கொண்ட நிழல் வெள் திங்கள் பகிர் கொண்ட மருப்பில்-வெ ள்ளிய ஒளியிக்க அர்த்தசந்திரனை யொத்த கொம்பினால், சூல் கொண்ட வயிற்றை கிண்டு துள்ளி - சூல்கொண்ட மேகத்தினது வயிற்றைக்கிழித்து மேலே எழுந்தது ள்ளி, ஓர் வெள்ளிக் குன்றம் கால் கொண்டு நடந்தால் என்ன கடிந்து - ஒரு வெள் ளியமலை கால்கொண்டு நடந்தாற்போல வினாந்து சென்று, உடன்று - பகைத்து, ஆவை சீற்றம் மேல் கொண்டு நாற்றம் பற்றி வீங்கு உயிர்ப்பு எறிந்து கிட்டா - பசு வினைக் கோபித்து நாற்றம்பற்றி எட்டுயிர்ப்பெறிந்து கிட்டி.

வெள்ளிக்குன்றம் கால்கொண்டு நடந்தால் என்ன இல்பொருளுவமையணி.

குடக்கதுருணக்கதென்னக்குணககதுகுடக்கதென்ன
வடக்கதுதெற்றதென்னத்தெற்கதுவடக்கதென்ன
முடுக்குறுமருப்பிற்கோத்துமுதுகுழிராகத்தள்ளு
மெடுக்குறுமலையைக்கால்பேர்த்தெனத்திசைப்புறத்துவீசும்.

(இ-ள்.) குடக்கது குணக்கது என்ன குணக்கது குடக்கது என்ன - மேலை த்திசையில் உள்ள பசு அன்றே கிழைத்திசையில் உள்ளதென்றுசொல்லவும் கிழைத்

சிகையில் உள்ளது அன்றே மேலத்திசையில் உள்ளதென்று சொல்லவும், வடக்கது தெற்கது என்ன தெற்கது வடக்கது என்ன முடிக்குதும் - வடக்கில் உள்ளது அன்றே தெற்கில் உள்ளதென்று சொல்லவும் தெற்கில் உள்ளது அன்றே வடக்கில் உள்ளது என்றுசொல்லவு முடிக்கும், மருப்பில் கோத்து முதகு கீழாகதள்ளும் எடுக்குதும் - கொம்பினில் கோத்து முதகு கீழாகத் தள்ளும் எடுக்கும், மலையை கால் பேர்த்தால் என்ன - மலையைக் காற்றுப் பேர்த்துவினிற்போல, திசைப் புறத்து வீசும் - திசைகளின் புறத்தில்வீசும்.

குடக்கது, குணக்கது, வடக்கது, தெற்கது குறிப்பு வினைமுற்றப்பெயர்கள்.

கொழுமணிச்சிகரகோடிசிறைபடக்குவட்டில் வீசும்
பழுமாச்செறிவில்வான்றோய்ப்பணையிறவெறியும்வானின்
விழுமறப்பசுப்போல்விழுவேலைவாய்வீசமிந்நவன்
செழுமதிக்கோட்டுநந்தித்தேவினையாடல்செய்து.

(இ-ள்.) கொழு மணி சிகர கோடி சிறை பட குவட்டில் வீசும் - உருவமுதிர்ந்த இரத்தினங்கள் நிறைந்த சிகரபந்திகள் தூர்பட எடுத்து மலையின்மேல் வீசும், பழு மாம் செறிவில் வான் தோய் பனை இற எறியும் - ஆலமரங்களின் நெருக்கிலுள்ள வானுலகத்தை அளாவிய கொம்புகள் முதிய அவற்றின்மேல் வீசும், வானின்விழும் அறம் பசு போல் - விண்ணுலகினின்று கடலில் விழுந்து மறைந்தகாமதேனுவைப்போல, வேலை வாய் வீசும் - கடலில் வீழ எடுத்துவீசும், இந்நவன் செழு மதி கோடி நந்திதே வினை யாடல் செய்து - இவ்வாறு அர்த்தசந்திரனையொத்தகொம்பினையுடைய நந்திரையனார் போர்வினையாட்டுச்செய்து.

தருவாசமுனிவன் கோபத்தால் இந்திரனுடைய செல்வங்கள் முற்றும் கடலிலொளித்தமையால் வானின்விழு மறப்பசுப்போல் வீழ என்றார். இந்நவன் ஈறு தொகுத்தல். கொழுமணி என்றமையால் உருவமுதிர்ந்த என்றும். (உ0)

பூரியொண்ணியாங்கேபொருதுயிருற்றஞ்செய்யாது
தாரியவிடைதன்மாண்டவழிகினைக்காட்டக்காமுற்
நீரியநதும்புவாளியேறுபட்டாவியோடும்
வீரியம்விதித்துவிழ்ந்துவெற்புருவாயிற்றன்றே.

(இ-ள்.) பூரியர் எண்ணிய ஆங்கே பொருது உயிர் ஊற்றம் செய்யாது - சமணர்களாகிய கீழ்மக்கள்எண்ணியபடியேபோர்செய்துஉயிர்கவராது, ஆரியம் விடை தன் மாண்ட அழகினை காட்ட காமுற்று - அழகிய இடபமானது தனது மாட்சிமைப்பட்ட வழிகினைக்காட்ட அப்பசுவிரும்பி, ஈரிய நதும் புவாளி ஏறு பட்டு - குளிர்தநல்ல் மலர்ப்பாணம் பாய்தலால், ஆவியோடும் வீரியம் விடுத்து வீழ்ந்து வெற்பு உரு ஆயிற்று - பிராணஞோடு வீரியம்விட்டு நிலத்தின்மீதுவிழுந்து (வடபக்கத்தில்) ஒருமலையின்வடிவாய் விளங்கியது.

எண்ணிய ஈறுதொகுத்தல். வஞ்சனையால் வெல்லக்கருதினவராசலால் பூரியர் என்றார். (உக)

வாங்கினபுரிசைமாடமாநகரானுவின்பந்
தூங்கினவரவாய்வேம்பின்னோடவிழ்தாரான்றிண்டோள்

வீங்கினவிரவிதோன்றவீங்கிருளுடைந்ததென்ன
நீங்கினநாணமோடுகிராயமண்குழாங்களெல்லாம்.

(இ-ள்.) வாங்கின புரிசை மாடம் மாநகர் ஆனது இன்பம் தூங்கின - வளைந்த மதில்குழந்த மாடங்கள் நெருங்கிய பெரியநகரிலுள்ளோர் நீங்காதவின்பத்திலுமுற்றினார்கள், அரம் வாய் வேம்பின் தோடு அவிழ் தாரான் திண்டோள் வீங்கின - அரம்போல இருபக்கங்களிலும் வாயுள்ள இலைகள்நெருங்கிய வேம்பினது பூவிதழ்விழ்ந்த மாலையையுடைய அனாதகுலப்பாண்டியனுடைய திண்ணியதோள்கள் பருத்தன, இரவி தோன்ற வீங்கு இருள் உடைந்தது என்ன - சூரியனுதயஞ் செய்ய மிக்கவிரும்பு புறங்கொடுத்தபோல, நாணம் ஒடுகிலா அமண குழாங்கள் எல்லாம் நீங்கின - நாணத்தோடு பந்திபந்தியாயுள்ள சமணக் கூட்டங்களெல்லாம் புறங்கொடுத்தோடின.

அமண்குழாங்களெல்லாம் என விளைமுதலாக்கி நீங்கின என்னும் பயனிலையைக்கூட்டி முடிக்க. சினைக்குமுதலுக்கும் ஒற்றுமையுணமையால் சினையின்வடிவையமுதல்மேலேற்றி அரவாய்வேம்பு என்றார். (உஉ)

உலகறிகரியாதத்தன்பேருருவினையிடபக்குன்றாக்
குலவுறிறுவிச்சூக்கவடிவிறுநுறுகிங்கூடற்
றலைவனைவணங்கவிசன்றண்ணருள்சுரந்துபண்டை
யிலகுருவாகியிங்குனிநுக்கெனவிருத்தினுனே.

(இ-ள்.) உலகு அறிகரியாக தன்பேர் உருவினை இடபக் குன்றாக குலவுறிறுவி - உலகினரறிதற்குச் சாட்சியாகத் தனது பெரிய தூலவடிவத்தை அவ்வடபக்கத்தில் இடபமலையாக விளங்கவிடுத்தி, சூக்கவடிவிலுள்ள குறுகி கூடல் தலைவனைவணங்க - சூக்குமவடிவத்தோடுஞ் சென்று மதுரையி லெழுந்தருளிய இறைவனைவணங்க, ஈசன் தன் அருள் சுரந்து பண்டை இலகு உருவாகி இவ்வன் இருக்க என இருத்தினான் - அவ்விறைவன் தண்ணிய திருவருள்சுரந்து முன்னுள்ள விளங்கும் உருவத்தையடைந்து இவ்விடத்தி லிருக்கவென இருக்கச்செய்தருளினான்.

பேர்செய்தற் கெடுத்துச்சென்ற வுருவாதலால் பேருருவினை நிறுவி பெனவும், இயற்கைவடிவு சூக்குமவடிவாதலால் சூக்கவடிவின் குறுகியெனவும், சிலைவடிவாகவென அருளுதலால் பண்டை எனவுகூறினார். இருக்க என்றும் வியங்கோளிறுதொக்கது. சூக்குமம் சூக்கம் பிரகிருத்தச் சிதைவு. (உஉ)

அந்நிலைநகுளாருமரசனுமகிழ்ச்சி தூங்கிச்
சன்னிதியிருந்தநந்திதாளடைந்திறைஞ்சிப்போக.
மின்னவீரசடையானந்திவென்றிசால்வீறுநோக்கி
யின்னமுதனையாளோடுங்களிசிறந்திருக்குநாளில்.

(இ-ள்.) அந்நிலைநகர் உள்ளாரும் அரசனும் மகிழ்ச்சி தூங்கி - அப்பொழுது நகரிலுள்ளவர்களும் அனந்தகுண பாண்டியனும் களிப்பிலாழ்ந்து, சன்னிதி இருந்த நந்தி தாள் அடைந்து இறைஞ்சி போக - அருகிலிருந்த அகிகாரகந்திராயனருடைய திருவடியையடைந்து வணங்கிச்செல்ல, மின் அவிர சடையான் நந்தி வென்றி சால்வீறு நோக்கி - மின்னல்போலும் விளங்குஞ்சுடையையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுள்

அந்தகாயனாருடைய வெற்றியின் மிக்க இறுமாப்பைநோக்கி, இன் அமுது அனையா ள் ஓடும் கனி சிறந்து இருக்கும் நாளில் - இனியவழுதினை யொத்த அங்கயற்கண்ணி யாரோடுங் கனிகூர்ந்திருக்குங்காலையில்.

உமையார் ஓடிக் கலந்து நோக்கி என்றமையால் காவல் நந்திராயனார் என்ற னுது அதிகாரந்திராயனார் என்றும். வென்றி தனது பராசத்தியின் நிறங்களுளொ ன்றதலால் வென்றிசால்யிறுநோக்கி இன்னமுதனையாளோடுங் கனிசிறந்தென்றார்.

அவ்விடைவரைமேன்முந்நீரார்கலியிலங்கைக்கேகுந்
தெவ்வடுகிலையிராமன்வானரசேனைசூழ
மைவவரையனையதம்பிராருகிசுக்கிரீவ
னிவ்வடல்வீரரோடுமெய்கியங்கிறுத்தான்மன்னே.

(இ-ள்.) அ விடை வரை மேல் முந் நீர் ஸ்ரீ சலி இலங்கைக்கு ஏதும் தெவ் அடுகிலை இராமன் - அந்த இடபமலையினமேல் கடல்குழந்த விலங்கைக்குச்செல்லு ம் பகைவராவென்ற வில்லையேற்கிய இராமமூர்த்தி, வானரசேனை சூழ - வானரப் படை புடைசூழ, மை வரை அனைய தம்பி மாருதி சுக்கிரீவன் - நீலமலையையொத்த இலட்சுமணனும் அறமனும் சுக்கிரீவனுமாகிய, இ அடல் வீரர் ஓடும் எய்தி அங்கு இறுத்தான் - இந்த வெற்றியையுடைய வீரர்களோடுமடைந்து வசித்தான்.

கடலிடைக் குறைபாதலால் முந்நீர் ஆர்கல் என்றதற்குக் கடல்குழந்த இல ங்கையென்றும். வானரசேனை இரணம் வடசொல் ஆதலால் வருமொழிமுதல் வ ல்லெழுத்து இயல்பாயிற்று. (உரு)

அன்னதுதெரிந்துவிந்தமடக்கியமுனியங்கெய்தி
மன்னவற்காக்கங்குறிமழவிடைக்கொடியோன்கூடற்
பன்னரும்புகழ்மையோதுபனுவலையருளிச்செய்ய
முன்னவன் பெருமைகேட்டுமுகிழ்த்தகைமுடியோனாகி.

(இ-ள்.) அன்னது தெரிந்து விந்தம் அடக்கிய முனி அங்கு எய்தி - அதனை த்தெரிந்து விந்தமலையை படக்கிய அகத்தியமுனிவர் அவ்விடபமலையை யடைந்து, மன்னவன் கு ஆக்கம் கூறி - இராமமூர்த்திக்கு ஆசிவசனங்கூறி, மழவிடை கொடி யோன் கூடல் பன் அரும் புகழ்மையோது பனுவலை அருளிச் செய்ய - இளமைபொ ருந்திய இடபக்கொடியையுடைய சோமசுந்தரக் கடவுளுடைய திருவாலவாயின் சொல்லுதற்கரிய மானியத்தைக்கூறும் நூல்னைத் திருவாய்மலர்ந்தருள, முன்னவ ன் பெருமை கேட்டு முகிழ்த்த கை முடியோன் ஆகி - அவ்வினைவனது பெருமை யைக் கேட்டுக் கூப்பியகரங்களேரிய முடியையுடையவனாகி.

தருமசொருபி என்பார் மழவிடைக்கொடியோன் என்றார். (உசு)

முனிபொடுகுறுகிச்செம்பொன்முளரியுண்மூழ்கியாதித்
தனிமுதலடியைவேணிமுடியுறத்தாழ்ந்துவேத
மனுமுறைசிவாகமத்தின்வழிவழாதருச்சித்தேத்திக்
கனிவுறுமன்பிலாழ்ந்துமுடியிசைக்காங்கன் கூப்பி.

(இ-ள்.) முனி ஓடு குறுகி செம் பொன் முளரி உள் மூழ்கி - அகத்தியமுனி வரோடுசென்று பெற்றும் காத்திர்த்தத்தில் நீராடி, ஆகி தனி முதல் அடியை வே

ணி முடி உற தாழ்த்த - ஆதியாகிய ஒப்பற்ற முதல்வனுடைய திருவடியைத் தனது சடாமுடிபொருந்தவணங்கி, வேத மனு முறை சிவாகமத்தின்வழி வழாது - வேதமந்திரத்தின்முறையும் சிவாகமத்தின் நெறியும் வழுவாமல், அருச்சித்த ஏத்தி - அருச்சினைசெய்து வணங்கி, கனிவுறும் அன்பில் ஆழ்த்து - கனிந்தபேரன்பில்முந்தி, முடியிசை கரங்கள் கூப்பி - தனது தலையின்மேல் கைகளைக்குவித்து.

வேதம் உடலும் ஆகமம் உயிரும் ஆதலால் வேதமனுமுறை சிவாகமத்தின்வழி வழாது என்றார். (உஎ)

புங்கவசீவன் முத்திபுராதிபபுனிதபோக
மங்கலமெவற்றினுக்குங்காரணவடிவமான
சங்கரரினதுதெய்வத்தானங்களனந்தமிந்த
வங்கண்மாஞாலவட்டத்துள்ளனவவைகடம்மில்.

(இ-ள்.) புங்கவ - பிரமன்முதலிய எல்லாத் தேவர்களுக்கும் மேற்பட்டவனே, சீவன் முத்தி புராதிப - சீவன்முத்திபுரத்திற்கு அதிபனே, புனித போகம் மங்கலம் எவற்றினுக்கும் காரணவடிவம் ஆன சங்கர - (ஆன்மாக்களடையும்) மாசில்லாத எல்லாப்போகங்களுக்கும் காரணவடிவாயுள்ளசங்கரனே, நினது தெய்வம் தானங்கள் அனந்தம் - உனது தெய்வத்தன்மையையுடைய தலங்க ளளவுபடாமல், இந்த ஆம் கண் மாஞாலம் வட்டத்து உள்ளன - இந்தஅழகிய இடம்பரந்த பெரியநிலவுலகிலுள்ளன, அவைகள் தம்மில் - அத்தலங்களுள்.

ஆன்மாக்களுக்குப் போகமருளுதற்பொருட்டுத் திருவருளையே திருவுருவமாகக்கொண்டருளுதலால் புனிதபோக - மங்கலமெவற்றினுக்குங் காரணவடிவமான சங்கர என்றார். சங்கரன் என்னும்பதம் சுபந்தருவோன் என்னும்பொருட்டி “உருவருள் குணங்களோடு முணர்வருருவிற்றேன்று - கருமமுருளரன்றன்கர சரணாதிசாங்கர்-தருமருளுபாங்கமெல்லாந் தானருடனக்கொன்றிநி-அருருவயிருக்கென்றே யாக்கினனசிர்தனன்றே” என்னும் ஏதுவாலு முணர்க. (உஅ)

கலிகிலேத்துறை.

அற்புதப்பெரும்பதியிந்தமதுராயீதாற்றப்
பொற்புடைத்தென்பதெவன்பலபுவனமுநின்பாற்
கற்புவைத்துயநீசெய்தகருமத்தின்விருத்தம்
வெற்புருக்களாய்ப்புடைநின்றுவிளங்கலான்மன்னே.

(இ-ள்.) அற்புதம் பெரும்பதி இந்த மதுரை ஈது ஆற்ற பொற்பு உடைத்து என்பது - ஞானவடிவமாய்ப் பெரிபலமாயுள்ள இத்தமதுரையாகியவிது மிகவுஞ் சிறந்ததென்று கூறுதல், எவன் - யாதுகாரணமென்று வினவில், பல புவனமும் நிற்பால் கற்புவைத்து உய்ய - பலவுலகங்களு முன்னிடத்து உறுதிவைத்துப்பிழைக்க, நீசெய்த கருமத்தின் விருத்தம் - நீசெய்த திருவிளையாடலின் சரித்திரம், வெற்பு உருக்களாய்புடை நின்று விளங்கலால் - மலேகளின் உருவங்களாய்ப் பக்கங்களினின்று விளங்குதலால்.

இத்தலம் எல்லாத்தலங்களிலு மிகவுஞ்சிறந்ததென்பது காட்சிப்பிரமாணத்தால் விளங்கியதென்பான் நீசெய்த கருமத்தின்விருத்தம் வெற்புருக்களாய்ப் புடைநின்று விளங்கலால் என்றார். (உக)

கண்டவெல்லையிற்றுன்பங்கள் களைதற்குமளவைக்
கண்டரும்பெருஞ்செல்வங்களறித்தற்குங்கருணை
கொண்டநீயுறைசிறப்பினற்குளிர்மதிக்கண்ணி
யண்டவாணவில்கிங்கத்துக்கொப்புவேறுமோ.

(இ-ள்.) கண்ட எல்லை இல் துன்பங்கள் களைதற்கும் - தெரிசித்தவப்பொழுதே துன்பங்களைக் களைதற்கும், அளவைக்கு அண்ட அரும் பெரும் செல்வங்கள் அளித்தற்கும் - அளாதற்கரிய இந்திரன்முதலியோர் பெருஞ்செல்வங்களைத் தந்தருந்தற்கும், கருணை கொண்டு நீ உறை சிறப்பினால்-திருவருள்கொண்டு நீஇடைவிடாது வசித்தருளுஞ் சிறப்பினால், குளிர் மதி கண்ணி அண்ட வாண் - குளிர்ந்த மூன்றாம் பிறையை மாலையாகவணிந்த தேவதேவனே, இ இலிங்கத்துக்கு ஒப்புவேறுமோ - இந்த இலிங்கமூர்த்தத்துக்கு வேறுக வேரிலிலிங்கமூர்த்த முளதோ.

தனதுமனைவியைப்பிரிந்த பெருந்துன்பத்தாலாற்றாது நிலைகலங்கிய இராமமூர்த்தி அத்துன்பம் தெரிசித்தபொழுதே பொழிந்தனனென்பான் கண்டவெல்லையிற்றுன்பங்கள் களைதற்கும் எனவும், பிரிந்தமனைவியை இன்றேபெற்றேன் என்பான் அளவைக்கண்டரும் பெருஞ்செல்வங்களளித்தற்கும் எனவும், இவ்வாறு அடியார் வேண்டியாங்கே பெருதல் இம்மூர்த்தத்தினறி வேறுமூர்த்தத்திலையென்பான் இவ்வில்கிங்கத்துக் கொப்புவேறுமோ எனவுக் கூறினான். (கூ0)

தோய்ந்திடும்பொழுதிட்டியதொல்வினைப்படல
மாய்ந்திடும்படிமாய்த்துநின்மங்கலபோக
மித்திடும்படிக்கிருந்தமாதிர்த்தத்தினியல்பை
யாய்ந்திடும்பொழுததற்கொருதிர்த்தமொப்பாமோ.

(இ-ள்.) தோய்ந்திடும் பொழுது - நீராடுங்காலையில், ஈட்டிய தொல்வினை படலம் மாய்ந்திடும்படி மாய்த்து - பிறவிகள்தோற்றுச் சேகரித்த தொன்மதொட்டுள்ள சஞ்சிதவினையின் திரட்சிகெடும்படி கிதைத்து, நின் மங்கலபோகம் ஈந்திடும்படிக்கு இருந்தமாதிர்த்தத்தின் இயல்பை - உனது மங்கலகரமாகிய சிவபோகத்தைக் கொடுக்கும்படிக்கு அமைந்த பொற்றாமரைத்திர்த்தத்தினைலக்கணத்தை, ஆய்ந்திடும் பொழுது அதற்கு ஒரு திர்த்தம் ஒப்பாமோ - ஆராய்ந்து நோக்குங்காலையில் அத் திர்த்தத்துக்கொத்த வொருதிர்த்தமும் நிலவுலகில் உள்ளதோ (இல்லை யென்றபடி.)

சிவஞானப்பேற்றற்கழியும் சஞ்சிதமும், திருவருளாலடையுஞ் சிவபோகமும் எனிதிற்றருவது இத்திர்த்தம் என்பான் தோய்ந்திடும்பொழுதிட்டிய தொல்வினைப்படலம் - மாய்ந்திடும்படிமாய்த்துநின் மங்கலபோகம் ஈந்திடும்படிக்கிருந்தமாதிர்த்தம் எனவும், அந்தத் திர்த்தத்தின்மானியத்தை துண்ணிய அறிவால் நோக்குவார்க்கு ஒப்புயர்விகந்தது என்பான் இயல்பை ஆய்ந்திடும்பொழுததற்கொரு திர்த்தமொப்பாமோ எனவுக்கூறினான். (கூக)

எத்தலத்தினுமொவ்வொன்றுவிழுமிதாமிந்த
மெய்த்தலத்திலிம்மூவகைவிழுப்பமும்விளங்கு
மத்தவாதலாலித்தலமடைந்தவொவர்க்குஞ்
சித்தசுத்தியும்பல்வகைச்சித்தியும்பயக்கும்.

(இ-ள்.) எத்தலத்திலும் ஒவ்வொன்று விழுந்த ஆம்-எந்தச் சிவதலங்களிலும் மூர்ச்சி தலம் தீர்த்தமென்று மூன்றினுள், ஒவ்வொன்று மேலாய்விளங்கும், இந்த மெய்த்தலத்தில் இ மூவகைவிழுப்பமும் விளங்கும் - இந்தவுண்மையாகியதலத்தில் இம்மூவகைப்பிறப்பும் மேம்பட்டிவிளங்கும், அத்த - இறைவனே, ஆதலால் இத்தலம்-ஆரம்பாலிந்த தலமானது, அடைந்தவர் எவர்க்கும் சித்தசத்தியும் பலவகை சித்தியும் பபக்கும் - தன்னையடைந்தோ ஞாவர்க்கும் சித்தசத்தியையும் அணிமா முதலிய பலவகைச் சித்திகளையும் கொடுக்காநிற்கும்.

சித்தசத்தியாவது - நித்தநாயித்திபகருமங்களைச் சிவார்ப்பணமாகச்செய்த லால்வரும்பேறு. பலவகைச்சித்திகளாவன - அணிமா, மகிமா, இல்கிமா, கிரிமா, பிராத்தி, பிராகாமியம், ஈசத்தவம், வசித்துவம், இவற்றின் செயல்களை அட்டமா சித்தியுபதேசித்த படலத்திற்காண்க. (ருஉ)

அடியனெண்ணுங்கருமமுஞ்சரதமேயாக
முடியுமாவரிதச்செயனமுடியுமெப்படியப்
படியுரிந்தருள்கடிநென்பபணிந்தன்னப்பரறு
நெடியவான்படுமமுதெனவெதிர்மொழிநிகழத்தும்.

(இ-ள்.) அடியனென் என்னும் கருமமும சரதமே ஆக முடியுமாறு அரிது- அடியெனெண்ணியடைந்த கருமமும உண்மையாகமுடியும் வண்ணமரியதோ, அச் செயல்முடியும் - அந்தகருமம் எளிதாகமுடியும், எப்படி அப்படி கடிது புரிந்தருள் என பணிந்தனன்-(உனதுந்ருவருள்) எவவாறே அவவாறு செய்தருளாய் என்று வணங்கினன், பரனும் நெடிய வான் படும் அமுது என எதிர்மொழி நிகழத்தும் - சோமசந்தரக்கடவுளும்பரந்த வாகாயத்திற்குென்று முழுதம்போல ஓர் அசரீரிகூறியருளுகின்றார்.

உனது திருவருளுேந்திற் நிலக்காகிய எனதுசெயல் முடிவது எளிதென்பாள் அச்செயல்முடியும் எனவும், உனது அருளாணையின் வழிப்பட்டேன என்பான் எப்படியப்படி புரிந்தருள் கடிதெனப்பணிந்தனன் எனவுட்கூறினான். (ருஉ)

அறுபிரடியாகிரியவிருத்தம்.

இரவிதன்மரபின்வந்தவிராமகேளமக்குத்தென்கிழ்
விரவியநிசையிற்போகிவிரிகடற்சேதுகடடிக
கரவியவுள்ளுக்கள்வன்கதிர்முடிப்பத்துஞ்சிநதி
யரவமேகலையினையருஞ்சிறையமுவநீக்கி.

(இ-ள்.) இரவி தன் மரபில் வந்த இராமகேள் - சூரிமனுடைய மரபிற்வந்த இராமனேகளாய், எமக்கு தென் கீழ் விரவிய நிசையில் போகி - எமக்குத் தெற்குங் கிழக்குமாய்க்கலந்த தென்கீழ்த்திசையிற்சென்று, விரிகடல் சேது கடடி - விரிந்த கடலில் சேதுபந்தனஞ்செய்து, கரவிய உள்ளம் கள்வன் கதிர் முடி பத்தும் சிந்தி-களளமமைந்த மனத்தையுடைய இராவணனது விளக்கமமைந்த பத்துத்தலைகளையுட்குண்டித்து, அரவம் மேகலையினையே அரும் சிறை அமுவம் நீக்கி - ஒலிக்கு மேகலையையுடைய சானகியை அடைதற்கரிய சிறைக்கூடமாகிய நடுக்குமிடத்தினின்றும் நீக்கி.

தென்கிழக்கு தெற்குங் கிழக்கும் விரவிய ஒரு கோணமாதலால் தெற்குங் கிழக்குமாய்க் கலந்ததென் கீழ்த்திசையென்றும். (ருச)

மீண்டுமின்னையோத்தியெய்திவிரிகடலுலகம்பன்னு
ளாண்டினிதிருந்துமேனுவைகுண்டமடைவாயாக
வீண்டுநீகவலைகொள்ளேலெனுமசரீரிகேட்டு
நீண்டவன்மகிழ்ந்துதாழ்ந்துநிருத்தனைவிடைகொண்டேகி.

(இ-ள்.) மீண்டும் நின் அயோத்தி எய்தி-மீளவு முனது அயோத்தியை யடை
ந்து, விரி கடல் உலகம் பல் நாள் ஆண்டு இனிது இருந்து - விரிந்த கடல்குழந்த உ
லகினைப் பலநாளும் அரசியனடத்தி இடையூறின் றி யிருந்து, மேல் நாள் வைகுண்ட
ம் அடைவாய் ஆக - அதன்மேல் நீ வைகுண்டத்தை யடைவாயாக, ஈண்டு நீ கவலை
கொள்ளேல் எனும் அசரீரி கேட்டு-இவ்விடத்தில் நீ கவலைகொள்ளாதே என்றுகூறு
மசரீரியைக்கேட்டு, நீண்டவன் மகிழ்ந்து தாழ்ந்து நிருத்தனை விடைகொண்டு ஏகி -
இராமமூர்த்தி மகிழ்கூர்ந்துவணங்கிச் சோமசுந்தரக்கடவுளினிடத்து விடைபெற்று
ச்சென்று.

பதினோராயிரம் வருடம் என்பார் பன்னுளாண்டு எனக்கூறினார். (௩௫)

மறைப்பொருளுரைத்தோன் சொன்னவண்ணமேயிலங்கையெய்தி
யறத்தினைத்தின்றபாவிபாவிதின்றனையான்செல்வத்
திறத்தினையிளவற்கீந்துதிருவிராமேசங்கண்டு
கறைப்படுமிடற்றினுனையருச்சித்துக்கருணைவாங்கி.

(இ-ள்.) மறைப்பொருள் உரைத்தோன் சொன்னவண்ணமே இலங்கை எ
ய்தி - வேதத்திற்குப் பொருள்கூறியருளிய சோமசுந்தரக்கடவுள் சொன்னபடியே
இலங்கையையடைந்து, அறத்தினை தின்ற பாவி ஆவி தின்று - தருமத்தை வேரோடு
நீர்த்த பாவியாகிய இராவணனுடைய உயிர்குடித்த, அனையான் செல்வம் திறத்தி
ன் இளவற்கு ஈந்து - அவ்விராவணனுடைய செல்வப்பகுதியை அவன்தம்பியாகிய
விபீஷணனுக்குத்தந்து, திரு இராமேசம் கண்டு கறை படு மிடற்றினுனை அருச்சித்து
கருணை வாங்கி-இராமேச்சரமென்னுந்திருப்பதியைக் கந்தமாதனத்தினருகே பிரதிட்
டைசெய்து விஷம்பொருதிய ஸ்ரீகண்டதையுடைய சிவபெருமானை நிறுவி அரு
ச்சினைசெய்து அவர்திருவருளைப்பெற்று.

இராவண னுயிர்வாங்கிய பிரமகத்தியைப் பேரக்கக் கந்தமாதனத்தி னெல்
லயில் இராமேச்சரம் என்னும் ஓர் திருப்பதியாக்கி ஓர் சிவலிங்கதாபனஞ் செய்து,
இராமமூர்த்தி யருச்சித்துப் பேறுபெற்றான் என்பது புராணவரலாறு. “ ஏர்பயிலி
ராமனன்றிராமநாதனும், பேர்பயிலீசனைப்பிரதிடையாற்றியே, சீர்பயிலருச்சினை
செய்தவெல்லையான், கார்பயில்சாரல்குழந்தமாதனம்” எனவருதல் சேதுபுராணத்
தற் காண்க. (௩௬)

பற்றியபழியினீந்தியிந்திரன்பழியைத்தீர்த்த
வெற்றிகொள்விடையினுனை மீளவும்வந்துபோற்றி
யற்றிரளனையகோதைக்கற்பினுக்கரசியோடுந்
சுற்றியசடையிராமன் றென்னகரடைந்தானிப்பால்.

(இ-ள்.) பற்றிய பழியின் நீந்தி - தன்னைப்பற்றிய பிரமகத்தியினின்றும்நீங்கி,
இந்திரன் பழியை தீர்த்த வெற்றி கொள் விடையினுனை மீளவும் வந்து போற்றி-தே

வேந்திரனுடைய பிரமகத்தியையொழித்த வெற்றியிங்க இடபநூர்தியையுடையசோ மசந்தரக்கடவுளை மீளவும் வந்து வணங்கி, அல் திரஸ் அனைய கோதை கற்பிணுக்கு அரசிதீழும் - இருனின் திரட்சியையொத்த கூந்தலையுடைய கற்புக்கரசியாகிய சீதை யோடும், சுற்றிய சடை இராமன் தொல் நகர் அடைந்தான் - வட்டமாகச்சுற்றியச டையையுடைய இராமமூர்த்தி தொன்றுதொட்டுள்ள அயோத்தியை யடைந்தான், இப்பால் - இப்புறம்.

சோமசந்தரக்கடவு ளருளியவண்ணமே பேறுபெற்றமையால் மீளவும் வந் து போற்றி யென்றார். (௩௭)

கலிநிலைத்தறை.

செங்கோலனந்தகுணமீனவன்றேயங்காப்பக்
கொங்கோடவிழ்தார்க்குலபூடணன்றன்னையின் று
பொங்கோதைஞாலப்பொறைமற்றவன்பா ளிறக்கி
யெங்கோனருளாற்சிவமாநகரோறினானே.

(இ-ள்.) செங்கோல் அனந்தகுண மீனவன் - செங்கோலையேந்திய அனந்த குணபாண்டியன், தேயம் காப்ப கொங்கு ஒடு அவிழ்தார் குலபூடணன் தன்னை ஈ ன்று-நிலவுலகைக்காக்க மகரந்தத்தோடு அவிழந்தமாலையையணிந்தகுலபூடணனைப் பெற்று, பொங்கு ஓதை ஞாலம் பொறை அவன் பால் இறக்கி - தான்சுமந்தவீங் குங் கடல்கூழ்ந்த பூபாரத்தை அக்குலபூடணன்இடத்து இறக்கி, எங்கோன் அரு ளால் சிவமாநகர ிறினான் - சோமசந்தரக்கடவுளின் திருவருளால் சிவபுரத்திற் கு டியேறினான்.

அரசன்கண்ணை யிமைகாத்தல்போல உயிர்களைச் சோராது காக்கவேண்டுத லின் ஞாலப்பொறையெனவும், இறக்கியெனவும் கூறினார். (௩௮)

மாயப்பசுவைவதைத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உள்படத் திருவிருத்தம் - ௧௬௬௩.

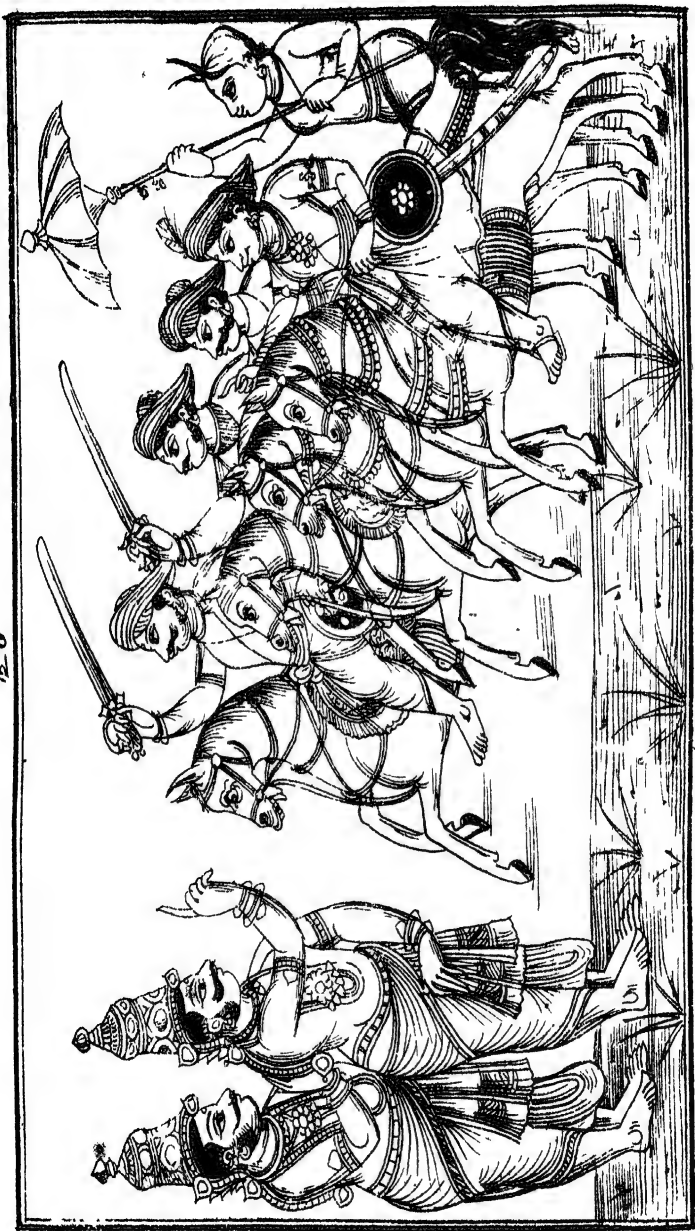
மு ப ப தா வ து

மெ ய் கீ கா ட் டி ட் ட ப ட ல ம்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

பாவமெனவடிவெடுத்தபடிற்றமணர்பழித்தழல்செய்
தேவவருமறப்பசுவையேறுயர்த்தோன்விடைநந்திக்
காவலனைவிடுத்தழித்தகதையுரைத்துமட்டாலேச்
சேவகன்மெய்க்காட்டிட்டுவிளையாடுந்திறமுரைப்பாம்.

(இ-ள்.) பாவம் என வடிவு எடுத்த படிது அமணர் பழி தழல் செய்து ஏவ வரும் மறப்பசுவை - பாவமேவடிவெடுத்தாலொத்த வஞ்சனையையுடைய சமணர்க்

ள் ஆபிராயாகஞ்செய்து எவ்வந்த கொலையுடைய பசுவை, ஏறு உயர் த்தோன் விடை நந்தி காவலனை விடுத்து அழித்த கதை உணர்த்தும் - இடபக்கோடியையுயர்த்திய சோமசுந்தர்க்கடவுள் இடபவடிவாயுள்ள அதிகார நந்திராயினுரை எவ்வழித்த திருவிளையாடலைக் கூறினோம், அட்டாலை சேவகன் மெய்க்காட்டி விளையாடும் திறம் உணர்ப்பாம் - அட்டாலைச் சேவகனுவந்த சோமசுந்தர்க்கடவுள் திருமேனிகாட்டியருளிய திருவிளையாடலைக் கூறுவாம்.

இங்குக்குதினாவீரராக எழுந்தருளினமையால் அட்டாலைச் சேவகன் என்றார். அதனை முன்னர்க்காண்க. (க)

வெவ்வியமும்மதயானைவிறற்குலபூடணன்சமண
ரவ்வியவஞ்சனைகடி தவனந்தகுணச்செழியன்பாற்
செவ்வியசெங்கோல்வாங்கித்திகிரிதிசைசெலவுருட்டி
வவ்வியவெங்கலி தூரந்துமண்காத்துவருகின்றான்.

(இ-ள்.) வெவ்விய மும்மதம் யானை விறல் குலபூடணன் - கொடிய மும்மதங்களையுடைய யானைச்சேனையின் வெற்றிமிக்க குலபூடணபாண்டியன், சமணர் அவ்வியம் வஞ்சனைகடந்த அனந்தகுணம் செழியன் பால் - சமணர்களதுபொறுமையால் விளைந்த வஞ்சத்தைக் கடந்த அனந்தகுண பாண்டியனிடத்து, செவ்விய செங்கோல் வாங்கி திகிரி திசை செலவுருட்டி - கோடாத செங்கோலைத் தனது கையில் வாங்கித் தனது ஆணையாகிய சக்கரத்தைத் திசைகள்தோறஞ் செல்லச் செலுத்தி, வவ்விய வெம் கலி தூரந்து மண்காத்து வருகின்றான் - உலகினத் தன்வசப்படுத்திய கொடிய கலியினையோட்டி நிலவுலகைக் காத்துவருகின்றவனுயினான்.

பாண்டிநாட்டையழிக்கப் பசுவையேவியது பொறுமையால் விளைந்ததாதலால் காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்து அவ்விய வஞ்சனையெனவும், கோடாத செங்கோலால் கலியொழிதல் சரதமாதலால் வெங்கலிதூரந்து எனவுங் கூறினார். (உ)

சவுந்தரசாமந்தனெனத்தானைகாவலனொருவன்
செவந்தசடைமுடியண்ணலடியவளோசிவமாகக்
கவர்த்தொழுகியருசசிக்குககடப்பாட்டினெறிநின்றோ
ணுவந்தரசுகிருமைக்குந்துணையாகியொழுகுநான்.

(இ-ள்.) சவுந்தர சாமந்தன் என தானை காவலன் ஒருவன் - சுந்தரசாமந்தர் என ஒரு சேனாபதி யொருவர், செவந்த சடை முடி அண்ணல் அடியவளோ சிவமாக கவர்த்து ஒழுகி-செவந்த சடாமுடியையுடைய சிவபெருமான் அடியவனாகையே அச்சிவபெருமானாகத் தனது இருதயத்தில் இடைவிடாதுகொண்டு அக்கொள்கைக்கேற்பப் பத்திமைபூண்டு, அருச்சிக்கும் கடப்பாட்டின் நெறி நின்றோன் - அருச்சித்து வழிபடும் உறுதின் வழியினின்றவராய், உவந்து அரசற்கு இருமைக்கும் துணை ஆகி ஒழுகுநான் - விரும்பிக் குலபூடணபாண்டியனுக்கு இகபோகத்துக்கும் பரபோகத்துக்கும் துணைவனாய் நடக்குங்காலையில்.

பாண்டியன் பொருளைப் பவவழியாலும் சிவபெருமான் திருப்பணிக்கும், அவனடியவனாக யுபசரித்தற்கும் பயன்படுத்தினமையால் உவந்தரசுகிருமைக்குத் துணையாகியொழுகுநான் எனக்கூறினார். (ங)

வல்லேடர்க்கதிபதியாய்வருசேதிராயனெனும்
வல்லேடனொருவனவன்விறல்வலியான்மேலிட்டிப்
பல்வேறுபரிமாதேர்ப்பஞ்சவன்மேற்படையெடுத்துச்
செல்வேலின்முறவலிதான்மென்னப்பிரான்திறந்தான்.

(இ-ள்.) வல் வேடர்க்கு அதிபதியாய் ஒரு சேதிராயன் என்னும் வில்வேடன் ஒருவன் - வலியவேடர்களுக் கரசனாயுள்ள சேதிராயனென்னும் பெயரையுடைய வில்லையேந்திய வேடனொருவனுள்ளான், அவன் விறல் வலியால் மேலிட்டி - அச் சேதிராயன் வெற்றியின்வலிமையால் இதுமாப்படைந்து, பல் வேறு பரி மாதேர்பஞ்சவன் மேல் படை எடுத்து செல்வேன் என்று உறவலித்தான் - பல்வேறுவகைப்பட்ட குதிரைகள் பூண்டதேரையுடைய குலபூடணபாண்டியன்மேல் தண்டெடுத்துச் செல்வேன் என்று மிகவும் மனங்கூங்கொண்டு எழுந்தான், தென்னர் பிரான் அஃது அறிந்தான் - அப்பாண்டிய நதனையுணர்ந்து.

பாண்டியன் சேனையின் சிறுமையைநோக்கிப் போர்க்கெழுந்தான் என்பார்படையெடுத்துச்செல்வேனென்றுறவலித்தான் என்றார். அடியில்வரும் செய்யுளில் என்றான் என்று முற்றொழுமுதலின் அறிந்தான் முற்றெச்சம். (௭)

தன்னதுதாணிமுனிற்றசாமந்தன்மனைப்பார்த்தெம்
பொன்னறைதாழ்திறந்துநிதிமுகந்தளித்துப்புதிதாச
வின்னமுநீசிலசேனையெடுத்தெழுதிக்கொள்கென்ற
னன்னதுகேட்டசனாடிக்கன்புளாநென்னசெய்வான்.

(இ-ள்.) தன்னது தாள நிழல் நின்ற சாமந்தன் தனைப் பார்த்து - தனதுகால்நிழலின்கீழ் நின்ற சுந்தரசாமந்தன் பார்த்து, எம் பொன் அறை தாழ் திறந்து நிதி முகந்து அளித்து - எமது கருவூலத்தின் தாழைத்திறந்து பொருளை வேண்டியவாறு எடுத்துச் செலவுசெய்து, இன்னமும் புதிதாக நீ சில சேனை எடுத்து எழுதி கொள்க என்றான் - இன்னமும் புதிதாக நீ சிலசேனையே யிட்டி நமக்கு உரிமையாகப் பதிவுசெய்துகொள்ளக்கடவாய் என்றுகூறினான், அன்னது கேட்டு ஈசன் அடிக்கு அன்புள்ளான் என் செய்வான்-அதனைக்கேட்டுச் சிவபெருமான் திருவடிக்கு அன்பு பூண்ட அச்சுந்தரசாமந்தர் என்னைசெய்வார் எனினில்.

அவனதருகில் நிற்பவர் ஆதலால் தாணிமுனிற்றசாமந்தன் என்றார். (௮)

தென்னவர்கோன்பணித்தபணிபின்மள்ளச்சிந்தையிலன்
புன்னவானருள்வநதுமுன்னீர்ப்பவொல்லேபோய்ப்
பொன்னறைதாழ்திறந்தறத்தாறீட்டிவிடும்பொற்குவையுட்
டன்னதுளத்தவாவமையத்தக்கநிதிகைக்கவரா.

(இ-ள்.) தென்னவர் கோன் பணித்த பணி பின் தள்ள - குலபூடணபாண்டியன் வலிய வல்லிபின்னேநின்று தள்ளுதலால், சிறுதையில் அன்பு அரன் அருள் வந்து உன்ன முன் சர்ப்ப - தனதுமனத்திலுள்ள சிவநேயமும் சிவபெருமான் திருவருளும்வந்த யாவரும் கருதும்படி முன்னின்துழைக்க, ஒல்லே போய் பொன் அறை தாழ்திறந்து அறித்து ஆறு எட்டி இடம் பொற்குவையுள் - வினாந்துசென்று கருவூலத்தின்தாழைத்திறந்து தருமத்தின்வழி தேடியதிரவியக்குப்பலுள், தன்னது உ

எத்து அவா அஃமய தக்க நிதினை கவரா - தனது மனத்திலெழுந்த ஆசைக்கமைய அளவிற்றபொருளைக் கொள்ளுகொண்டு.

அரசனுக்கு உறுதியுக்குக் காரியங்களில்நிதினும் வேசறதுநின்ற அந்நே முட்டின்றுமுடிப்போன் ஆதலால்பின் தள்ளவெனவும், அவ்வரசன் பொருள்முற றும் இரங்குவான் பணிபறங்குகிற செலுத்தினமையால் அரணருள்வந்து முன்னி ப்பனனவம், ஆதிலொருகூட, அரசன் குடிகள்பாற்பெற்றேயியசெல்வமாதலால் அ மத்தாறீட்டியிடும் பொற்குவையும் எனவும் கூறினார். (க)

எண்ணிறந்தகளிப்பினொடுந் திருக்கோயிலிடத்தினைந்து
கண்ணிறைந்தபொன் முளரிக்கயந்தலேநீர்படிந்துதன
துண்ணிறைந்தமெய்யன்பினொளியுருவாய்முனைத்தெழுந்த
பண்ணிறைந்தமறைப்பொருளைப் பணிந்திறைஞ்சியிதுவேண்டும்

(இ-ள்.) எண் இறந்த களிப்பின் ஒழும் திருக்கோயில் இடத்து அனைத்து - எ ல்லையிலாத மகிழ்ச்சியோடுந் திருக்கோயிலையடைந்து, கள் நிறைந்த பொன் முள ரி கயந்தலே நீர்படிந்து - தேன்னிறைந்த பொற்றாமரைதீர்த்தத்தில் நீராடி, தனது உள்நிறைந்த மெய் அன்பின் ஒளி உருவாய் முனைத்து எழுந்த - தனது மனத்தில்கி றைந்த மெய்யன்பின் ஒளிவடிவமாய் முனைத்துத்தோன்றிய, பண் நிறைந்த மறை பொருளை பணிந்து இறைஞ்சி இது வேண்டும் - இசைசிறைந்த வேதத்தின்பொருளா யுள்ள சோமசுந்தரக்கடவுளைவணங்கி இதனை வேண்டாநின்றார்.

அ வாக்குமனதீத கோசரனாகித் திருவருளையே திருமேனியாகக்கொண்டு சுத் ததத்கவபுவனாதிவ்வசுக்கும இறைவன், தன்னவைழிப்பும் ஆன்மாக்களுக்கு அரு ளாதப்பொருட்டிப்புறத்தே திருக்கோயிலுள்ளிருக்கும் திருமேனியையே ஆதாரமா கக்கொண்டமர்ந்தருளுதலால் உண்ணிறைந்த மெய்யன்பினொளியுருவாய் முனைத் தெழுந்த என்றார். (அ)

பண்ணியஒன்மறைவிரித்தபரமேட்டி யெங்கோமர்
னெண்ணியகாரியமுடிப்பாயிலையுனக்குமுன்னடிக்கி
முண்ணியமெய்யடியவாக்குமாதக்கவெனவிரந்தப்
புண்ணியமாரிதிமுழுதுமவழியேபுலப்படுப்பான்.

(இ-ள்.) பண் இயல்நால் மறை விரிந்த பரமேட்டி - இசையமமாகிய நா ன்குவேதத்தின் பொருள்களையும் கண்ணுவர்முதலிய முனிவர்களுக்கு விரித்தருளிய பரமேட்டியே, எம்கோமர் எண்ணியகாரியம் முடிப்பாய் - எமது கோமானாகிய குலபூட்டணபாண்டியன் எண்ணியகாரியங்களை யிடைபூறின்றி முடிப்பாய், இவை உனக்கும் உன் அடிக்கீழ் அண்ணிய மெய் அடியவர்க்கும் ஆதக்க என இரந்த - இ ப்பொருள்கள் உனக்கும் உனது திருவடிக்கீழ்க்கலந்த மெய்யன்பினையுடைய அடி யவர்க்கும் ஆகக்கடவனவென்று குறைஇரந்தது, அப்புண்ணிய மாரிதி முழுதும் அ வ்வழியே புலப்படுப்பான் - அந்தப்புண்ணிய வழியால் ஈட்டிய பெரியபொருள் முற்றும் தான்குறையிரந்தவழியே செலுத்துவானாயினான்.

பரமேட்டி உயர்ந்தநிலையிலுள்ளவன். திருக்கோயிலுள்ளிருக்கும் திருமேனி யை ஆதாரமாகக் கொண்டமர்ந்தருளுதலுமன்றி அடியார் திருவேடத்தையும் ஆதா ரமாகக் கொண்டமர்ந்தருளுதலால் உன்னடிக்கீழ்ப்புண்ணிய மெய்யடியவர்க்கும் ஆதக்

கவென்றார் “தாமரசுக்கடங்கொன்றிரண்டுருவினின்றி-மாபரன்புசைகொண்டு ம
ன்னுயர்க்கருளைவைப்பன்” என்ற ஏதுவாலுணர்க. (அ)

கசிந்து ஒழுக அருச்சித்து - பின்புபுடாத அன்பால் மனம்நெக்குவிட்டுருக வழிபட்டருச்சித்து, சுவை ஆரின் அமுது அருத்தி எஞ்சிய இன்சுவை தெரிவான் - அது சுவையமைந்த திருவமுது உண்பித்தப் பரிகலத்தில்எஞ்சிய இனியசுவையமைந்த சேடத்தை உண்பாராயினார்.

எக்குலத்தாராயிருப்பினும் என்பார் எவரோனும் எனவும், அவர்கள் விபுதிருதலிய சிவசாதனங்களுடையாராயின் என்பார் உருத்திரசாதனங்கண்டால் எனவும், அவரோ சிவபெருமானார் என்பார் அவரோ நம்பிறப்பறுக்கவடி வெடுத்த வரன்னவும், அவரை யருச்சித்தல் சிவபெருமானை யருச்சித்தலை யொக்குமென்பார் கவராத அன்புள்ளம் கசிந்தொழுக வருச்சித்து எனவும், அவரையுண்பித்தல் சிவபெருமானுக்குண்பித்தலை யொக்கும் என்பார் சுவை யாறி னமுதருத்தியெனவும், கன்மமலததைக்கெடுத்துப் பாகம்வருவிக்கும் என்பார் எஞ்சிய இன்சுவை தெரிவான்எனவுங்கூறினார். எவரோனும் உருத்திரசாதனங்கண்டால் என்பதற்கு “சங்கதிபுதுமரிதியிரண்டுத்தந்து தரணியொடுவானாளுத்தருவரோனும் - மங்குவாரவாச்செல்வமதிப்போமல்லோ மாதேவர்க்கேகார்த்தரல்லாராகில் - அங்கமெல்லாங்குறைந்த முழுதொழுநோயாரா யாவுரித்தத்தின் அழலும்புலையோனும் - கங்கைவாரசடைகார்த்தார்க்கன்பராகிலவர்கண்மர்நாம்வணங்குங்கடவுளாரோ” எனவரும் ஆளுடையாசுகள் திருப்பாசரத்தாலும், அவரையருச்சித்தலும் அவரையுண்பித்தலும் சிவபெருமானை யருச்சித்தலையும் உண்பித்தலையும் ஒக்கும் என்றதற்கு “அருத்துகவமலன்றன்னை யகத்தணர்ந்தவரையன்னம் - கருத்திருந்தவர்க்குச்செய்த பூசனைகடவுள்கொள்வன் - ஒருத்தனுக்குபசாரங்க ளுடலிடையுலகச்செய்வர் - பிரித்துடலுயிரைப்பேணும் பெற்றியையாரோபெற்றார்” எனவரும் சிவதருமோத்தரத்தாலும் உணர்க. (கக)

இன்றைக்காயிரநாளேக்கிருமடங்குவருநாட்டு
மன்றைக்கன்றிருமடங்காவரசனதுபொருளெல்லாம்
கொன்றைச்செஞ்சடையார்க்குமடியார்க்குங்கொடுப்பதனைத்
தென்றற்கோன்செவியுமெத்தான்சேனைக்கோனிதுசெய்வான்.

(இ-ள்.) இன்றைக்கு ஆயிரம் நாளைக்கு இருமடங்கு - இன்றைக்கு ஆயிரம் பொன் நாளைக்கிரண்டாயிரம்பொன், வருநாட்டும் அன்றைக்கு அன்று இருமடங்கு ஆக - இனிவரும் நாளுக்கும் அன்றைக்கன்று இவ்வருமடங்காக, அரசனது பொருள் எல்லாம் - பாண்டியனது பொருள்களையெல்லாம், கொன்றை செஞ்சடையார்க்கும் அடியார்க்கும் கொடுப்பதனை - கொன்றைமாலையை அணிந்த செவந்தசடையையுடைய சிவபெருமானார்க்கும் அவரது அடியார்க்கும் மாறாதுகொடுத்தவருதலை, தென்றல் கோன்செவி மடுத்தான் - தென்றற்காற்றுத்தோன்றும் பொதியமலைக்கு அரசனாகிய பாண்டியன் கேள்விப்பட்டான், சேனைக்கோன் இது செய்வான் - சேனாபதியாகிய சுந்தரசாமந்தர் பின்வருங்காரியங்களைச் செய்யத்தொடங்கினார்.

ஒவ்வொருநாளும் இவ்வருமடங்காகச் செய்துவந்தாராதலால் அன்றைக்கன்றிருமடங்கா எனவும், தென்றல், தானமாகிய பொதியமலையையுணர்ந்தி நின்றலால் தென்றற்கோன் எனவுங் கூறினார். (கஉ)

அறுசுரடியாசிரியவிருத்தம்.

காவலனவையத்தெய்திக்காரியஞ்செய்வாரோடு
மேவினன்பிறநாட்டிள்ளவீரர்க்குவெறுக்கைபோக்கிச்

சேவகம்பதியவோலைசெலவிடுத்தழைப்பான் போலப்
பாவகஞ்செய்து தீட்டிப்பட்டழைமையோலையுயர்ப்பான்.

(இ-ள்.) காவலன் அவையத்து எய்தி காரியம் செய்வாரோடு மேவினன் - பாண்டியனுடைய சபையை அடைந்து அரசர்காரியம் செய்வாரோடு கலந்து, பிற நாடு உள்ள வீரர்க்கு வெறுக்கை போக்கி - பிறதேசங்களிலுள்ள சேனாவீரர்க்குப் பொருள் அனுப்பி, சேவகம் பதிய ஓலை செலவிடுத்து அழைப்பான் போல - சேவகத்திற் பதிவுசெய்யத் திருமுகம் அனுப்பி அழைப்பார்போல, பாவகஞ் செய்து - பாவனைகாட்டி, பட்டிமை ஓலை தீட்டி உயர்ப்பான் - வஞ்சனையாகத் திருமுகமெழுதி அனுப்புவார் ஆயினார்.

சிவபெருமானே எய்தத்தகாரியத்தை முடிக்கவல்லார் எனத்துணர்ந்து கவர் தபொருள் முற்றும் அவர் வழிச்செலவிட்டவராதலால் அரசுக்குத் திண்ணந்தான்ற்செய்தார் என்பார் பாவகஞ்செய்து தீட்டிப் பட்டிமையோலையுயர்ப்பான் என்றார். (௧௩)

எழுதுகதெலுங்கர்க்கோலையெழுதுககலிங்கர்க்கோலை
யெழுதுகவிராடர்க்கோலையெழுதுகமராடர்க்கோலை
யெழுதுககொங்கர்க்கோலையெழுதுகவங்கர்க்கோலை
யெழுதுகதுருக்கர்க்கோலையென்றுபொய்யோலைவிட்டான்.

(இ-ள்.) தெலுங்கர்க்கு ஓலை எழுதுக - தெலுங்கநாட்டில் உள்ள சேனாவீரர்க்கு ஓலையெழுதக்கடவீர், கலிங்கர்க்கு ஓலை எழுதுக - கலிங்கநாட்டிலுள்ள சேனாவீரர்க்கு ஓலையெழுதக்கடவீர், விராடர்க்கு ஓலைஎழுதுக - விராடதேசத்துச் சேனாவீரர்க்கு ஓலையெழுதக்கடவீர், மராடர்க்கு ஓலைஎழுதுக - மராடநாட்டில் உள்ள சேனாவீரர்க்கு ஓலையெழுதக்கடவீர், கொங்கர்க்கு ஓலைஎழுதுக - கொங்கநாட்டில் உள்ள சேனாவீரர்க்கு ஓலையெழுதக்கடவீர், அங்கர்க்கு ஓலை துருக்கர்க்கு ஓலை எழுதுக என்று - அங்கநாட்டில் உள்ள வீரர்க்குத் துருக்கநாட்டில் உள்ள வீரர்க்கும் ஓலையெழுதக்கடவீர் என்று, பொய் ஓலை விட்டான் - பொய்த்திருமுகம் அனுப்பினார். (௧௪)

எங்குமிப்படியேயோலைசெலவிடுத்திருப்பவாறு
திங்களினளவுமந்தச்சேவகர்வரவுகாணு
தங்கதிர்வேலான்சேனைக்கரசனையழைத்துநாளை
வெங்கதிர்படுமுன்சேனையாவையும்விளித்தியென்றான்.

(இ-ள்.) எங்கும் இப்படியே ஓலை செலவிடுத்து இருப்ப - எவ்விடத்தும் இவ்வாறே திருமுகம் அனுப்பி வாளா இருக்க, ஆறு திங்களின் அளவும் அந்த சேவகர் வரவுகாணுது - ஆறுமாதம்காறும் அவ்வத்தேயத்துச் சேனாவீர்கள் வருகையைக் காணாமல், அம் கதிர் வேலான் சேனைக்கு அரசனை யழைத்து - அழகிய ஒளிவாய்ந்த வேலையேந்தியபாண்டியன் சேனாபதியாகிய சுந்தர சாமந்தரை அழைத்து, நாளை வெங்கதிர் படு முன் சேனை யாவையும் விளித்தி என்றான் - நாளைத்தினம் சூரியன் அத்தயித்தற்குமுன் சேனாவீர்க ளெல்லோனாயும் அழைப்பாரென்று கட்டையிட்டான்.

காலந்தாழ்த்தலால்தான் தேள்வியுற்றது திண்ணம் எனத்தோந்தானுதலால் நாளைவெங்கதிர்படுமுன் சேனையாவையும் விளித்தி யென்றான் என்றார். (௧௫)

என்றமன்னவனுக்கேற்கச்சாமந்தனிசைந்துவெள்ளி
மன்றவனடிக்கீழ்விழ்ந்துவள்ளலேயரசனீந்த
குன்றுநிதியமெல்லாங்கொண்டெனைப்பணிகொண்டாயே
வன்றிறற்சேனையீட்டும்வண்ணம்யாதென்னநின்றான்.

(இ-ள்.) என்ற மன்னவனுக்கு ஏற்க - என்றுகூறிய குலபுடனபாண்டியனுக்குப் பொருந்த, சாமந்தன் இசைந்து - சுந்தரசாமந்தர் உடன்பட்டு, வெள்ளி மன்றவன் அடிக்கீழ் விழ்ந்து-வெள்ளியம்பலத்தில் நடத்தருளும் இறைவனது திருவடிக் கீழ்விழ்ந்து, வள்ளலே அரசன் ஈந்த குன்று உறழ் நிதியம் எல்லாம் கொண்டு என்னை பணிகொண்டாயே-எனதுவள்ளலே சேனையீட்டுதற்கு அவ்வரசன் கொடுத்த மலையை ஒத்த பொருளையெல்லாம் கொள்ளுகொண்டு என்னைக் குற்றேவலனாகக்கொண்டாயே, வந்திறல் சேனை ஈட்டும் வண்ணம் யாது என்ன நின்றான் - வலியசேனையைச்சேகரிக்கும் வகையாதென்று குறையிரந்துநின்றார்.

எனதுடல்பொருளாவிறுத்தும் நின்னலேயென்பார் நிதியமெல்லாங்கொண்டெனைப்பணிகொண்டாயே எனவும், அதையீட்டுதற்கு ஓர் இடைபூறுவரின் அது நினதேயென்பார் சேனையீட்டும்வண்ணம் யாதென்னநின்றான் எனவுக்கூறினார். (௧௬)

அடியவர்குறைவுதீர்த்தாண்டருள்வதேவிரதம்பூண்ட
கொடியணிமாடக்கூடற்கோமகன்காமற்காயந்த
பொடியணிபுராணப்புத்தேட்புண்ணியனருளினாலே
யிடியதிர்விசும்புதீறியெழுந்ததோர்தெய்வவாக்கு.

(இ-ள்.) அடியவர்குறைவுதீர்த்து ஆண்டு அருள்வதே விரதம்பூண்ட கொடிய அணி மாடம் கூடல் கோமகன் - தனது அடியவர்குறைவைத்தவிர்த்து அடிமை கொண்டருள்செய்தலையே விரதமாகக்கொண்டருளிய துவசம்கட்டிய மாடங்கள் நெருங்கிய மதுரையில் எழுந்தருளிய சேமசுந்தரக்கடவுளும், காமன் காய்ந்தபொடிய அணி புராணம் புத்தேன் புண்ணியன் அருளினால்-மனமதனை நீருக்கிய விபூதியை யணிந்த பழம்பொருளாகிய தெய்வத்தன்மைபொருந்திய தருமக்கடலாகிய இறைவனுடைய திருவருளினால், ஓர் தெய்வவாக்கு-ஒரு அசிரீரி, இடி அதிர் விசம்பு கீறி எழுந்தது - இடிமுழங்கும் ஆகாயத்தின் வயிறுகிழித்து எழுந்தது.

பத்தவற்சலனாதலால் அடியவர்குறைவுதீர்த்தாண்டருள்வதே விரதம்பூண்ட என்றார். (௧௭)

சூழ்ந்தெழுமசேனையோடுந்தோற்றுதுநாளையும்
வீழ்ந்தரசவையத்தெய்திமேவுதியென்னவிண்ணம்
போழ்ந்தெழுமாற்றங்கேட்டுப்பொருநரோறுவகைவெள்ளத்
தாழ்ந்தனன்முந்நீர்வெள்ளத்தலர்கதிரவனுமாழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) சூழ்ந்து எழு சேனையோடும் நாள்தோற்றதும் - நம்மைச்சூழ்ந்தெழுந்த சேனாவீரர்களோடு நாளின்குவருகின்றோம், நீயும் அரசு அவையத்து வீழ்ந்து எய்தி மேவுதி என்ன - நீயும் அரசனுடைய சபையைவிரும்பி அடைய நாளின்குவருவாயென்று, விண்ணம் போழ்ந்து எழும் மாற்றம் கேட்டு-ஆகாயத்தின் வயிற்றைக் கிழித்து எழுந்த அசிரீரியைக்கேட்டு, பொருநர் ஏறு உவகைவெள்ளத்து ஆழ்ந்தனன் - போர்விராடிய யானைகளுக்கு ஆண்சிங்கம்போன்ற சுந்தர சாமந்தர் சர்

தோஷக்கடலில் அழுந்தினார், மூர்நீர் வெள்ளத்து அலர்கதிரவனும் ஆழந்தான்-
கடற்பெருக்கில் பரத்தகிரணத்தை உடைய சூரியனும் அழுந்தினன் (அத்தமித்தா
ன்) என்றபடி.

எய்தி செயவெனெச்சத்திரிபு.

(கஅ)

மீனவன்காணமேருவில்லிதன்மமனாவன்கண்

மானவேன்மறவராக்விவாம்பரிவீரனாகத்

தானுமோர்கூத்துக்கோலஞ்சமைந்துவந்தாடவிட்ட

நீனிமவெழிநிபோலக்காரிருணிவந்ததெங்கும்.

(இ-ள்.) மீனவன் காண - கயங்கொடியையுடைய குலபூடணபாண்டியன்கா
ண, மேரு வில்லி தன் தமனா வன்கண் மானம் வேல் மறவர் ஆக்கி - மகாமேரு
வை வில்லாக உடைய சோமசுந்தரக்கடவுள் தனது பிரமதகணங்களை அஞ்சாமை
யையுடைய மானபிக்கவேலையேந்திய வீரராக்கி, தானும் ஓர்வாம்பரிவீரன் ஆக-தா
னும் ஒருதாவும்குதிரைச்சேவகனாக, கூத்துக்கோலம் சமைந்து வந்து ஆட இட்ட-
திருக்கூத்துசெய்யும் திருக்கோலம்பூண்டுவந்த ஆடப்போட்ட, நீல் நிறம் எழினி
போல எங்கும் கார் இருள் நிறந்தது - நீலநிறத்தையுடைய கரந்துவரல் எழினியை
ப்போல எவ்விடத்தும் கரிய இருள் நிரம்பியது.

பிரமன்முதலியோர் தலைப்பெய்துசெய்யும் போர்முகத்தும் அஞ்சாவீரர்
என்பார் வன்கண்மறவர் எனவும், சிறந்தவீரர் என்பார் உடையவர்தொழிலை யுடை
மைமேலேற்றி மானவேல் எனவும், அடியார்க்கெனியர் என்பார் வாம்பரிவீரனாகத் தா
னும் ஓர் கூத்துக்கோலஞ்சமைந்து எனவும், ஆன்மாக்க னுய்தற்பொருட்டு என்பார்
உவந்தாட எனவும் கூறினார். எழினி மூன்றனுள் கரந்துவர லெழினி என்றது கோ
லமறைத்து வருமிடத்திடுந் திரைச்சீலை. எழினி மூன்று என்றது ஒருமுகவெழினி,
பொருமுக எழினி, கரந்துவரலெழினியை. எழினி திரைச்சீலை. சூரியனுதயாத்தம
னங்கூறுதல் பெருங்காப்பியத்தினிலக்கணமாதலால் இதனாற் சூரியனத்தமனங்கூற
ப்பட்டது. கவி இருள் பரவியதைச் சிவபெருமானார் தாமோர் குதிரைவீரராகத் தி
ருக்கோலஞ்சமைந்து திருவினாயாடல்செய்ய முன்பிட்ட நீலத்திரைச்சீலையாகப்பெ
யர்ச்சியில் பொருள்மேலேற்றிக்கூடினமையால் தற்குறிப்பெற்றவணி. (கக)

புண்ணியமணையிற்போகிப்புலர்வதெப்போழ்தென்றெண்ணி

யண்ணல்சாமந்தன் துஞ்சானடிக்கடியெழுந்துவானத்

தெண்ணிறமீனநோக்கிநாழிகையெண்ணியெண்ணிக்

கண்ணுதலெழுச்சிகாண்பானளந்தனன்கங்குலெல்லாம்.

(இ-ள்.) புண்ணிய மணையிற்போகி - சிவபுண்ணிய நிலைபெற்ற தன்னு இல்
லில் சென்று, எப்பொழுது புலர்வது என்று எண்ணி - எப்பொழுது விடியும் என்று
கருதி, அண்ணல் சாமந்தன் துஞ்சான் அடிக்கடி எழுந்து - பெருமையிற்சிறந்த சுந்
தாசாமந்தர்கண் டியில்கூராமல் அடிக்கடி நித்திரையில் நின்றுமெழுந்து, வானத்து
எண் நிறை மீனம் நோக்கி நாழிகை எண்ணி எண்ணி-வானத்திற்பூத்த அளவில்லாத
நட்சத்திரங்களைப்பார்த்து நிகழும் நாழிகையை வரையறுத்து, கண்ணுதல் எழுச்சி
காண்பான் கங்குல் எல்லாம் அளந்தனன் - சிவபெருமான் எழுந்தருளும் திருக்கோ
லத்தைக்கண்டு களிகூர இராமுற்றும் அளவுசெய்தனர்.

என்றுஞ் சிவனடியார்களை உபசரித்துப் பூசித்தவருதற்கோர் தானமாயிரு
த்தலில் புண்ணியமணையெனவும், அரசன்கடமையை முற்றச்செலுத்துங் கருத்தின

ரும் சிவபெருமான் திருவருள்வடிவைக்கண்டு தரிசிக்கும் பேரவாவுடையவரும் ஆதலில் கங்குலெல்லாம் அளந்தனன் எனவுங்கூறினார். (உ௦)

தெருட்டருமறைகடேருச்சிவபராஞ்சுடரோனன்பன்
பொருட்டொருவடிவங்கொண்டு புரவிமேற்கொண்டுபோது
மருட்படையெழுச்சிகாண்பான்போலவார்கலியின்மூழ்கி
யிருட்டுகள் கழுவித் தூயவிரவிவந்துதயஞ்செய்தான்.

(இ-ள்.) தெருள் தரும் மறைகள் தேருச் சிவபராஞ்சுடரோன் - தெளிவுமிக்
கவேதங்கள் தெளிந்துணராத சிவபராஞ்சுடராகிய சோமசுந்தரக்கடவுள், அன்பன்
பொருட்டு ஒருவடிவங்கொண்டு புரவிமேல்கொண்டுபோதும் அருள்படை எழுச்சி
காண்பான்போல - தனதன்பராகிய சுந்தரசாமந்தர்பொருட்டு ஒருதிருவருவங்கொ
ண்டு குதிமைமேல் எழுந்துவரும் திருவருட்படை எழுச்சியைக்காண்பவனைப்போல,
ஆர்கலியில் மூழ்கி - கடலில்மூழ்கி, இருள் துகள் கழுவினாய் இரவிவந்த உதயம்
செய்தான் - இருளாகிய அழுக்கினைப்போக்கிப் புனிதமாகியசூரியன் திழைக்கடலில்
வந்து உதயஞ்செய்தான்.

ஆன்மாக்கள் விதிவிலக்குகளை யையந்திரிபறவுணர்ந்தய்ய அநியாமையைப்
போக்குதலால் தெருட்டருமறைகள் எனவும், இவை பாசஞானமாகிய சொற்பிரப
ஞ்சம் ஆதலால் தேரு எனவும், இறைவனைத்தரிசிப்போர்க்கு அகத்தாய்மையுமின்றி
ப் புறத்தாய்மையும் வேண்டும் ஆதலால் ஆர்கலியின்மூழ்கி யிருட்டுகள் கழுவின
னவுங்கூறினார். இதுவும் பெருங்காப்பியத்தின் ஒருறுப்பு. இதுபெயர்பொருட்டற்
குறிப்பேற்றவணி.

பொருநரோறையானேர்ந்து போந்துநான்மாடக்கூடற்
கருணைநாயகனைத்தாழ்ந்துகைதொழுதிரந்துவேண்டிப்
பரவிமீண்டொளிரவெண்டிங்கட்பன்மணிக்குடைக்கீழே
குருமதிருமான்கோயில்குறுகுவான்குறுகுமெல்லே.

(இ-ள்.) பொருநர் ஏறு அனையான் நேர்ந்து போந்து-வீரர்களுள் ஆன்சிங்க
ம்போன்ற சுந்தரசாமந்தர் மனமிசைந்துசென்று, நான்மாடக்கூடல் கருணைநாயக
னை தாழ்ந்து கைதொழுதி இரந்துவேண்டி. பரவிமீண்டு - நான்மாடக்கூடலாகிய
மதுரையில் எழுந்தருளியிருப்பாமூர்த்தியாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளைப்பணிந்து
கைகூப்பிக் குறைகூறிவேண்டித் துதித்துத்திரும்பி, ஒளிவெண் திங்கள் பன்மணி
குடைக்கீழ் ஏகி - விளங்கும் வெள்ளியசுந்திரனை ஒத்த அளவில்லாத விளையுடை
ய முத்துகளை வரிசைபட விளிம்பிற்கோத்த தவளவட்டக்குடை நிழங்கீழ்ச்சென்று,
குருமதிருமான்கோயில் குறுகுவான் - நிறந்தநிலைய சுந்திரன்மாரிற்றோன்றிய பா
ண்டியனது கோயிலுக்குச்செல்லுவானாயினான், குறுகும் எல்லை - அவ்வாறுசெல்லு
ங்காலையில்.

சிவபெருமான் திருவாக்கால் மணந்தெளிந்தவராதலால் நேர்ந்து எனவும்,
தமக்குரியவரிசையோடுஞ் சென்றனராதலால் வெண்டிங்கட் பன்மணிக்குடைக்கீ
ழேகியெனவுங் கூறினார். (உ௨)

கனாமதியெயிற்றுச்சங்குகன்னன்முன்னனவென்றிப்
பிரமதகணமுங்குண்டப்பெருவயிற்றெருவனாதி

வரைபுகாகுறுந்தாட்டூதமறவருங்குழுவீக்கு
குரைகழல்வலியநோன்றாட்கோளுடையவராகி.

(இ-ள்.) களமதி எயிறு சங்கு கன்னன்முன் ஆனவென்றி பிரமதகனமும்-
பலருங்குதும் அர்த்தசந்திரனையொத்த வக்கிரதந்தங்கனையுடைய சங்குகன்னன்
முதலாகிய வெற்றியையுடைய பரிசனமாயுள்ள சிவகணங்களும், குண்டம் பெருவ
யிறு ஒருவன் ஆதி - ஆழ்ந்தபெரியவயிற்றினையுடைய குண்டோதரன் முதலாகிய
வரைபுகாகுறுத் தாள் பூதமறவரும் குழுவீ - மலையையொத்த சிறியகால்களையு
டைய பூதவீரர்களுந் தம்முள்ளிருங்கி, வீக்கு குரைகழல் வலிய நோன் தாள் கோ
ள் உடையவராகி-கட்டிய ஒலிக்கும் வீரகண்டையையுடைய வலியகாலையும் வன்
மையையுமுடைய வீரர்களாகி. (உக)

நெட்டிலைவடிவாள்குந்தந்தோமரநேமிநெய்த்தோ
ரொட்டியகணிச்சிசாபமுடம்பிடிமுதலாவெண்ணப்
பட்டவெம்படைமூவாறும்பரித்தசெங்கையர்காலிற்
கட்டியகழலார்காலிற்சுடியாய்ப்புறம்புகாப்ப.

(இ-ள்.) நெடு இலைவடிவாள் குந்தம் தோமரம் நேமி - நெடிய தகட்டுவ
டிவாகிய வடித்தவாறும் பெருஞ்சவளமும் எறியாயுதமும் சக்கரமும், நெய்த்தோர்
ஒட்டிய கணிச்சிசாபம் உடம்பிடிமுதலாக - உதிரம்பொருந்திய மழுவும் வில்லும்
வேலும் முதலாக, எண்ணப்பட்ட வெம்படை மூ ஆறும் பரித்தசெங்கையர்-வரை
யறுத்தெண்ணப்பட்ட கொடிய பதினெட்டாயுதங்களையும் ஏந்திய செவந்தகையை
யுடையவரும், காலில்கட்டிய கழலர் - காலில்கட்டிய வீரகண்டையையுடையவரும்,
காலில் சுடியர் ஆய் புறம்பு காப்ப - காற்றினும் வினாந்துசெல்லும் நடையையுட
யவருமாய்ப் புறம்பிற்காத்துச் சூழ்ந்துவரவும். (உச)

வார்கெழுமுகழற்கானந்திமாகாளன்பிருங்கிவென்றித்
தார்கெழுநிகும்பன்கும்போதரன்முதற்றலைவரயாரும்
போர்கெழுகவசந்தொட்டுப்புண்டரறுதலிற்றீட்டிக்
கூர்கெழுவடிவாளேந்திக்குதினாச்சேவகராய்ச்சூழ.

(இ-ள்.) வார்கெழு கழல் கால் நந்தி மாகாளன் பிருங்கி வென்றி தார்கெ
ழு நிகும்பன் கும்போதரன் முதல் தலைவர் யாரும் - வாரிற்கோத்த வீரகண்டை
ட்டிய காலையுடைய நந்தியும் மாகாளனும் பிருங்கியும் வெற்றிமாலையையணிந்த நிகு
ம்பனும் கும்போதரனு முதலிய சிவகணத்தலைவரெல்லாம், போர்கெழு கவசம்
தொட்டு - போரிற்றுகிய கவசம்பூண்டு, புண்டரம் றுதலில் தீட்டி - திரிபுண்டரத்தை
நெற்றியிலணிந்து, கூர்கெழு வடிவாள் ஏந்தி - கூர்மையிக்க வடித்தவாளினையேந்
தி, குதினாச்சேவகராய் சூழ - குதினாவீரராய்ச்சூழ்ந்துவரவும். (உரு)

கற்றைச்சாமனாகள் பிச்சங்கவிகைபூங்கொடிக்காடெங்கு
முற்றக்காரொடியுநாணத்தூரியமுழுதுமேங்கக்
கொற்றப்போர்விடையைத்தானேகுரங்குளப்பரியாமேற்கொண்
டொற்றைச்சேவகராய்மறியாடியவொருவார்வந்தார்.

(இ-ள்.) கற்றை சாமனாகள் பிச்சம் கவிகை பூம், கொடிக்காடு எங்கும் மு
ற்ற - நெருங்கிய சாமனாகளும் பீலிக்குடைகளுந் தவளக்குடைகளும் பொலிவையு
டைய துவசக்காடுகளும் எங்கும் சூழ்ந்துவரவும், கார் ஒலியும் நாண தூரியம் முழு

தும் ஏங்க - மேகத்தின் முழக்கமும் நாண வாச்சியுற்றும் ஒலிக்கவும், கொற்றம் போர்விடையை தானே - வெற்றியையுடைய போர்க்குரிய இடபவூர்தியையே, குரக்கு உனைப்பரியா மேற்கொண்டு - வளைந்த புறமயிரையுடைய குதிரையாக ஆரோகணித்தருளி, ஒற்றைச்சேவகராய் மாதிரியாகிய ஒருவர்வந்தார் - ஒப்பில்லாதவீரராய்க் கால்மாதிரியாகிய பெருமாணுவந்தருளினார்.

தமக்குத்தருமே பூர்தியாதலால் விடையைத்தானே குரக்குனைப்பரியா மேற்கொண்டு எனவும், ஒப்புயர்விகத்தோராதலால் ஒற்றைச்சேவகராய் எனவுங் கூறினார். (உசு)

பல்லியமொலிக்குமார்ப்பும்பாய்ப்பரிசுலிக்குமார்ப்புஞ் செல்லொலிமழுங்கமள்ளர்தெழித்திடுமார்ப்புமொன்றிக் கல்லெனுஞ்சம்மைத்தாகிக்கலந்தெழுசேனைமேனண் மல்லன்மாநகர்மேற்சிறிவருகடல்போன்றதன்றே.

(இ-ள்.) பல் இயம் ஒலிக்கும் ஆர்ப்பும் - பலவாச்சியங்கள் ஒலிக்குங்கோஷமும், பாய்ப்பரிசுலிக்கும் ஆர்ப்பும் - பாய்ந்துசெல்லுங்குதிரைகள் கோஷிக்குமுழக்கமும், செல் ஒலி மழுங்க மள்ளர் தெழித்திடும் ஆர்ப்பும் ஒன்றி - மேகத்தின் ஒலிமழுங்க விரிப்பெரொலிசெய்யும் அரவமும் தம்முட்பொருத்தி, கல்லெனும் சம்மைத்து ஆகி கலந்து எழுசேனை - கல்லெனும் ஆரவாரத்தையுடையதாகிக் கலந்தெழுத்தசேனைவருகை, மேல் நாள மல்லல் மாநகர்மேல் சீறி வருகடல் போன்றது - (வருணனேவ) முன்னர் வளப்படுத்தங்கிய பெரிபமதுநாகர்மேற்கோபித்து வராரின்ற கடலையொத்தது.

சேனைபெருக்கினும் வினாவினுஞ் சிறந்ததென்பார் மல்லன் மாநகர்மேற்சிறி வருகடல்போன்ற தன்றேயென்றார். (உசு)

சேனையின் வரவுநோக்கித் திருமகன் திருமுன் னேருந் தானையர்தலைவன் னென்ன னுணரிழல்புறுகி கூற மீனவனு வகைபூத்து வெயின்மலரிக்கடையிற்போந்தங் கானமண்டபத்திற்செம்பொனரிவனை மீதுவைகி.

(இ-ள்.) சேனையின் வரவுநோக்கித் திருமகன் திருமுன் ஏதும் தானையர்தலைவன் - சேனையின்வருகையை நோக்கிக் குலபூடணன் திருமுன்சென்ற சேனைத்தலைவர்கட்குத் தலைவராகிய சுந்தரசாமந்தர், தென்னன் தான் நிறில் குறுகி கூற-அப்பாண்டியனது பாதநிலையடைந்து சேனையின்வரவை எடுத்துக்கூற, மீனவன் உவகைபூத்து வெயில்மணி கடையில் போந்து - பாண்டியன் மகிழ்கூர்ந்து விளக்கமமைந்த இரத்தினமழுத்திய கடைவாயிலில்வந்து, அங்கு ஆன மண்டபத்தில் செம்பொன் அரி அணைமீது வைகி - அவ்விடத்தமைந்த மண்டபத்தில் செவந்தபொன்னாலாகிய சிம்மாசனத்தின்மேல்தங்கி.

மணி பொன்முதலிய பெருஞ்செல்வத்தினனாதலால் அரசனைத் திருமகன் என்றார். (உஅ)

தெவ்வடுமகிழ்ச்சிபொங்கச்சேனையின்செல்வநோக்கி யெவ்வெத்தேயத்திலுள்ளாரிவனொனவெதிரோன்று கௌவையின்மனச்சாமந்தன்கையிற்பொற்பிரம்புரிட்டி யவ்வவர்கொருதியெல்லாமணியணிநிறுவிக்கூறும்.

(இ-ள்.) தெவ் அடு மழிற்ச்சிபொங்க சேனையின் செல்வம் நோக்கி - சேதி ராயனாகிய பகைவனைக்கொல்லும் மகிழ்ச்சியிக்குடச் சேனையின்பெருக்கத்தைப்பா ர்த்து, இவர் எவ்வெத்தேயத்தில் உள்ளார் என - இவர்கள் எந்தெந்தத்தேசத்திலு ள்ள சேனாவீரர்களென்றுவினவ, கொளவை இல் மனச்சாமந்தன் எதிரோநின்று-வரு த்தயில்லாத மனத்தையுடைய சுந்தரசாமந்தர் பாண்டியன் எதிரோநின்று, கையில் பொன் பிரம்பு நீட்டி அவ்வவர் தொகுதி எல்லாம் அணி அணி நிறுவினும் - கையி லேந்திய பொற்கட்டமைந்த பிரம்பினைநீட்டி அச்சேனாவீரர்கள் கூட்டங்களை எல் லாம் வரிசை வரிசையாக நிறுத்திக்கூறுகின்றார்.

அரசனுக்குச் சேனையையென்றிறுப்போம என்னங் கவலையொழிந்தனராத லால் கொளவையின் மனச்சாமந்தன் என்றார். (உக)

கலிவிருத்தம்.

கொங்கரிவரையகுருநாடரிவரைய
கங்கரிவரையகருநாடரிவரைய
வங்கரிவரையவிவராரியர்களைய
வங்கரிவரையவிவராளவர்களைய.

(இ-ள்.) ஐய இவர் கொங்கர் - ஐயனே இவர்கள் கொங்கநாட்டினர், ஐய இவர் குருநாடர் - ஐயனே இவர்கள் குருநாட்டினர், ஐய இவர் கங்கர்-ஐயனே இவர்கள் கங்கர்கள், ஐய இவர் கருநாடர் - ஐயனே இவர்கள் கருநாடர், ஐய இவர் அங் கர் - ஐயனே இவர்கள் அங்கநாட்டினர், ஐய இவர் ஆரியர்கள் - ஐயனே இவர்கள் ஆரியநாட்டினர், ஐய இவர் வங்கர் - ஐயனே இவர்கள் வங்கநாட்டினர், ஐய இவர் மாளவர்கள் - ஐயனே இவர்கள் மாளவநாட்டினர்கள். (உ௦)

குலிங்கரிவரையவிவர்கொங்கணர்களைய
தெலுங்கரிவரையவிவர்கிங்களர்களைய
கலிங்கரிவரையகௌடத்தரிவரைய
வுலங்கெழுபுயத்திவர்கௌட்டியர்களைய.

(இ-ள்.) ஐய இவர் குலிங்கர் - ஐயனே இவர்கள் குலிங்கர்கள், ஐய இவர் கொங்கணர்கள் - ஐயனே இவர்கள் கொங்கணநாட்டினர்கள், ஐய இவர் தெலுங் கர் - ஐயனே இவர்கள் தெலுங்கநாட்டினர்கள், ஐய இவர் கிங்களர்கள் - ஐயனே இவர்கள் கிங்களநாட்டினர்கள், ஐய இவர் கலிங்கர் - ஐயனே இவர்கள் கலிங்கநா ட்டினர்கள், ஐய இவர் கௌடத்தர் - ஐயனே இவர்கள் கௌடநாட்டினர்கள், ஐய உலம் கெழுபுயத்த இவர்கள் ஒட்டியர்கள் - ஐயனே தாண்டகல்லையொத்த புயத் தையுடைய இவர்கள் ஒட்டியநாட்டினர்கள். (உ௧)

கொல்லரிவரையவிவர்கூச்சரர்களைய
பல்லரிவரையவிவரப்பரர்களைய
வில்லரிவரையவிவர்கிதேகரிவரைய
கல்லொலிகழற்புனைகடாரரிவரைய.

(இ-ள்.) ஐய இவர் கொல்லர் - ஐயனே இவர்கள் கொல்லர்கள், ஐய இவர் கூச்சரர்கள் - ஐயனே இவர்கள் கூச்சரர்கள், ஐய இவர் பல்லர்-ஐயனே இவர்கள் பல்லர்கள், ஐய இவர் பப்பரர்கள் - ஐயனே இவர்கள் பப்பரநாட்டினர்கள், ஐய

இவர் வில்லர் - ஐயனே இவர்கள் வில்லர்கள், ஐய இவர் இவர் விதேகர் - ஐயனே இவர்கள் பார்த்த விதேகநாட்டினர்கள், ஐய இவர் கல் ஒலி கழல் புனை கடாரர் - ஐயனே இவர்கள் கல்லென்னு மொலியையுடைய விரகண்டையை யணிந்த கடாரர்கள்.

(௩௨)

கேகயர்களாலிவர்கள் கேழ்கிளர்மணிப்பூண்
மாகதர்களாலிவர்மராடரிவர்காஞ்சி
நாகரிகராலிவர்கணம்முடையநாட்டோ
ராகுமிவர்தாமெனமெய்க்காட்டியறிவித்தான்.

(இ-ள்.) இவர்கள் கேகயர்கள் - இவர்கள் கேகயநாட்டினர்கள், இவர் கேழ்கிளர் மணி பூண் மாகதர்கள் - இவர்கள் நிறங்கொண்டிவிளங்கும் இரத்தினமழுத்திய ஆபரணத்தையணிந்த மாகதநாட்டினர்கள், இவர் மராடர் - இவர்கள் மராடநாட்டினர்கள், இவர்கள் காஞ்சி நாகரிகர் - இவர்கள் காஞ்சி நாட்டிலுள்ள நாகரிகத்தையுடையவர்கள், இவர்தாம் நம்முடைய நாட்டோர் ஆகும் என - இவர்கள் தாம் நம்முடைய நாட்டினராவாருண்டு, மெய்க் காட்டி அறிவித்தான்-அவரவர்களுடைய உருவத்தைக்காட்டி அறிவித்தான்.

(௩௩)

இத்தகையசேட்புலனுளாராயிவனுய்த்த
வீத்தகமையென்னெனவினாவியருள்செய்யே
தத்தினரும்பொருளனைத் தும்வரையாதே
யுப்த்தவினடைந்தனர்களாலெனவுரைத்தான்.

(இ-ள்.) இத்தகைய சேன் புலன் உள்ளாரை - இத்தன்மையுள்ள தூரநாட்டிலுள்ளவர்களை, இவன் உய்த்த வீத்தகமை என் என வினாவி அருள் செய்யேல் - இவ்விடத்தி லுருவித்த சதுரப்பாட்டை யாதென்று வினாவியருளவேண்டாம், அத்த நின் அரும்பொருள் அனைத்தும் வரையாதே உய்த்தவின் அடைந்தனர்கள் என உரைத்தான் - எமதுபெருமானே உனது பெறுதற்கரிய பொருள்மூற்றும் வரை அறை செய்யாது செலவிட்டதினால் வந்தார்கள் என்று கூறினான்.

அரன்பணிக்கீழ்த்தாம் அடங்கிநிற்பதும், சேனையீட்டுதற்கு அவன் பொருள்மூற்றும் வரையாதுகொண்டமையுந் தோன்ற இவனுய்த்தவீத்தகமையென்னெனவினாவியருள்செய்யேல் என்றார்.

(௩௪)

அமுசீரடியாகிரியலிருத்தம்.

அநெடுஞ்சேனைதன்னுட்சேனிடையடன்மாவூர்ந்து
பிணுறநிற்குமொற்றைச்சேவகப்பிராணேநோக்கி
மணவலிவரயாரொன்னச்சாமந்தன்வணங்கியைய
வினவார்சேனைவெள்ளத்தியாராயென்றறிவதென்றான்.

(இ-ள்) அ நெடும் சேனை தன்னுள் சேன் இடை - அந்த நெடிய சேனையுள் தூரத்தில், அடல் மா ஊர்ந்து பின் உற நிற்கும் ஒற்றைச் சேவகப் பிராணை மன்னவன் நோக் - வெற்றியையுடைய குதிரையைச்செலுத்திப் பின்னே பொருந்த நிற்கும் ஒப்பிலாத வீரத்தையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுளைக் குலபூடணபாண்டியன் பார்த்து, இவையார் என்ன - இவர் யாரென்று வினவ, சாமந்தன் வணங்கி - சுந்த

ரசாமந்தர்வணங்கி, ஐய இன்னவர் சேனைவெள்ளத்து யாரா என்று அறிவது என்
றான் - ஐயனே இவர் இந்தச்சேனைப்பெருக்கில் யானென்று நான் தெரிந்து கூறுவது
என்று கூறினார்.

சிவபெருமான் அளத்தற்கரிய பெருமையும் தமது பணிவுத் தோன்ற அன்ன
வர்சேனைவெள்ளத்தியாராயென்றறிவது என்றுகூறினார். (௩௫)

அவரையிங்கழைத்தியென்றானரசன்றன்வழிச்செல்வார்போற்
கவயமிட்டவரும்போந்தார்காவலன்களிகூர்ந்தம்பொன்
னவமணிக்கலன்பொன்னுடைநல்கினுனுள்ளத்தன்பு
தவறிலான்பொருட்டுவாங்கித்தரித்துத்தன்றமார்க்குமீர்தார்.

(இ-ள்.) அவரை இங்கு அழைத்தி என்றான் - அவரை இவ்விடத்தில் அழை
ப்பாயென்று பாண்டியன் கூறினான், அரசன் தன் வழி செல்வார் போல் கவயம்
இட்டவரும் போந்தார் - அப்பாண்டியனுடைய வழிப்பட்டுச் செல்வார்போலப்
போர்க்குரிய கவசஞ்சாத்திவந்த பெருமானாரும் சென்றார், காவலன் களி கூர்ந்
து அம் பொன் நவமணிக் கலன் பொன் ஆடை நல்கினான் - பாண்டியன் மகிழ்ச்சி
கூர்ந்து அழகிய பொன்னாலாகிய நவமணிகளழுத்திய ஆபரணங்களையும் பீதாம்பர
த்தையுட்கொடுத்தான், உள்ளத்து அன்பு தவறிலான்பொருட்டு வாங்கி தரித்து தன்
தமார்க்கும் ஈந்தார் - தமது மனத்தில் அன்பிற்குரிய வழிபாட்டினின்று சிறிதுந் தவ
றுபடாத சுந்தரசாமந்தர்பொருட்டு அவற்றை வாங்கித்தரித்துத் தன்பரிசுமையுள்
ளவர்களுக்கும் கொடுத்தருளினார்.

அரசன்வழிச்செல்லுதலும், அவன் பரிசாகத்தந்த ஆபரண முத்தியவற்றை
ப்பெற்றமையும் தமது அடியார்பிடித்தம் என்பார் போந்தார் எனவும், உள்ளத்தன்பு
தவறிலான்பொருட்டு வாங்கித்தரித்துத் தன்றமார்க்குமீர்தார் எனவும்கூறினார். (௩௬)

ஆய்ந்தவெம்பரிமாத்தாண்டியைங்கதிநடத்திக்காட்டி
யேய்ந்ததஞ்சேனைவெள்ளத்தெய்தினொய்துமெல்லே
வேய்ந்ததாரச்சேதிராயன்வேட்டைபோய்ப்புலிகோப்பட்டு
மாய்ந்தனனென்றேரொற்றன்வேந்தன்முன்வந்துசொன்னான்.

(இ-ள்.) ஆய்ந்த வெம்பரி மா துண்டி ஐங்கதி நடத்தி காட்டி - அசுவங்க
ளுள் ஆராய்ந்தெய்தித் உத்தம அசுவத்தைச்செலுத்தி ஐந்துகதிகளையுட்த்திக்காண்
பித்து, எய்ந்த தம் சேனை வெள்ளத்து எய்தினார் - பொருந்திய தமதுசனாவெள்ள
த்திற்சென்றருளினார், எய்தும் எல்லை - அவ்வாறு சென்றுருளுஞ் சமத்தில், தார்
வேய்ந்த சேதிராயன் வேட்டைபோய் புலி கோட்பட்டு மாய்ந்தனன்னன்று - வெ
ற்றிமாலையை அணிந்த சேதிராயன் வேட்டைமேற்சென்று புலியினாற்கவ்வப்பட்டு
இறந்தானென்று, ஓர் ஒற்றன் வேந்தன் முன் வந்து சொன்னான் - ஒருநாறுவன்
பாண்டியன்முன்வந்து கூறினான். (௩௭)

முரசுதிரள்கனோக்கிமுகமலாந்துவகைபூத்த
வரசனுமணிகவேந்தற்களவில்கீர்த்தலைமையோடும்
வரிசைகண்மிதப்பநல்கிவந்துமெய்க்காட்டுத்தந்து
பாசியபதாதிதத்தம்பதிபுகச்செலுத்துகென்றான்.

(இ-ள்.) முரசு அதிர் அனிகம் நோக்கி முகமலர்ந்து உவகைபூத்த அரசனும்-
முரசொலிக்குஞ் சேனையைப்பார்த்து முகமலர்ச்சிகொண்டு மகிழ்ந்த பாண்டியனு
ம், அனிகம் வேந்தற்கு அளவு இல் சீர் தலைமை போடும் வரிசைகள் மிதப்ப நல்கி-
சேனைத்தலைவராகிய சுந்தரசாமந்தர்க்கு அளவில்லாத சிறப்பமைந்த சேனைத்தலைமை
யின்றி ஏனைவினைகளுக்குரிய தலைமையோடும் வரிசைகளை மனம்பெறுப்பக் கொடுத்
து, வந்து மெய்க்காட்டு தந்து பரசிய பதாதி தத்தம் பதிபுகச் செலுத்துக என்றான்-
வந்து மெய்க்காட்டுக் கொடுத்து யாவரும் துறிக்கறின்ற சேனைகள் தத்தம் ஊர்க்கு
ச்செல்ல விடைகொடுக்க என்று பாண்டியன் கூட.

அளவில்லாத தலைமையோடும் என்றமையால் சேனைத்தலைமையின்றி யேனை
வினைகளுக்குரிய தலைமையோடும் என்றும். (௩௮)

அறைந்தவார்கழற்காற்சேனைக்காவலனனிகந்தத்தஞ்
சிறந்தசேனாட்டிற்செல்லச்செலுத்துவான்போன்றுநிற்ப
நிறைந்தநான்மாடக்கூடனிருத்தனநிலைநின்றாங்கே
மறைந்தனன்மனிதவேடங்காட்டியமறவரோடும்.

(இ-ள்.) அறைந்த வார் கழல் கால் சேனை காவலன் - ஒலிக்கும் நீண்ட வீர
கண்டை கட்டிய காலையுடைய சேனைத் தலைவராகிய சுந்தரசாமந்தர், அனிகம்
தத்தம் சிறந்த சேனை நாட்டில் செல்ல செலுத்துவான் போன்று நிற்ப - சேனை தத்
தமக்குரிய சிறந்த துரதேசத்துக்குச் செல்ல விடைகொடுப்பவர்போன்று வாராநிற
்ப, நிறைந்த நான்மாடக் கூடல் நிருத்தன் - வளப்பம்நிறைந்த நான்மாடக்கூடலாகி
ய மதுரைத்திருப்பதியி லெழுந்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுள், மனித வேடம் காட்
டிய மறவரோடும் அந்நிலை நின்றால் ஆங்கே மறைந்தனன் - மனிதவேடங்கொண்டு
வந்த சிவகணங்களோடும் அப்பொழுதே அவ்விடத்தி னின்றருளிற்றபோலவே ம
றைந்தருளினார்.

இந்திரசாலம்போல என்பார் அந்நிலைநின்றாங்கே என்றார். நின்றாங்குதொ
குத்தல். (௩௯)

கண்டனன்பொருளைநாடன்வியந்தனன்கருத்தாசங்கை
கொண்டனன் குறித்துநோக்கியிதுநங்கூடன்மேய
வண்டர்தம்பெருமான்செய்தவாடலென்றெண்ணிக்கண்ணீர்
விண்டனன்புளகம்போர்ப்பெய்யன்புவடிவமானான்.

(இ-ள்.) பொருளை நாடன் கண்டனன் வியந்தனன் கருத்து ஆசங்கை கொ
ண்டனன் - தாயிரபர்ணிகுழந்த பாண்டிநாட்டையுடைய குலபுடனன் கண்டு அதிச
யித்து மனத்தில் ஐயங்கொண்டு, குறித்து நோக்கி - ஆராய்ந்து பார்த்து, ராது நம்
கூடல் மேய அண்டர்தம் பெருமான் செய்த ஆடல் என்று எண்ணி - இது நம்முடை
யமதுரையில் எழுந்தருளிய சிவபெருமான் செய்தருளிய திருவிளையாடல் என்று க
ருதி, கண் நீர் விண்டனன் புளகம் போர்ப்பெய்ய அன்பு வடிவம் ஆனான் - ஆனந்த
பாஷ்பஞ்சிந்தி மயிர்க்கூச்செறிய மெய்யன்பே ஓர்வடிவமாகின்றான்.

ஐயங்கொண்டவன் ஒருவழித்துணிந்தான் என்பார் குறித்துநோக்கியெனவு
ம், துணிந்தவழி ஆராமமேலிட்டதென்பார் கண்ணீர்விண்டனன் புளகம்போர்ப்ப
எனவும், அவ்வாராமை மேலிட்டால் பசுகரணமொழிந்து சிவகரணம் ஆயினான் எ

ன்பார் மெய்யன்புவழிவமரானுன் எனவுந் கூறினார். கண்டனன், வியந்தனன், விண்டனன் முற்றெச்சங்கள். (௪0.)

தனக்குயிர்த்துணையாநின்றசாமந்தன் தன்னை நோக்கி
யுனக்கெளிவந்தார்கூடலுடையநாயகரேயென்ற
லெனக்கவராவார்நீயேயென்றவற்கியாவுநல்கி
மனக்கவல்பின்றிவாழ்ந்தான்மதிவழிவந்தமைந்தன்.

(இ-ள்.) தனக்கு உயிர்த்துணையாநின்ற சாமந்தன் தன்னை நோக்கி - தனக்கு உயிர்த்துணைவராயிருந்த சுந்தரசாமந்தரைப் பார்த்து, கூடல் உடைய நாயகரே எனக்கு எளிவந்தார் என்றால் - மதுரைத் திருப்பதியையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுளே உமக்கு எளிதில்வந்தருளிஞானால், நீயே எனக்கு அவர் ஆவார் என்று - நீயே எனக்கு அச்சோமசுந்தரக்கடவுள் என்று, மதி வழி வந்த மைந்தன் அவற்கு யாவும் நல்கி மனக்கவல்பு இன்றி வாழ்ந்தான் - சந்திரன்மரபில் வந்த பாண்டியன் அச்சுந்தரசாமந்தர்க்கு வேண்டுவனவெல்லாம் தந்து மனத்திற் சிறிதுங் கவலையில்லாமல் அரசியல்நடத்திவந்தான்.

சிவபெருமானார் அடியவரிடத்து வசித்தலால் அவ்வடியவரை யுபசரித்தலேயவரை யுபசரித்தலாமெனக் கருதினானென்பார் எனக்கவராவார் நீயேயென்றவற்கியாவுநல்கி யென்றார். “தாவரசங்கமங்களைன்றிரண்டிருவினின்று - மாபரன்பூசைகொண்டென்னுயிர்த்தருளைவைப்பன்” என்ற திருவாக்கால் உணர்க. (௪௧)

மெய்க்காட்டிட்டபடலம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உள்படத் திருவிருத்தம் - ௧௭0௪.

முப்பத்தொன்றாவது

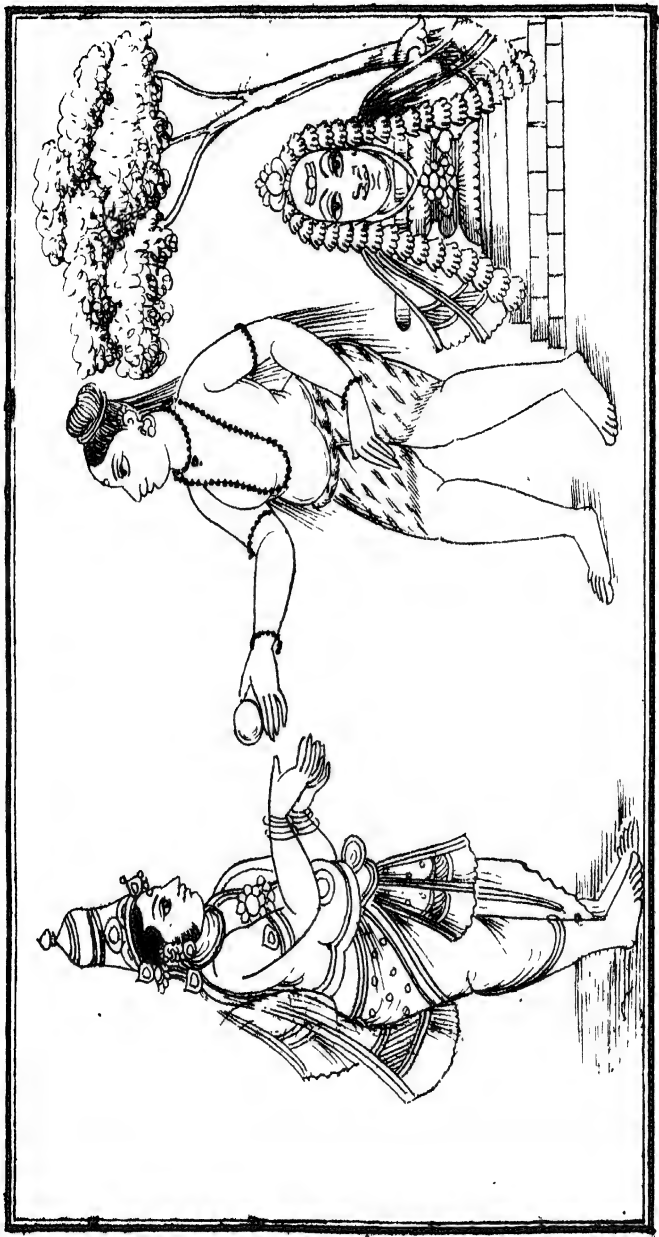
உலவாக்கிழியருளியபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவருத்தம்.

அடியார்பொருட்டுப்பரிவயவராசிச்செழியன்காணவிடைக்
கொடியார்வந்துமெய்க்காட்டுக்கொடுத்தவண்ணமெடுத்துனாத்துங்
கடியார்கொன்றைமுடியாரக்கன்னிநாடன்றனக்கிசைந்த
படியாலுலவாக்கிழிகொடுத்தபடியையயறிந்தபடிபகர்வாம்.

(இ-ள்.) அடியார் பொருட்டு பரிவயவர் ஆகி - சுந்தரசாமந்தர் பொருட்டுக் குதிரைச்சேவகராகி, செழியன் காண - சூழைபுடணன் தரிசிக்க, விடை கொடியார் வந்து மெய்க்காட்டு கொடுத்த வண்ணம் எடுத்து உரைத்தும் - இடபதுவசத்தை யுடைய சோமசுந்தரக்கடவுள் வந்தருளி மெய்க்காட்டுக் கொடுத்தருளிய வகையை யெடுத்துக்கூறினும், கடியார் கொன்றை முடியார் - வாச நிறைந்த கொன்றை மாலைபையணிந்த சடாமுடியையுடைய அக்கடவுள், அக் கன்னி நாடன் தனக்கு இசை

உலவாக்கிழியருளியதிரு வினையாடல்.

ந்த படியால் - அப்பாண்டியன் தமக்கு மனமொத்த அன்புனபடியால், உலவாக்கி கொடுத்தபடியை - உலவாக்கியிருளிய திருவிளையாடலை, அறிந்தபடி பகர்வாம் - தெரிந்த வண்ணம் எடுத்துக் கூறுவாம். (க)

வள்ளல்குலபூடணன்றிங்கள்வரரந்தொடுத்திவதரும
முள்ளவெல்லாம்வழாதுநோற்றொழுகும்வலியாற்றன்னாட்டி.
லெள்ளலில்லாவேதியையிகழ்ந்தானதனும்மழைமறுத்து
வெள்ளமருகவளங்குன்றிவினாவஃகியதுநாடெல்லாம்.

(இ-ள்.) வள்ளல் குலபூடணன் - கொடுத்தலிற்சிறந்த குலபூடண பாண்டியன், திங்கள் வரரம் தொடுத்து சிவதருமம் உள்ள எல்லாம் வழாது நோற்று ஒழுகும் வலியால் - சோமவாரவிரதம் தொடுத்துச் சிவதருமமாகஉள்ள விரதங்களை யெல்லாம் தவறாது நோற்று நடக்கும்வன்மையால், தன் நாட்டில் எள்ளல் இல்லாத வேதியரை இகழ்ந்தான் - தன்னுடைய பாண்டிநாட்டிலுள்ள சிந்தையில்லாத அந்தணர்களை இகழ்ந்தொழுகின், அதனால் - அக்காரணத்தினால், மழை மறுத்து வெள்ளம் அருக - மழைவளங்குன்றியதால் இடை அறுது ஒழுகும் நீர்வெள்ளம்குன்ற, நாடு எல்லாம் வளம் குன்றி விளைவு அஃகியது - பாண்டிநாடெல்லாம் வளம் குறைந்து விளைவுகருங்கியது.

அட்டயி, சதுர்த்தசிவிரத முதலியவற்றையடக்கிச் சிவதருமமெல்லாம் என்றார். (உ)

அறவோரெல்லாகிரப்பெய்தியாகங்கிடந்தநூலன்றி
மறைநூலிழந்துமுனிவேள்விவானோர்வேள்விதென்புலத்தி
ணுறைவோர்வேள்வியிழந்திழிந்ததொழில்செய்தாற்றாதுயிர்வளர்ப்பான்
புறநாடணந்தார்பசியாலேபுழுங்கியொழிந்தகுடியெல்லாம்.

(இ-ள்.) அறவோர் எல்லாம் நிரப்பு எய்தி - அந்தணரெல்லாம் வறுமையடைந்து, ஆகம் கிடந்த நூல் அன்றி மறைநூல் இழந்து - மார்பிற்கிடந்த உபவீத நூலன்றி வேதமாகிய பெருநூலை இழந்து, முனி வேள்வி வானோர் வேள்வி தென்புலத்தின் உறைவோர் வேள்வி இழந்து - முனிவர்யாகம் தேவர்யாகம் பிதிரர்யாகம் ஆகிய இவ்வேள்விகளையிழந்து, இழிந்த தொழில்செய்து ஆற்றாது - விலக்கியதொழிலைச் செய்து அத்தொழிலால் உய்தியறியாது, உயிர்வளர்ப்பான் புறநாடு அணந்தார் - (தமக்குவித்த தொழில் அல்லாதனவற்றைச் செய்து) தமது உயிரையோம் பப்புறநாட்டிற்சென்றார்கள், ஒழிந்த குடி எல்லாம் பசியாலே புழுங்கி - அந்தணரொழிந்த குடிகளெல்லாம் கொடியபசியினாலே மனம்புழுங்கி.

மறைநூல் ஒதுதலின்மையால் முனிவர்வேள்வியும், ஓம்வளர்த்தலின்மையால் வானோர்வேள்வியும், நீர்க்கடனூற்றலின்மையால் தென்புலத்திணுறைவோர்வேள்வியும் இழந்தென்றார். ஆகங்கிடந்தநூலன்றி மறைநூலிழந்து என்றது தத்தம் நிலைக்குரிய ஒழுக்கத்தையிழத்தலை புணர்த்தினமையாற் குறிப்பணி. (ஈ)

எந்நாடணவோமெனவிரங்கவிரங்கிமதிக்கோன்மதிநாளிற்
பொன்னுண்முளரித்தடங்குடைந்துசித்திக்களிற்றைப்பூசித்துத்
தன்னைதரவாற்கயற்கண்ணிதலைவன்நன்னையருச்சித்து
முன்னாவீழ்ந்துகரமுகிழ்த்துப்பழிச்சிமகிழ்ந்துமொழிகின்றான்.

(இ-ள்.) எந்நாடு அணைவோம் என இரங்க-எத்தேசத்திற்குச் செல்வோமென்று வருந்த, மதிக்கோன் இரங்கி - (அதுநோக்கி) சந்திரன் மரபிற்கேன்றிய குலபூணன் மனம்வருந்தி, மதிநாளில் நாள் பெரன் முளரிதம் குடைந்து சித்திக்கின்றதை புசித்து - சோமவாரத்தில் அன்றலர்ந்த பொற்றாமாத்திர்த்தத்தில் நீராடிச் சித்திவிநாயகாப்பூசித்து, தன் ஆதரவால் கயல்கண்ணி தலைவன்தன்னை அருச்சித்து - தன்னுடையபேரன்பால் அங்கயற்கண்ணியார் தலைவராகிய சோமசுந்தரக்கடவுளை ஆகமவிதியால் அருச்சினைசெய்து, முன்னு வீழ்ந்து கரம் முகிழ்த்து பழிச்சி மகிழ்ந்து மொழிகின்றான் - சந்திரமுன்வீழ்ந்து கைகூப்பித்துதித்து மகிழ்கூர்ந்து கூறுகின்றான்.

தம்மக்களரோய்க்குப் பரிவுகூர்ந்தாய்போலத் தன்கோற்கீழ்வாழும் குடிகள்வருத்தத்திற்கு அரசன் பரிவுகூர்தல் கடனாதுலால் இரங்கியெனவும், தான்கொண்டகருமம் முட்டின்றியுடிதற்கு மூத்தபிள்ளையாரா முன்பு பூசித்தல் முறையாதலால் சித்திக்கின்றதைப்பூசித்து எனவும், வழிபாட்டினின்ற தனக்கோர்குறைவுவரின் அக்குறைபாடுகளை யொழிப்பார் சோமசுந்தரக்கடவுளையாதலால் கரமுகிழ்த்துப் பழிச்சி மகிழ்ந்து மொழிகின்றான் எனவுங்கூறினார். (ச)

அத்தவுலகிலுயிர்க்குயிர்நியல்லையோவவ்வுயிர்பசியா
லெய்த்தவருத்தமடியேனைவருத்துமாறென்யானீட்டி
வைத்தபொருளுந்தருமத்தின்வழியேசென்றறினியடிகள்
சித்தமலர்த்தென்னிடம்பைவினைதீரவருட்கண்செய்கவென.

(இ-ள்.) அத்த-இறைவனே, உலகில் உயிர்க்கு உயிர்நீ அல்லையோ - உலகிலுள்ள உயிர்களுக்கு உயிர்நீ அல்லையோ, அவ்வுயிர் பசியால் எய்த்த வருத்தம் அடியேனை வருத்தும் ஆறு என்-அந்தவுயிர்கள் பசியால்வருந்திய வருத்தம் (தேவரினைச் சாராது) அடியேனை வருத்துங்காரணம் யாது, யான் ஈட்டிவைத்த பொருளும் தருமத்தின்வழியேசென்றது - யான்தேடிவைத்தபொருளுந் சிவதருமத்தின்வழியேசென்றது, இனி அடிகள் சித்தம்மலர்ந்து என் இடம்பை வினைதீர அருள்கண்செய்க என்ன-இனித்தேவரிர் திருவுளமிரங்கி எனது துன்பரோய் தீரும்வண்ணம் திருவருட்கண் செய்தருளுகவென்று இரக்க.

உயிர்க்குயிராய் நின்ற அறிவிக்குஞ் குக்குமவைந்தொழிவு முடையாய் என்பான் உயிர்க்குயிர் நியல்லையோவெனவும், அவ்வுயிர்கள்வருத்தம் வருத்தத்தை யுணர்ந்தொழித்தல் தேவரிர் கடனாயிருக்க என்னைவருத்துவது யாதுகாரணம் என்பான் அவ்வுயிர் பசியாலெய்த்தவருத்த மடியேனைவருத்துமாறென்னெனவுங்கூறினான். (இ)

கோளாடரவமரைக்கசைத்தகூடற்பெருமான் குறையிரங்கு
மாளாமரசன்றவறுசிறிதகங்கொண்டதனைத்திருச்செவியிற்
கோளர்போலவாளாதேயிருப்பமனையிற்றிடைத்தமலன்
முளாதரவுபெறநினைந்துதரையிற்கிடந்துதுயில்கின்றான்.

(இ-ள்.) கோள் ஆடு அரவம் அரைக்கு அசைத்த கூடல் பெருமான் - வன்மையோடு ஆடாநின்றசர்ப்பத்தை இடையிற் கட்டியருளிய சோமசுந்தரக்கடவுள், குறை இரக்கும் ஆளாம் அரசன் தவறு சிறிது அகம் கொண்டு - தனது குறைகூறி இரக்குத் தமதொண்டனாகிய பாண்டியன் தவறுபாட்டைச் சிறிது திருவுள்ளத்தி

ற்கொண்டு, அதனை திரு செவியில் கேளார் போல வாளாதே இருப்ப - அதனைத் தமது திருச்செவியில் கேளாதவர்போல வாளாவிருப்ப, மனையில் கிடைத்து அமலன் தான் ஆதரவு பெற நினைந்து தனையில் கிடந்து துயில்கின்றான் - தனது கோயிலிற் சென்று சிவபெருமான் திருவடியை அன்புமிகச் சிந்தித்து நிலீதுகிடந்து நித்திரை செய்கின்றவனாயினான்.

பாம்பின் குற்றத்தை நோக்காது குணமாகக்கொண்ட பெருமானார் அரசன்குற்றத்தை நோக்கிலர் என்பார் தவறு சிந்திக்கொண்டு எனவும், கேளார்போல எனவுகூறினார். (௧௬)

அங்கண் வெள்ளியம்பலத்து ளார்புமடிகளவன்கன விற்
சங்கக்குழையும் வெண்ணீறுஞ்சரி கோவணமும் தயங்கவுரன்
சிங்கநாதங்கிடந்தசையச்சித்தவடிவாயெழுந்தருளி
வெங்கண்யாணைத்தென்னவர்கோன் முன்னின்றிதனை விளம்புவார்.

(இ-ள்.) அங்கண் - அப்பொழுது, வெள்ளி அம்பலத்துள் ஆடும் அடிகள் அவன் கனவில் - வெள்ளியம்பலத்திலாடியருளிய சோமசுந்தரக்கடவுள் அப்பாண்டியன் சொப்பனத்தில், சங்கக் குழையும் வெள்ளீறும் சரி கோவணமும் தயங்க-சங்குண்டலமும் வெள்ளிய திருநீறும் சரிந்தகோவணவுடையும் விளங்கவும், உரன் சிங்கநாதம் கிடந்து அசைய - திருமார்பில் சிங்கநாதமென்னும் வாச்சியம் ஒருபாற்கிடந்து அசையவும், சித்த வடிவாய் எழுந்தருளி வெம் கண் யாணை தென்னவர்கோன் முன் நின்று இதனை விளம்புவார் - சித்தமுர்த்தியாய் எழுந்தருளி அருகாமையையுடைய யாணைச்சேனையையுடைய குலபூடணம் முன்னின்று இதனைக் க.ழியருள்கின்றார்.

சிங்கநாதம் கொம்பினுற்செய்த ஒருவகை வாச்சியம். (௧௭)

ஏடாரலங்கல்வனாமார்பவெம்பாலென்றுமன்புடைமை
வாடாவிதவிழுச்செல்வமுடையாய்வையமறங்கடிந்து
கோடாதளிக் குஞ்செங்கோன்மையுடையாயுனக்கோர்குறையுளதுன்
வீடாவாஞ்சேர்நாட்டிந்நான் வேள்விச்செல்வமருயியதால்.

(இ-ள்.) ஏடி ஆர் அலங்கல் வனாமார்ப - இதழ்நிறைந்த மாலையையணிந்த மலைபோன்ற மார்பினையுடையவனே, எம் பால் என்றும் அன்பு உடைமை வாடா விரதம் விழு செல்வம் உடையாய் - எம்மிடத்தில் எப்பொழுதும் அன்புடைமையும் கெடாத சிவவிரதமுமாகிய பெருஞ்செல்வத்தையுடையாய், வையம் மறம் கடிந்து கோடாது அளிக்கும் செங்கோன்மை உடையாய் - நிலவுலகைக் கலிதூர்த்துந்நிலைமையினின்றும்பும் செங்கோலினையுடையாய், உனக்கு ஓர் குறை உள்ளது - உன்னிடத்திலோர்குறையுண்டு, உன் வீடாத வளம் சேர் நாடு இந்நாள் வேள்விச் செல்வம் அருகியது - (அதனால்) உனது கெடாதவளமிக்க பாண்டிநாட்டில் இப்பொழுது வேள்விச்செல்வம் குறைந்தது.

குடிகள் உய்தற்கு மறைகாரணமும், அம்மறைபெய்தற்கு வேள்வி காரணமும், அவ்வேள்வியை நடத்தற்கு அரசன் செங்கோல்காரணமும் ஆதலால் அரசன் அதனைக் குறியாதிருந்ததே குறையாதலால் உனக்கோர் குறையுளதென்றார். (௧௮)

மறையேநமதுபிழகையாமறையேநமதுபாதுகையா

மறையேநமதுவாகனமாமறையேநமதுபுரமாம

மறையே நமது கோவண மாமறையே நமது விழியாகு
மறையே நமது மொழியாகு மறையே நமது வடிவாகும்.

(இ-ள்.) மறையே நமது பீடிகை ஆம் - வேதமே நமது ஆசனமாம், மறையே நமது பாதுகையாம் - வேதமே நமது திருவடிநிலையாம், மறையே நமது வாகனம் ஆம் - வேதமே நமது ஊர்தியாம், மறையே நமது னாபுரம் ஆம் - வேதமே நமது சிலம்பாம், மறையே நமது கோவணம் ஆம் - வேதமே நமது கோவணவுடையாம், மறையே நமது விழி ஆகும் - வேதமே நமது திருக்கண்ணம், மறையே நமது மொழி ஆகும் - வேதமே நமது திருவாக்காம், மறையே நமது வடிவு ஆகும் - வேதமே நமது திருவுருவமாகும்.

ஆன்மாக்கள் தம்மை யுணர்ந்துய்யக் கூட்டுங் கருவிநூலாதல் அவையே நமக்குப் பீடிகைமுதலாக வெல்லாமுடையோம் என்பார் இவ்வாறு கூறினார். “அவன் னவடிவிலாவடிவினையுணர்ந்தும்” என முன்னர்க்குறிப்பிடுதல் உணர்க. (௬)

வேதந்தானே நமதானேச் சத்திவடிவாய் விதிவிலக்காய்ப்
போதற்கொளுத்தி நிலைநிறுத்திப் போகங்கொடுத்துப் பல ஓயிர்க்கும்
பேதஞ்செய்யும் பிணியவிழ்த்தெம்பிரியாவீடுதருவதுதே
னாஞ்செய்யுந்தார்வேந்தே நமது செங்கோலதுவாகும்.

(இ-ள்.) வேதம் தானே நமது ஆணைச் சத்திவடிவாய் விதிவிலக்கு ஆம் - வேதமே நமது ஆணையாகிய சத்திவடிவாகியும் விதிவிலக்குகளாகியும், பல் உயிர்க்கும் போதம் கொளுத்தி நிலைநிறுத்திப் போகம் கொடுத்த - பல ஆன்மகோடிகளுக்கும் அறிவுகொளுத்தி நன்னிலைநிறுத்திப் போகமுந்தந்து, பேதம் செய்யும் பிணி அவிழ்த்து எம் பிரியாவீடு தருவது - ஐயந்திரிபுகளை வினைவிக்கும் பந்தங்களைக் கெடுத்து எம்மினின்றும் பிரியாமையாகிய மோகத்தைத் தருவது, தேன் நாதம் செய்யும் தார்வேந்தே நமது செங்கோல் அது ஆகும் - (அதனால்) வண்டுகள் தேனுண்டொலிக்கும் மாஸையயணிந்த பாண்டியனே நமது செங்கோலும் அவ்வேதமாம்.

வேதம் தமது திருவாக்கு ஆதலால் நமதானேச் சத்திவடிவாய் எனவும், அது ஆன்மாக்களுய்தற்கு விதிவிலக்குகளா யிருத்தலால் விதிவிலக்காய் எனவும், அவ்விதிவிலக்குகள் அறிவினைப் பெருக்குதலால் போதற்கொளுத்தி யெனவும், அவ்வறிவின்மேலே தத்தமக்குரிய நிலையின்றித்தலால் நிலைநிறுத்தியெனவும், அந்நிலைநிற்க இருவகைப்போகமுந் தருதலால் போகங்கொடுத்து எனவும், அப்போகம் மலத்துக்கு மருந்தாதலால் அதனில் உவர்ப்பு வந்தவழி ஊவச்சை கெடுத்தலால் பேதஞ்செய்யும் பிணியவிழ்த்து எனவும், அவ்வவிச்சைகெடுத்தலே திருவருண்மேலீடாதலால் எம்பிரியாவீடு தருவது எனவும், உயிர்க்குறுதிதரும் அப்பெரும்பேறே தமதந்தியாதலால் நமது செங்கோலதுவாகும் எனவுக்கூறினார் “மறைப்பொருளறிதருனே - நந்தலில்லாதபோகப்பயனுக்கும் நலியும்பாச, பந்தனைகழிக்கும் வீட்டின்பயனுக்கு நலியாகும்” என முன்னர் வருதல்காண்க. (௭)

அந்தமறைகடமக்குறுதியாவாரநூல்வழிகளினோய்
சுந்தமகத்தீவளர்த்தெம்பாற்சிந்தைசெலுத்துமந்தனரா
மிந்தமறையோர்வேள்விமழைக்கேதுவாகுமிவர்தம்மை
மைந்தவிகழ்ந்துகைவிட்டாயதனான்மாரிமுறுத்தன்றால்.

(இ-ள்.) அந்த மறைகள் தமக்கு உறுதி ஆவார் - அந்த வேதங்களுக்கு உறுதியாயுள்ளோர், அந்நூல் வழி கலி நோய் சிந்த மகம் தீவளர்த்து எம் பால் சிந்தை செலுத்தும் அந்தணர் - அந்த வேதநூல்வழியே கலிநோய்கெட யாகாக்கினியோம் பி எம்மிடத்தில் மனஞ்செலுத்தும் மறையவராம், இந்த மறையோர் வேள்வி மழைக்கு ஏது ஆகும் - இவ்வாறுள்ள இந்த அந்தணர்செய்யும் யாகம் மழைக்குக் காரணமாம், மைந்த இவர் தம்மை இகழ்ந்து கைவிட்டாய் அதனால் மாரி மறுத்தன்று-நமதுபுத்திரனே இவர்களை அவமதித்துக் கைவிட்டாய் அக்காரணத்தினால் மழைவளங்குன்றியது.

வேதங்கள் ஆன்மாக்களுக்குப் பயந்தருதல் மறையோராலாதலால் அந்த மறைகள் தமக்குறுதியாவார் எனவும், அம்மறையவர்செய்யும் வேள்விக்குத் தாயிறை வராதலால் மகத்தீவளர்த்தெம்பாற்சிந்தைசெலுத்தும்ந்தணர் எனவும், அவவாயிகழ்ந்தமை யெம்மை யிகழ்ந்தமையோடொக்குமாதலால் அதனால் மாரி மறுத்தன்று எனவுங் கூறினார். “ புற்கவவொவர்க்குநல்கும்புவிபுகழவிகொள்வானும், அங்கியின் முதலும்வேள்விக்கதிபனாமளிக்கின்றனும், சங்கரன்றானேவேதஞ்சாற்றாமால் ” எனக்காந்தம் ததீசியுத்தரப்படலத்தில் வருதல்காண்க. (கக)

மும்மைப்புலனங்களுமுய்யமுத்தீவேட்குமிவர்தம்மை
நம்மைப்போலக்கண்டொழுகிநாளுநானாவறம்பெருக்கிச்
செம்மைத்தருமக்கோலோச்சித்திகிரியுருட்டிவாழ்தியென
வும்மைப்பயன்போலெளிவந்தாருலவாக்கியொன்றுதவுவார்.

(இ-ள்.) மும்மை புலனங்களும் உய்ய முத்தீ வேட்கும் இவர் தம்மை - மூன்றுலகங்களும் பிழைக்க மூன்றக்கினியையும் வளர்க்கும் இந்த அந்தணர்களை, நம்மை போல கண்டு ஒழுகி நாளும் நானா அறம் பெருக்கி - நம்மைப்போலச் சிந்தித்து நடந்து எந்நாளும் பலதருமங்களையும் பெருகச்செய்த, தருமம் செம்மை கோல் ஒச்சி திகிரி உருட்டி வாழ்தி என - தருமவடிவான செங்கோல் செலுத்தி யானையாகியசக்கரத்தைச் செலுத்தி வாழ்வாயென்று, உம்மை பயன் போல் எளி வந்தார் உலவாக்கியி ஓன்று உதவுவார் - முற்பிறப்பிற்செய்த நல்வினைப்பயன்போல எளிதில்வந்தருளிய பெருமானார் உலவாக்கியி ஓன்று கொடுத்தருளுவார்.

மூன்றுலகங்களாவன பூமி அந்தர சுவர்க்கங்கள். (கஉ)

இந்தக்கியிலெத்துணைப்பொன்னெடுத்துவழங்குந்தொறுநாங்க
டந்தவளவிற்குறையாததன்மைத்தாகுமதுகொண்டு
வந்தவிலம்பாடகற்றென்றுகொடுத்துவேந்தன்மனக்கவலை
சிந்தத்திருநீரதுசாத்திமறைந்தாராய்ந்திருவருவம்.

(இ-ள்.) இந்த கியில் எத்தனை பொன் எடுத்த வறங்கும் தொறும் - இந்தவுலவாக்கியில் எவ்வளவு பொன்னாயினும் நீ எடுத்துக்கொடுக்குந்தோறும், நாங்கள் தந்த அளவில் குறையாத தன்மைத்து ஆகும் - அது நாம் கொடுத்த அளவினின்றுஞ் சுருங்காத தன்மையை யுடையதாகும், அது கொண்டு வந்த இலம்பாடு அகற்று என்று கொடுத்து-அந்தப் பொருளைக்கொண்டு (அந்தணர்முதலியோர்க்கு) நேரிட்ட துன்பத்தை யொழிப்பாயென்று கொடுத்து, வேந்தன் மனக் கவலை சிந்த திருநீறுசாத்தி - பாண்டியனுடைய மனத்துன்பநீங்கத்திருநீரிட்டி, ஐயர் திரு உருவம் மறைந்தார் - சோமசுந்தரக்கடவுள் சித்தமூர்த்தமாகவந்த தமது திரு உருவமறைந்தருளினார்.

இந்தமுடிப்பினின்று எவ்வளவு பொனை யெடுத்துச் செலவு செய்யினும் இம்முடிப்பு முன்னிருந்தபடித்தாயே யிருக்கும் என்பார் நாங்கள் தந்தவளவிறு குறையாததன்மைத்தாகும் என்றார். நாங்கள் கள பகுதிப்பொருள்விருதி. இலம்பாடு இன்மைபடுதல் என்னும் பொருள்மேல் நின்றலால் முதனிலைநிரந்ததொழிப்பெயர்.

கண்டகனவுநனவாகத்தொழுதானெழுந்துகொளரியர்கோ
னண்டர்பெருமான் நிருவடிபோலம்பொற்கிழியைமுடித்தலைமேற்
கொண்டெழுந்திடுகிறபொருள்முதல்தந்தங்குத்தாடித்
தண்டாவமைச்சர்படைத்தலைவர்தமக்குங்காட்டியறிவித்தான்.

(இ-ள்.) கொளரியர் கோன் கண்ட கனவு நனவு ஆக எழுந்து தொழுதான் - பாண்டியன் தான்கண்டசொப்பனம் நனவாகப் பயன்படத் துயிலுணர்ந்து வணங் கி, அண்டர் பெருமான் திரு அடிபோல் அம் பொற் கிழியை முடித்தலை மேல் கொ ண்டி - சேமசுந்தரக்கடவுளுடைய நிருவடியைத் தனதுமுடியிற் சூடுவதுபோல அ முகிய உலவாக்கிழியைத் தனதுமுடிமேற்கூடி, மகிழ்ச்சி தலை சிறப்பி நின்று ஓர் மு கூர்த்தம் கூத்து ஆடி - களிப்பு மேலேங்க நின்று ஒருமுகூர்த்தம் ஆனந்தக்கூத்தா டி, தண்டாத அமைச்சர் படைத்தலைவர் தமக்கும் காட்டி அறிவித்தான் - நீங்காத மந்திரிகளுக்குஞ் சேனைத்தலைவர்க்கும் காட்டி நிகழ்த்தசெய்தியைத் தெரிவித்தான்.

கனவு நனவுபோலப் பயன்படுதலின் கனவு நனவாக எனவும், மனா ல் துயிலெழுங்காலத்தாகலின் எழுந்து தொழுதான் எனவும், சிவபெருமான் நிருவ ருள் கிடைத்ததுபோலத் கிடைத்தமையால் அண்டர்பெருமான் நிருவடிபோலம்பொ ற்கிழியை முடித்தலைமேற்கொண்டு எனவுங்கூறினார் “கொழுந்தொழுதெழுதான்” என்பது எழுந்து கொழுந்தொழுதான் என முன்பின்குறப் பொருள்படும் எனப்பி ரயோக வ்யவேகநூலார் கூறியிருத்தலால் எழுந்து தொழுது என்றும். தொழுதான் முற்றெச்சம். (கசு)

செங்கணரிமான்பிடர்சுமந்ததெய்வமணிப்பூந்தவிசேற்றிச்
சங்கமுழங்கமறைமுழங்கச்சாந்தந்தியிர்த்துதாதொழுகத்
தொங்கலணிந்துதசாங்கவினாத்தூபநறுநெய்ச்சுடர்வளைத்துத்
கங்கைமீலைந்தகடவுளெனக்கருதிப்பூசைவினைமுடித்தான்.

(இ-ள்.) செம் கண் அரிமான் பிடர் சுமந்த தெய்வ மணி பூம் தவிசு ஏற்றி - சிவந்தகண்களையுடைய சிங்கத்தின் பிடர்சுமந்த தெய்வத்தன்மையையுடைய இரத் தினத்தின் பொலியையுடைய ஆசனத்திலேற்றி, சங்கம் முழங்க மறை முழங்க சா ந்தம் தியிர்த்து தாது ஒழுக தொங்கல் அணிந்து - சங்கமொருபால்முழங்கவும் வே தகோஷ மொருபால் முழங்கவும் சந்தனக்குழம்பு அப்பி மகரந்தஞ்சிந்த மாலைகு ட்டி, தசாங்கம் விரை தூபம் நறும் நெய் சுடர் வளைத்து - தசாங்கோபசாரத் தோடு வாசனைத்தூபமும் நறுமணங்கமழும் நெய்த்தீபமும் வளைத்து, கங்கை மீலை ந்த கடவுள் என கருதி பூசை வினை முடித்தான் - கங்கைகுடிய சடாமகுடத்தையு டைய சேமசுந்தரக்கடவுளைப்போல உலவாக்கிழியைச் சிந்தித்துப் பூசனைசெய்து முடித்தான்.

தசாங்கோபசாரமாவன ஆவாகனம், தாபனம், சந்திரானம், சந்திரோதனம், அவருண்டனம், தேனுமுத்தினா, பாத்தியம், ஆசமனியம், அர்க்கியம், புட்பதானம்

ஐந்துவினாத்துபமாவன குந்துருக்கம், பச்சைக்கருப்பூரம், காரகில், வெண்சந்தனம், கருஞ்சிதாரி. நறுநெய் என்றமையால் கபிலைப்பசுநெய் எனக்கொள்க. (கரு)

அடித்துவணங்கிவலஞ்செய்திட்டம்பொற்கிழியைப்பொதிநீக்கி
யெடுத்தமுத்தீவினைஞார்க்கும்யாகங்களுக்கும்யாவார்க்கு
மடுத்துநாளுமவரையாதுவழங்கவழங்கவடியார்க்குக்
கொடுக்கக்குறையாவிட்டின்பமாயிற்றையர்கொடுத்தகிழி.

(இ-ள்.) அடித்து வணங்கி வலம் செய்திட்டு - சமீபித்து வணங்கிப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து, அம் பொற் கிழியை பொதி நீக்கி எடுத்து - அழகிய உலவாக்கியியை முடிப்பின்னு நீக்கிப் பொண்ணையள்ளி, முத்தீ வினைஞார்க்கும் யாகங்களுக்கும் யாவார்க்கும் மடுத்து நாளும் வரையாது வழங்க வழங்க - முத்தீ யோம்பும் அந்தணர்களுக்கும் யாகங்களுக்கும் ஏனையோர்க்கும் அவர்களோடளவளாவி எந்நாளும் வரையாது கொடுக்கக்கொடுக்க, ஐயா கொடுத்த கிழி - சோமசுந்தரக்கடவுள் கொடுத்த ருளிய வுலவாக்கிழி, அடியார்க்கு கொடுக்க குறையாத வீடு இன்பம் ஆயிற்று-தமது அடியார்க்குக் கொடுக்கக் குன்றாத மோட்ச இன்பம்போல என்னுக்குறையாது ஒரு படித்தாயிருந்தது.

வழங்க வழங்க பன்மைப்பொருளில்வந்த வடுக்குத்தொடர். அடியார்க் கருளுந்தோறும் ஞுன்றதொருபடித்தா யிருத்தலால் அடியார்க்குக் கொடுக்கக்குறையா வீட்டின்பம் என்றார். (கசு)

ஆயபொதியில்வளைபொன்னுலகம்புசெய்துவிசும்பிழிந்த
கோயிலநீணயகம்புறமுங்குயின்னுஞானக்கொழுந்தனைய
தாயிலறுகாற்பீடிகைவான்றடவுகொடியநெடியபெரு
வாயில்பிறவுமழுகெறிப்பவேயந்தான்மறையின்வரம்பறிந்தான்.

(இ-ள்.) மறையின் வரம்பு அறிந்தான் - வேதத்தின் எல்லையையறிந்த பாண்டியன், ஆயபொதியில் வளைபொன்னுல - உலவாக்கியினின்றுமெடுத்த வளைந்தபொன்னுல, அசும்பு செய்து விசும்பு இழிந்தகோயில் அதனை - ஒளிவீசி விண்ணுலகினின்றவந்த இந்திரவிமானத்தை, அகம் புறமும் சூயின்னு-அகத்தும் புறத்தும் இழைத்து, ஞானம் கொழுந்து அணைய தாய் இல் அறுகால் பீடிகை வான் தடவு கொடிய நெடிய பெருவாயில் பிறவும் அழகு எறிப்ப வேயந்தான் - ஞானக்கொழுந்தையொத்த அங்கயற்கண்ணியார் திருக்கோயிலும் அறுகாற்பீடிகையும் விண்ணாவடிவ கொடியையுடைய நெடிய பெரியதிருக்கோபுரத்தின் வாயிலும் மற்றுள்ளனவும் அழகுவிசப் பொற்றகிவேயந்தான்.

வளை பொன் ஓடுபொன்.

(கஎ)

முந்திக்குறையாநிதிக்கடலைமுகந்துமுகந்துநாடோறுஞ்
சிந்திக்குலபூட்டணக்கொண்டறையவதருமப்பயிர்வளர்ப்பப்
பந்தித்திநாமுந்நீர்மேகம்பருகிச்சொரியப்பல்வளனு
நந்திக்கன்னிநாடளகைநகர்போற்செல்வந்தழைத்தன்றே.

(இ-ள்.) குலபூட்டணக்கொண்டல் - குலபூஷணனாகியமேகம், குறையாநிதிகடலை முந்தி முகந்து முகந்து நாள்தோறும்சிந்தி - குறையாததிரவியமெண்ணக்கடலை முற்பட்டு மொண்டுமொண்டு நாள்தோறும்பெய்து, தெய்வம் தருமம் பயிர்வளர்ப்ப - தெய்வத்தன்மையையுடைய தருமமாகிய பைங்கடலைவளர்த்துவர, பந்தி

திரை முந்நீர் மேகம் பருகிசொரிய பல்வளனும் நந்தி - வரிசைவரிசையாய்வரும் அலைகளையுடைய கடல்நீரை மேகம்பருகிச் சொரியப் பல்வளங்களும் குறையாதோங்கி, கன்னிராடு அளகைநகர்போல் செல்வம்தழைத்தன்று - பாண்டிநாடு குபேரன் அளகைநகரம்போலச் செல்வந்தழைத்தோங்கியது.

பல்வளனாவது நீருயர நெல்வளர்தல்முதலியன. முகத்து முகத்து மிகுதிப் பொருளில்வந்த அடுக்குத்தொடர். (௧௮)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வையாகரணர்கணையாகிரமறைவல்லோர் மறைமுடிசொல்லாய்வோர் மெய்யாமிருதிகள் பொய்யாவிரதிகள் வேள்வித்தழல்களை வாழ்விப்போர் பைபாடரவணியையானன னுரைபகர்வோருலகியலகல்வோர்க ளெய்யாதுறைதலிணையாதளகையதென்னப்பொலிவதுதென்னுடு.

(இ-ள்.) வையாகரணர்கள் வையாகிரமறை வல்லோர் மறைமுடி சொல் ஆய்வோர் - வியாகரணங்கற்றவர்களும் நியாயநூல்கற்றவர்களும் வேதநூலுணர்ந்தவர்களும் உபசிடத்தின்பொருளை யாராய்வோரும், மெய் ஆம் மிருதிகள் பொய்யாவிரதிகள் வேள்வி தழல்களை வாழ்விப்போர் - உண்மையாகிய ஸ்மிருதிநூலுணர்ந்தவர்களும் பொய்க்காதவிரதிகளும் யாகாக்கினியை யோம்புவோர்களும், பை ஆடு அரவு அணி ஐயானனன் உரைபகர்வோர் உலகு இயல் அகல்வோர்கள் எய்யாது உறைதலின் - படம்விரித்தாடாநின்ற சர்ப்பத்தையணிந்த ஐந்துமுகங்களை யுடைய சிவபெருமான் உரைத்தருளிய ஆகமநூலைக்கற்றுணர்ந்தவர்களும் பாசபந்த மொழிந்தவர்களும் வறுமையால் வருந்தாது வசித்தலால், தென் நாடு நையாத அளகை அது என்ன பொலிவது - பாண்டிநாடு வறுமையால்வருந்தாத அளகாபுரி போல் விளங்குகின்றது.

வையாகரணர் வியாகரணங்கற்றவர். நையாயிகர் நியாயநூல் கற்றோர் இவை தத்திதார்த்தபதங்கள். சொல்பொருள்மேல் நிறந்தலால் சொல்லாகுபெயர். வியாகரணமும் நியாயமும் வேதநூலுணர்த்தற்குக் கருவியாதலால் மறைவல்லோர் என்பதற்கு முன்னும், பிரபலசருதியின்பொருளை யுணர்த்தற்குக் கருமகாண்டமும் ஞானகாண்டமும் கருவியாதலால் மறைமுடிசொல்லாய்வோர் என்பதற்கு முன்னும், இதற்கு அனுகுணமாதலால் மிருதிகள் எனவும், இவற்றை யையந்திரிபறவுணர்ந்தோர் விரதம் ஒம்புதற்கு உரியராதலால் அதன்பின் பொய்யாவிரதிகள் எனவும், இங்கிலையில்நிற்போர் வேள்விசெய்தற் குரியராதலால் வேள்வித்தழல்களை வாழ்விப்போர் எனவும், வேதம் உடனும், ஆகமமுயிரும் ஆதலால் அவற்றிற்குப் பின் ஐயானனனரைபகர்வோர் எனவும், ஆகமத்தினுண்மையுணர்ந்தோர் எல்லாவற்றினுஞ் சிறந்தோர் ஆதலால் உலகியலகல்வோர்கள் என, அவற்றினின்றுதியிலும்நிற் முறைபடக்கூறினார். (௧௯)

உலவாக்கிழியருளியபடலம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உள்படத் திருவிருத்தம் - ௧௭௭௩.

வனையல்லிற்றதிருவினையாடல்

முப்பத்திரண்டாவது வ வ ர ா ய ல் வி ற் ற ப ட ல ம்.

அறுசீரடியாகியவிலிருத்தம்.

வேதந்தனதுவடிவென்று விண்ணின் நிழிந்த விமானமறைக்
கீதன் செழியன்றனக்குலவாக்கிழித்தளித்தவழியிதுவப்
போதற்கடந்தபொருள்வணிகப்புத்தேன்மாடமணிமறுகு
பாதந்தடவநடந்துவளைபகர்ந்தபரிசுபகர்கிற்பாம்.

(இ-ள்.) வேதம் தனது வடிவு என்று விண் நின்று இழிந்த விமானம் மறை
கீதன் - வேதமே தனது திருவுருவமென்று கூறியருளி விண்ணுலகினின்றும்வந்த
இந்திரவிமானத்தி லெழுந்தருளிய சாமவேதகீதனாகிய சோமசுந்தரக்கடவுள், செ
ழியன் தனக்கு உலவாக்கிழித்தது அளித்த வழி இது - குலபூடணபாண்டியனுக்கு
உலவாக்கிழிகொடுத்தருளிய திருவிளையாடல் இது, அப்போதம் கடந்த பொருள்
வணிகப்புத்தேள் - அந்தச்சுட்டறிவிற்கெட்டாத கடவுள்வணிகராய், மாடம் மணி
மறுகு பாதம் தடவ நடந்து வளைபகர்ந்தபரிசு பகர்கிற்பாம் - மாடங்கள்நெருங்கிய
அழகியவீதியில் தமதுதிருவடிதோயநடந்து வளையல்வற்ற திருவிளையாடலை யினிக்
கூறுவாம்.

விமானத்துக்கு, வேதந்தனது வடிவென்று விண்ணின் நிழிந்த என்பதை அ
டையாக்கி, வேதமே தனதுவடிவமென்று விண்ணுலகினின்றும்வந்த விமானம் எ
னப் பொருள்கூறுதலும் ஒன்று. (க)

இறைவன்குலபூடணன் திகிரியிவ்வாறுருட்டுநாண்முன்னாட்
சிறைவண்டறையுந்தாருவனதெய்வமுனிவர் பன்னியர்தற்
நிறையன்றளந்துகாட்டுகெனநெடியோன்மகனைப்பொடியாக்கு
மறவன்றோர்காபாலியாகிப்பலிக்குவருகின்றான்.

(இ-ள்.) இறைவன் குலபூடணன் திகிரி இவ்வாறு உருட்டு நாள்-அரசனாகிய
குலபூடணபாண்டியன் தனது ஆணையாகிய சக்கரத்தை யிவ்விதமாகச் செலுத்துங்
காலையில், முன் நாள் சிறைவண்டு அறையும் தாருவன தெய்வ முனிவர் பன்னியர்
தம் நிறை அன்று அளந்து காட்டுக என - முன்னாலில் சிறைகனையுடைய வண்டிக
ளொலிக்கும் தாருகவனத்தில் வசிக்குந் தெய்வத்தன்மைபொருந்திய முனிவர்கள்
து மனைவியர்களுடைய கற்புநிலையை அக்காலையில் அளந்துகாட்டக்கடவேனென்று
நெடியோன்மகனை பொடியாக்கும் மறவன் தான் ஓர்காபாலி ஆகி பலிக்குவருகின்
றான் - திருமால்மகனாகிய மன்மதனை நீறுக்கிய வீரனாகிய சிவபெருமான் ஒருகபால
த்தையேந்தினவனாகிப் பலிக்குவருகின்றவனாயினான்.

பிரமண்புதல்வராதலால் தெய்வமுனிவர் எனவும், அவர்கள் தமக்குநேர்ந்த
சாபத்தால் பாசுவத்தைக்கைவிட்டு வேள்வியைப் பொருளெனக்கொண்டிருமார்க்கு
ஞ்செருக்கையும், அவர்கள் மனைவியர்கள் தமதுகற்பைப்போல் இலக்குமிழுதலியோ
ர்கற்புச் சிறந்ததின்றென இறுமாக்குஞ்செருக்கையும் ஒழிக்கப்போந்தமையால் பன்
னியர்தம் நிறையன்றளந்து காட்டுகென எனவும், தான் ஓர்பால் உமாதேவியா
ரோடு கூடியிருந்தருளியுங் காமனைநீறுக்கிய பெருந்துறவினனுதலால் நெடியோன்
மகனைப்பொடியாக்கு மறவன் எனவுந்கூறினார். கபாலம் ஏந்தினவன் கபாலி இது
தத்திதாந்தபதம். (உ)

வேதமசைக்குங்கோவணமுமெய்யிளிற்றுள்ளாளக்
கீதமிசைக்குங்கனிவாயுமுள்ளேநகையுங்கின்கிணிகுழ்
பாதமலரும்பாதுகையும்பலிகொள்கலனுங்கொண்டாதி
மாதுகணவன்றவவேடமெடுத்தாலொத்துவருமெல்லை.

(இ-ள்.) வேதம் அசைக்கும் கோவணமும் - வேதமாகியகட்டிக் கோவண
மும், மெய்யில் ஈறும் - திருமேனியில் வெண்ணீறும், உள்ளாளம் கீதம் இசைக்கும்
கனிவாயும்-உள்ளாளமென்னுங்கீதத்தையிசைக்காரின்ற கோவைக்கனிபோன்ற திரு
வாயும், உள்ளே நகையும் - அத்திருவாயுள் அரும்பியபுன்னகையும், கின்கிணிகுழ்
பாதமலரும் பாதுகையும் பலிகொள்கலனும் கொண்டு - சதங்கையணிந்த பாததாம
னாயும் பாதுகையும் பலிவாங்குகலனுங்கொண்டு, இரத்திமாது கணவன் தவவேடம்
எடுத்தால் ஒத்துவரும் எல்லை - இரத்திமாதுகணவனாகிய மன்மதன் ஒருதவவேடத்
தை எடுத்துவந்தா லொத்துவந்தருளுங்காலையில்.

உள்ளாளக்கீதம் என்றது ஒற்றின்மாத்திராதோன்ற உள்ளேயிசைக்கும் ஆ
ளத்தி. அதனை வழக்கிற்கனம் என்பர். (ங)

விள்ளுங்கமலச்சேவடிசூழ்சிலம்பினொலியுமிடறதிரத்
துள்ளுங்கீதவொலியுங்கைத்துடியினொலிபுந் துளைச்செவிகீண்
டுள்ளம்பிளந்துகிறைகளைந்தீர்த்தொல்லைவருமுன்வல்லியர்கள்
பள்ளங்கண்டு வருபுனல்பாற்பலிகொண்டில்லின்புறம்போந்தார்.

(இ-ள்.) விள்ளும் கமலம் சேவடிசூழ் சிலம்பின் ஒலியும் மிடறு அதிர து
ள்ளும் கீதம் ஒலியும் - மலர்ந்ததாமரைபோன்ற செவந்ததிருவடிமேற்கூழ்ந்த சிலம்
பின் ஓசையும் கண்டத்தின்கண் அசையாது அதிரத்துள்ளாரின்ற கீதவோசையும்,
கைதுடியின் ஒலியும் - திருக்கரத்திலேந்திய தமருகத்தினோசையும், செவி துளை
கிண்டு உள்ளம் பிளந்து கிறைகளைந்து ஈர்த்து ஒல்லைவருமுன்-செவித்துளையைப்பெ
ருந்துளைசெய்து உள்ளேசென்று மனத்தைவெளியாக்கிக் கற்பினைக்கொண்டுகொ
ண்டு இழுத்து வினாந்து வருதற்குமுன், வல்லியர்கள் பள்ளம் கண்டு வருபுனல்
போல் பலிகொண்டு இல்லின்புறம்போந்தார் - தாருகவனமுனிவர் பன்னியர்கள்
பள்ளத்தைக்கண்டு மேட்டினின்றுவரும் வெள்ளம்போலப் பலியையேந்தி வீட்டி
னின்று புறம்பேவந்தார்கள்.

ஒலி காதின்வழிசெல்லுதற்குரியதாதலால் துளைச்செவிகீண்டு எனவும், அதும
னத்தைக்கீழுறுத்துச்செல்லுதலால் உள்ளம்பிளந்து எனவும், அது அங்குள்ளபொ
ருள்களைப் பற்றறக்களைந்தமையால் கிறைகளைந்தீர்த்து எனவும், மேட்டினின்றுவ
ரும்பெருக்குப் பள்ளத்தைக் காணின் ஞெரோலென வினாந்துபாய்தல்போல மனம்
வெளியானமையின் வினாந்துவந்தனராதலால் பள்ளங்கண்டு வருபுனல்போற் பலி
கொண்டு எனவுங்கூறினார். (ச)

ஷெ வேது.

ஐயங்கொண்டனைவாராயர்பரிகலத்தையமன்றிக்
கையம்பொன்வளையும்பெய்வார்கருத்துநரணன்றிக்காசு
செய்யும்பொன்மருங்குணுமிழப்பர்வேள்சிலையம்பன்றிக்
கொய்யுந்தன்மலர்க்கணம்புங்கொங்கையிற்சொரியச்சோர்வார்.

(இ-ள்.) ஐயம் கொண்டு அனைவார் ஐயப் பரிகலத்து ஐயம் அன்றி கை அம் பொன் வளையும். பெய்வார் - பல்கொண்டுவருமுனிவர் பன்னியர் ஐயரது பரிகலத்தில் ஐயமல்லாமலும் கையில் அணிந்த அழகிய பொன்னாலாகிய வளையலையுமிட வார், கருத்து நான் அன்றி காசு செய்யும் பொன் மருங்குல் நானும் இழப்பர்-மனத்திலுள்ள நாணல்லாமலும் இரத்தினமிழைத்த பொன்னாலாகிய இடையிலணிந்த நாணையுமிழ்ப்பர், வேள் சிலை அம்பு அன்றி கொய்யும் தண்மலர்க்கண் அம்பும் கொங்கையில் சொரிய சோர்வார் - மன்மதன் தனது வில்லிலேறிட்ட மலரம்பல்லாமல் கொய்யாநின்ற தண்ணிய தாமரைமலர்போன்ற தமது கண்களம்பிணையுந் தனத்தின்மேற்சிறந்த நிலைதளர்வார்கள்.

நான் முன்னது நாத்குணங்களுள் சிறந்தநான். பின்னது மேகலை, சிலையம்பு வில்லிலேறிட்டபாணம். கண்ணம்பு கண்ணீர். இவை செம்மொழிச்சிலைடைகள். பெய்தல், இழத்தல், சொரிதல் இவை தம்முள் விரோதமின்றிக் கூடத்தக்கவைகளாயிருத்தலால் கூட்டவணி. சிறந்தநான் என்றது மடம், அச்சம், பயிர்ப்பு என்று முக்குணங்களுந் அதன்வழித்தாதலால் “தாயிற்சிறந்தன்றுநான்” என்னுந் திருக்கோவையாரில் உணர்க. (இ)

மடமயிலனையாடொங்கள் வளையினை தருநிதொன்றாக்
கடல்விடமயின்றானுங்கள் கந்தரத்துள்ளதென்றான்
மடமதிக்கொம்பொருங்கலையினைத்தருநிதொன்றாக்
மடமதிமலைந்தானுங்கண்முகமதியிடத்ததென்றான்.

(இ-ள்.) மடமயில் அனையார் எங்கள் வளையினை தருநிர் என்றார்-இளமைதங்கிய மயிலினையொத்த பெண்கள் எங்கள்வளையைக்கொடுங்கொள்ளுங்கள், கடல்விடம் அயின்றான் நங்கள் கந்தரத்து உள்ளது என்றான் - கடலிற்றேன்றிய விடத்தையுண்டருளிய பெருமானார் உங்களுக்கண்டத்தில் உள்ளதென்று விடையருளினார், தடம் மதி கொம்பு அன்றார் எம் கலையினை தருநிர் என்றார் - பூரணசந்திரனாய்ந் செய்த பூங்கொம்புபோன்ற பெண்கள் எமது கலையைக்கொடுங்கொள்ளு வானவரீராக், மடம் மதி மிலைந்தான் நங்கள் முகம் மதி இடத்தது என்றான்-வளைந்தபிறையையணிந்த பெருமானார் உங்கள் முகமாகிய சந்திரனிடத்துள்ளதென்று பணித்தருளினார்.

வளைமுன்னது வளையல், பின்னது சங்கு, கலைமுன்னது ஆடை, பின்னது சந்திரன்கலை. உம்பிடத்துக்கொண்ட காமவேட்கையால்மெலிந்து வளையுங்கலையுஞ் சோர்ந்தோமென்று கூறியமுனிவர் பன்னியர்கருத்துணர்ந்து உம்பிடத்து அக்காமவேட்கையாட்சிதுமில்லோமென்பது புலப்பட உங்கள் கந்தரத்துள்ளது உங்கள் முகமதியிடத்ததென எதிர்மொழிகொடுத்தலால் நுட்பவணி. (அ)

இடையறிந்தெம்மைச்சேர்மினென்றனரிளையொங்கோள்
கடலமுதனைபீர் நுங்கட்கிடையினிக்காணுதென்றான்
மடநலராஃதேற்பண்டைவண்ணமீந்தில்லிற்செல்ல
விடையளித்தருண்மினென்றார்வேலைபுக்குறங்குமென்றான்.

(இ-ள்.) இளையர் இடை அறிந்து எம்மை சேர்மின் என்றனர்-மங்கைப்பருவத்தையுடைய முனிவர் பன்னியர் இடையறிந்து எங்களைச் சேருங்கொள்ளுமுகுநர், எம் கோண்கடல் அமுது அனையிர் நுங்கட்கு இடை இனி காணாது என்றான்-

எமதுபெருமானார் கடலிறேனுன்றிய அமுதினையொத்தபெண்களே உங்ஈளுக்கு இடை இப்பொழுது தோன்றதென்று பணித்தார், மடம் நல்லார். அஃதேல் பண்டை வண்ணம் ஈந்து இல்லில் செல்ல விடை அளித் தருள்மீன் என்றார் - இளமைப்பருவ தையுடைய பெண்கள் அஃதாயில் முன்னுள்ள நிறத்தைத்தந்து எமது இல்லிற்கு நாங்கள்செல்ல விடைகொடுத்தருளுமென்று கூறினார், வேலைபுக்கு உறங்கும் என்றான் - கடலிற்புகுந்து அறிதுயில்கொள்ளுமென்று பணித்தருளினார்.

இடைமுன்னது சமையம், பின்னது மருங்குல், விடைமுன்னது உத்தரம், பின்னது திருமால். தமக்குத்திருமாலே விடைபூர்த்தியாதலால் வேலைபுக்குறங்கும் என்றருளினார். இப்போது பெண்கள் பசுவேத்திருத்தலால் இவ்வண்ணத்தோடுசெல்லின் எமதுகணவர் கோபிப்பார் என்பார் பண்டைவண்ணமீர் தில்லிற்செல்ல விடையளித்தருள்மீன் என்றார். இப்போதியாங்கள் உயிரிழக்கும் சமையத்தினராயிருத்தலால் சேர்த்தயிர்தரவேண்டுமெனவும், எங்கள் தேகநிறம் வேறுபட்டமையால் அவ்வேறுபாடொழியப் புணரவேண்டும் என்னுமுனிவர் பன்னியர்கருத்துணர்ந்து முன்னர்க்கூறியது புலப்பட எதிர்மொழிகொடுத்தலால் இதுவும் அவ்வணி. (எ)

நங்கையர்கபாலிக்கென்றுநடுவிலேபோலுமென்றா
ரங்கனைநடுவிலாமைதும்மனோர்க்கடித்ததென்றான்
மங்கையரடிகனெஞ்சம்வலியகற்போலுமென்றார்
கொங்கலர்கொன்றையானுங்கொங்கையேவன்கலென்றான்.

(இ-ள்.) நங்கையர் கபாலிக்கு என்றும் நடு இலை போலும் என்றார்-முனிவர் பன்னியர் கபாலியாகிய உமக்கு ஒருக்காலும் நடுவில்லைபோலுமென்று கூறினார், அங்கணன் நடு இலாமை தும்மனோர்க்கு அடித்தது என்றான்-சிவபெருமான் நடுவில்லாததன்மை தும்போலியர்க்கேயன்றி எம்போலியர்க்கு அடித்ததன்று என்று விடையருளினார், மங்கையர் அடிகள் நெஞ்சம் வலியகல் போலும் என்றார்-அம்முனிவர் பன்னியர் அடிகளுடைய நெஞ்சம் வலிய கல்லையொக்குமென்று கூறினார், கொங்கு அலர் கொன்றையான் நுங்கொங்கையே வன்கல் என்றான் - மகரந்தத்தோடு மலர்ந்த கொன்றைமாலையையணிந்த சிவபெருமான் உமது தனமே வலியகல்லென்று பணித்தருளினார்.

நடு முன்னது நடுவுநிலைமை, பின்னது இடை. மனமதன் எங்கனிடத்துச் சலஞ்சாதித்தலை யுணர்ந்தும் உணராதவர்போலத் துன்பமொழிக்காது நிற்கின்றிர் எனவும், அதனால் உமதுமனம் கல்லெனவும் கூறிய முனிவர் பன்னியர்கருத்துணர்ந்து முன்னர்க்கூறியது புலப்பட எதிர்மொழிகொடுத்தலால் இதுவும் அவ்வணி. (அ)

காதுவேலன்னகண்ணூர்கங்கைநீர் சுமந்ததேதுக்
கோதுமினென்றாரும்பாலுண்பலியேற்கவென்றா
னேதுபோலிருந்ததையனிசைத்தசெப்பென்றார்சன்
கோதுறாவமுதன்னீர்நுங்கொங்கைபோலிருந்ததென்றான்.

(இ-ள்.) காது வேல் அன்ன கண்ணூர் கங்கைநீர் சுமந்தது ஏதுக்கு ஓதுமின் என்றார் - கொல்லும்வேலை ஓத்த கண்ணையுடைய முனிவர் பன்னியர் கங்கையை நீர் சுமந்திருப்பது யாதுநிமித்தஞ் சொல்லும் என்று வினவினார், தும்பால் உண்பலி ஏற்ச என்றார் - உம்மிடத்தினுண்ணும்பலி ஏற்கச்சுமந்தோமென்று விடையருளினார், ஐயன் இசைத்த செப்பு ஏதுபோல் இருந்தது என்றார் - பெருமானார்கூறிய செப்பு

யாதுபோலிருந்ததென்று அதிசயித்துக்கூறினர், ஈசன் கோது உறு அமுது அன்னிர் றும்கொங்கைபோல் இருந்தது என்றான் - பெருமானார் குற்றமில்லாத அமுதத்தை யொத்த பெண்களே அச்செப்பு உமது தனத்தைப்போலிருந்ததென்று பணித்தரு ளினார்.

கங்கைநீர் முன்னது கங்காநீர், பின்னது கம்-பிரமகபாலம், கை-கரம் எனச் சொல்வதைசெய்து நீர் கபாலத்தைக் கையில் எனவும், செப்பு முன்னது விடை, பின்னது சரண்டகம் எனவும் பொருள்கொள்க. காமவெப்பத்தை யாற்றுதற்கன் றோ கங்கைநீர் சுமந்தீர் என்னும் கருத்தினராய்க் கங்கைநீர்சுமந்த தேனுக்கோதுமி னெனவினவத் தமக்கு அது இல்லாமைதோன்ற றும்பாலுண்பலியேற்க வெனவும், நாம்கூறின வினாவிற்கு விடையில்லையேயென்னும் கருத்தினராய் ஏதுபோலிருந்ததை யனிகைத்த செப்பென்றதற்குக் காமமயக்குடையவர்க்கு விடைகொடுப்பது தமக் குக் கருத்தினமைதோன்ற றுங்கொங்கைபோலிருந்தது எனவுங்கூறினர். இதுவும் அவ்வணி. (க)

கறுத்ததையெவன்கொலையகந்தரமென்றார்வேளை
வெறுத்தவன்மாரிபெய்தற்கென்றன்ன விழிபால்வேலை
யொறுத்தவரயாவதென்றிருத்தரமென்றார்கூற்றைச்
செறுத்தவன்றென்பானின்றுநோக்கினுற்றெரிவதென்றான்.

(இ-ள்.) ஐய கந்தரம் கறுத்தது எவன்கொல் என்றார் - ஐயனே யுமது கந் தரங்கறுத்தது யாதுகாரணமென்று வினவினர், வேளை வெறுத்தவன் மாரிபெய் தற்கு என்றான் - மன்மதனை நீரூக்கிய பெருமானார் மழைபெய்தற்கென்று விடை யருளினார், விழியால்வேலை ஒறுத்தவர் யாவது என்றீர் உத்தரம் என்றார்-தமதுகண் களால் வேலைவென்ற முனிவர் பன்னியர் எங்கள் வினாவுக்கு யாதென்றுகூறினீர் உ த்தரமென்று கேட்டார், கூற்றை செறுத்தவன் தென்பால் நின்றுநோக்கினால் தெரி வது என்றான் - இயமனையுதைத்தருளிய அப்பெருமானார் தென்றிசைக்கணின் றுநோ க்கினால் நீங்கள்கூறிய உத்தரம் தெரியுமென்று பணித்தருளினார்.

கந்தரம் முன்னது கண்டம், பின்னது மேகம், உத்தரம் முன்னது விடை, பின்னது வடதிசை, தம்பால் இரக்கமில்லாதலால் கறுத்தநெஞ்சினொன்று முட் கொளினராய்க் கறுத்ததை யெவன் கொலைய கந்தர மென்று முனிவர் பன்னியர் வினவத் தமது ஸ்ரீகண்டம் கறுத்தது பிரமன்முதலியோரைக் காத்தற்பொருட்டாத லால் மேகத்தின்மேலேற்றி மாரிபெய்தற்கெனவும், தாம் கூறியதற்கு உத்தரமில்லை யேயென்னும் கருத்தினராய் உத்தரம் யாதென்றார்க்குத் தென்பால்நின்று நோக்கில் உத்தரம் தெரியும் எனவுங்கூறினர். (க0)

செக்கரஞ்சடையான்கண்ணிற்றம்முருத்தெரியநோக்கி
யிக்கொடியார்போற்கண்ணுளெம்மையுமிருத்திரொன்றார்
நக்கனுந்தனையன்றார்கண்ணிடைக்கண்ணுகைத்துநம்மின்
மிக்கவந்துங்கணுள்ளார்விழித்தவர்க்காண்மினென்றான்.

(இ-ள்.) செக்கர் அம் சடையான் கண்ணில் தம் உரு தெரியநோக்கி-செவ ந்த அழகிய சடாமுடியையுடைய சிவபெருமான் திருக்கண்ணிற் மமதுருவம் புலப் படப்பார்த்து, இக்கொடியார்போல் கண்ணுள் எம்மையும் இருத்திர் என்றார் - இந்தக் கொடிபோன்ற இடையையுடைய பெண்களையிருத்தியதுபோல உமது திருக்கண்

ணுள் எம்மையு மிருக்கச்செய்யும் என்றிரந்தார், நக்கனும் தன்னை அன்னார் கண் இடை கண்டு நகைத்து - அச்சிவபெருமானுந் தன்னை அப்பெண்கள் கண்ணிடத்து ப்புலப்படக்கண்டு நகைத்து, நம்மின மிக்கவர் தும் கண் உள்ளார் விழித்து அவர் காண்மின் என்றான் - நம்மினும் பேரழகையுடையவர் உமது கண்களிலிருக்கின்றார் சரிவரவிழித்து அவரைவிளங்கக் காணுகளென்று பணித்தருளினார்.

காமமயக்கினராதலால் சிவபெருமான் திருக்கண்ணிற் றம்முருப்பிரதி பிம்பி த்தலைநோக்கி வேற்றுமகளினா யிருத்தியதுபோல எம்மையிருத்துதல் ஓர்பாரமோ வென்ற முனிவர் பன்னியர்க்குத்தாம் இயல்பாகவே காமமயக்கங் கழன்றோர் ஆத லால் நகைத்து எனவும், நம்மின்மிக்கவர் துங்கணுளளார் விழித்தவர்க்காண்மின் எனவுங் கூறினார். இருத்திர் முன்னிலைப்பன்மை யேவற்பிறவினைமுற்று. (4க)

அஞ்சலிப்போதுபெய்வார்சரணமென்றடியில்விழ்வார்
தஞ்செனத்தளிர்க்கைநீட்டித்தழுவியகிடைக்குந்தோறு
மெஞ்சவானெஞ்சாதேத்தியெதிர்மறையெட்டுந்தோறும்
வஞ்சனாகல்வான்மையல்வஞ்சியர்க்கணியனாமோ.

(இ-ள்.) அஞ்சலி போதுபெய்வார் - அஞ்சலித்து மலரைச்சூட்டுவார், சர ணம் என்று அடியில் வீழ்வார் - அடைக்கலமென்று திருவடியின்மேல்வீழ்வார்கள், தஞ்சம் என தளிர்க்கை நீட்டி தழுவிய கிடைக்குந்தோறும் எஞ்சவான் - நீரோ எமக் கோர் பற்றுக்கோடென்று தளிர்போன்ற மெல்லிய கைகளைநீட்டித்தழுவ அவர்க ளுக்குக் கிட்டிந்தோறும் கிட்டாது அப்பாற்படுவான், எதிர் எஞ்சாது எத்தி மறை எட்டுந்தோறும் வஞ்சனாய் அகல்வான்-எதிர்நின்று குறைபடாதுவணங்கி வேதங்கள் தொடுந்தோறும் அணைதற்கரியனாய் நீங்கும்பெருமான், மையல் வஞ்சியர்க்கு அணி யன் ஆமோ - மயக்கவலையிப்பட்ட பெண்களுக்குச் சமீபித்தவனாவானே.

தஞ்சம் ஈறுதொகுத்தல். அஞ்சலித்து மலர்கூட்டினும் அடைக்கலமென்று திருவடிமேல்விழினும் மையல்வஞ்சியர் ஆதலால் தழுவியகிடைக்குந்தோறும் எஞ்ச வான் எனவும், பதிஞானமுணர்த்தருக் கருவியாகியவேதம் பாசஞானமாயிருத்தலா ல் அதற்கு அணியனாகாதவன் இவர்க்கு அணியனாதல் கூடாமையின்மையல் வஞ்சி யர்க்கணியனாமோ எனவுங்கூறினார் “புறத்தார்க்குச்சேயோன்” எனவரும் பெரி யோர்திருவாக்காலுணர்க. அஞ்சலி என்னு முதனிலை இறந்தகால வினையெச்சத்தின் மேல் நின்றது. எஞ்சாதேத்தி யெதிர்மறையெட்டுந்தோறும் - வஞ்சனாகல்வான் மையல்வஞ்சியர்க்கணியனாமோ என்றது வேற்றுப்பொருள் வைப்பணி. (4உ)

அடுத்தெமைத்தழாதிரோனீர்விழ்ந்தபூங்கலையையீள
வுடுத்துமினும்பால்யாங்கண்மையனையுழப்பநோக்கிக்
கடுத்தெமர்முனியாமுன்னங்கழற்றியவளையுங்கையி
லெடுத்திடுமென்றார்நாளையிடுதுமென்றேகினானே.

(இ-ள்.) நீர் அடுத்து எமை தழாதிரோல் - நீர் அடுத்து எம்மைத் தழுவாதிரு ப்பிராகில், அவிழ்ந்த பூ கலையை மீள உடுத்துயின் - சரிந்த அழகிய வுடையயா யினு மீள எடுத்து உடுத்தும், தும் பால் யாங்கள் மையல் நோய் உழப்ப நோக்கி- உம்மிடத்தில் நாங்கள் மயக்கநோயில்வருந்த அதனைப்பார்த்து, எமர் கடுத்து முனி யா முன்னம் - எம்முடையகணவர் கோபித்து வெறுக்காததற்குமுன்னம், கழற்றிய வளையும் னையில் எடுத்து இடம் என்றார் - முன்பு கழற்றிய வளையலையினும் எம்

துகையில் எடுத்திடுங்கொன்றார், நாளை இஃதும் என்று ஏகினான் - நாளைக்கிடீவோ மென்று சென்றருளினார்.

வளைகழலுதல் சிவபெருமானைக்கருதியதன்மேல் நிகழ்ந்தசெய லாதலால் அச் சிவபெருமான்மேல் ஏற்றிக் கழற்றியவளையெனவும், இப்பெண்கள் சாபத்தால் வணிககுலக் கன்னியராயவதரித்தலால் நாளையிடுதுமென்றேகினான் எனவும், பரிசித்த லாலாயினும் மயக்கொழிவாமென்னுங் கருத்தினராதலால் உடுத்துபின் எனவும், எடுத்திடும் எனவுங் கூறினார். (கங)

பிள்ளை வெண்டிங்கள் வேய்த்த பிரான்கொண்டு போனநாணு முள்ளமூட்டகலாற்றாதுயங்கினார்கலையுஞ்சங்குந் துள்ளவைக்கணையான்வாளி துளைப்பவெம்பசலையாகங் கொள்ளைகொண்டுண்ணின்ருந்நிலைகொழுநர்கண்டார்.

(இ-ள்.) பிள்ளை வெண் திங்கள் வேய்த்த பிரான் கொண்டு போன நாணும் உள்ளமும் மீட்கல் ஆற்றாது உயங்கினார் - இளமைத்தன்மையையுடைய வெள்ளிய பிறையையணிந்த சிவபிரான் கைக்கொண்டுசென்ற நாணத்தையும் தமதுமனத்தையும் மீட்கமுடியாது மயங்கியமுனிவர் பன்னியர், கலையும் சங்கும் துள்ள - ஆடை யும் வளையுஞ் சேராவும், ஐங்கணையான் வாளி துளைப்ப - பஞ்சபாணங்களையேந்திய மன்மதன்பாணங்கள் துளைக்கவும், வெம் பசலை ஆகம் கொள்ளை கொண்டு உண்ண நின்றார் - காமவிரூப்பாலாகிய பசலை தமதுமார்பைக்கவர்ந்து படரவும் நின்றார்கள், அந்நிலை கொழுநர் கண்டார் - அவ்வாறு நின்ற நிலைமையைத் தாருகவன முனிவர் பார்த்தார்கள். (கச)

பொய்தவவடிவாய்வந்துநம்மனைப்பொன்னின்னினார்
மெய்தழைகற்பைநாணவேரொடுங்களைந்துபோன
கைதவன்மாடக்கூடற்கடவுளென்றெண்ணித்தேர்ந்தார்.
செய்தவவடியொற்காலமுன்றையுந்தெரியவல்லார்.

(இ-ள்.) செய் தவம் வலியால் காலம் மூன்றையும் தெரிய வல்லார் - செய் யுந்தவவன்மையால் திரிகாலங்களில் நிகழுஞ்செய்திகளையும் அளந்தறியவல்ல முனி வர்கள், பொய் தவம் வடிவாய் வந்து- பொய்த்தவவடிவாய்வந்து, நம் மனை பொ ன்னின் அன்னார் மெய் தழை கற்பை நாண வேரொடும் களைந்துபோன கைதவன்- நமது இல்வாழ்க்கைக் குரிய பன்னியரது உடலோடு வளர்ந்த கற்பையு நாணையும் வேரொடுங் களைந்துசென்ற வஞ்சகன், மாடம் கூடல் கடவுள் என்று எண்ணி தேர்ந்தார் - மாடங்கணெருங்கி யோங்கிய மதுநாயிலெழுந்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவு ளே என்று சிந்தித்துணர்ந்தார்கள்.

முனிவர் பன்னியர் கற்பினிலையளந் தறிதற்பொருட்டே தவவடிவினராய்வ ருதலின் பொய்தவவடிவாய் எனவும், உயிர்க்குரியாய்க் கரந்துறைதலின் கைதவன் எனவுங்கூறினார். (கரு)

மேற்படி வேறு.

கற்புத்திரிந்தார்தமைநோக்கிக்கருத்துத்திரிந்தீர்நீளாழி
வெற்புத்திரிந்தமதிந்கூடன்மேயவணிகர்கன்னியராய்ப்

பொற்புத்திரியாதவதரிப்பீர்போமென்றிட்ட சாபங்கேட்
டம்புத்திரிந்தாரொங்களுக்கீதகல்வதெப்போதெனமுனிவர்.

(இ-ள்.) கற்பு திரிந்தார் தமை நோக்கி கருத்து திரிந்தீர் - கற்பினின்றுவேறு
பட்ட தமது பன்னியரைப்பார்த்த நீக்களோ மனவேறுபட்டீர்கள், நீர் ஆழி வெ
ற்பு திரிந்த மதில் கூடல் மேய வணிகர் கன்னியராய் - நீண்ட சக்கரவாளமிரி தன
துருத்திரிந்தவந்த மதில்கூழ்ந்த மதுரையில்வசிக்கும் வணிகப் பெண்களாய், பொ
ற்பு திரியாது அவதரிப்பீர் போம் என்று இட்ட சாபம் கேட்டு - இப்போதுள்ள அ
ழகிற் சிறிதுங்குறைபடாது பிறக்கக்கடவீர் இங்குதின்று போமென்று இட்ட சாபத்
தைக்கேட்டு அஞ்சி, அற்பு திரிந்தார் எங்களுக்கு ஈது அகல்வது எப்போது என -
இல்லவாழ்க்கைக்குரிய அன்பினின்று வேறுபட்ட பெண்கள் எங்களுக்கு இச்சாபம்
நீங்குவது எப்போதென்றுவினவ, முனிவர் - தாருகவனத்துமுனிவர்கள். (கௌ)

அந்தமாடமதுரைநகர்க்கரசாசியசுந்தரக்கடவுள்
வந்துநுமமைக்கைதீண்டும்வழியிச்சாபங்கழியுமெனச்
சிற்தைதளர்ந்தபன்னியருந்தென்னர்மதுரைத்தொன்னகரிற்
கந்தமுல்லைத்தார்வணிகர்காதன்மகளிராய்ப்பிறந்தார்.

(இ-ள்.) அந்த மாடம் மதுரைநகர்க்கு அரசாசிய சுந்தரக்கடவுள் வந்து-மா
டங்கனெருங்கிய அந்தமதுரைத் திருநகர்க்கு அரசாயிருந்த சோமசுந்தரக்கடவுள்
மானிடத்திருவுருவங்கொண்டெவந்து, நுமமை கை தீண்டும் வழி இச்சாபம் கழியும்
என - உங்களைக் கைதீண்டும்ளவில் இந்தச்சாபம் கழியுமென்றனுக்கிரகிக்க, சிற்தை
தளர்ந்த பன்னியரும் - அதுகேட்டு மனந்தளர்ந்த முனிவர்பன்னிமாரும், தென்னர்
மதுரை தொல் நகரில் கந்தம் முல்லை தார் வணிகர் காதல் மகளிராய் பிறந்தார்- அச்
சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய மதுரையாசிய தொன்றுதொட்டுள்ள திருநகரத்திலுள்
ள வாசனைநிறைந்த முல்லைமாலையையணிந்த வணிகர்க்கு விருப்பமிக்க புத்திரிகளா
ய்ப் பிறந்தார்கள்.

தென்னர் என்பதின் முதலில் அகரச் சுட்டுத் தொகுத்தல். (கௌ)

வளர்ந்துபேதையிளம்பருவமாரியல்கும்புடையகன்று
தளர்ந்துகாஞ்சிமருங்கொசியத்ததும்பியண்ணந்தரும்புமுலை
கிளர்ந்துசெல்லும்பருவத்திற்குடைத்தாராகவிப்பான்மண்
ணளந்தவிடையான்வந்துவளைபகரும்வண்ணமறைகிற்பாம்.

(இ-ள்.) வளர்ந்து பேதை இளம் பருவம் மாறி - (அப்பெண்கள்) வளர்ந்து
பேதைப்பருவமாறி, அல்குல் புடை அகன்று தளர்ந்து காஞ்சி மருங்கு ஓசிய ததும்பி
அண்ணந்து அரும்பு முலை கிளர்ந்து செல்லும் பருவத்தில் கிடைத்தார் ஆக - அல்குல்
புடைபரவக்காஞ்சியென்னும் ஆபரணத்தைத்தரித்த இடைதளர்ந்து ஓசியமுகங்கொ
ண்டு மேலெழுந்தண்ணாந்துதோன்றிய முலைபருத்தோங்கு மங்கைப்பருவத்தில்வர,
இப்பால் மண் அளந்த விடையான் வந்து வளை பகரும் வண்ணம் அறைகிற்பாம் -
இப்புறம் நிலவுலகையளந்த இடபவூர்தியையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுள் மானிடத்
திருவுருவங்கொண்டெவந்து வளையல்வற்ற திருவிளையாடலைக் கூறுவாம்.

மங்கைப்பருவத்திற்குரிய குறிகளாதலால் அல்குற்புடையகன்று மருங்கொ
சியத்ததும்பி யண்ணந்தரும்புமுலை கிளர்ந்துசெல்லும் எனக்கூறினார். (கஅ)

கங்கைகார்துமணிகண்டங்கரந்துநுதற்கண்காரந்தொருபான்
மங்கைவடிவுங்கரந்துழையுமழுவுங்கரந்துமழவிடையு
ரங்கணமுகர்வனையணிகராகியேனமளந்தறியாச்
செங்கமலச்சேவடியிரண்டுநிரைநீர்ஞாலமகங்கூட.

(இ-ள்.) கங்கை கரந்து மணிகண்டம் கரந்து நுதல் கண் கரந்த ஒருபான்
மங்கை வடிவும் கரந்து உழையும் மழுவும் கரந்து - முடியிற்கூடிய கங்கையையு
ம் ஸ்ரீகண்டத்தையும் நெற்றிக்கண்ணையும் இடப்பாலுள்ள உமாதேவியார் திருவுருவ
த்தையும் எந்திய மாணியுமழுவையும் ஒளித்து, மழவிடை ஊர் அங்கண் அழகர் வ
னையணிகர் ஆகி - இளமைதங்கிய விடையை நடத்தும் சோமசுந்தரக்கடவுள் வனைய
ல்படரும்வணிகராய், ஏனம் அளந்து அறியாத செம் கமலம் சேவடி இரண்டும் தி
ரை நீர் ஞாலம் மகள் கூட - திருமால்வராக மூர்த்தமாய் நிலவுலகங்கிண்டு சென்
றுமுனராத செந்தாமரைபோன்ற செவந்த திருவடிகளிரண்டையும் கடலையாடை
யாகச்சூழ்ந்த நிலமகள் சூடும்பொருட்டு.

பிரமன்முதலிய ஆன்மாக்க ளுய்தற்பொருட்டுத் தாம்கொண்ட திருவுருக்க
ரந்துவந்தனர் என்பார் கங்கைகரந்து உழையும்மழுவுங் கரந்துஎனவும், வந்த திருக்
கோலமும் அருளுதற்பொருட்டாதலால் வனையணிகராகியெனவுங் கூறினார். (கக)

பண்டுமுனிவர்பன்னியர்பாற்கவர்ந்தவனையேபட்டுவடங்
கொண்டுதொடுத்துமிண்டவர்க்கேயிடுவேமெனுமுட்கோளினர்போற்
றெண்டர்தொடுத்தவைவண்ணத்துணர்த்தார்போலத்தோள்சுமந்து
மண்டுவனையவிலைபகர்ந்துவணிகமறுகில்வருகின்றார்.

(இ-ள்.) பண்டு முனிவர் பன்னியர் பால் கவர்ந்த வனையே பட்டு வடம் கொ
ண்டு தொடுத்து - முன்பு முனிவர் பன்னியரிடத்துக் கொள்ளுகொண்ட வனையலையே
பட்டுவடத்திற கோவைசெய்து, மீண்டு அவர்க்கே இடுவோம் என்னும் உட்கோளினர்
போல் - மீளவும் அவர்க்கே தொடுப்போமென்னும் உட்கருத்தினர்போ
லவும், தொண்டர் தொடுத்த ஐவண்ணம் துணர் தார்போல தோள் சுமந்து - தமது
அடியார்சாத்திய ஐந்துநிறங்களையுடைய பூங்கொத்தாலமைத்த மாலைபோலவும் தமது
திருத்தோளிற்சுமந்து, மண்டு வனையை விலை பகர்ந்து வணிக மறுகில் வருகின்
றார் - அடுக்காய் நெருங்கிய வனையலை விலைகூறி வணிகர்வீதியில் வருவாராயினார். (1)

மன்னுமறையின்பொருளுரைத்தமணிவாய்திறந்துவனையகொண்மி
ன்னென்னுமளவிற்பருவமுநிலிமீழின்னிரைகேட்டெழுமயில்போற்
றுன்னுமணிமேகலைமீழற்றத்தாயவணிகர்ஞாலமகளிர்
மின்னுமணிமாளிகைநின்றும்வீதிவாயிற்புறப்பட்டார்.

(இ-ள்.) மன்னும் மறையின் பொருள் உரைத்த மணிவாய் திறந்து வனைய
கொண்மின் என்னும் அளவில்-நிலைபெற்றவேதத்தின்பொருளைக் (கண்ணுவர்முதலிய
முனிவர்களுக்குக்) கூறியருளிய அழகிய திருவாய்மலர்ந்தருளி வனையாங்குமின் எ
ன்றுகூறும் அளவில், பருவம் முகில் இயிழ் இன் இசை கேட்டு எழும் மயில் போல்த
கார்காலத்திற்குத்தொண்ட மேகம் ஒலிக்குமினிய ஒலியினைக்கேட்டு ஓடச் சிறைவி
ரித்தெழு மயில்போல, தன்னும் மணி மேகலை மீழற்ற - நெருங்கிய இரத்தினமிழை

த்த மேகலையொலிக்க, தூய வணிகர் குலமகளிர் - களங்கயில்லாத வணிகர் குலப் பெண்கள், மின்னும் மணி மாளிகை நின்றும் வீதி வாயில் புறப்பட்டார் - விளங்கா நின்ற இரத்தினமமுதிய மாளிகையினின்றும் வீதியிற் புறப்பட்டார்கள்.

வளைகொண்மினென்ற திருவாய் வேதத்தின்பொருளுணர்த்த அருமைத் திரு வாயென்பார் மன்னுமறையின் பொருளுணர்த்த மணிவாய் என்றார். (உக)

வளைகளிடுவாரொனத்தங்கண்மனமெல்லாந்தம்புடையொதுங்கத் தளைகளிடுவார்வருகின்றார்தம்மைக்கொம்மைவெம்முலையார் துளைகளிடுதிங்குமுளிகைபோற்கரும்புபாடக்கருங்குமுன்மேல் விளைகளொழுதுடங்கிவருமின்போலடைந்துசண்டார்கள்.

(இ-ள்.) வளைகள் இடுவார் என தங்கள் மனம் எல்லாம் தம்புடை ஒதுங்க தளைகள் இடுவார் வருகின்றார் தம்மை-வளைகளைத்தொடுப்பவரைப்போலத் தங்களுடைய மனமெல்லாம் தம்பாலொதுங்க விலங்கிடுவாராகி வருஞ் சோமசுந்தரக்கடவுளை, கொம்மை வெம் முலையார் துளைகள் இடுதீம் குழல் இகை போல் சுரும்புபாட கரும் குழல் மேல் விளைகள் ஒழுக- திரண்ட விருப்பத்தைத் தருமுலைகையுடைய வணிககுலப்பெண்கள் துளைகள்பொருந்திய இனிய வேய்க்குமுலி னிசையைப் போல வண்டுகள்பாடவும் கரியகூந்தலினின்றும் சுரக்குமதுச்சிந்தவும், துடங்கிவரும் மின் போல் அடைந்து கண்டார்கள் - (நிலவுலகின்மேல்) துவண்டிவரு மின்னலைப்போலச் சென்று தரிசித்தார்கள்.

எழுதற்கரிய நல்லெழில் வாய்ந்தபெண்கள் என்பார்பாட, ஒழுக துடங்கிவருமின்போலென இவ் பொருளுவமையணிதந்து கூறினார். (உஉ)

கண்டவடிவாற்றினைப்பதற்குக்கழிபேரன்புகாதல்வழிக் கொண்டுசெல்லவொருசார்தங்குணனுநாணமுதனான குமண்டியொருசார்மறுதலைப்பமனமுமுழன்றுதடுமாற வண்டிப்பெருமான்விளையாடற்கமையச்சூழ்ந்தாரமுதனையார்.

(இ-ள்.) கண்ட வடிவால் தினைப்பதற்கு - அவரைத் தரிசித்த திருவுருவத் தோடுகூடி அனுபவித்தற்கு, கழி பேர் அன்பு - எழுந்தமிக்க பெரியஅன்பு, காதல் வழிக்கொண்டு ஒருசார் செல்ல - (தமது மனத்தை) காமவிருப்பத்தின் வழியேகொண்டு ஒருபகலும் செலுத்தவும், ஒரு சார் தம் குணன் ஆம் நாணமுதல்நான்கும் மண்டி மறுதலைப்ப-ஒருபகலும் தமது குணமாகிய நாணமுதலியநான்கும் தம்முள் நிலைலங்கி முரணவும், மனமும் உழன்று தடுமாற-காதல்வழிச்சென்ற அம்மனமும் நிலை திரித்தடுமாறவும், அண்டிப் பெருமான் விளையாடற்கு அமுது அனையார் அமைய சூழ்ந்தார் - தேவப்பிரானாகிய அச்சோமசுந்தரக்கடவுள் திருவிளையாடல் செய்தற்குக்கடலிறேன்றிய அமுதபோன்ற வணிகர்குலப்பெண்கள்பொருந்தப் புறம்பில் மொய்த்தார்கள்.

ஆசைக்குக்காரணம் அன்பாதலால் அன்புகாதல் வழிக்கொண்டு செல்லவெனவும், காமமேலீட்டால் நாணமுதலிய நான்குணமும் நிலைலங்கும் ஆதலால் மறுதலைப்பளவும், அவைகலங்கியவழிமனம் ஒருவழிப்பட்டு நில்லாதாதலால் மனமுழு

முன்று தமோற எனவுங் கூறினார். நாற்குணங்களாவன நாணம், மடம், அச்சம், ப
யிர்ப்பு. (உக)

இரங்குமேகலைசிலம்பன்றியேனைய
விரும்பியகுழைதொடியின்செய்கண்டுகை
மருங்கிறச்சுமப்பினும்வளாகைக்கில்லெனி
னரும்பியமுலையினார்க்கழகுண்டாகுமோ.

(இ-ள்.) இரங்கு மேகலை சிலம்பு அன்றி - ஒலிக்குமேகலையுஞ் சிலம்புமல்
லாமல், எனைய விரும்பிய குழை தொடி யின் செய் கண்டுகை மருங்கு இற சுமப்பி
னும் - அவைஒழிந்த விரும்பப்பட்ட குண்டலமும் குடகமும் விளங்குங் கண்டுகையு
ம் ஆகிய இந்த வாபரணங்களை யிடைமுறியச் சுமந்தாலும், அரும்பிய முலையினார்க்
கு - தாமரை அரும்புபோல முகிழ்த்த தனங்களையுடைய பெண்களுக்கு, வளை கைக்
கு இல்லெனின் அழகு உண்டாகுமோ - வளையல் கைகளுக்கு இல்லையாயின் அழகு
ண்டாகுமோ (இல்லையென்றபடி.)

மங்கலஞ் செய்தற்குரியது வளையன்றி யேனையணியன்மையால் வளைகைக்
கில்லெனில் - அரும்பிய முலையினார்க் கழகுண்டாகுமோ என்றார். (உச)

செல்வநல்வணிகிரொஞ்செங்கைக்கேற்பன
நல்வளைதெரிந்திடுமென்றுநாய்கர்முன்
வல்வளரிளமுலைமகளிர்மின்னுமிழ்
கல்வளர்கடகமென்காந்தணீட்டினார்.

(இ-ள்.) செல்வம் நல்வணிகிர் - செல்வத்தையுடைய நல்லவணிகரோ, எம்
செய் கைக்கு ஏற்பன நல்வளை தெரிந்து இடும் என்று - எமது செவந்தகைகளுக்குப்
பொருந்தும் வளையல்களுள் நல்ல வளையல்களைத் தெரிந்து தெரிடுங்களென்று, நாய்
கர் முன் வல்வளர் இள முலை மகளிர்-வணிகித் திருக்கோலங் கொண்டுவந்த அச்சோ
மசந்தரக்கடவுள்முன் குதாடு கருவியைப்போல் குவிந்துவளர்ந்த இளமைதங்கிய
தனத்தையுடைய பெண்கள், மின் உமிழ் கல்வளர் கடகம் மென் காந்தள் நீட்டி
னார் - ஒளிவீசும் இரத்தினமழுத்திய கடகமணிந்த மெல்லிய காந்தண்மலர்போன்ற
கைகளை நீட்டினார்கள்.

கணந்தோறுங் காமமேலீட்டாற் றமது தேகம் படிப்படி மெலிந்து வருதலை
யொழிப்பீனோனும் பொருள்தோன்ற எம்செங்கைக் கேற்பன நல்வளைதெரிந்திடும்
எனப்பிறி தொருவகையார் கூறுதலால் பிறிதினுவற்சியணி. (உரு)

பண்டருகிளவியங்கயற்கட்பாவைகைத்
தண்டளிர்பற்றியதடக்கைமாதர்கைம்
முண்டகம்பற்றியேமுகிழ்த்துப்பல்வரி
வண்டுகளேற்றுவார்மையலேற்றுவார்.

(இ-ள்.) பண் தரு கிளவி அங் கயல் கண் பாவை கைதண் தளிர் பற்றிய த
டக்கை - இசையையொத்த சொற்களையுடைய அங்கயற்கண்ணியம்மையார் திருக்
காமாகிய தண்ணியதளினைத்தொட்ட நீண்டதிருக்கரத்தால், மாதர் கை முண்டகம்

பற்றியே முகிழ்த்து - வணிகரூலப்பெண்களின் கைத்தாமரைகளைப்பிடித்து முன்பு
நெரித்து, பல் வரி வண்டிகள் ஏற்றுவார் மையல் ஏற்றுவார் - பலவரிகளைபுடைய வ
ளையல்களைச் செறிப்பவர்போலக் காமமயக்குத தலைக்கேறச் செய்வார்.

ஆன்மாக்கள் தத்தம் வினைப்பயன்களை நுகர்ந்து பரிபாகம் அடைதற்பொரு
ட்டிப் பராசத்தி திருக்கரநொட்ட திருக்கரமெனபார் அங்கயற்கட்பாவை கைத்த
ண்டளிர் பற்றிய தடக்கையெனவும், அத்திருக்கரங்களால் முனிவர் பன்னியர் நு
கருஞ் சாபங்கழித்தருளுவர் என்பார் மாதர்கைம்முண்டகம் பற்றியேமுகிழ்த்து
மையலேற்றுவார் எனவுங்கூறினார். (உச)

புங்கவனிடெவளைபுடைத்துநீளவந்
தெங்களுக்கிடெவிலையிடுதிராலெனக்
கொங்கவிழ்பைங்குமுலெருத்தங்கோட்டிநின்
றங்கரநீட்டுவாராசைநீட்டுவார்.

(இ-ள்.) புங்கவன் இடுவளை புடைத்து நீளவந்து - வணிகரூலப்பெருமான்
இட்ட வளையலைத் தகர்த்துத் திரும்பவந்து, எங்களுக்கு இட இலை இடுதீர் என-எங்
களுக்குத் தொடுக்கவில்லை தொடுமென்று, கொங்கு அவிழ் பைங்குமுல் எருத்தம்
கோட்டி நன்று - மகரந்தம்பரந்த பசிய கூந்தல் சரிந்த பிடரை வளைத்து நன்று,
அங்கரம் நீட்டுவார் ஆசை நீட்டுவார் - அழகிய கைகளை நீட்டுவார்போலத் தமது
ஆசைப்பெருக்கினை நீட்டுவார்கள்.

முன்பு வளையல் தொடுக்கப்பட்ட பெண்களாதலால் பரிசுவின்பங்கருதி வ
ளையலைத்தகர்த்துத் தமதுருக்காட்டாது கரந்து கைநீட்டினராதலால் எருத்தங்கோ
ட்டி நின்றங்கரநீட்டுவார் என்றார். (உஎ)

எமக்கிடெமெமக்கிடெமெனப்பின்பற்றியே
யமைத்தடந்தோளினானங்கன்புங்களை
தமைத்துளைபடுத்தவோர்சார்பிலாமையாற்
கமைப்புறுநாண்முதல்காப்புநீங்கினார்.

(இ-ள்.) அமை தடம் தோளினார் - மூங்கிலையொத்த பருத்த தோளையுடைய
வணிகரூலப்பெண்கள், எமக்கு இடம் எமக்கு இடம் என பின்பற்றி - எமக்குத்தொ
டும் எமக்குத்தொடும் என்று ஒருவர்பின் ஒருவர் வந்து, அனங்கன் பூம் களை தமை
துளைபடுத்த ஓர் சார்பு இல்லாமையால்-மன்மதனது மலர்ப்பாணம் தம்மைத்தனைக்
க அதை நீக்குவதற்குத் தமக்கோர் பற்றுக்கோடி ல்லாமையால், கமைப்பு உறு நா
ண்முதல் காப்பு நீங்கினார் - தமக்குச்சார்பாயுள்ள நாண்முதலிய நாற்குணங்களின்
காவலினின்றும் நீங்கினார்கள்.

வளைவணிகர் பற்றுக்கோடாருப்பில் நாண்முதலிய நாற்குணங்களின் காவலி
னின்றும் நீங்கார் என்னும் பொருள் போதாலாற் குறிப்பெச்சம். (உஅ)

முன்னிடுவளையெலாங்குமலமுன்புருழ்ந்
தின்னவைபெரியவேறிடுமென்றிட்டபி
ன்னவ்வுமளையவையாகமீளவந்
தின்னமுஞ்சிறியவாவிடுமென்றேந்துவார்.

(இ-ள்.) முன் இவனை எல்லாம் சமூல - முன்பு தொடுத்த வளையலெல்லா ன்சோர, முன்பு சூழ்ந்து இன்னவை பெரிய - முன்பு சென்று சூழ்ந்து இப்போது தொடுத்த வளையல்கள் அளவிற் பெரியனவாயிருத்தலினால் (சுழன்றன) வேறு இடம் என்று - கையளவிற்கேற்ப வேறு வளையல் தொடுமென்று கூறி, இட்டபின்-தொடுத்த பின்பு, அன்னவும் அனையவே ஆக - அவ்வளையலு மத்தன்மையனவாகவே சோர, மீளவருது இன்னமும் சிறிய ஆக இடம் என்று எஃதுவார் - மீளவும் வந்து இவ்வளையலினுஞ் சிறியனவாகத் தொடுமென்று கையை நீட்டுவார். (உக)

பின்னரிவனைகளுஞ்சரியப்பேதுறு
முன்னெதிர்குறுகிநீர்செறித்தமொய்வளை
தன்னொடுகலைகளுஞ்சரிவதேயென
மின்னென துடங்கிறுவேனெடுங்கணார்.

(இ-ள்.) பின் இடம் வளைகளும் சரிய பேது உறு - பின்பு இட்ட வளையல்க ளும் அவ்வாறேசரியமயங்கி, முன் எதிர் குறுகி நீர் செறித்த மொய்வளை தன்னொடு- தம்முன்னே வந்து நீர் தொடுத்த நெருங்கிய வளையலொடு, கலைகளும் சரிவதே என - மேகலைகளுஞ் சரிவின்றதேயென்று, வேல் நெடும் கண்ணார் மின் என துடங் ணார் - வேல்போன்ற நீண்ட கண்களையுடைய வணிகருலப்பெண்கள் மின்னலைப்போ லத் துவண்டார்கள். (க௦)

இவ்வளைபோல்வனயாமுன்கண்டிலே
மெய்வளைவணிகிரிவ்வரியவெள்வளை
யெவ்வயினுள்ளவின்றினியவாகியெயம்
மெய்மயிர்பொடிப்பெழுவீக்கஞ்செய்தவே.

(இ-ள்.) மெய்வளை வணிகிரி - கூனிய சரீரத்தையுடைய வணிகரே, இ அரிய வெள்வளை எவ்வயின் உள்ள - இந்தப் பெறுதற்கரிய வெள்ளிய வளையல்கள் எவ்வி டத்துள்ளன, இன்று இனிய ஆகி எம் மெய் மயிர் பொடிப்பு எழ வீக்கம் செய்த - இன்று எங்கள் மனத்துக்கினியனவாகி எம்முடம்பிலுள்ள மயிர் முற்றும் புளிக்கக் காமப்பெருக்கைச் செய்தன, (அதனால்) இவ்வளை போல்வன யாம் முன் கண்டிலே ம் - இந்த வளையல்போன்ற வளையல்களை யாம் முன்பு ஒருபோதும் பார்த்திலேம்.

சிவபெருமான் பரிசுக்குந்தோறும் தமக்கு ஆராவின்பம் மேலிடுதலால் இவ் வளைபோல்வன யாமுன் கண்டிலேம் எனவும், வளையலுக்கு இக்குணமின்மையால் இவ்வரியவெள்ளை-எவ்வயினுள்ள எனவும் கூறினார்கள். (க௧)

நாளையும்வளையிடநண்ணுமிங்கென்பார்
கோள்வளைவிலையிதுகொண்டிபோமென்பார்
வாள்விழியிப்பினுவாங்கிக்கோடுமென்
றுளரியேறனாராடிப்போயினார்.

(இ-ள்.) நாளையும் வளை இட இங்கு நண்ணும் என்பார்-நாளேக்கும் வளையல் தொடுக்க இங்குவாரு மென்பார்கள், கோள் வளை விலை இதுகொண்டிபோம் என்பார்- நாங்கள் கொண்ட வளையலுக்குத் தகுமிது விளைப்பொருள் அதனைப் பெற்றுப்போ மென்று சிலர் கூறுவார், வாள் விழியிர் பின் நாள் வாங்கி கோடும் என்று - வாள்

போன்ற பிறழ்ச்சியையுடைய கண்ணையுடைய பெண்கள் பின்னாலில் வாங்கிக் கொள்வோமென்று கூறி, ஆள் அரி ஏறு அன்னார் ஆகி போயினார் - நரசிங்கத்துக் கோர் ஆண்சிங்கம்போன்ற வணிகப்பெருமானார் இவ்வாறு திருவிளையாடல் செய்து சென்றருளினார்.

பெருவிலைகொடுப்பின் நாஜையும் வளையிடவருவர் என்னுங் கருத்தால் வளை விலை விதுகொண்டுபோம் எனக்கூறினார்கள். (கஉ)

போயினவணிகர்தம்புடையின்மின்னெனப்

பாயினமகளிரும்பலருங்காணமுன்

மேயினவிண்ணிழிவிமானத்துள்ளொளி

யாயினதிருவுருவாகித்தோன்றினார்.

(இ-ள்-) போயின வணிகர் தம்புடையில் மின் என பாயின மகளிரும் பலரும் காண - சென்ற வணிகப்பெருமானாரும் தமது பக்கத்தில் மின்னலைப்போலப் பரவிய பெண்களு மேனையோரும் கண்டுவியக்க, முன் மேயின விண் இழி விமானத்துள் ஒளி ஆயின திரு உருவு ஆகி தோன்றினார்-முன்பு தாம் எழுந்தருளிய விண்ணுலகத்தினின்றவந்த இந்திரவிமானத்துள் ஒளிமயமாகிய திருவுருவமாகித் தோன்றியருளினார். (ககூ)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மட்டலம்புகோதையார்முன்வளைபகர்ந்தவணிகர்தாம்

பட்டிசைந்தவல்குளங்கைபாகராகுமெனவியந்

துட்டதும்புமுனவகைவெள்ளமுந்நெழுந்தகுமிழிபோற்

கட்டதும்புபுனவிலாழ்ந்துகளியடைந்தநகரொலாம்.

(இ-ள்-) மட்டு அலம்பு கோதையார் முன் வளை பகர்ந்த வணிகர் தாம் - தேன் சிந்து மாலையை அணிந்த பெண்கள் முன் வளையல் பகர்ந்த வணிகத்திருவுருவினர், பட்டு இசைந்த அல்குல் நங்கை பாகர் ஆகும் என வியந்து - செம்பட்டணிந்த அல்குலையுடைய உமாதேவியாரை இடப்பாகத்திலுடைய சோமசுந்தரர்க்கடவுளாமென்று அதிசயங்கூர்ந்து, உள் ததும்பும் உவகை வெள்ளம் உற்று எழுந்த குமிழிபோல்-மனத்துள் ததும்பிய ஆனந்தவெள்ளத்தில் பொருந்தி யெழுந்த குமிழியைப்போல, நகர் எல்லாம் கண் ததும்பு புனவில் ஆழ்ந்து களியடைந்த - நகரத்திலுள்ளோரெல்லாம் கண்களில் மொக்குளித்தெழுந்த ஆனந்தநீர் வெள்ளத்திலெழும்பிக் களிப்படைந்தார்கள்.

வளைபகர்ந்த வணிகர் தமக்கென வோருருவிலென்பார் பட்டிசைந்த வல்குல் நங்கை பாகராகும் எனவும், அவர் இவர்கள்பொருட்டு ஒருருக்கொடுவந்தனர் என்பார் விபந்து எனவும், அதனாற் பரவசமாயினார் என்பார் உட்டதும்பு முனவகை வெள்ளமுந்நெழுந்த குமிழிபோற் கட்டதும்புபுனவிலாழ்ந்து எனவுங் கூறினார். (.)

உருவிலாளியுடல்பொடித்தவொருவர்கூடலிருவரான்

மருவிலார்திருக்கைதொட்டுவளைசெறித்தநீர்மையாற்

கருவின்மாதராகிராய்கர்க்கன்னிமார்கண்மின்னுவேற்

பொருவில்காளையெனவரம்பில்புதல்வளைப்பயந்தனர்.

(இ-ள்.) உருவிலாளி உடல் பொடித்த ஒருவர் - மன்மதனுடைய சரீரத்தை நீறுபடுத்திய ஒருவரும், கூடல் இருவரால் மருவினார் - மதுரையி லெழுந்தருளிய பிரமவிஷ்ணுக்களால் தேடியறிதற்கரியவருமாகிய சோமசுந்தரக்கடவுள், திருக்கை தொட்டு வளை செறித்த நீர்மையால்-தமதுதிருக்கரங்களால் தொட்டு வளையல்தொ டித்த தன்மையால், நாய்கர் கன்னிமார்கள் கருவின் மாதர் ஆகி - வணிகர்குலப்பெ ண்கள் கருப்பம் வாய்ந்த பெண்களாய், பின்னு வேல் பொருவு இல் காளை என வ ராமபு இல் புதல்வனாகப் பயந்தனர் - விளக்காநின்ற வேலேந்நிய ஒப்பில்லாத முருக க்கடவுளைப்போல அளவில்லாத அழகுவாய்ந்த புத்திரர்களைப் பெற்றார்கள்.

ஒருபாகம் பெண்ணுருவாய்ந்தும் காமனைவென்றோர் ஆதலால் ஒருவர் என வும், இயற்கையிப்பற்றிக் கூட்டறிவிப்பாதவராதலால் காமவயத்தினராய்ச் சு ட்டறிவிப்பட்ட பிரமவிஷ்ணுக்களால் அறிதற்கரியராதலால் இருவரால் மருவினார் எனவும், ஆன்மாக்கள் கருதி யாங்கருள்பவராதலால் திருக்கைதொட்டு வளைசெறி த்தநீர்மையால் வரப்பில்புதல்வரைப்பயந்தனர் எனவும் கூறினார். (கரு)

பிறந்தமைந்தரளவிறந்தபெருமைகொண்டபெருமிதஞ்
சிறந்தவீரமாற்றலேற்றதிறல்புனைந்துவைகினார்
மறந்ததும்புவேனெடுங்கண்வணிகமாதர்சிறிதுநா
டுறந்தரன்னருளடைந்துதுணையடிக்கண்வைகினார்.

(இ-ள்.) பிறந்தமைந்தர் அளவு இறந்த பெருமை கொண்ட பெருமிதம் சிற ந்த வீரம் ஆற்றல் ஏற்ற திறல் புனைந்து வைகினார் - பிறந்த புத்திரர்கள் வரம்புகட ந்த பெருமைபுக பெருமிதத்தையும் சிறந்த ஆணமையையும் வன்மையையும் தக்க வெற்றியையும் சூழ வசுத்தார்கள், மறம் ததும்புவேல் டெடும் கண் வணிக மாதர் சிறிது நாள் துறந்த - கொலைத்தொழில்மிக்க வேல்போன்ற நீண்டகண்களையுடைய வணிககுலப்பெண்கள் சிறிதுநாள் கழித்து, அரன் தன் அருள் அடைந்து துணை அ டிக்கண் வைகினார் - சிவபெருமானுர்திருவருளைப்பெற்று அத்திருவருள்வழித்தாய் அவரது இரண்டிதருவடி சிழற்சார்பில் கலந்தார்கள்.

அநாதிமுத்த சிவபெருமானார் திருவுருப்பொலிவில் காமமிக்க பெண்கள் பெ ற்ற புதல்வர்களாதலால் அளவிறந்த பெருமிதம் சிறந்த வீரமாற்றலேற்றதிறல்புனை ந்துவைகினார் எனவும், அவர் தமதுகரந்தொட்ட பரிசுதிக்கையால் திருவருளடைந் தனராதலால் அரன்றருளடைந்து எனவும், அத்திருவருட்சார்பால் பாழுத்திய டைந்தனராதலால் துணையடிக்கண்வைகினார் எனவுல்கூறினார். (கரு)

வளையல்விற்ப்படலம் முற்றிற்று.

—*—

ஆகப்பாயிரம் உள்படத் திருவிருத்தம் - கருதுக.

முப்பத்துமூன்றாவது அட்டமாசித்தியுபதேசித்தபடலம்.

எழுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

கொத்திலங்குகொன்றைவேயந்தகூடலாதிமாடரீன்
பத்தியம்பொன்மறுகணைந்துவளைபகர்ந்தபரிசுமுன்
வைத்தியம்பினாயிக்கமாதர்வேண்டவட்டமா
சித்திதந்ததிறமயினித்தெரிந்தவாறுசெப்புவாம்.

(இ-ள்.) இலங்கு கொன்றை கொத்து வேயந்த கூடல் ஆதி - விளங்காரின்
ற கொன்றையினது பூங்கொத்துச் சூடிய மதையிலெழுந்தருளிய சோமசுந்தரக்க
டவுள், நீள் மாடம் பத்தி அம் பொன் மறுகு அணைந்து - ஓங்கிய மாடபந்திகளையு
டைய அழகிய பொற்பாசமமைந்த அம்மதுணைத் திருநகர்வீதியிற்சென்று, வளைபக
ர்ந்த பரிசு முன் வைத்து இயம்பினும் - வுளையல்வற்ற திருவிளையாடலை முன்னெடு
த்துக்கூறினும், இயக்க மாதர் வேண்ட - யகூஸ்திரீகள் குறையிரக்க, அட்டமா சி
த்தி தந்த திறம் - அட்டமாசித்தியருளிய திருவிளையாடலை, இனி தெரிந்த ஆறு செ
ப்புவாம் - இனித் தெரிந்த அளவிற கூறுவாம்.

செல்வமலிந்த திருவீதியென்பார் அம்பொன்மறுகென்றார். (க)

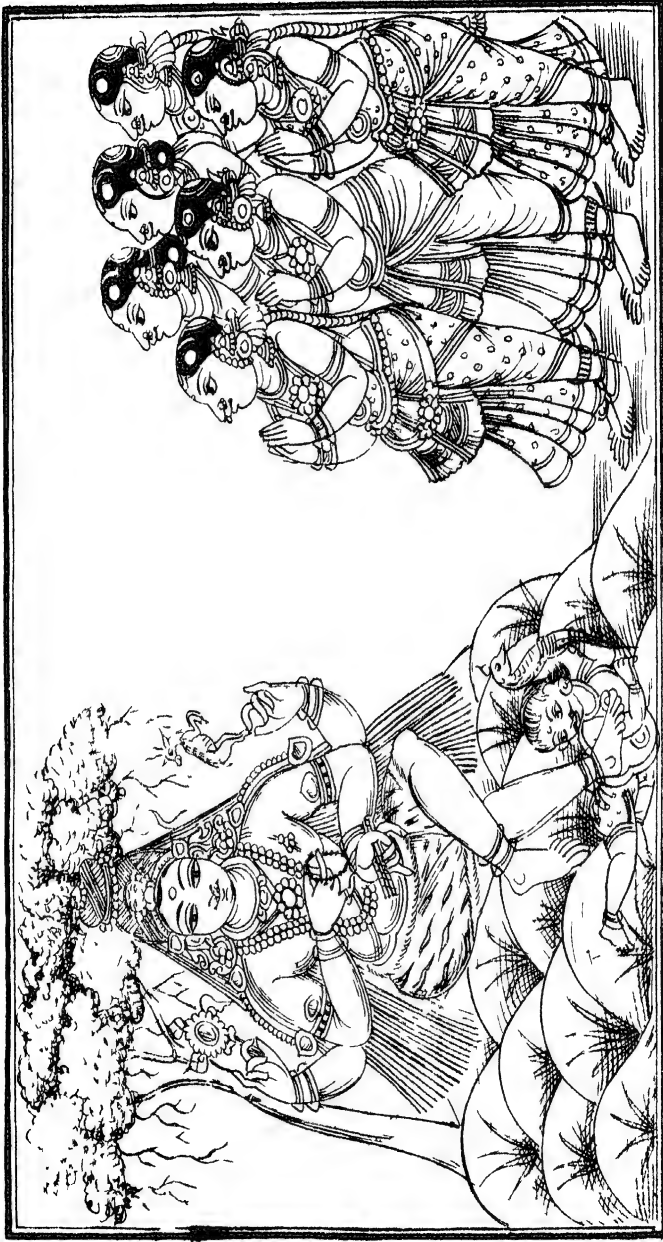
மின்னலங்கல்வாகைவேல்விழுப்பெருங்குலத்தினிற்
றென்னவன்றனானே நேமிதிசையெலாமுருட்டுநாண்
முன்னவைகலூழிதோறுமோங்குமொய்வளைக்கணை
மன்னுதல்பராரையாலமிழன்மருங்குமறைமுதல்.

(இ-ள்.) மின் வாகை அலங்கல் வேல் - மின்னலையொத்த வெற்றிமாலையை
ச்சூடிய வேலையேந்திய, விழு பெரும் குலத்தினில் - மேன்மைமிக்க பாண்டியர்மா
பிற்றேன்றிய, தென்னவன் தன் ஆணை நேமி திசை எல்லாம் உருட்டும் நாள்-குல
பூடணபாண்டியன் தனது ஆக்கினசுக்கரத்தை எல்லாத்திசைகளிலுஞ் செல்லச்செ
லுத்துக்காலத்தில், முன்ன வைகல் ஊழி தோறும் - கழிந்த பொழுதாகிய ஊழிக்
காலத்தோறும், ஒக்கும் மொய் வளைக்கண் - சிந்தி சிந்தி ஒக்கும் வலிய கயிலையி
ன்கண், மன்னு தன் பராரை ஆலம் கிழல் மருங்கு - நிலைபெற்ற தமது பருத்தணை
யுடைய கல்லாலமரத்தினிழலின்கீழ், மறை முதல் - வேதத்திற்கு முதல்வாகிய சி
வபெருமானார்.

பிரமன் முதலியோர் பதங்கள் அழித்தருளிய காலம் திருக்கயிலை வளர்ச்சிக்
ருளிய காலமாதலின் அக்காரணத்தால் கயிலையென்பார் முன்னவைகலூழிதோறு
மோங்குமொய்வளையென்றார் “ ஊழிதோறுழி முற்றுமுயர் பொன்னொடித்தான்ம
லையே ” என்ற ஆளுடையநம்பிகளருளிய திருப்பாசுரத்தாறுணர்க. (உ)

அடுப்பமாசில்வெள்ளிவெற்பருகிருக்குமரகதங்
கடுப்பவாமயிசையிருந்துகனகவெற்பன்மகளுனும்
வடுப்படாதகற்பினுண்மடித்துவெள்ளிலைச்சுருள்
கொடுப்பேசேசமுதுபோககுரவனுகிவைகினுன்.

அட்டமாசித்தியுபதேசித்ததிருவ்வளயாடல்,

(இ-ள்.) மாச இல் வெள்ளி வெற்பு அருகு அடிப்ப - களங்கமில்லாத வெள்ளிமலையினருகில் பொருந்த, இருக்கும் மரகதம் கடுப்ப - இருக்கு மரகதத் திரட்சியையெயர்ப்ப, வாமம் மிசை இருந்து - இடப்பாகத்திலிருந்து, கனக வெற்பன் மகள் என்னும்-மலையனாயன் புத்திரியாராகிய, வடிப்பாத கற்பினாள் - மறுவல்லாத கற்பையுடைய உமாதேவியார், வெள்ளிலை சுருள் மடித்து கொடுப்ப - வெற்றிலைச் சுருள் மடித்துக்கொடுக்க, நேசம் ஊறு போகம் குரவன் ஆகி வைகினான் - அன்புமிக்க போககுருமூர்த்தமாகி எழுந்தருளியிருந்தனர்.

இறைவன் கொண்டருளுந் திருவுருவங்களில் இத்திருவுருவம் போகவுருவம் ஆதலால் வடிப்பாதகற்பினாள் மடித்து வெள்ளிலைச் சுருள்கொடுப்ப எனவும், ஆன்மாக்களுக்குப் போகம் அருளுதலும் அதுக்கிரகமாதலால் போககுரவனாகி எனவுவகூறினார். (ங)

பிருங்கிநந்தியே முதல்பெருந்தகைக்கணத்தரு
மருங்கிருந்தசனகனுதிமாதவத்தர்நால்வரு
மொருங்கிறைஞ்சியுண்ணவுண்ணவமுதமுதுசிவகதைக்
கரும்பருந்தவாய்மலர்ந்துகருணைசெய்யுமெல்லவாய்.

(இ-ள்.) பிருங்கிநந்தி முதல் பெருந்தகை கணத்தரும் - பிருங்கிநந்தி நாயனார்முதலிய பெருந்தன்மையையுடைய சிவகணத்தலைவரும், மருங்கு இருந்த சனகன் ஆதிமாதவத்தர்நால்வரும்-அருகிலிருந்த சனகர் முதலிய பெரிய நான்குதபோதனர். னும், ஒருங்கு இறைஞ்சி-ஒருசேர வணங்கி, உண்ண உண்ண அமுதம் ஊறு சிவகதை கரும்பு அருந்த (செவியென்னும் வராயல்) உண்ணுந்தோறும் அமுதமுற் றெடுக்கும் சிவகதையாகிய கரும்பினைத்தின்ன, வாய் மலர்ந்து கருணைசெய்யும் எல்லைவாய் - தமதுதிருவாய்மலர்ந்து திருவருள்செய்யுங் காலையிள்.

பருகுந்தோறுந் தெவிட்டுதலின்மையால் உண்ண வுண்ண வெனவும், ஏனக் கரும்புபோலன்றி முற்றும் ஆராவின்பஞ் சரத்தலால் அமுதமுறும் எனவும், என அடைகொடுத்துச் சிவகதைக்கரும்பு என்றருவகஞ்செய்தார், உண்ண வுண்ண பன்மைப்பொருளில் வந்த அடுக்கு. (சு)

பௌவமுழ்குசூர்தடிந்தபாலனுக்குமுலைகொடுத்த
தெவ்வமாயவினைகடரியக்கமாதரறுவருந்
தெய்வநீறுமுழுதணிந்துசெய்யவேணிகண்டுகைச்
சைவவேடமாதவந்தரித்துவந்துதோன்றினார்.

(இ-ள்.) பௌவம் முழ்கு சூர்தடிந்த பாலனுக்கு - கடலி லொளித்த சூரபன் னுயிர்வாங்கிய முருகக்கடவுளுக்கு, முலை கொடுத்து எவ்வம் ஆய வினைகள் தீர்-முலைப்பாலாட்டித் துன்பமாகிய இருவினைத்தொடக்கின்ற நீங்கிய, இயக்கமாதர் அறுவரும் - யக்ஷஸ்திரிகள் ஆறுபேரும், தெய்வம் நீறு முழுது அணிந்து - தெய்வத்தன்மையையுடைய திருநீற்றைத் தமதுமேனிமுற்றும் பூசி, செய்ய வேணிகண்டுகை - செவந்தசடையும் உருத்திராக்ஷண்கையுமாகிய, சைவம் வேடம் - சைவவேடத்தையுடைய, மாதவம் தரித்து வந்து தோன்றினார் - பெரியதவத்தைமேற்கொண்டவந்து தோன்றினார்கள்.

குறையிரந்த இத்திரன்முதலியோர் துன்பநீங்குதற்பொருட்டுத் தந்தருளிய மூர்த்தமாதலால் முலைகொடுத்தெவ்வ மாயவினைகடர் என்றார். (டு)

மந்திரச்சிலம்பலம்புமலரடிக்கண்வந்திசெய்
தெந்தையட்டசித்திவேண்டுமெங்களுக்கெனத்தொழர்
வந்தளிர்க்கையவிரப்பவண்ணன்மடித்தலர்
தந்திருக்குமாதையங்கைசுட்டியிதுசாற்றும்மால்.

(இ-ள்.) மந்திரம் சிலம்பு அலம்பு - வேதச்சிலம்பொலிக்கும், மலர் அடி கண் வந்தி செய்து - தாமரைமலர்போன்ற திருவடி யை வணங்கி, எந்தை - எமதுதந்தையே, எங்களுக்கு அட்ட சித்தி வேண்டும் என தொழர் - எங்களுக்கு அட்டமாசித்திவேண்டுமென்று வணங்கி, அம் தளிர் கையவர் இரப்ப - அழகிய தளிர்போன்ற, கையையுடைய அம்மாதர்கள் குறையிரப்ப, அண்ணல் - சிவபெருமானார், தன்மடித்தலம் தந்திருக்கும் மாதை - தமது மடித்தலத்தி லெழுந்தருளிய உமாதேவியாரை, அம் கை சுட்டி ஈது சாற்றும் - அழகிய திருக்கரத்தினுள்சுட்டி இதனைக்கூறியருள்கின்றார்.

வேதம் மந்திரவடிவாயிருத்தலால் மந்திரச்சிலம்பலம்பும் என்றார். இரண்டனுருபு நிற்குமிடத்து ஏழனுருபு நின்றது உருபுமயக்கம். (சு)

அறுசேரடியாகிரியவிருத்தம்.

அலர்பசும்பொலங்கொம்பன்னவணங்கிவணிறைவாலெங்கு
மலர்பராசத்தியாகிமகேசையாயணிமாலாதிப்
பலர்புகழ்சித்தியெட்டும்பணிந்துகுற்றேவல்செய்யுஞ்
சிலநியராகிசூழ்ந்துசேவகஞ்செய்யவையும்.

(இ-ள்.) அலர் பசும் பொலம். கொம்பு அன்ன அணங்கு இவள் - மலர்ந்தபடிய பொற்கொம்பையொத்த இந்த உமாதேவி, நிறை வால் எங்கும் மலர் பராசத்தியாகி மகேசையாய் - எமது நிறைவால் எங்கும் வியாபித்த பராசத்தியாகியும் மகேசையாகியும், அணிமா ஆதி பலர் புகழ் சித்தி எட்டும் - அணிமாமுதலிய பலரும்புகழும் அட்டமாசித்திகளும், பணிந்து குற்றேவல் செய்யும் சிலநியர் ஆகி சூழ்ந்து சேவகம் செய்ய - வணங்கிக் குற்றேவல்செய்யும் தாநியராகி இடைவிடாதகுழந்து தமக்குரிய பணிகளைச் செய்யாநிற்க, வைகும் - இருக்கின்றனர்.

பராசத்தியுடம்பாகப் பரசிவநிற்கையால் அப்பரசிவத்தின்நிறவே அச்சத்தியினிறைவாதலால் அணங்கிவணிறைவாலெங்கு மலர்பராசத்தியாகி யெனவும், அச்சத்தியே யான்மாக்களுக்குப் பாகம்வருவித்துத் தமதுதிருவடியிற் கூட்டுகைக்குத் திரோதாயிச்சத்தியாய் நிற்கையால் மகேசையாய் எனவுங் கூறினார் “எத்திறனின்றுணைசனத்திறமவருநிற்பள்” எனவும் “அதுபரிந்து - நாகமா நகிமதியம்பொதிசுடையானடியே - நனுகும்வகைகருணையிசையக்குந்தானே” எனவும் வரும் ஏதக்களாலுணர்க. (எ)

இவனேநீர்சிந்தித்தான்முன்னிட்டடியவினையைநீக்கித்
தவலருஞ்சித்தியெட்டுந்தருமெனக்கருணைபூத்துச்
சிவபரஞ்சோதியெட்டுச்சித்தியுந்தெளித்தல்செய்தா
னவரதுமறந்தாரும்மையாழ்வினைவலத்தான்மன்னே.

(இ-ள்.) இவனை நீர் சிந்தித்தால் - இவ்வுமாதேவியை நீர் சிந்திக்கில், முன் ஈட்டிய வினையை நீக்கி - முன்பு நீங்கள் தேடிய இருவினைத்தொடக்கையும் நீக்கி, தவல் அரும் சித்தி எட்டும் தரும் என - கெடுதலிலலாத அட்டமாசித்திகளையுந் தருவாளென்று, கருணை பூத்து - திருவருள்செய்தருளி, சிவபரம் சோதி - சிவபெருமானார், எட்டி சித்தியும் தெளித்தல் செய்தான் - அட்டமாசித்திகளையு முபதேசித்தருளினார், உம்மை ஆழ்வினை வலத்தால் - முற்பிறப்பிற்செய்த கடிய போகடூவன்மையால், அவர் அது மறந்தார் - அப்பெண்கள் அச்சித்திகளை மறந்தார்கள்.

முன்னீட்டியவினை என்றமையால் உம்மையாழ்வினைவலத்தால் என்றார். (அ)

செழுமதிப்பிளவுவேய்ந்ததேவுமக்குற்றநோக்கி
முழுமதிமுகத்தினுரைமுனிந்துநீர்பட்டமங்கைப்
பழுமரமுதலஞ்ஞானப்பாறையாய்க்கிடமினென்னக்
கழுமலுற்றவர்தாழ்ந்தென்றுகழிவதிச்சாபமென்றார்.

(இ-ள்.) செழுமதி பிளவு வேய்ந்த தேவும் - ஒளிவீசும்பிறையை அணிந்த சிவபெருமானாரும், அக்குற்றம் நோக்கி - அப்பிழையைநோக்கி, முழுமதி முகத்தினுரை முனிந்து - பூரணசந்திரனையொத்த முகத்தையுடைய பெண்களைக்கோபித்து, நீர்-நீங்கள், பட்டமங்கை பழுமரம் முதல் - பட்டமங்கையென்னுந்தலத்திலுள்ள ஆலமரத்தினடியில், அஞ்ஞானம் பாறையாய் கிடப்பின் என்ன - கருங்கற்பாறையாய்க்கிடங்கொன்று சபிக்க, கழுமல் உற்றவர் தாழ்ந்து என்று கழிவது இச்சாபம் என்றார் - (சாபமேற்றுத்) துன்பமுற்ற அப்பெண்கள் அஞ்சிவணங்கி எப்பொழுது கழிவது இந்தச்சாபமென்று வினவினார்கள்.

நிக்கிரகித்தலுங் குற்றந்தீர்த்தற்பொருட்டாதலால் அக்குற்ற நோக்கி முனிந்து எனவும், அதன்தீர்வு பாறையாய்க்கிடத்தலாதலால் அஞ்ஞானப்பாறையாய்க்கிடப்பின் எனவும்கூறினார். அஞ்ஞானம் ஒன்றும் அறியாமை யாதலால் கருங்கல் என்றும் “நிக்கிரகங்கடானும் நேசத்தாலேசன்செய்வன், அக்கிரமத்தாற்றும்மடித்துத்தீர்த்து” எனவரும் எதுவாவுணர்க. (க)

இப்படிக்கருங்கலாகிக்கிடத்திராயிரம்யாண்டெல்லைக்
கப்புறமதுநானின்றுமடுத்துமைத்தொடுத்தசாபத்
துப்பறநோக்கிதுங்கடொல்லுருநல்விச்சித்தி
கைப்படுகனிபோற்காணக்காட்டுதும்போதினொன்றான்.

(இ-ள்.) இப்படி கரும் கல் ஆகிக்கிடத்தீர் - இவ்வாறு கருங்கற்பாறையாய்க்கிடப்பின்கள், ஆயிரம் யாண்டு எல்லைக்கு அப்புறம் - ஆயிரந்தேவருடவளவுக்கப்பால், மதுரை நின்றும் அடுத்து-மதுரையினின்றும் நாம்வந்து, உம்மைதொடுத்த சாபத்துப்பு அறநோக்கி - உம்மைவிடாதுபற்றிய சாபத்தின்வன்மைகெடக் கடைக்கணித்து, நங்கள் தொல் உரு நல்வி - உங்களை பண்டையவருவத்தைக்கொடுத்து, சித்திகை படுகனிபோல் காண காட்டும் - அட்டமாசித்திகளை உள்ளங்கையிற் பொருந்திய ரெல்லிக்கனிபோல ஐயமறத்தெளிவத்தெளிவிப்போம், போதீர் என்றான் - பேசுமின்களென்று விடையருளினார்.

தாம்வந்தருளும் பரிக்கிரகத்துக்குக் கருங்கலாய்க்கிடத்தல் காரணம் என்பார் ஆயிரம்யாண்டெல்லைக் கருங்கலாய்க்கிடத்தீர் எனவும், அப்பால் யாம் வந்தரு

ருவம் என்பார் தொல்லுருநல்கிச் சித்திகைப்படு கனிபோற் கரணக்காட்டுதும் என வுக்கூறினார். கைப்படுகனியெனப் பொதுப்பட்டக்கூறினானும் புறத்திலுள்ளவரை அகத்திலு முள்ளதெனவுணர்த்தற்கு உள்ளங்கை நெல்லிக்கனியாதலால் உள்ளங் கையிற்பொருந்திய நெல்லிக்கனியென்றும் “பட்டமங்கையிற்பாங்கையிருந்தம், கட்ட மாகித்தியருளியவதுவும்” எனவரும் உண்மைத்திருவாக்காவுணர்க. (க௦)

வஞ்சிவிருத்தம்.

கொடியனார்களாறுவரு, நெடியவாநிமிர்ந்துகார்
படியும்பட்டமங்கையர, லடியிற்பாறையாயினார்.

(இ-ள்.) கொடி. அன்னார்கள் அறுவரும்-பூங்கொடியையொத்த ஆறுபெண்க ளும், நெடியவான் நிமிர்ந்து - பரந்தவிண்ணுலகமட்டு முயர்ந்தோங்குதலால், கார் படியும் பட்ட மங்கை ஆல் அடியில் - மேகந்தவழும் பட்டமங்கையிலுள்ள ஆலம ரத்தினடியில், பாறையாயினார் - கருங்கற்பாறையாய்க்கிடந்தார்கள்.

நிமிர்ந்து காரணப்பொருளில்வந்த வினையெச்சம்.

(கக)

கதிர்கலம்பெய்காட்சிபோ, லுத்திர்பழத்தினுடலெலாம்
புதைபடக்கிடந்தனர், மதாரிததடங்களுர்.

(இ-ள்.) மதர் அரி தடம் களுர் - மதர்த்த செவ்விர்பரந்த விசாலித்தகண்க ளையுடைய பெண்களாறுவரும், கதிர்கலம் பெய் காட்சிபோல் - விளங்கும் ஆபரண த்தையணிந்த காட்சியைப்போல, உதிர் பறத்தின் - ஆலமரத்தினின்றும் உதிர்ந்த பழங்களால், உடல் எல்லாம் புதைபடக் கிடந்தனர்-தமது சரீரமுற்றும் புதைபடக் கருங்கற்பாறையாய்க் கிடந்தார்கள்.

ஆலம்பழம் செந்நிறமாசலால் பதுமராகியிழைத்த ஆபரணம் என்பார் கதிர் கலம்பெய் காட்சிபோல் என்றார்.

(கஉ)

பருவமாயிரங்கழிந், தொருவமாடமதுரையெங்
குரவனெண்குணத்தினுன், திருவுளந்திரும்பினுன்.

(இ-ள்.) ஆயிரம் பருவம் கழிந்து ஒருவ - ஆயிரம்வருடஞ்சென்றொழியு, மா டம் மதுரை எம் குரவன் என் குணத்தினுன் - மாடங்கனெருங்கிய மதுரையிலே முந்தருளிய எமது ஆசிரியரும் எட்டுக்குணங்களை யு முடையவருமாகிய சோமசுந் தரக்கடவுள், திரு உளம் திரும்பினுன் - தமது திருவுளந்திரும்பியருளினார்.

என்குணங்களாவன பாதந்திரானுகாது சுதந்திரனாயிருத்தலில் தன்வயத்த னாதலும், விசுத்ததேகியாதலில் தாயவுடம்பினனாதலும், நிராமயான்மா ஆதலால் இயற்கையுணர்வினனாதலும், சர்வஞ்ஞத்துவமுடைமையால் முற்றமுணர்த்தலும், அ நாதமுத்தத்தன்மையுடைமையால் இயல்பாகவே பாசங்களினீங்குதலும், அலுத்த சத்தியுடைமையால் பேரருளுடைமையும், அநந்தசத்திகளுடைமையால் முடியிலா ற்றலுடைமையும், பூர்த்தியுடைமையால் வரம்பிலின்பமுடைமையுமாம். (கக)

தன்னதிச்சைகொண்டதோ, நின்னருட்குரவனு
யந்நெடுங்கலாயினார், முன்னர்வந்துதோன்றினுன்.

(இ-ள்.) தன்னது இச்சை கொண்டது - தமதிச்சையாற் கொண்டருளிய, ஓர் இன் அருள் குரவன் ஆய் - ஒப்பில்லாத இனிய ஞானசாரியராய், அ நெடுங்

கல் ஆயினார் முன்னர்வந்து - அந்த நெடிய கருங்கற்பாறையாசிய பெண்கள்முன் வந்து, தோன்றினான் - திருவருக்கொண்டு தோன்றியருளினார்.

சுதந்திரனாதலால் தன்ன திச்சைகொண்டது என்றார். (கச)

இருட்டதும்புகோதையார், மருட்டதும்புவினைகெட
வருட்டதும்புகண்ணினார், மெருட்டதும்பநோக்கினான்.

(இ-ள்.) இருள் ததும்பு கோதையார் - அந்தகாரத்தையொத்த கூந்தலையுடைய பெண்களது, மருள் ததும்பு வினைகெட - அவிச்சைநிறைந்த கன்மமலங்கெட, அருள் ததும்பு கண்ணினால் - திருவருணிறைந்த திருக்கண்களால், தெருள் ததும்ப நோக்கினான் - திருவருண்ணானமேலிடப்பார்த்தருளினார்.

கன்மமலம்போக முறுத்ததற்கு முதர்காரணமாய் நின்றலால் மருட்டதும்பு வினையெனவும், அவ்வினைக்கேடு அருணோக்காலதலால் வினைகெடநோக்கினான் எனவுங்குறினார். (கரு)

அடிகளோக்கவம்புயங், கடிக்கொணெய்தல்காந்தள்பைங்
கொடிகொண்முல்லைகுமுதமேற், படியப்பூத்தபாறையே.

(இ-ள்.) அடிகள் நோக்க - சிவபெருமான் பார்த்தருள். அம்புயம் கடிகொள் நெய்தல் காந்தள் - தாமரைமலரும் வாசமிக்க குவளைமலரும் காந்தள்மலரும், பைங் கொடிகொள் முல்லை குமுதம் - பசியகொடியாகப்பட்டந்த முல்லையும் ஆம்பல் மலரும், மேல்படிய - தம்மேற்பொருந்த, பாறை பூத்த - அக்கருங்கற்பாறைகள் பூத்தன.

அம்புயம் நெய்தல் காந்தள் முல்லை குமுதம் என்னும் உவமானச்சொற்களால் முகம் கண்கை பல் வாய் என்னும் உபமேயங்களை யிலக்கணையாகச்சொல்லுதலால் உருவகவுயர்வு நவீற்சியணி. (கசு)

தாக்கவேதகந்திரும், பாக்கமுற்றபொன்னென
நீக்கமற்றவிருண்மல, வீக்கமற்றுவிட்டதே.

(இ-ள்.) இரும்பு-இரும்பானது, தாக்கு அ வேதகத்து - தாக்கிய அவ்வேதகத்தினால், ஆக்கம் உற்ற பொன் என - ஆகிய பொன்னைப்போல, நீக்கம் அற்ற இருள் மலம் வீக்கம் - (நெல்லின் உயிபோல) நீங்குதலில்லாத ஆணவமலவீக்கம், அற்றுவிட்டது - கழன்றது.

அடிகளோக்க என்பது இங்குக்கூட்டப்படுதலால் அருளோக்கம் வேதகமாகவும், இரும்பு மாசுகழிந்து பொன்னாதல்போல ஆணவமாசுகழிந்து ஆன்மா திருவருள்வசத்ததாகவும் நின்றவென்பபொருள்கொள்க. (கசு)

நிறையுமன்பெனுந்நதி, பொறையெனுங்கரைகடந்
திறைவனின்னருட்கடற், றுறையின்வாய்மடுப்புவே.

(இ-ள்.) நிறையும் அன்பு என்னும் நதி - நிறைந்த அன்பென்னுநதி (பெருகி) பொறை என்னும் கரை கடந்து - பொறுமைபென்னும் கரையைக்கடந்து, இறைவன் இன் அருள் கடல் துறையின்வாய்-சிவபெருமானுருடைய இனியதிருவருளென்னும் கடற்றுறையில், மடுப்பு-கலந்துபாய,

நதிமுதலியவை யிகை குறைவின்றிச் சமனாச்சொல்லுதலால் அவையி
லொற்றுமையுருவகவணி. (கஅ)

எழுந்திறையடிக்கணே, யழுந்துநேசமொடுதவக்
கொழுந்தனர்களா ஸவரும், விழுந்திறைஞ்சினாரோ.

(இ-ள்.) தவம் கொழுந்து அன்னார்கள் அறுவரும் எழுந்து - தவக்கொழுந்
தையொத்த ஆறுபெண்களும் எழுந்து இறை அடி கண் அழுந்து நேசமொடு - சிவ
பெருமானார் திருவடியிலழுந்திய அன்பேரீடு, விழுந்து இறைஞ்சினார் - தண்டாகார
மாக விழுந்துவணங்கினார்கள் (கக)

சூமரற்கூட்டுமிளமுலை, ஈழமையொப்பார்கள் சென்னிமே
லமலச்சோதியங்கையான், கமலப்போது சூட்டினான்.

(இ-ள்.) சூமரற்கு ஊட்டும் இளம் முலை உமை ஒப்பார்கள் - முருகக்கடவு
ளுக்கூட்டிய இளமைதங்கிய தனத்தையுடைய உமாதேவியாரையொத்த பெண்க
ளுடைய, சென்னிமேல் - சிரத்தின்மேல், அமலம் சோதி - சிவபெருமானார், அம்
கையாம் கமலம் போது சூட்டினான் - தமது திருக்கரமாகிய தாமரைமலரைச்சூட்டி
அருளினார்.

சட்சுதிட்சையால் கன்மமலத்தினின்றி நீக்கிப் பாராத்துவவாதனையொழித்
தற்பொருட்டுப் பரிசுதிட்சைச்செய்தாரொன்பார் அங்கை யாங்கமலப்போது சூட்டி
னார் எனவும், சோதியமமாக்குதற்பொருட்டுத் தாம் சோதியாயிருந்தார் என்பார்
அமலச்சோதியெனவுக்கறினார். (உ0)

சித்தியெட்டுமந்நலார், புத்தியிற்றொருத்தவே
கைத்தலத்திலவைத்ததோர், முத்தெனத்தெருட்டுவான்.

(இ-ள்.) சித்தி எட்டும் - அட்டமாசித்திகளையும், அந்நலார் புத்தியில் கொ
ளுத்த - அப்பெண்களது அறிவிற்பொருந்த, கை தலத்தில் வைத்தது - உள்ளங்கை
யிலேந்திய, ஓர் முத்து என தெருட்டுவான் - ஒரு முத்தைப்போலத் தெளிவித்த
ருள்வார்.

முத்தின் வலை வரம்பறுக்கக் கையிலேந்துவதுபோல அட்டமாசித்திகளும்
பதியத்தேற்றினார் என்பார் கொளுத்த கைத்தலத்தின் வைத்ததோர் முத்தெனத்தெ
ருட்டுவான் என்றார். சித்தியெட்டு முன்பின்னாக மாறித்தொக்க பண்புத்தொகை
பையரவல்குல் என்றார்போலவந்தது. (உக)

அறுநீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அணிமாமகிமா விலகிமாவரியகரிமா பிராத்திமலப்
பிணிமாசுடையோர்க்கடைவரியபிராகாமியமீசத்துவமெய்
துணிமாயோர்க்கெளியவசித்துவமென்றெட்டாமிவைபுளக்கண்
மணிமாசுறுத்தோர்விளையாட்டின்வகையாமவற்றின்மரபுரைப்பாம்.

(இ-ள்.) அணிமா மகிமா இலகிமா - அணிமாவும் மகிமாவும் இலகிமாவும்,
அரிய கரிமா பிராத்தி - பெறுதற்கரிய கரிமாவும் பிராத்தியும், மலம் பிணி மாசு உ
டையோர்க்கு அடைவு அரிய பிராகாமியும் ஈசத்துவம் - மலபத்தமாகிய களங்கத்

தையுடையவர்க்கு அடைதற்கரிய பிராகாரியமும் ஈசத்துவமும், மெய் துணிமாயோகர்க்கு எளிய வசித்துவம் என்று எட்டாம் - உண்மையைத் துணிந்த பெரிய யோகிகளுக்கு எளியவசித்துவமுமென்றுசித்தி எட்டுவகைப்படும், இவை - இவ்வெட்டும், உளம் கண் மணி மாசு அறுத்தோர் விளையாட்டின் வகையாம் - மனத்தில் கரியகளக்கத்தையறுத்த பெரியோர் திருவிளைபாடலின்வகையாம், அவற்றின் மரபு உரைப்பாம் - அவ்வெட்டுச்சித்திகளின் முறைகளைக்கூறுவாம்.

ஈசத்துவமீ என்பதற்கு ஈசுதையெனவும், வசித்துவம் என்பதற்கு வசிதை யெனவுகூறுவர். (உஉ)

அறவுஞ்சிறியவயிர்தொறுந்தான் பரமகாட்டையணுவாய்ச்சென்று
றுறையுஞ்சிறுமையணிமாவா முவரிஞாலமுதன்மேலென்
றறையுஞ்சிவாந்தமாறாறு முள்ளும்புறனுமகலாதே
நிறையும்பெருமைதனையன்றோ மகிமாவென்னுநிரம்பிய நூல்.

(இ-ள்.) அறவும் சிறிய உயிர் தொறும் - மிகவுஞ்சிறிய வுயிர்கள்தோறும், தான் பரமகாட்டை அணுவாய் சென்று - தான் மிகவுறுண்ணிய அணு அளவாய்ச் சென்று, உறையும் சிறுமை அணிமா ஆம் - இருக்கும் அதிதன்மை அணிமா என்னும் சித்தியாம், நிரம்பிய நூல் - பொருள் நிரம்பிய நூல்கள், உவரி ஞாலம் முதல் - கடல்குழந்த பிரிதிவதத்துவமுதல், மேல் என்று அறையும் சிவாந்தம் ஆறும் - அதன்மேலுள்ள தத்துவமென்றுகூறும் சிவதத்துவம் ஈறாகிய முப்பத்தாறு தத்துவங்களிலும், உள்ளும் புறனும் அகலாதே - அகத்தும் புறத்தும் நீங்காது, நிறையும் பெருமைதனை அன்றோ மகிமா என்னும் - வியாபித்திருக்கும் பெருமையை யல்லவோ மகிமா என்று கூறும்.

மிகச்சிறிது என்பார் பரமகாட்டை என்றார். காட்டை பதினைந்துநிமிஷம், அக்காலவளவையினும் சிறிது பரமகாட்டை. (உ௩)

இலகுமேருபாரம்போலிருக்கும் யோகிதனையெடுத்தா
லிலகுவானபரவணுப்போலிருப்பதிலகிமாவாரு
மிலகுவானபரவணுப்போலிருக்கும் யோகிதனையெடுத்தா
லிலகுமேருபாரமெனவிருப்பதன்றோகரிமாவாம்.

(இ-ள்.) இலகு மேரு பாரம்போல் இருக்கும் யோகிதனை எடுத்தால் - விளங்காநின்ற மகமேருவின் பாரம்போலக் கனமாக இருக்கும் சிவயோகியை எடுத்தால், இலகுவான பர அணுப்போலிருப்பது - லகுவான பரவணுவைப்போல எடுத்தற் கெளிதாயிருத்தல், இலகிமா ஆகும் - இலகிமா என்னுஞ் சித்தியாம், இலகுவான பர அணுபோல் - லகுவாயுள்ள பரவணுவைப்போல, இருக்கும் யோகிதனை எடுத்தால் - இருக்குஞ்சிவயோகியை எடுத்தால், இலகு மேரு பாரம் என இருப்பது அன்றோ கரிமா ஆம் - விளங்காநின்ற மகமேருவின் பாரம்போலக் கனத்திருத்தல்லவா கரிமா என்னுஞ் சித்தியாம். (உ௪)

பிலத்திருந்தோனயனுலகிற் புகுதன்மீண்டும்பிலமடைதல்
பலத்தின்மிகுந்தபிராத்தியதாம்பரகாயத்தினண்ணுதல்வான்
புலத்தினியங்கலிச்சித்தபோகமனைத்துந்தானிருக்குந்
தலத்தினினைந்தபடிவருதல்பிராகாரியமாந்தவக்கொடியிர்.

(இ-ள்.) தவக்கொடியீர் - பெறுதற்கரியதவமாகிய கொடியோன்றபெண்களே!, பிலத்தில் இருந்தோன் - பாதலத்திலிருந்த ஒருவன், அயன் உலகில் புகுதல் - பிரமணுகிற்ருச்செல்லுதலும், மீண்டும் பிலம் அடைதல் - மீளவும் பாதலத்திற்செல்லுதலும், பலத்தின் மிருத்த பிராத்தி ஆம் - பயனின்மிக்க பிராத்தியாம், பாகாயத்தில் ண்ணுதல் - பாகாயத்திற் பிரவேசித்தலும், வான்புலத்தின் இயங்கல் - விண்ணுகிற் சஞ்சரித்தலும், இச்சித்தபோகம் அனைத்தும் - விரும்பியபோகமுற்றும், தான் இருக்கும் தலத்தில் நினைந்தபடி வருதல் - தானிருக்கு மிடத்தில் நினைத்தவண்ணம் வருதலும், பிராகாயியம் ஆம் - பிராகாயியமென்னுஞ் சித்தியாம்.

அது பகுதிப்பொருள்வகுதி.

(உரு)

விண்ணிபிரவிதன் னுடம்பின்வெயிலாலனைத்தும்விளக்குதல்போன்மண்ணிலுளவாம்பொருள்பலவுங்காலமுன்றும்வானத்தின் கண்ணிலுளவாம்பொருளுந்தன்காயத்தொளியாலிருந்தறிதலெண்ணிவிதுவுமறையொருசார்பிராகாயியமென்றியம்புமால்.

(இ-ள்.) விண்ணில் இரவி - ஆகாயத்திற் சஞ்சரிக்குஞ்சூரியன், தன் உடம்பின் வெயிலால் அனைத்தும் விளக்குதல் போல் - தன்சரீரத்திலுள்ள விளக்கத்தால் எப்பொருள்களுங்கட்புலங்களுக்குப் புலப்பட விளக்குதலுமன்றி அச்சூரியன் தன்னையுமுணர்த்துதல்போல, மண்ணில் உள ஆம் பொருள் பலவும்-நிலவுலகிலுள்ள பொருள் முற்றும், காலம் மூன்றும் வானத்தின் கண்ணில் உள ஆம் பொருளும் - திரி காலங்களும் விண்ணுகிற்பொருந்திய பொருளுமாகிய இவைகளை, தன்காயத்து ஒளியால் இருந்த அறிதல்-தனது சரீரத்தினொளியினால் பிறர்க்கு விளக்குதலின்றித் தானும் இருந்த இடத்திலிருந்து அறிதலும், எண்ணில் இதுவும் - ஆலோசிக்கில் இத்தொழிலையும், மறை ஒருசார் பிராகாயியம் என்று இயம்பும் - வேதங்கள் ஒருபட்சம் பிராகாயியமென்று கூருமிரும்.

(உசு)

ஈசனெனமுத்தொழிலுந்தன்னிச்சைவழிசெய்தெழுபுரவித் தேசன்முதல்கோள்பணிகேட்பத்திகழ்வதிசத்துவமாகும் பூசலவுணர்புள்விலங்குபூதமனிதர்முதலுலகும் வாசவாதிதெய்வமருந்தன்வசமாக்கொள்கைவசித்துவமாம்.

(இ-ள்.) ஈசன் என முத்தொழிலும் - உருத்திரமூர்த்தியைப்போலச் சிறுத்தமுதலிய முத்தொழில்களையும், தன் இச்சைவழிசெய்து - தனது இச்சையின்வழியேசெய்துஎழு புரவி தேசன்முதல்கோள் பணிகேட்ப - ஏழுகுதிகைகளையுடைய சூரியன்முதலிய நவகோள்கள்தான் எவும்பணி கேட்டு ஒருபால் நிற்க, திகழ்வது ஈசத்துவம் ஆகும் - விளங்குதல் ஈசத்துவமென்னுஞ் சித்தியாம், பூசல் அவுணர்போர்த்தொழிலையுடைய அசுரரையும், புள் விலங்குபூதம் மனிதர் முதல் உலகும்-பறவைகளையும் மிருகங்களையும் பூதங்களையும் மனிதர்முதலிய உலகிலுள்ள சேவகோடிகளையும், வாசவன் ஆதி என்மரும - இரத்திரன்முதலிய திக்குப்பாலர்கள் என்மரையும், தன் வசம் ஆகக்கொள்கை வசித்துவம் ஆம் - தன்வசமாகக்கொண்டாளுகைவசித்துவமென்னுஞ் சித்தியாம்.

(உஎ)

எம்மையுணர்ந்தயோகியர்களிவற்றைவிரும்பாரொனிணுமவர் தம்மைநிழல்போலடைந்துலகர்க்களையார்பெருமைதனையுணர்த்துஞ்

செம்மையுடைய விவையென்ன சசித்தியெட்டுந்தெளிவெய்தக்
கொம்மையுடைய ருவருக்குக் கொளுத்தினுண்ணுணச் செல்வன்.

(இ-ள்.) எம்மை உணர்ந்த யோகியர்கள் - எம்மையறிந்த சிவயோகியர்கள், இவற்றை விரும்பார் எனினும் - இச்சித்திகளை விரும்பாராயினும், அவர் தம்மை நிழல் போல் அடைந்து - அவரைத் தேகச்சாயல் போல் விடாது தொடர்ந்து, உலகர்க்கு - உலகிலுள்ளவர்களுக்கு, அணையார் பெருமை தனை உணர்த்தும் செம்மை உடைய - அவர்கள் பெருமையை அறிவிக்கும் நீதியையுடையன, இவை என்ன - இவைகளென்று, சித்தி எட்டும் - எட்டுச்சித்திகளையும், தெளிவு எய்த - ஐயமின்றித் தெளிந்துணர், என்ன குணம் செல்வன் - எட்டுக்குணங்களையுடைய பெருமானார், கொம்மை முலையார் அருவருக்கும் கொளுத்தினுன் - திரண்ட தனங்களையுடைய பெண்களாருவருக்கும் உபதேசித்தருளினார்.

தம்மினின்றும் நீங்காது திருவருள்காட்டத் தம்மையுணர்ந்தோர் என்பார் எம்மையுணர்ந்த யோகியர்கள் எனவும், எம்மைத் தரிசித்துச் சிவபோகத்தழந்தும் யோகியர் இச்சித்திகளை யோர்பொருளாகக் கருதார் என்பார் இவற்றை விரும்பார் எனவும், விரும்பாராயினும் அவை அவர்மகிமையை யேனையோ ருணர்ந்து வழிபட்டுப் பிய அவர்களைவிடாது பின்றொடர்ந்துநிற்கும் என்பார் அவர்தம்மை நிழல்போல டைந்துலகர்க்குணையார் பெருமைதனையுணர்ந்தும் எனவுங்குறினார். (உஅ)

மேற்படி வேறு.

தேவதேவுபதேசித்தசித்தியைச்சிலம்பன்செல்வி
பாவனைவலத்தானன்குபயின்றுவான்வழிக்கொண்டேகிப்
பூவலர்குதுப்பினல்லாராருவரும்புரமூன்றட்ட
காவலனிரம்பிவைகுங்கபிலைமால்வனாயிற்றுபுக்கார்.

(இ-ள்.) பூ அலர் குதுப்பின் நல்லார் அருவரும் - பூக்களாலர்த்த கூந்தலையுடைய பெண்களாருவரும், தேவ தே உபதேசித்த சித்தியை - தேவதேவனுபதேசித்தருளிய அட்டமாசித்திகளை, சிலம்பன் செல்வி பாவனை வலத்தால் - மலையரையன் புத்திரியாகிய உமாதேவியின் சிந்தனையின் வன்மையால், நன்கு பயின்று - மிகவும் பழகி, வான் வழி கொண்டு ஏகி - விண்ணின்வழிக்கொண்டு சென்று, புரம் மூன்றாம் அட்ட காவலன் நிரம்பி வைகும் - திரிபுரங்களை நகைத்தெரித்த சிவபெருமான் அருள்வடிவங்கொண்டெழுந்தருளிய, கைலை மால் வனாயில் புக்கார் - பெரிய கைலைங்கிரியிற் சென்றார்கள்.

சிவபெருமானார் அருட்சத்தியின் வழிப்பட்டு என்சித்தியும் நிற்பலால் செல்விபாவனைவலத்தானன்குபயின்று என்றார். இவனை நீர் சிந்தித்தால் முன்னீட்டிய வினையைநீக்கித் - தவலருஞ் சித்தியெட்டுந் தருமென, முன்னர்க் கூறிப்போந்தது காண்க. (உக)

அட்டமாசித்தியுபதேசித்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உட்படத் திருவிருத்தம் - சுஎஅஅ.

முப்பத்துநான்காவது விடையிலச்சிணையிட்டபடலம்.

எழுதீரடியாசிரியவிருத்தம்.

சந்துகுழ்மலயச்சிலம்பர்தவம்புரிந்தவியக்கிமார்க்
கந்தநாலிருசித்தித்தந்தைந்தனந்தனத்தடிதொழா
வந்துமீள்வளவன்பொருட்டுவடாதுவாயிறந்தஸுழத்
திந்துசேகரன்விடையிலச்சிணையிட்டவாறுவிளம்புவாம்.

(இ-ள்.) சந்து குழ் மலயம் சிலம்பர் - சந்தனவிருகூஞ் சூழ்ந்த பொதியம்
லையையுடைய சவுந்தரபாண்டியராகிய சிவபெருமானார், தவம் புரிந்த இயக்கிமார்க்
கு - தவஞ்செய்த யகூஸ்தீரிகளாகிய அறுவருக்கும், அந்த நாலிருசித்தித்தந்தை அ
றைந்தனம் - அந்த எட்டுச்சித்திகளையுமருளிய திருவிளையாடலைக்கூறினோம், தனது
அடி தொழா - வந்து தமது திருவடியைவணங்கி, மீள்வளவன்பொருட்டு - தனது
நாட்டிற்குச்செல்லுஞ்சோழன்பொருட்டு, வடாது வாயில் திறந்து அழைத்து-வட
க்குவாசுலைத்திறந்து அழைத்து, இந்து சேகரன் - சந்திரமௌலியராகிய அப்பெரு
மானார், விடை இலச்சிணை இட்ட ஆறு விளம்புவாம் - விடையிலச்சிணையிட்டரு
ளிய திருவிளையாடலை இனிக்கூறுவாம்.

வடக்குள்ளுவடாது.

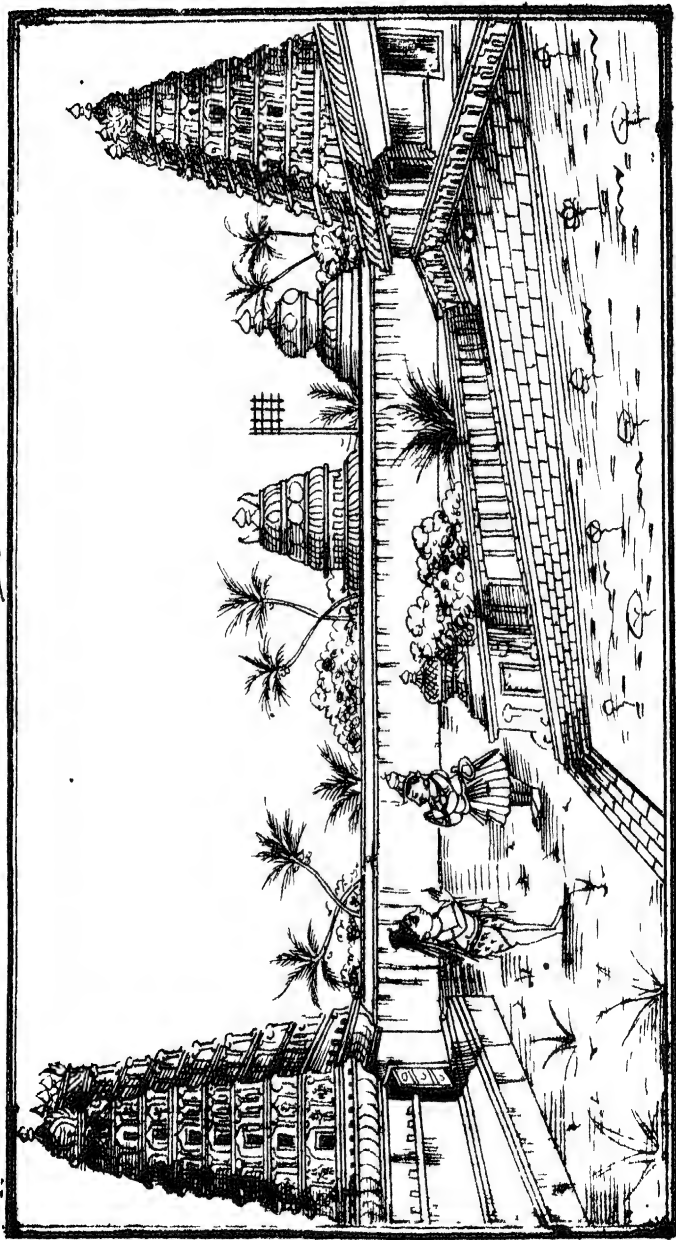
(க)

தோடுவெட்டிமலைத்துவாள்விதிர் துணைவிழிக்குயிலிளமுலைக்
கோடுவெட்டியகுறிகொண்மேனியர்குடிகொண்மாரகர்குடிகொள்பைங்
காடுவெட்டியகாரணக்குறிகாடுவெட்டியசோழனென்
றேடுவெட்டியமண்டுசூழ்பொழிலெயில்கொள்கச்சியுளானவன்.

(இ-ள்.) தோடு வெட்டி மலைத்து - காதினிலணிந்த தோட்டினைவெட்டிப்போ
ர்செய்து, வாள் விதிர் துணை விழி குயில் - வானையசைத்தலையொத்த கண்களையுட
ய குயிலிசைபோன்ற சொல்லையுடைய உமாதேவியாரது, இளமை முலை கோடு
வெட்டிய குறிகொள் மேனியர் - இளமைதங்கிய தனங்களாகிய கொம்பு உழுதகுறி
பூண்டிருளிய திருமேனியையுடைய பெருமானார், குடிகொள் மாரகர் - எழுந்தருளி
ய பெரியகாஞ்சியில், கடிகொள் பைம் காடு வெட்டிய காரணம் குறி - (காண்போ
ர்க்கு) அச்சஞ்செய்யும் பசியகாட்டை வெட்டித் திருத்திய காரணக்குறியால், கா
டுவெட்டியசோழன் என்று - காடுவெட்டிய சோழனென்று, ஏடு எட்டிய மண்டு
சூழ் பொழில் - மலரிதழ்பொருந்த நெருங்கிச்சூழ்ந்த சோலைகளையுடைய, எயில்
கொள் கச்சி உள்ளன் - மதில்கூழ்ந்த கச்சிரகரினுள்ளவன், அவன் - அச்சோழன்.

உமாதேவியார் சிவபெருமானார் திருக்கண்புலத்தந்தருளிய காலையில் யர்வு
மிருண்டமையின் எவ்வுயிரும் துன்பத்திலமுந்தியதுதீர அச்சிவபெருமானார் அனு
ஞ்ஞாயல் காஞ்சித்திருநகரெய்திய பப்பெருமானான விதிப்படிபூசிக்க, அவர் அருள்
செய்தற்பொருட்டு எல்லாதீர்த்தங்கனும் ஒருசோத்திரண்டு கம்பையாற்றொடு கல
ந்து பெருக்கெடுத்தவாரசெய்தருள, அவ்வுமாதேவியார் எமது கணவர்மேலுஞ்செ
ல்லுமேயென்றஞ்சி யெழுந்து வலக்காணுன்றித் தழுவிக்கொள்ள, அச்சிவபெரு
மானார் தனக்குறியையும் திருவணக்கைக்குறியையும் பூண்டருளினார் என்பது காஞ்

விடையிலுள்ள சிவனடியைத் திருவினையாடல்

சிப்புராணம் தழுவக்குழைந்த படலத்தில் “விழுமியவண்டத்துள்ளும் புறத்தினும் விரவுந்தீர்த்த, முழுவதுமொருங்குநண்ண முன்னினார்முன்னலோடும், ஒழுருநீர்க்க ம்பையாற்றி னுடன்விராய்க்கடைக்கால்வெள்ளம், எழுவதுகடுப்பவல்லாப்புனலு ம்வந்திறுத்தவன்றே.” “துன்புறநோக்கிடுஞ்சர் துண்ணெனத்துளங்கியாவா, உம் பர்வான் நடவிச்செல்லு மொப்பரும்பெருநீர்வெள்ளம், எம்பிரான்மிகையேநண்ணு மினிச்செய்வதென்னெயென்று, தம்பிரானார்பாலன்பு தழைத்தெழுமுள்ளத்தோடி ம்.” “ஒருகொடியெழும்புதெசெம்பொனாயர்வரைக்குவடுதென்னை, இருகொழுந்திருபா ர்போக்கித் தழிஇயெனவெழும்புவல்லே, முருகலர்வேதியும்பர்த் தன்வலமுழந்தா னுன்றிக், கருமணிப்பாவையன்னுள் கணவரைத்தழுவிக்கொண்டாள்.” “மணிமுலை க்குருவட்டினோடு வளைக்கையானெருக்கிப்புல்லித், தணிவருங்காதல்விம்மக் காதலித முவலோடும், திணியிருளறுக்குஞ்சோதித் திருவுருக்குழைந்துகாட்டி, அணிவளைத்த மும்பினோடு முலைச்சுவடணிந்தாராயர்.” எனவருஞ்செய்யுள்களாலுணர்க. (உ)

உத்தமச்சிவபத்தரின்பெரிதுத்தமன்புதுவினாகலன்
மித்தையென்றுவெண்ணுகண்டுகையாரமென்றணிமெய்யினு
னித்தவேதபுராணமாதிரிகழ்த்திடும்பொருள்கண்ணுத
லத்தனேபரதத்துவப்பொருளென்றளந்தரிகேள்வியான்.

(இ-ள்.) உத்தமம் சிவபத்தரில் பெரிது உத்தமன் - உத்தமத்தன்மைவாய்ந்த சிவபத்தர்களுள் மிகவும் உத்தமத்தன்மைவாய்ந்த சிவபத்தன், புது வினாகலன் மித்தை என்று - வாசமிக்க சந்தனக்குழம்பும் ஆபரணங்களும் அரித்தியப்பொரு ளென்று கருதி, வெள் நீறு கண்டுகை - வெள்ளியதிருநீற்றையுங் கண்டுகையையும், ஆரம் என்று அணி மெய்யினுன் - நித்தியமாகிய சந்தனக்குழம்பென்று முத்தார மென்றுத் கருதிப்பூண்ட சரீரத்தையுடையவன், நித்த வேதம் புராணம் ஆதி நிகழ்த் திடும் பொருள்-அழியாதவேதமும் புராணமும் முதலியநூல்கள் கூறும்பொருள், க ண்ணுதல் அத்தனே-சிவபெருமானே, பரதத்துவம் பொருள் என்று - (ஆதலால் அவ னே) பரதத்துவப்பொருளாயுள்ளானென்று, அளந்து அறி கேள்வியான் - அவற்றா ல் அளந்தறிந்த நூற்கேள்வியையுடையவன்.

சிவனடியவரில் மிக்கோன் என்பார் உத்தமச்சிவபத்தரிற் பெரிதுத்தமனெ னவும், புதுவினாயும் கலனும் அரித்தியபோகத்திற்குரியவென்பார் அவற்றை மித் தையெனவும், வெண்ணீறுங்கண்டுகையும் நித்தியமுத்திக்குரிய சாதனங்களென் பார் வெண்ணீறு கண்டுகை யாரமென்றணிமெய்யினுன் எனவும், வேதமும் புரா ணமும் சிவபெருமானே யளந்துணர்த்தற்குரிய கருவிகளென்பார் நித்தவேதபுராண மாதிரி நிகழ்த்திடும்பொருள்கண்ணுத லத்தனேயெனவும், அக்கருவிகளால் ஏனைக்கட வுளர் கடவுளரல்லர் அச்சிவபெருமானே கடவுள் என்றுணர்ந்தோன் என்பார் பர தத்துவப்பொருளென் றளந்தரிகேள்வியான் எனவும்கூறினார். ஆரம் சந்தனக்குழ ம்பு, முத்துவடம். (க.)

அங்கமாரொடுவேதநான்குமறிந்துமெய்ப்பொருளாய்ந்துளஞ்
சங்கைகொண்டனுதினமரன்புகழ்சாற்றுசைவபுராணநூல்
பொங்குமின்சுவையமுதுதன்செவ்வாய்திறந்துபுகட்டவுண்
டெங்கனாயகனடியிணைக்கணிருத்துமன்புகருத்துளான்.

(இ-ள்.) அங்கம் ஆறு ஓடு வேதம் நான்கும் அறிந்து - ஆறு அங்கங்களோடு நான்குவேதங்களையும் ஐயந்திரிபற உணர்ந்து, மெய் பொருள் ஆய்ந்து - உண்மைப்

பொருளை ஆராய்ந்து, உளம் சங்கைகொண்டு - தளதுமனம் அதன்மேற்செல்லுதலால், அனுதினம் அரன்புகழ் சாற்று சைவ புராணம் நூல் - எந்நாளும் சிவபெருமான் கீர்த்தியைக்கூறும் சைவபுராணங்களாகிய நூல்களின், பொங்கும் இன்சுவை அமுது - விளங்கு மினியசுவையமைந்த அமுதினை, புகட்ட தன் செவியாய் திறந்து உண்டு - (அறிவினியிக்கோர்) ஊட்டத் தனது செவியாகிய வாய்திறந்துண்டு, எங்கள் நாயகன் அடி இளைக்கண் - எமது நாயகனாகிய அப்பெருமானது இரண்டுதிருவடியின்கண்ணும், இருத்தும் அன்பு கருத்து உளான - நிலைபெறச்செய்யும் அன்புமிக் இருதயமுடையவன்.

நான்குவேதங்களையு முணர்தற்கு ஆறங்கங்களுங் கருவியாதலால் அங்கமாறொடு வேதநான்கு மறிந்து எனவும், அவ்வேதங்களாலுணர்ந்தும் பொருள் பரசிவமேயெனத்தெளிதலால் அறிந்து மெய்ப்பொருளாய்ந்து எனவும், ஆராய்ந்துணர்ந்த அப்பரசிவத்தையென்றுஞ் சிந்தித்தலால் உளஞ்சங்கைகொண்டு எனவும், அச்சிந்தனைவழுவாதிருக்க என்றுங்கேட்டலால் சைவபுராணநூல் அமுது தன்செவியாய்திறந்துண்டு எனவும், அப்பாவனைவலத்தால் ஆன்மபோதஞ் சீவியாகு திருவடிஞானங் கைகூடாமையால் எங்கணயக னடியினைக்கணிந்துமன்பு கருத்துளான் எனவுங்கூறினார். இச்செய்யுளால் கேட்டல், சிந்தித்தல், தெளிதல், நிட்டையெனும் முத்திசாதனங்கள் கூறப்பட்டன.

(ச)

முக்கணயகன்முப்புரத்தைமுனிந்தநாயகன் மங்கையோர்
பக்கநாயகன் மிக்கவானவர் பரவுநாயகனரவணிச்
சொக்கநாயகனாடலுஞ்செவியானமுகந்துசுவைத்தருந்
தக்கபாலொடுதேன்கலந்துதருக்கியுண்பவனாயினான்.

(இ-ள்.) முக்கண் நாயகன் முப்புரத்தை முனிந்த நாயகன் - திரிநேத்திரத்தையுடைய இறைவனும் திரிபுரங்களைக் கோபித்தெறித்த இறைவனும், மங்கை ஓர்பக்கம் நாயகன் - உமாதேவியாரை இடப்பாகத்திலுள்ள இறைவனும், மிக்கவானவர் பரவு நாயகன் - மேம்பட்டபிரமன் முதலிய தேவர்கள் அதுகிக்குயிறைவனுமாகிய, அரவு அணி சொக்க நாயகன் - சர்ப்பாபரணத்தையுடைய சொக்கலிங்கப்பெருமனாடைய, ஆடலும் - திருவிளையாடலாகிய அமுதினையும், செவியால் முகந்து - தனது காதாகிய கருவியால் மொண்டு, சுவை தரும் தக்க பால் ஒடு தேன் கலந்து - (சிவநேசமாகிய) சுவைமிக் பரிசுத்தமாகிய தேன்பாலொடுகூட்டி, தருக்கி உண்பவன் ஆயினான் - உண்டுகளிப்பவனாயினான்.

சிவபெருமான் திருவிளையாடலைக்கேட்டற்குச் சிவநேசம் வேண்டுகையால் சுவைத்தருந்தக்க பாலொடு தேன்கலந்து என்றார். சுவைத்தரும் எனச்செய்யுளின் பம் றோக்கி விரிக்கும்வழி விரித்தல் என்பதனால் வல்லெழுத்துமிக்கது. செவிமுதலிய வற்றை யடைகளா லுருவகஞ்செய்து திருவிளையாடலை யமுதென உருவகஞ்செய்யாமையால் அதனை யமுதென உருவகஞ்செய்தது சிறப்புருவகவணி.

(ரு)

அங்கயற்கண்மடந்தைபாகனடித்தலந்தொழுமாசைமேற்
பொங்கியிக்கெழுமன்பளும்புதுசோன்மின்னுபொலங்கழற்
பங்கயப்பதமென்றுநரன்பணிலேனெனப்பரிவெய்தியே
கங்குலிற்றுயில்வான்கயற்புனாகண்ணிபங்களையுள்ளியே.

(இ-ள்.) அங்கயல் கண் மடந்தை பாகன் - அங்கயற்கண்ணம்மைய இடப்பாகத்திலுடைய சோமசுந்தரக்கடவுளது, அடி தலம் தொழும் ஆசை - திருவடியைவணங்கும் ஆசை, மேல் பொங்கி மிக்கு எழும் அன்பாய் - மேலெழுதலால் அதிகரித்தெழும் அன்பாகி, மதுசோசன் மின்னு பொலம் கழல் பங்கயம் பதம் - அச்சோமசுந்தரக்கடவுளிலுடைய விளங்காநின்ற பொன்னாகிய வீரகண்டகட்டிய தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளை, என்று நான் பணிவேன் என பரிவு எய்தி-எப்பொழுது நான் வணங்குவேனென்று வருத்தமடைந்து, கயல் புரை கண்ணி பங்களை உன்னி - அந்த அங்கயற்கண்ணியாரை இடப்பாகத்துலுடைய அக்கடவுளைக் கருதி, கங்குலில் துயில் வான் - இரவில் நித்திரைசெய்வானாயினான். (சு)

அன்றுசெம்பியர்கோமகன்கனவிற்கணையருள்வெள்ளிமா
மன்றுணின்றவாசித்தராயெதிர்வந்துமன்னவரின்னுளத்
தொன்றுமஞ்சலொருத்தனாகியுருத்திரிந்துதனித்துவந்
தின்றுவந்தனைசெய்துபோதியெனப்புகன்றனரோகினார்.

(இ-ள்.) அன்று - அக்காலையில், செம்பியர் கோமகன் கனவின் கண்ணை-சோழர்களுட்சிறந்த காடுவெட்டிய சோழனுடைய சொப்பனத்தினிடத்தே, அருள்வெள்ளி மா மன்றுள் நின்றவர் - அருள்மூர்த்தமாய்ப் பெரிய வெள்ளியம்பலத்தினின்றருளிய பெருமான், சித்தர் ஆய் எதிர் வந்து - சித்தமூர்த்தியாய் யெதிரோ வந்தருளி, மன்னவ - சோழனே, நின் உளத்து ஒன்றும் அஞ்சல் - உனது மனத்திற்கிதிதுமஞ்சாதே, ஒருத்தன் ஆகி உரு திரிந்து-நீ ஒருவனாய் மாறுவேடங்கொண்டு, தனித்து வந்து இன்று வந்தனை செய்து போதி என - துணையின்றிவந்து இப்பொழுது வணங்கிப்போவாயென்று, புகன்றனர் ஏகினார் - கூறிச்சென்றருளினான்.

சோழன் என்றும் தனதுதிருவடிநூனரிட்டை யுடையவனாயிருத்தலால் கனவிற்கண்ணை சித்தராயெதிர்வந்து எனவும், உனக்குத் துணையாய்வருவேனாதலால் நின்னுளத்தொன்றுமஞ்சல் எனவும், பாண்டியன்காணில் இடர்ப்படுப்பானாதலால் ஒருத்தனாகியுருத்திரிந்து தனித்து எனவும் கூறியருளினான். (எ)

கேட்டுவேந்தன்விழித்துணர்ந்துகிளர்ந்தவற்புத்தனாகியே
யீட்டுசேனையமைச்சளார்பிறர்யாருமின்றிவழிக்கொளிஇ
நாட்டமூன்றவனாவாங்கொடுநல்லருட்டுணையாய்வழி
காட்டவன்பெனுமிவுளிமேல்கொடுகங்குல்வாய்வருவானரோ.

(இ-ள்.) வேந்தன் கேட்டு விழித்து உணர்ந்து - சோழன்கேட்டு விழித்தறிந்து, கிளர்ந்த அற்புதன் ஆகி - மேலெழுந்த வியப்புடையவனாகி, ஈட்டு சேனை அமைச்சு உளார் பிறர் யாரும் இன்றி - நெருங்கிய சேனைகளும் மந்திரிகளும் அவரொழிந்த பிறரும் என்னும் இவருள் ஒருவருந்துணையின்றி, வழிக்கொளி இ - வழிச்சென்று, நாட்டம் மூன்றவன் நாமம் வான் கொடு - திரிநேத்திரங்கையுடைய சிவ பெருமானது நாமத்தை வாளாகக்கொண்டு, நல் அருள் துணையாய் - அவனது நல்லதிருவருளே துணையாகி, வழி காட்ட - (தான் முன்னறியாதவனாதலால்) முன்னின்று வழியுணர்த்த, அன்பு எனும் இவுளிமேல் கொடு - அன்பென்னும் குதிரைமேலேறி, கங்குல்வாய் வருவான் - இராப்போதில் வருவானாயினான்.

திருநாமத்தை வாளாகவும் திருவருளைத் துணையாகவும், அன்பினைக் குதிரையாகவும் மிகைஞாறவின்றிச் சமனாக உருவகஞ்செய்தமையால் அவையிலியுருவக வணி.

(அ)

கல்லுமாரமுலத்தமும்பலகலுழியுங்குணகனைகடற்
செல்லுமாரதிபலவும்வானியிர்கன்னலுஞ்செறிசெந்நெலும்
புல்லுமாரிலனுங்கழிந்துபுறங்கிடக்கநடந்துபோய்
வல்லுமாமூலையார்கணம்பயில்வையைந் துறையெய்தினான்.

(இ-ள்.) கல்லும் ஆர் அழல் அத்தமும் - மலைகளும் நிறைந்த நெருப்புமிழு ம் பாலைநிலங்களும், பல கலுழியும் - பலகாட்டாறுகளும், குணக்கு களை கடல் செல்லும் மாநதி பலவும் - ஒலிக்கும் தீழைக்கடலிற்சென்று கலக்கும் பெரியநதிகள் பலவும், வான்நியிர் கன்னலும் செறி செம் நெலும் - விண்ணுலகமட்டும் நியிர்ந்து ஒங்கிய கரும்பும் நெருங்கிய செந்நெற்பயிரும், புல்லும் மாநிலனும் கழிந்து புறம் கிடக்க - பொருந்திய வளமிக்க மருதநிலமும் பிறப்பட்டுப் புறத்திற்கழிய, நடந்துபோய் - நடந்துசென்று, வல்லு மா மூலையார் கணம் பயில் வையை அம் துறை எய்தினான் - சூதாடு கருவியையொத்த பெரியமூலையையுடைய பெண்கள்கூட்டம் நீராடிச் சஞ்சரிக்கும் வையைநதியின்றிறுறையை அடைந்தான்.

(ஆ)

குறுகுமுன்னரதிர்த்துவையைகொதித்தகண்களாகுத்திவேர்
பறியவன்சினேமுறியவிண்டொடுபைந்தருக்களையுந்தியே
மறுகிவெள்ளமெடுத்தலைத்தரமன்னவன்களாதன்னினின்
றிறுதியில்லவனைத்தொழங்கிடையூறிதென்றஞரொய்துவான்.

(இ-ள்.) குறுகு முன்னர்-அடைதற்கு முன்னே, வையை கொதித்து அதிர்ந்து அகன் களாகுத்தி-வையைநதி பெருக்கெடுத்துக் கோஷித்தப் பொங்கி இடம் பார்த்த களாகளை அகழ்ந்த, வேர் பறிய வன் சினே முறிய - வேர்த்தொடக்கறவும் வலியகொம்புகள் முறியவும், விண் தொடு பைம் தருக்களை உந்தி - விண்ணுலகத்தை யளாவிய பசியமரங்களைச் சாய்த்த, வெள்ளம் எழுத்து மறுகி அலைத்தர - அவ்வையையெடுத்துச் சுழன்றலைக்க, மன்னவன்-சோழன், களா தன்னில் நின்று-களையினின்று, இறுதி இல்லவனை தொழற்கு - தண்க்கோரிறுதியில்லாத சோமசுந்தரக்கடவுளை வணங்க, இது இடையூறு என்று அஞர் எய்துவான் - இது ஒரு பெருந்தடையென்று தன்பமடைவானாயினான்.

(க0)

இழுதொடுஞ்சுவையமுதுபொற்கலனிட்டினுதிருகண்கணீர்
வழியவந்துவிலக்குவாரின்வளைந்ததாறுபகற்செயும்
பொழுதெழும்பொழுதோமறுக்கம்விளைக்குமேயிகல்பூழியன்
வழுதியன்றியும்வையையும்பகையானதென்றுவருந்தினான்.

(இ-ள்.) இழுது ஓடும் சுவை அமுது - தம்மிடத்துள்ள நெய்யோடும் சுவையமைந்த கறியையும் அமுதையும், பொன் கலன் இட்டி உணுது - பசிவந்தபோது பொற்பாத்திரத்தில் இட்டினுணாமல், இரு கண்கள் நீர் வழிய - இரண்டுகண்களினின்றும் நீர்சிர்த, வந்து விலக்குவாரின்-இடையேவந்து விலக்குங் கொடியுணாப்போல, ஆறு வளைந்தது - வையைநதி இடையே பெருக்கெடுத்து வளைந்து நம்மடைத்தடையெய்தியது, பகல் செய்யும் பொழுது எழும் பொழுதோ - விளக்கு செய்யும் சூரி

யன் உதயஞ்செய்யுங்காலத்திலோ, இகல் பூதியன் மறுக்கம் வினைக்கும் - போர் செய்யும் பாண்டியன் (காணின்) நமக்குப் பெருந்துன்பஞ்செய்வான், வழுதியும் அன்றி வையையும் பகை ஆனது என்று வருந்தினான் - பாண்டியனு மல்லாமல் வையையும்திரும்பி இப்பொழுது நமக்குப் பகையாய் முடிந்ததென்று வருத்தமுற்றான்.

வழுதியன்றியும் ஏன் இறுதியில் நின்ற வும்மையை வழுதி யென்பதனோடு கூட்டிப் பொருள்கொள்க “புணரியனிலையிடக்குறுகலுமுரித்தே” உம்மையை இடையென்னுஞ்சொல்லொடுகூட்டிப் பொருள்கொள்ளுதல்காண்க. (கக)

வெள்ள நோக்கியழுங்கு செம்பியன் மெலிவு நோக்கிவினார்தெழீஇக் கள்ள நோக்கிலகப்படாதவர்களவுபோலவனன வில்வர் துள்ள நோக்குடையன்பருக்கருளுருவமாகிய சித்தர்தாம் பள்ள நோக்கிவரும்பெரும்புனல்வற்ற நோக்கினர்பார்த்தரோ.

(இ-ள்.) வெள்ளம் நோக்கி அழுங்கு செம்பியன் மெலிவு நோக்கி - வெள்ளத்தைப்பார்த்து மனம்வருந்துஞ் சோழனது மெலிவைப் பார்த்து, கள்ள நோக்கில் அகப்படாதவர் வினாந்து ஏழீஇ - வருசித்தற் பொருட்டுப் புறத்தில் பொய்வேடமுடையவர்பால் அகப்படாத பெருமான் வினாந்து எழுந்து, கனவுபோல் அவன் நனவில் வந்து - கனவுபோல அச்சோழன் நனவில்வந்தருளி, உள்ளம் நோக்கு உடைய அன்பருக்கு - தமதகப்பார்வையாற் றரிசிக்கும் அடியார்களுக்கு, அருள் உருவம் ஆகிய சித்தர்தாம் - திருவருள்வடிவாய் வந்தருளுஞ் சித்தமூர்த்தி, பள்ளம் நோக்கி வரும் பெரும் புனல் வற்ற - கடலையோக்கிப் பெருக்கெடுத்துவரும் பெரிய வையையிவற்ற, பார்த்து நோக்கினர் - பார்த்தருளினார்.

புறச்சமிகளாதலால் பொய்வேடமுடையவர் என்றும். கனவில் சித்தமூர்த்தியாய் வந்தருளியதுபோலச் சோழன் மனவருத்தம் நீக்க நனவிலும்வந்தருளினார் என்பார் கனவுபோலவனனவில்வந்து என்றார் “புறத்தார்க்குச்சேயொன்றன்பு ங்கழல்என்வெல்க” என்ற உண்மைத்திருவாக்காவணர்க. (கஉ)

வறந்தவாறுகடந்துவந்துவடக்குவாயிறந்துபோய் நிறைந்தகாவல்கடந்துவிதிநணர்நிதிநேரியர்வேந்தனைச் சிறந்தவாடகபுனிதபங்கயதிப்பியப்புனலாடுவித் தறந்தவாதறைசாமகண்டர்தமாலயம்புகுவித்தரோ.

(இ-ள்.) வறந்த ஆறு கடந்து வந்து - (சோழனோடு) வற்றிய ஆற்றைக் கடந்துவந்து, வடக்கு வாயில் திறந்து போய் - மதிலின் வடக்குவாயிற்கதவைத் திறந்துசெனது, நிறைந்த காவல் கடந்து - நிறைந்துள்ள போர்ச்சேவகர்கள் காவலைக்கடந்து, வீதிகள் நீந்தி - அந்தணர்முதலியோர் வீதிகளைக் கடந்து, நேரியர் வேந்தனை - சோழனை, சிறந்த புனித ஆடகம் பங்கயம் திப்பியப்புனல் ஆடுவித்து - மேம்பட்ட புனிதமாகிய பொற்றாமரையாகிய திவ்வியதீர்த்தத்தில் நீராடச்செய்து, அறம் தவராத அறை சாமகண்டர் தம் ஆலயம் புகுவித்து - சிவதருமங் கெடாமல் நிலைபெறக் கூறும் சாமகீத கண்டத்தைபுடைய சிவபெருமான் தனது ஆலயத்திற் செல்லச் செய்து.

ஆன்மாக்கள் சிவபுண்ணியத்தைக் கடைப்பிடித்துய்யச் சாமகீதம் பாடுவோராதலால் அறந்தவாதறைசாமகண்டர் என்றார். திப்பியம் திவ்ய என்னும் வடசொற் திரிபு. (கக)

அறுசேடியாகிரியவிருத்தம்.

வெம்மைசெய்கதிற்கால்செம்பொன்விமானசேகரத்தின்மேய
தம்மையும் பணிவித்தெண்ணில்சராசரமனைத்துமீன்ற
வம்மையங்கயற்குணுளாமணங்கையும் பணிவித்துள்ளஞ்
செம்மைசெய்தின்பவெள்ளத்தழுத்தினாசித்தசாமி.

(இ-ள்.) சித்தசாமி - வந்தருளிய சித்தமுர்த்தி, வெம்மை செய்கதிர்
கால் - வெப்பஞ்செய்யுங் கிரணத்தெவீசும், செம் பொன் விமான சேகரத்தில் மே
ய தம்மையும் பணிவித்து - செலந்த பொன்னுலாகிய ஏனைவிமானங்களுக்குக் கிரீட
ம்பொன்ற இந்திரவிமானத்தில் எழுந்தருளிய தன்னையும் வணங்கச் செய்து, என்
இல் சராசரம் அனைத்தும் ஈன்ற அம்மை - அளவில்லாத சராசரங்கள் யாவையும்
பெற்றருளிய அம்மையாராகிய, அவ் கயற கண்ணுள் ஆம் அணங்கையும் பணிவித்
து - அங்கயற்கண்ணியாராயும் வணங்கச் செய்து, உள்ளம் செம்மை செய்து இன்
பம வெள்ளத்து அழுத்தினார் - ஆன்மாவை விடாது பற்றிய ஆணவமலத்தை யொழி
த்துப் பேரின்பப்பெருக்கில் ஆழச்செய்தருளினான்.

உள்ளம் என்றது ஆன்மாவை. “உளத்தறிவடங்க” என்பதனால் உணர்க. ()

எண்ணியவெண்ணியாங்கேயான் பெறமுடித்தாய்போற்றி
பண்ணியன்மறைகடேறப்பான்மொழிமணுளபோற்றி
புண்ணியர்தமக்குவேதப்பொருளுரைபொருளேபோற்றி
விண்ணிழிவிமானமேயசுந்தரவிடங்கபோற்றி.

(இ-ள்.) எண்ணிய எண்ணிய ஆங்கு யான்பெற முடித்தாய் போற்றி - என்
னினவற்றை எண்ணினபடியே யான்பெற்றமகிழமுடித்தவனே உன்னைவந்திக்கக்
டவேன், பண் இயல் மறைகள் தேற பால்மொழி மணுளபோற்றி - பண்ணமைந்த
வேதங்களுணர்த்தற்கரிய பாலின்சுவைபோன்ற சொல்லினையுடைய அங்கயற்கண்
ணியார் தலைவனேபோற்றி, புண்ணியர் தமக்கு வேதம் பொருள் உரை பொருளே
போற்றி - கண்ணுவர்முதலிய முனிவர்களுக்கு வேதப்பொருளை விரித்துரைத்தரு
ளிய மெய்ப்பொருளேபோற்றி, விண்ணிழி விமானம் மேய சுந்தர விடங்கபோற்றி -
விண்ணுலகினின்றவந்த இந்திரவிமானத்தி் லெழுந்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுளே
யுன்னை வந்தக்கட்கடவேன்.

கெபெருமானே வணங்கக்கருதியது, வைவையைக் கடக்கக்கருதியது இவற்
றை முடித்தருளினமையால் பன்மையிறுத்து எண்ணிய எண்ணியாங்கே யன்பெ
றமுடித்தாய் எனவும், விந்துசத்தியின் காரியப்பாடாகிய பாசஞானமாதலால் பண்
ணியன் மறைகடேற எனவும், பாசஞானமாயினும் அது தன்னை யுணர்த்துதற்குக்
கருவியாதலால் புண்ணியர் தமக்குவேதம் பொருளுரைபொருளே யெனவும், அக்க
ருவியால் தன்னையுணர்ந்து வழிபடுவார் கருள்செய்யக்கொண்டருளிய திருவுருவா
தலால் விண்ணிழி விமானமேய சுந்தரவிடங்கபோற்றி யெனவுங்கூறினான். (கரு)

எவ்வுடலெடுத்தேன்மேனாளுண்ணிலாப்பிறவிதோறு
மவ்வுடலெல்லாம்பாவமறம்பொருட்டாகவன்றோ
தெவ்வுடல்பொடித்தாயுன்றன்சேவடிக்கடிமைபூண்ட
விவ்வுடலொன்றேயன்றோவெனக்குடலானதையா.

(இ-ள்.) மேல் நாள் எண் இல்லாத பிறவிதோறும் - முன்னுளில் அளவில் லாத சன்னங்கடோறும், எ உடல் எடுத்தேன் - எந்தெந்தச் சரீரங்களை யெடுத்தே னோ, அ உடல் எல்லாம் - அந்தந்தச் சரீரங்களெல்லாம், பாவம் அறம் பொருட்டு ஆக அன்றோ - புண்ணியபாவங்கள் பொருட்டாகவல்லவா, தெவ் உடல் பொடித் தாய் - மன்மதனுடைய உடலை நீறுக்கிய பெருமானே, உன் தன் சேவடிக்கு அடி மை பூண்ட இ உடல் ஒன்று அன்றோ - உனது திருவடிக்கு ஆட்பட்ட இந்தச் சரீரமொன்றல்லவா, ஐயா எனக்கு உடல் ஆனது - ஐயனே எனக்குரிய சரீரமா யிருந்தது.

எண்ணிலாப்பிறவி என்றது எண்பத்துவான்கு றாறுயிராயோனிபேதங்களை “ஊர்வபதினொன்றுமொன்பதமாணுடம், நீர்பறவைநாற்காலோர்ப்பத்தாம்-சீரிய, பந்தமாந்தேவர்பதினாலயன்படைத்த, அந்தமில்லீர்த்தாவாரநாலேந்து.” எனவருஞ் செய்யுளால் அறிக. பிறவிக்குவித்துக் கன்மமலமாதலால் எண்ணிலாப்பிறவிதோறு ம் எவ்வுடலெடுத்தேன் எனவும், ஆன்மாக்களுள்ளவன்றே கன்மமலமுளதாதலால் மேனாள் எனவும், ஆன்மாக்கள் எடுத்ததேகந்தோறும் வடிவு, நிறம், சாதி, ஒழுக்கம், நெறி, உணவு, சுகம், துக்கம், ஆயுள் என அக்கன்மமலம் பலவகைப்படுதலால் பிற விக்கும் இவற்றிற்கும் பொதுமையில் எண்ணிலா எனவும், அது புண்ணியபாவமெ ன இருவகைப்படுதலால் பாவமறம் பொருட்டாக எனவும், அப்புண்ணியபாவங்க ளின்பயனை துக்கத்தற்கு எடுத்ததேகங்கள் சுவர்க்கநரகங்களிற் செல்லுதற்குரிய தே கங்களாதலால் அவ்வுடலெல்லாம் எனவும், அக்கன்மமலம் வறுத்தநெல்லில் உயிரி ருந்தும் முளைபெழாததுபோலச் சிவபுண்ணிபமேலீட்டால் விட்டு நீக்குவதாதலால் உன்மன்சேவடிக் கடிமைபூண்ட லிவ்வுடலொன்றேயன்றோ வெனக்குடலானதை யாலெனவுங் கூறினான். “நண்ணியிடுமுருவதனுக்கேதுவாதி நானுபோகங்களாய் நாசோற்பத்தி, பண்ணிவருமாதலாலநாதுயாகிப் பலவாகியனுக்கடொறும்படர்வதா கி, யெண்ணிவருமனவாசகன்மத்தா லியற்றியுயிப்பினதாய்மதிசுதமாயிருபயனும் பாவ, புண்ணியமாய்” எனவும் “விச்சுக்கேடுபொய்க்காகாதென்றிங்கெனைவைத்தா ய்” எனவரும் ஏதுக்களாலுணர்க. (கக)

இன்னன பலவுமேத்தியிறைஞ்சிப்பல்வாரமும்வேண்டு
மின்னருவேலினுனைவேந்தநீபோந்தவண்ணம்
தென்னவனறிந்தாலேதஞ்செய்யுமென்றூர்த்தார்க்கண்ணி
மன்னனைச்சித்தசாமியுத்தரவழிக்கொண்டேகா.

(இ-ள்.) இன்னன பலவும் ஏத்தி இறைஞ்சி - இவைபோன்றன பலதுதினை யுந்துதித்துவணங்கி, பல் வாரமும் வேண்டும் மின் நருவேலினுனை-பலவாங்கையுங் குறையிரக்கும் மின்னல்போல விளங்கும் வேலையேற்கியசோழனை, வேந்த - அரச னே, நீபோந்த வண்ணம் தென்னவன் அறிந்தால் ஏதம் செய்யும் என்று - நீவந்தவ கையைப் பாண்டியன் அறிந்தால் துன்பஞ்செய்வானேயென்று, ஆர் தார் கண்ணி மன்னனை - ஆத்திமாலையை அணிந்த சோழனை, அத்தசாமி உத்தரம் வழி கொண்டு ஏகா - சித்தமூர்த்தி அந்த உத்தரவழிக்கொண்டு சென்று.

அவனுக்குவரும் இடைபூது தன்னதெனக்கருதினாதுதலால் தென்னவனறிந் தாலேதஞ்செய்யும் எனவும், பாண்டியனும் தனது திருவடிக்கன்புதலால் உத்தர வழிக்கொண்டேகா எனவுங்கூறினார். (கக)

மண்ணினை வளர்க்கும் வையை வடகரையளவு நண்ணிப்
புண்ணியநீற்றுக்காப்புப்புண்டரதுதலிற்சாத்தி
புண்ணிறைகருத்துக்கேற்பவறுதுணையுனக்குண்டாகி
நண்ணுகவென்று பொன்னிநாடனை விடுத்து மீண்டு.

(இ-ள்.) மண்ணினை வளர்க்கும் வையை வடகரை அளவும் நண்ணி-நிலவுள
கிலுள்ள உயிர்களை யூட்டி வளர்க்கும் வையையினது வடபாலுள்ள கரைகாறும் அ
வனேடுசென்று, காப்பு புண்ணியம் நீறு புண்டரம் துதலில் சாத்தி - அவனுக்
கோர் காவலாகப் புண்ணியவடிவாகிய திருநீற்றுப்புண்டரத்தை நெற்றியிலிட்டு, உ
ள் நிறை கருத்துக்கு ஏற்ப உனக்கு உறுதுணை உண்டாகி நண்ணுக என்று - உனது
மனத்தில் நிறைந்த சிவநேசத்துக்குப் பொருந்த இத்திருநீறே உனக்குமேம்பட்ட து
ணையாகிக் கூடச்செல்கவென்று, பொன்னி நாடனை விடுத்து - சோழனை யனுப்பி
மீண்டு - மீள,

திருநீறு பாசத்தைப்போக்கும் பெருங்காப்பு ஆதலால் புண்ணியநீற்றுக்காப்
பு எனவும், அதனே புத்திமுத்திக்குரிய சாதனமாதலால் உறுதுணையுனக்குண்டாகி
நண்ணுகவெனவுப் கூறியுள் “ஆனநீற்றுக்கவசமடையப்பணியின்கள்” எனவும்,
“அருத்தமநாவதநீறு அவலமறுப்பதநீறு - வருத்தந்தணிப்பதநீறு” எனவும் “மு
த்திதருவதநீறு” எனவும்வரும் ஏதுக்களாலுணர்க. (கஅ)

கலிவிருத்தம்.

காப்புச்செய்துகதவில்விடைக்குறி.

யாப்புச்செய்தமைத்திர்ஞ்சடைச்சித்தர்போய்த்

தூப்புக்கைவனாகுழ்வடமேருவிற்

கோப்புச்செய்தபொற்கோயிலின்மேயினார்.

(இ-ள்.) காப்பு செய்து - (முன்னுள்ளபடி) திறந்த கதவத்தைச்சாத்தி, கத
வில் விடைக்குறி யாப்பு செய்து அமைத்து-அக்கதவத்துத் தனது முத்திரையாகிய
இடபமுத்திரையிட்டு, ஈர்ம் சடை சித்தர் போய் - குளிர்ந்த சடாமுடியை யுடைய
சித்தமூர்த்தி சென்று, தூம்பு கைவனாகும் - துவாரம்பொருந்திய துதிக்கையை
யுடைய அஷ்டகஜங்கள் சூழ்ந்து சுமக்கும், வட மேருவின் - வடபாலுள்ள மேரு
வைப்போல, கோப்பு செய்த பொன் கோயிலில் மேயினார் - கோவைசெய்தமைத்த
பொற்றகடுவேய்ந்த திருக்கோயிலையடைந்தருளினான்.

மேருவின் இன் ஒப்புப்பொருளில்வந்த ஐந்தனுருபு, தூம்பு தூப்புவலிக்கும்
வழிவலித்தல். (கக)

கங்குலின்கருங்கைகுறைப்பானெனச்

செங்கைநீட்டித்தினகரன்றோன்றலு

மெங்கனாயகனிட்டகுறியறிந்

தங்கண்வாயிறிறப்பவரையுரு.

(இ-ள்.) கங்குலின் கருங்கை குறைப்பான் என - இரவின் கரியகையைத் த
றிப்பவன்போல, செம் கை நீட்டி தினகரன் தோன்றலும் - செவந்த தனது கரங்க
ளைநீட்டிச் சூரியன் உதயஞ்செய்ய, எங்கள் நாயகன் இட்ட குறி அறிந்து-எங்கள்

பெருமானாகிய சோமசுந்தரக்கடவுள் இட்டருளிய இடபமுத்திரையைத்தெரிந்த, அம் கண் வாயில் திறப்ப வர் ஐ யுரு - அந்த வடக்குவாசற்கதவைத் திறப்பவர்கள்ச் சேகித்து.

கருங்கை - செங்கை சொன்முரணணி. சூரியன்கிரணத்துக்குக் கரம் என்பது ஓர்பரியாயநாமமாதலால் செங்கை பென்றார். (உ௦)

மற்றைவாயில்கண் மூன்றினும்வல்லேபோ
யுற்றநோக்கினர்தானென்னலொற்றிய
கொற்றமீனக்குறிபிழையாமைகண்
டெற்றிதாங்கொலென்றேந்தன்முனெய்தினார்.

(இ-ள்.) மற்றை வாயில்கள் மூன்றினும் வல்லே போய் - மற்ற மூன்றுதிசைகளிலுமுள்ள வாசல்களிலும் விரைந்து சென்று, தாம் உற்று நோக்கினர் - தாம் உற்று நோக்கி, நென்னல் ஒற்றிய கொற்றம் மீனம் சூரி பிழையாமை கண்டு - நெற்றிட்ட வெற்றியையுடைய கயன்முத்திரை பிறழாமலிருப்பதைப் பார்த்து, இது என்றும் கொல் என்று - இம்முத்திரை யாதாய்முடியுமோவென்று, ஏத்தல் முன் எய்தினார்-பாண்டியன்முன் வாயிற்காவலர் சென்றார்கள். (உ௧)

போற்றிமன்னநம்பொன்னங்கயற்குறி
மாற்றியுத்தரவாயிற்கதவதி
லேற்றிலச்சினையிட்டனரயாரையென்
றூற்றல்வேந்தவறிகிலம்பாமென்றார்.

(இ-ள்.) மன்ன போற்றி - அரசனே யுன்னை வந்திக்கக்கடவேம், நம் பொன் அம் கயல் குறி மாற்றி - நமது அழகிய கயல்முத்திரையைமாற்றி, உத்தரம் வாயில் கதவு அதில் ஏற்று இலச்சினை இட்டனர் - உத்தரதிசைவாயிற் கதவில் இடபமுத்திரையிட்டவர், யாரை என்று - யாரொன்று, அற்றல் வேந்த - வெற்றியையுடைய பாண்டியனே, யாம் அறிகிலம் என்றார் - யாமறியோமென்று கூறினார்கள்.

கண்ணிமைபோற் காத்தலில் வல்லோம் என்பார் யாரையென்றறிகிலம் யாமென்றார். ஐ தவிர்வழிவந்த சாரியை. அது பகுதிப்பொருள்விகுதி. (உ௨)

வையைநாடனும்வந்ததுநோக்குறி இ
யையவின்னதோரற்புதமாயையைச்
செய்யவல்லவாயாரொனத்தேர்கிலா
னையமெய்தியகன்மனைநண்ணினான்.

(இ-ள்.) வையை நாடனும் வந்து - வையைநாட்டையுடைய பாண்டியனும் வந்து, அது நோக்கு உறீஇ - அக்குறியைப்பார்த்து, இன்னது ஓர் அற்புதம் மாயையை செய்ய வல்லவர் யார் என தேர்கிலான் - இப்படிப்பட்ட ஓர் அதிசயம் வினைக்கும் மாயைத்திறத்தைச் செய்ய வல்லவர் யாரோ என்று சற்றுத்தெளியாது, ஐயம் எய்தி அகல் மனை நண்ணினான் - சந்தேகமடைந்து இடம்பார்த்த தனது கோயிலை அடைந்தான்.

தேர்கிலான் முற்றெச்சம். ஐய அதிசயத்தையுணர்த்தும் ஓரிடைச்சொல். (உ௩)

மறுத்தவுண்டியன்மாமலர்ப்பாயலை
வெறுத்தகன்றறாமேற்பள்ளிகொள்ளவும்
பொறுத்தனன்றுயின்ருனிருட்போழ்தினிற்
கறுத்தகண்டர்கனவினிற்சூறுவார்.

(இ-ள்.) மறுத்த உண்டியன் - உண்டி மறுத்த, மாமலர் பாயலை வெறுத்து-
மணிக்க மலர்பரப்பிய பாயலைவெறுத்து, அசன் தறா மேல் பள்ளி கொள்ளவும்-
இடம்பரந்த நிலத்தின்மேற் பள்ளிகொள்ள, பொறுத்தனன் துயின்றான் - பரிசு
வின்பங் கருதாது நித்திராசெய்தான், இருள் போழ்தினில் கறுத்த கண்டர் கனவி
னில் சூறுவார் - இருட்காலத்தில் கறுத்த சிகண்டத்தையுடைய பெருமான் கனவி
ல்வந்து கூறியருளுகின்றான்.

தனதுமரபின்வழிவந்தோர்க் கோரிடையுறுவரி னவ்விடையுறு தவிர்ப்பவன்
சோமசுந்தரக்கடவுளாதலால் அவனே நமக்குணர்ந்துவன் என்னுந் துணியின்
என்பார் மறுத்தவுண்டியன்மாமலர்ப்பாயலை - வெறுத்தகன்றறாமேற்பள்ளிகொள்
ளவும் பொறுத்தனன்றுயின்றான் என்றார். பொறுத்தனன் முற்றெச்சம். (உச)

மட்டலம்பியதாதகிமாலையா
னுட்டதும்பியொழுகியவன்பினுற்
கட்டிலங்கெயிற்கச்சியிற்காடெலாம்
வெட்டிநம்புடைவித்தியபத்தியான்.

(இ-ள்.) மட்டு அலம்பிய தாதகி மாலையான் - தேன்சிற்தம் ஆத்திமலர்மா
லையையணிந்த சோழன், உள் ததும்பி ஒழுகிய அன்பினால் - அகத்தினின்றுததும்பி
வழிந்த சிவநேசத்தால், கட்டு இலங்கு எயில் கச்சியில் காடு எல்லாம் வெட்டி-காவ
லாகவிளங்கு மதில்கூழ்ந்த காஞ்சியிலுள்ள காடுகளைபெல்லாம் வெட்டி, நம்புடை
வித்திய பத்தியான் - நம்மிடத்துச்செலுத்தும் பத்தியாகிய விநையவித்தினவன்.

கச்சியிலுள்ளகாடு நாடாக்கிச் சிவபோகம்விளையச் சிவநேசமென்னும் வித்
து வித்தினான் என்பார் வித்தியபத்தியான் என்றார். (உரு)

வந்துநம்மைவழிபடவேண்டினு
னிந்தவாயிறிற்றந்தழைத்தின்னரு
டந்துமீளவிடுத்துப்பின்றாட்கொளீஇ
நந்தமால்விடைநாம்பொறித்தேமெனா.

(இ-ள்.) வந்து நம்மை வழிபட வேண்டினான் - இங்குவந்து நம்மைத்துதி
க்கவிரும்பினான், இந்த வாயில் திறந்து அழைத்து - இந்த வடக்குவாயிலேத்திறந்து
அழைத்து, இன் அருள் தந்து - (நாம் அவனுக்கு) இனிய அருள்செய்து, மீளவிடுத்து-
திரும்பவும் அவன் தன்னாட்டுக்குச்செல்ல (அவ்வழியே) அனுப்பி, பின் தாழ்
கொளீஇ - பின்பு தாழிறுக்கி, நம் தம் மால்விடை நாம்பொறித்தேம் என்னு-
மது பெரிய இடமுத்திரையை நாம் இட்டோமென்று.

வழிபடவேண்டி யடைந்தோர்க்குத் தான் முற்பட்டருள்கூர்ந்து நிற்பலால்
இந்தவாயில்திறந்தழைத் தின்னருடந்து என்றார் “ அடைந்தவர்க்கருமும்பாபோ
ற்றி” என்ற உண்மைத்திருவாக்கால் உணர்க. (உசு)

அருளிணையந்தேற்றியகன்றபின்
மருளிணீங்கிமலர்க்கண்விழித்தெழீஇ
வெருளிணைவெயர்த்தான்விம்மிணைபல
பொருளிணற்றுதித்தான்குலபூடணன்.

(இ-ள்.) ஐயம் தேற்றி அருளிணை - சந்தேகத்தைத்துடைத்தருளி, அகன்ற பின்-நீங்கினபின், குலபூடணன் மருளின் நீங்கி - குலபூடணபாண்டியன் அவ்வைய த்து நின்று நீங்கி, மலர் கண் விழித்து எழுந்து - தாமரைமலர்போன்ற கண்டியிலு ணர்ந்து, வெருளிணை வெயர்த்தான் விம்மிணை - அஞ்சுவெயர்த்து உடல்பூரித்து, பலபொருளிணை னுதித்தான்-பலபுண்பொருளமைந்த பாடல்களால் னுதித்தான்.

அருளிணை, வெருளிணை, வெயர்த்தான், விம்மிணை முற்றெச்சங்கள். ()

வள்ளலன்புக்கெளிவந்தமாண்புகண்
டுள்ளவுள்ளரின் னூற்றெழுமற்புத
வெள்ளமும்பரமானந்தவெள்ளமுங்
கொள்ளைகொண்டு தன்கோமனைநீங்கினான்.

(இ-ள்.) வள்ளல்-சிவபெருமான், அன்புக்கு எளிவந்த மாண்பு கண்டு-தன து அன்புக்கு எளியனாய்வந்த மாட்சிமையைநோக்கி, உள்ள உள்ள-நினைக்குந்தோ றும், நின்று ஊற்று எழும் - இடைவிடாது நின்று சுரந்து எழாரின்ற, அற்புதம் வெள்ளமும் பரமானந்த வெள்ளமும் - சிவஞானப்பெருக்கையும் சிவபோகப்பெ ருக்கையும், கொள்ளைகொண்டு தன்கோமனை நீங்கினான் - கவாந்துகொண்டு தன் அ ரண்மனையினின்று நீங்கினான்.

பத்திலையிற் படுவோனாதலால் அன்புக்கெளிவந்த மாண்புகண்டு எனவும், கனவிலுந்தேவர்க் கரியவன் கருணைத்திறம் அளத்தற்கரிய பெருமையதாதலால் உள்ள உள்ள எனவும், அக்கருணையால்வினைந்த சிவஞானமும் சிவபோகமும் எல்லை யில்லன்வாதலால் ஊற்றெழு மற்புதவெள்ளம் எனவும், பரமானந்தவெள்ளம் என வும், அவற்றி லெழுகினாதலால் கொள்ளைகொண்டு எனவுங்கூறினார். உள்ள வுள் ள மிகுதிப்பொருளில்வந்த அடுக்குத்தொடர். (உஅ)

அளியறமனத்தன்புடையன்பருக்
கெளியராடலையார்க்கும்வெளிப்படத்
தெளியுமாறுதெளிவித்துத்தன்னைப்போல்
விளிவிளாவின்பவெள்ளத்தழுத்தினான்.

(இ-ள்.) அளி அறமனத்த அன்பு உடைய அன்பருக்கு-சார்த்தத்தினின்று நீங்காதமனத்தில் சிவநேசத்தையுடைய அடியவர்களுக்கு, எளியர் ஆடலை-எளியவ னாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய திருவிளையாடலை, யார்க்கும் வெளிப்பட தெளியு ம் ஆறு தெளிவித்து-எவர்க்கும் புலப்படத் தெளியும்வண்ணம் தெளிவித்து, தன்னை போல்-இன்பத்திலெழுகிய தன்னைப்போல, விளிவு இல்லாத இன்பம் வெள்ளத்து அழுத்தினான் - அழிதலில்லாத பேரின்பவெள்ளத்தில் (பிறரும்) ஆழ்ச்செய்தான்.

ஒடுங்கியமனம் என்பார் அளியறமனம் எனவும், அடியார்க்கெளியர் என் பார் அன்பருக்கெளியர் எனவுங்கூறினார் “அடியார்க்கெளியன் சிறம்பலவன்” எனவரும் இதாவன் திருவாக்காலுணர்க. (உக)

கோச்சகக்கலிப்பா.

கோடாதசெக்கோலும்வெண்குடையுங்கோமுடியு
மேடாரலங்கலிரசேந்திரற்களித்துத்
தோடாரிதழியான்ருட்கமலஞ்சூழுவா
னாடாளசரிமைபெற்றனரபதியே.

(இ-ள்.) கரபதி - குலபூடணபாண்டியன், கோடாத செம் கோலும்-கோணு
தல் இல்லாத செக்கோலையும், வெண்குடையும் கோமுடியும் - தவளவட்டக்குடை
யையும் அரசிலக்கணத்துக்குரிய கிரீடத்தையும், எடு ஆர் அலங்கல் இராசேந்திரர்
கு அளித்த - இதழ்நிறைந்த வெற்றிமாலையையணிந்த இராசேந்திரபாண்டியனுக்கு
க்கொடுத்து, தோடு ஆர் இதழியான் தான் கமலம் சூழ-இதழ்நிறைந்த கொன்றை
மலர்மாலையையணிந்த சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய திருவடித்தாமரையைச்சூழி,
வான் நாடு ஆள் அரசு உரிமை பெற்றான் - வண்ணலகத்தையாரும் இந்திரபட்ட
த்தைப்பெற்றான்.

செக்கோல் வெண்குடையெனப் பிறிதோடியையு நீக்கிய விசேடணங்களா
லும், கோமுடியெனத் தன்னோடியையின்மை நீக்கியவிசேடணத்தாலும் விசேடித்
துக்கூறியது பாண்டியன் பணைப்புலங்கடந்து சிலவுலகைப்பொதுநீக்கித் தனதழக
கீழ்ப்படுத்தியதன்மேல் நின்றது. (கூ0)

விடையிலசசினையிட்டபடலம் முற்றிற்று.

—❦—

ஆகப்பாயிரம் உள்படத் திருவிருத்தம் - கஅகஅ.

—❦—

முப்பத்தைந்தாவது

தண்ணீர்ப்பந்தல்வைத்துபடலம்.

—❦—

அறுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

சம்புமதுரைப்பரனிரவுதனியேவந்துணைப்பணிந்த
வெம்புககிரோன்மருமானேவிடுத்து மீண்டுதாழிதுக்கி
யம்பொற்கதவினவிடைபொறித்ததறைந்துந்தென்னனடுபடைக்கு
வம்புமலர்தோய்புனற்பந்தர்வைத்துக்காத்தவகைசொல்வாம்.

(இ-ள்.) சம்பு மதுரை பரன் - சம்புவாகிய மதுரையிலெழுந்தருளிய சோ
மசுந்தரக்கடவுள், இரவு தனியே வந்து துணை பணிந்த - இரவில் துணையின்றிவந்து
தன்னைவணங்கிய, வெம்பு ககிரோன் மருமானே விடுத்து - சூரியன் மரபில்வந்த
சோழனை அவனுட்டிற்கணுப்பி, மீண்டு தாழ் இதுக்கி - மீளவுந் தாழ்கொளுவி,
அம்பொன் கதவின விடைபொறித்தது அறைந்தும் - அழகிய பொற்றங்கடுவேய்ந்த
கதவத்தில் இடபமுத்திரையிட்ட திருவிளையாடலைக்கூறினும், தென்னன் அடுபடை

கு - இராசேந்திரபாண்டியனுடைய கொலையுண்டிருந்திருந்த சேனைக்கு, வம்பு மலர் தாய் புனல் பந்தர்வைத்து - வாசமிக்க மலரளாவிய தண்ணீர்ப்பந்தல்வைத்து, காதல்வகை சொல்வாம் - காத்தருளிய திருவிளையாடலை இனிக்கூறுவாம்.

பாண்டியன் சேனை அளவிய் சிறியதேனும் மடங்காவீர முடையதென்பார் அடுபடை யெனவும், வாசமுட்டிய நீர் என்பார் வம்புமலர்தோய் எனவுங்கூறினார்.

தென்னரசுபுரந்தரன்கோல்செலுத்துநாளிற்காடெறிந்த மன்னன்பின்னர்வெளிப்படையாப்போந்துபோந்துமதுசோசன் பொன்னங்கமலத்தாள்வணங்கிப்போவான் முன்னிப்பொரும்பொருநைக் கன்னிராடன்கேண்மைபெறவிடுத்தான்வரிசைக்கையுறையே.

(இ-ள்.) தென்னன் அரசன் புரந்தரன் கோல் செலுத்தும் நாளில்-பாண்டியனுடைய இராசேந்திரன் செங்கோலைச்செலுத்திவருங்காலையில், காடு எறிந்த மன்னன் - காடுவெட்டியசோழன், பின்னர் வெளிப்படையாக போந்து போந்து - பின்பு யாவருங்காண வந்துவந்து, மதுசோசன் பொன் அம் கமலம் தாள்வணங்கி போவான் முன்னி - மதுசாயிலெழுந்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுளின் பொன்போலும் அரிய அழகிய தாமரைபோன்ற திருவழிகளைவணங்கிச் செல்லக்கருதி, பொரும் பொருளை கன்னிராடன் கேண்மைபெற - கையொடுமோதும் தாமரபரணிகுழந்த பாண்டிராட்டையுடைய இராசேந்திரனது நட்பினைவிரும்பி, வரிசை கையுறை விடுத்தான் - வரிசையாகக் கையுறையனுப்பினான்.

செலுத்து நாள் என்றமையால் கோல் என்றது செங்கோல் எனவும், சிவ பெருமானை நாடோறும் இடைபூறின்றி வந்து வணங்கிச்செல்லக் கருதினாடைவால் கேண்மைபெறவிடுத்தான் வரிசைக்கையுறை யெனவுங் கூறினார். (உ)

பொன்னிராடன்வரவிடுத்தபொலம்பூணடைமுதல்பிறவுங் கன்னிராடன்கைகவர்ந்துதானுங்கலக்குந்தொடர்பினு லுன்னிவேறுகையுறையுய்த்துறவுசெய்யவுவப்பெய்திச் சென்னிகாதன்மகட்கொடுப்பாரிசைந்தானந்தச்செழியற்கு.

(இ-ள்.) பொன்னி ராடன் வர விடுத்த - காவிரிநாடனுடைய சோழன் அனுப்பிய, பொலம் பூண் ஆடைமுதல் பிறவும் - பொன்னுலமைந்த ஆபரணமும் ஆடையு முதலிய பிறபொருளையும், கன்னிராடன் கைகவர்ந்து - இராசேந்திரபாண்டியன் கைக்கொண்டு, தானும் கலக்கும் தொடர்பினால் உன்னி - தானுமவனோடு அளவளாவும் - தொடர்ச்சியால் நட்பைக்கருதி, வேறு கையுறை உய்த்து உறவுசெய்ய - வேறுகையுறை அனுப்பி அவனோடுறவுகொள்ள, சென்னி உவப்பு எய்தி-சோழன் மகிழ்கூர்ந்து, காதல் மகள் அந்த செழியற்குக் கொடுப்பான் இசைந்தான்-விரும்பியிருந்த தனது புத்திரியை அந்த இராசேந்திரபாண்டியனுக்குக்கொடுக்க வுடன்பட்டான்.

சிவபெருமான் கனலில் வந்தருளும் மெய்யன்பினனாதல் அச்சோழன் நட்பைத் தானும் பெறவிரும்பினான் என்பார் வேறுகையுறையுய்த்துறவுசெய்ய எனவும், உரிமைச்சுற்றற்கொள்ளக்கருதினான் என்பார் மகன்கொடுப்பாரிசைந்தான் எனவுங்கூறினார். (உ)

செழியன் தனக்குவரையறுத்தசெய்திகேட்டுச் செம்பியர்கோன்
கழியன்புடையகுலமகளைத்தான்போய்க்கொள்வான்கருதமிதி
வழிவந்தவற்குத்தம்பியெனவந்தவரச்சிங்கமெனும்
பழியஞ்சாதான்வஞ்சித்துப்பழனக்காஞ்சிப்பதிபுருவான்.

(இ-ள்.) செழியன் தனக்கு வரை அறுத்த செய்தி கேட்டு - தனக்குமுத்
தோனுகிய இராசேந்திரனுக்கு மகட்கொடைநேர்ந்த வரையறைசெய்த செய்தியை
க்கேட்டு, செம்பியர் கோன் கழி அன்பு உடைய குலமகளை - சோழனது மிக்க அன்
புடைய குலகன்னிகையை, தான்போய் கொள்வான் கருதி - தான்சென்று மண்
முடிக்கரிணைத்து, மதிவழிவந்தவற்கு தம்பி எனவந்த - சந்திரன் மரபில்வந்த அவ்
விராசேந்திரனுக்குத் தம்பியாகப் பின்வந்த, அரச சிங்கம் என்னும் - அரசசிங்கபா
ண்டியனென்னும் பெயரையுடைய, பழி அஞ்சாதான் வஞ்சித்து - பழிக்கஞ்சாதவ
ன் தன் மூத்தோனைவஞ்சித்து, பழனம் காஞ்சி பதிபுருவான் - வயல்குழந்த காஞ்சி
நகர்க்குச்செல்வானாயினான்.

தன்மூத்தோனுக்குத் தெரியாது சென்றமையால் வஞ்சித்து எனவும், மூத்
தோன்மனைவி தனக்கு அன்னையெனக் கருதிலனாதலால் பழியஞ்சாதான் எனவுங்
கூறினார். (ச)

காஞ்சிப்பதிமுன் குறுகுமிளங்காவலோனைக்கடற்சேனை
தாஞ்சுற்றியவந்தெதிர்கொடுபோய்த்தன்முன்றனக்கென்றிருந்தமக
ளாஞ்சிற்றிடைமையமணம்புணர்த்தியந்தமருக்கரசுநிலை
வாஞ்சித்தரசுபுரந்தரனைப்பிடிக்கமதித்தான்வனமெறிந்தான்.

(இ-ள்.) காஞ்சி பதிமுன் குறுகும் இளமை காவலோனை - காஞ்சிராட்டுக்கு
முற்பட்டுச் செல்லும் இளவரசாகிய அரசசிங்கபாண்டியனை, கடல் சேனை தாஞ்
சுற்றியவந்து - கடல்போன்றசேனை தன்னைச்சூழுவர, எதிர்கொடுபோய் - எதிர்கொ
ண்டுசென்று, தன்முன் தனக்கு என்று இருந்த மகளாம் சிற்றிடைமைய - அவன் மூ
த்தோனுக்கென்று வரையறுத்திருந்த தனதுபுத்திரியை, மணம் புணர்த்தி - கல்யா
ணமுடித்து, அந்த மருகற்கு - அந்த அரசசிங்கபாண்டியனுக்கு, அரசநிலைவாஞ்சித்
து - அவன்மூத்தோன் அரசியலை (கவர்) விரும்பி, அரச புரந்தரனை பிடிக்க - அவ்
விராசேந்திரபாண்டியனைப்பிடிக்க, வனம் எறிந்தான் மதித்தான் - காடுவெட்டிய
சோழன்கருதினான்.

தான் வரையறுத்த செய்கையினின்று முறைபிறழ்ந்தானாதலால் அரசுபுரந்
தரனைப் பிடிக்கமதித்தான் என்றார். வந்து செயவெனெச்சத்திரிபு. (ரு)

எழுசேரடியாகிரியவிருத்தம்.

மருமகன்றனுடனெழுந்துமாமனாவளவர்கோன்
பொருமகன்றசேனையானைபுடைநெருங்கமதிவழித்
திருமகன்றன்மேலயர்த்திறங்குறித்துமுரசறைந்
துருமகன்றபல்லியம்மொலிப்பவந்துளானரோ.

(இ-ள்.) மருமகன் தன் உடன் எழுந்து - மருகனுகிய இராசேந்திரனோடு
போர்க்கெழுந்து, மாமன் ஆன வளவர்கோன்-மாமனுகிய காடுவெட்டியசோழன்

பொருள் அகன்ற சேனை யானை புடை நெருங்க-போர்செய்யும் பார்த்தசேனையோடு யானையுந் தனதுபக்கம் நெருங்குவரவும், மகிவழி திருமகன் தன்மேல் அமர் திறம் குறித்து - சந்திரன் மாபிற்றேன்றிய அந்த இராசேந்திரபாண்டியன் மேற்போர் த்திறங்குறித்து முரசு அறைந்து - முரசுகொட்டி, உரும் அகன்ற பல் இயம் ஒலிப் பவந்து உள்ளான் - இடிபோலப் பலவாத்தியங்கள் ஒலிக்கவும்வந்தான்.

சேனையுட்சிறந்தது யானைச்சேனையாதலால் சேனையென்றமையாத யானை யெனவும், பாண்டியன் சேனையின் சிறுமையைக்கருதி வெல்லத் துணிந்தனனாதல் புடைநெருங்கமுரசறைந்துவந்துளான் எனவும் கூறினார். (சு)

திரண்டதிரந்தெழுந்தவந்தசென்னிசேனைதன்னகர்க்
கிரண்டியோசனைப்புறத்திறுக்குமுன்னரொற்றார்த்
றெருண்டதென்னன்மாடநீடுகூடன்மேயசிவனதாள்
சரண்புகுந்துவேண்டுகென்றுசார்த்துதாழ்த்துகூறுவான்.

(இ-ள்.) திரண்டு அதிர்ந்து எழுந்து வந்த சென்னி சேனை - நெருங்கிக்கோ வித்துப் போர்க்கு எழுந்துவந்த சோழனுடையசேனை, தன் நகர்க்கு இரண்டு யோ சனை புறத்து இறுக்கு முன்னர் - தன்னகரத்திற்கு இரண்டியோசனைத் தூரத்திற்கு அப்பால் பாடிவீடுகொண்டு வசிப்பதற்குமுன், ஒற்றால் தென்னன் தெருண்டு-வே டுகாரரால் பாண்டியனுணர்ந்து, மாடமாடீடு கூடல் மேய சிவன தாள் சரண்புகுந் து - மாடங்கள் நெருங்கிய மதுரையிலெழுந்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுளின் திரு வடியில் அடைக்கலம் புகுந்து, வேண்டிக என்று சார்த்து தாழ்த்து கூறுவான் - கு றையிரக்கக்கடவேனென்று வந்து பணிந்து கூறுவானுனின்.

சோழன் தனது வழிபாட்டைச் சிறிதுங் கருதாதெழுந்தான் என்பார் அதிர் ந்தெழுந்துவந்த எனவும், தன்பகையைத் தனக்கோர் கிணையாகக் கூட்டி முடித்த வர் சோமசுந்தரக்கடவுளாதலால் அவர்பாற்சென்று குறையிரக்க எழுந்தான் என் பார் சிவனதாள் சரண்புகுந்து வேண்டுகென்று சார்த்து எனவுகூறினார். (எ)

அன்றுபாதியிரவில்வந்துனடிபணிந்துதமியனாய்ச்
சென்றசென்னியென்னுநின்னதிருவடிக்கணன்பினு
னென்றுமநிலையனாயெனக்குவேண்டிவனவிடுத்
தொன்றுகேண்மைபுரிசுவானுளத்திலொன்றையுன்னினன்.

(இ-ள்.) அன்று பாதி இரவில் வந்து - அக்காலையில் பாதிராத்திரியில்வந்து, உன் அடி பணிந்து தமியனாய் சென்ற - உனது திருவடியைப்பணிந்து தனியனாய்ப் போன, சென்னி என்னும் நின்ன திரு அடிகண் அன்பினுன் - காடுவெட்டியசோழ னென்னும் உன்னுடைய திருவடியிலன்புடையோன், என்றும் அநிலையனாய் எனக் கு வேண்டிவன விடுத்து - எப்பொழுதும் அந்நிலையை யுடையவனாக எனக்குவேண் டும் வரிசைகணையனுப்பி, ஒன்று கேண்மை புரிசுவான் - மனமொத்த நட்பை விரும் பினவன், உளத்தில் ஒன்றை உன்னினுன்-(இப்பொழுது) மனத்தில் வேறென்றை க்கருதினான்.

உனது திருவருளால் எனது நாட்டுக்குளஞ்சாத வந்துசென்றான் என்பான் - அன்று பாதியிரவில் வந்து தமியனாய் எனவும், அவனுனது திருவடிக்கண் மூர்திய நேயன் என்பான் நின்ன திருவடிக்கணன்பினான் எனவும், அந்நேயம் என்றும் நிலை பெற்று ஒல்காசிறுத்தற்கு வேண்டினான் என்பான் என்று மந்திரையானு யெனக்குவே ண்டிவனவிடுத்தொன்றுகேண்மைபுரிசுவான் எனவும், இன்று உன் திருவடிக்குப் பி ழைத்தான் என்பான் உளத்திலொன்றையுன்னினான் எனவுங்குறிஞர். (அ)

அறத்தினுக்குளாகியன்றுநீயவன்செயு
மறத்தினுக்குளாகியின்றவன்மைசெய்வதேயறப்
புறத்தினுர்புரம்பொடித்தபுண்ணியாவெனக்ககாரங்
துறைத்துவேண்டினுவேலைபும்பர்நாதனருளினால்.

(இ-ள்.) அறத்தினுக்கு உள் ஆகி அன்று நின்ற நீ - தருமத்துக்குட்பட்டு அக் காலையில் அவனுக்குத் துணையாய்கின்ற நீ, அவன் செய்யும் மறத்தினுக்கு உள்ளாகி இன்று வன்மை செய்வதே-அவன்செய்யும் கொடுந்தொழிலுக்கு இணங்கி இப்பொழுது அவனுக்குத் துணைசெய்வதே, அறம் புறத்தினுர்புரம்பொடித்த புண்ணியா எனக் காரந்த - பாவத்தின்வழிகின்ற திரிபுராதிகளின் திரிபுரங்களை நீறுபடுத்திய புண்ணியனல்லவோ நீ என்றுகூறி, உறைத்து வேண்டினான்-வலிந்துகூறையிரந்தான், அவ்வேலை உம்பர் நாதன் அருளினால் - அக்காலையில் சோமசுந்தரக்கடவுளின் திருவருளினால்.

சிவபுண்ணியத்தின்வழி நின்றோர்க்கு நீ யன்மையனென்பான் அறத்தினுக்குளாகி யெனவும், அப்புண்ணியத்தின் புறத்த நின்றோர்க்கு நீ சேயனென்பான் வினாப்பொருள்பட அவன்செயுமறத்தினுக்குளாகி யின்றவன்மைசெய்வதே எனவும், தனதுட்கருத்துப்பலப்படச் சிவபுண்ணிய நிலைபெறுத்தற்கு அப்புண்ணியத்தினின்றவருவினோர்புரத்தை நிறுத்தவன் நீயன்றோ என்பான் அறப்புறத்தினுர்புரம்பொடித்தபுண்ணியா எனவுங்குறிஞன். அறப்புறத்தினுர்புரம்பொடித்தபுண்ணியா என அபிப்பிராயத்தோடுகூடிய விசேடணத்தைக் கூறுதலால் கருத்துடையபட யணி. (க)

மெய்துறந்தவாய்மையொன்று விண்ணினின்றும் மண்ணிலே
யைதுறுங்கள்சேனையோடுமரகலத்துநானேநீ
யெய்திவந்ததெவ்வரோடெதிர்த்துருத்துநின்றபோர்
செய்திவென்றிரிந்தாததல்செய்துமென்றெழுந்ததால்.

(இ-ள்.) விண்ணின் நின்றும் மெய்துறந்த வாய்மை ஒன்று-ஆகாயத்தினின்றும் அசரீரியொன்று, அண்ணலே - பாண்டியனே, ஐதுறுங்கள் சேனையோடும்-அழகிதாக உங்கள்சேனையோடும், ஆகவத்து - போர்க்களத்தில், எய்தி வந்த தெவ்வரோடு நானே நீ எதிர்த்து உருத்து நின்ற போர் செய்தி - அடைந்துவந்தபகைவரோடு நானேக்கு நீ எதிர்த்துக்கோபித்துநின்ற போர்த்தொழில்செய்வாய், வென்றி நின்னது ஆதல் செய்தும் என்று எழுந்தது - வெற்றி யுன்னுடையதாகச் செய்வோமென்று எழுந்தது.

பாண்டியன் வேண்டுகோளுக்கு உடன்பட்டாராதலால் நாளை போர்செய்தி யெனவும், உனக்குத் துணையாய்நிற்போம் அஞ்சற்க என்றனராதலால் வென்றி நின்னதாதல் எனவும் கூறினார். மெய்துறந்தவாய்மை என்றமையால் அசரீரியென்றும், மெய் சரீரம்.

(க௦)

காயவாணிசெவிதுழைந்தகாலேவேந்தரிந்திர

யுயரமுடிக்கணையந்தவன்புழுவகையு

மாயவேலைவிழ்ந்துதாழ்ந்தகன்றுதன்னிருக்கைபோய்

மேயினுனியிர்ந்தகங்குல்விடியுமெல்லேநோக்குவான்.

(இ-ள்.) காயம் வாணி செவி துழைந்த காலே - ஆகாசவாணி செவியில் துழைந்ததாலத்தில், வேந்தர் இந்திரன் - இராசேந்திரன், நாயனார் அடிகண்ணை நயந்த அன்பும் உவகையும் ஆய வேலை - சோமசுந்தரக்கடவுள் திருவடியில் எழுந்தநேயமும் அதனாலெழுந்த களிப்பும் ஆகியகடலில், வீழ்ந்து தாழ்ந்த அகன்று-விழ்ந்து மூழ்கி அதனினின்றுநீங்கி, தன் இருக்கை போய் மேயினுன்-தன்கோயிலில் சென்று அடைந்து, நிமிர்ந்த கங்குல் விடியும் எல்லை நோக்குவான் - எழுந்தோங்கிய இராப்போது விடியுமளவைப் பார்ப்பவனுயினான்.

சிவபெருமான் திருவடியிற்கொண்ட நேயம் பிழையாமையாலும் தன்கருத்து முற்றினமையாலும் துன்பங் சுழித்து பேரின்பம்பெற்றான் என்பார் அன்புமவகையுமாயவேலைவீழ்ந்துதாழ்ந்து என்றார்.

(கக)

கழித்தகங்குலிறவிசும்புகண்விழிக்குமுன்னோ

விழித்தெழுந்துசந்தியாதிவினைமுடிந்துவானநீர்

சுழித்தலம்புவேணியண்ணையபூசைசெய்தெழீஇத்

தெழித்தெழுந்தசேனையோடுசெருநிலத்தைநண்ணினான்.

(இ-ள்.) கழித்த கங்குல் இற - மிக்க இராப்போது கெட, விசம்பு கண் விழிக்கும் முன்னர் - ஆகாயங் கண்டிறக்குமுன், விழித்து எழுந்து - தாண்டியிலுணர்ந்து, சந்தி ஆதி வினை முடித்து - நித்தியகடல்முதலிய கருமங்களைச் செய்துமுடித்து, வானம் நீர் சுழித்து அலம்பு வேணி அண்ணல் - கங்கை சுழித்து ஒலிக்குஞ் சடாமுடியையுடைய சிவபெருமானானது, தூய பூசை செய்து எழீஇ - பரிசுத்தமாகிய பூசையைச்செய்து எழுந்து, தெழித்து எழுந்த சேனை ஓடு செரு நிலத்தை நண்ணினான் - அதட்டிப் போர்க்கெழுந்த சேனையோடு போர்க்களத்தை அடைந்தான்.

தான் கருதிய கரும முற்றியதாதலால் துணிந்தானென்பார் சேனையோடுசெருநிலத்தைநண்ணினார் என்றார். உலகிற்குக் கண்ணுதலால் கண் என்றது உவமையாகுபெயராய்ச் சூரியன்மேல் நின்றது “வான்கண்விழியாவைகறையாமத்து” என வருதல்காண்க.

(கஉ)

அலைசிறந்தசலதிமீதொராறுசெல்லுமாறுபோன்

மலைசிறந்தநேரிவெற்பன்மள்ளர்சேனைவெள்ளமேற்

கலைசிறந்தமுகிறிறைந்தகன்னிநாடுகாவலான்

சிலைசிறந்தசிறியசேனைசென்றலைநீந்துநின்றதே.

(இ-ள்.) அலை சிறந்த சலதி யீது - அலைமிக்க கடலின்மேல், ஓர் ஆறு செல்
தும் ஆறு போல் - ஓர்நதிசெல்லும் வகையப்போல, மலை சிறந்த நேரி வெற்பன் -
மலைகளிற்சிறந்த நேரிமலையையுடைய சோழனது, மள்ளர் சேனை வெள்ளம் மேல்-
வீரச்சேனாசமுத்திரத்தின்மேல், கலை சிறந்த மதி நிறைந்த - ஆறுபத்துநான்கு கலை
ளின் நேர்ச்சியில் மேம்பட்ட, கன்னி நாடு காவலான் - பாண்டிநாட்டரசனாகிய இ
ராசேந்திரன், சிலை சிறந்த சிறிய சேனை சென்று அலைத்து நின்றது - வில்லிற் சிறந்
த சிறியசேனையானது போரிற்சென்று வருத்திநின்றது.

சோழன்சேனையின் பெருமையையும், பாண்டியன்சேனையின் சிறுமையையு
முணர்த்துதற்குக் கூறிய உவமையாதலால் பண்புபற்றிவந்த வுவமையணி. சிறிய
சேனை என்றமையால் பெரியசேனையெனக்கொள்க. (கந)

உருமுலன்னகுரலினுநுலவையன்னசெலவினார்
வெருவுதியின்வெகுளியார்வெடித்தவீரநகையினார்
செருவின்மானவணியினார்சினைஇமடித்தவாயினு
ரிருவார்சேனைமள்ளரும்மெதிர்ந்துகைகலந்தனர்.

(இ-ள்.) உருமு அன்ன குரலினார் - இடியையொத்த குரலையுடையவரும்,
உலவை அன்ன செலவினார் - காற்றையொத்த நடையையுடையவரும், வெருவு தி
யின் வெகுளியார் - அஞ்சர் தியையொத்த கோபமுடையவரும், வெடித்த வீர நகை
யினார் - தம்மை அறியாத எழுந்த வீரநகையையுடையவரும், செருவில் மான அணி
யினார் - போரில் புறங்கொடாமையாகிய மானபரணத்தையுடையவரும், சினைஇ ம
டித்த வாயினார் - கோபித்து மடித்த வாயினையுடையவருமாகி, இருவர் சேனை மள்
ளரும் எதிர்த்து கை கலந்தனர் - சோழபாண்டியர்களுடைய சேனாவீரரும் தம்முள்
எதிர்த்து கைகலந்தார்கள்.

இருவரும் தம்முள்ளுத்த ஆற்றலும் புறங்கூட்டாத தறுகண்மையுமுடைய
வர் என்பார் இவ்வாறுகூறினார். (கச)

மன்றலந்தெரியனேரிமலயவன்றமர்க்கெலாந்
தென்றலம்பொருப்பினுன்றிரண்டநான்குகருவியு
மின்றயங்குசெய்யவேணிவிடையவன்றனருளினு
லொன்றனந்தமரகவந்துருத்தெதிர்ந்துதோன்றுமால்.

(இ-ள்.) மன்றல் அம் தெரியல் நேரி மலையவன் தமர்க்கு எல்லாம் - வாச
மிக்க மாலையை அணிந்த நேரிமலையையுடைய சோழனது சேனாவீரர்களுக்கெல்
லாம், தென்றல் அம்பொருப்பினுன் திரண்ட நான்கு கருவியும் - பொதியமலையையு
டைய பாண்டியனது திரண்ட நான்குசேனையும், மின் தயங்கு செய்யவேணி விடை
யவன் தன் அருளினால் - மின்னல்போல்விளங்குஞ் செவந்தசடையையுடைய சோ
மசுந்தரக்கடவுளின் திருவருளினால், ஒன்று உரு அனந்தம் உரு ஆகவந்து தெரிந்
து தோன்றும் - ஓர் உரு அனந்த உருவாகவந்து புலப்படுத்தித் தோன்றுகிற்கும்.

சிவபெருமான் திருவருளால் ஒன்றன்ந்தமாகப் பல்விததென்பார் தோன்று
ம் என்றார்.

(கடு)

தேரினோதைகந்துகஞ்சிரிக்குமோதைசொரிமதக்
காரினோதைபேரியங்கறங்குமோதைமறவர்தம்
போரினோதைவீரர்தோள்புடைக்குமோதையோடுமுந்
நீரினோதையொன்றெனக்கலந்தொடுங்கின்றதே.

(இ-ள்.) தேரின் ஓதை - தேரின் கம்பலையும், கந்துகம் சிரிக்கும் ஓதை - குதி
ரைகள் கனைக்குமோதையும், சொரிமதம் காரின் ஓதை - மதத்தைப்பொழியும் யா
னையின் அரவமும், பேர் இயம் கறங்கும் ஓதை - பெரிய வாச்சியங்கள் ஒலிக்கு
கோஷமும், மறவர் தம் போரின் ஓதை - இரண்டுசேனாவீரர்களும் தம்முள் போர்
செய்யும் ஆரவாரமும், வீரர்தோள் புடைக்கும் ஓதை ஒடு - அவ்வீரர்கள் தமது
தோளைக்கொட்டி ஒலிக்கும் முழக்கத்தோடு, முந்நீரின் ஓதை ஒன்று என கலந்து
ஒடுங்க நின்றது - கடலொலியோடொன்றென்று செரல்லத் தம்முள்கலந்து அடங்
கின்றது.

அளவிறந்த சேனையாயிற்றென்பார் முந்நீரினோதை யொன்றெனக்கலந்தொ
டுங்க நின்றதே என்றார்.

(கடு)

சிலையின்றவீரரோடுசிலையின்றவீரரோ
கலையின்றவாளரோடுகலையின்றவாளரோ
கொலையின்றவேலரோடுகொலையின்றவேலரோ
மலையின்றமல்லரோடுமலையின்றமல்லரோ.

(இ-ள்.) சிலையின்ற வீரர் ஒடு சிலையின்ற வீரரோ - விற்பெழிற்பயிற்செய்ய
யுடைய வீரர்களோடு விற்பெழிற்பயிற்செய்யுடையவீரர்களே, கலையின்றவாளர்
ஒடு கலையின்றவாளரோ - சஸ்திரதூல்வழியின்ற வாள்வீரரோடு சஸ்திரதூல்வழி
யின்ற வாள்வீரர்களே, கொலையின்ற வேலர் ஒடு கொலையின்றவேலரோ - கொ
லைத்தொழில்பயின்ற வேல்வீரரோடு கொலைத்தொழில்பயின்ற வேல்வீரர்களே, ம
லையின்ற மல்லர் ஒடு மலையின்ற மல்லரோ - மற்போரிற்பயின்ற மல்லர்களோடு
மற்போரிற்பயின்ற மல்லர்களே.

மல் பகுதிப்பொருள்விகுதி யேற்றுத்தொகுக்கும் வழித்தொகுத்தலாய் மலை
யென நின்றது.

(கடு)

கரியுகைத்தபாகரோடுகரியுகைத்தபாகரோ
பரியுகைத்தமறவரோடுபரியுகைத்தமறவரோ
கிரியுகைத்தவலவரோடுகிரியுகைத்தவலவரோ
யெரியுகைத்தெதிரந்தகாலெனக்கலந்துமலைவரால்.

(இ-ள்.) கரி உகைத்தபாகர் ஒடு கரி உகைத்தபாகரோ - யானையைச்செலுத்
திய பாகரோடு யானையைச்செலுத்தியபாகர்களே, பரி உகைத்த மறவர் ஒடு பரி
உகைத்த மறவரோ - குதினையைச்செலுத்தும் வீரர்களோடு குதினையைச்செலுத்
துவீரர்களே, கிரி யுகைத்த வலவர் ஒடு கிரி உகைத்தவலவரோ - தேராகிய மனையைச்

செலுத்திய பாகரோடு தோகியமலையைச்செலுத்தியபாகர்களே, எரி உகைத்து, எதிர்த்த கால் என கலந்து மலைவர் - (இவ்வாறு) வடவாழகாக்கினியை மூட்டியே மூர்த சண்டமாருதம்போலத் தம்முட்கலந்து போர்செய்வார்கள்.

போர்வீரர் தம்முளொத்த போர்வீரரோடு போர்செய்தல் போர்த்தொழில் முறையாதலால் சிலையின்றவீரரோ பென்பது முதல்கிரியுகைத்த வலவளையென முறைபடக்கூறினார். கிரி உவமையாருபெயர். (கஅ)

விடுக்கும்வாளியெதிர்பிழைப்பர்வெய்வாளியெய்துபின்

ஹெடுக்கும்வாளியில்லொடுந் துணிப்பர்பின்கணிப்பற

மடுக்கும்வாளிமார்புதைப்பவாங்கிமற்றைவாளிகொண்

டடுக்குமேவலரளையெய்தடர்ப்பர்களிமள்ளாரோ.

(இ-ள்.) கிள்ளி மள்ளர் - சேரமுனைய சேனாவீரர்கள், விடுக்கும் வாளி எதிர்பிழைப்பர் - (பாண்டியன் சேனாவீரர்கள்) தொடுக்கும் பாணங்களுக்கு எதிர் நின்று தப்பி, வெய்வ வாளி எய்துகொடிய அம்புகளைத் தாந்தொடுத்தது, பின் தொடுக்கும் வாளி வில் ஓடும் துணிப்பர் - பின்பு அவர்கள் தொடுக்கும் அம்புகளை வில் லொடுந் துண்டுபடுத்தவர், பின் கணிப்பு அற மடுக்கும் வாளிமார்பு தைப்பவாங்கி - பின்பு அளவில்லாமல் அவர்கள்தொடுக்கும்பாணங்கள் தமது மார்பில்லைத்தருவ அவற்றைவாங்கி, வாளி கொண்டு அடுக்கும் ஏவலானா எய்து அடர்ப்பர் - மீளவும் அம்புகொண்டு போர்க்குறையும் பகைவர்மேலேவிக்கொல்லுவார்கள்.

தமது மார்பிற்றைத்த அம்புகளைப்பிடுங்கி மீளவும் எய்தனர். எனக்கூறியது தாழிலாட்டு என்னுந்தறை “களங்கமுமியபடையிய, உளங்கழிந்தவேல்பறித்தோ ச்சின்று” என்பதனுணர்ச்சு. (கக)

சோனைமாரியிற்சரஞ்சொரிந்துநின்று துள்ளுவா

ரானவாளியெதிர்பிழைத்தொதுங்கிநின்றழற்சரங்

கூனல்வாளிசிலையிறத்தொடுத்தெறிந்துகூவுவார்

மீனகேதனத்துவேந்தன்வீரசென்னிவீரர்மேல்.

(இ-ள்.) மீனம் கேதனத்து வேந்தன் வீரர்-கயற்கொடியையுடைய பாண்டியன்சேனாவீரர்கள்,சென்னி வீரர்மேல்-சேரமுன்சேனாவீரர்கள்மேல்,சோனைமாரியில் சரம் சொரிந்து நின்று துள்ளுவார்- சோனைமறையைப்போலப் பாணங்களைச்சொரிந்துநின்று துள்ளுவார்தன், ஆன வாளி எதிர்பிழைத்து ஒதுங்கி நின்று - பகைவர்கள் எய்யும் பாணங்களுக்கு எதிரோதப்பி யொதுங்கிநின்று, அழல் சரம் - நெருப்பு உமிழும் தமதுபாணங்களை, வாளி கூனல் சிலை இற தொடுத்து எறிந்து கூவுவார்- அவர்களுடைய அம்புகள் ஏறிட்ட வளைந்தவில் துண்டுபடப் பிரயோகஞ்செய்து துண்டுபடுத்தி வீரகோஷஞ்செய்வார்கள்.

இடைவிடாது சொரிந்தார் என்பார் சோனைமாரி யெனவும், வெற்றிதமதையிற்றெனக்கருதினான்பார் துள்ளுவார் எனவும், பகைவர் எய்யும் பாணத்துக்கொல்கார் என்பார் ஆனவாளி யெதிர்பிழைத்து எனவும், தமது விற்திறங்காட்டினர் என்பார் சிலையிறத்தொடுத்தெறிந்தெனவுங் கூறினார். (உ௦)

தறிந்ததாடகர்ந்தசென்னிதரையுருண்டவரையெனச்
செறிந்ததோள்சரிந்ததேர்சிறைந்தபல்படைக்கலம்
முறிந்தயானைகையிருமுழங்கிவிழ்ந்தசெம்புனல்
பறிந்தபாறுபாரிடங்கள்பைத்தகூளிமொய்த்தவே.

(இ-ள்.) தான் தறிந்த - (சேனாவீரர்கள்) கால்கள் முறிபட்டன, தகர்ந்த
சென்னி - அறுபட்டதலைகள், தரை உருண்ட - நிலவுலகின்மேலுருண்டன, வரை
என செறிந்த தோள் - மலையைப்போல நெருங்கித்திரண்டதோள்கள், சரிந்த - து
ண்டுபட்டுச்சரிந்துவிழ்ந்தன, தேர்சிறைந்த - தேர்கள் அழிந்தன, பல் படைக்கலம்
முறிந்த - பலவகைப்பட்ட ஆயுதங்களு முறிபட்டன, யானை கை இரு - யானைகள்
அதிக்கை துண்டுபட்டு, முழங்கி விழ்ந்த - அலறிவிழ்ந்து சாய்ந்தன, செம் புனல்
பறிந்த-உகிரவெள்ளம் எங்கும்பரந்தன, பாறு-கழுநகரனும், பாரிடங்கள்-பூதங்களும்,
பைத்தகூளி-பரவியபசாசுகளும், மொய்த்த-போர்க்களம் (எங்கும்) நெருங்கின.

தகர்தல் உடைபடல். உருண்ட என்றமையால் அறுபட்ட என்றும். (உஉ)

மடவினீடுதாரலங்கண்மன்னர்சேனையின்னவா
றுடவினீழலடியகத்தொடுங்கவும்பருச்சியிற்
கடவினீடுகதிர்பார்புகடவுளெய்துமளவுநின்
றடவினீடியிடைவிடாமலமருழந்தவாலரோ.

(இ-ள்.) மடவின் நீடு தார் அலங்கல் - இதழ்களால் மணமிக்க மாலையை
ணிந்த, மன்னர் சேனை - சோழபாண்டியர்கள் சேனைகள், இன்ன ஆறு-இவ்வகை
யாக, உடலின் நீழல் - தேகத்தினிழல், அடி அகத்து ஒடுங்க - தமதுகாற்றொழுகுந்
கிசிற்க, உம்பர் உச்சி இல் - ஆகாயத்தின்மத்தியில், கடலின் நீடு கதிர்பார்ப்பு - கட
ல்போல அளவின்றிப்பாரந்த கிரணங்களைவீசும், கடவுள் எய்தும் அளவும் நின்று-
சூரியனடையும் நண்பகற்போதுகாறும் நின்று, அடலின் நீடு - வலிமையில் தளர்
வின்றி, இடைவிடாமல் அமர்-உழந்த - சற்று நீங்காது போர்செய்து நின்றன.

உச்சிப்போதில் தேகநீழல் காற்றொழுகுதலால் உடலின்ழலடியகத் தொ
டுங்க என்றார். இன் ஒப்புப்பொருள்மேல் நின்ற ஐந்தனுருபு. (உஉ)

அந்தநாளனைத்தையும்மழிக்கநின்றவாறுதல்
சிந்துதியெனக்கனன்றுறுத்துநின்றதெறுதலால்
எந்தயாறுமறவறப்பவிற்பரன்றியும்பரும்
வெந்துவானயாறுமவற்றவேனில்வந்துறுத்ததால்.

(இ-ள்.) அந்தம் நாள் - முடிவுநாளில், அனைத்தையும் அழிக்க நின்ற - எல்
லாப்பொருள்களையும் அழிக்கும்படிநின்றருளிய, அரன் துதல் - உருத்திரமூர்த்தியி
னெற்றிக்கண், சிந்து தி என - சிந்தும் தியைப்போல, கனன்று உருத்த நின்ற தெ
றுதலால் - கொதித்து உஷ்ணித்து நின்ற - (சூரியகிரணங்கள்) வாட்டுதலால், எந்த
யாறு உம் - ஊவ்வகைப்பட்டநதிகளும், அறவறப்ப - மிகவும்வற்றவும், இம்பர் அன்
றி - இந்நிலவுலகமன்றி, உம்பரும் வெந்து - விண்ணுலகும் கருகுதலால், வான யா
றும் வற்ற - ஆகாயகங்கைவறப்பவும், வேனில் வந்து இறுத்தது - வேனிற்போதுவந்
து நிலைபெற்றது.

அந்த என, திரிந்து நின்ற சுட்டுச்செய்மையை யுணர்ந்துதலால் அந்தநாள் எனக்கொண்டு முடிவுநாள் எனப்பொருள்கொள்ளுதலும் அமையும். வற்றாது சுரக்கும் தெய்வநதிகளும் என்பார் எந்தயாரும் என்றார். தனது அதிகாரசத்தியைப் பிரமன்மாலிவர்கள் பால்வைத்துத் தோற்றியுங்காத்தும் இறுதியிலியாவையும் அழித்துநின்றலால் அந்தநாளினைத்தையும் அழிக்கின்ற அரன் என்றார். “நிலவுகின்றதன் னருளுருக்கொண்டிடுநிமலன். தலைமைபெற்றிடு புங்கவர்தம்மைமுன்றந்தே, உலகம் யாவையும்ழித்தருள் செய்திடுவதுவி, அலகிலாவுயிர்பாவையும்யன் கணின் நளிப்பான்.” “மாயவன்கணின்றவையெலாம்போற்றிமற்றவைக்குத், தாயதுப்புரவருத்தி யேமேல்வினைதொலைச்சி, யாயவற்றிலோர்ப்பலவீடுறவருளி, மேயவாருயிருலகெ லாம் பின்னரோவீட்டும்.” “அன்னவேலையிலவையெலாமிழத்தபினைப்போர், என் னநின்றவர்தம்மையுமோடுக்குறும்” எனக்கார்த்தம் தக்ககாண்டம் ததிகியுத்தரப்பட லத்தில் வருதல்காண்க, முதல் இடவாகுபெயராய்க் கண்மேல்கின்றது. (உஉ)

மண்பிளந்துபிலறுழைந்துவரைபிளந்துநீராயவாய்
எண்பிளந்துநின்றபொங்குநிலையுப்பிளந்துமேல்
விண்பிளந்துபரிதிநீடுவெங்குநகங்கள் யாராயுங்
கண்பிளந்தழன்றுவீசுகானலெங்குமானதே.

(இ-ள்.) பரிதி-சூரியனுடைய, நீடு வெங்குநகங்கள் - மிக்ககொடியகிரணங் கள், யாரா உம் - எவரையும், கண்பிளந்து - கண்கூசு, அழன்று வீசு கானல் - கொ தித்த வீசுங்கானல், மண்பிளந்து - நிலவுலகைப்பிளந்து, பிலம் துழைந்த-பாதலவு லகிற்சென்று, வரை பிளந்து - மலைகளைப்பிளந்து, நீராய ஆய் - ஒழுங்குபட்டன வாய், எண்பிளந்துநின்ற - அளவைகடந்துநின்ற, பொங்குநிலை உக பிளந்து- சோலையிலுள்ள இலைகள் சிந்த எரித்து, மேல்விண்பிளந்து - மீதுள்ளவிண்ணுலகை ப்பிளந்து, எங்கும் ஆனது - எவ்விடத்தும் பரவியது.

சூரியகிரணவெம்மையே கானலானதால் வெங்குநகங்கள் வீசுகானல் எனவு ம், அதுபிக் கொடியதாயிருத்தலால் யாராயுங் கண்பிளந்து எனவும், சூரியகிரண ம் தோயுமிடமுற்றும் பரவியதாதலால் எங்குமானது எனவுங்கூறினார். கண்பிளந் து செயவெனெச்சத்திபு. (உசு)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆயிடைபலகைத்தேருமடைந்தவர்வெயர்வுயன்றித்
தூயநீர்வறந்தவந்தச்சுடுபுலந்தோய்ந்தகாலும்
மீயுயர்மதிநிலாவும்வெய்யவாய்ச்சுடுநல்லோரும்
தீயவர்தம்மைச்சேர்ந்தாற்றீயவராவரன்றோ.

(இ-ள்.) ஆயிடை - அவ்விடத்தள்ள, அலகைத்தேரும் - காணற்சலமும், அ டைந்தவர் வெய்யும் அன்றி - அங்கடைந்தவர்வேரவையுமல்லாமல், தூய நீர் வற ந்த - புனிதமாகிய நீருமவற்றின, அந்த சுடுபுலம் தோய்ந்தகாலும் - அந்தச்சுட்டு வருத்தம் நிலத்தில் அளாவியகாற்றும், மீ உயர் மதிநிலாவும் - விண்ணுலகில் உயர் ந்த விளங்கும் சந்திரன்கிரணமும், வெய்ய ஆய் சுடும் - கொடியனவாகிச்சுடாநிற் கும், நல்லோரும் தீயவர்தம்மை சேர்ந்தால் - நல்லவருங் கெட்டவரைச்சேர்ந்தால், தீயவர் ஆவீகஅன்றோ - கெட்டவராவாரல்லவா.

தண்ணியதென்றற்காற்று என்பார் தேயந்தகாலும் வெய்யவாய்ச்சுடும் எனவும், எங்கும் நீர்ப்பசையொழிந்தூன என்பார் ஆயிடையலகைத்தேரு மடைந்தவர் வெயர்வுமன்றித் தூயநீர்வற்ற என்வுங்குறினார். நல்லோருந் தீயவர்தம்மைச்சேர்ந்தால் தீயவராவரன்றோ என்னும்பொருளால் சுடுபுலந்தோய்த்தகாற்றும் சந்திரனும் தன்மைக்குணமாரி வெய்யவாய்ச்சுடுமென வர்ணியமாகிய சிறப்புப்பொருள் சாதிக்கப்படுதலால் வேற்றுப்பொருள்வைப்பணி.

(உரு)

வினாமதலூற்றுமாரிவெருளியுஞ்செருக்குமாரித்
தொளையுடைக்கைம்மாந் தூங்குநடையவாய்ச்சாம்பிச்சோர்ந்த
உளர்தருமுழிக்காவினோடுவாம்புரவியெய்த்துத்
தளர்நடையுடையலாகித்தைவருத்தென்றல்போன்ற.

(இ-ள்.) வினாமத ஊற்றும் மாரி - இடைவிடாதொழுது மதத்தின்கரப்பு மாரி, வெருளியும் செருக்கும்மாரி - கோபமும் இறுமாப்புமாரி, தொளை உடைய கைமான் - தொளைபொருந்திய துதிக்கையையுடைய யானைகள், தூங்கு நடைய ஆய்-மந்தநடையை யுடையனவாகி, சாம்பி சோர்ந்த - வாடிச்சோர்ந்தன, உளர்தரும் ஊழிக்காலின் - சஞ்சரிக்கும் ஊழிக்காற்றைப்போல, ஓடுவாம்புரவி எய்த்து-வினார்தோடுந் தாவாநின்ற குதிரைகள்சோர்ந்து, தளர்நடை உடைய ஆகி - தளர்ந்து நடக்கும் நடையையுடையனவாகி, தைவருத்தென்றல்போன்ற - தவழ்ந்துசெல்லுந் தென்றலையொத்தன.

இதனால் கானலின்மிகுதிபையெடுத்துக்கூறினமையால் மிகுதிநலிற்சியணி.

கானலந்தேர்மேற்குறைக்காலெனுமபாகன் தூண்ட
வேனில்வேந்தேறிச்சீறிவெப்பமாம்படைகள்வீச
மாரிலங்காவல்பூண்டமானவரிருவர்தங்கள்
தானையுமுடைந்துதண்ணீர்நசைசுடச்சாம்பிற்றன்றே.

(இ-ள்.) கானல் தேர்மேல் - கானலாகிய தேரின்மேல், குறைக்கால் என்னும் பாகன் தூண்ட - குறைக்காற்றென்னும் பாகனிடுத்துசெலுத்த, வேனில் வேந்து ஏறி சீறி - வேனிற்காலமென்னும் அரசனேறிக் கோபித்து, வெப்பம் ஆம்படைகள்வீச-வெம்மையாகிய ஆயுதங்கனையெறிய, மாரிலம் காவல் பூண்ட - பெரியநிலவுலகைக்காக்கும், மானவர் இருவர் தங்கள் தானையும் - சோழபாண்டியர்களுடைய சேனையும், உடைந்து - (அவ்வெம்மைக்குத்) தோற்று, தண்ணீர்நசைசுட - நீரேவெட்கைவருத்த, சாம்பிற்று - சோர்ந்தது.

வெம்மைக்குத்தோற்றமையால் தண்ணீர்நசைசுடச் சாம்பிற்று என்றார். கானல் தேர் ஆகவும், குறைக்காற்றுப்பாகனாகவும், வேனில்வேந்தாகவும், வெப்பம்படைகளாகவும் மிகைகுறைவின்றிச் சமனாகவுருவகுஞ்செய்தமையால் அவையிலியுருவகவணி.

(உஎ)

இரக்கமில்லொடியசெல்வர்மருங்குபோயிரப்பார்போல
உருப்பமொண்டுகறைக்குங்கள் லிநீழல்புக்கொதுங்குவாரும்
தருக்கறிரப்பாலெய்த்தோர்தம்மினுமவறியார்தசென்
இரப்பார்போலிலைதீந்துக்கமரநிழலெய்துவாரும்.

(இ-ள்.) இரக்கம் இல் கொடியசெல்வர் மருக்குபோய் - இரக்கமில்லாத தீயசெல்வத்தை யுடையவரிடத்துச் சென்று, இரப்பார்போல-இரப்பவர் சிந்தி தீயபணையடைதல்போல, உருப்பம் மொண்டு இறைக்கும் கள்ளி நீழல்புக்கு - வெப்பத்தை மொண்டுவீசல் கள்ளிமரத்தினிழுவிற்புகுந்து, ஒதுக்குவாரும் - நிழலுக்கொதுங்கி வெம்மையை யடைகின்றவர்களும், தருக்கு அற கிரப்பால் எய்த்தோர் - களிப்பில்லாமல் வறுமையிலினைத்தவர்கள், தம்மின் உம் வறியாபூல்சென்று - தம்மைப் பார்க்கிது மிக்கவறியவரிடத்துச் சென்று, இரப்பார்போல் - இரப்பிற் பயன்பெறாமையோல, இலேதிந்து உக்கமரம் நீழல் எய்துவாரும் - இலகருகியுதிர்ந்த மரத்தினிழவில் நிழலுக்கடைந்த நிழல்பெறுதவரும்.

உவமைக்கும் பொருட்கும் ஒற்றுமையுண்மையால் உருப்பமொண்டினைக்கும் என்னும் பொருளின் றொழிலால் தீயவழியினின்றிட்டிய பொருளுடையாரிடத்துச் சென்று இரப்பவாசிந்தி பயன்பெறிலும் அது அவர்க்குத்தீமையை விளைவித்தலால் தீயபலன் எனவும், இரக்கமில் என்றமையால் சிந்தி எனவும், உவமையின் றொழினைப் பொருட்டேற்றி நிழல்பெறுதவரும் எனக்கூறினும், இவ்விரண்டும் தொழிலுவமையனிகள்.

(உஅ)

கொல்லிபம்பரிமான் தேரின்றி நுறு நிழலொதுங்குவாரும்
அல்லிருள் வட்டத்தோல் வெண்கலையுளடங்குவாரும்
செல்லிடம்பிறிது காணார் வீரவான் சென்றோர் நின்ற
கல்லுடனிடில் செல்வாருமாயினார் களமடொல்லாம்.

(இ-ள்.) கொல் இபம் - கொல்லாநின்றயானையும், பரிமான் தேரின் - குழிநாயுண்டதேருமாகிய இவற்றின், குறநிழல் ஒதுங்குவாரும் - சிறியநிழலிற் சென்று நிழலுக்கொதுங்குகின்றவர்களும், அல் இருள் வட்டத்தோலுள் - அந்தகாரம்போலும் இருண்டகேடகத்துள்ளும், வெண் கலையுள் - தவளவட்டக்குடையுள்ளும், அடங்குவாரும் - நிழலுக்கடங்குகின்றவர்களும், செல் இடம் பிறிது காணார் - நிழலுக்கொதுங்கும் வேறிடங்காணாதி, வீரவான் சென்றோர் நின்ற - வீரசுவர்க்கஞ்சென்றோர் பெயர்பொறித்தாட்ட, கல் உடன் நிழல்செல்வாரும் - கற்களின் கீழ் நிழலுக்கொதுங்குச்செல்லுகின்றவர்களும், களமர் எல்லாம் ஆயினார் - இரண்டுசெனுவீரர்களும் ஆயினார்கள்.

போர்க்களத்திற் புறங்கொடாதுயிர்விட்ட வீரபோர்த்திறத்தைக் கல்லிலெழுதி யப்போர்க்களத்தில் நடுதல் வழக்காதலால் வீரவான் சென்றோர் நின்றகல் எனவும், பூதவுடம்பழியினும் பிரதாபவுடம்பழியாமையால் நின்ற சனவுக்கறினார் “நுந்தைகன்னின் றுள்” எனவருதல்காண்க. உடன் ஏழனுருபு நிற்குமிடத்து மூன்றனுருபுநின்றது உருபுமயக்கம்.

(உக)

ஆயதோரமையந்தன்னிலள விலாவுயிர்க்குமீன்ற
தாயனாது லேபோலியார்க்குஞ்சுமநிலையாகுடல்
நாயனாசெழியன்றானை நனந்தலை வேதநாற்கால்
பாயதோரதண்ணிர்ப்பந்தர்பாப்பியப்பந்தர்பாப்பண்.

(இ-ள்.) ஆயத ஓர் அகமயம் தன்னில் - இவ்வாறானசகமயத்தில், அளவு இல்லாத உயிர்க்கும் - எல்லையில்லாத எல்லாவுயிர்களுக்கும், ஈன்றதாய் அன்னார் - பெற்றதானையிப்போலப் பெருங்கருணையுடையவரும், தலைபோல் - தலையினர்,

வைப்போல, யார்க்கும் சமநிலை ஆய - எவர்க்கு நடுநிலையாயுள்ள, கூடல் நாயனார் - மதுவையிலெழுந்தருளிய நாயனாருடைய சோமசுந்தரக்கடவுள், செழியன் தானை நனந்தலை - இராசேந்திரபாண்டியனுடைய சேனையின் நடுவில், வேதம் நாதகால் பாயது ஓர் தண்ணீர்ப்பந்தர்பரப்பி - வேதநான்கும் நான்குசால்களாக நிலைபெற்ற தண்ணீர்ப்பந்தல்வைத்து, அபந்தர் நேப்பண் - அப்பிரகையின் நடுவில்.

கொடியவரைத்தண்டித்தலும் காத்தலாதலால் அளவிலாவுயிர்க்குமீன்ற தாயனார் எனவும், தனதிடத்துள்ள பொருள்களின் குறை மிகுதிகளைக் கொடுப்போனுக்குங் கொள்வோனுக்கும் நடுகின்ற ஐயமறப் புலப்படுகி குந்தலைநாப்போலப்பகை நொதுமல் நட்பு என்ன மூவகைத்திறத்தையும் நோக்காது பாண்டிய சோழர்களுடைய குணங்குற்றங்களை நடுகின்ற பலர்க்கும் புலப்படுத்தியருளினமையால் யார்க்கும் சமநிலையாய எனவும், பாண்டியன் நீதியையுடையோனாதலால் செழியன் தானை நனந்தலை தண்ணீர்ப்பந்தர்பரப்பி எனவும்கூறினார். (௩௦)

புண்டரஹதுதலுங்காதின்புறத்தணிமலரும்பாத
முண்டகமலர்மேலொற்றைக்கிண்கிணரிமுழக்குங்கச்சியாப்
புண்டதோலுடையுங்கண்டோருள்ளமுங்கண்ணுங்கொள்ளை
கொண்டபுன்னகையுமுள்ளக்கருணையின்குறிப்புந்தோன்ற.

(இ-ள்.) புண்டரஹதுதல் உம் - திரிபுண்டரமணிந்தநெற்றியும், காதின்புறத்து அணிமலரும் - காதின்துணைப்புறத்தணிந்தமலரும், பாதம் முண்டகமலர்மேல் - பாசதாமமாலர்மேலணிந்த, ஒற்றைக்கிண்கிணி முழக்கு உம் - ஒற்றைச்சதங்கையின் கோஷமும், கச்சு யாப்புண்டதோல் உடையும் - கச்சைகட்டிய புலித்தோலாடையும், கண்டோர் உள்ளமும் கண்ணும் - பார்த்தோர்மனத்தையும் கண்ணையும், கொள்ளை கொண்ட புல் நகையும் - கொள்ளைகொள்ளும் மந்தகாசமும், உள்ளம் கருணையின் குறிப்பும் - திருவுளத்திலெழுந்த அருளின்குறிப்பும், தோன்ற - (காண்போர்க்கு) புலப்பட.

தமதிச்சைக்கேற்ற திருவுருவங்கொண்டிவந்தனர் என்பார் இவ்வாறு கூறினார். (௩௧)

அருமறையகத்துணின்றாங்கருந்தவராகிவேணிப்
பொருபுனல்பூரித்தாங்கோர்புண்ணியச்சிரகந்தாங்கி
யொருவருக்கொன்றையாகியிலக்கருக்கிலக்கமாகித்
தருகுதும்புமுழயால்வாக்கித்தணித்தனர்தண்ணீர்த்தாகம்.

(இ-ள்.) அருமறை அகத்தள் சிந்தது ஆங்கு - அரியவேதத்தினுள் கரந்து நின்றருளு நிலையுட்போல, அருந்தவர் ஆகி - (புறத்திலும்) அரியதவையேடமுடையவராகி, வேணி பொருபுனல் பூரித்தது ஆங்கு - (தமது) சடையிலணிந்த கரையொடுமோதும் கங்கைநீரை நிரப்பியதுபோல, ஓர் புண்ணியம் சிரகம் தாங்கி - (நீர் நிரப்பிய) ஒப்பில்லாத புண்ணியவடிவாகிய நீர்க்காகத்தையேந்தி, ஒருவருக்கு ஒன்றே ஆகி - ஒருவர்வந்தால் அவர்க்கு ஒன்றும், இலக்கருக்கு இலக்கம் ஆகி - இலட்சம்பூர்வந்தால் அவர்களுக்கும் இலட்சமாகி, தருகுதும்புமுழ ஆல் வாக்கி-தோன்றும் கிதியதுவாரங்களால் தண்ணீர்வார்த்து, தண்ணீர்த்தாகம் / தணித்தனர் - (பாண்டியன்சேனைக்கு) தண்ணீர்வேங்கையொழித்தருளினார்.

வேதத்தில் பெருந்தவமுடையவர் என்று கூறப்பட்டிருத்தலால் அருமறை யகத்துவின்றும் கருந்தவராகியெனவும், தண்ணிதாபெவர்க்கும் நீர்வேட்கைமாற் றிக் குறைபாடின்றியிருத்தலால் வேணிப்பொருபுனல் பூரித்தாங்கோர் புண்ணியச் சீரகம் எனவும், சிரகம் ஒன்றேயாயினும் பலர்க்கும் பயன்படுதல் சிவபெருமான்மா யையின்வன்மையாலாதலால் ஒருவருக்கொன்றேயாகி யிலக்கருக்கிலக்கமாகித், தரு குறும்புகழயால்வாக்கித் தண்ணீர்த்தாகம் தணித்தனர் எனவுங்கூறினர். (௩௨)

கந்தரப்புத்தேள்வைத்தது மலர்வாசத்தெண்ணீர்ப்
பந்தர்புக்கடைந்து நன்னீர்பருகியெய்ப்பகலவாற்றல்
வந்தபின் செழியன்றன்னோர்வளவன்மேலேறிச்சீறி
அந்தமில்லிகஞ்சிந்தித்தும்பைவேய்ந்தடுபோர்செய்தார்.

(இ-ள்.) சுந்தரப் புத்தேள் வைத்த - சோமசுந்தரக்கடவுள் வைத்தருளிய, துறு மலர் வாசம் - மணிக்க மலராலவாசமுட்டிய, தெள் நீர் பந்தர்புக்கு அடைந்து - தெள்ளிய தண்ணீர்ப்பந்தலைச்சென்றடைந்து, நல் நீர் பருகி - தண்ணிய நீர் குடித்து, எய்ப்பு அகல - இளைப்பு நீங்க, ஆற்றல் வந்த பின் - (நீர்வேட்கையால் மு ண்னிழந்த) வல்மைவந்தபின்பு, செழியன் தன்னோர் - பாண்டியனுடைய சேனா வீ ரர்கள், வளவன் மேல் ஏறி - காடுவெட்டிய சோழன்மேல் போர்க்கெழுந்து, சீறி - கோபித்து, அந்தம் இல் அளிகம் - எல்லையில்லாத அவன்சேனைகளை, சிந்தி - புறங் காண, தும்பை வேய்ந்து - தும்பைமாலை சூடி, அடு போர் செய்தார் - கொல்லும் போர்த்தொழில்கள் செய்தார்.

வாசமுட்டியது மலராலென்பார் துறுமலர் எனவும், இழந்தவன்மைவந்தது பந்தலின் தண்ணிழலாலும் நீரின் தன்மைக்குணத்தாலும் என்பார் பந்தர்புக்கடைந்து நன்னீர்பருகி யெனவுங்கூறினர். தமர் என்றும்போலச் செழியன் என்னும் ஒருமை க்கேற்பத் தன்னோர் எனவந்தது. போர்செய்தற் குறியை யுணர்த்தவது தும்பை மாலையாதலால் தும்பைவேய்ந்து என்றார். “அதிரப்பொருவது தும்பையாம்” என் ப்தனாலுணர்க. சிந்தி செயவெனெச்சத்திரிபு. (௩௩)

கடலுடைந்தென்னப்பொன்னிக்காவலன்றானைசாய
மடலுடைவாகைவேய்ந்துவளவனைமருகனோடு
மிடலுடைத்தறுகட்சேனைவீரர்வெங்கையாற்பற்றி
அடலுடைக்கன்னிநாடர்க்கரசன்முன்கொண்டுபோந்தார்.

(இ-ள்.) கடல் உடைந்தது என்ன - கடற்பெருக்கு நிலைகடந்து புறத்திற்செ ல்வதுபோல, பொன்னி காவலன் தானை சாய - காணித்துறைநாடனாகிய சோழன் சேனை புறங்கொடுக்க, மடல் உடைய வாகை வேய்ந்து - இதழ்நெருங்கிய வாகை மாலைசூடி, வளவனை மருகனோடும் - அச்சோழனை யவன்மருகனாகிய இராசசிங்க பாண்டியனோடு, மிடல் உடைய தறுகன் சேனைவீரர் - வன்மையை யுடைய அஞ் சரமையிக்க பாண்டியன் சேனாவீரர்கள், வெம் கையால் பற்றி - தமது முருட்டுக் கைகளாற்பிடித்து, அடல் உடைய கன்னிநாடர்க்கு அரசன் முன் - வெற்றியையு டைய பாண்டியநாடர்க்கு அரசனாகிய இராசேந்திரபாண்டியன்முன், கொண்டிபோ ர்தார் - கொண்டிசென்றார்கள்.

தண்ணிமூலம் தண்ணீரும் பெருமையால் சோழன்சேனை தோல்வியுற்றதென்பார் சரய எனவும், சிவபெருமான் திருவருளால் வெற்றியடைந்ததென்பார் மீடலுடைவாகைவெய்ந்து எனவும், தமதரசனுக்குப் பெருமகிழ்ச்சி தந்தனர் என்பார் வளவனைமருகனோடுவெங்கையாற்பற்றிக் கன்னிராடர்க்கரசன்முன் கொண்டுபோந்தார் எனவுண்கூறினார். வாகைமாலையெற்றி குறிப்பதற்கோரறிகுறி “போர்க்களத்துமிக்கோர் - செருவென்றதுவாகையாம்” என்பதனுணர்க. (௩௪)

கொடுவந்தவளவன்றனைக்கோப்பெருஞ்செழியர்கோமான்
வடுவந்ததம்பியோடுமோடநீள்கூடன்மேய
கடுவந்தமிடற்றான்முன்போய்விடுத்தெந்தைகருத்தியாதென்ன
நடுவந்தநிலையான்கேட்பநாயகனிகழ்த்துமன்னோ.

(இ-ள்.) கொடுவந்த வளவன் தன்னை-தனதுசேனாவீரர்கள் பற்றிவந்த சோழனை, கோ பெருஞ் செழியர் கோமான் - அரசியலையுடைய பெரியபாண்டியர்களுட்கிறந்த இராசேந்திரன், வடு வந்த தம்பியோடு - (தனது குடிப்பிறப்பிற்கு) குற்றம் வருவித்த தனதுதம்பியோடு, மோடம் நீள் கூடல் மேய - மோடங்களுயர்ந்த மதுரையிலெழுந்தருளிய, கடு வந்த மிடற்றார் முன் போய் விடுத்து - விஷந்தங்கிய ஸ்ரீகண்டத்தையுடைய சோமசுந்தரர்க்கடவுள் சந்தியிற்சென்று விடுத்து, எந்தை - எந்தந்தையே, கருத்த யாது என்ன - நின்றிருவுளம் யாதென்று, நடு வந்த நிலையான்கேட்ப - நடுநிலைமையையுடைய அப்பாண்டியன் குறையிரக்க, நாயகன் நிகழ்த்தும்-அச்சோமசுந்தரர்க்கடவுள் கூறுகின்றார்.

மூத்தோனுக்கென வரையறுத்த சோழன்புதல்வி தனக்கு அன்னையாகக் கருதாது அவனையியாகுசென்று மணம்புணர்ந்ததும் அமையாது மூத்தோனரசியலையுங்கவரக்கருதினாத்தலால் வடுவந்ததம்பியெனவும், தனக்குவந்த வெற்றி சிவபெருமான் திருவருளாலாதலால் கடுவந்தமிடற்றான்முன்போய்விடுத்து எனவும், சிவநேயம் உள்ளவழி அரசியலுக்குரிய நடுநிலைமையு நிரம்பும் ஆதலால் நடுவந்தநிலையான்கேட்ப எனவுண்கூறினார். (௩௫)

அறவனீயல்லையோவுன்னகத்தினுக்கிசைந்தசெய்கென்
றிறைவனதருளால்வானின்நெழுமொழிகேட்டுவெவையைத்
துறைவனுமறத்தினுற்றஞ்சோழனைச்சிலமால்யானை
மறவயப்பரிபூண்மற்றும்வழங்கினுன்விடுத்தான்பின்னர்.

(இ-ள்.) நீ அறவன் அல்லையோ - நீ மனுநீதியினின்று பிறழாதவனல்லவோ, உன் அகத்தினுக்கு இயைந்த செய்க என்று - உன் கருத்துக் கிசைந்த காரியத்தைச் செய்யக்கடவாயென்று, இறைவனது அருளால் - இறைவன்திருவருளால், வான் நின்று எழு மொழி கேட்டு - ஆகாயத்தினின்றொழும் அசரீரியைக் கேட்டு, வையைத் துறைவனும் - வையைத்துறையையுடைய பாண்டியனும், அறத்தின் ஆறு ஆல் - மதுதூலிற்கூறிய அறத்தின்வழியால், சோழனை - கடுவெட்டிய சோழனுக்கு, சிலமால் யானை - (அவனிழந்த) மதமயக்கத்தையுடைய சிலயானைகளையும், மறம் வயம் பரி - வெற்றியையும் வன்மையையுமுடைய சிலகுதிகைகளையும், பூண் - ஆபரணங்களையும், மற்றும் - வேறுள்ளனவற்றையும், வழங்கினுன் விடுத்தான் - கொடுத்தனுப்பினான், பின்னர் - பின்பு.

சிவபுண்ணியமேலீட்டினனென்பார் அறவனீயல்லையோயெனவும், அப்புண்ணியமுடையோன் சிறீதூர் தீமைகருதானென்பார் அகத்தினுக்கிசையசெய்க வென

வும், சோழன் சிவநேயமுடையவனும் அவனுக்கு மாமனும் ஆதலால் அச்சிவபெருமானருளிய வழியினின்றu இடையூறுசெய்யாது உபகரித்தான் என்பார் சிவமால்பாணை மறவயப்பரிபுண்மற்றும் வழங்கினுண்விடுத்தான் எனவுவ்ஊறினார். சோழனை ஐ உறபுமயக்கம். விடுத்தான் மூற்றெச்சம். (ந.கூ)

வள்ளுமன்றம்பியென்னுமன்னவர்க்கிங்கத்தனைத்
தள்ளுந்தறுகண்ணைமத்தருக்கறத்தாண்செல்வம்
உன்னனசிறிதுமாற்றியொதுக்கியெவ்வுயிர்க்குந்தாயாய்ப்
பள்ளீரகலங்காத் துப்பல்வளம்பழக்கவாழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) வள்ளல் - இராசேந்திரபாண்டியன், தன் தம்பி என்னும் மன்னவர் சிங்கம் தன்னை-தனதுதம்பியாகிய அரசசிங்கத்தை, தள்ளரும் தறுகண் - நீங்குதலில்லாத அஞ்சாமையும், ஆண்மைத் தருக்கு அற - ஆண்மைச்செருக்கும்(அவனுக்கு) நீங்க, தான் ஆள் செல்வம் உள்ளன - தானாளுஞ் செல்வமாயுள்ள நிலமுதலியபொருள்களுள், சிறிது ஆற்றி ஒதுக்கி - சிறிதுகொடுத்தோதுக்கி, ஏ உயிர்க்கும் தாய் ஆய்-எல்லாவுயிர்களுக்கும் தான் தாயாகி, பள்ளம் நீர் அலகம் காத்து-கடல்முற்ற நிலவுலகைக்காத்து, பல் வளம் பழக்க வாழ்த்தான் - பலவளங்களும் (தனதுருமிகுருக்குக்) கைகூடிவாழத் தானும் வாழ்த்தான்.

தன்னொடுமுரணி நின்றறையினும் முத்தோன் தன்பின்னோனை நல்வழிப்படுத்
த ஒருவாறு ஒறுக்கவேண்டிதலால் தருக்கத்தானுள் செல்வம் உள்ளனகிறிதுமாற்
றி யெனவும், அதனுல் உரிமைகெடுதலால் ஒதுக்கி யெனவும், தன்கோழிமீவாழும்
குடிகள் முட்டின்றிவாழ்தலே யரசன் பெருவாழ்வாதலால் பல்வளம்பழுக்கவாழ்ந்
தானெனவுங் கூறினார். தானுள் செல்வமுள்ளன என்றது பொன், பூண், ஆடை, தே
யமுதலியன “கிளர்வேந்தற்றன்னுடு - வாட்டானன்றென்றல்வனப்பு” என்பதனு
ல் உணர்க. உம்மை அசைகிலை. (கூவு)

தண்ணீர்ப்பந்தல்வைத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உள்படத் திருவிருத்தம் - ௧௮௫௫.

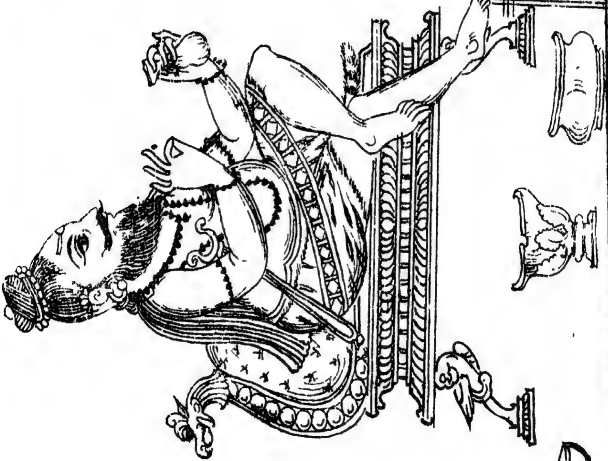
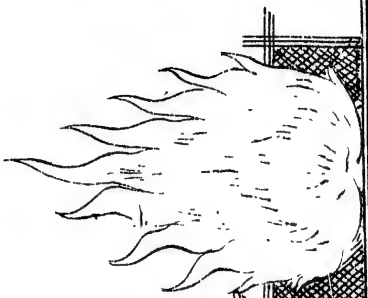
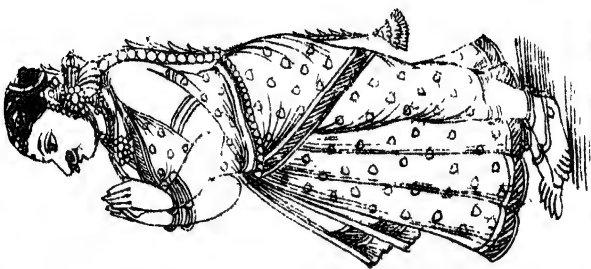
முப்பத்தாறாவது

இ ர ச வ ர த ன் ளெ ச ய் த ப ட ல ம்.

கவிநிலைத் துறை.

வரதன் மீனவன் படையிடைவது துரீர்ப்பந்தர்
விசைது கிரீருத்திய வினையுரைசெய்தும்
பரத தாவியுடைகப்பாவையாளொருத்திக்
கிரதவாதஞ்செய்தருளியவாட லையிசைப்பாம்.

(இ-ன்.) வரதன் - வள்ளலாரிய சோமசுந்தரக்கடவுள், மீனவன் படை
இடை வந்த - இராசேந்திரபாண்டியன் சேனைகளில் வந்து, நீர்ப்பந்தர் விரதன்

சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்

ஆகி - தண்ணீர்ப்பந்தல்வைத்த தவவேடமுடையவராசி, நீர் அருத்திய வினை-நீர்பரு குவித்த திருவினையாடலை, உரை செய்தும் - கூறினோம், பரத நூல் இயல் - பரதநூ லிலக்கணமமைந்த, நாடகம் பாவையாள் ஒருத்திக்கு - நாடகத்திலவல்ல பதமை போன்ற ஒருபெண்பொருட்டு, இரதவாதம் செய்தருளிய ஆடலை - ரசவாதஞ்செய்த ருளிய திருவினையாடலை, இசைப்பாம் - இனிக்கூறுவாம்.

தம்மையடைந்தவர்க்குப் பெருங்கொடையையுடையவர் என்பார் வரதன் எனவும், அப்பெயர்ப்பொருளைப் பாண்டியனிடத்துப் புலப்படப் பலர்க்குமுணர்த்தினார் என்பார் படையிடைவந்து நீரருத்திய எனவும் கூறினார். (8)

பருங்கைமால்வரைப்பூழியன்பைந்தமிழ்நாட்டின்
இரங்குதெண்டினாக்கரங்களாலீர்புனல்வையை
மருங்கினந்தனமலர்ந்தபன்மலர்கடேய்ப்பணியப்
புரங்கடந்தவனிருப்பதுபூவணநகரம்.

(இ-ள்.) பருங் கை - பருத்த துிக்கையையுடைய, மால் வரை - கரியமலை போன்ற யானைச்சேனையையுடைய, பூழியன் பைந்தமிழ் நாட்டின் - இராசேந்திர பாண்டியனுடைய பாண்டிநாட்டில், ஈரம்புனல் வையை - குளிர்ந்த நீர்மயமாகிய வையைநதியானது, இரங்கு தென் திணை கரங்களால் - ஒலிக்குந் தெள்ளிய அலைகளாகிய கைகளால், மருங்கில் - பக்கத்திலுள்ள, நந்தனம் மலர்ந்த பல் மலர்கள் தூய் - நந்தவனங்களில்மலர்ந்த பலமலர்களைச்சிந்தி, பணிய - வணங்க, புரம் கடந்தவன் இருப்பது - திரிபுரங்களை நகைத்தெரித்தருளிய பெருமானார் எழுந்தருளியிருக்குமிடம், பூவண நகரம் - திருப்பூவணமென்னும் நகரமாம்.

பிரமன் முதலிய பலரும் வழிபட்டிய்தற்குரிய பெருமானார் என்பது தோன்ற வையைதெண்டினாக்கரங்களால் மலர்கடேய்ப்பணிய என்றார். (உ)

எண்ணிலங்குறைசராசரமிலிங்கமென்றெண்ணி
விண்ணினாளுகளுங்கோள்களும்விலங்குவதியாக்கைக்
கண்ணினுன்கதிர்முதல்பலகடவுளர்பூசை
பண்ணிவேண்டியநல்வரமடைந்ததப்பதியில்.

(இ-ள்.) அங்கு உறை - அங்குவசிக்கும், எண் இல் - அளவில்லாத, சராசரம் - சராசரங்களை, இலங்கம் என்று எண்ணி - இலங்கமூர்த்தங்களென்று கருதி, விண்ணின் நாள்களும் கோள்களும் விலங்குவது - ஆகாயத்திற் சஞ்சரிக்கும் நட்சத் திரங்களும் சூரியன்முதலிய நவகோள்களும் (பாதபரிசம்படாமல் மேலே) பிரதக்ஷிணம்செய்யும்படி யுள்ளது, யாக்கைக் கண்ணினுன் கதிர் முதல் பல கடவுளர் - இந்திரன் சூரியன்முதலிய பலதேவர்களும், பூசை பண்ணி - பூசைசெய்து, வேண்டிய நல் வரம் அடைந்தது - (தத்தமக்கு) வேண்டிய நல்வரங்களைப் பெறவுள்ளது, அபதியில் - (அத்தன்மையையுடைய) அந்நகரில்.

அத்திருநகரொல்க்குளுள்ள சராசரங்கள் யாவும் சிவலிங்கத்தோற்றமாதலால் பாதபரிசம்படாமல் பிரதட்சிணம்செய்வதென்பதுதோன்ற விலங்குவதெனவும், சிவபெருமான் திருநாமம் சூரியநாதர் என்பதுதோன்றக் கதிர்முதல் பலகடவுளர்பூசைபண்ணி நல்வரமடைந்தது எனவுகூறினார். (ரு)

கிளியுளார்பொழிப்பூவணக்கிழுவர்தங்கோயிற்
றளியுளார்தவப்பேறனுடாதுகுபூந்தாரீ

அளியுளார்குழலணங்களுளந்தரத்தவர்க்குங்
களியுளாந்தரமயக்குறா உக்சுடலமுதனையாள்.

(இ-ள்.) கிளி உள் ஆர்பொழில் - கிளிகள் தன்னுள்ளே நிறைந்துவசிக்குஞ்
சோலைமுந்த, பூவணக்கிழவர் தம் கோயில் தளியுள்ளார் - திருப்பூவணத்திலெழும்
தருளிய பெருமானார் திருக்கோயிற் புறப்பணியினின்ற பரத்தையர்கள் (வருந்திச்
செய்த) தவப்பேறு அன்னாள் - தவப்பலனையொத்தவளும், தாது உரு பூந்தார்-மக
ரந்தம்சிந்து மலர்மாலையில், அளி உள் ஆர்குழல் அணங்கு அன்னாள் - வண்டுகளுள்
ளபொருந்தி யிசைப்பாடும் கூந்தலையுடைய கொல்லியம்பாவையையொத்தவளும்,
அந்தரத்தவர்க்கும் - விண்ணுலகில்வசிக்குந் தேவர்களுக்கும், உள் களி ஆந்தர-மன
த்திற் களிப்புமிக, மயக்குறும் கடல் அமுது அனையாள்- மயக்குங்கடலிற்றோன்றிய
அமுதத்தைபொத்தவளும்.

எல்லாப்போகங்களுள்ளும் தேவர்களுக்கு அமிர்தம் பெரும்டோகம் ஆத
லால் கடலமுதனையாள் என்றார். (சு)

நரம்பினேழிசையாழிசைப்பாடலுநடநூல்
நிரம்புமாடலும்பெண்ணலநீர்மையும்பிறவும்
அரம்பைமாதரையொத்தனளறெனறியொழுகும்
வரம்பினாலவர்தமக்குமேலாயினுண்மன்தோ.

(இ-ள்.) நரம்பின் ஏழிசை யாழ் இசைப்பாடலும் - நரம்பின்கண்ணமைந்த
குரல்முதலிய ஏழிசைகளையுடையயாழ்வழிப்பாடும் இசைநிரம்பியபாடலிலும், நடம்
நூல் நிரம்பும் ஆடலும் - பரதநூலின்விதியிநிரம்பிய ஆடலிலும், பெண் நலம் நீர்
மையும் - பெண்ணிலக்கணத்தன்மையிலும், பிறவும் - அவையொழிந்தனவற்றிலும்,
அரம்பைமாதரை ஒத்தனள் - அரம்பையையொத்தவளும், அறன் நெறி ஒழுகும்
வரம்பினால் - சிவபுண்ணியவழியிற்செல்லும் கடப்பாட்டால், அவர் தமக்கு மேல்
ஆயினாள் - அவ்வரம்பையர்க்கு மேற்பட்டவளும்.

குரல்முதலிய ஏழிசைகளுக்குந் தானம் நரம்புகளாதலால் நரம்பினேழிசை
யெனவும், அவ்விசையினின்று எழும்பண்கள் அகநிலை மருதமும் புறநிலைமருதமும்
அருகியன்மருதமும் பெருகியன்மருதமும் என நால்வகைப்பட்டுப் பருந்தினிழல்
போலப் பாடலொடுசெல்லுதலால் இசைப்பாடலும் எனவும், சுரங்களின்கணித
மாசிய எண்ணும், குற்றெழுத்துமுதலிய எழுத்துக்களும், சுரமுதலிய ஐந்திலக்க
ணங்களும், அகனிலைமருதமுதலிய நான்குபண்களும், அல்லியமுதலிய பதினொரு
கூத்தும் அவளாடலில் விதிவழிநிற்பலால் நடநூல் நிரம்பும் ஆடலும் எனவும், இவ
ற்றொடு பெண்ணிலக்கணமுடைமை யரிதாதலால் பெண்ணை நீர்மையும் எனவும்,
இவற்றிற்குரிய நடைமுதலியன வேண்டிதலால் பிறவும் எனவும், இவற்றையொரு
சேரவுடைமையால் அரம்பைமாதரை யொத்தனள் எனவும், அவர்கள்போல அத
னையே பொருளெனக்கருதித் தருக்கடையாது சிவபுண்ணியத்தின் வழிநடக்குங்
கடப்பாட்டால் அவர்தமக்குமேலாயினாள் எனவுகூறினார். குரல்முதலிய ஏழிசை
களாவன குரல், துத்தம், கைக்கிளை, உழை, இளி, விளி, தாரம். (ரு)

ஆயமாதர்பேர்பொன்னையாளென்பவவடன்
னையவாயமோடிவிருணீங்குமுன்னெழுந்து
தூயநீர்குடைந்துயிர்புரைசுடர்மதிக்கண்ணி
நாயனாடிபருச்சுணையியமமுந்நத்தி.

(இ-ள்.) ஆயமாதர்பேர் பொன்னையார் என்ப - ஆகிய அப்பெண்ணின் பெயர் பொன்னையாரென்று கூறுவர், அவள் தன் தேயம் ஆயம் ஓடு - அவள்தன் னுடைய அன்பிற்குமந்த தோழியர்கூட்டத்தோடு, இரவு இருள் நீங்குமுன் எழுந்த - இரவின் இருள்புலர்த்தற்குமுன் துயிலுணர்ந்து, தாய நீர்க்குடைந்து - தெளிந்து புனிதமாகியநீரில்முழித், உயிர்புரை சுடர்மதிக்கண்ணி நாயனார் - உயிரையொத்தவி ளங்கும் சந்திரனைமாலையாகவணிந்த சிவபெருமானுடைய, அடி அருச்சுனைய மமும் நடத்தி - திருவடிக்கருச்சுனைபுரியுங் கட்டப்பட்டையுமுடித்து.

மனம் சலனயின்றி நின்றற்குரியகாலம் வைகறையாதலால் இரவிருணீங்கு முன்னெழுந்து எனவும், கன்மமலத்தைப்போக்கி யுயிர்க்குறுதிபயப்பது சிவார்ச்ச னையாதலால் நீர்க்குடைந்து நாயனாடி யருச்சுனையமமு நடத்தியெனவுங்கூறினார்.

திருத்தார்பூவணவாணரைச்சேவித்துச்சுத்த

நிருத்தமாடிவந்தடியரைப்பொருளெனநினைபுங்

கருத்தளாயருச்சித்தவர்களிப்பவின்சுவையூ

ணருத்தியெஞ்சியதருந்துவாளெதவணியமம்.

(இ-ள்.) திருத்தார்பூவண வாணரை சேவித்து - புனிதமுடையவராகிய திரு ப்பூவணநகரில்வசிக்வும் சிவபெருமானாவணங்கி, சுத்த நிருத்தம் ஆடி வந்து-(நி யமமாக) சுத்தநடனம் சந்திதியில் ஆடிமுடித்து, அடியரை பொருள் என நினைபுங் கருத்தளாய - சிவனடியவரைச் சிவமென நினைக்குங் கருத்துடையவளாய், அருச் சித்து அவர் களிப்ப - அருச்சுனைசெய்து அவர்கள் மகிழ்கூர், இன் சுவை ஊண் அ ருத்தி - இனியசுவையமைந்த கறிகளோடு அமுதுசெய்வித்து, எஞ்சியது அருந்து வார் - சேடமாயுள்ளதை யுண்பாள், அவள் நியமம் அஃது - அப்பொன்னையார் கடமை யதுவாம்.

சுத்தநிருத்தம் நூற்றெட்டுக் கரண்முடையதாய்ச் சாந்திக்குத்தள் ஒன்று கிய சொக்கம் ஆதலால் சுத்தநிருத்தம் ஆடிவந்து எனவும், சுத்தத்ததுவ புவணத்தி லிருக்கு மிறைவன் புறத்தே ஆன்மாக்கள் தன்னையுணர்ந்து வழிபட்டிய்ய அடியவ ர்திருவேடத்துவசித்தருளுதலால் அடியரைப் பொருளென நினைபுங் கருத்தளாய் எனவும், அடியாரிடத்து அனபுடையோர் சிவபெருமானிடத் தன்புடையவராதலால் அருச்சித்தெனவும், யாதுகுறையுனதெனினும் நூல்முக்கத்தாலன்றி அன்றேகழிய தாதலால் அவர்களிப்பவின்சுவையூணருத்தியெனவும், பிறவிப்பிணிக்கு மருந்தாத லால் எஞ்சியதருந்துவாளெனவுங் கூறினார் “சசனுக்கன்பில்லா ரடியவர்க்கன்பில் லார்” எனவரும் ஏதுவாறுணர்க. (எ)

மாதரிந்நெறிவழங்குநாண்மற்றவளன்னைப்

பூதலத்திடைத்தெருட்டுவார்போன்மலைவல்லி

காதரையகர்திருவருக்காரணியவுள்ளத்

தாதரங்கொடுத்தருளிநூற்பூவணத்தையர்.

(இ-ள்.) மாதர் - பொன்னையார், இந்நெறி வழங்கும் நாள் - இச்சிவன டியார் திறத்துப் பத்தியூண்டொழுகும்வழியில் சிறிதூற்தவறுதா நடக்கும்காலத்தில், பூவணத்த ஐயர் - திருப்பூவணத்திலெழுந்தருளிய இறைவர், அவள் அன்பை பூதல த்து இடை தெருட்டுவார்போல் - அப்பொன்னையார் அடியார்பாற்றுகொண்ட பத் தியை யுலகினாரிந்துய்யத் தெளிவிப்பவர்போல, மலை வல்லி காதல் நாயகர் - உ

மாதேவியாரது விருப்பமிக்க தலைவராகிய அச்சுவபெருமானார், திரு உரு காணிய-
தமது திருவுருவம் சமைக்க, உள்ளத்து ஆதரம் கொடுத்தருளினார்-அவன்மனத்திற்
பெரியவிருப்பம் தந்தருளினார்.

மாதர் இறுதிரிசைப் போலியாதலால் அவன் என ஒருமையீறு தோன்றக் கூ-
றினார். (அ)

ஐயர்தந்தபேரன்புருவாயினான் மழுமான்
கையர்தந்திருவுருவினைக்கருவினற்கண்டு
மையகண்ணினான் வைகலும்வருபொருளெல்லாம்
பொய்யிலன்புகொண்டன்பர்தம்பூசையினேர்வாள்.

(இ-ள்.) மைய கண்ணினான் - மையெழுதிய கண்களையுடைய பொன்னினையாள், ஐயர் தந்த பேர் அன்பு உரு ஆயினான் - திருப்புவணப்பெருமானார் தந்தருளிய பெரிய அன்பே ஒருவகையுடையவளாகி, மழு மான் கையர் தம் திரு உருவினை-மருவையு மாணியு மேந்திய திருக்கரங்களையுடைய அப்பெருமானாரது திருவுருவத்தை, கருவினால் கண்டு - கருக்கட்டி, வைகலும் வரு பொருள் எல்லாம் - (ஆடல்பாடல் களால்) நாள்தோறும் வரும் பொருள்களையெல்லாம், பொய் இல் அன்பு கொண்டு-மெய்யன்பால், அன்பர் தம் பூசையின் நேர்வாள் - அடியவர்பூசைத்திறத்திற் செலுத்துவாள்.

சிவபெருமானார் திருவுருவம் என்று முடிப்போம் என்றும் ஏக்கறவுடைமையால் அன்புருவாயினான் என்றார். (க)

அடியர்பூசனைக்கன்றியெஞ்சாமையாலடிகள்
வடிவுகாண்பதெப்படியென்றுமடியிலச்செழியற்
கொடிவில்பொற்கிழிநல்கியவள்ளலையுன்னிப்
பிடியனாளிருந்தாளஃதறிந்தனன்பெருமான்.

(இ-ள்.) பிடி அன்னான் - பெண்யானையையொத்த நடையையுடைய பொன்னினையாள், அடியர் பூசனைக்கு அன்றி - சிவனடியவர் திறத்துச் செய்யும் பூசைக்கல்லாமல், எஞ்சாமையால் - மீதிப்படாமையால், அடிகள் வடிவு காண்பது எப்படியென்று - சிவபெருமானார் திருவுருச்சமைப்பதெவ்வாறென்று, மடி இல் அ செழியற்கு - (சிவநேயத்தில்) சேரம்பாத அந்தக் குலபூஷண பாண்டியனுக்கு, ஒடிவு இல் பொற்கிழி நல்கிய வள்ளலை உன்னி - எடுக்கக் குறையாத பொற்கிழியருளிய சோமசுந்தரக்கடவுளைக்கருதி, இருந்தாள்-இருந்தனன். பெருமான் அஃது அறிந்தனன்-அப்பெருமானார் அதனைத் திருவுளத்திற்கொண்டனர்.

தன் கோற்றிழ்வாழ்க் குடிகள் வருத்தங்கண்டு பெருங்கவலையுற்றபாண்டியன் வறுமையொழித் தருளியதுபோலத் தன்குறைபாடொழித்தருளக் கருதினனென்பார் மடியிலச்செழியற்-கொடிவில்பொற்கிழிநல்கியவள்ளலையுன்னியெனவும், உயிர்க்குயிராய் நிற்பார் என்பார் அஃதறிந்தனன்பெருமான் எனவும் கூறினார். (கௌ)

‘துய்யநீறணிமெய்யினர்கட்டங்கந்தொட்ட
கையர்போகப்பட்டத்திடைக்கட்டினர்பூதிப்
பையர்கோவணமிசையசையுடையினர்பவளச்
செய்யவேணியரங்கொருசித்தராய்வருவார்.

(இ-ள்.) துய்ய நீறு அணி மெய்யினர் - களங்கமில்லாத திருநீரணிந்த திருமேனியையுடையவரும், சுட்டங்கம் தொட்ட கையர் - மழுவேந்திய திருக்கரத்தை யுடையவரும், யோகப்பட்டத்து இடைக் கட்டினர் - யோகபட்டிகையால் இடைக்கட்டையுடையவரும், பூதி பையர் - திருநீற்றுப்பெயையுடையவரும், கோவணம் மிசை அசை உடையினர் - கோவணமீதசைத்த ஆடையையுடையவரும், பவளம் செய்ய வேணியர் - பவளம்போலச் செந்நிறம்வாய்ந்த சூடையையுடையவருமாய், அங்கு ஒரு சித்தர் ஆய் வருவார் - அவ்விடத்து ஒரு சித்தமூர்த்திகளாகவந்தருளுவார்.

ஆய் செயவெனெச்சத்திரிபு.

(கக)

வந்துபொன்னையாண்மணிமாளிகைகுறுகி
யந்தயின்றிவந்தமுதுசெய்வாரொடுமணுகிச்
சிற்தைவேறுகொண்டடைந்தவர் திருவமுதநுந்தார்
துந்துமாளிகைப்புறங்கடையொருசிறையிருந்தார்.

(இ-ள்) வந்து - (அத்திருவுருவோடு) வந்தருளி, பொன்னையாள் மணிமாளிகை குறுகி - பொன்னையாளுடைய அழகிய வீட்டினிச் சமீபித்து, அந்தம் இன்றி வந்து அமுது செய்வார் ஓடும் அணுகி - எல்லையில்லாதவந்தமுதுசெய்யும் அடியவரோடும் வந்து, சிற்தை வேறுகொண்டு அடைந்தவர் - திருவுளத்தில் மற்றொன்று கருதியடைந்த சித்தமூர்த்திகள், திரு அமுது அருந்தாது - திருவமுதுண்ணை, உந்து மாளிகை புறம் சடை - ஒளிவீச மாளிகையின் கடைவாயிலில், ஒரு சிறை இருந்தார் - ஒருபக்கத்திருந்தார்.

தமதுதிருவுருவஞ் சமைக்கப் பொன்னையாள் மணியிலுள்ள உலோகங்களைப் பொன்னாக்கி யருளவந்தவராதலால் சிற்தைவேறுகொண்டடைந்தவர் என்றார்.

(கஉ)

அமுதுசெய்தருந்தவொலாமகலவேறிருந்த
வமுதவாரியையடிபணிந்தடிச்சியரைய
வமுதுசெய்வதற்குள்ளொழுந்தருள்கெனவுங்க
ளமுதனோயிங்கழைமினென்றருளலுமனையார்.

(இ-ள்.) அருந்தவர் எல்லாம் அமுது செய்து அகல் - செய்தற்கரிய தவத்தையுடையவரெல்லாம் திருவமுதுசெய்து செல்ல, வேறு இருந்த அமுத வாரியை - வேறிடத்திருந்த அமுதவள்ளமாகிய சித்தமூர்த்திகளை, அடிச்சியர் அடி பணிந்து - சூழ்நேவல்செய்யும் பெண்கள் திருவடிவணங்கி, ஐய - ஐயனே, அமுது செய்வதற்கு உள் எழுந்தருள்க என - அமுதுசெய்தருந்தருள்கு உள்ளொழுந்தருள்க் கடவீரொன்று வேண்ட, உங்கள் அமுது அன்னுளை - உங்கள் அமுதமொத்த உருவம்வாய்ந்த பொன்னையாளை, இங்கு அழையின் என்றருளாலும் - இங்கு அழையுங்க ளென்று கூறியருள, அனையார் - சூழ்நேவல்செய்யும் அப்பெண்கள்.

தமது அடியவர்க் கினியவளாதலால் அமுதன்னுள் என்றார்.

(கங)

முத்தரா முகிழ்வாணகையல்குலாய் முக்க
ணத்தரானவர்தமொலாமமுதுசெய்தகன்றார்
சித்தராயொருதம்பிரான்சிறுநகையினரா
யித்தராதலத்தரியராயிருக்கின்றொன்றார்.

(இ-ள்.) முத்தி - முத்தினை யொத்த, வாள் - ஒள்ளிய, முகிழ்நகை - புன்னகையையும், அரா அல்குலாய் - பாம்பின் படத்தை யொத்த அல்குலையுமுடைய எழுத்து தலையே, முக்கண் அத்தர் ஆனவர் தமர் எல்லாம் - திரிநேத்திரங்கனையுடைய சிவபெருமானு ரடியவரெல்லாம், அமுது செய்த அகன்றார் - திருவமுது செய்து சென்றருளினார்கள், சித்தர் ஆய் ஒரு தம்பிரான் - சித்தமூர்த்திகளாய்வந்த ஒருதம்பிரானார், சிறு நகையின் ஆய் - புன்னகையுடையவராய், இத் தாராதலத்த அரியர் ஆய் - இந்நிலவுலகில் கிடைத்தற்கரியவராய், இருக்கின்றார் என்றார் - இருக்கின்றனொன்று கூறினார்கள்.

பெறுதற்கரிய திருவுருவாய்ந்து வந்தனராதலால் இத்தாராதலத்தரியராய் எனவும், தம்பிரான் உயர்திணையிற்பெயர் ஆதலால் சிறுநகையினராய் எனவும் கூறினார். “கோவந்தான், கோவந்தார்” எனவருதல் காண்க. (சச)

நவமணிக்கலன்பூத்தபூங்கொம்பரினடந்து
துவரிதழக்கனிவாயினாள் சுவாகதங்கிலவென்
றுவமையற்றவர்க்கருக்கியமாசனமுதவிப்
பவமகற்றியவடிமலர் முடியுறப்பணிந்தாள்.

(இ-ள்.) நவ மணிக் கலன் பூத்த பூங் கொம்பரின் - நவமணிகளமுத்திய ஆபரணமலர்ந்த பூங்கொம்புபோல, கடந்து - சென்று, துவர் இதழ் கனி வாயினால் - பவளம்போன்ற இதழையுடைய கோவைக்கனிபோன்ற தனதுவாயால், சுவாதகங்கில என்று - (உமதுவாவு) நல்லவரவல்லவா என்று, உவமை அற்றவர்க்கு - ஒப்பில்லாத சித்தமூர்த்திகளுக்கு, அருக்கியம் ஆசனம் உதவி - அருக்கியத்தையும் ஆசனத்தையும் கொடுத்து, பவம் அகற்றிய அடிமலர் - (அடைந்தவர்) பிறப்பை யொழிக்கும் திருவடித்தாமரையை, முடி உற பணிந்தாள் - தனது தலைசூடப்பணிந்தனள்.

அருக்கியம் என்ற ஏதுவால் பரத்தியம், ஆசமனியமுங்கொள்க. தம்மையடைந்தோர் பிறவிக்கடல் கடத்தற் கோர்மரக்கலம் ஆதலால் பவமகற்றிய வடிமலர் என்றார் “பிறவிப்பெருங்கடலின்துவரீந்தார்-இறைவனடிசேராதார்” என்ற ஏதுவாலான்க. நவமணிக்கலன்பூத்த பூங்கொம்பர் என்றது இவ் பொருளுவமையணி. (சரு).

எத்தவஞ்செய்தேனிங்கெழுந்தருளுதற்கென்றோ
சித்தர்மேனியும்படிவெழிற்செல்வமுநோக்கி
முத்தவாணகையரும்பரின்றஞ்சலிமுகிழ்ப்ப
வத்தர்நோக்கினாரருட்சணலருள்வலைப்பட்டோள்.

(இ-ள்.) அருள் கண்ணால் அருள் வலைப் பட்டாள் - சித்தமூர்த்திகள் திருவருட்பார்வையினால் அவரது அருள்வலையி லகப்பட்ட பொன்னினையாள், இங்கு எழுந்தருளுதற்கு - அடியேன் சிறுருகிக்கு எழுந்தருள், எத் தவம் செய்தேன் என்று - என்னதவஞ்செய்து முடித்தேனென்று, சித்தர் மேனியும் - சித்தமூர்த்திகள் தருமேனியையும், படிவம் எழில் செல்வம் உம் - திருவுருவத்தினழகின்பெருக்கையும், நோக்கி (கண்ணாரி) பார்த்து, முத்தம் வாள் நகை அரும்ப நின்று-முத்தினை யொத்த ஒள்ளிய, புன்னகைதோன்ற நின்று, அஞ்சலி முகிழ்ப்ப - தனதுகரங்குவிக்க, அத்தர் நோக்கினார் - சித்தமூர்த்திகள் பார்த்தருளினார்.

பார்த்தற்கரிய திருவுருவத்தைப் பார்த்து விவப்படைந்தனனென்பார் முத்தவாணகையரும்பரின்று என்றார். (சக)

ஐயவுள்ளொழுந்தருளுகவழிகணி ரடியே
 னுய்யவேண்டியபணி திருவுளத்தினுக்கிசையச்
 செய்யவல்லனென்றஞ்சலேசெய்யவுண்ணகையா
 மையனோக்கியைநோக்கிமீனோக்கிதன்மணுள்ள.

(இ-ள்.) அடிகள் நீர் - அடிகளே நீங்கள், உள் எழுந்தருளுக - உன்னொழந்
 தருளக்கடவீர், அடியேன் உய்ய வேண்டிய பணி - அடியேனாகிய யான் பிழைக்க
 வேண்டிய பணிவிடையை, திரு உளத்தினுக்கு இசைய செய்யவல்லன் என்று-உம
 து திருவுளத்தினுக்குப் பொருந்தச்செய்யவல்லேனென்று, அஞ்சலி செய்ய-கைகூ
 ப்ப, உள் நகையா-திருவாயுள் புன்னகையரும்பி, மீனோக்கி தன் மணுள்ள-அங்கயற்
 கண்ணியார் தலைவராகிய சோமசுந்தரக்கடவுள், மையல் நோக்கியை நோக்கி - பிற
 ர்க்கு மையல்பூட்டிம் பார்வையையுடைய பொன்னையானைப் பார்த்தருளி.

காமனும் விரும்புந் திருவுருவத்தில் விருப்புற்றனள் என்னுங் குறிப்புத் தோ
 ன்றமையனோக்கியென்றார். ஐய அசைநிலை. (கஎ)

வடியையகேர்வழியாய்பெருவனப்பினைசிறிதுன்
 கொடியையநேரிடையெனவினைத்தனையெனக்கொன்றை
 முடியினுனடியாரமென்முகிழ்முலைக்கொடிதாழ்ந்
 தடியனேற்குவேறயொருமெலிவிலையையா.

(இ-ள்.) வடியை கேர் வழியாய் - மாவடுவின் பிளவை யொத்த கண்களையு
 டையாய், பெரு வனப்பினை - நீ போழுகடையாய், உன் கொடியை நேர் இடை
 என்ன சிறிது இளைத்தனை என - உனது கொடியையொத்த இடையைப்போலச் சிறி
 து அழகு இன்றி மெல்லந்தாய் அது யாதகாரணமென்றுவினவ, மெல் முகிழ் முலை
 கொடி - மெல்லிய அரும்பாகிய தனமுகிழ்த்த பூங்கொடியை யொத்த அப்பெண்-
 கொன்றைமுடியினுன் அடி ஆர தாழ்ந்த - கொன்றைமலர் மாலையை யணிந்த சடா
 முடியையுடைய சித்தமூர்த்திகளுடைய திருவடியை முட்டினறி வணங்கி, ஐயா-ஐ
 யனே, அடியனேற்கு - அடியேனாகிய வெணக்கு, வேறாய் ஒரு மெலிவு இல்லை-வே
 ருற ஒருகுறையிலலை.

அவள்மேற் கழிபோன்புடைமைதோன்ற அறியார்போலவினாயினார் என்பா
 ர் பெருவனப்பினை சிறிதுன்கொடியை நேரிடையெனவினைத்தனை யெனவும், அவள
 றியாளாதலால் தன்குறைகூறத்தொடங்கின னென்பார் அடியாரத் தாழ்ந்து அடிய
 னேற்கு வேறயொருமெலிவிலை யெனவுங் கூறினார். (கஅ)

எங்கனாயகர்திருவுருக்காண்பதற்கிதயந்
 தங்குமாசையாற்கருவுருச்சமைத்தனன்முடிப்பேற்
 கிங்குநாடொறுமென்கையில்வருபொருளெல்லா
 முங்கள்பூசைக்கேயல்லதையொழிந்திலவென்றான்.

(இ-ள்.) எங்கள் நாயகர் திரு உரு காண்பதற்கு - எங்களிறைவராகிய சிவ
 பெருமானார் திருவுருச்சமைக்க, இதயம் தங்கும் ஆசையால் - எனதுமனத்தில் நிலை
 பெற்ற மிக்கவிறுப்பத்தால், கரு உரு சமைத்தனன் முடிப்பேற்கு - கருக்கட்டி முடி
 க்கக்கருதிய வெணக்கு, இங்கு நாள் தோறும் - இவ்விடத்து நாஸ்தோறும், என்
 னையில் வரு பொருள் எல்லாம் - எனது கைமுயற்சியால்வரும் பொருளியாவும்,

உங்கள் பூசைக்கு ஏ அல்லது - உங்கள்பூசைக்கேயன்றி, ஒழிந்தில என்றான் - சேடமானவை யிலையென்று கூறினான்.

இவளது அன்பின்திறத்தை யுலகினருணர்ந்துயச் சிவபெருமான்மூட்டிய விருப்பாதலால் இதயந்தங்கும் ஆசையென்றார், திருவுருச்சுமைத்தற்கெஞ்சுவதின் மையால் உங்கள்பூசைக்கேயல்லதை யொழிந்திலவெனக் கூறினானெனக்கூறினார்.

அருந்தநல்லமுதனையவளன்புசித்திக்கத்
திருந்துதேனெனவிரங்குசொற்செவிமடுத்தையர்
முருந்துமூரலாய்செல்வமெய்யினமைநீர்மொக்கு
ளிருந்தவெல்லையுநிலையிலவென்பது துணிந்தாய்.

(இ-ள்.) அருந்தநல் அமுது அனையவள் - உண்ணும் இனிய அமுதையொத்த வருவத்தையுடையவள், அன்புசித்திக்க-தனதுபோல்பு கைகூட, திருந்துதேன் என - வடித்த தேன்கலைபோல, இரங்கு சொல் செவி மடுத்து - இழுமென இசைக்குஞ் சொல்லக்கேட்டு, ஐயர் - சித்தமூர்த்திகள், முருந்து மூரலாய் - மயிலிறகினடியையொத்த பற்களையுடையவளே, செல்வம் மெய் இளமை - செல்வமும் சரீரமும் இளமைப்பருவமும், நீர் மொக்குள் இருந்த எல்லை உம் - நீரிற்றோன்றிய குமிழிநின்றவளவும், நிலை யில என்பது - நிற்கும் அளவினவல்ல என்பதை, துணிந்தாய் - நீ ஐயந்திரியின் யி ணுந்நிற்குகின்றாய்.

சிவபெருமானார் திருவுருச் சமைக்கக் கொண்டருந்து முற்றிய தாதலால் அன்புசித்திக்க வெனவும், பெற்றோர்க்குத் தம்மக்கள் மழலைச் சொற்போல அடிய வர்கூறுஞ்சொற்கள் அவர்க்கு இனியன ஆதலால் திருந்துதேனெனச் செவிமடுத்து எனவும், அடியவர் பூசைப்பேறே நிலையுடையதெனக் கருதினவள் ஆதலால் செல்வ மெய்யினமை நீர்மொக்குள் இருந்தவெல்லையும் நிலையிலவென்பது துணிந்தாயெனவு ன்கூறினார்.

(உ0)

அதிகநல்லறநிற்பதென்றறிந்தனையறத்து
ளதிகமாஞ்சிவபுண்ணியஞ்சிவார்ச்சனையவற்று
ளதிகமாஞ்சிவபூசையுளடியவர்பூசை
யதிகமென்றறிந்தன்பரையருச்சனைசெய்வாய்.

(இ-ள்.) அதிகம் நல் அறம் - (செல்வமுதலிய மூன்றனுள்) மேம்பட்ட நல் லபுண்ணியம், நிற்பது என்று அறிந்தனை - நிலையுளதென்றறிந்தாய், அறத்துள் சிவ புண்ணியம் அதிகமாம் - அப்புண்ணியத்துள் சிவபுண்ணியம் மேம்பட்டனவாம், அவற்றுள்-அச்சிவபுண்ணியங்களுள், சிவார்ச்சனை அதிகமாம்-சிவபூசை மேம்பட்ட தாம், சிவபூசையுள் அடியவர் பூசை அதிகம் என்று அறிந்து - அச்சிவபூசையுளடிய வர்பூசை மேம்பட்டதென்றறிந்து, அன்பரை அருச்சனை செய்வாய் - சிவனடியவரை (சாள்தோறும்) அருச்சனைசெய்து வருகின்றாய்.

வேதாகமங்கையுணர்ந்து அருள்வழி நில்லாதொழுதுதல் அறம் ஆதலால் அருள்வழி நிற்குஞ் சிவபுண்ணியம் அறத்துளதிகமாம் எனவும், சிவபுண்ணியம் பத்து ன் சிவார்ச்சனையென்னும் புண்ணியம் கன்மமலத்தைப்போக்கிப் பிறப்பொழித்த லால் சிவார்ச்சனை யவற்றுளதிகமாம் எனவும், அச்சிவபூசையுள் அவனடியர்பூசை நிறந்ததாதலால் சிவபூசையுளடியவர்பூசை யதிகம் எனவுந் கூறினார். “அயில்கிதை

பொறையேமெய்கை யறைதலையரியாரானே-உயர்ந்தவாதாரவேயுள்ள மொடுக்கலே கொடுக்கைதானே - வியந்தவர்ச்சையேமெய்யுன் வெறுத்தறுதவமேமேனி - நயந்தபாவனையேயென்னத் தசயிவைநன்றென்றோளும் ” என்னும் ஏதுவால் சிவபுண்ணியத்தையும், “ படியினுலின்படியிப்படியிடை - முடிவிலன்புமுதிருபுருளும்வெண் - பொடி கொள்மேனியன்பூசையினும்மவன் - அடியார்பூசையதிகமதிசுமே ” என்னும் ஏதுவால் அடியவர்பூசையதிகம் என்பதையும் அறிக. (உக)

உறுதியெய்தினையிருமையுமுன்பெயர்க்கேற்ப
விறுதியில்லவன்றிருவுருவீகையாற்காணப்
பெறுதியாகரினம்னைக்கிடைப்பித்தனையிய
மறுதியானபல்கலன்களுங்கொணர்தியென்றறைந்தார்.

(இ-ள்.) இருமையும் உறுதி எய்தினே - (அதனால்) இகத்திற்கும் பரத்திற்கு முரிய பயனையடைந்தாய், உன் பெயர்க்கு ஏற்ப-உனதுபெயர்க்குப் பொருந்த, இறுதி இல்லவன் திரு உரு-தமக்கோரீதில்லாத பெருமானார் திருவுருவத்தை, ஈகை ஆல் காண பெறுதியாக-பொன்னாற் செய்யப்பெறும்படி, நின் மனை கிடை பித்தனையியம் அறுதியான பல்கலன்களும்-உனது மனையில் கிடையாயுள்ள பித்தனையாலும் ஈயத் தாலும் ஏனையுலோகத்தாலும் செய்த பல பரத்திரங்கனையும், கொணர்தி என்று அறைந்தார் - கொண்டிருவாயென்று கூறியருளினார்.

அடியவர்பூசையாற் பெறும்பேறு அளப்பரிதென்பார் இருமையு முறுதியெய்தினையெனவும், உன்பெயர் ஏமாநாதையாதலால் அப்பெயர்க்குத் தக்கதாகச் சிவபெருமானார் திருவுருவத்தைப் பொன்னால் முட்டின்னிச் செய்யப் பெறுவாய் என்பார் உன்பெயர்க்கேற்ப இறுதியில்லவன் திருவுருவீகையாற் காணப்பெறுதியாகவெனவும், நாம் இரசுவாதஞ்செய்தலில் வல்லோமாதலால் பயன்படாது உன்வீட்டிற் கிடையாயொழிந்த பித்தனை முதலிய உலோகக்களாலாகிய பழங்கலங்களைப் பொன்னுக்கக் கொண்டிருவாயென்பார் கிடைப்பித்தனையியமுறுதியான பல்கலன்களுங்கொணர்தியெனவும் கூறினார். பெறுதியென்னும் வினையுற்றோடு ஆகவென்னும் இடைச்சொற்புணர்ந்து வினையெச்சப்பொருளில் நின்றது. “ இன்னவாறன்பியற்றியடியார்பால் - மின்னுபூசைவினைக்குமவர்கள்பால் - மன்னிவாழ்குவர்மாதொருபாகனார் - என்னபோகமுமீத்துமகிழ்ந்தரோ ” எனச் சூதசங்கிதையில் அடியார் பூசாவித்யும் அவரைப்போற்றினோர் பேறும் உரைத்த அத்தியாயத்திற்காண்க. (உஉ)

ஈயஞ்செம்பிரும்பிரசிதமென்பவும்புணர்ப்பாற்
றேயும்பித்தனாவெண்கலந்தராமுதற்றொடக்கத்
தாயும்பல்வகையுலோகமுங்கல்லெனவலம்பத்
தேயுஞ்சிற்றிடைகொண்டுபோய்ச்சித்தர்முன்வைத்தாள்.

(இ-ள்.) ஈயம் செம்பு இரும்பு இரசிதம் என்பவும் - ஈயமுஞ் செம்பும் இரும்பும் வெள்ளியும் என்று சொல்லப்படுவனவும், புணர்ப்பு ஆல் தோயும் பித்தனை வெண்கலம் தராமுதல் தொடக்கத்து - (ஒன்றோடொன்றின்) சம்பந்தத்தாலாகிய பித்தனையும் வெண்கலமும் தராவுமுதலிய தொடக்கத்தையுடைய, ஆயும் பல்வகை உலோகமும் - ஆராயும் பலவகைப்பட்ட உலோகங்களும், கல்லென அலம்ப - கல் லென்றொலிக்க, தேயும் சிற்றிடை கொண்டுபோய் - மெலிந்த சிறிய இடையையுடைய பொன்னையாள் (சூற்றேவல் செய்யும் பெண்களால) கொண்டென்றுநித்தர்முன் வைத்தாள் - சித்தமுர்த்திகள் திருமுன் வைத்தனள்.

தான்கொண்ட கருமமுற்றியதென்னுங் கருத்தினளாதலால் கல்லென வல
ம்பத்தேயுஞ் சிற்றிடை கொண்டிபோய்ச் சித்தர்முன் வைத்தாள் என்றார். (௨௩)

வைத்தவேறுவேறுலோகமுமமுவுழைகாந்த
சித்தசாமிகணீற்றினைச்சிதறினர் பாவித்
தித்தைநீயிராவெரியிலிட்டெடுக்கினன்பொன்னு
மத்தைநாயகன்றிருவுருக்கொள்கெனவறைந்தார்.

(இ-ள்.) மமு உழை காந்த சித்தசாமிகள் - மமுவையு மாணையு மொளித்து
வந்தருளிய சித்தமூர்த்திகள், வைத்த வேறு வேறு உலோகமும் - (பொன்னையா
ள் கொண்டுவிந்து) வைத்த பலவேறுவகைப்பட்ட உலோகங்களின்மேலும், பாலித்
து நீற்றினை சிதறினர் - (பொன்னுக்கடவதென்று) திருவுளஞ்செய்து திருநீற்றைத்
தெறித்து, இத்தை நீ இரா எரியில் இட்டு எடுக்கில் கன்பொன் ஆம் - இவ்வுலோக
த்தை நீ இரவில் நெருப்பில் புடம்போட்டெடுத்தால் மாற்றுயர்ந்த பொன்னாகும்,
அத்தை - அதனால், நாயகன் திரு உரு கொள்க என - சிவபெருமான் திருவுருவத்
தைச் செய்யக்கடவாயென்று, அறைந்தார் - கூறியருளினார்.

தாம் கூறியருளியதைக் கடப்பாடாகக்கொண்டு துணிந்தனர் ஆதலால் எரி
யிலிட்டெடுக்கினன் பொன்னுமென வறைந்தார் எனக் கூறினார். சிதறினர் மூற்
றெச்சம். (௨௪)

மங்கைபாககாமடந்தையுமிங்குநீர்வதிந்து
கங்குல்வாயமுதருந்தியிக்காரியமுடித்துப்
பொங்குகாரிருள்புலருமுன்போமெனப்புகன்ற
ளங்கயற்கணுடனைப்பிரியாதற்கிசையார்.

(இ-ள்.) மங்கைபாககாமடந்தையான இடப்பாகத்திலுடைய பெருமா
னாக, மடந்தையும் - பொன்னையாரும், இங்கு நீர் வதிந்து - இவ்விடத்தில் நீர்
தங்கியருளி, கங்குல்வாய் அமுது அருந்தி - இவ்விராப்போதில் திருவமுதுசெய்து,
இக்காரியம் முடித்து - இந்தக்காரியத்தை முடித்து, பொங்கு கார் இருள் புலருமு
ன்போம் என புகன்றான் - மிக்க கரிய இருட்போது புலர்த்தருமுன் எழுந்தருளுங்க
ளென்று வணங்கிக்கூறினான், அங்கயற்கணுள் தனைப்பிரியார் - அங்கயற்கண்ணம்
மைபாணைச் சற்றும் பிரியாத அப்பெருமானார், அதற்கு இசையார் - அவ்வார்த்தைக்
குடன்படாது.

பகலில் வசித்தருளியதுபோல இரவிலும் பெருமானார் வசித்தருளக் கழிபே
ரன்புடையவனென்பார் இங்கு நீர் வதிந்து காரிருள் புலருமுன்போ மெனப் புகன்
றான் எனவும், திருவருளைப் பிரிந்தறியார் என்பார் அங்கயற்கணுடனைப் பிரியாதற்
கிசையார் எனவுக்கூறினார். (௨௫)

சிறந்தமாடநீண்மதுளையிற்சித்தர்யாமென்று
மறைந்துபோயினார்மறைந்தபின்சித்தராய்வந்தா
ரறைந்தவார்கழலலம்பிடவெள்ளிமன்றமுடி
நிறைந்தபேரொளியாயுறைநிருத்தொன்றறிந்தாள்.

(இ-ள்.) சிறந்த மாடம் நீள் மதுளையில் - சிம்புநூல் வழிவிதித்த மாடங்கள்
உயர்ந்தோங்கிய மதுளாத்திருக்கொண்டன, சித்தர் யாம் என்று மறைந்துபோயினார் -
சித்தமூர்த்திகள் யாமென்று திருவுருக்கூர்ந்து சென்றருளினார், மறைந்தபின்-மறை

ந்தருளியபின், சித்தர் ஆய்வந்தார் - சித்தமூர்த்திகளாய் வந்த பெருமானார் - அறைந்த வர்கழல் அலம்பிட - (பலரும்) புகழும் நீண்ட வீரகண்டையொலிக்க, வெள்ளி மன்று ஆடி - வெள்ளியம்பத்தில் திருநடனஞ்செய்து, நிறைந்த பேர் ஒளியாய் உறை நிருத்தர் என்று அறிந்தாள் - எங்கும் நிறைந்த பெருஞ்சோதியா யெழுந்தருளிய திருத்தாண்டவமூர்த்திகளென்று நிறிந்தனள்.

மதுரையிலுள்ளோமென்று மறைந்தருளினமையால் வர்கழலலம்பிட வெள்ளிமன்றாடியுறை நிருத்தொன்றறிந்தனளெனவும், எல்லாவொளிக்கும் ஒளிதரும் பேரொளியாய் நிறறலால் நிறைந்த பேரொளியாயுறை எனவுந்குறிஞர் "மெய்ச் சுடருக்கெல்லாம் ஒளிவந்த பூங்கழல்" எனவரும் ஏதவாலுணர்க. (உசு)

மறைந்துபோயினுரொனசகிழிதயர்ச்சியுமனத்தி
னிறைந்ததோர்பெருங்கவற்சியைநீக்கினுரொன்னுச்
சிறந்ததோர்பெருமகிழ்ச்சியுமுடையளாய்ச்சித்த
ரறைந்தவாறுதிப்பெய்தனளுலோகங்களனைத்தும்.

(இ-ள்.) மறைந்துபோயினார் என - மறைந்து சென்றருளினுரென்று, சிறிது அயர்ச்சியும் - சிறிது துன்பத்தையும், மனத்தில் நிறைந்தது ஓர் பெருங்கவற்சியை நீக்கினார் என்னு-(திருவுருவமுடியாமையால் என்றும்) தன் மனத்தில் இடைவிடாதுள்ள துன்பத்தை நீக்கியருளினுரென்று, சிறந்தது ஓர் பெருமகிழ்ச்சியும் உடையளாய்-மேலெழுந்தோங்கிய ஒப்பில்லாத பெருமகிழ்ச்சியையு முடையவளாகி, சித்தர் அறைந்த ஆறு - சித்தமூர்த்திகள் கூறியருளியவண்ணம், உலோகங்கள் அனைத்தும் திப்பெய்தனள் - உலோகங்கள் முற்றும் தீயிற்புடம்போட்டனள்.

இறைவரது திருவுருவத்திற் கழிபேரன்புடையளாதலால் மறைந்துபோயினுரொனச் சிறிதயர்ச்சியும் எனவும், தான்கொண்ட கருமத்தை முடித்தனராதலால் மனத்தில் நிறைந்ததோர் பெருங்கவற்சியை நீக்கினுரொன்னுச் சிறந்ததோர் பெருமகிழ்ச்சியுமுடையளெனவுந் கூறினார். (உசு)

அமுலடைந்தபிணிருண்மலவலிதிரிந்தரன்ற
ணிமுலடைந்தவர்காட்சிபோனீப்பருங்களங்கங்
கமுலவாடகமானதாலதுகொண்டிகனிந்த
மழலைபீர்ஞ்சொலாள்கண்டனள்வடிவிலான்வடிவம்.

(இ-ள்.) அமுல் அடைந்தபின் - (உலோகம்) நெருப்பினைச்சேர்ந்தபின்பு, அரன் தாள் நிறல் அடைந்தவர்-சிவபெருமானார் திருவடி ஞானச்செல்வத்தையடைந்த மெய்யன்பர், இருள் மலம் வலிதிரிந்த காட்சிபோல்-(என்றும் நீங்காத) ஆணவ மலத்தின் வலிமைகெட்ட தோற்றம்போல, நீப்பு அருங்களங்கம் கமுல-நீங்காத மாசுகழிய, ஆட்கம் ஆணது - பொன்னுகியது, அதுகொண்டு-அப்பொன்னைக்கொண்டு, கனிந்த மழலை பரஞ்சொலாள்-சுவைபழுத்த தண்ணிய மழலைச்சொற்களையுடைய பொன்னையான், வடிவிலான் வடிவம் கண்டனள் - தமக்கோ ருருவயில்லார்க்கோர் திருவுருவத்தை வார்த்தனள்.

திருவடிஞானச்செல்வம் என்றது திருவருண்ணானச்செல்வத்தை. சூரியனொளியால் இருளிரிதல்போலத் திருவருண்ணானமேலிட்டால் மலங்கெடுதலாலும், ஆணவம் மாயை காமியங்களுள் காமியம் சுகதுக்கங்களைத் தோற்றுகிறதற்கு முதற்காரணமாகியும், மாயை அச்சுதுக்கங்கள் எங்குந் தோன்றுதற்குத் தன்காரியமாகிய ததுகாரணங்களையும் உயிராடி மியைவித்து நிறற்றகுத் துணைக்காரணமாகியும், ஆண

வம் அவற்றைக் காரியப்படுத்தற்கு நிமித்தகாரணமாகியும் நிற்கலால் இருணமாவது ஆணவமலமாதலின் இருணமல வலிதிரிந்தரன்றான் நிழலடைந்தவர் கசிபோல் என்றார். “சுத்தமாஞ்சத்தினானச் சுடராகஞ்சிவமொழிந்தச்-சுத்திதான்றமுன்னைத் தகவிலாமலங்கள்வாட்டி - அத்தனையருளுமெங்கு மடைந்திடுமிருகற்றி - வைத்திடுமிரவிகாட்டும் வளரொளிபோன்மகிழந்தே” எனவரும் ஏதுவணர்க.

(உ)

அறுசீரடியாகிரியலிருத்தம்.

மழவியுடையுடையான்மேனிவனப்பினைநோக்கியச்சோ
வழகியபிரானோவென்னவள்ளிமுத்தங்கொண்டன்பிற்
பழகியபரணையாணப்பரிவினாற்பதிட்டைசெய்து
விழவுதேர்நடத்திச்சின்னாள் கழிந்தபின்வீடுபெற்றாள்.

(இ-ள்.) மழவிடை உடையான் மேனி வனப்பினை - இளமைதங்கிய இடப்
வாகனத்தையுடைய பெருமானார் திருவுருவத்தின்பொலிவை, நோக்கி - பார்த்து,
அழகிய பிரானோ என்று - அழகிய பிரானோவென்று, அள்ளி முத்தங்கொண்டு -
(தனது கைகளால் திருக்கவளை) அள்ளி முத்தமிட்டு, அன்பில் பழகிய பரணை-தனது
மெய்யன்பிலிடைவிடாதிருந்த பெருமானை, ஆனாத பரிவினால் பதிட்டை செய்து-
நீங்காத பேரன்பினால் பிரதிட்டைசெய்து, விழவு தேர் நடத்தி - நித்த நைமித்திய
ங்களு மகோற்சவமு நடத்தி, சிலநாள் கழிந்தபின் - (இவ்வாறு) சிலநாள் கழிந்த
பின்பு, வீடுபெற்றாள் - சிவகதியும் அடைந்தனள்.

சிவபெருமான் திருவுருவினையென்று காண்போமென்றெழுந்த பேரன்பின
ளாதலால் அன்பிற்பழகிய பரணையெனவும், அப்பேரன்புபலடையும் பயன் வீடுபெ
ருதலால் வீடுபெற்றருளெனவுங் கூறினார். அச்சோ வியப்பிடைச்சொல். (உக)

கையுறுண்ணிடைபிளாநாயகன்கபோலத்திட்ட
கையுக்கிருநியுஞ்சொன்னகாரணக்குறியுங்கொண்டு
வெய்யவெங்கதிர்காற்செம்பொன்மேனிவேறுகிராலாம்
பொய்யுகத்தவர்க்குத்தக்கபொருந்துருவாகிமன்னும்.

(இ-ள்.) கையும் துண் இடையினான் - இளைத்த துண்ணிய இடையையுடைய
பொன்னையான், அந்நாயகன் கபோலதது இட்ட கை உகிர்க்குறியும் - அப்பெரு
மானார் கபோலத்திலுள்ளிய நகக்குறியையும், சொன்ன காரணக்குறியும் கொண்டு-
அழகிய பிரானோவென்று சொன்ன காரணப்பெயரையுங்கொண்டு, வெய்ய வெங்க
திர் கால்-விரும்பத்தக்க குரியன் கிரணத்தைப்போலக் கிரணம் வீசும், செம்பொன்
மேனி வேறு ஆகி-செவந்த பொன்னாலாகிய திருமேனி வேறுபட்டு, நாலாம் பொய்
உகத்தவர்க்கு - கலியுகத்தவர்க்கு, தக்க பொருந்து உரு ஆகி- தக்க பொருந்திய தி
ருவுருவமாகி, மன்னும் - எழுந்தருளியிருக்கின்றனர்.

அள்ளி முத்தங்கொண்டமையால் கபோலத்திலுந் நகக்குறியும், திருவுருப்பொ
லிவின் மிகுதியால் அழகிய பிரானைப் பொன்னையானீ கூறிய காரணப்பெயரு
ம் இக்கலியுகத்துமுள்ளன வென்பார் கொண்டு மன்னும் என்றார். (உ௦)

இசுவாககன்செய்குப லம் பற்றிற் று.

ஆகப்பாயிரம் உள்படத் திருவித்தம் - கஅஅரு.

முப்பத்தேழாவது சோழவணமடுவில் வீட்டியபடலம்.

அறுசீரடியாகியவிருத்தம்.

மின்னனையார்பூங்கொன்றைவேணியிரதவாதம்
பொன்னையாண்முன்செய்துபோந்ததுபுகன்றேமார்த்தார்
மன்னனையமடுவில் வீட்டியமலரடிக்கன்புனை
தென்னையமரிற்காத்திருவினையாடல்சொல்வாம்.

(இ-ள்.) மின் அனைய ஆர் பூங்கொன்றை வேணியர் - மின்னலையொத்த ஆத் திமலர்மாலையையும் பொலியையுடைய கொன்றைமலர்மாலையையும் அணிந்த சடா முடியையுடைய சோமசுந்தரர்க்கடவுள், இரதவாதம் - ரசவாதத்தை, பொன்னையாள் முன் செய்து போந்தது புகன்றேம் - பொன்னையாள்முன் செய்து சென்ற ருளிய திருவினையாடலைக் கூறினேம், ஆர்தார் மன்னனை மடுவில் வீட்டி - ஆத்திமா லையையணிந்த சோழனை மடுவில் தள்ளி, மலர் அடிக்கு அன்பன் ஆன தென்னைய- தமது தாமரைமலர்போன்ற திருவடிக்கு மெய்யனபனாகிய சுந்தரோசபாதசேகர னாகியபாண்டியனை, அமரில் காத்த திருவினையாடல் சொல்வாம் - பேரரிற்காத்தரு ளிய திருவினையாடலை யினிக்கூறுவாம்.

சித்தமூர்த்திகளாய்க்காட்சிதந்து மறைந்தருளினபையால் மின்னனையார் எ ன்பதற்கு மின்னலையொத்தவரும் எனப் பொருள்கொள்ளுதலும் ஒன்று. அடியுரை ப்பாதுகாத்தலும், அவரொடு மாறுபட்டவரை யொறுத்தலும் சிவபெருமான் திரு வினையாட்டென்பதை இப்படலத்தால் உணர்த்துதலால் ஆர்த்தார் மன்னனை மடுவி ல் வீட்டி. மலரடிக்கன்புனை தென்னைய மரிற்காத்த என்றார். அனைய என்னுங் குறிப்பு வினைப்பெயரொச்சத்தின் அகரவீறுதொக்கது. (க)

பொன்னெடுந்தேரிராசபுரந்தரன்புரந்தராதிப்
பன்னெடுந்தேவோத்தப்பரனுலகடைந்தாணிப்பா
லநெடுந்தகையோன்மைந்தனடவிராசேசனென்போ
னிநெடுந்தகையோன்மைந்தனிராசகம்பிரனென்போன்.

(இ-ள்.) பொன் நெடுந்தேர் இராசபுரந்தரன் - பொன்னுலாகிய பெரிய தே னையுடைய இராசேந்திரபாண்டியன், புரந்தரன் ஆதி பல் நெடுந்தேவர் ஏத்த-இந்தி ரன் முதலிய பல தேவர்களும் துதிக்க, பரன் உலகு அடைந்தான் - சிவலோகத்தை யடைந்தான், இப்பால் - இப்புறம், அ நெடுந்தகையோன் மைந்தன் - அந்தப் பெ ருந்தகைமையையுடைய இராசேந்திரபாண்டியனுடைய புத்திரன், அடல் இராசே சன் என்போன் - வெற்றியையுடைய இராசேசபாண்டியனென்று சொல்லப்படுவா ன், இ நெடுந்தகையோன் மைந்தன் - இந்த இராசேசபாண்டியனுடைய புத்திரன், இராசகம்பிரன் என்போன் - இராசகம்பிர பாண்டியனென்று சொல்லப்படுவான்.

இராசேசபாண்டியன் பல அரசர்களையும் வென்று திறைகொண்டு நிலவுலக முற்றும் தனதடிக்கீழ்ப்படுத்தி நெடுநாளரசியல்செய்து வந்தானென்பதுதோன்ற ஞடல் என விசேடணந்தந்தும், அரசருளாழ்ந்த சிவநேயமுடையவனென்னும் பெய ர்ப்பொருட்காரணந்தோன்றத் தனது நாட்டிலுள்ள கிராமமுற்றும் சிவலிங்கப்பிர திட்டையும் வீடுகள்தோறும் சிவார்ச்சனை நடக்கவுஞ் செய்வித்தவனுதலால், இராச கம்பிரன் எனக் காரணப்பெயர் தந்துகூறினார். (உ)

மற்றிவன்குமரன்பாண்டிவங்கியதீபனன்னுன்
பொற்றிணிதடந்தோண்மைந்தன்புரந்தரசித்தாமன்னுன்
வெற்றிகொள்குமரன்பாண்டிவங்கியபதாகன்வீரம்
பற்றியசுந்தரோசபாதீசேகரனவன்சேய்.

(இ-ள்.) இவன் குமரன் - இந்தப்பாண்டியனுடைய புத்திரன், பாண்டி வங்கிய தீபன் - பாண்டிய வங்கிய தீபபாண்டியனென்று சொல்லப்படுவான், அன்னுன் பொன் திணி தடந்தோள் மைந்தன் - அப்பாண்டியனுடைய பொன்னிறம் வாய்ந்த திண்ணிய பெரிய தோளையுடைய புத்திரன், புரந்தரசித்து ஆம் - புரந்தரசித்துப் பாண்டியனும், அன்னுன் வெற்றிகொள் குமரன் - அப்பாண்டியனுடைய வெற்றிகொண்ட புத்திரன், பாண்டி வங்கிய பதாகன் - பாண்டி வங்கிய பதாகபாண்டியனென்று சொல்லப்படுவான், அவன் சேய் - அப்பாண்டியனுடைய புத்திரன், வீரம்பற்றிய சுந்தரோச பாதசேகரன் - வீரமிக்க சுந்தரோச பாதசேகர பாண்டியனென்று சொல்லப்படுவான்.

பாண்டிய வமசத்துள் புறச்சமைய இருளைப்போக்கிச் சைவசமயவொளியைப் பெருக்கிய காரணந்தோன்றப் பாண்டி வங்கிய தீபன் எனவும், பாண்டியருள் உக்கிரகுமார பாண்டியனையன்றி யிவனும் இந்திரனைப் போரிலெதிர்த்து வென்றனன் என்னுங் காரணந்தோன்ற புரந்தரசித்தெனவுங் கூறினார். (ங)

பலர்புகழ் சுந்தரோசபாதசேகரனுந்தென்ன
னலைபுனலுடுத்தகூடலடிகளுக்கன்புகிக்கு
கொலைபுணர்வேலால்வெங்கோற்குறும்பெனுங்களைகடர்த்து
மலர்தலைபுலகமென்னும்வரன்பயிர்வளர்க்குநாளில்.

(இ-ள்.) பலர் புகழ் சுந்தரோச பாதசேகரன் ஆம் தென்னன் - பலரும் புகழும் அச்சுந்தரோச பாதசேகரனாகிய பாண்டியன், அலை புனல் உடுத்த கூடல் அடிகளுக்கும் அன்பன் ஆகி-கனாபொருமோதும் நீர்க்கும்த மதையிலெழுந்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுளுக்கு மெய்யன்பு பூண்டவனாகி, கொலை புணர் வேலால் - கொலைத் தொழில் மிக்க வேலினால், வெங்கோல் குறும்பு என்னும் களைகள் தீர்த்து - கொடுங்கோலையுடைய குறுநிலமன்னொன்னும் களைகளைக்களைத்து, மலர்தலை உலகம் என்னும் - பரந்த இடத்தையுடைய வுலகில் வசிக்கும் உயிர்களாகிய, வாள் பயிர் வளர்க்கும் நாளில் - பெரிய பயிரை வளர்க்கும் காலையில்.

சுந்தரோசபாதசேகரன் என்னுந் தன்பெயர்க் காரணந்தோன்ற நின்றானென்பார் சுந்தரோசபாதசேகரனுந் தென்னன்கூடலடிகளுக்கன்புகி யெனவும், அன்பர்கள் மக்களுயிர்க்குறுதியுக்கும் அறத்தினின்றொஞ் சிறிதுந்தவறுார் என்பதாதோன்றக் குடிசனைவருத்தார் தனது பகைவராகிய குறுநிலமன்னன் என்னுந் தியகை முன்னர்க்களைந்தான் என்பார் வெங்கோற்குறும்பெனுங் களைகடர்த்து எனவும், ஏனைப் பகைகளையுமொழித்துக் குடிசனை யோம்பினானென்பார் வான்பயிர் வளர்க்குநாளில் எனவுகூறினார். “ மாநிலங்காவலனாவான் மன்னுயிர்க்குஞ்காலை - தானதனுக்கி டையுறு தன்னுற்றன்பரிசனத்தால்-ஊனமிகுபகைத்திறத்தார் கள்வரானுயிர்தம்மால் - ஆனபயமைந்துந்தீர்த் தறங்காப்பானல்லனே ” எனவரும் ஏதவானுணர்க. (ச)

பத்துமான்றடந்தேர்நாறுபனைக்கைமரநாற்றுப்பத்துத்
தத்துமரநயுதமள்ளர்தாணையிவ்வளவேயீட்டி

யித்துணைக்கேற்பநல்கியெஞ்சியபொருள்களெல்லாந்
சித்துருவானகூடற்சிவனுக்கேசெலுத்துமன்னே.

(இ-ள்.) மான் தடம் தேர் பத்து - குதிரைமூட்டிய தேர்பத்தும், பனை கை
மா நூறு - பனைபோன்ற துதிக்கையையுடைய யானை நூறும், தத்து மான் நூற்றுப்
பத்து - தாண்டிச்செல்லும் குதிரைகள் ஆயிரமும், மள்ளர் அயுதம்-காலாட்கள் பதி
னாயிரம்பேரும், இவ்வளவே தானே ஈட்டி-இவ்வளவாகவே சேனைகளைச் சேகரித்து,
இத்துணைக்கு ஏற்ப நல்கி-இவ்வளவுக்குப் பொருந்தப் பொருளுதவி, எஞ்சிய பொ
ருள்கள் எல்லாம் - சேடமான எல்லாப்பொருள்களையும், சித்து உருவான கூடல்
சிவனுக்கே - அறிவே திருவுருவமான மதுரையிலெழுந்தருளிய சோமசுந்தரக்கட
வுள் திருப்பணிக்கு, செலுத்தும் - செலவழித்து வருவானுயினான்.

ரதகசுதரகபதிகள் போரில் அரசனைச் சூழ்ந்தநிற்கும், அரசன் வரு
கின்றனென்பதை யுணர்ந்தும் ஓரநிருதிக்குமேயன்றி வெற்றிகொடுப்பதற்கன்றெ
னக் கருகினென்பார் பத்துமான்றடந்தேர்நூறு பனைக்கைமாநூற்றுப்பத்துத் -
தத்துமானயுதமள்ளர் தானையிவ்வளவேயீட்டி யெனவும், வெற்றிவாய்ப்பதுதெய்வ
சகாயத்தாலெனக்கருகினென்பார் எஞ்சியபொருள்களெல்லாம் - சித்துருவான
கூடற்சிவனுக்கேசெலுத்தும் எனவுக்கறினார்.

(இ)

கண்டுகைமகுடமாதிக்கலன்கிரையினறுந்நிங்கண்

மண்டலமிடறுஞ்சென்னிக்கோபுரமாடமாதி

யெண்டுகையிருள்கால்சீப்பவெரிமணியிழைத்துவேய்ந்துந்

திண்டிழைலுடையானின்னதிருப்பணிபிறவுஞ்செய்தான்.

(இ-ள்.) கண்டுகை மகுடம் ஆதி கலன் நிரை குயின்றும் - கண்டுகை கிரீட
முதலிய ஆபாணபந்திகளைச் செய்தும், திங்கன் மண்டலம் இடறும் சென்னி கோ
புரம் மாடம் ஆதி - சந்திரமண்டலத்தை யிடறியோங்கிய சிகரத்தையுடைய கோபு
ரமும் திருமாளிகையு முதலியனவற்றை, என் திசை இருள் கால் சீப்ப - எட்டுத்தி
சையிலுமுள்ள இருளைத் தமது ஒளியாகிய காலாற்சீத்துக்கெடுக்க, எரிமணி இழை
த்து வேய்ந்தும் - நெருப்புப்போல ஒளிவீசும் மாணிக்கியிழைத்து அவலக்கரித்தும்,
திண் திறல் உடையான் - வன்மையையுடைய சுந்தரோசபாதசேகர பாண்டியன்,
இன்ன திருப்பணி - இவைபோன்ற திருப்பணிகளையும், பிறவும் - இவையொழிந்த
னவற்றையும், செய்தான் - செய்துவந்தான்.

பிற என்றது நித்த நைமித்திய முதலிய கடன்களை.

(ஈ)

கல்லுமாறகன்றமார்பன்கருவியின்சிறுமைநோக்கி

மல்லுமாறாததிண்டோள்வளவர்கோனெருவன்காலிற்

செல்லுமாயிரம்பரிக்கோர்சேவகனென்போன்றானே

வெல்லுமாறெண்ணிவஞ்சிவேய்ந்துகொண்டெழுந்துபோந்தான்.

(இ-ள்.) கல்லும் மாறு அகன்ற மார்பன் - மலையும் பகையொழிந்து நட்டிக்
கொள்ளும் மார்பையுடைய சுந்தரோசபாதசேகர பாண்டியனுடைய, கருவியின் சிறு
மை நோக்கி - சேனையின் சிறுமையைப்பார்த்து, மல்லு மாறாத தின்ன தோள் - மற்
றொழிவினீங்காத தின்னிய தோள்களைப்போல, வளவர்கோன் ஒருவன் - சோழ
னெருவன், காலில் செல்லும் ஆயிரம் பரிக்கு ஓர் சேவகன் என்போன் - காற்றைப்
போல விளாந்து செல்லும் ஆயிரம் குதிரைவீரர்களுக்கு ஒரு குதிரை வீரனென்று
சொல்லப்படுவான், தானே வெல்லும் ஆறு எண்ணி - அவனையப்பாண்டியனை

வெல்லும் வகையைக்கருதி, வஞ்சி வேய்ந்துகொண்டு - வஞ்சிமலையைச்சூடி, எழுந்து போனான் - போர்க்கெழுந்து சென்றான்.

ஆயிரங்குதினாவீரர்களைத் தானொருவனாகவேநின்று கொல்லும் வீரனாதலால் ஆயிரம் பரிகோர் சேவகன் எனவும், ஏனையரசர்கள் துணையின்றித் தானொருவனே வெல்லக் கருகினானாதலால் தானேவெல்லுமாறெண்ணி யெனவும், பகைவர்மேற் போர்க்குச் செல்வதற்கு ஓரறிஞரியாதலால் வஞ்சிவேய்ந்து எனவும் கூறினார். “வடநார்மேற்செல்லுதல் வஞ்சியாம்” என்பதனால் உணர்க. (எ)

பல்வகைக்கருவியீட்டப்படையொடும்பரவைசீறிச்
செல்வதுபோலக்கன்னித்திம்புனனாடுநோக்கி
மல்வையாததோளான்வரவறிந்தெழுந்துமேருக்
கல்வரிசிலையான்முன்போய்க்கைதவன்றூழ்ந்துகூறும்.

(இ-ள்-) பல்வகை - பலவகைப்பட்ட, கருவி ஈட்டப்படையொடும் - ஆயுதங்களுையேந்திய சேனாகூட்டத்தோடும், பரவை சீறி செல்வதுபோல - கடல் கொதித்துப் புடை பெயர்ந்து வருதல்போல, திம்புனல் கன்னி நாடு நோக்கி - இனிய நீர்க்குழிந்த பாண்டிநாட்டை யெதிர்நோக்கி, வரையாத மல் தோளான் வரவு அறிந்து - அளவறுத்தற்கரிய மற்போர் மிக்க தோளையுடைய சோழனது வருகையையறிந்து, கைதவன் எழுந்து - பாண்டியன் (சிம்மாசனத்தினின்று) எழுந்து, மேருக்கல் வரிசிலையான் முன்போய் - மேருமலையாகிய கட்டமைந்த வில்லையேந்திய சோமசுந்தரக்கடவுள்முன் சென்று, தாழ்ந்துகூறும் - வணங்கிக் கூறுவான்.

இருபெயரொட்டிப் பண்புத்தொகையாகக்கொண்டு கருவியாகிய படையெனப் பொருள்கொள்ளலும் ஒன்று. (அ)

பொன்னதுவனையவேணிப்புனிதவிப்புமிநேமி
யுன்னதுவலத்தினுலேயுருட்டுமென்வலத்தைநோக்கான்
நன்னதுவலத்தினுலென்றானையின்சிறுமைநோக்கி
யென்னதுதேயங்கொள்வானெண்ணினுன்போலுமன்தே.

(இ-ள்-) பொன் அனைய வேணி புனித - பொன்னையொத்த சடாமுடியையுடைய புனிதனே, இ புமி-இப்புமியில், உன்னது வலத்தினால் நேமி உருட்டும் என்வலத்தை நோக்கான் - உன்னுடைய திருவருள் வலத்தினால் ஆக்கினாசக்கரத்தைச் செலுத்தும் எனது வன்மையைச் சற்றும் நோக்காது, தன்னது வலத்தினால் - தனது பெருஞ்சேனையின் வன்மையால், என் தானையின் சிறுமை நோக்கி - என்னுடைய சேனையின் சிறுமையைப்பார்த்து, என்னது தேயம் கொள்வான் எண்ணினுன்போலும் - என்னுடைய நாட்டைக் கைக்கொள்ளக் கருதினவன்போலும்.

முன்னமேயுனது திருவருளைப் போர்வந்தபொழுது துணையென்று கருதியொழுதினெனென்பான் நேமி உன்னது வலத்தினுலே யுருட்டுமென் வலத்தையெனவும், சேனைப்பெருக்கே தனக்கு வெற்றிதருவதெனக் கருதினெனென்பான் தன்னது வலத்தினுலென்றானையின் சிறுமைநோக்கி யென்னது தேயங்கொள்வானெண்ணினன் எனவுங் கூறினான். (க)

காவிரிநாடன்சேனைக்கடவிடையெரிபோன்முண்டு
மேவினனென்றுகூறிமீனவன்வேண்டலானிற்
பூவிரிவாகைநீயேபுனையநாம்பொருதுமென்னு
நாவிரிவாதமாற்றராயகன்கூறக்கேட்டான்.

(இ-ள்.) காவிரி நாடன் (இவ்வாறுகருதிய) சோழன், சேனை கடல் இடை எரிபோல் - தனது சேனையாகிய கடலிடத்து எழுந்த வடவைத்திப்போல, மூண்டு மேவினன் என்று கூறி - கோபமுண்டு வந்தானென்று சொல்லி, மீனவன் வேண்ட-பாண்டியன் குறையிரக்க, வானில் - ஆகாயத்தில், பூவிர் வாகை நீயே புனைய-பூக் களலர்த்த வெற்றிமாலையை நீயே சூட, நாம் பொருதம் என்னு - நாம் துணையாக வந்து போர் செய்வோமென்று, நாயகன் நாவிரியாத மாற்றம் கூற-சோமசுந்தரக்க டவுள் அசிரீரி கூறியருள, கேட்டான் - (சுந்தரோசபாதசேகரபாண்டியன்) கேட்-டனன்.

போர்வந்தகாலையிற் சிவபெருமான் திருவருள் துணையாய் நிற்குமெனக் க டைப்பிடித்தொழுக்கினவனாதலால் பூவிர்வாகைநீயே புனைய நாம் பொருதுமென்னு-நாவிரியாத மாற்றநாயகன் கூறக் கேட்டான் என்றார். (40)

எல்லியங்கமலச்செவ்வியென முகமலர்ந்துநாத
எல்லியங்கமலச்செந்தாளகந்தழீஇப்புறம்புபோந்து
பல்லியந்துவைப்பத்தானைப்பரவையுட்பரிமாலூர்ந்து
கொல்லியம்பொருப்பன்சேனைக்கடலெதிர்குறுகினுனே.

(இ-ள்.) எல்லி - விடியற்போதில் (மலர்ந்த,) கமலம் செவ்வி என - தாம னாயின் பொலிவைப்போல, முகமலர்ந்த - முகமலர்ச்சியுற்று, நாதன் அல்லி அம் கமலம் செம் தாள் - சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய அகவிதழையுடைய அழகிய தாம னாமலர்போன்ற செவந்த திருவடிகளை, அகம் தழுவி புறம்புபோந்து - தனது மன த்திற்பதித்துப் புறம்பேவந்து, பல் இயம் துவைப்ப - பலவாத்தியங்களும் ஒலிக்க, தானை பரவை உள் பரிமா ஊர்ந்து - தனது சேனைப்பரப்பினதில் குதிநாயை நட த்தி, கொல்லி அம்பொருப்பன் சேனைக்கடல் எதிர் குறுகினுன் - கொல்லிமலையு டைய சோழனது சேனாசமுத்திரத்தினெதினே (போர்க்கு) வந்தனன்.

அசிரீரியால் வெற்றி தனக்கேயெனத் துணிந்தனனாதலால் கொல்லியம்பொ ருப்பன் சேனைக்கடலெதிர்குறுகினுன் என்றார். இறுதியிலு முதலிலும் நின்ற அம் சாரியையிடைச்சொல். (41)

பண்ணுதலிசைவண்டார்க்கும்பசுந்தொடைச்செழியன்றானே
யெண்ணுதலிலவாஞ்சென்னியிரும்படைக்கடனேராராய்
நண்ணுதலெனப்போய்ப்பொன்னிநாடவன்றமர்கட்கெல்லாங்
கண்ணுதலருளாலங்கோர்கடலெனத்தோன்றிற்றம்மா.

(இ-ள்.) பண் துதல் இசை வண்டு ஆர்க்கும் - பண்ணோடமைந்த இசையை வண்டிகள் பாடும், பசுந்தொடை செழியன் தானை - வாடுதலில்லாத வேப்பமலர்மா லையையணிந்த பாண்டியனுடைய சேனையானது, எண்ணுதல் இலவாம் சென்னி இரும்படை கடல் நேர் - கண்க்கில்லாதனவாகிய சோழனுடைய பெரிய சேனையா கிய கடலுக்கு நேரே, ஆறு ஆய் நண்ணுதல் என போய்-ஓராறுசெல்லுதல்போலச் சென்று, பொன்னி நாடவன் தமர்கட்கு எல்லாம் - சோழனுடைய சேனைகளுக்கெ ல்லாம், கண்ணுதல் அருளால் - சோமசுந்தரக்கடவுளின் திருவருளால், அவ் கு ஓர் கடல் என தோன்றிற்று - அவ்விடத்தில் ஓர் பெருங்கடல் வந்ததுபோலப் புலப் பட்டது.

சிவபெருமான் திருவருளால் ஒரு சிறு துரும்பும் பிரமன் முதலியோராயுத த்திற்கு ஒல்காதிருக்கில் அளவிற்கிய சேனை பெரிய சேனைக்குப் பெரிதாகப்புலப்

படல் ஓர் வியப்பன்றென்பார் கண்ணுதலருளா லங்கோர் கடலெனத் தோன்றிற்று
என வாளா கூறினார், (கஉ)

கடலெனவருமாலுர்ந்துகைதவன்சேனைமுன்போ
ய்டலணிமேருக்கோட்டியாலவாய்நெடுநாண்பூட்டி
மடலவிழ் துழாய்க்கோனாட்டியவாயெரிபுரத்திலுட்டி
மிடலணிகூடற்கோமான்வேடுருவாகிநின்றான்.

(இ-ள்.) அடல் அணி மேருகோட்டி - வலிமைமிக்க மகமேருவை வில்லா
கவளைத்து, ஆலவாய் நெடுநாண் பூட்டி - வாசகியாகிய நெடுநாணேறிட்டி, மடல்
அவிழ் துழாய் கோல் நாட்டி - இதழவிழ்ந்த துழாய்மலையையணிந்த திருமாலாகி
ய அம்பினை யேறிட்டி, வாய் எரி புரத்தில் ஊட்டி - அந்த அம்பின் வாயிலுள்ள தீக்
கடவுளைத் திரிபுரத்திற்கொளுவி, மடல் அணி கூடல் கோமான் - வெற்றிபுண்ட ம
துறையிலெழுந்தருளிய சோமசந்தரக்கடவுள், வேடு உரு ஆகி - வேட்டுவத்திருவுரு
வங்கொண்டு, கடல் என வருமா ஊர்ந்து - புடைபெயர்ந்த கடல்போல வினாந்து
செல்லுங் குதிகையைச்செலுத்தி, கைதவன் சேனை முன் போய் நின்றான் - பாண்டி
யன் சேனையின் முன்னணியிற் சென்று நின்றருளினார்.

வெற்றிகொள்ளுதலில் வலியர் என்பார் மேருக்கோட்டி ஆலவாய் நாண்பூட்
டித்துழாய்க்கோனாட்டி வாயெரிபுரத்திலுட்டியெனவும், அவரோ யிற்கும் வெல்லக்
கருதினர் என்பார் வேடுருவாகிநின்றான் எனவுண்கூறினார். ஆலவாய் விடத்தைபுடை
ய வாயையுடையதென நிறைவால் உருபும் பயனுந்தொக்க இரண்டாம்வேற்றுமைத்
தொகைநிலைக்களத்துப்புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித் தொகைநிலைத்தொடர். துழா
ய்க்கோல் என்றது திருமால்மேல் நிறைவால் முன்மொழியிற் பொருணிலையல். (கக)

கங்குல்வாய்த்திங்கள்போலக்கரதணிதந்தத்தோடுங்
கங்குல்வாய்முனைத்தமீன்போற்கிற்முத்தவடமுங்குஞ்சிக்
கங்குல்வாய்ச்சிலைபோல்வெட்சிக்கண்ணிசூழ்கலாபச்சூட்டிங்
கங்குல்வாய்கிழிக்குந்தந்தக்கடகமுமின்னுக்கால.

(இ-ள்.) கங்குல் வாய் திங்கள்போல - இரவில் நிலவிய சந்திரனைப்போல
விளங்கும், காது அணி தந்தம் தோடு உம்-காதிலணிந்த தந்தத்தாலாகிய தோடும்,
கங்குல் வாய் முனைத்த மீன்போல் - இராப்போதில் முனைத்த நட்சத்திரத்தைப்போ
ல, கதிர் முத்த வடமும் - விளங்கு முத்தமாலையும், குஞ்சி கங்குல் வாய் - சிகையா
கிய இரவில், சிலைபோல் - (எழுந்த) இந்திரதனுசுபோல, வெட்சி கண்ணி சூழ் கலா
பம் சூட்டி - வெட்சிமாலையுமுந்த மயிலிறகணிந்த உச்சிக்கொண்டையும், கங்குல்
வாய் கிழிக்கும் மின்னு - இருட்போதைக்கிழித்து விளங்கும் மின்னல்போல, தந்த
க்கடகமும் - தந்தத்தாலாகிய கடகமும், கால - ஒளிவீச.

திருவுருவம் இருள்போல மிக்க கருநிறம் வாய்த்திருத்தலால் காதணித்தத்
தோடு திங்கள்போல வெனவும், முத்தவட மீன்போலெனவும், வெட்சிமலை சூழ்ந்
த மயிலிறகணிந்த உச்சிக்கொண்டை சிலைபோலெனவும், தந்தக்கடகம் மின்னல்
போலெனவும் ஏது உவமைபணிபடக் கூறினார். (கச)

அண்டத்தாரூமார்நாமமன்றுதொட்டடையத்தோற்று
கண்டத்தாரூருளையெங்குங்கலந்தெனக்கறுத்தமேனி
கொண்டத்தாராரினுற்கோர்கூற்றெனக்கொல்வேலேந்திச்
சண்டத்தியென்னநின்றான்காவிநித்தலைவன்காணு.

(இ-ள்.) அண்டத்து ஆர் அமரர் - விண்ணுலகில் வசிக்கும் தேவர்கள், நாமம் அன்றுதொட்டி அடைய - அச்சத்தை (விடமுண்டருவிய) காலத்தொட்டடைய, தோற்று கண்டத்து ஆர் இருளே-தோற்றியருளிய ஸ்ரீகண்டத்தில் நிறைந்த விடவிருளே, எங்கும் கலந்தால் என்ன - எவ்விடத்துக் கலந்தாற்போல, கறுத்த மேனி கொண்டு - கறுத்த திருமேனியைக்கொண்டு, அதார் ஆரினாற்கு - அந்த ஆத்திமாலையையணிந்த சோழனுக்கு, ஓர் கூற்று என்ன - ஒரு யமனைப்போல, கொல் வேல் ஏந்தி - கொல்லும் வேலையேந்தி, சண்டத்தி என்ன நின்றான் - வடவைத்திப்போல நின்றருளினர், காவிரித்தலைவன் காண - (அதனை) சோழன்கண்டு.

சிவபெருமானா தம்மிலொருவராகக்கருதி யிறுமாந்திருந்த பிரமன் முதலிய தேவர்கள் விடம்தோன்றிய பொழுதஞ்சி யடைந்தகாலையில் அதனை யுண்டருளியநான் முதலவர்க்குத் தம்மிடத்தச்சந்தோன்ற விஷத்தைக் கண்டத்தில் நிறுத்திய முதல்வனென்பார் அண்டத்தாரமார் நாமமன்று தொட்டடையத்தோற்று கண்டத்தார் என்றார். (கரு)

சீரியாயிரம்பரிக்கோர்சேவகன்வந்தேனென்னுக்
கூறினனெதிர்த்தான்வெள்ளிக்குன்றவன்பத்துநூறு
மாநிலாப்பரிக்குமட்டோர்வயவனீயன்றோவெண்ணி
லீநிலாப்பரிக்குமொற்றைச்சேவகன்யானேயென்றான்.

(இ-ள்.) சீரி - கோபித்து, ஆயிரம் பரிக்கு ஓர் சேவகன் வந்தேன் என்று - ஆயிரங்குதிகைகளுக்கு ஒரு சேவகன் வந்தேனென்று, கூறினான் எதிர்த்தான்-சொல்லிச் சோழனைதிர்த்தான், வெள்ளிக்குன்றவன் - வெள்ளிமலையையுடைய சிவபெருமானார், நீ மாறு இல்லாத பத்துநூறு பரிக்குமட்டு ஓர் வயவன் அன்றோ - நீ பகைமையில்லாத ஆயிரங்குதிகைகளுக்குமட்டும் ஒரு வீரனல்லவா, என்னில் ஈறு இல்லாத பரிக்கு உம் - கணக்கில்லாத தமது வன்மைகளுக்கு ஓர் முடிவில்லாத குதிகைகளுக்கும், யானே ஒற்றைச் சேவகன் என்றான்-நானே யொரு சேவகனென்று கூறினார்.

நீ ஆயிரம்பரிக்கோர் சேவகனென்றிறுமாந்தாய் யானே எண்ணில்லாத குதிகைவீரர்களை வெல்லவல்ல ஒரு வீரனைனத் தம்மைச் சிவபெருமானார் புகழ்ந்து கூறினமையால் செடுமொழிவஞ்சித்தனை. கூறினன் முற்றெச்சம். (கக)

என்றசொல்லியேறென்னவிருசெவிதொனைப்பக்கேட்டு
நின்றவனெதிரேயின்னுரீட்டிச்சென்மேகம்போலச்
சென்றுவேல்வலந்திரித்துச்செயிர்த்தனனயிர்த்துச்சிற
வன்றிறுந்துப்பத்துவயப்பரிக்கொருவனஞ்சா.

(இ-ள்.) என்ற சொல் - என்று வேடுருவாய்வந்த சிவபெருமானார் கூறியருளிய சொல், இடியேது என்ன - இடியேற்றினொலியைப்போல, இருசெவி தொனைப்ப கேட்டு நின்றவன் எதிரே - தனது இரண்டு செவிகளுக்குத் தொனைபக்கேட்டுநின்ற சோழனைதிரே, மின்னுரீட்டி செல் மேகம்போல சென்று - மின்னலைவீசிச்செல்லு மேகம்போலச்சென்று, வேல்வலம் திரித்து செயிர்த்தனன் - வேலை வலப்பாற்றிரித்துக் கோபித்து, அயிர்த்த சிற - மாறுபட்டுச்சிற, வன் திறல் நூற்றுப்பத்து வயப்பரிக்கு ஒருவன் அஞ்சா - வன்மையையும் வெற்றியையுமுடைய ஆயிரங்குதிகைகளுக்கு ஒருவனாகிய சோழன் அஞ்சி.

முன்னர்க்குறிய சொல்லாலஞ்சித் தன்னை மறந்துநின்ற சோழனுக்கெதிரோ
மின்னல்போல வேலைத்திரிக்க அதனாற் கட்டபுலனுக்கலங்கிப் பின்னிட்டான் என்
பார் தூற்றுப்பத்த வயப்பரிக்கொருவனஞ்சா என்னார். (கௌ)

யாமினியிந்தவேலாஸிறப்பதற்கையமில்லை
யாமெனவுகன்றான்மாவோடாயிரம்பரிக்கோர்மள்ளன்
காமனைவெகுண்டவேடன்மறைந்தனன்கங்குற்சோதி
மாமகனதுகண்டோடும்வளவனைத் தூர்த்துசென்றான்.

(இ-ள்.) இனி யாம் இந்த வேலால் இறப்பதற்கு ஐயம் இல்லை யாம் என்ன -
இனிநாயிந்த வேலினாற்சாதற்குச் சந்தேகமில்லையாமென்று, ஆயிரம் பரிக்கு ஓர் ம
ள்ளன் மாவோடு அகன்றான்-ஆயிரங்குதிரைகளுக்கு ஒரு வீரனாகிய சோழன் புறங்
கொடுத்து ஓடினால், காமனை வெகுண்ட வேடன் மறைந்தனன் - மன்மதனையெரித்
தருளிய வேடுருக்கொண்டவந்த சிவபெருமானார் மறைந்தருளினர், கங்குல் சோதி
மாமகன் அது கண்டு-இரவில் விளங்கும் சந்திரன் மரபிற்றோன்றிய சந்தரோசபாத
சேகரபாண்டியன் பார்த்து, ஓடும் வளவனை தூர்த்து சென்றான் - புறங்காட்டியோ
டும் அச்சோழனைத் தூர்த்திப்போயினான்.

வெற்றி பாண்டியன் வசத்ததாலால் காமனை வெகுண்ட வேடன் மறைந்த
னன் எனவும், ஓடுகிறவன் தூர்த்துவோனுக் கெளரியதாலால் கங்குற்சோதி மாமக
ன் வளவனைத் தூர்த்துசென்றான் எனவுங் கூறினார். (கஅ)

தூர்த்திடுமளவிலோடுஞ்சோழனுந்திரும்பிநோக்கிக்
கருந்தடங்கண்ணிபாகங்கரந்தவேடுவனைக்காணன்
வருந்துயரச்சந்திரந்தான்மதுரையினளவும்பற்றிப்
புரந்தரன்புறங்கண்டானைப்புறங்கண்டுமுடுக்கிப்போனான்.

(இ-ள்.) தூர்த்திடும் அளவில் ஓடும் சோழனும் திரும்பி நோக்கி-பாண்டியன்
தூர்த்துங்காலத்தில் புறங்காட்டியோடும் சோழனுந் திரும்பிப்பார்த்து, கருந்தடம்
கண்ணிபாகம் கரந்த வேடுவனை காணன் - கரிய பரந்த கண்களையுடைய உமாதே
வியின் பாகத்தை மறைத்துவந்த வேட்டுவ மூர்த்தியைக் காணாமையால், வரும்
துயர் அச்சம் தீர்த்தான் - வந்த துன்பமும் பயறு நீங்கி, மதுரையின் அள
வும்பற்றி - மதுரையினெல்லாகாறும்பற்றி, புரந்தரன் புறங்கண்டானை புறங் க
ண்டு முடுக்கி போனான்-இந்திரனைப் புறங்கண்ட பாண்டியனை முதுகுண்டு விரை
ந்து தூர்த்திப்போயினான்.

ஓடிய சோழன் தன்னுயிர்க்கு உய்திவந்ததோ இன்றோ எனப்பார்த்தான்
என்பார் சோழனுந் திரும்பி நோக்கியெனவும், வேடுவமூர்த்தியாய்வந்த பெருமா
னாகக் காணாமையால் இழந்த வீரம் வந்ததென்பார் துயரச்சந்திரந்தான் புறங்க
ண்டு முடுக்கிப்போனான் எனவுங்கூறினார். (கக)

காலொன்றுமுடுக்கப்பட்டகனலொன்றுநடந்தாலொத்து
வேலொன்றுதடக்கைகேரிலேந்தனாள்முடுக்குண்டோடுஞ்
சேலொன்றுகொடியினுன்றன்செழுநகர்விரைந்துசெல்வான்
மாலொன்றுகளிறிற்றினுங்கோர்மதுமலர்க்கிடங்கிலிழந்தான்.

(இ-ள்.) கால் ஒன்று முடுக்கப்பட்ட - காற்றென்றினால் விரைந்து மூட்டப்
பட்ட, கணல் ஒன்று நடந்தால் ஒத்து-கெருப்பொன்று விரைந்து நடந்தாலொத்து,

வேல் ஒன்று தடம் கை நேரி வேந்தனால் - வேலையேந்திய நீண்ட கையையுடைய சோழனால், முடிக்குண்டு ஓடும் சேல் ஒன்று கொடியினான் - தூத்தப்பட்டுப் புறம் காட்டியோடும் கயற்கொடியையுடைய பாண்டியன், தன் செருகர் விரைந்து செல்வான் - தனது வளமிக்க மதுரையில் விரைந்து செல்லுகிறவன், மால் ஒன்று களிற்றின் - மதமயக்கத்தையுடைய யானை வீழ்ந்ததுபோல, ஆங்கு ஓர் மதுமலர் கிடங்கில் வீழ்ந்தான் - மதுரைத்திருநகரிலுள்ள ஒப்பில்லாத தேன் சிந்துந் தாமரைமலர்ந்த அகழியில் விழுந்தான்.

அச்சமிருதியா லுணர்வழிந்திருத்தலின் மாலொன்று களிற்றின் எனவும், அகழியில் பாண்டியன் விழுந்தது சிவபெருமானார் திருவருளாதலின் மதுமலர்க்கிடங்கில் வீழ்ந்தான் எனவுங் கூறினார். (உ0)

மீனவன் மதுரைமூதூர்மேற்றிசைக்கிடங்கில்வீழ்
மானவெம்புரவியோடும்வளவனும்வீழ்ந்தான்கூடற்
கோனவனருளால்வாரோர்குரைகடல்கடையத்தோன்று
மாணையினெழுந்தான்நென்னன்கோழிவேந்தாழ்ந்துபோனான்.

(இ-ள்.) மீனவன் மதுரை மூதுறார் மேல் திசை கிடங்கில் வீழ் - பாண்டியன் மதுரையென்னுந் தொன்றுதொட்டுள்ள திருநகரத்தின் மேற்றிசையிலுள்ள அகழியில் விழ், மானம் வெம்புரவி யோடும் வளவனும் வீழ்ந்தான் - மானத்தையுடைய கொடிய குதிரையோடும் சோழனும் அந்த அகழியில் வீழ்ந்தனன், கூடல் கோனவன் அருளால்-அம்மதுரையிலெழுந்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுளருளினால், வாரோர்-தேவர்கள், குரை கடல் கடைய தோன்றும் ஆனையின் - ஒலிக்கும் கடலைக் கடையத் தோன்றிய வெள்ளையானையைப்போல, நென்னன் எழுந்தான் - பாண்டியனெழுந்தனன், கோழி வேந்து ஆழ்ந்து போனான் - உறையூர்க்கரசனாகிய சோழன் அவ்வகழியி லாழ்ந்திறந்தான்.

விராவேசத்தாலுயிர்க்கிறதையும் நோக்கானுயினான் என்பார் வளவனும் வீழ்ந்தான் எனவும், பாண்டியனுக்கு வெற்றிகூட்டுதல் பெருமானார் கடன் என்பார் தென்னெழுந்தான், கோழிவேந்தாழ்ந்துபோனான் எனவுங்கூறினார். மானம் தன் நிலையிற்றழாதுகிறதிலும், தாழ்வுவந்தவிடத்து உயிர்விதிவலமாம். (உக)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பிலத்தளவாழ்ந்தகடிமலர்க்கிடங்கிற்பெருந்தகையவிந்தவன்றுகில்பூண்
கலத்தரும்பேழைபடைபரிமான் தேர்கரியெலாங்கவர்ந்துதண்பொருரைத்
தலத்தவன்றங்கனையகரணியத்தக்கதூசணிகலனல்கி
நலத்தகையவர்போருட்கடற்கன்புநதியெனப்பெருகிவீற்றிருந்தான்.

(இ-ள்.) பிலத்து அளவு ஆழ்ந்த கடிமலர் கிடங்கில் - பாதலத்தினளவு ஆழ்ந்துள்ள வாசமிக்க தாமரைமலர்கள் நெருங்கிய அகழியிலாழ்ந்தெழுந்த, பெருந்தகை - பாண்டியன், அவிந்தவன் துகில் பூண் - ஆழ்ந்திறந்த சோழனுடைய ஆடையுடைய பூணும், கலத்து அரும் பேழை படை பரிமான் தேர் கரி எல்லாம் கவர்ந்த - ஆபரணங்களை வைத்த பெறுதற்கரிய பெட்டியும் சேனையும் குதிரையும் தேரும் யானையுமாகிய இவைகளைதெய்வலால் கைக்கொண்டு, தன் பொருளை தலத்தவன்-தன்னிய தாயிரயர்ணி குழ்ந்த பாண்டிநாட்டையுடைய அந்தச் சுந்தரோசபாதசேகரபாண்டியன், தங்கள் நாயர் அணிய தக்க தூசு அணிகலன் நல்கி-தங்கனிறைவரணியத் தான்

கூர்ந்தவற்றுள் தக்க ஆண்டையயும் ஆயிரந்தொழுவந்தது, நலத்தகையவர் பே. அருட்கடற்கு - அவ்விறைவாது பெரிய திருவருளென்னுங் கடலினுக்கு, அன்பு ந. பென பெருகி - தான்கொண்ட அன்பு நதியைப்போல உவட்டெடுக்க, வீற்றிருந்த ன் - நிகரையயமுதான.

பாண்டியன் என்று தானீட்டும் பொருள்களுள் எஞ்சியதைச் சோமசுந்தர க்கடவுள் திருப்பணிக்குச் செலுத்தவருத்தை முட்டின்றி முடித்துவந்தானென்ப து தோன்ற அணியத்தக்க தாசணிலைனலகி அருட்கடற்கன்பு நதியெனப்பெருகி வீற்றிருந்தான் என்றார். பெருகி செயவெனெச்சத்திரியு. (உஉ)

சோழனைமடுவிலவிட்டியபடலம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உள்படத் திருவிருத்தம் - ௧௧0௪.

முப்பத்தெட்டாவது உலவாக்கோட்டையருளியபடலம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மின்பனிக்கதிர் வேணிவானவன் மீனவன்றனைமரானவேன்
முனபனிகவலநதிரித்து முடுக்கிநேரியடுக்கலான்
பின்பனிகமலததத்திறவிட்டவாறிதுபெருமைசா
லன்பனுக்குலவாதகோட்டையளித்தவாறுகிளததுவாம்.

(இ-ள) மின்பனி கதிர் வேணி வானவன் - மின்னலைப்போல ஒளிவீசுதனை புடைய விளங்கும் சடாமுடியையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுள், மீனவன் தனை - பாண்டியன்பொருட்டு, மரணம் வேல் - மாணமிக்க வேலினை, பனிக்க முன் வலம் திரித்த முடுக்கி-நடுக்கமுற எதிரே வலப்பால் திரித்துத் துரத்தி, நேரி அடுக்கலான நேரிமலையையுடைய சோழன், பின்பனிகமலம் தடத்து இறவிட்ட ஆறு இது-பின்பு குளிர்த தாமரை நெருங்கிய அகழியில் வீழ்ந்திருக்கச்செய்தருளிய திருவினையாடலி து, பெருமைசால் அன்பனுக்கு உலவாத கோட்டை அளித்த ஆறு - பெருமைமிக்க தமது அன்பராகிய அடியார்க்கு நல்லார்க்கு உலவாக்கோட்டையருளிய திருவினையா டலை, கிளததுவாம் - இனிச் சொல்லுவாம்.

மீனவன்றனையென நான்குருபு நிற்குமிடத்த இரண்டனுருபு நின்றது உரு பு மயக்கம். (க)

கலிரிசுத்துறை.

பொடியார்க்குமேனிப்புனிதர்க்குப்புனிதவேற்றுள்
கொடியார்க்குவேதக்குடுமிக்கிணையானகடற்
படியார்க்குஞ்சீர்த்திப்பதியேருழுவோருணர்ல்லா
னடியார்க்குநல்லானறத்திற்கும்புகழ்க்குநல்லான்.

(இ-ள்.) பொடி ஆர்க்கும் மேனி புனிதர்க்கு - திருநீறுகொடுத்த திருமேனி யையுடைய மரலிலாதாராகிய, புனித ஏறு கொடியார்க்கு - தருமவிடையெழுதிய

உலவாக்கோட்டையளித்ததிருவினாயாடல்.

கொடியையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுளுக்கு (உறையுளாகிய,) வேதக்குடுமிக்கு இணையான கூடல் - பிரபலசுருதிக்கொத்த மதுரையெனும், படி ஆர்க்கும் சீர்த்தி பதி ஏர் உழவோருள் நல்லான் - நிலவுலகைத் தன்வசமாக்குங் கீர்த்தி நிறைந்த மதுரையில் வசிக்கும் வேளாளர் குலத்திற்குன்றிய நல்லொழுக்கமுடையவராய், அடியார்க்கு நல்லான்-சிவனடியவர்க்கும் நல்லவராயிருந்தால் (அடியார்க்கு நல்லான் என்னும் அப்பெயர் பூண்டு,) அறத்திற்கும் புகழ்க்கும் நல்லான்-புண்ணியத்திற்கும் அவற்றால் வரும் கீர்த்திக்கும் நல்லவராய் ஒருவருள்ளார்.

புனிதர்க்கு, புனிதவேற்றுக்கொடியார்க்கு என ஒருபொருண்மேல்வந்த ப லபெயர், இதனினுதியில் பயனிலை எஞ்சினின்றது. அடியார்க்கு நல்லாவார் அறத் திற் சிறிதுந் துன்றாராதலாலும் புகழ்தேடிவந்தடைய நிற்பலாலும் அறத்திற்கும் புகழ்க்கு நல்லான் என்றார்.

(உ.)

அனையானறத்திற்குள் போன்றவளானறகம்பின்

மனையான்மரபின்வழுவாததருமசீலை

யெனையாருநன்குமதிக்கவிருக்குநீரா

டனையாள்பதிக்குக்கதிக்குத்தனிச்சார்புபோல்வாள்.

(இ-ள்.) அனையான் அறத்திற்கு அருள்போன்றவன்-அந்த அடியார்க்கு நல் லவர் மேற்கொண்டொழுகும் புண்ணியநீதை வளர்த்தற்கு ஓராருளையொத்த, ஆன்ற கம்பின் மனையான்-அமைந்த கற்பினையுடைய மனைவி, மரபின் வழுவாததருமசீலை- தனது மரபிற்குரிய ஒழுக்கத்தினின்றும் தவறாத தருமசீலையென்பவள், எனையாரும் நன்குமதிக்க இருக்கும் நீரான்-(அவள்) தன்கணவனொழிந்த மற்றையெவரும் நன் குமதித்துப்போற்ற மனையறத்தில் வழுவாது நிற்குந் தன்மையுடையவளும், தன்னை ஆள் பதிக்கு - தன்னைக்கொண்ட கணவ னடைதற்குரிய, கதிக்கு தனி சார்பு போ ல்வாள் - சிவகதிக்கு ஒப்பில்லாத ஒருபற்றுக்கோடாய்வுள்ளவளுமாயிருந்தனள்.

அறத்தை வளர்த்தற்கு அருளுடைமை இன்றியமையாச் சிறப்பினதாதலால் தன்கணவன்கொண்ட சிவபுண்ணியத்தை வளர்ப்பவளென்பார் அவள் அனையானற த்திற்குள்போன்றவள் எனவும், இல்லறத்திற்குரிய கடன்களைத் தனது கணவன் சொல்வழின்று முட்டின்றி முடிப்பவளென்பார் ஆன்ற கம்பின் மனையான் எனவு ம், தத்தம் வருணச்சீரம் தன்மத்துக்குரிய வெரழுக்கத்தினின்றஞ் சிறிதுந்தவறாதவ ளென்பார் மரபின் வழுவாத எனவும், அக்காரணத்தால்வந்த பெயரினளென்பார் த ருமசீலையெனவும், தனது நற்குண நற்செய்கைகளால் பலரும்புகழ் மேம்பட்டவ ளென்பார் எனையாரு நன்குமதிக்க விருக்குநீரான் எனவும், இத்தன்மைப்பட்ட நற் குணநற்செய்கைகளால் தனது கணவன் கதிசேர்த்தற்கு ஓர் சோபாணமாயிருப்பவ ளென்பார் தனையான் பதிக்குக் கதிக்குத் தனிச்சார்பு போல்வாள் எனவுங் கூறினார்,

பல்லேருழவின் றொழில்பூண்டிபயன்கள்கொள்வான்

வில்லேருழவன்கடன்கொண்டியிருந்தவெல்லாம்

இல்லேருழத்திமுடைச்செல்வமியற்றியேந்த

அல்லேறுகண்டனடியாயருத்துநீரான்.

(இ-ள்.) பல் ஏர் உழவின் தொழில் பூண்டு - பல ஏர்களாலுழைத்தொழில்பூண் டி, பயன்கள் கொள்வான் - பெரும்பயனுடைய முயலும் அடியார்க்கு நல்லார், வில் லேருழவன் கடன் கொண்டு மிகுந்த எல்லாம் - வில்லாகிய ஏரால் பகைப்புலத்தை யுடும் அச்சுக்கொள்ளும் இறையிறுத்து, மிகுந்த எல்லாம் - மிகுந்த எல்லாப்பொரு

இதும், இல் ஏர் உழத்தி - இந்நெய்யாகிய ஏரால் விருந்தின்புலத்தைத் திருத்தார் தருமசெய், மடைச்செல்வம் இயற்றி ஏந்த-அருமையை செல்வத்தைப் புகாமசெய்தேந்த, அல் ஏறு கண்டன் அடியானை அருத்தும் நீரான் - விடம்பொருந்திய ஸ்ரீகண்டத்தை யுடைய சிவபெருமா னடியவனா யுண்பிக்கும் தன்மையுடையவர்.

ஆதினொருகறு அரசற்கிறுக்குங்கடனாதலால் வில்லேருழவன் கடன்கொண்டி எனவும், எஞ்சிய ஐந்து கூற்றையும் தென்புலத்தவர் முதலிய ஐவருள் விருந்தினர்க்கே யுண்பித்தலால் அல்லேறுகண்ட னடியாராயருத்து நீரான் எனவும் கூறினர். வில்லேருழவன், இல்லேருழத்தி இயைபுருவகவணி.

தொகைமாண்டதொண்டர்சுவையாறுதழீஇயநாங்கு
வகைமாண்டமாறுபடுமுண்டமுத்துருந்த
நகைமாண்டவனபினறலையாவனலகநலகப்
பகைமாண்டசெல்வமணற்கேணிபிற்பல்குநாளின்.

(இள்.) தொகைமாண்டதொண்டர் - அளவிறந்த அடியார்கள், ஆறுசுவை தழுவிய நான்குவகைமாண்ட மாறுபடும் உண்டி - அறுசுவையி்க்க நான்கு வகையாய் மாட்சிமைப்பட்டமைந்த தமமுள் மறுதலையாகிய வுணவுகளுள், மறுத்து அருந்த சூழில்லாததை மறுத்துச் சூழிள்ளதை யுண்ண, நகை மாண்ட அனபின் தலையாயவன நலக நலக - மகிழ்ச்சிமாறாத அன்பிறசிறந்த அடியார்க்கு நல்லவர் ஊட்டுநதோறும், பகைமாண்ட செல்வம் - எவர்க்கு மனயிசைந்த செல்வமானது, மணல்கேணியில் - (எடுக்குந்தோறும்) மணற்கேணி நீர் சுரத்தல்போல, பல்கும்நாளில் - செல்வம் குறையாதோங்குந்காலத்தில்.

நான்குண்டியாவன நககல், பருகல், உண்ணல், தின்னல் இவை செய்கையால் வேறுபடுதலால் மாறுபடு முண்டியெனவும், படைத்ததில் முற்சிகைமாறறிப்பிற்சிகையுண்ணுதல் முறையாதலால் மறுத்தருந்த எனவும், அடியார்க்கு கிவ்வாறுட்டிவருவதால் பகைமாண்டசெல்வம் எனவும், குறைபடாமல் வளர்ந்தோங்குதல சிவபெருமானார் திருவருளா ளாதலால் மணற்கேணிபிற்பல்கு நாளின் எனவும் கூறினர். (ரு)

இந்நீரவாயவளங்குன்றினுமின்மைகூராத்
தன்னீர்மைகுன்றுகெனறுந்தன்மைபிறர்க்குத்தேற்ற
நன்னீரவயலின்வினைவஃகிநலிவுசெய்ய
மின்னீரவேணிமதுரோசர்விலக்கினுரோ.

(இ-ள்.) இ நீர ஆய வளம் குன்றினும் - இத்தன்மையவாகிய பெருஞ்செல்வங்குறையினும், இன்மை கூராத தன் நீர்மை குன்றான் என்னும் தன்மை - வறுமையடையாத தனது பத்தித்திறம் சிறிதுங் குறையானென்னுந் தன்மை, பிறர்க்கு தேற்ற - பிறர்க்குவினக்க, நல் நீர் வயலின் வினைவு அஃகி நலிவு செய்ய - தென்னிய நீர்வளமிக்க வயலின் வினைவுகுறைந்து ஈதுத்த, மின் நீர வேணி மதுரோசர்விலக்கினார் - மின்னலைப்போலும் ஒளியமைந்த சடாமுடியையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுள் அவ்வினைவை விலக்கியருளினார்.

நாம்பெருந்த தேகம் வற்றினும் அடியவர்கிறத்து அன்புசெய்தோமுகும் வழிபாட்டினின்றும் வழுவுதல் கூடாதென்பது ஆன்மாக்களுணர்ந்துய்பக் கருதினார் என்பார் எனவீரவயலின் வினைவஃகி நலிவுசெய்ய - மின்னீரவேணி மதுரோசர் விலக்கினார் என்கார். (சு)

குன்றுவிருத்திக்கடன் கொண்டு கொண்டு, அன்புரை
நன்றுக்கடத்தத்தொடுததான் கடன் குன்றுகிட்டா
தொன்றுலங்கொண்டவிரதத்துக்குறுதியின்றி
நின்றனுடம்பையொறுக்கின்ற நியமம்பூண்டான்.

(இ-ள்.) குன்றுத - குறைவுபடாத, விருத்திக்கடன் கொண்டு கொண்டு - வ
ட்டிக்குக் கடன்வரங்கிலாங்கி, அன்பா பூசை நன்றாக கடத்த தொடுததான் - அடிய
வா பூசையைக் குறைவின்றி நடத்தத்தொடங்கி, கடன் தாலும் கிட்டாது - கடனும்
கிடையாமல், கொண்ட விரதத்துக்கு ஒன்றுலும் உறுதி இன்றி - தரம மேற்கொண்
ட விரதமுடித்ததற்கு மற்றொன்றினாலும் பற்றுக்கொடியலலாமல், நின்றான் - வாளாநி
னரா, உடம்பை ஒறுக்கின்ற நியமம்பூண்டான் (அடியருண்டெஞ்சியதை யுண்ணு
வ கடப்பாட்டையுடையவராதலால்) தமதுடம்பை வருத்துகின்ற நியமத்தைப் பூ
ண்டனர்.

விருத்திக்கடன் என்றமையால் வட்டிக்குவாங்குங்கடன் என்றும். தொடுத்
தான் முற்றெச்சம். (எ)

கொடுப்பாரவோவினாவங்கடன்கோளுமாற்றித்
தடுப்பீரோனின்மற்றதையாவர்தடுக்கவல்லா
ரடுப்பார்விழுமக்கோவாரடியாகருநல்லூண்
மடுப்பாநியமந்தடைபட்டிவருந்துகின்றான்.

(இ-ள்.) அடுப்பார் விழுமக்கோவார் - தம்மையடைந்த அடியார்தன்பங்க
ளைக் களைந்தருளும்பெருமாளார், கொடுப்பார் அவரோ - (அடியவர்க்கு வேண்டியாங்கு)
கொடுப்பவரும் அவரோ, வினாவும் கடன்கோளும் மாற்றி தடுப்பார் என்னின் - அவரோ
வினாவையும் கடன்கோடையுமாற்றித் தடுப்பாராயின, அதை தடுக்கவல்லார் யா
வா - அதனையிடையிடுபுருநது தடுக்கவல்லவாயார் (அதனால்) அடியார்க்கு நல் ஊண்
மடுப்பான் - அடியவர்க்குச் சுவையமைந்த நல்லதிறவுமுதையுண்பிக்கும அடியார்
க்கு நல்லார், நியமம் தடைபட்டி வருந்துகின்றான் - (தரமமேற்கொண்ட) கடப்பா
டுதடைபட்டி வருந்துகின்றவராயினார்.

தமதானைவழிச்செல்லும் வினைப்போக்களை யுயிர்க்கு விராய்நின்று ஊட்டு
மிறைவரோ ஊட்டாதொழியில் உண்பிப்பவரீ வேலின்மையால் மற்றதை யாவர்தடு
க்கவல்லார் என்றார். (அ)

விண்ணாறுகுடும்விடையான் தமர்க்குட்டியன்றி
புண்ணாதவனநன்னுயிர்க்குத் துணையாய்கற்பிற
பண்ணார்மொழிதன்னெடுமெய்படவுனிவிட்டுநெஞ்சம்
புண்ணாதவாகமபித்திழிப்புருங்கப்பட்டான்.

(இ-ள்.) விண் ஆறு குடும் விடையான் - ஆகாயக்கைக்குடிய சடாமுடியை
யுடைய பெருமானருடைய, தமர்க்கு ஊட்டி, அன்றி உண்ணாதவன் - அடியவர்க்கு
ததிறவுமுதையெய்வித்தல்லாமல் உண்ணாத அடியார்க்கு நல்லவர், தன் உயிர்க்கு து
ணையாய்கற்பிள் - தமதாயிராடியுமேற்றதற்கு ஒருபறங்கதோகின்ற ஏற்பிணையு
ம், யன் ஆர்மெழிதன் ஓடும் பட்டினிவிட்டு - இசையைப்போத்த சொல்லிணையு

கைய மனைகிழத்தியேயும் மனைவிக்குத் தருஞ்சம்புந் துத-தமதுதருஞ்சம்பு
நனையுருக, துதம் பகித்தியைப் பழுதகப்பட்டான் - சரீரம்பிசியாகிய நியலுச்சுட்டு
கருத்தப்பட்டார்.

அடியருண்டுநிலையுதன்போராதல் பட்டினிவிட்டிப் பசித்தியிற் பழுத்க
ப்பட்டான் என்று.. (க)

இருள்

வறக்குன்றினையான்மனையோடுமடைந்திச்செய்தி

நிறக்கின்றசெம்பொற்சிலையார்க்குநிகழ்த்தியாவீ

துறக்கின்றதுவேதுணிவென்றுதுணிந்துபோனான்.

(இ-ள்.) அறம் ருன்று அனையான் - சிவபுண்ணியத்தில் மலைபேரலக கலன்
காநிலைமையையுடைய அடியார்க்கு நல்லவர், இறக்கும் உடம்பால் - நிலைநிறக்கு
ம இச்சரீரத்தால், இனிபெறும்பேறு யாவது என்னு - (வறுமைமேலிட்டால்) இனி
காமமையும்பயன் யாதென்றுகருதி, மனையோடும் அடைந்த - தமது மனைகிழத்தி
யோடுஞ்சென்று சரணடைந்து, இ செய்தி - இந்தச்செய்தியை, நிறக்கின்ற செம்
பொன் சிலையார்க்கு நிகழ்த்தி - விளங்குகின்றமேருவை வில்லாகவுடைய பெருமா
னார்க்குக்கறி, ஆவிதுறக்கின்றதுவே துணிவு என்று துணிந்துபோனான்-உயிலாவி
யிவதே தக்கதென்று துணிந்துசென்றார்.

கெடுந்தூரத்திலுள்ளோரால் காணப்படும்தோற்றமும், ஒருவராலும் அசை
க்கப்படாத நிலைமையையுமுடையவராதலால் அறத்திருக்குன்றினையான் எனவும், நிலை
யில்லாத சரீரத்தால் பெறும்பேறு அச்சரீரத்தாவாகிய அறப்பயனுதலால் இறக்கு
முடம்பாற் பெறும்பேறினியாவதென்துவெனவும், உயிர்க்குயிராய்நின்றநத பெரு
மானார் யாவமுணர்வாராதலால் இச்செய்தி நிறக்கின்ற செம்பொற்சிலையார்க்கு நிக
ழ்த்தியாவீ - துறக்கின்றதுவே துணிவென்று எனவுக்கறினார். (க)

ஐயன்றிருமுன்னரடைந்தடிதாழ்ந்துவானோ

ருமியும்படிநஞ்சமுதுண்டவொருவவுன்றன்

மெய்யன்பர்ப்புசைக்கிடையூறுவினையவென்றன்

செய்யும்புலழும்வினாவின்னிச்சிதைந்தவென்ற.

(இ-ள்.) ஐயன் திருமுன்னர் அடைந்த - சோமசுந்தரக்கடவுள் சந்நிதியை
யடைந்து, அடிதாழ்த்து - திருவடிவணங்கி, வானோர் உய்யும்படி நஞ்சு அமுது உ
ண்ட ஒருவ - தேவர்களுய் நஞ்சினை யமுதுசெய்தருளியபெருமானே, உன் தன்
மெய் அன்பர்ப்புசைக்கு இடையூறு வினைய - உனது மெய்யிலன்பர்ப்புசனைக்குத்த
டையுண்டாக, என் தன் செய்யும்புலழும் வினாவின்னிச் சிதைந்த என்னு - என
து என்செய்யும் புன்செய்யும்வினைவு கருங்கிட்டுகட்டான்.

குழந்திரத்தேவர்களுய்யும்படி யய்யுதகக்கல்லவெருந்த நஞ்சினை யமு
துசெய்துசெய்த மூதல்வனியாதலால் உனது அடியார்க்கு யான்செய்யும்பணிகுன்ற
வெழுந்தலும்கைய பொழித்துப் ப்பது உனதுமெய்யன்புதோன்ற உய்யும்
படி நஞ்சமுதுண்டவொருவ - என்றது இவர்க்குத்தகைய யுடையது.. (க)

கிடன்னல்குருகுலப்படைவாய்கடன்னவோறுகோணை
கடன்னல்குருகுலப்படைவாய்கடன்னவோறுகோணை
மடன்னல்குருகுலப்படைவாய்கடன்னவோறுகோணை
மடன்னல்குருகுலப்படைவாய்கடன்னவோறுகோணை

(இ-ள்-) விடின் நல்லு குலப்படையாய் - விடஞ்சிறந்தது குலையுதத்தையு
டைய பெருமானே, கடன் வேறு காணேன் - (யான் சிற்றறிவுடையேனானால்)
கடன்கொடுக்கவல்லாரியென வொருவரையும் காணேன், கடன் நல்கவல்லார்
தம்மைகாட்டுதி - (நீயெல்லாம்வல்லானாலால்) கடன்கொடுக்கவல்லாரியான வொ
ருவரைக்காட்டுவாய், காட்டிலுயரேல் - காட்டாவிடில், மடன் எல்லாம் இரத உட
ம்பின் சுமை மாற்றுவேன் என்று - அறியாமையி்க இத்தவுடம்பார்த்தையொழி
ப்பெனென்று, உடன் நல்லு கற்புக்கு உரியான் ஒநீம் வேண்டும் எல்லா-தம்மொடு
நின்ற மனைகெழத்தியாகிய தருமசீலையோடு குறைபார்க்குங்காணியில்.

கொண்டகருமத்தைக் கடன்வாறகியாயினு முட்டின்று முடிக்கக்கருதினே
னென்பார் கடன்வேறுகாணேன் எனவும், நீ ருபேரனை நன்பகுதவுடைமையால்
இடைவிடாது கடன்கொடுக்கும் பெருஞ்செல்வமுடையோரை யுணர்ந்திருப்பாடிய
ன்பார் கடன்னல்கவல்லார் தமைக்காட்டுதியெனவும், சித்தவுடம்பாலாகிய பயனை
முட்டின்று முடிக்கப்பெறாவிடில் இத்தவுடம்பார் பயனில்லையென்பார் இத்தவுடம்
பின்சுமை மாற்றுவேன் எனவுண்குறிஞர். (கஉ)

பஞ்சாதிவேதப்பொருள் சொன்னபரமன்வாக்கொன்
றஞ்சாதிவேளாண்டலைவாவுனகத்திலின்று
செஞ்சாதியாயசெழுவாலரிக்கோட்டையுத்தே
மெஞ்சாதிருக்குமெடுக்குந்தொறுமென்றுமுதோச.

(இ-ள்-) பஞ்சாதி - பஞ்சாதியென்றும் ஒருதப்பையுடைய, வேதப்பொருள்
சொன்ன - வேதத்திற்குப்பொருள்கூறிய, பரமன்வாக்கு ஒன்று - சோமசுந்தரக்க
டவுள் திருவாகாடிய அசீரியென்று, வேளாண்டலைவா - வேளாளர்குலத்திற்கு
ன்றிய தலைவனே, உன் அகத்தில் இன்று - உன்விட்டிலிப்பொழுது, ஓர் செஞ்சாதி
ஆய - ஒப்பில்லாத செந்நெல்லாலாகிய, செழுவால் அரிக்கோட்டை உய்த்தேம் -
முனைமுரியாத எளங்கமற்ற அரிசிக்கோட்டையொன்று செலுத்தினோம், அஞ்சாதி -
அஞ்சாதொழியாது, எடுக்குந்தொறும் என்றும் எஞ்சாதிருக்கும்-நீ யெடுக்குந்தொ
றும் எப்பொழுதும் அது குறையாதிருக்கும்.

பஞ்சாதி சுந்தைகட்டி வேதத்தியுனஞ்செய்வோர் நிறத்ததற்கு வருத்த
ஐம்பதுபதக்கொண்ட ஓர் லோகம். (கக).

நீகாரும்புசித்ததில்வேண்டியகொண்டிரித்த
மாறாதவன்பர்க்கமுதுபட்டியெவர்க்கும்னை
தசனாதிநாதுதருமங்களுஞ்செய்திலி
மேனாள்ளிக்கின்றமென்றுவிசும்பிற்கு.

(இ-ள்-) நீகாரும்புசித்த - நீகாரும்புசித்ததும் அருச்சித்த, அறிவினையு
பகொண்டி - அவ்வறிவினையுடையதென (பாடுகொண்டதற்கு) வேண்டியவை ஆகியன

என்ற செய்தியை வெளியிடும்போது, அப்போது நடந்தது - கிரெய்லாண்டில் அமைந்திருந்த அயுசுபுரத்தில், அங்குள்ள கிழக்குத் தாயகம், தனி - அகலாபெய்தல் தாயகம் மற்றும் அனைத்து தாயகம், 50 வருடங்களுக்கும் மேலாக - புகழும் மகிழ்ச்சியும் செல்வம், வீடுமேல் தான் அங்கிதென்குமரம் - கிரெய்லாண்டில் தந்திருக்கின்றோமென்ற, விசம்பில் கூற - கிரெய்லாண்டில் இருந்தது.

உயர்க்கும், தந்தைமுதலியோர் பலாக்கும் எனக்கொள்க. (செ)

சேட்டிஷன்பெய்திக்கிளர்விம்மிதருகிலேதப்-
பாட்டுநன்பயனைப்பணிந்தில்மடைத்துப்பண்ணை
நீட்டிக் தவப்பேறெனக்கண்டனன்றொண்டர்க்கெடுத்த
கூட்டுங்குதிபோலுலவாமற்கோட்த்தகோட்டை.

(இ-ள்.) கேட்டு - (அதனை) கேள்வியுற்று, இன்பம் கீழ்தி - இன்பமடைந்து, கிளர் விம்மிதன் ஆகி - மேலெழுந்தவியப்புடையவராகி, வேதப்பாடீழின் பயனை பணிந்து - வேதவுரக்கியத்தின் பொருளாயுள்ள சோமசுந்தரர்கடவுளை வணங்கி, இஸ்ஸம் அடைந்து (தமது) வீட்டையடைந்து, பண்டை ஈட்டுநீதவப்பேறு என்ன - முன்புதிருமயத்தவப்பயன்போல, தொண்டர்க்கு - அடியவர்க்கு, எந்தை - எமதுபெருமானார், கூட்டும் கதிபோல் - அடைவிக்கும் பேரீன்பம் (சூன்றாயது என்றும் ஒருபடித்தாயிருத்தல்) போல, உலவாமல் கொடுத்தகோட்டை கண்டனன் - அழியாதிருக்கக்கொடுத்தருளிய அரிசிக்கோட்டையைப்பார்த்தனா.

வேதம் ஒவ்வொருகாரணம்பற்றிப் பலகடவுள்கூட்கூறியும் அரசனைப்போலத்தமது சத்திகளை யவர்களைப்பாற்பதித்து அவரவர்களாயங்களை நிகழ்த்துயிறைவர் சிவபெருமானாயோதலால் வேதப்பாட்டின்பயன் எங்குகூறினர். (கரு)

வரலாறுகூழ்தற்கோர்ட்டையவைகளுேற்றம்
பூரணசாந்தம்புகையொண்கடர்கொண்டருச்சித்
தானதெவ்வியடிசெற்குமதற்குவேண்டு
கரகநாவிவிலைக்கும்மதுகல்கவாங்ககட்ட

(இ-ள்.) வான் ஆறாறு - கண்ணகியை சேமித்ததாக் கடவுள், தருகோட்டையைத் தந்தனிய அரிசிக்குட்டையை, சுவதல் தோறும் - தினந்தோறும், பூநாறு சாந்தம் புதை ஒண்டுகடர்கொண்டு அருகித்தொழுவதாலும் நாமுண்ணும்புருஞ்சந்தந்தாலும் அபந்தாலும் ஒன்னியதிபந்தாலும் அருகித்தொழெய்து, செவ்வி ஆதை அடிநிற்கும் - பழநிக்காத அன்னத்திற்கும், அத்தற்குள்ளேயும் - அவ்வன்னத்திற்கு வெண்டிய, காணுகுவியின்க்கும் - புவியிதழ்பாரணத்தொழிபுறம்விதிப்பொருட்டும், அது தக்க - அக்கோட்டைகொடுக்க, வுறங்கு - வுறங்குகொண்டு,

சிவபெருமானுக்கடிக வயிபாய்களினதும் சுவாதொழுநனா எனபா
வைகிறோமும் பூராமாகத்தம் புகையென்வட்டொண்டதூச்சிந்து என்ருர். (கௌ)

மின்னிர்ச்சைப்பான்மறர்ப்பத்தவரவேதச்செல்வர்
தென்னுடர்தெய்வமயிருத்தோக்கல்செறித்தாட்டோர்
முன்னுமெவர்த்துமுருகியோலவனார்யாழ்வாதி
பெருநாளுநோயின்முதலுத்தென்னுடர்ப்பத்தான்

(இ-ள்.) மின் ஆசையவன் தமர் - மின்னத்தியார்த்தி சடாமுடியையுடைய பெருமாளாயினும், தன்னைத் தவிர - தன் ஆசையவையுடைய சைவனும். வேதச்செல்வன் - தன்னைக்கும், தென்னுடர் - தென்மேல் விரும்பும் ஒக்கல் செறிந்த நட்போர் - தென்மேலும் - விரும்பினும் சுற்றத்தாரும் ஒன்றுபட்டுக்கொடுத்தவரும், முன் ஆம் எவர்க்கும் - முதலாகியவர்க்கும், முன்போல் வளையாமல் நல்கி - மேகம்போலப் பிரதியுபகாரம் ஒருதலாகொடுத்த, என்னை உம் நேயம் ஆறு - எப்பொழுதும் வறுமையின்றி, அளகாதிபன் என்ன - குபேரனைப்போல, வாழ்ந்தான் - குறையாதசெல்வராய் நீடித்திருந்தான்.

அடியார்திருவோட்டில் ஆன்மாக்கள் வழிபட்டியல் சிவபெருமானார் வசித்தருளுதலின் அவரே யிவரமென்பர் சடையான் தமர் எனவும், அவ்வடியவரிடத்துக்கொண்ட அன்பு என்றும் ஒருபடித்தாய் நிற்க வறபுறத்தும்போறிஞர் வேதாகமங்களையுணர்ந்தோர் என்பார் ஆய்ந்தவர் வேதச்செல்வனெனவும், இவர்களையும்வழிபட்டொழுதுதல் ஒருதலை பெண்பார் பின்னர்க்கூறுகற்றமுற்படவும், அவர் இல்லறவாழ்க்கத்திலும் சிறிதும் வருவாது நின்றனர் என்பார் தென்னுடர் தென்மேல் விரும்புதல்கல் செறிந்த நட்போர் எவர்க்கும் நல்கியெனவும், இறைவர் தந்தருளியது எய்துக்குறையாப்பெருஞ்செல்வம் என்பார் கோயின்றளகாதிபனென்னவாழ்ந்தான் எனவும்கூறினார்.

(சுஎ)

மேறபடி வேறு.

ஆன்பன்னடியார்க்கினியானனிநாளளந்தல்கித்

தன்பன்னியோடுமயலார்சுற்றத்தமரோடும்

பின்பக்கிலையேயிமவான்மகளைப்பிரியாத

வின்பன்னுருவாய்ச்சிவமாநகர்சென்றிறைகொண்டான்.

(இ-ள்.) அன்பு - சிவநேயராகிய, அடியார்க்கினியான் - அடியார்க்கினியார், நனி நான் அவற்று அல்ல - அநேகராளிருந்த ஆயுள்முடிந்த, தன் பன்னியோடும் - தமதுமனைவியோடும், தன்னார் சுற்றம் தமர் ஒடும் - தமது ஏவல்செய்வோரும் சுற்றத்தாரும் தமக்குரிய இவர்களுமாகிய இவர்களோடும், பின்பு அந்நிலையே - பின்பு இவ்வுலகிலின்றபடியே, இமவான்மகளை பிரியாத இன்பன் உருவாய் - உமாதேவியானாப் பிரிந்தியாத சிவபெருமானார் சாஸ்திரியம்பெற்றது, சிவமாநகர் சென்று இறைகொண்டான் - சிவபுரத்திற்சென்றுவசித்தான்.

ஏவல்வழிநிற்போர் அவர்மரபினரல்லாதலால் அயலார் எனவும், தமர் என்றது தாய்வழி தந்தைவழி மனைவியுழியராதலால் அவரொழிந்தோரைச் சுற்றம் எனவும், இந்நிலவுலகில் நின்றபடியே சாஸ்திரியம்பெற்றுச்சென்றனர் ஆதலால் அந்நிலையே யெனவும், சிவபெருமானார் திருவருளையாதலால் இமவான்மகளைப்பிரியாத வின்பன்னுருவாய் எனவும்கூறினார்.

(சுஅ)

உலவாக்கோட்டையருளியபடலம் முற்றிற்று.

ஆசுப்பாடியும் உன்படித் திருவிருத்தம் - ௧௯௨௩.

மாமனாகவத் துவழக்குரைத்தபடலம்

தாமநாதிதழியார்தந்தவாகைப்பன்வறுகையுட்படொ

தாமநாதிதழியார்தந்தவாகைப்பன்வறுகையுட்படொ
தாமநாதிதழியார்தந்தவாகைப்பன்வறுகையுட்படொ
தாமநாதிதழியார்தந்தவாகைப்பன்வறுகையுட்படொ
தாமநாதிதழியார்தந்தவாகைப்பன்வறுகையுட்படொ
தாமநாதிதழியார்தந்தவாகைப்பன்வறுகையுட்படொ

(இ-ள்.) தாமம் நாறு இதழியார் - மணம்வீசும் கொன்றைமாலையையணிந்
தபெருமாரூர், தம் தமர்க்கப்பன் வறுமைப்பட்டோன் ஆம் அக்கோன் - தமதழியா
ர்க்கதழியார் வறுமைப்பட்ட அக்கோனில், உலவர்க்கோட்டை அருளியமுறை ஈது-
உலவர்க்கோட்டையருளிய திருவிளைபாடலிது' ஐயுடன் - அச்சோமசுந்தர்க்கடவுள்,
தேமன் கான் முல்லை தீந்தார் - தேனிலைபெற்ற அன்றளந்த இளிய முல்லைமலர்மா
லையையணிந்த, சிறுதகை வணிகற்கு ஆக - பிள்ளைப்பருவத்ததழியுடைய ஒருவணிக
னாகக்காச, மாமன் ஆம் படிவம் கொண்டு - அவன்மாதனை திருவுருவங்கொண்டு,
வழக்கு உலாவண்ணம் சொல்வாம் - வழக்குப்பேசி ஞானிகளை வென்றருளிய
திருவிளைபாடலை யினிக்குறுவாம்.

பிரணவப்பொருள் தாம் என்ப துணர்த்துதற்கு ஓரறிகுறியாக அணிந்தனர்
என்பார் தாமநாதிதழியார் என்றார். (க)

கண்ணிநான்மாடக்கூடற்கடிநகர்வணிகமாகக்
டன்னிண்மாரிதிக்கோனனனன்றன்பதியென்னும்பேரான்
மன்னினுணையான்கற்பினமடவரல்குசிலையென்பான்
பொன்னினுணமுளரிச்சேக்கைப்புண்ணியத்திருவினன்னுள்.

(இ-ள்.) கண்ணிநான் மாடக்கூடல் கடிநகர்வணிகமாகக்
கண்ணிநான்மாடக்கூடல் கடிநகர்வணிகமாகக்
கண்ணிநான்மாடக்கூடல் கடிநகர்வணிகமாகக்
கண்ணிநான்மாடக்கூடல் கடிநகர்வணிகமாகக்
கண்ணிநான்மாடக்கூடல் கடிநகர்வணிகமாகக்

மதுரைக்குக் கண்ணிநாடு என்பது ஒருதிருநாமநாதரால் கண்ணிநாட்டாயி ந
மாடக்கூடல் என்று பொருள். உத்தமம் இன்று குபேரனெயர்த்திருத்தல் தன்
பெயர்க்காரணத்தால் விளக்கினான் என்பார் தமதுதிபெயரும், அவன்மனைவி கற்
பிள்ளிநிறையத் தனதுபெயர்க்காரணத்தால் விளக்கினான் என்பார் கவினெயர்தல்
கறிஞர். (க)

எனவிவர்தமக்குணத்தற்பேயின்மிகவுருகாளிந
றன்பதிமருகன்றவீன ததகவுசானமதவாகக்கொண்டு
தன்மகிழ்சிறப்பாசில்லையெய்திதர்புதுவாகக்கி
புதுவாகப்பிணத்திபெயர்ந்தபொய்வுருவவர்த்ததக்கொண்டார்

மாம (குவந்தாவழக்கு னொத்த நிகலெனயாடல்.

(இ-ள்.) என இவர் தமக்கு - என்று சொல்லப்பட்ட இவர்களுக்கு, மைந்தன்பேறு இன்றி இறங்கும் காலில் - புத்திரப்பேறில்லாமல் வருத்துங்காலத்தில், தனபதி - தனபதியென்னும்வணிகன், மருகன் தன்னை - தனது தங்கையின்புத்திரனுமியமருகனை, தகவுசால் மகவு ஆகக்கொண்டு - நல்லொழுக்கமிக்க புத்திரனாகக்கொண்டு, மனம் மகிழ்சிறப்பான் நல்க - மனமகிழ்ந்துகிறப்போடுகொடுக்க, மனைவியும்தொழுது வாங்கி - மனைவியுள் கைகூப்பிவாங்கி, புனைவன புனைந்துபோற்றி - பிள்ளைப்பருவத்திலணியும் ஆபரணங்களையணிந்து பாதுகாத்து, பொலிவுற வளர்த்துக்கொண்டான் - காளுக்குள்ளேங்க வளர்த்துவந்தான்.

புத்திரப்பேறு பரபோகத்திற்கோர் துணையாதலால் மைந்தற்பேறின்றியரங்குநான் எனவும், அதனைப் பெருகினு மிக்கதாகத்தேடவேனெய்வாதலால் மருகனாற்றைத் தகவுசாண்மகவுசக்கொண்டு எனவும், சிவிகாரகொளளுக்காலையில் பலருமறிய விழாக்கொண்டாடுதலால் மனமகிழ்சிறப்பான் எனவுக்கறிஞர். (க)

தனபதிமகப்பேறற்றானுயினுந்தணவாக்காதன்
மனைவிமேல்வைத்தவாசைமயக்கினுல்வருந்தியீன்ற
தனையனைமகவாத்தந்ததற்கைமேற்றிராப்பூசல்
வினைவினைக்கொருகாலெவர்காணியெனப்பெருகண்டெசால்வான்.

(இ-ள்.) தனபதி - தனபதியென்னும் வணிகன், மகபேறு அறறான் ஆயினும் - புத்திரப்பேறில்லாதவனானாலும், தனவாதகாதல்-நீங்காதவிரப்பததையுடைய, மனைவிமேல் - தனதுமனைக்கிழந்தியின்மேல், வைத்த ஆசைமயக்கினுல் - கொண்டகாதல்மயக்கதால், வருந்தி ஈன்றதனையினை - தான்வருகிறப்பேறறுபுத்திரனை, மக ஆகத்தந்த தங்கைமேல் - தனக்குப்புத்திரனாகத்தந்ததற்கையின்மேல், தீராத பூசல்வினைவினைத்து ஒழுக - நீங்காதபேரரசெய்தவர, ஓர் நாள் - ஒருதினம், இனையனும் வெகுண்டு சொல்வான் - அவன் தங்கையும்கோபித்து (தனக்கு முத்தோணேரோக்கி) கூறுகின்றான்

கற்பின்வழிநிற்பவன் ஆதலால் தனவாக்காதல் எனவும், அவன் மனைவிமேல் வெறுப்பிலனாதலால் வைத்த ஆசைமயக்கினுல் எனவுகுகறிஞர். (ச)

பெருமிதமுனக்கேன்பிள்ளைப்பேறற்றபாவிநீயென்
னருமைநன்மகனுலன்றோவிருமையுமடையென்னப்
பெரிதுநாண்டைநதுமேலெக்காயினுன்பிள்ளைப்பேறு
தருதவம்புரிவேனென்னுத்தனபதிதவமேற்செல்வான்.

(இ-ள்.) உனக்கு பெருமிதம். ஏன் - உனக்குவந்த இதுமரப்பு என்ன, நீயினைமேறு அற்றவாவி - நீபுத்திரப்பேறில்லாதபாவி, என் அருமை நல் மகனுல் அன்றோ - என்னுடையபெறுதற்கரிய நல்லபுத்திரனுல்லவா, இருமையும் அடைவாய் என்ன - இப்போகத்தையும் பரபோகத்தையும் அடையப்போகின்றனதுநீயி, பெரிதும் நாண் அடைந்து - மிகவுநாணங்கூர்ந்து, மேலெக்கு ஆயினும் - வருபிறப்பிற்காலினும், பிள்ளைப்பேறு தருதவம்புரிவேன் என்னு - புத்திரபாக்கியத்தந்தரும்தவத்தைச்செய்யவேனென்ன. தனபதி தவம் மேல் செல்வான் - தனபதி தவஞ்செய்யப்போவானாயினுநீ.

ங்குள் திரைத்தடை ஒருபாடுபயப்பவும், வாங்கி அறிஞர் தரிசை - திரைத்தடையிற்
வாருவதையும், அருவகாதோன் சிவந்த இடமப்ப - பெரியமனையேற்றித் தொழிநீ
ட்டது ஒருபாள் விளங்கவும், துறம் மேல் - மாபிச்சமேல், குறியணி நன்கை கு
லாய் பிண்டோட்ட - சிறந்தவியை முத்தந்தையாகவின்கிப் பின்புத்த தருபால்
வீணந்துவின்க்கவும்.

தனபதியுருவங்கொண்டடையும் பெருமானார் அத்தனபதி குபேரன்பொத்
த பெருஞ்செல்வத்தை யுடையதுதலால் அச்செல்வத்துக்கேற்ற நிகுக்கோலங்கொ
ட்டைந்தரீ என்பார் இவ்வாறுகூறினார். (௧௮)

மூலனிபுறவிதழ்மொய்ப்பச்செய்யதா
மனாசிறிதலர்ந்தெனமணிசெய்மோதிரக்
காதலம்வீசியோர்குறிக்கணெறெனப்
பெருமிதநடைகொடுநடக்கும்பெற்றியார்.

(இ-ள்.) மூலம் துளி புற இதழ் மொய்ப்ப - இசைபாடும் வண்டுகள் புறவி
தழில்நெருங்கி மொய்க்க, செய்ய தாமனா சிறிது அலர்ந்தது என்ன - செந்தாமரை
சிறிது மலர்ந்ததையொப்ப, மணி செய் மோதிரம் காதலம் வீசி - நீல இரத்தினங்க
ளிறுத்த மோதிரத்தையணிந்த கைகளைவீசி, ஓர் கடுங் கண் ஏறு என்ன - ஒப்பில்
லாதகோயம்பார்ந்த கண்களையுடைய இடபம்போல, பெருமீத நடை கொண்டு நடக்
கும் பெற்றியார் - பெருமீத நடையோடு நடக்குந் தன்மையையுடையவாடு.

இடைக்குறையாய் நின்றகொண்டு என்னுஞ் சொல்லுருபு உடனிகழ்ச்சிப்
பொருளில்வந்தது. பெற்றியார் குறிப்பு முற்றெச்சம். (௧௯)

வாடியமுளரிபோன்மாறிட்டாரிடத்
தூடியுமலர்ந்தபோதொப்பமைந்தன்மே
ஞடியுதண்ணளிரயந்துமுட்கிடை
கூடியமுகத்தினர்குறுகுவாரவை.

(இ-ள்.) வாடிய முளரி போல் - முகஞ்சாம்பிய தாமரைவப்போல, மாறி
ட்டார் இடத்து ஊடியும் - பகைகொண்டெழுந்த தமது ஞாநிகளிடத்துச் சிறுதுணி
கொண்டெழுந்த வுட்டமும், மலர்ந்த போது ஒப்ப - அன்றணிந்த தாமரைமலரை
யொப்ப, மலர்ந்தன்மேல் வாடிய தன் அளி நயந்தம் - (தாம் சிலிகாரங்கொண்ட)
புத்திரன்மேலெழுந்தலர்ந்த தண்ணிய நிருபாநாய்பும், உன் கிடை கூடிய முகத்தி
னார் - தம்மனத்திற்கிடத்தபடி தோன்றிய நிருமுகத்தையுடையவாய், அனைகுறுகு
வார் - நியாயகூடைக்குவரும் பெருமானார்.

மனத்தினுள்ளதை முகங்காட்டும் என்பது " அடுத்ததுகாட்டும்பனிக்குபோ
கெஞ்சும் - கடுத்ததுகாட்டிழுகம் " என்ற ஏதுவாதுணர்ச்சி. (௨௦)

அதிகாரபாசிரியவிற்குத்தம்.

அரதன்க்கிண்கொல்லெலவான்றவரிக்கொல்லோ
குறையுறவெந்தசெய்கொல்லெலவான்றவரிக்கொல்லோ
குறையுறவெந்தசெய்கொல்லெலவான்றவரிக்கொல்லோ
குறையுறவெந்தசெய்கொல்லெலவான்றவரிக்கொல்லோ
குறையுறவெந்தசெய்கொல்லெலவான்றவரிக்கொல்லோ

தனபதிவரவு நோக்கி வஞ்சனைத் தாயத்தாரை
 ளினை வறுமனைத் தார்க்கி விம்மித் தெய்வத்தினெல்லாம்
 மனவலியிழந்த பண்புடையவழக்கால் வென்ற
 வினைநினைத் துள்ள மச்சநாணி னுல்லியுங்கப்பட்டார்

(இ-ள்.) தனபதி வரவு நோக்கி - தனபதியென்றும் வணிகன் வருகையைப்
 பார்த்து, வஞ்சனை தாயத்தாரை - வஞ்சமுள்ள ஞானிகள், இளைவு உற் மனத்தர்
 ஆகி - வருத்தமிக்க மனத்தை யுடையவராகி, விம்மித்தெய்வத்தி - அதிசயக்கூர்ந்து,
 வெவ்வுறும் மனவலி இழந்த - (வழக்கினை) வெல்லக்கூறுதல் மனத்தின்வன்மையை
 யொருசேர இழந்து, பண்டு - முன்பு, வழக்கு அல்லாத வழக்கு ஆல் - வென்ற வினை
 நினைத்து - கொடுவழக்கால் தனபதி தங்கையென்ற கொழிந்தொழிவினைத்து,
 உள்ளம் - தமது மனம், அச்சம் நாணி னுல் - விழுங்கிய பட்டினம் - (அரசனறியினெவ்
 வாறு முடியுமோ வென்னும்) பயத்தாலும் நாணத்தாலும் விழுங்கப்பட்டார்கள்.

தமதுவழக்கு இழக்கடந்ததே பெண்ணுக்குத் தகுந்ததாயினர் என்பார் இ
 னாவறுமனைத்தாரி பெண்வும், இச்சமயத்தில் அவள்வருகை கருவியுருத்ததென்ற
 ன்ணின் என்பார் விம்மித் தெய்வத்தி எனவும், இவ்வுறும் தமது களவு வெளிப்படுமே
 பெண்ணுருதினர் என்பார் பண்டு வழக்கால் வழக்கால் வென்ற வினைநினைத்து என
 வும், அரசனறியின் ஒதுப்பானே பெண்ணும் அச்சமும், அது தமதுவழக்குப் பற்றி
 னுக்குமே பெண்ணும் நானும் அடைந்தனர் என்பார் உண்மச்சம்நாணி னுல் விழு
 கப்பட்டார் எனவுகூறினார்.

மனவலியிழந்தோர் மருகனைத் தமதுவழக்கைத்
 தாதுவராதோரைத் தன்னெய்துதல் இத்தவருண்
 டிதுவராதாமேவென்கப்பட்டார்போல்வாய்விட்
 டாதுவரானித்தோரைவென்றமுதுகைத்தார

(இ-ள்) மங்கலம் மரடம் ஒருமேயென்றஞ்சி எமது வணிகருலமூர்த்தியாய் உபரிக்கென்கிய மதுகையெழுந்தருளிய சோமகாராகவென நோக்கி, செம் கரம் சிரம் மேல் கூப்பி-தமது செவ்வகங்களைச் சிரத்தினமேதருவித்து, மாணிக் கம் தேற்றி விறகும் எம் வணிகருக ஏறே - மாணிக்கத்தினிலக்கணத்தைத் தெளிவி த்த விறகுவிப எமதுவணிகராயிற்று ஓராண்கங்கமே, எம்மனோர் வழக்கை - எம் போலிகவழக்கை, இந்த புக்கவர் இடன் ஆக தீர்த்து தருக என - (நியாயசபையி லுள்ள) இந்தப்பெரியோ ரிடத்தத் தீர்த்துத் தாக்கடவாயென்று, புலம்பி ஆர்த்தார்- புலம்பிக் கதறினார்.

அரசியலுக் கோர் பங்கம் வருமேயென்றஞ்சி எமது வணிகருலமூர்த்தியாய் த் திருவுருச் சமைந்துதேறித்தரிய இரத்தினங்களைக் கொடுவந்து அவற்றினிலக்க ணங்களைத் தேற்றிவிறப்பெருமாநூர் கீர் ஆதலால் எமது வழக்கி லுண்மையை இந்த நியாயாதிபதிகளுக்குத் தேற்றித் தீர்த்தருளுதல் அரிதன் றென்பார் மாணிக்கத்தேற் றிவிற்கும் எங்குலவணிகரோறே யெம்மனோர்வழக்கையிந்தப் - புக்கவரிடனாத்தீர்த்து த்தருகென என்னார். இது கருத்துடையடைவணி. (௨௮)

ஆவலித்தழுதகள்வார்வஞ்சகாவெருண்டுநோக்கிக்
காவலன்செங்கோணுண் ணூல்கட்டியதருமத்தட்டி
னுவெனுந் துலகாவிட்டெம்வழக்கையுந்மராய்வந்த
மேவலர்வழக்குந்துக்கித்தெரிகெனவிதந்துசொன்னார்.

(இ-ள்) ஆவலித்த அழுத கள்வர் - வாய்திறந்தழுத் பொய்வேடமுடைய பெருமானார், வஞ்சகா வெருண்டு நோக்கி - தமது ஞாநிகளைக்கோபித்துப்பார்த்து, காவலன் செங் கோல் றுண் ணூல் கட்டிய - பாண்டியனுடைய செங்கோலாகிய னு ண்ணியநூல்கொண்டு கட்டிய, தருமம் தட்டில் - தருமமாகிய துலாக் கோலில், கா என்னும் துலை கா இட்டு - உங்கள் காவலத் துலகாவாகச்சேர்த்து, எம் வழக்கை யும் - எமதுவழக்கென்னும் பொருளையும், மராய் வந்த மேவலர் வழக்கும் னாக்கி- எம்முடையவராய்வந்த பகைவர்கள் வழக்கென்னும் பொருளையு மிட்டுச் சீர்துக்கி, தெரிக என விதந்து சொன்னார் - அளந்தறியக்கடவீரென்று எடுத்தி (நியாயாதிபதி களுக்கு) கூறினார்.

எமச்செய்தலும் சீர்துக்கலும் அமைதலும் ஒருபாற்சேர்டாமையும் துலாக் கோலி னிலக்கணமாநூலால் அளவியலியுருவக வணிபடச் செங்கோணுண்ணூல் கட்டி ய, தருமத்தட்டில் - ராவெனுந் துலகாவிட்டெனவும், தொடை விடைகளால் வழ க்கினைக் கேட்டு அதனை யுள்ளபடி யறிதலும், அதனை மறைபாது பகை நொதமல் நட்பென்னு முன்னுதித்ததார்க்கு மொப்பச் கூறதலும் நியாயாதிபதிகளுக்குக்கண காநலால் எம் வமக்கையும் மராய்வந்த மேவலர்வழக்குந்துக்கித் தெரிகென என வுங்கறினார். (௨௯)

நகரமுதுபுலியன்னுன்சொற்கேட்டலுநடுகிச்சாரன்றோ
நிருவர்கொள்வழக்குமேற்கொண்டுவதித்திரண்டுநோக்கித்
தெரிவழியிழுக்குஞாதிவழக்கெனச்செப்பக்கேட்டு
வெருவினாதையத்தார்கள்வலியரினவேதுசொல்வார்.

(இ-ள்) நகர முது புலி அன்னுன் சொல் - நகரத்த முதுபுலிப் போத்தை போத்த தன்பதிரெவகி சொன்னோர் கேட்டதும் நடுகி - பெரியோர்கேட்டதும் நடு

மெய்யுத்தம் நமது சிவபயத்தையுடையவனாகிய வணிகர் தந்த தனம் எல்லாம்-
தன்பதி வணிகர் தாமதப்படுத்தியவனாகியவன், தந்தம் கைத்தற்கு என்ன மனை
எழுதி வாங்கி ஈந்தனர் - சிவபயத்தையுடையவனாகியவன் அவரார் சாதனமெ
ழுதிவாங்கிக் கொடுத்தாராக, சந்த கை - கொடுத்த சமயத்தில், மனம் மொழி
கடந்த நாயகர் மறைந்த - மனவாக்கிறந்த வணிகத் திருவருக் கொண்டுவந்த சோம
சந்தரக்கடவுள் அத்திருவருக்காரந்த; தம் கோயில் புக்கார் - தமது திருக்கோயிலு
ளெழுந்தருளினார்.

தனபதி யுருக்கொண்டு வந்தனராயினும் சுட்டறிவித் கெட்டாதவர் என்பா
மனமொழிகடந்த நாயகர் என்றார். (௩௮)

இம்மெனப்பலருங்காணமறைந்தவரிருந்தன்கூடற்
செம்மலென்றறிந்துநாயகச்சிறுவனுக்குவகைதூங்க
விம்மிதமடைந்துவேந்தன்வரிசையுள்வெறுப்பநல்லிக்
கைம்மறிவணிகர்கோயில்புதுக்கினுன்கனகங்கொண்டி.

(இ-ள்.) இம் மென பலரும் காண மறைந்தவர் - இம்மெனும் அளவில் யா
வருமறிய மறைந்தருளிய வணிகர், இருந்தனர் கூடல் செம்மல் என்று அறிந்து-பெ
ரிய தண்ணிய மதுராய் லெழுந்தருளிய சோமசந்தரக்கடவுளே யென்று (சிவபா
திபதிகளால்) தெரிந்த, வேந்தன் - சந்தரோசபாதசேகரபாண்டியன், விம் மிதம் அ
டைந்து - பெருவியப்புக்கொண்டு, நாயகச் சிறுவனுக்கு உவகை தூங்க - செட்டிப்பி
ன்னைக்குக் களிப்புயிக, வரிசை உள் வெறுப்ப நல்லி - பலவரிசைகளையும் அவன் மன
ம் வெறுக்கக் கொடுத்து, கைமறி வணிகர் கோயில் - திருக்கரத்தில் மாணேந்திவந்
த பெருமாரார் திருக்கோயிலை, கனகம் கொண்டு புதுக்கினுன் - பொன்னார் புது
க்கினுன்.

முன் செய்த மகிழ்ச்சியினும் அரசன் செய்த மகிழ்ச்சி யெல்லையில்லாத
தென்பார் நாயகச் சிறுவனுக்குவகைதூங்க வரிசையுள் வெறுப்பநல்லி யென்றார்.

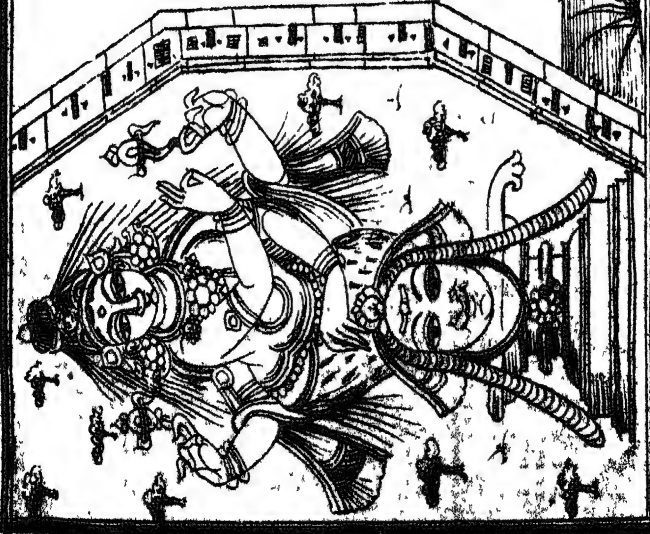
கலிவிடுத்துறை.

பூதநாயகன்பூரணசுந்தரப்புத்தேள்
பாதசேகரன்வரகுணபாண்டியன்புயத்தி
லோதநீருலகின்பொறைசுமக்கனவந்தும்பர்
நாதர்சேவடித்தாமரைநகைநிழலடைந்தான்.

(இ-ள்.) பூதம் நாயகர் - பஞ்சபூதங்களுக்கும் இறைவராகி, பூரணம் - அவ
ற்றாலும் புறம்பும் நிறைந்த, சுந்தரப்புத் தேள் பாத சேகரன் - சோமசந்தரபாத
சேகரபாண்டியன், வரகுணபாண்டியன் புயத்தில் - வரகுணபாண்டியன் தோளில்,
ஓதம் கீர் உலகின் பொறை சுமக்க வைத்த - கடல்குழந்த பூபாரத்தைத் (தனது
தோளினின்று யிறக்கி) ஏற்றி, உம்பர் நாதர் - சிவபுத்தின் நண்பராகிய பெருமா
ளருடைய, தாமரை சேவடி நகை நிழல் அடைந்தான் - தாமரைமலர்போன்ற செ
வடித் திருவடியின் விளங்கு நிழல்கீழ்க் கலந்தான்.

பூதநாயகர் என்பதற்குப் பூதகணத்தலைவர் எனப் பொருள் கொள்ளுதலும்
ஒன்று, அவர் தானாவழி நிற்பதென்பார். பூதநாயகனானவரும், அவற்றின் குணங்க
ளையவ்விதம் இயக்குவன வென்பார். பூரணசுந்தரப்புத்தேள் எனவும், மக்களுவிக்
குத் கோடை வெய்பாற்றும் மரத்திலுப்போலப் பிறவி வெய்பாற்றும் திருவடிநிழல் இ

வாகுணனுக்குச் சிவலோகங்காட்டியதிருவிண்ணப்பாடல்.

1. The first step is to identify the problem. This involves understanding the situation and the goals that need to be achieved. It is important to gather all relevant information and to define the problem clearly.

பயிற்சியின் எண்பதனாதிதரில் ௧௫ உருபு தெர்த்துகின்றது. அந்நியான் முற்றேச்
சும. (௫)

(C)

(இ-ள்.) கனவட்டத்து அடி இடற-குதிராயின் காலிடறுதலால் பொறிவிட்டு புலன் அவிய-இந்திரியங்கனிற் செல்லுதலொழிந்து ஸம்புலங்களுக்கெட, காணத்துள் பொதி உயிர் விட்டவன் ஆகம் தன்னை - மனமுதலிய அந்தக்காணங்களுள் பொதிந்த உயிரிழந்த அந்தணனுடைய சரீரத்தை, துக்கல் பணவர் எடுத்தனர் - (அவனது) இளைஞராகிய அந்தணரெடுத்து, ருரில் கடைத்தலை கிட்டி இட்டு - பாண்டியனுடைய கடைவாயினையடைந்து (அச்சட்டகத்தி) இட்டு, அதிறம் மொழிய - அந்தச்செய்தியைக்கூற, தமிழ்மாரன் இளைவுற்று - தமிழ் வளர்க்கும் பாண்டியன் (அத்கேட்டு) வருத்தமுற்று, பணவர் கையில் கண்க்குப்பைகள் நிறைவித்து - அந்த மறையவர் கையில் பொற்குவை நிறையத்தீர்த்து, எமதிக்கு உற்றவனை எடுத்து எரிமாலை புனைவித்து அக்கடன் முடிவித்தான் - யம்புரிவை யடைந்தவனை யெடுத்துத் தகையிரியைய முற்றவித்தான், படரில் புதைப அய்று இடைவிட்டு அகலாது பற்றியது - (அப்பாண்டியன்) அன்பத்திலுலுத்த அப்பிரமத்தி இடை யுறாது பிடித்தது.

போதுசென்றதெனத் தனது சேயிற்றுகரைத் துணியாய் வினாந்து செலுத்
திய அபராதத்தால் வினாந்த தீங்காதனால் அப்பாழ் புகன்ற புகந்தயப்பற்றிய திடை
விட்டகலாதுகன்றார். (சு)

அறுதேசம் பரசினியிலிருந்தது.

பற்றியபிறிக்குத்திரவுமுமமைகிறுமவாசென்ன
பெற்றியினவேறமைகதிக்கலாபெற்றமுமகென
முற்றியமமைபேரகெனதுமவாசதமுமகென
கற்றியுதாசலவகெனதுமபெற்றகெனவகென

(இதன்) பற்றிய பழங்குடிகள் தங்கியிருந்த பிரதேசங்களைக் கழுவாய்க், பழங்குடிகளின் கொள்கை பெற்றதன் - கொள்கையோட்கொள் கொத்தித்தருப அ கொள்கை நிலை தாக்கயிடுபடி - மூலிகை வகை - அகலி மூலிகை மூலிகையாகிய

வாகுணனுக்குச் சிவலோகங்காட்டியபட்டலம். உருக

ட. வுடையது. அதனை புண்ணிய சிவசத்தி. பெருந்துறையிற் முற்றிய மறைபேர்க்கு எதும் - வேதந்த கொடுத்த கையினால் தாதுகொடுக்கெடுத்தும், மூவந்தும் தாரு வேந்த எதும் - திருவடிகளின் வகையினால் அந்மாதைப் பிரதவினாடுபெய்தும், தானை கொடுத்த கையினால் எதும் - அறுகினைக்கொய்த பசுக்களிருந்தெடுத்தும்.

ஐயோநாலை நகரம், யருகம், உண்டல், தின்னல், உரிஞ்சல் - அந்தணர் கூறிய கருவாய் வெதத்தினுள் உடன்கூர் பழமறைக்கெழுவர் எனவும், மறைத் தலங்களினும் புண்ணியதலம் அதிகம், புண்ணியதலங்களினும் சிவதலம் அதிகம், சிவதலங்களினும் திருவாலவாயதிலும் ஆதல்போல அதனிற் செய்யும் புண்ணியங்களும்துந்துக்கொன்றதிசுமாதலால் திருவாலவாயிலேயே செய்தனை என்பார் அதிகரை பெருந்துல்கேள்வி முற்றிய மறையோர்க்கீர்தும் எனவும், முற்பாகம் பிரமன் ஸூர்த்தமும் இடைப்பாகம் திருமால் ஸூர்த்தமும், இறுதிப்பாகம் உருத்திர ஸூர்த்தமும் என்பார் மூவர்க்குநாலேந்த எனவும், தேவர் வசிக்கும் உறுப்புக்கையுடைய பசுக்களுக்குப் புல்லருத்தலோர் எல்லாப்பாவமும் கழல்வார் என்பார் தூர்வைகொய்து சுரபினை சுலங்கலீர்தும் எனவுங் கூறினர். " தீண்டப்பாவங்கள் தேய்த்ததால்லினை - ஈன்மீடும்பற்றனை யியலிரங்கியே " எனவருஞ் சிவநடுமோர்த்தாத்தால் உணர்க.

அகமருடணத்தாலோமமாரற்றியுமாணந்தாவி
னகைமணிக்கோடுதோயந்தநளிர் புனல்குழத்துந்தான
வகைபலகொடுத்துநீங்காவலியதாயிழுதுபெய்த
புகைபழலெனமேவிட்டுப்புலப்படவளைந்ததன்றே.

(இள.) அகமருடணத்தால் ஓமும் ஆற்றியும் - அகமருடணமந்திரத்தாலோ மஞ்செய்தும், ஓன் ஐந்து - பஞ்சசுவலியத்தையும், ஆவின் நகைமணி கோடுதோயந்த நளிர் புனல் - பசுவினது விளங்கும் அழகிய கொம்பு தோய்த்த குளிர்த நீரை யும், குடித்தம் - பருதியும், பலதான வகை கொடுத்தும் - அன்னதான முதலாகப் பலவகைப்பட்ட தானங்கொடுத்தும், நீங்காத வலியத ஆய் - நீங்காதவன்மை யையுடையதாய், இழுது பெய்த புகை அழல் என்ன - செய்வார்த்த மூட்டிய புகை யையுடைய நெருப்பு மூண்டெழுதல்போல, புலப்பட மேவிட்டு வளைந்த - (கண்ணுக்கு) புலப்பட (பிரமசத்தி) எழுந்தோங்கிச் சூழ்ந்தது.

அகமருடணமந்திரம் பாவத்தையோக்குமந்திரம், உட்கமென்னும் ஓர் மிருகம் பசுவைப்போலப் புண்ணிய மிருகமாதலால் அதன் கொம்பால் முகத்த தீர்த்த மெனப் பொருள்கொள்ளினும் அகம்பயம் அம்பிருத்ததிற்குற் கோவென்பது ஓர் பரி யாய சாமர்தன்மை உதபற்றி ஆவெனக்கொண்டார் என்க. கோலத்தால் செல்வ முண்டாத்தும், கோமயத்தால் கோய் கொடுத்தும், பாலால் சத்தரு நாசமாதலும், தயிரால் புத்திரருண்டாத்தலும், செய்பால் யாவரானும் பூசிக்கப்படுதலுமுடைய வால் ஆனந்த குழத்தம் எனவும், பசுவை கொம்பினடியில் திருமாலும் பிரமனும், நலியில் கோதாலும் முதலிய புண்ணிய தீர்த்தங்களும் வசித்தலால் ஆவின் கைமணி தோறிதோய்த்த நளிர் புனல் குடித்தம் எனவும், புண்ணியதலங்களிற் செய்த பாவம் சிவதலங்களினும் சிவதலங்களிற்செய்த பாவம் திருவாலவாயினினும் ஒழியும், திருவாலவாயினிற்செய்த பாவம் போக்குதற்கு வேறிடயின்கையால் செய்த புண்ணியம் ஒன்று அந்மாதாத்தபோலப் பாவமும் துன்பங்களாதலால் நீங்காவலியதாயிழுதுபெய்த - புகைபழலெனமேவிட்டுப்புலப்பட வளைந்ததன்றெனவுங் கூறி

மாநிலம் உருவாகிய பின்னர், அப்பகுதி கிடைக்காதது - கோதாவரி
மேல்நிலைக்கோட்டைக்குரியது. அங்கு - கருவாறு சிவசுருமோத்த
புராணம். (அ)

எவரும் பெருமூசு - பெருமூசு என்பவருடைய
தேவருகுமிகுமுடன்றாத்திடுமுன் னுமபின் னுத்
பாங்குத் தொட்டுகிரிக்கும் பருவாயைமெல்ல
நீங்குங்குறுகும் பழிதரவென கோந்து பற்றும்.

(இ-ள்.) எங்கும் - இங்கும், பெருமூசு என்றும் - பெருமூசுவிடும், கையெ
தியும் - கைகொட்டும், குன்றின் ஓங்கும் - மலைகையப்போலெழுந்தோங்கும், சிறகும் -
(அணுவைப்போல) சிறுத்துத்தோன்றும், உடன்று ஆர்த்திடும் - கோபித்தக் கோ
விக்கும், முன்னும் பின்னும் பாங்கும் தொட்டும் - ஒருகால் முன்புக்கத்திலும் ஒரு
கால் பின்புக்கத்திலும் ஒருகால் இடைப்பட்டக்கண்ணிலும் தொடர்ந்து நிற்கும், கிரிக்கு
ம் - அட்டகாசஞ்செய்யும், பருவாயை மெல்லும் - (பழிக்குப் பழிவாக்குவேனெ
ன்று) தனது பின்புற வாயினு மெல்லும், நீங்கும் - (சிறிதுபொழுது) நீங்கி நிற்கும்,
குறுகும் - (பின்பு) சமீபிக்கும், பழிதர என கோந்து பற்றும் - பழிக்குப் பழிசொடு
வென்று எதிர்த்துப் பாண்டியனைப்பிடிக்கும். (க)

மாசுண்டதெய்வம் மணிபோற்போற்பணிவாயிற்பட்ட
தேசுண்டதிந்தண்மதிபோலொளிதேம்பிவண்டி
மூசுண்டதானமுகமாவுண்டவெள்ளில்போலக்
காசுண்டபூணுணறையோயகருத்தனான.

(இ-ள்.) மாசு உண்ட தெய்வம் மணிபோல் - சாண்பிடியாத தெய்வத்த
ன்மையையுடைய மாணிக்கத்தப்போலவும், பணிவாயில் பட்ட - இராடுவென்னும்
பாம்பின் வாயிலுட்பட்ட, தேசு உண்ட திம் தன் மதிபோல் - ஒளியிழந்த இனிய
தண்ணிய சந்திரனைப்போலவும், ஒளி தேம்பி - தனது பொலிவிழந்து, வண்டி மூசு
ண்ட தானம் முகமா உண்ட வெள்ளில் போல - வண்டுமொய்த்த மதம் பொருக்
திய முகத்தை யுடைய யானையுண்ட விளக்கனிபோல, காசு உண்ட பூணு - இரத்
தியிழைத்த ஆபரணங்களை யணிந்த வாகுணபாண்டியன், அறை போய் கருத்தன்
ஆன - ஓட்டையான மனமுடையவனாயினான்.

மதத்தின் வண்டிகளுன்னுதலால் வண்டு மூசுண்டதானம் எனவும், யானை
கோயை யானையெனக்கூறதல் தால்வழக்காதலால் வண்டி மூசுண்டதான முகமா
வெனவும், யானைகோய் விழந்த விளக்கனி உள்விழமுதலுபோல இவனும் அந்
வென்னும் உள்விழமுதலால் வெள்ளிப்போல அறைபோய் கருத்தனான எனவும்
கூறினார். (க)

மறைபொய்க்குபின்னும் பழிமேலிடுவனென்கோக்கி
யிவறபோயிதுகாண்முனைசென்னியிழந்தகைய
லறவேதிவகாததின்மாயிரத்தென்காற்றும்
வறவேபொய்க்கப்பழியின முண்பப்பக்கேடற.

(இ-ள்.) மறைபொய்க்க - அக்கணக்கள், பின்னும் - பழிமேலுடைய தன்னம்
கோக்கி (அப்பொய்க்கரை கொடுத்த) பின்னும் - ஏதிர்த்தல் மேல்மேலொத்தி

வாகுணனுக்குச் சிவவேதங்களை உபயபடலம். உதா.

வளரும் வகையையார்ந்த, இவரே பெயர் இவரே தந்த இவிரமர்...
 ஊன் மூதன் சென்னி இவரே... அந்த... பிறவன்... தவகய்ச்செய்த
 மதாபயிலெழுத்தருளி... சோமகந்தரகை... இவன்... ரு
 ள்தோதம், ஆவிரத்த என்... மூ... மூ... மூ... மூ... மூ...
 ம பிரதக்ஷிணஞ் செய்து... இன்னம் உரைப்புகட்டம் - இன்ன
 மும் கூறப்பெய்யும்.

பிரமன்... இவ்வாறு தகங்கரித்தலால் வந்த பிராக்ருற்ற
 ததை யொத்துத் தீர்த்தருளின்கமயால் பிரமகாருணியர் என்பார் அறவேதியன்
 எனவும், பிரமன் சொத்தக்கொய்த அவரை வழிபட்டாலன்றி யிப்புண்ணியங்களை
 லொழியாதென்பார் இனமாவிரத் தென்னாற்குழ அறவே யொழிக்கப்படுமெனவுங்
 கூறினார். (கச)

ஆனுவிரதநெயிராவிரண்டைத் துணுவகல்
 வாளுடனையம்முறையால்வலஞ்செய்துவந்தா
 யானுலதற்குவழிகாட்டுமென்றைபர்குறப்
 போனானாசன்புனிதன் நிருக்கோயில்புக்கான்.

(இ-ள்.) ஆனுவிரத நெயிரால் - நீங்காத விரதநெயிமுறையில் சின்று, இர
 ண்டைத் துணுவகல் - பத்தூரான், வாளுடனையம் - சோமகந்தரக்கடவுளை, அமுறையால்
 வலம் செய்து வந்தாய் ஆனால் - அந்த முறைப்படி பிரதக்ஷிணஞ்செய்து வருவா
 யானால், அதற்கு வழி காட்டும் என்று ஐயர் கூற-அப்பிரமசாயைக்குத் தீர்வுகாட்டி
 யருளுவனென்று, ஐயர்கூற - அந்தவாறாக் கொடுத்துச்சொல்ல, அரசன் போனான் -
 (கேட்ட) வாகுணபாண்டியன் சென்று, புனிதன் நிருக்கோயில் புக்கான் - அச்சோ
 மகந்தரக்கடவுளின் நிருக்கோயிலை யுடைத்தனன்.

அனுவிரதம் என்பார் ஆனுவிரதம் என்றார், போனான் முற்றெச்சம். (கஉ)

விழியாவிரத்தோன்பழிதீர்த்தனைவேதியன்மன்
 கழியாதமரபாதகத்தீர்த்தனைகௌவைக்கங்கைச்
 சுழியாதலைக்குஞ்சடையாவெனைத்தொட்டிக்கும்
 பழியானதுத்தீர்த்தருளென்றுபணிந்துவிழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) விழியாவிரத்தோன்பழி தீர்த்தனை - ஆவிரம் கண்ணியுடைய இ
 க்திரிந்து பிரமசாயையை யொழித்தருளினாய், வேதியன் தன் கழியாத மரபாதக
 ம் தீர்த்தனை - ஓரத்தன்னுடைய (ஒருவாரமும்) நீக்குதற்கரிய மரபாதகத்திரி
 யொழித்தருளினாய், கௌவை - ஒலியையுடைய, கங்கை சுழி ஆறு அலைக்கும் ச
 டையாய் - கங்கையென்னும் சுழிநீரையுடைய கழிப்பெருக்கலைக்குஞ் சடையையு
 டையபெருகுந்வே, எனைத் தொட்டி அலைக்கும் வழி ஆனதுத் தீர்த்தருள் என்று -
 (கண்ணிச் சாணை... வளைப்பதறி வருத்தம் பழியையுந் தீர்த்தருளாயென்று,
 பணிந்து விழ்ந்தான் - வணக்கித் தண்டாராவாக் கணித விழித்த.

இக்கிரதம் ஓரத்தன்னையுந் தீர்த்தவந்தாற் செய்த கொண்பால் வந்த பிரம
 சாயையைப் போக்கிய தேவர்க்கு அபத்தி பூரவந்தால் கணக்கு அபாணத் பிரம
 சாயையையுப் போக்கிப் புகுந்தான் அந்நேரமே பெண்பால் வழியானதுத் தீர்த்தருளெ
 ன்று பணிந்து விழ்ந்தான் எனக் கூறினொன்றார் - விழியாவிரத்தோன் பழிதீர்த்த

பண்ணும்வலத்தான்மகிழ்ந்தேம்பழியஞ்சன்மன

(இ-ள்.) அருகத பாக் என்னும்படி கண்டது ஏத - அம்முதற்படி நிச்
 சென்னைப் பிரதானிக்கு செய்வதற்கிச், துயர்-செய்கதாக்கடவுள், விண்ணின்று
 இயம்பும் - துயர்த்தினின்று கூறியருளுவர். அரே-அரசனே, ஓரடி கைப்பயி
 ன் என்ன - (பிரதானிக்கு செயலோடுமென்று) ஓரடியெடுத்த கைக்கில், பரிமேத்
 த வேளலி பயன் என்னும் (அகலோரடிக்கு) அகலமேதபாசப் பயக்கிடும், எம்
 கை பன்னும் வலத்தால் மதிந்தேம் - எம்மைச் செய்யும் பிரதானித்ததினால்
 மதித் கூந்தேம், பழி அஞ்சல் - பழிக்கு அஞ்சலெயினாய்.

தினமொன்றக்கு ஆயிரத்தெட்டு கனனும் எனவழுவாத பிரதமனின்குஞ்சு
ய்தானென்பார் என்னும்படி யம்முதலாய் வந்த எனவும், ஓரடிக்கு அசுவமே
தப்பயன்-கைகடுதலால் பிரமசாயை குன்றியது அஞ்சுகெவனச் கோமசந்தாக்
கடவுள் கூறியருளினார் என்பார் எம்மைப்பண்ணும் வஸந்தால் மகிழாதேய் பழியஞ்
சென்னவும் கூறினார். (கச)

பொன்னேடுமுத்தங்கொழிக்குத் துறைப்பொன்னிநாட

னினனோடமாரற்றநினைத்தேழுநீயுமோவா

யன்றோனுனக்குப்புகிட்டகன்றோடேயும்

பின்னோடியெட்டிப்பிடிப்பாரிற்றுத்தமெல்லே.

(இ-ன்.) பொன் ஒளி மூத்தம் செழிக்கும் துறை பொன்னி நாடன் - பொ
ந்தட்டிகளோடு முத்துகளை வகிசனோதக்கும் துறைமயங்கடைய காதிசிறுத்த கா
ட்டையகடைய சேழன், கின்றோடு அம் துறை கிளைத்த ஏறும் - உன்றோடு போர்
செய்ய கிளைத்த போர்க்குறையகன், கீழும் போர்வாய் - கீழும் அன்றோடு போர்செய்
ய எதிர்ப்பாய், அன்றோன் கண்டகு புறகிட்டி அண்டை ஒடும் - அச்சோந்துகட்குப்
புறகொட்டிப் போர்க்கொத்திசெய்யகொண்ட, கீழும் கிடைத்த எட்டிய பிறப்பி
கிள் தாத்தும் கெண் - கீழும் அகன் பின்சென்ற எட்டிய பெய்ப்பகன்ப்போகன்
கிடைத் கெடாயிர். (செ)

எனையாமருச்சித்திருக்குத்தலத்தெய்வவாயா

வனமயாதவன்செப்பழிமாற்றதமிழகவாசிசம்

முதுமாலை மலர் கி. தி. 1963

சுலமியா நடுதரைக்குழு தலைநகரம்

[illegible]

வரகுணலுக்குச் சிவபிரகாசம் தந்தது.

[illegible][illegible]

ஆர்த்தர் நுறயோனிலிவன்களித்தாற்றலேற்ற
பொர்த்தர்வுலென்க்கொருத்தாண்புவிபொர்ப்ப
பொர்த்தர்வுலென்க்கொருத்தாண்புவிபொர்ப்ப
பொர்த்தர்வுலென்க்கொருத்தாண்புவிபொர்ப்ப
பொர்த்தர்வுலென்க்கொருத்தாண்புவிபொர்ப்ப

(இ-ஸ்.) ஆர் தரர் முடியேன் லொகன் தமிழ்த் - ஆத்தியாநிகையுணர்ந்த
கிர்ப்புத்தையுடைய சேழுண் லொகன் சொன்ன, ஆற்றல் ஏற்ற போர் தர வுண்ககத்
கொறு தரின் - வண்கயிர்க் கொரின்கென்கென்கு புலிக்கொடியையுயர்ந்தியு சே
கொடியானது, புதுயி போர்ப்பு-கிலங்குமபுததபு, ஆர் கலி போர்த்த வந்தால் கண்ண-
கயிர்க்கி பெயர்ந்த வந்ததர்போன், போர் இயும், ஆர்ப்பு-பெரியபோர்த்தொலிச்சு,
கண்ணி புர தாமம் வேலு கிண்குள் கட்டின - கண்ணிசுடாநும வெற்றியாநு புண
ந்த வேலுபோலியுயுண்கயிர்க்கு, புதுத்தகதி - வந்தகதிநில, (எ)

[illegible]

இரு. சிவசுந்தரத்தார் செய்துரை - (பிரான்சுத்திர) பிரான்சியப்
பிரான்சியப் பிரான்சியப்பாட்டி, பிரான்சியப் பாட்டி, பிரான்சியப் பிரான்சியப் பாட்டி

அ ஏறி - சேனேமுத்திரத்தின்மேற்சென்று போர்க்கெழுந்து, மீனக்கொடியான் அமர் ஆட - கயற்கொடியையுடைய பாண்டியன் போர்செய்ய, ஆழி கடைத்தேறு வெற்பில் கலங்கிற்று என - பாற்கடலானது கடைய எழுந்த மந்தரகிரியால் நிலை கலங்கியதுபோல, கிள்ளி சேனை உடைந்து ஏக - சோழன் சேனையானது நிலைகலங் கியோட, உள்ளம் வெள்கா - (அதுகண்டு சோழன்) மனம் நாணி, உடைந்து வெற் சிட்டு ஓடினன் - நிலைகலங்கிப் புறங்காட்டி யோடினான்.

சோழன் சேனையைக் கடலாகவும், வரகுணபாண்டியனை மந்தரகிரியாகவும் கொண்டு அம்மந்தரகிரியால் கடல் நிலை கலங்கியதுபோல அப்பாண்டியனால் சோழ ன் சேனை நிலைகலங்கிச் சிதறியது என நிற்பலால் தொழிபுலவமையணி. (கஅ)

சுறவக்கொடியண்ணுறாந்துபின்பற்றிச்செல்வோன்
புறவக்கடிமுல்லையுந்தாமரைப்போதுமேந்தி
நறவக்கழிநெய்தலங்கானலின்ஞாங்கர்மொய்த்த
இறவப்புலவுகழுவிர்ந்துறைப்பொன்னிசேர்ந்தான்.

(இ-ள்.) சுறவம் கொடி அண்ணல் துரந்து பின்பற்றி செல்வோன் - கயற் கொடியையுடைய வரகுணபாண்டியனால் துரத்திப் பின்பற்றிச் செல்லப்பட்ட சோ ழன், புறவம் கடி முல்லையும்-முல்லைலத்திலுள்ள வாசமிக்க முல்லைமலரையும், தா மரைப்போதும் ஏந்தி - தாமரைமலரையுமேந்தி, நறவம் கழி நெய்தல் கானலின் ஞா ங்கர்-தேன்சிந்துப் கழிசூழ்ந்த நெய்தனிலத்திலுள்ள சோலையின்பக்கத்தில், மொய் த்த இறவம் புலவு கழுவு ஈர்ந்துறை பொன்னி சேர்ந்தான்-நெருங்கிய இரூலின்புலா ல் நரற்றத்தைப்போக்கும் குளிர்ந்த துறையையுடைய காவிரிநதியை யடைந்தனன்.

பூசத்துறையிற்புகுந்தாடியப்பொன்னித்தென்சார்
வாசத்திடைமாமருதைப்பணிதற்குவையைந்
தேசத்தவன்கீழ்த்திசைவாயில்கடந்துசெல்லப்
பாசத்தனையும்பழியும்புறநின்றவன்றே.

(இ-ள்.) வையை தேசத்தவன் -வையைநதிகுழ்ந்த பாண்டிநாட்டையுடைய வரகுணன், பூசத்துறையில் புகுந்து ஆடி - பூசத்துறையிற்சென்று நீராடி, அ பொ ன்னி தென்சார் வாசத்த இடைமாமருதை - அக்காழிநதியின் தகைணதீரமாகிய திருவிடைமாமருதி லெழுந்தருளிய பெருமானாரை, பணிதற்கு - வணங்க, கீழ்த்தி சை வாயில் கடந்து செல்ல - கீழைத்திசைவாயிலைக் கடந்துள்ளே செல்ல, பாசம் தனையும் பழியும் புறம் நின்ற - பாசமாகிய பந்தமும் பிரமசாயையும் (உடன்செல் லாது) புறத்தில் நின்றன.

தைமாதத்தின் பருவம் என்பார் பூசத்துறையிற் புகுந்தாடியெனவும், சிவ பெருமானார் திருக்கையே மருதமரவடிவா யிருக்கின்றது என்பார் பொன்னித் தென்சார் வாசத்திடை மாமருதைப்பணிதற்கு எனவும், முதன்மருதுங் கடைமருது முள்ளவென்பார் இடைமாமருது எனவும், பழியொடு மும்மலங்களும் அஞ்சின வென்பார் பாசத்தனையும் பழியும் புறநின்ற எனவுங் கூறினார். (உ௦)

சுருகிச்சுரும்புபுறஞ்குழ்ந்துகுழறத்தெய்வ
மருதிற்சிறந்தபெருந்தேனைக்கணவாயங்காந்து

வாகுணனுக்குச் சிவலோகங்காட்டியபடலம். உஅள

பருகிப்படிந்துதழ்வாய்வெண்ணெய்ப்பாவையொப்ப
வுருகிச்செயலற்றுநாயற்றுணர்வாகிநின்றான்.

(இ-ள்.) சுருதி சுரும்பு புறம் சூழ்ந்து குழற - வேதங்களாகிய வண்டிகள் புறத்திற்கூழ்ந்திசைபாட, தெய்வம் மருகில் சிறந்த பெருந்தேனை-தெய்வத்தன்மையையுடைய இடைமருகிற் சிறந்து நிறைந்த தெவிட்டாத தேனினே, கண் வாய் அங்காந்த படிந்து பருகி - கண்ணாகிய வாயைத்திறந்து படியப்பருகி, தழல் வாய் வெண்ணெய் பாவை ஒப்ப உருகி - நெருப்பிலிட்ட வெண்ணெயாற்செய்த பதமை உருகுவதுபோல வுருகி, செயல் அற்று உணர் அற்று - செயலொழிந்து வசனித்தலொழிந்து, உணர்வு ஆகி நின்றான் - அறிவு வடிவாகி நின்றான்.

மாத்நில் தேனடையிருத்தல் வழக்காதலால் சிவபெருமான் திருக்கையே மருதமாம் ஆதலின் தெய்வமருகிற் சிறந்த தேன் எனவும், தேனைப்பருகினார்க்கு நாவொன்றே சுவைவடிவாயிருத்தல்போலாது இத்தேனைப் பருகினோர்க்கு ஐம்புலன்களும் ஒருசேரச் சுவைவடிவாயிருத்தலால் தேன் என்னுது பெருந்தேனெனவும், தேனுள்ளவிடத்து வண்டிகளுளவாதலால் சுருதிச் சுரும்பு புறஞ்சூழ்ந்து குழற எனவும், இத்தேனைப் பருகும் வாய் கண்ணாதலால் கண்வாயங்காந்த பருகியெனவும், அத்தேன் சுவைகண்ட மட்டிமே இத்தேன் சுவைமுற்றுமாதலால் படிந்து எனவும், அழலிப்பட்ட வெண்ணெய்ப்பதமை உருத்தோன்றா தழிதல்போல இத்தேனுற்றற் போதமழிதலால் தழல்வாய் வெண்ணெயொப்ப வுருகியெனவும், அத்தேனையுண்டவர் தமது செயலும் உரையும்புரிந்து அதன் குணமடுத்து நிறம்போல இத்தேனைப் பருகினமையால் செயலும் சொல்லுமிழந்து தமோறிச் சிவபோதமேலிட்டு நின்றலால் செயலற்றுநாயற்றுணர்வாகி நின்றான் எனவுங் கூறினார். உமாதேவியார் ஓர்காலத்துச் சிவபெருமானா லணங்கித் தேவரீர் நிலவுலகத்திலெழுந்தருளியிருக்கும் திருப்பதிகனைக் காட்டியருளல் வேண்டுமென வணங்க, அதற்குத் திருவுளங்கொண்டு அவ்வுமாதேவியாரோடும் எழுந்தருளித் தாமெழுந்தருளியிருக்கும் தலங்களைக்காட்டிக் காவிரிநதியின் தென்கரையிலுள்ள திருவிடைமருதூர்க்கு நேரேயெழுந்தருளுகையில் தமது பிரிவாற்றாது திருக்கையெனது மருதவிருகடிவடிவாக நிற்கக்கண்டு அதனிலில் சிவபெருமானார் உமாதேவியாரோடு எழுந்தருளி நின்றனர் என்றது திருவிடைமருதூர்ப் புராணத்திற்காண்க. மருகிற்சிறந்த பெருந்தேன் என்றது “அந்தவிடைமருகி லானந்தத்தேனிருந்த - பொந்தைப்பரவிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ” எனவரும் ஏதுவாலுணர்க. (உக)

நிராமயபரமானந்தநிருத்தநான்மாடக்கூடற்
பராபரவிமையாமுக்கட்பகவபார்ப்பதிமணா
புராதனவகிலநாதபுண்ணியமருதவாண

ஆராவணிசடையாவென்றென்றளவிலாத்துதிகள்செய்தான்.

(இ-ள்.) நிராமய - பிணியில்லாதவனே, பரமானந்த நிருத்த-(தெரிசித்தோர்க்கு) போரணத்ததைத்தரும் திருக்கூத்தையுடையவனே, நான்மாடக் கூடல் பராபர - மதுரையிலெழுந்தருளிய பராபரனே, இமையாத முக்கண் பகவ - இமையாத திரிநேத்திரங்களையுடைய பகவனே, பார்ப்பதி மணா - உமாதேவியார் கணவனே, புராதன - (திருமால் முதலிய தேவர்களுக்கும்) மூத்தவனே, அகில நாத - அகில புலனங்களுக்கும் இறைவனே, புண்ணிய - புண்ணியமூர்த்தியே, மருதவாண-இடை

மருதில் வசிப்பவனே, அரா அணி சகடயா என்று என்று - பாம்பையணிந்த சகடையுடையவனே யென்றிடையறாது, அளவு இல்லாத துதிகர் செய்தான் - எல்லேயில்லாத துதிகள் செய்தான்.

இறப்பும் பிறப்பியில்லான் என்பான் நிராமய எனவும், அவையில்லாதவனே பேரின்பந்தரும் இறைவன் என்பான் பரமானந்த நிரூபகனாகவும், எல்லா விலிங்கங்கட்கும் மூலவிலிங்கம் என்பான் நான்மாடக்கடற் பராபர எனவும், ஐசுவரிய முதலிய அறுவகைக்குணங்களையுந் தனக்கே யுரிமையாகவுடையவன் என்பான் முக்கட்பகவ எனவும், உமாசகித சுந்தரன் என்பான் பார்ப்பதிமனாள் எனவும், அயன் முதலிய யாவர்க்கு மூத்தோன் என்பான் புராதன எனவும், அவனே யெல்லாவற்றிற்கும் இறைவன் என்பான் அகிலநாத எனவுந் கூறினார். நிராமயன் கோயில்லாதவன். பராபரன் பராசத்திக்கு மேலானவன். ஐசுவரியமுதலிய அறுவகைக்குணங்களை யு முன்னர்க்காண்க. (உஉ)

சொற்பதங்கடந்தசோதி துதித்தடிபணிந்தவேந்தை
மற்பெருந்தோளாய்கிழைவாயிலிற்பிரமசாயை
நிற்பதந்நெறியாற்செல்லேனிமுன்மதியுரிஞ்சமேலைப்
பொற்பெருவாயினீங்கிப்போதிநம்மதுரைக்கென்றான்.

(இ-ள்.) சொல் பதம் கடந்த சோதி - சொல்லளவையையக்கடந்துநின்ற ஒளி மயமாகிய பெருமானார், துதித்து அடி பணிந்த வேந்தை - தம்மைத்துதித்து வணங்கிய வரகுணபாண்டியனை (நோக்கி,) மல் பெருந்தோளாய் - மற்போர் நிறைந்த பெரிய தோளையுடையாய், கீழை வாயிலில் பிரமசாயை நிற்பது - (நீவந்த) கீழைவாயிலில் பிரமசக்தி நிற்கின்றது, அ நெறியால் செல்லேல் - அவ்வழியிற்செல்லாதே, நிறல் மதி உரிஞ்ச மேலை பொன் பெருவாயில் நீங்கி - ஒளியமைந்த சந்திரமண்டலத்தையளாவும் மேற்றிசையிலுள்ள பொன்னுலாகிய பெரிய வாயிலினின்று நீங்கி, நம்மதுரைக்கு போதி என்றான் - நமது மதுரைத் திருநகர்க்குச் செல்வாயென்று கூறியருளினார்.

உமாதேவியார் வேண்டுகோளுக்கிசைய அளவறுத்தற்கரிய சோதிமயமாயெழுந்தருளுதலால் சொற்பதங்கடந்தசோதி என்றார். (உ௩)

வரகுணனதுகேட்டடையன் மருதினை வளைந்துநீங்கற்
கருமையால்வாயிறோறுமடிக்கடிவீழ்ந்துவீழ்ந்து
வனாதொனைத்தன்னமேலைவாயிலாற்போவானன்ன
திருமணிக்கோபுரந்தன்பெயரினாற்செய்துசின்னார்.

(இ-ள்.) வரகுணன் அதுகேட்டு-வரகுணபாண்டியன் அந்திருவார்த்தையைக் கேட்டு, ஐயன் மருதினை வளைந்து - சிவபெருமானார் வசிக்கும் இடை மருதினைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து, நீங்கற்கு அருமையால் - பிரிதற்கருமையால், வாயில் தோறும் அடிக்கடி வீழ்ந்து வீழ்ந்து - வாயிலினிடந்தோறும் அடிக்கடி வீழ்ந்து பணிந்தெழுந்து, வனா தொனைத்தால் அன்ன-மலையைத்தொனைத்தாலொத்த-மேலைவாயிலால்போவான் - மேலைவாயிலின் வழியாகச் செல்லுகின்றவன், அன்ன திருமணி கோபுரம் - அந்த வாயிலிற் பொலிவுமிகக் இரத்தநயிழைத்த கோபுரமொன்றை, தன் பெயரினால் செய்து-தன்ன பெயரார்த்துவித்து, சில நாள்களில் (அங்கிருந்து.) (உ௪)

வாருணனுக்குச் சிவலோகங்காட்டியப்டலம். உஅசு

திருப்பணிபலவுஞ்செய்துதென்றிசைவழிக்கொண்டேயிச்
சுருப்பணிநெடுநாண்பூட்டுஞ்சுவைத்தண்டச்சிலையாற்காய்ந்த
மருப்பணிசடையாண்கோயில்வழிதொறுந்தொழுதுபோற்றிப்
பொருப்பணிமாடக்கூடற்பொன்னகரடைந்தான்மன்னே.

(இ-ள்.) திருப்பணி பலவும் செய்து - ஏனைத்திருப்பணி பலவற்றையுஞ் செய்
ப்துமுடித்து, தென் திசை வழிக்கொண்டு ஏதி - தென்றிசையின் வழிக்கொண்டு
(மதுரையைநோக்கி) சென்று, சுரும்பு அணி நெடுநாண் பூட்டும் சுவைத்தண்டம்
சில்பான் காய்ந்த - வணமுளினாயாகிய நெடிய நாண்பூட்டிய சுரும்பு வில்லையேந்
திய மன்மதனை எரித்தருளிய, மருப்பு அணி சடையான் கோயில் - வராகத்தின்
கொம்பிணையணிந்த சடாமுடியையுடைய மருதவாணர் திருக்கோயில் (தனதுகண்
கருசுருப் புலப்படுதலால்,) வழிதொறும் தொழுது போற்றி - வழிதொறும் வணங்
கிததுதிதது, பொருப்பு அணி மாடம் கூடல் பொன் நகர் அடைந்தான் - மலைகளின்
வரிசைபோல (நெருங்கியோங்கிய) மாடங்களுையுடைய மதுரையென்னும் திருநக
ரைச்சேர்ந்தனன்.

சிவபிரான் அனுநூபால் வலஞ்செய்தற்குக் கையையங்கிரியின் சிகரத்தை
யொப்ப ஒருமதில் கட்டுவித்தும், திருக்கோயிலிற்கு வடக்கே சோமசுந்தரக்கடவு
ளுக்கு ஓராலையஞ்செய்வித்தும், ஒரு கள்வனைக் கொலைசெய்வித்தற்பொருட்டுத் த
ண்டஞ்செய்வோர் கட்டிக்கொண்டுபோக அவன் நெற்றியில் திருநீருக்கக்கண்டு
கட்டவித்ததுவிட்டு இனி, அவன் களவு செய்யாதிருக்கவேண்டிய பொருளைக்கொடு
த்தும், 4 இரவில் நகிகள் ஊழையிடுதலைக்கேட்டு ஆலவாயாலை யழைக்கின்றனவென்
று மனயின்கி யவைகளைப்பிடித்துவாச்செய்து அவைகளுக்கு நல்ல வஸ்திரங்களைற்
போர்வை செய்வித்துப் போர்த்தம், 5 தடாகத்தில் தவளை யொலித்தலைக்கேட்டு
இவைகள் அரகரவென்று ஒலிக்கின்றனவென்று ருத்தினங்களையும் பொற்கட்டிக
ளையும் அத்தடாகத்தில் வாரியிறைத்தும், 6 திருமஞ்சன னைலத்திற்காக உலர்ந்தும்
எள்ளைக்கோயிற் பணிசெய்வோனொருவன் வாரியு ன்பதைக்கண்டு நீ யிறை யுன்னு
வது தக்கதோவென்று கேட்க “என்றண்டகடன் தீர்க்கவேண்டும்” என்றும் பழ
மொழி பொன்னுண்டன்றோ அதனால் மறுமையிலும் மருதவாணர்க்கு அடிமையா
வான தினையிற்றேனைச்சொல்ல, அங்நனமாயில் சிறிதுகொடுவென்று எச்சிலெ
ள்ளைவாங்கியுளும், 7 திருவிடைமருதூரெல்லையில் தலையோடொன்று கிடக்கக்கண்டு
தனது கையாலெடுத்தும் கண்ணீர்வெள்ளத்திலாட்டி உன்னப்போல் என் தலையோ
டுமிததலசுகிற் கிடக்குமோவென்று மனமுருகியும், 8 திருக்கோயிலின்முன் நாயமலங்
கிடத்தலைப்பார்ந்து இதனை யெடுப்போர்க்கு என் தேயததிற் காற்கூறு கொடுப்பே
னென்று முதற்பிரதக்ஷிணத்திலும், அரைக்கூறு கொடுப்பேனென்று இரண்டாம்
பிரதக்ஷிணத்திலும், முக்காற்கூறு கொடுப்பேனென்று மூன்றாம் பிரதக்ஷிணத்திலு
ம், முழுக்கூறுங் கொடுப்பேனென்று நாலாம் பிரதக்ஷிணத்திலும் கூறி, யெடுக்கப்ப
டாமையால் என் தேயமுற்றும நானே யுடையனென்று அரைத் தனது திருக்கரத்
தாலெயித்துப் புறத்தேயெறித்தும், திருவிதிப்பிரதக்ஷிணத்தெய்வருங்காலிவேப்ப
மரம் பழுத்து வெயிலில் நிறுத்தலைக்கண்டு ஐயோ சிவிலங்கப்பெருமாளையொத்த திரு
வுருவங்கள் பலவற்றையுஞ்சுமந்து வெதமபுகிறைனவேயென்று மனம் வருநதியம்
மரங்களுக்கெல்லாம் மேற்கட்டி கட்டுவித்தும், 9 தனது மனைவியை யிரவில் அந்தப்பு
ரத்திற்கண்டு இப்பெண்கள் சிகரமணி மருதவாணர்க்கே யுரியவொன்று ஒருவரும் அ
றியாவண்ணம் அழைத்துக்கொண்டு திருக்கோயிலிற்குச்சென்று திருக்கதவைத்தட்

டச் சிவபெருமான் திறந்த வுருதியென்றருள, அக்காலையில் வணங்கி யிப்பெண்ம
ணியை யங்கேரித்தருள்கவெனந், சூறையிப்ப வலக்கைமாத்திரம் வெளிப்பட்டு
நிற்க உட்கொண்டருளினர்; அதுகண்டஞ்சி அடியேனாற் றீண்டப்பட்டதென்றோ நீக்
கியருளினீர் என்று மனங்கவலைகூர உலகத்தார் உன்மெய்யன் பை புணரும்படி. நானே
யங்கேரிப்போமென்றுட்கொள்ளும்படி வழிபாட்டினின்றும், பத்தியின் பெருக்கைக்
காட்டினமையால் திருப்பணி பலவுஞ் செய்தும் என்றார், “வெள்ளைநீறுமெய்யிற்க
ண்டு - கள்ளன்னைகயிர்கட்டவிழ்ப்பிததும் - ஒடும்பன்னரிபூனைகேட்டரனைப் - பாடி
னவென்றுபாடும்பலவிரித்தும் - குவளைப்புனலிற்றவளையாற்ற - வீசன்றன்னையேத்
தின்வென்று - காசும்பொன்னுங்கலந்துவீசியும் - வழிபடுமொருவன்மஞ்சனத்தியற்
றிய - செழுவிதைபெள்ளைத்தின்னக்கண்டு - பிடித்தலுமவணிப்பிறப்புக்கென்ன-இடி
த்துக்கொண்டவனெச்சிலைதுகர்ந்தும் - மருதவட்டத்தொருதனிக்கிடந்த - தலையை
க்கண்டுதலையுறவணங்கி - உம்மைப்போலவெம்மித்தலையும் - கிடத்தல்வேண்டுமென்
றடித்தடித்திரந்தும் - கோயின்முற்றத்துமீயிசைக்கிடப்ப - வாய்த்தனவென்று நாய்
க்கட்டமெடுத்தும் - காம்புகுத்துதிர்ந்தகனியுருக்கண்டு - வேம்புக்கெல்லாம்விதா
னமமைத்தும் - விரும்பினகொடுக்கைபரம்பாறகென்று - புரிமுழற்றேவியைப்பரிவு
டன்கொடுத்த - பெரியவன்பின்வாருணதேவரும் ” எனப் பட்டினத்துப்பிள்ளையார்
கூறியருளிய மும்மணிக்கோவையிற்காண்க, மருப்பணி என்றதை முன்னர்க் கூறி
யிருத்தலுணர்க. (உரு)

தொடுபழிதொலைவித்தாண்ட சுந்தரத்தோன்றல்பாதக்
கடிமலரடைந்துநாளுங்கைதொழுதுலகமெல்லாம்
வடுவறுசெங்கோலோச்சும்வரகுணனறவோர்நாவா
லடுகுவையமுதமன்னவரன்புகழ்செவிமடுப்பான்.

(இ-ள்.) தொடுபழி தொலைவித்து ஆண்ட சுந்தரத் தோன்றல் பாதம் கடிம
லர் அடைந்து-விடாதுதொடர்ந்த பிரமசாயையைப்போக்கி யடிமைகொண்ட சோ
மசுந்தரக்கடவுளுடைய வாசயிக்க திருவடித்தாமனாயையடைந்து, நாளும் கை
தொழுது - எப்பொழுதுங் கைகூப்பிவணங்கி, உலகம் எல்லாம் - உலகமுற்றும், வடு
அறு செங்கோல் ஒச்சும் வரகுணன் - குற்றமற்ற செங்கோலநடாத்தும் வரகுணபா
ண்டியன், அறவோர் நாவால் அடுகுவை அமுதம் அன்ன அரன்புகழ் செவிமடுப்
பான் - அந்தணர்கள்தமதுநாவா லட்டசுவையிக்க அமிர்த்தத்தையொத்த சிவபெ
ருமான் திருப்புகழுமுதை நாள்தோறும் செவியாகிய நாவாலருந்தவானுயினான்.

விடாதபழியென்பார் தொடுபழியெனவும், கடலிற்றேன்றிய அமுதம் சிவ
போகம் வினைக்காதென்பார் அறவோர் நாவால் - அடுகுவையமுதமன்ன வரன்புகழ்
செவிமடுப்பான் எனவுகூறினார். (உசு)

வேதமாகம்புராணமிருதிகண்முதலாநூலு
மோதுவதுலகின்மிக்கதுருத்திரவுலகமென்னும்
போதமதகங்கொண்டந்தப்பொற்பதிகாணவேண்டுங்
காதல்செல்வழியேயீசன்கங்குலிற்கோயிலெய்தா.

(இ-ள்.) வேதம் ஆகமம் புராணம் மிருதிகள் முதல் ஆம் நூலும் ஓதவது-
வேதமும் ஆகமமும் புராணமும் மிருதிகளு முதலாகிய நூல்களையாவும் எடுத்துக்கூ
றுவது, உலகில் மிக்கது உருத்திரவுலகம் என்றும்-பிரமனுலகுமுதலிய உலகங்களு

வாகுணனுக்குச் சிவலோகங்காட்டியபட்டம். உசுக

க்குமேற்பட்டது உருத்திரவுலகமேயென்று வற்புறுத்தும், போதம் அகம் கொண்டு-
அப்போதத்தைத் தன்னுட்படுத்தி, அந்தபொன்பதி காணவேண்டும் காதல்செல்வழி
யே - அந்த அழகிய சிவபுரத்தைத் தரிசிக்கவேண்டிய விருப்பஞ்சென்றவழியே,
ஈசன் கங்குலிற் கோயில் எய்தா - சிவராத்திரியிற் சோமசுந்தரக்கடவுளின் திருக்
கோயிலையடைந்து.

பிரமணுலகுமுதலிய வுலகங்களுக்கு ஓர்மணிமுடி கவித்ததுபோல அவற்றி
ன்மீதிருத்தலால் ஒதுவதுலகின்மிக்க வருத்திரவுலகமென்னும் என்றார். அது பருதி
ப்பொருள் விசுதி. (உஎ)

மாதைமான்மடநோக்கிதன்மனாளுனைவணங்கிப்
பிழையேழ்பவங்கடந்துநின்னடிநிழல்பெற்றோர்
குமுநீசிவபுரத்திலீற்றிருப்பதுதொழுதற்
கேழையேற்கொருகருத்துவந்தெய்தியதெந்தாய்.

(இ-ள்.) மாதை மான் மடமைநோக்கி தன்மனாளுனைவணங்கி - பொன்னி
றம்வாய்ந்த மான்போன்ற மருட்பார்வையையுடைய அங்கயற்கண்ணியார்களைவரா
கிய சோமசுந்தரக்கடவுளைப்பணிந்து, பிழை ஏழ்பவம் கடந்துநின் அடிநிழல் பெற்
றோர்குமு - துன்பத்தைத்தரும் எழுபிறப்பென்னுங் கடலைக்கடந்து உனது திருவடி
ஞானச்செல்வத்தைப்பெற்றோர் புடைகுமு, நீ சிவபுரத்தில் வீற்றிருப்பது தொழுத
ற்கு - நெவீர் நிகின்னியெழுந்தருளியிருத்தலைக்கண்டு வணங்குதற்கு, எந்தாய்-
என்தந்தையே, ஏழையேற்கு ஒருகருத்துவந்து எய்தியது - ஏழையேனாகிய அடி
யேனுக்கு ஒரு எண்ணம்வந்து முளைத்தது.

ஆத்மிகம், தெய்வீகம், பொதிகம் என்னு மூன்றுதாபங்களையுந் தருதலால்
பிழையேழ்பவம் எனவும், திருவருண்ஞானம் அவனது திருவடியைக்கட்டுவிக்கு
ஞானம் ஆதலால் நின்னடிநிழல்பெற்றோர் எனவுக்கூறினார். (உஅ)

என்றகாவலனன்பினுக்கெளியராய்வெள்ளி
மன்றவாணரவ்வுலகையிவ்வுலகிடைவருவித்
தின்றுகாட்டுதுமிவற்கெனத்திருவுளத்தெண்ண
மொன்றினார்துணர்ந்ததாலுருத்திரவுலகம்.

(இ-ள்.) என்றகாவலன் அன்பினுக்கு எளியராய் - என்றுகுறையிரந்த வா
ருணபாண்டிய னன்புக்கு உடன்பட்டவராய், வெள்ளிமன்ற வாணர் - வெள்ளிய
ம்பலத்தில் திருக்கூத்தாடிய சோமசுந்தரக்கடவுள், இவற்கு அ உலகை இ உலகு
இடைவருவித்து இன்று காட்டுதம் என - இவ்வாகுணனுக்கு அந்தச்சிவபுரத்தை
யிவ்வுலகத்தினிடத்தில் அழைப்பித்து இப்போது காட்டுவோமென்று, திரு உள்தது
எண்ணம் ஒன்றினார் - தமது திருவுளத்தி லெண்ணக்கொண்டருளினார், உருத்தி
ரவுலகம் அஃது உணர்ந்தது - அச்சிவபுரம் அதனையறிந்தது.

புத்திவலையிப்படுவோர் ஆதலால் அன்பினுக்கெளியராய் என்றார். (உக)

கோடிமாமதிக்கடவுளர்குறூஉச்சுடர்பாரப்பி
நீடியோரிடத்துதித்தேனயின்மினிநிகர்த்து
வாடிவானிருசுடரொளிமழுங்கவானிழிந்து
தேடினார்க்கரியானுறைசிவபுரந்தோன்ற.

(இ-ள்.) கோடிமாமதிக்கடவுள் - அநேகங்கோடி சந்திரர்கள், குருசுடர் பரப்பி நீடி ஓரிடத்து உதித்தால் என்ன - நிறந்தங்கிய கிரணத்தைப்பரப்பிக் குறை வின்றி யோரிடத்தில்தோன்றினும்போல, வான் இருசுடர் ஒளி மின்மினி நிகர்த்து வாடிமழுங்க - விண்ணிற்சஞ்சரிக்கும் சந்திரசூரியர்களினுள்ளி மின்மினியையொத் து நிறங்குன்றிமழுங்க, தேடினார்க்கு அரியான் உறை சிவபுரம் வான் இழிந்துதோ ன்ற - தேடியபிரமணமாலுக்கு அரிய சிவபெருமானொழுந்தருளிய சிவபுரமானது விண்ணினின்றிமிழிந்து திருக்கோயிலுள்விளங்க.

தன்னிய ஒளியையுடையதென்பார் மதிக்கடவுள் குருஉச்சுடர்பரப்பி-நீடி யோரிடத் துதித்தென எனவும், அளவில்லாத ஒளியையுடையது என்பார் மின்மினி நிகர்த்து வாடி. வானிருசுடரொளியிழுங்க எனவும்கூறினார். (நஉ)

ஆண்டநாயகனந்திரபையழைத்தெமக்கன்பு
மாண்டகாதலான்வரகுணவழுதிநம்முலகம்
காண்டல்வேண்டினான்காட்டெனக்கருணையாலேவல்
பூண்டவேத்திரப்படையினுன்றொழுதனன்போந்தான்.

(இ-ள்.) ஆண்ட நாயகன் - (நம்மை) அடிமைகொண்ட சோமசுந்தரக்கட வுள், நந்தியை அழைத்து-நந்திராயனாயழைத்து, எமக்கு அன்புமாண்ட காதலா ன் - எம்பா லன்புமிக்க விருப்பத்தைபுடையவருகிய, வரகுணவழுதி - வரகுணபா ண்டியன், நம் உலகம் காண்டல் வேண்டினான் காட்டு என - நமதுசிவலோகத்தைத் தரிசிக்கவரும்பினுன் (அவனுக்கு) காட்டாயென்றருள, கருணையால் (அச்சோமசுந் தரக்கடவுள்) திருவருளால், எவல் பூண்ட வேத்திரப்படையினுன் - (தேவர்கள் நெ ருக்கையொதுக்கும்) திருப்பணிமேற்கொண்ட வேத்திரப்படையையெந்திய அந்நந திராயனார், தொழுதனன் போந்தான் - வணங்கிப்புறந்துவந்து.

வேத்திரப்படை பிரம்பாகிய ஆயுதம், பந்தமுத்திகளிலும் ஆன்மாக்களிடத் து அருளுடையர் என்பார் ஆண்டநாயகன் எனவும், எம்பாற் கழிபேரன்புடையவ ன் என்றருளினார் என்பார் எமக்கன்புமாண்டகாதலான் எனவும் கூறினார். தொழு தனன், போந்தான் முற்றெச்சுக்கள். (நக)

வருதியாலெனப்பணிந்தெழுவரகுணற்கொடுபோய்க்
கருதியாயிரம்பெயருடைக்கடவுணன்முகத்தோன்
சுருதியாதியீறளப்பருஞ்சொயம்பிரகாசப்
பரிதியான்சிவபுரமிதுபாரொனப்பணித்தான்.

(இ-ள்.) வருதி என - வருவாயென்றருள, பணிந்து எழு வரகுணன் கொடு போய் - வணங்கியெழுந்த வரகுணபாண்டியனைக்கொண்டுசென்று, ஆயிரம் பெயர் உடையகடவுள் நான்முகத்தோன்கருதி - சகஸ்திரநாமங்களையுடைய திருமாலும் பிரமனும் எண்ணி, சுருதி ஆதி - வேதமுதலிய அளவைகளால், ஈறு அளப்பு அரும் சொயம்பிரகாசம் பரிதி ஆள் - தனதுமுடிபையளத்தற்கரிய, சொயம்பிரகாசம் பரி தி ஆள் - சொயம்பிரகாசத்தையுடைய ஞானசூரியனாகிய சோமசுந்தரக்கடவுள் ஆ ண்டருளும், சிவபுரம் இது - சிவபுரமிதுவாம், பார் எனப்பணித்தான் - பாராயென் றபணித்தருளினார்.

சூரியன்முதலிய எல்லாப்பொருள்களுக்கும் ஒளிதரும் பேரொளியாதலால் ஈறளப்பருஞ்சொயம்பிரகாசப்பரிதி என்றார். (நஉ)

வரகுணனுக்குச் சிவலோகங்காட்டியபடலம். உகூந

கருப்புரங்கமழ்ந்துளர்பகங்கால்களாலுதையுண்
டருப்பினஞ்சிதைந்தாயிரப்பத்தியோசனைபோய்
மருக்கமழ்ந்துதூரூயிரம்வாழிதழக்கமல
மிருக்குமோடைகள் புடைதொறுந்தழுவியயாறும்.

(இ-ள்.) கருப்புரம் கமழ்ந்து உளர் பசுங்கால்களால் - கருப்புரவாசக்கமழ்ந்து சஞ்சரிக்கும் தென்றற்காற்றுக்களால், உதையுண்டு-மொத்துண்டு, அரும்பு இனம் சிதைந்து - அரும்பின் கூட்டங்கள் முறுக்கலிழ்ந்து, ஆயிரப்பத்து யோசனைபோய் மருக்கமழ்ந்து - பதினாயிரம்யோசனைநூர்ஞ்சென்று வாசம்வீசி, வால் தூரூயிரம் இதழ் கமலம் இருக்கும் ஓடைகள் புடைதொறும் தழுவிய யாறும்-வெள்ளியலட்சம் இதழ்களையுடைய வெண்டாமரைகளிருக்கும் ஓடைகள் பக்கங்கள்தோறும் தழுவிய ஆறுகளும்.

(நூ.)

வரம்பின்மாதரார்மதுரவாய்திறந்துதேன்வாக்கு
நரம்பினேழிசையாழிசைநகைமலர்த்தருவின்
சுரும்பினேரிசைநாரதர்தும்புருவிசைக்கு
மிரும்புநீர்மெழுகாக்கியவின்னிசையெங்கும்.

(இ-ள்.) வரம்பு இல் மாதரார் - அளவில்லாததெய்வப்பெண்கள், மதுரம் வாய்திறந்து - இனியவாயைத்திறந்து, தேன்வாக்கும் - தேனைக்கவிழ்க்கும், நரம்பின் ஏழிசை - நரம்பின்கண்ணமைந்த ஏழிசைகளையுடைய, யாழ் இசை - வீணையொடுபாடும் இசையும், நகைமலர் தருவின் சுரும்பின் நேர் இசை - மலர்த்தவிளங்கு மலர்களையுடைய விருகைகளில் வண்டுகள்பாடும் தம்முளொத்த இசையும், நாரதர்தும்புரு இசைக்கும் - நாரதரும் தும்புருவும்பாடும், இரும்புநீர் மெழுகு ஆக்கிய இன் இசை - இரும்பின்கடினத்தன்மையை மெழுகுபோல இளகுந்தன்மையதாகச் செய்யும் இனிய இசையும், எங்கும் - எவ்விடத்திலு முள்ளனவாம்.

எல்லாவுயிர்களுய்த் தன்மையமாக்கும் இசையென்பார் இரும்புநீர் மெழுகாக் கிய இன்னிசை என்றார்.

(நூ.)

அமுதவாவியும்பொன்மலரம்புய்த்தடமுங்
குமுதவாயரமாதராங்குயிலேனம்பயிலு
நிமிரவாள்விமொகதநெடியபைங்காவர்
திமிரமாசறக்கழுவியதேவர்வாழ்பதமும்.

(இ-ள்.) அமுதம் வாவியும் - அமுதநிரம்பிய நடைக்கிணறும், பொன்மலர் அம்புயம் தடம் உம் - பொன்போலமலர்ந்த தாமரைகளையுடைய தடாகங்களும், குமுதம் வாய் - ஆம்பல்போன்ற வாயையுடைய, அரமாதர் ஆம் குயில் இனம்பயிலும்-அரமகளிராகிய குயிற்கூட்டங்கள் சஞ்சரிக்கும், நிமிரவாள்விரும் - நிரம்ப ஒளிவீசும், மரகதம் நெடியபைங்காவும் - மரகதமாகிய நெடியபயிசோலையுள், திமிரம் மாசு அற கழுவிய - இருளாகிய களங்கமொழிய ஒளிவீசும், தேவர்வாழ்பதமும்-தேவர்கள்வாழும் பதமும்.

தேவர்கள் சிவபுரத்தின் வடதிசைக்கண் வாழ்தலால் தேவர்வாழ் பதமும் என்றார்.

(நூ.)

அலம்புபாற்கடல்போற்புறத்தமுதநீரகமும்
பொலஞ்செய்ஞாயில்சூழ்புரிசையும்பொன்செய்கோபுரமு
நலங்கொள்பூவியல்விதியுந்வமணிகுயின்ற
துவங்குமாளிகைப்பந்தியுஞ்ஞானிகைநினாயும்.

(இ-ள்.) அலம்பு பால் கடல் போல் - ஒலிக்கும் பாற்கடல்போல, புறத்து அமுதம் நீர் அகமும் - புறத்தில் அமுதமயமாகிய நீர்நிறைந்த அகழியும், பொலம் செய் ஞாயில் சூழ்புரிசையும் - பொன்னாற்செய்த வுறுப்புக்களமைந்தமதினும், பொன்செய்கோபுரமும் - பொன்னாற்செய்த கோபுரங்களும், நலம் கொள் பூ இயல் வீதியும் - அமுதமிக்க பொலிவமைந்த வீதிகளும், நவமணிகுயின்ற துவங்குமாளிகை பந்தியும் - ஒன்பதாவகை பிரத்திகங்கையுமிழைத்துவிளங்காநின்ற உபரிசுகையின் வரிசைகளும், ஞானிகை நினாயும் - அவற்றினிறப்பின்வரிசைகளும். (௩௬)

ஐம்புலங்களும்வைகலும்விருந்ததாவருந்த
வெம்புநால்வகையுண்டியும்வினையுஞ்சாந்துஞ்
செம்பொனா முமாடவின்செல்வமுந்தெய்வப்
பைம்பொன்மேகலையோவியப்பாவையொப்பாரும்.

(இ-ள்.) ஐம்புலங்களும் - பஞ்சேந்திரியங்களும், வைகலும்-நாள்தோறும், விருந்தது ஆக அருந்த - விருந்தாகவுண்ண, வெம்பு நால்வகை உண்டியும் - சிகை பாயுள்ள நால்வகையுணவும், வினையும் - வினையிசையும், சாந்தும்-கலவைச்சந்தனமும், செம்பொன் ஆரமும் - செவந்தபொன்னாற்செய்த ஆரங்களும், ஆடலின்செல்வமும் - பரதநாட்டியச்செல்வங்களும், தெய்வம் - தெய்வத்தன்மையையுடைய, பைம்பொன்மேகலை - பசியபொன்னாற்செய்த மேகலையையணிந்த, ஓவியப்பாவை ஒப்பாரும் - சித்திரப்பதுமையையொத்த பெண்களும் (உள்ளன.)

ஐம்புலங்களாவன - மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி, மெய்யால் நுகரும் பொருள் ஓவியப்பாவையொப்பார். வாயால் நுகரும்பொருள் நால்வகையுண்டி. கண்ணால் நுகரும்பொருள் செம்பொனாரும். ஆடலின்செல்வம். மூக்கால் நுகரும்பொருள் சாந்து. செவியால் நுகரும்பொருள் வினை. மிகுதியால் அஃறிணை முடிபுந்தாம். (௩௭)

படர்ந்தவார்சடையுருத்திரர்ப் பணைத்திறுமாந்த
வடங்கொள்பூண்முலையுருத்திரமகளிரோடமரு
மிடங்கொண்மாளிகைப்பந்தியுமிகல்வினை துன்பங்
கடந்தசெல்வமுங்கவலையில்போகமுங்காடமு.

(இ-ள்.) படர்ந்த வார் சடை உருத்திரர் - பரவிய நீண்டசடையையுடைய உருத்திரர்கள், பணைத்து இறுமாந்த வடம் பூண் கொள் முலை உருத்திர மகளிரோடு அமரும் - பெருத்த இறுமாந்த முத்துவடமாகிய ஆபரணத்தையணிந்த தனங்களை யுடைய பெண்களோடுவசிக்கும், இடம் கொள் மாளிகை பந்தியும் - இடம்பரந்த உபரிசுகையின் வரிசையையும், இகல் வினை துன்பம் கடந்த செல்வமும் - பகைமையும் (பிரதால்வினையும்) துன்பமுமொழிந்த செல்வத்தையும், கவலை இல் போகமும்-கவலையில்லாத போகங்களையும், காட்டி - (தனித்தனி) காண்பித்து. (௩௮)

முண்டகாசனன்பதமிதுமூவுலகளந்த
தண்மொயவன்புரமிதுதனிமுதல்வடிவங்

வரகுணனுக்குச் சிவலோகங்காட்டியபடலம். உக்ரு

கொண்டுவிடாது சாலுருத்திரர்கோப்பதியின்
வெண்டிசாமுகங்காவலருறைவிடமிவைகாண்.

(இ-ள்.) முண்டகாசனப் பதம் இது - பிரமன்வாழும் பதமிது, முவுலகு அ
ளந்த தன்மொயவன் புரம் இது - மூன்றுலகங்கையு மளந்த தன்னிய துழாய்மா
லையணிந்த திருமால்வாழும் பதமிது, தனி முதல் வடிவம் கொண்டு - ஒப்பற்ற சிவ
பிரான் திருவுருவங்கொண்டு, வீறு சால் உருத்திரர் கோப்பதி இன்ன - பெருமையில்
க.உருத்திரர்கள் வசிக்கும் அரசுத்தன்மையுடைய பதியிவை, என்ன திசா முகம் கா
வலர் உறை விடம் இவை காண் - எட்டுத்திசைகளையும் காக்கும் இந்திரன்முதலிய
திக்குப்பாலகர் வசிக்குமிடங்க ளிவையாம்.

சிவபுரத்தின் தென்றிசைவாயிலில் பிரமனும், வடதிசை வாயிலில் திருமா
லும் உருத்திரரும் வசித்தலால் முண்டகாசனப்பதமிது உருத்திரர் கோப்பதி இன்
ன என்றார். “வியங்கமலத்தயன்மென்பால்விரவ எனவும், உத்தரத்திற்றிருமாலு
முருத்திரரும்பரிதியருமுள்ளாரன்றே” எனவரும் ஏதுக்களாலுணர்க. (ந.உ)

புலருமுன்புனலாடிநீருடிநம்புனித
னிலகுமாலையம்விளக்கிந்தனப்பணியியற்றி
மலர்கொய்தாய்ந்தனர்தொடுத்தரன்புகழ்செவியெடுத்திவ்
வுலகவாணராய்ப்போகமுற்றறைகுநரிவர்காண்.

(இ-ள்.) புலரு முன் புனல் ஆடி - விடியுமுன் நீராடி, நீறு ஆடி-(விதிப்படி)
விபூதியணிந்து, நம் புனிதன் இலகும் ஆலையம் விளக்கி - நமதுபெருமான் எழுந்த
ருளிவிளங்குந் திருக்கோயிலுக்குத் திருவலகிட்டு, நந்தனம் பணி இயற்றி - நந்தவ
னத்திருப்பணிசெய்து, மலர் கொய்து ஆய்ந்தனர் தொடுத்த - மலர்கொய்து ஆராய்ந்து
தொடுத்து, அரன் புகழ் செவி மடுத்த - சிவபெருமான் திருப்புகழைத்தமது
காதிற்பேக்கி, இ உலக வானர் ஆய் - இந்நிலவுலக வாசிகளாய், போகம் உற்று உ
றைகுநர் இவர் காண் - (இறுதியிலிரு) போகம் நுகர்ந்து வசிப்பவர்கள் இவர்கள்
பாராய்.

தாதமாரக்கமாகிய சரியையைச் செய்தோராய்க்குக் கூறினார் “தாதமார்
க்கஞ்சாற்றிற்சங்கரன்நன்கோயிற் - நலமலகிட்டிலுதிருமெழுக்குஞ்சாத்திப்- போ
துகளுக்கொய்துபூந்தாரமாலையணி புனிதற்குப்பலசமைத்துப்புகழ்த்துபாடித்-திதி
திருவிளக்கிட்டுத்திருநந்தவனமும் செய்து திருவேடங்கண்டாடினேயென்செய்வ - தி
யாதுபணியீயோன்றுபணிந்தவர்தம்பணியுயிற்றுவித்திச்சரியையெய்தோரீசனுலகிருப்
பர்” எனவரும் ஏதுவாலுணர்க. (ச.0)

தூயராகியைஞ்சுத்திசெய்தகம்புறமிரண்டி
னேயராய்விதிநெறியினுன்முகமனீரோட்டார்
காயம்வாய்மனவொருமையாலர்ச்சித்துக்கடவு
றையாரருகுறைபதநண்ணினிரிவர்காண்.

(இ-ள்.) தூயர் ஆகி - புனிதமுடையவராகி, ஐஞ் சுத்தி செய்து - பஞ்சசுத்
திசெய்து, அகம் புறம் இரண்டின் நேயர் ஆய் - உள்ளும் புறம்புஞ் சிவநேயமுடைய
வராய், விதி நெறியின் ஆல் - ஆகமவிதிமுறையாலும், முகமன் ஈரோட்டால்-சோ
டசவுபசாரத்தாலும், காயம் வாய் மனம் ஒருமையால் - மனவாக்குக்காயங்களின்

ஒருப்பட்டாலும், அர்ச்சித்து-அருச்சுணைசெய்து, கடவுள் நாயனார் அருகு உறைபதம் - எல்லாக்கடவுளார்க்கும் இஹவராகிய சோமசுந்தரக்கடவுளின் பக்கலில் உள்ள சாம்பத்தை, நண்ணினார் - அடைந்தவர்கள், இவர் காண் - இவர்கள் காணும்.

பஞ்சகத்தியாவன - பூதசுத்தி, ஆன்மசுத்தி, திரவியசுத்தி, மந்திரசுத்தி, இலிங்கசுத்தியாம், பூதசுத்தியாவது - தத்துவங்கள் நாமல்ல அவை சடமென்றுணர்தல்; ஆன்மசுத்தி - அவ்வாறுணர்தல் ஆன்மபோதத்தாலன்று திருவருளாலென்றுணர்தல்; திரவியசுத்தி - ஆன்மாவைக் குணர்விலையென்றுணர்ந்து கண்டிகேட்டுண்டியிடுத்துற்றதையும் பொருள்முற்றும் திருவருளென்றுணர்தல்; மந்திரசுத்தி - ப்ரீபஞ்சாக்கரத்தை முறைப்படி மாறியுச்சரித்ததனுண்மையுணர்தல்; இலிங்கசுத்தி - அநாதிமுத்தசித்துருவாகிய சிவம் பசுபாசங்களிற் பிரிவறியின்று அவற்றைச் சேட்டிப்பிக்குந்தன்மையுணர்ந்து அச்சிவம் இலிங்கத்தினு மெழுந்தருளியிருக்குமென்றுணர்தல், அகம்புறமிரண்டினையெய்யாய் என்றது அகத்தொழில் புறத்தொழி லிரண்டினு மன்புடையர் எனக்கொள்க. சோடசவுபசாரம் என்றது முன்னர்க்காண்க. புத்திரமார்க்கமாகிய கிரியையை இங்குக் கூறினார். “புத்திரமார்க்கம்புகலிற் புதியவிளைப்போது புனையொளிமஞ்சனமுதமுதல்கொண்டென்று - சுத்திசெய்தாசனமூர்த்தி மூர்த்திமாறாஞ்சோதியையும் பாலித்தாவாகித்துச்சுத்த - பத்தியினுருச்சித்துப்பரவிப்போற்றிப் பரிவினொடுமெயில்வருகாரியமும்பண்ணி - சித்ததுமிக்கிரியையினையியற்றுவோர்கள் நிம்மலன்றனருகிருப்பர்நினைபுங்காலே.” எனவரும் ஏதுவால் உணர்க.

கிளர்ந்தகாலினாலங்கியைநிரித்துமேற்கிடைத்து
வளர்ந்தபிங்கலையிடைநடுவழியுருமதியின்
விளைந்தவின்னமுதுண்டிநம்விடையவன்வடிவங்
குளந்தளிற்றுகறித்தவனுருக்கொண்டவரிவர்காண்.

(இ-ள்.) கிளர்ந்த காலின் ஆல் - மேலெழுந்த பிராணவாயுவால், அங்கியை நிரித்தது - (இதயகமலத்தில் சுஞ்சரிக்கும்) அங்கியை மேலேயெழுப்பி, மேற்கிடைத்து - மேற்சென்று, வளர்ந்த இடை பிங்கலை நடு வழி - குன்றாத இடங்கலை பிங்கலைக்கு நடுவிலுள்ள சுழிமுனையின்வழியாக, உரும் - சித்தாநின்ற, மதியின் விளைந்த இன் அமுது உண்டு - சோமமண்டலத்தில் விளைந்த இனிய அமுதபானம்பண்ணி, நம் விடையவன் வடிவம் - நமது சிவபெருமான் திருவுருவத்தை, குளம் தனில் குறித்து - லலாட தானத்திற் சித்தித்து, அவன் உருக் கொண்டவர் இவர்காண் - அவனது சாரூப்பிபத்தையடைந்தவ ரிவர்கள் பாராய்.

இந்திரியங்களை யொடுக்கி இடைகூலியால் வாயுவை இரோசித்துப் பதினாறமாத்திரையளவு பூரித்து அறுபத்து நான்கு மாத்திரையளவு கும்பித்த அவ்வாயுவைப் பிங்கலையால் அறுபதுமாத்திரையளவு இரோசித்துச் சுழிமுனையிற் செலுத்துதலால் கிளர்ந்தகாலினால் எனவும், உடலமத்தியில் அக்கினிமண்டலமாதலின் வன்னிபீசத்தால் அவ்வக்கினியைத் தோய்தலால் அங்கியை நிரித்து எனவும், நாசிடனியிற் செல்லவேண்டுதலால் மேற்கிடைத்து எனவும், அதனே சந்திரவிம்பமாதலால் ஆறுதாரங்கனையுற் தெரிசித்து அதன்வழிச்சிந்தும் அமுக்கினைப் பருகவேண்டுதலால் நடுவழியுருமதியின்விளைந்தவின்னமுதுண்டு எனவுங் கூறினார். “சுகமார்க்கம்புலனொடுக்கித் தடுத்துவளியிரண்டுஞ்சுலிப்பற்றுமுச்சுதாரமுதலாதாரங்கள், அகமார்க்கமறித்திவற்றினரும்பொருள்களுணர்ந்தல் கனைந்துபோய்மேலேறியலர்மதிமண்டலத்தின், முகமார்க்கவமுதடலமுட்டத்தேக்கிமுழுச்சோதிநினைந்திருத்தன்முதலாகவீணைகள், உக

வாகுணனுக்குச் சிவலோகங்காட்டியபட்டலம். உகௌ

மார்க்கவட்டாங்கயோகமுற்றுமுழத்தலுழந்தவர்சிவன்றனுருவத்தைப்பெறுவர்” எனவரும் ஏதுவால் சகமார்க்கமாகிய யோகத்தினிலையுணர்ச்சு. (சஉ)

முக்கணையகன்பொருட்டெனவேள்விகண்முடித்துத்
தொக்கவேதியரிவர்புணற்சாலையித்தொடக்கத்
தக்கபேரறம்புகழ்பயன்றமைநன்குமதிக்கும்
பொக்கமாரியிராசையாற்புரிந்தவரிவர்காண்.

(இ-ள்.) முக்கண் நாயகன் பொருட்டு என - திரிநேத்திரங்களையுடைய சிவ பெருமான் பிரீதியாக, வேள்விகள் முடித்து - யாகங்களைச்செய்துமுடித்து, தொக்க வேதியர் இவர் - சிவபதம் அடைந்த அந்தணர்களிவர்கள், புனல் சாலை இத் தொட்டம் தக்க பேர் அறம் - தண்ணிர்ப்பந்தல் வைத்தல் முதலிய தகுந்த பெரிய புண்ணியங்களை, புகழ் பயன்தமை நன்கு மதிக்கும் - புகழையும் பயன்களையு நன்குமதித்துச்செய்யும், பொக்கம் மாரியிராசையால் - குற்றம் நீங்கிய நிராசையோடு, புரிந்தவர் இவர் காண் - செய்தவர்க ளிவர்கள் பரராய்.

புகழையும் பயனையும் கருதிச்செய்யும் புண்ணியம் ஆரவாரங்கருதியதாதலால் பொக்கமாரியானவும், இவற்றைக்கருதாது சிவபிரீதியாகச்செய்தல் நிராசையாதலால் நிராசையாற்புரிந்தவர் எனவுக்கூறினார். ஆறுபு உடனிகழ்ச்சிக்கண்ணை.

மறையினுற்றினுற்றந்திரமரபினுன்மெய்யி
னிறையுநீற்றினர்நிராமயனிருத்தனைந்தெழுத்து
மறையுநாவின்பத்தராயரன்புகழ்கேட்கு
முறையினுலிவர்வினைவலிமுருக்கினுர்கண்டாய்.

(இ-ள்.) மறையின் ஆற்றினால் - வேதநெறியாலாவது, தந்திரம் மரபினால் - ஆகமவிதியினாவது, மெய்யில் நிறையும் நீற்றினர் - தமது உடம்பிலணிந்த விபூதியையுடையவரும், நிராமயன் - நோயில்லாதவனாகியும், இருத்தன் - (ஆன்மாக்களுக்கும்பொருட்டு) இருவகைகடனங்களை யுடையவனாகியு முள்ள சிவபெருமானது, ஐந்து எழுத்தம் - ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத்தையும், அறையும் நாவின் - (முறைப்படி) உச்சரிக்கும் நாவையுடையவருமாய், பத்தர் ஆய்-சிவபெருமானுக்கு அடியவராகி, அரன்புகழ் கேட்கும் முறையினால் - அச்சிவபெருமான் திருப்புகழ்க்கேட்கு முறைமையினால், இவர் வினைவலி முருக்கினார் - இவர்கள் வினையின்வன்மையைக் கெடுத்தவர்கள், கண்டாய் - காணாய். (சச)

மறைகளின்சதவுருத்திரமந்திரநவின்னோர்
நிறைகொள்கண்டுகைநீற்றணிநீரரியாரோனும்
குறியுணங்குலன்குறித்திடாதன்பகாச்சிவனென்
றறியுமன்பினுற்பிறவிலேரலுத்தவரிவர்காண்.

(இ-ள்.) மறைகளின் சதவுருத்திர மந்திரம் - வேதங்களிலுள்ள சதவுருத்திர மந்திரத்தை, நவின்னோர் - உச்சரித்து, நிறை கொள் கண்டுகை நீறு அணி - சிவபுண்ணியமமைந்த உருத்திராக்ஷக்கண்டுகையையும் திருநீற்றையும்அணிந்த, நீராதன்மையையுடையோர், யாரோனும் - எவராயிருப்பினும், குறி குணம் குலன் குறித்திடாது - அவர்கள் பெயரையும் குணத்தையும் சாதியையும் குறியாது, அன்பகா

சிவன் என்று அறியும் அன்பினால்-ஆடியவரைச் சிவனேயென்றுணரும் அன்பினால்; பிறவிவேர் அறுத்தவர் - பிறவியின் ஓங்கார யறுத்தவர்கள், இவர் காண் - இவர்கள் பாராய்.

வேதங்கள் பிரமன்முதல் சதாசிவமீறாக முறையே யேற்றங் கூடவதால் அ வற்றுள் நடுக்கண்டமான சதவுருத்திரமனுக்களை யோக்நாமத்தால் உருத்திரகணக்க னைச் சங்காரக்கிரமத்தின்வைத்து அதிசிவபரியந்தம் வரைப்படுத்திக் கூறுதல் சத வுருத்திரமந்திரமாதலால் மறைகளின் சதவுருத்திரமந்திரம் என்றார். (சுடு)

ஆனஞ்சாடியபரஞ்சுடரிறைசிவஞான
தானஞ்செய்தவர்தருப்பணஞ்செய்தவர்சாம
கானஞ்செய்தவற்காலையங்கண்டுதொபித்தோ
ருனஞ்சேர்பிறப்பறுத்துவாழுத்தமரிவர்காண்.

(இ-ள்.) ஆன் அஞ்ச ஆடிய பரஞ் சுடர் இறை சிவஞான தானம் செய்தவர் - பஞ்சகவ்வியமாடிய சிவபெருமானுடைய சிவஞானதானஞ் செய்தவரும், தருப் பணம் செய்தவர் - தருப்பணஞ் செய்தவரும், சாம கானம் செய்தவற்கு - சாமகா னம் பாடும் சிவபிரானுக்கு, ஆலையம் கண்டு தாபித்தோர் - ஆலையத்தைச் சிற்பதால் விதிவழிதாபித்தவரும் ஆய், ஊணம் சேர் பிறப்பு அறுத்து வாழ் உத்தமர் - குற்றம டைந்த பிறப்பினை யொழித்தவராவும் நல்லோர், இவர்காண் - இவர்கள் பாராய்.

சிவஞானமாவது பரஞானம், அபரஞானம் என இருவகைப்படும். பரஞான ம் சிவனோடானதன்று அபேதருபமாயிருத்தல். அபரஞானமாவது காமிகமுதலிய திவ்வியாகமங்கள். சிவஞானதானமாவது ஆகமத்தி னுண்மையைப் பக்குவர்க்குக் கூறுதலும், ஆகமம் தருதலும், அதனை யெழுதற்கு அலேகத்தருதலுமுதலியன. தரு ப்பணம் சிவபிரியாகத் தருப்பணஞ்செய்தல். (சுக)

சிவனையர்ச்சனைசெய்பவர்க்கிசைவனசெய்தோ
ரவனெனக்குறித்தடியநாப்பூசைசெய்தாறு
சுவையவின்னமுதருத்தினோர்தொண்டர்தம்பலரியே
தவமெனப்புரிந்துயர்ச்சியைச்சாரந்தவரிவர்காண்.

(இ-ள்.) சிவனை அர்ச்சனை செய்பவர்க்கு - சிவபெருமானே யருச்சிப்பவர்க் கு, இசைவன செய்தோர் - இசையுங்காரியங்களைச் செய்துவந்தவரும், அடியநா அவன் எனக்குறித்து - அடியவனா யச்சிவபெருமானே யென்றுகருதி, பூசைசெய்து - பூசனைசெய்து, ஆறுசுவைய இன் அமுது அருத்தினோர் - அறுசுவையமைந்த இனிய உணவையுண்பித்தவருமாய், தொண்டர்தம்பணி ஏதவம் எனப்புரிந்து-சிவன டியவர்க்குச்செய்யுங் குற்றேவலே பெருந்தவமென்று விருப்பிச்செய்து, உயர்ச்சி யையசாரந்தவர் - உயர்ச்சியையடைந்தவர்கள், இவர்காண் - இவர்கள் பாராய். (சுஎ)

ஆதிசுந்தரக்கடவுளுக்காலையம்பிறவு
நீதியாலருச்சனைபிறபணிகளுநிரப்பிப்
பூதிசாதனவழிநிலம்புரந்திவணடைந்த
கோதிலாதநின்றாடிவழிக்கொற்றவரிவர்காண்.

(இ-ள்.) ஆதி சுந்தரக்கடவுளுக்கு - (எல்லாக்கடவுளர்க்கும்) முதல்வராகிய சோமசுந்தரக்கடவுளுக்கு, ஆலையம் பிறவும் - ஆலையமு மந்துள்ளனவும், நீதியால்

வரகுணனுக்குச் சிவலோகங்காட்டியபடலம். உகக்

அருச்சுணை - முறைப்படி அருச்சுணைகளும், பிறபணிகள் உம் - ஏனைத்திருப்பணிகளு
மாதிரி இவைகளே, நிரப்பி-முட்டித்தொகுத்து, பூதிகாசனம் வழி - திருநீற்றையும்
பூசுதொகுத்து முறைப்படிக்கொண்டு, நிலம் புர்த்து - நிலவுலகினைக்காத்து,
இவன் அடைந்த கோது இல்லாத நின்குடிவழிகொற்றவர் - இச்சிவலோகமடைந்த
குற்றமில்லாத நின்னுடைய குடியிற்றேன்றிய அரசர்கள், இவர்களுள் - இவர்கள்
பாராய்.

(சஅ)

என்றுவேத்திரங்கொடுகுறித்தெம்மிறைநந்தி
கொன்றைவேணியனடியர்தங்குமாத்தினைத்தேற்றி
நின்றுவிழ்ந்துவிழ்ந்தஞ்சலிமுதித்திடநெறியே
சென்றுவானவர்நாயகன்நிருமுன்புவிடுத்தான்.

(இ-ள்.) என்று - என்றுகூறி, வேத்திரம் கொடு குறித்த - பிரம்பாற்சட்டி;
எம் இறை நந்தி - எமது இறைவராகிய நந்திராயனார், கொன்றைவேணியன்-கொன்
றைமாலையையணிந்த சடாமுடியையுடைய சிவபெருமானது, அடியர்தம் குமாத்தி
னை தேற்றி - அடியவர்கூட்டத்தி னியல்பைவிளக்கி, நெறியே நின்னு வீழ்ந்து வீழ்ந்
து அஞ்சலி முதித்திட - முறைவழியே வரகுணனின் தண்டாகாரமாகவீழ்ந்து
வீழ்ந்து கைகூப்ப, சென்று - (அநந்திராயனார்) சென்று, வானவர் நாயகன் நிருமு
ன்புவிடுத்தான் - தேவதேவனுடைய சிவபெருமான்சந்தியில் (அவ்வரகுணனை) செ
லுத்தினார்.

பிரமன் முதலாகப் பாண்டியரீறாக அங்குவலிப்பவர்கள் சிவனடியவர்களா
தலால் அடியர்தங்குமாத்தினைத்தேற்றியென்றார்.

(சக)

மறைகளாகமம்வடிவெடுத்திருபுடைவாழ்த்த
நறைகொள்யாழ்தழிஇத்தும்புருநாரதர்பாட
வறைகொள்வண்டிமீர்கொம்பரினரம்பையராடக்
குறைகொள்வானவர்பதங்கிடையாழிறைகொள்ள.

(இ-ள்.) மறைகள் ஆகமம் வடிவு எடுத்து இரு புடை வாழ்த்த - வேதங்க
ளும் ஆகமங்களும் உருவக்கொண்டிருபால்களினும் நின்னு வாழ்த்தவும், நறைகொ
ள்யாழ் தழுவீ - இனிய இசையமைத்தவீணையை யிடப்பால் தழுவீ, தும்புரு நார
தர்பாட - தும்புருவும் நாரதரும் ஒருபால் நின்னு பாடவும், அறைகொள் வண்டு
இமீர் கொம்பரின் - இசைபாடும் வண்டுகளொலிக்கும் பூங்கொம்பைப்போல, அரம்
பையர் ஆட - அரம்பையர்கள் ஒருபால் ஆடவும், குறை கொள் வானவர் - குறை
யிரக்குந் தேவர்கள், பதம் கிடையாது இறை கொள்ள - சமையம்பெருது ஒரு
பால் தங்கவும்.

(இ0)

மதங்கவிழ்க்குமால்வரைமுகமைந்தனுஞ்ஞான்
கதங்கவிழ்த்தவேற்கந்தனுங்கருதலன்வேள்வி
விதங்கவிழ்த்தவாள்வீரனும்வெயின்முடித்தார்தேன்
பதங்கவிழ்ப்பவீழ்ந்தேயினபணிவழிநிற்ப.

(இ-ள்.) மதம் கவிழ்க்கும் மால் வரை முகம் மைந்தனும் - மதத்தைச் சிந்
தும் யானைமுகக்கடவுளும், ஞான் கதம் கவிழ்த்தவேல் கந்தனும்-ஞரபன்மனுடை
யகோபத்தைக் கெடுத்த வேலையேந்திய முருகக்கடவுளும், கருதலன் வேள்வி விதம்

கவிழ்த்த வான் வீரனும் - தக்கனுடையயாக வகையைச் சிதைத்த வாணையேந்திய
வீரபத்திரக்கடவுளும், வெயில் முடி தீர் தேன் பதம் கவிழ்ப்ப வீழ்ந்து - விளங்குங்
கிரீடத்திலணிந்த மாணியானது தேன்சிந்த வீழ்ந்து வணங்கி, ஏயின பணி வழி நிற்
ப - ஏவினதிருப்பணியின் வழியில் ஒருபால் நிற்கவும். (௫௧)

தூங்குதானையையொதுக்கிவாய் துணைக்கரம்பொத்தி
யோங்குமாலயன்றங்குறையொதுக்கின்றுரைப்ப
வாங்குவான் சிலையிந்திரன்முதற்றிசைவாணர்
தாங்கடாம்புரிகாரியக்குறைநின்றுசாற்ற.

(இ-ள்.) தூங்கு தானையை ஒதுக்கி - முன் அசையும் ஆடையை யொருபுற
ம் ஒதுக்கி, வாய் துணைக்கரம் பொத்தி - தமது வாயை இரண்டுகைகளாலு மமை
த்து, ஒங்கும் மால் அயன் - (எல்லாத் தேவர்களிலும்) உயர்ந்த திருமாலும் பிரமன
ம், தம் குறை ஒதுக்கி நின்று உரைப்ப - தமது குறைபாடுகளை ஒருபால் ஒதுங்கித்
தாழ்ந்துநின்று கூறவும், வாங்கு வான் சிலை இந்திரன் முதல் திசை வானர் - வளை
ந்த இந்திரதனுசேந்திய இந்திரன்முதலிய திக்குப்பாலகர்கள், தாங்கள் தாம் புரி
காரியம் குறை - தாங்கள் செய்யும் காரியங்களிலுள்ள குறைபாடுகளை, நின்று சா
ற்ற - ஒருபால் நின்று கூறவும். (௫௨)

எழுவினோடுதண்டேந்திவாய்மென்றெயிறதுக்கிக்
குழுமுபாரிடத்தலைவருங்கோடிகூற்றொதுங்கி
விழுமமூழ்கிமெய்பணித்திடவிதிர்க்குமுக்குடுமிக்
கழுமுளேந்தியகணத்தவர்கடைதொறுங்காப்ப.

(இ-ள்.) எழு வின் ஒடு தண்டு ஏந்தி - வளைதடியினோடு தண்டாயுதத்தையு
மேந்தி, வாய் மென்றுஎயின அதுக்கி - வாயினமென்று பற்களையதுக்கி, குழுமு
பாரிடம் தலை வரும் - நெருங்கிய பூதகணத்தலைவரும், கோடி கூற்று ஒதுங்கி விழு
மம் மூழ்கி மெய் பணித்திட - அளவில்லாத இயமர்கள் அஞ்சி யொதுங்கித் துன்ப
த்தி லுழந்தி யுடல்நடுங்க, விதிர்க்கும் முக்குடுமி கழு முள் ஏந்திய கணத்தவர் - அ
சைக்கு மூன்று சிகையையுடைய சூலத்தை யேந்திய சிவகணங்களும், கடை தொ
றும் காப்ப - வாயில்தோறுங் காத்தற்றொழில் பூண்டிற்குவும். (௫௩)

சித்தர்வானவர் தானவர் சாரணாதின்தோள்
வைத்தயாழினர்கின்னார்மாதவரியக்கர்
பைத்தபாரிடர்காருடர்பாதலவாணர்
சுத்தயோகியர்முதல்கணத்தொகையெலாம்பரவ.

(இ-ள்.) சித்தர் வானவர் - சித்தருந் தேவர்களும், தானவர் சாரணர் - அ
காரும் சாரணர்களும், தினி தோள் வைத்த யாழினர் - தின்னிய தோளிற்சாத்தி
ய வீணையையுடைய விஞ்சையரும், கின்னார் மாதவர் - இயக்கர் - கின்னார்களும்
பெரிய தபோதனர்களும் யசுடர்களும், பைத்த பாரிடர் - பரவிய பூதகணத்தலைவ
ரும், காருடர் பாதலவாணர் - கருடர்களும் நாகலோகத்தவர்களும், சுத்த யோகி
யர் - களங்கமில்லாத யோகியர்களும், முதல் கணத்தொகை எல்லாம் பரவ - முத
லிய ஆகாயவாகிகளெல்லாம் (ஒருபால் நின்று) வணங்கவும். (௫௪)

வாகுணனுக்குச் சிவலோகங்காட்டியபடலம். ௩௦௧

இனிவரும்பிறப்புறுத்தெமைக்காத்தியாலெனத்தங்
கனிவரும்பியவன்பெமுகருணையாமுதைப்
பனிவருந்தடங்கண்களாற்பருகிமெய்ப்பனிப்ப
முனிவர்சங்கரசிவசிவவெனமுறைமுழங்க.

(இ-ள்.) இனி வரும் பிறப்பு அறுத்து எம்மை காத்தி என - இனி வராரின் மறுமையை யொழித்து எம்மைக் காப்பாயென்று, தம் கனிவு அரும்பிய அன்பு எழு - தமது கனிந்த அன்பென்னும்வெள்ளத்தில் எழுந்த, கருணை ஆர் அமுதை - அருணிறைந்த சிவமாகிய அமுதினை, பனிவரும் தடங் கண்களால் பருகி - ஆனந்த பாஷ்பஞ் சிந்தும் பரந்த தமது கண்களாகிய வாயாற்பருகி, மெய்ப்பனிப்ப - உடல் கம்பிக்க, முனிவர் சங்கர சிவசிவ என மறை முழங்க - முனிவர்கள் சங்கர சிவசிவ வென்று (ஒருபால்) வேதகோஷஞ் செய்யவும். (௩௦௩)

வரந்தவாதனயாவர்க்கும்வரன்முறைவழங்கி
முருந்தவாநகைமலைக்கொடிமுகிழ்நகையரும்பத்
திருந்தவாயிரங்கதிர்விடுகிங்கமெல்லணைமே
வீருந்தநாயகனிருக்கைகண்டிமுறைஞ்சினுனிறைவன்,

(இ-ள்.) வரம் தவாதன - தாம் அருளும் வரங்கள் பிறழாமல், யாவர்க்கும் வரன் முறை வழங்கி - எவர்க்கு முறையாகத் தந்தருளி, முருந்து அவாம் நகை மலைக்கொடி முகிழ் நகை அரும்ப - மயிலிறகினடியை நட்புக்கொண்ட தந்தபந்திக னையுடைய உமாதேவியார் (இடப்பாலில்) புன்னகை செய்தருள, திருந்த ஆயிரம் கதிர் விடு - முறைமுறையாக எல்லையில்லாத நிரணங்களை வீசும், சிங்கம் மெல் அணை மேல் - சிங்கத்தாற் சுமக்கும் மெல்லிய ஆசனத்தின்மேல், இருந்த நாயகன் இருந் தை கண்டு, எழுந்தருளிய சிவபெருமானது இருப்பினைத் தரிசித்து, இறைவன் இறைஞ்சினான் - வாகுணபாண்டியன் வணங்கினான்.

அவரவர்தகுதிக்கேற்ப அருளுதலால் பிறழாமல் என்றும். தவாதன முற் றெச்சம். (௩௦௪)

உணாகருந்தமொறமெய்யுரோமமுஞ்சிலிர்ப்பக்
கரையிறந்தவின்னருட்பெருங்கடலிலன்பென்னுங்
நினாயிறந்தவாறிர்த்திடமிதந்துபோய்ச்செப்பின்
வரையிறந்தவானந்தவாரமுதைவாய்மடுத்தான்.

(இ-ள்.) உணாகள் தடுமறவும் - தான் பேசஞ்சொற்கள் (நாத்தழு தழுத் முத்தலால்) தடுமறவும், மெய் உரோமம் சிலிர்ப்பவும் - உடம்பில் உரோமங்கள் புளிக்கவும், கரை இறந்த இன் அருள் பெருங்கடலில் - கரைகடந்த அருளாகிய பெரியகடலில், அன்பு என்னும் திரை இறந்த ஆறு ஈர்த்திட - அன்பாகிய அலையொழிந்த நதியானது (தன்னை) இழுத்துச் செல்ல, மிதந்து போய் - அந்ததியில் மிதந்து சென்று, செப்பின் வரை இறந்த ஆறந்த ஆர் அமுதை - சொல்லளவையையக்கடந்த பேரின்பமாகிய அரிய அமுதை, வாய் மடுத்தான் - தேக்கெழியப்பருகினான்.

சிவபெருமான் திருவருளாற் சிவநேயம் விளைதலால் அருட்பெருங்கடலில் என முன்னும், அதனால் விளைந்த சிவநேயம் சலனமின்றி நிலைபெறவேண்டுதலால் தினாயிறந்தவாறு எனப் பின்னும், அதனாற் பருகுவது சிவபோகம் ஆதலால் ஆறந்த

வாரமுது என அதன் பின்னு முறைப்பட்டக் கூறினார். “ அவனருளாலே யவன்றான் வணங்கி ” எனவரும் ஏதுவால் உணர்க. சிவபெருமான் திருவருள் எல்லையின்றி யிருத்தலால் அருட்பெருங்கடல் எனவும், கடலிற்சென்று பாய்தல் ஆகுதலால் அன் பென்னும் ஆறு எனவும், கடலில் விளையும் விழுப்பொருள் அமுதாதலால் ஆநந்தவா ரமுதெனவும் மிகைகுறையின்றிச் சமனாக உருவகஞ் செய்தலால் அவையிலி யுரு வகவணி. (௧௭)

தன்புலன்களுங்கரணமுந்தன்னவெயாக்கி
யன்புடம்புகொண்டவனெதிராட்சிவலோகம்
பின்புபண்டிபோனமதுவாயாப்பிராட்டியுந்தானு
முன்பிருந்தவாரிருந்தனன்சுந்தரமூர்த்தி.

(இ-ள்.) தன் புலன்களும் கரணமும் தன்னவே ஆக்கி - தனது இந்திரியங் களையும் அந்தக்கரணங்களையும் தன்னுடையனவாகவே செய்து, அன்பு உடம்பு கொண்டவன் எதிர்-அன்பே பொருசரமாகக்கொண்டிருந்த வாகுணபாண்டியனுக் கெதிரே, அருள் சிவலோகம்-அருள்வடிவாகிய சிவபுரமானது, பின்பு பண்டி போல் மதுவாயாக - பின்னர் முன்புபோல் மதுவாயாக, சுந்தரமூர்த்தி-சோமசுந்தரக்கட வுள், தானும் பிராட்டியும் முன்பு இருந்த ஆறு இருந்தனன் - தானும் அங்கயற்க ன்ணியாருமாக முன்னிருந்த வண்ணமே யிருந்தருளினான்.

ஏனைய விடயங்களிற் செல்லாது புலன்களுங் கரணங்களும் அன்பின் வடி வாக நினைவ என்பார் புலன்களுங் கரணமும் தன்னவே யாக்கி யென்றார். (௧௮)

வேந்தர்சேகரன்வாகுணன்வின்னிழிகோயி
லேந்தல்சேவடியிறைஞ்சிறின்றிறையருட்பெருமை
யாய்ந்தவாவுதன்னகம்புகவின்பமோடன்பு
தோய்ந்துதாரைநீர்துளும்பநாக்குமுறிடத்துதிப்பான்.

(இ-ள்.) வேந்தர் சேகரன் வாகுணன் - அரசர்களுக்கு முடிபோன்ற வாகு ணபாண்டியன், வின் இழிகோயில் ஏந்தல் சேவடி இறைஞ்சி நின்று - விண்ணுல கினின்றும் இழிந்த இந்திரவிமானத்தி லெழுந்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய செவந்த திருவடிகளைவணங்கிநின்று, இறை அருள் பெருமை - அவ்விறைவனுடைய திருவருட்பெருமையானது, ஆய்ந்து அவாவு தன் அகம் புக - ஆராய்ந்து விரும்புந் தனது மனத்தில் பிரவேசிக்க, இன்பம் அன்பு தோய்ந்து-பேரின்பத்திலும் சிவநே யத்திலுமழுந்தி, தாரை நீர் துளும்ப - கண்களில் ஆனந்தபாஷ்பம் ததும்பவும், நா குழறிட - நாக்குமுறவும், துதிப்பான் - வணங்குவானாயினான்.

தாரைகண். அடைதற்கரிய சிவபெருமான் திருவருள் நாயிற்கடைப்பட்ட தன்பால் எளிவந்த பெருமை கணவுபோலத் தனக்குக் காணப்பட்டதால் ஆய்ந்த வரவு தன்னகம்புக எனவும், பசுகரணமொழிந்து சிவகரணமாய் ஆராயுந்தோறும் பேரின்பமோடு சிவநேயம் பெருகுதலால் இன்பமோடன்பு தோய்ந்து எனவும், பே ய்பிடிக்கப்பட்டவன்போல அவற்றின் மயமாய் நின்றலால் நீர்துளும்ப நாக்குமுறி ட எனவுங் கூறினார். ஓடு எண்ணிடைச்சொல். (௧௯)

கொச்சகக்கலிப்பா.

நாயினேனென்னைநடுக்கும்பழியகற்றிக்
தாயினேராகித்தலையளித்தாய்தாள்சாரணஞ்

வாகுணனுக்குச் சிவலோகங்காட்டியபடலம். ௩௦௩.

சேயினேன்காணச்சிவலோகங்காட்டிப்பின்

கோயினேர்நின்றவருட்குன்றேநின்றாள்சரணம்.

(இ-ள்.) நாயினேன் என்னை - இழிந்த நாய்போன்ற என்னை, நடுக்கும் பழி அகற்றி - வருத்தும் பிரமசாயயினின்று நீக்கி, தாயின் நேராகி - (கருணை செய்வதில்) தாயையொத்து, தலை யளித்தாய் தாள் சரணம் - தலையளித்த தாண்டவனே யுன் திருவடிக்கு வந்தனம், சேயினேன் காரண - உனக்கு அண்மையனல்லாத யானு ங்கண்மி தரிசிக்க, சிவலோகம் காட்டி-சிவபுரத்தைக் காட்டியருளி, பின் - பின்னர், கோயில் நோர் நின்ற அருள் குன்றே - திருக்கோயிலில் என்னெந்நீர் நின்றருளிய கிரு பாமலேயே, நின் தாள் சரணம் - உன் திருவடிக்கு வந்தனம்.

சேயனாரம். கருணையில் தாய்போல்பவன் என்பான் தாயினேராகி யெனவு ம், நினைத் தரிசிக்க அருகனல்ல எனப்பான் சேயினேன் எனவும், யான் தரிசித் தற் கருகனல்லனயினும் நீ என்பாற்செய்த அருள் பெரிதென்பான் அருட்குன்றே யெனவுங் கூறினான். (௧௦)

மாழாந்துசெய்யும்வினைவழிபோய்வன்னரறிந்

றாழாதடியனேற்கன்புதந்தாய்தாள்சரண

மேழாகிநான்குவகையாயெழுபிறப்பும்

பாழாகவென்னைப்பணிகொண்டாய்தாள்சரணம்.

(இ-ள்.) மாழாந்து செய்யும் வினை வழி போய் - மயங்கிச் செய்யும் வினை வழிச்சென்று, வல் நரகில் தாழாது - கொடிய நரகிலழுந்தாமல், அடியனேற்கு அன்பு தந்தாய் தாள் சரணம் - அடியனேனாகிய எனக்கு அன்புத் தாண்டவனே யு ன்நிருவடிக்கு வந்தனம், ஏழாதி நான்கு வகையாய் எழு பிறப்பும் பாழாக - எழுவ கைப்பட்டு நான்குவகையு ளடங்கிப் பார்த பலபிறப்புகளும் என்னிடத்துப் பாழ் பட, என்னை பணி கொண்டாய் தாள் சரணம் - என்னைக் குற்றேவல் கொண்டோ யுன் திருவடிக்கு வந்தனம்.

தன்னுடையனவல்லாத விடயங்களைத் தன்னுடையவாகக் கருதுதலால் மா ழாந்து செய்யும் எனவும், அதனால் ஏழும் ஆகாபியம் மறுமைக்குக் காரணமாகலால் வினைவழிபோய் எனவும், தேவர், மக்கள், விலங்கு, புள், ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, தாவரம் என்னும் எழுபிறப்பும் அண்டசம், சுவேதசம், சராயுசம், உற்பிசம் என் னும் நால்வகையு ளடங்குதலால் ஏழாதி நான்குவகையா யெழுபிறப்பும் எனவுங் கூறினான். (௧௧)

வெங்கட்பழியின்வினையேனேவேறாக்கித்

திங்கட்குலக்களங்கந்தீர்த்தாய்நின்றாள்சரண

மங்கட்சிவபுரமுண்டன்புடையார்க்கென்பதையின்

றெங்கட்குக்காட்டியிசைவித்தாய்தாள்சரணம்.

(இ-ள்.) வெங்கண் பழியின் - கொடியபழியினின்று, வினையேனே வேறு ஆக்கி - இருவினைச்சிபிழிப்புடைய என்னை வேறுபடுத்தி, திங்கள் குலம் களங்கம் தீர்த்தாய் - எமது சந்திரமரபிற்கு நேர்ந்த குற்றத்தைத்தீர்த்தவனே, நின் தாள் சரணம் - உன் திருவடிக்குவந்தனம், அன்பு உடையார்க்கு - சிவநேயமுடையவர் க்கு, அங்கண் சிவபுரம் உண்டி என்பதை - அவ்விடத்துச் சிவபுரமுண்டு என்று ஆ

கமங்கூறுவதை, இன்று எங்கட்கு காட்டி இசைவித்தாய் - இப்பொழுது எங்களுக்கருக்காட்சியளவையாலுணர்த்தித் தெளிவித்தவனே, தான் சரணம் - உன் திருவடிக்குவந்தனம்.

பாண்டியர்மரபு ஈடேறச் சவுந்தரபாண்டியராய்த் தேவரீர் முடிகவித்தா சாண்ட விரிமையால் அம்மரபித்கோர் பழிவராமற்காத்தல் உமதுகடமை என்பான் விளைபேனவேறுக்கித் திங்கட்குலக்கணங்கந்திர்த்தாய் எனவும், அடியார்ச்சுச் சிவபுரம் உண்டென ஆகமம் வளவையாற் கூறப்படுவதை யுலோகராயதன்முதலியோர்மதம்பட இன்று என்போலியர்க்குக் காட்சியளவையா லுணர்த்தினாயென்பான் எங்கட்குக்காட்டி யிசைவித்தாயெனவுக்கூறினான். (சுஉ)

கலிலைத்தறை.

என்னவேத்தியின்னருண் முகந்தியிலாவன்பாற்
பின்னர்வேறுபல்பூசையும்பிறக்குவித்திருந்தான்
மன்னரோறடையார்க்கொருமடங்கலேறடல்வேற்
றென்னரோறெனத்தோன்றியவரகுணதேவன்.

(இ-ள்.) என்ன ஏத்தி - என்றுதுதித்து, இன் அருள் முகந்து - இனிபதிருவருளைவேண்டி யாங்கடைந்து, ஈறு இல்லாத அன்பால் - அளவிலடங்காதபேரன்பினால், பின்னர் - பின்பு, வேறுபல் பூசையும் பிறக்குவித்து இருந்தான் - பவவகைப்பட்ட பூசணகளையும் விளங்கச் செய்வித்திருந்தனன், மன்னர் ஏறு - (அவன்யாரொன்னில்) அரசர்களாகியயானைகளுக்கு ஓராண்சிங்கம்போல்பவனும், அடையார்க்கு ஒருமடங்கல் ஏறு - பகைவர்க்கோ ரிடியேறுபோல்பவனும், அடல் வேல் தென்னர் ஏறு என - கொலைத்தொழிலையுடைய வேலையேந்திய பாண்டியர்களுள் ஆண்சிங்கம்போல்பவனு மென்றுசொல்ல, தோன்றிய வரகுணதேவன் - அவதரித்தவரகுணதேவனென்னும்பாண்டியன்.

சிவபெருமானை மனமொருப்படுத்துத்தலால் அடையும்பேறு திருவருளாதலால் இன்னருண்முகந்து எனவும், பகைவருயினாக் கவரவோறாதலால் குவவுறுபு பகைதொடர்பொருள்பட அடையார்க்கொருமடங்கலேறு எனவும், பாண்டியருட் சிறந்தவனாதலால் கூட்டிப்பிரித்தற் பொருள்படும் ஏழனுறுபுதொக்குறிப்ப அடல் வேற்றென்னரோறெனத் தோன்றிய எனவுக்கூறினார். (சுஉ)

என்றதென்மலைமுனிவனையிருடிகணைக்கி
யன்றுவாசவன்பழிகரிசாபமந்தணனைக்
கொன்றுதாயொடுங்கூடியகொடுவினைமுதலாக்
துன்றுபாவமுமதுனாயிற்றொலைத்தனனன்றோ.

(இ-ள்.) என்றதென் மலைமுனிவனை - என்றுகூறியருளிய அகத்தியமுனிவரை, இருடிகள் நோக்கி - முனிவர்கள்மார்த்து, அன்று-அக்காலையில், வாசவன்பழி - இந்திரனுடைய பிரமசாயையும், கரிசாபம் - வெள்ளையானையின்சாபமும், அந்தணனை கொன்று தாயொடுங்கூடிய கொடுவினைமுதலாக - தனதுபிதாவைக்கொன்று தாயொடுங்கலந்த மாபாதகன் பாதகமுமுதலாக, அன்றுபாவமும் - நெருங்கியபாவங்களியாவையும், மதுனாயில் தொலைத்தனன் - (சோமசுந்தரக்கடவுள்) மதுனாயிலேயேதொலைத்தருளினார்.

வாகுணனுக்குச் சிவலோகங்காட்டியபட்டம். ௩௦௫

பிறதலங்களிற்செய்த கொடும்பழிகளைத்தீர்த்தருளுவது இத்தலம் என்பது
புதனாக்கூறப்பட்டது. (சுச)

பரமனென்னுணன்பசுபதிவரகுணற்பற்றும்
பிரமவன்பழியிடைமருதிடைவிட்டுப்பெயர
வரமளித்தவாமென்னைகொல்வள்ளலேயிதனைத்
திரமுறப்புகலெமக்கெனமுனிவர்கோன்செப்பும்.

(இ-ள்.) பரமன் என்னுணன் பசுபதி - பரமனும் எட்டுக்குணங்களை யுடையவனும் பசுபதியுமாகிய சோமசுந்தரக்கடவுள், வரகுணன் பற்றும் பிரமவன்பழி-வரகுணனைப்பற்றிய வலியபிரமசாயை, இடைமருது இடைவிட்டுப்பெயர வரம் அளித்த ஆறு என்னைகொல் - திருவிடைமருதில் விட்டுநீங்க வரம் அருளியவனாக யாது, வள்ளலே - (எங்கட்கு) அருட்கொடையாளராகிய முனிவரோ, இதனை எமக்கு திரம் உற புகல் என்ன - இதனையெங்களுக்கு ஐயந்தீரக்கூறியருளாயென்றிரக்க, முனிவர்கோன் செப்பும் - அகத்தியமுனிவர் கூறியருளுகின்றார்.

ஆன்மாக்களுக்கு மோட்சந்தருபவன் என்பார் பரமன் எனவும், தன்வயத்தினால் முதலிய என்னுணங்களுையுந் தனக்கே யுரிமையாகவுடையவன் என்பார் என்னுணன் எனவும், பிரமன்முதலியோர் ஆணவமலத்திற் சிமிழ்ப்புண்டு பாதத்திரராய் நின்றலாலும் தான் அவ்வாறின்றிச் சுதந்திரராய் நின்றலால் அப்பசுக்களுக்கு இறைவனாவான் என்பார் பசுபதிபெனவுங் கூறினார். (சுரு)

பூதநாயகன்சுந்தரன்புண்ணியமூர்த்தி
யாதலாலன்னதலத்துறையடியவராஞ்சிப்
பாதகஞ்செயாதொழுதுஉம்பழிநினைந்தினைய
தினாஉம்பழிதனையிடைமருதினிற்றிர்த்தான்.

(இ-ள்.) பூதநாயகன் சுந்தரன் - பஞ்சபூதங்களுக்கு இறைவராகிய சோமசுந்தரக்கடவுள், புண்ணியமூர்த்தி ஆதலால் - தருமசொருபி ஆதலால், அன்னதலத்து உறை அடியவர் அஞ்சி பாதகம் செய்யாது ஒழுகுறும்படி நினைந்து - அந்தத்திருவாலவாயிலில் வசிக்கும் அடியவர் அஞ்சிப் பாதகஞ்செய்யாமல் நல்லொழுக்கத்திலொழுக்கத் திருவுளங்கொண்டு, இனையதினா உறும்பழிதனை - இந்தக்கொடியபாதகத்தை, இடைமருதினில் தீர்த்தான் - திருவிடைமருதில் வரகுணபாண்டியனுக்குத் தீர்த்தருளினார்.

பூதநாயகன் பூதகணங்களுக்குத்தலைவன் எனப்பொருள்கொள்ளுதலும் ஒன்று. செய்தபுண்ணியமோங்கல்போலப் பாவமுமோங்குமென்பதுதோன்ற அஞ்சிப் பாதகஞ்செயாதொழுதும்படி யெனவும், இடைமருதினிற்றிர்த்தான் எனவுங்கூறினார். அன்ன - இனையசுட்டுத்திரிபுகள். (சுசு)

என்றசுத்தியமுனியிறையிறைகொடுத்தியமப
நன்றெனச்சிரம்பணித்துமெய்ஞ்ஞானவானந்தந்
துன்றிரற்றவர்சுந்தரச்சோதிசேவடிக்கி
மொன்றுமற்புதவானந்தவுத்தியுட்களித்தார்.

(இ-ள்.) என்று அகத்தியமுனி இறை - என்று அகத்தியமுனிகொண்டார், இறைகொடுத்தியமப - விடைகொடுத்தருள, நல் தவர் - (கேட்ட) நல்லமுனிவர்கள்,

நன்று என சிரம்பணித்து - தக்கதென்று சிரக்கம்பஞ்செய்து, மெய்ஞ்ஞானம் ஆனந்தம் துன்றி-சிவபெருமான்நிருவுருவாகிய உண்மை அறிவானந்தத்தில்தோய்ந்து, சுந்தாச்சோதி சேவடிக்கீழ் ஒன்றும் - சோமசுந்தரக் கடவுளுடைய செவந்திருவடியின்கீழ்ப்பொருந்தியு, அற்புத ஆனந்த உத்தி உள் களித்தார்-அற்புதம்வினைக்கும் பேரின்பமாகிய கட்டுளமுந்திக் கனிகூர்ந்தார்கள்.

சிவபெருமான் உண்மைநிலையைக் கேட்டறிந்தாராதலால் நன்றெனச்சிரம்பணித்துமெய்ஞ்ஞானவானந்தத்துன்றி எனவும், அதனால் தம்வசம் அழிந்து ஆனந்தத்திலமுந்தினாராதலால் அற்புதவானந்தவுத்தியுட்களித்தார் எனவும்கூறினார். (௬௭)

கொச்சகக்கலிப்பா.

அன்னதனித்தொன்மதுரையன்றுதொடுத்தின்றெல்லை
தன்னனையதாயகிலதலங்கள்சிகாமணியாகிப்
பொன்னகரின்வளஞ்சிறந்துபூவுலகிற்சிவலோக
மென்னவிசைபடப்பொலிந்ததேழிரண்டுபுவனத்தும்.

(இ-ள்.) அன்னதனி தொல் மதுரை - அந்த ஒப்பில்லாத தொன்றுதொட்டுள்ள மதுரைத்திருநகரமானது, ஏழிரண்டு புவனத்தும் - பதினாஞ்சுலகங்களிலும், அன்றுதொடுத்து இன்று எல்லை - அந்நாள் தொட்டு இந்நாள் காறும், தன் அனையது ஆய் - தனக்குத்தானையொத்ததாய், அகிலதலங்கள் சிகாமணி ஆகி - எல்லாச்சிவதலங்களுக்கும் ஓர்சிகாமணியாய், வளம் பொன் நகரின் சிறந்து - வளமையால் தேவருலகினு மேம்பட்டு, பூவுலகில் சிவலோகம் என்ன இசைபடப் பொலிந்தது - பூலோகசிவலோகமென்று புகழுண்டாக விளங்கியது.

பூலோக சிவலோகம் எனத் திருவாலவாய்க்குப் போந்த பெயர்க்காரணம் இதனாழ்குறப்பட்டது. (௬௮)

வாகுணனுக்குச்சிவலோகங்காட்டியபடலம் முற்றிற்று.

—*—

ஆகப்பாயிரம் உள்படத் திருவிருத்தம் - ௨௦௩௦.

—*—

நாற்பத்தொன்றாவது

வி ற கு வி ற் ற ப ட ல ம்.

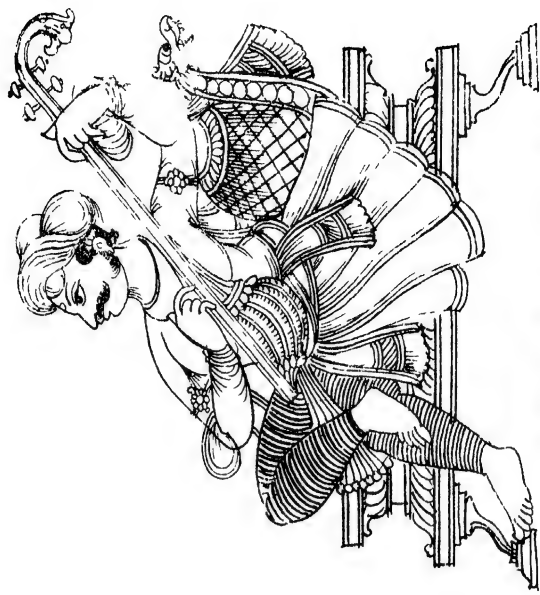
—*—

அறசோடியரசிரியவிருத்தம்.

நெடியவன்பிரமன் தேட நீண்டவன்றென்னற்கேழின்
முடியதாஞ்சிவலோகத்தைக்காட்டியமுறையீ தையன்
படியிசைநடந்துபாடிப்பாணன்றன்விறகரளாகி
யடிமையென்றடிமைகொண்டவருட்டிறமெடுத்துச்சொல்வாம்.

(இ-ள்.) நெடியவன் பிரமன் தேட நீண்டவன் - திருமாலும் பிரமனும் தனதுதிருவடிமையுள் திருமுடியையுள் தேடிக்காண அவர்கட்குப்புலப்படாது ஒளிப்பி

பெருகுவிற்ற த'சூரேவன யாடல்.

ழம்பாய் நின்ற சோமசுந்தரக்கடவுள், தென்னற்கு ஏழின்முடியது ஆம் சிவலோகத்தை காட்டிய முறை ஈது - வரகுணபாண்டியனுக்கு ஏழலகினுக்கும் ஓர்மகுடமாகிய சிவபுரத்தைக்காட்டியருளிய திருவினையாடலிது, ஐயன் - அச்சோமசுந்தரக்கடவுள், படியிசை விறகாளாகி நடந்துபாடி - நிலவுலகின்மேல் விறகுசுமக்கும் ஆளாய்த் திருவுருவங்கொண்டு நடந்து இசைபாடி, பாணன் தன் அடிமை என்று அடிமைகொண்ட - பாணபத்திரருடைய அடிமையென்றுகூறி யவரையடிமைகொண்டருளிய, அருள் திறம் எடுத்த சொல்வாம் - திருவருளின் திறத்தை யுணர்த்துத் திருவினையாடலை இனியெடுத்துக்கூறுவாம்.

ஏனையோர்க்கரியன் அடியார்க்கெளியன் என்பதை நெடியவன்பிரமன்றேடநீண்டவன் என்பதனாலும், விறகாளாகி யடிமையென்றடிமைகொண்ட என்பதனாலும் முணர்த்தினார். ஏழின்முடியதாள் சிவலோகம் என்றது, புவலோகங்கடந்துபோய் எனவருஞ்செய்யுளால் உணர்க. (௧)

மன்றலந்தெரியன்மார்பன்வரகுணன்செங்கோலோச்சிப்
பொன்றலங்காவலாணிப்பொலியுநாளேமநாத
னென்றொருவிறல்யாழ்ப்பாணன்வடபுலத்திருந்தும்போந்து
வென்றிகொள்விறுதினோடும்விஞ்சைசூழ்மதுகாசாரந்தான்.

(இ-ள்.) மன்றல் அம் தெரியல் மார்பன் வரகுணன் - வாசமிக்க அழகிய வேப்பமலர்மாலையையணிந்த மார்பையுடைய வரகுணபாண்டியன், செங்கோல் ஓச்சி பொன் தலம் காவலாளில் - செங்கோல்செவத்தி விண்ணுலகைக்காக்கும் இந் திரைப்போல, பொலியும் நாள் - விளங்குங்காலையில், ஏமநாதன் என்று விறல் ஒருயாழ்ப்பாணன் - ஏமநாதனென்று வெற்றியையுடைய ஒருயாழ்ப்பாணன், வடபுலத்து இருந்தும் போந்து - வடதிசையினின்றும்வந்து, வென்றிகொள் விறுதினோடும் - வெற்றிகொண்டவிறுதுகளோடும், விஞ்சைசூழ் மதுகாசாரந்தான் - கல்வியிக்குமதுகாசையடைந்தான்.

பலவரசர்கள் சபையிலும்சென்று தன்னிசைநூல் வன்மைகாட்டி யங்குள்ள இசைநூற்புலவனாவென்று அவ்வரசர்களால் ஆங்காங்கோர்சின்னம்பெற்றவன் என்பார் வென்றிகொள் விறுது என்றார். (௨)

பூழியர்பெருமான் கோயில்புகுந்துவேத்தவையத்தெய்திச்
சூழிமால்யானையானைத்தொழுதுபல்புகழ்கொண்டாடி
யேழிசைமழலைநீணையிடந்தழிஇச்சுருநிகூட்டி
வாழியின்னிசைத்தேன்மன்னனஞ்செவிவழியப்பெய்தான்.

(இ-ள்.) பூழியர் பெருமான் கோயில் புகுந்து - பாண்டியருள் பேரரசனாகிய வரகுணபாண்டியன் கோயிலிற்சென்று, வேந்து அவையத்து எய்தி - அரச சபையையடைந்து, சூழிமால் யானையானை தொழுது-முகபடாத்தையணிந்த யானைச்சேனையையுடைய அப்பாண்டியனைவணங்கி, பல்புகழ் கொண்டாடி - பலதிறத்தந்தொன்றுதொட்டுவந்த அவன்புகழைப்புகழ்ந்து, மழலை ஏழிசைவீணை இடம் தழுவி - மழலைச்சொற்போல இனிமைவாய்ந்த ஏழிசையமைத்தவீணையை யிடப்பால் தழுவி, சுருநிகூட்டி இன் இசை தேன் - அதனாற்சுருநிகூட்டி. இனிய இசையாகியதேனை, மன்னன் அகம் செவி வழிய பெய்தான் - அவ்வரசனுடைய செவிவினுள் நிரம்பி வழியவாக்கினான்.

நிலவுலகமுற்றும் தன்னடிக்கீழ்ப்படுத்தினவனென்பார் பூழியர் பெருமான்
என்றார். (௩)

முகையுடைந்தவிழ்ந்தமாலே முடித்தலைத் துளக்கித் தூசு
பகலவிர்மணிப்பூணல்கிப்பல் லுணுக்கருவிரல்கி
யகன்மனைவேறுகாட்டியரசர்கோன் வரிசைசெய்ய
விகலறுகளிப்பினோடுமிசைவல்லானில்லிற் புக்கான்.

(இ-ள்.) முகை உடைந்து அவிழ்ந்தமாலே முடித்தலைத் துளக்கி - அரும்பின்மு
றுக்குடைந்தவிழ்ந்த மாலேகுடிய கிரீடத்தைத்தரித்த தலையையசைத்து, தூசுபகல்
அவிர்மணி பூண் லல்கி - ஆடையையும் சூரியனைப்போலவிளங்கும் இரத்திரமழுத்தி
ய ஆபரணங்களையுந்தந்து, பல் உணுக்கருவிரல்கி - பல்வகைப்பட்ட வுணவுக்கமை
ந்த வுபகரணங்களையுந்தந்து, அகன்மனை வேறுகாட்டி - இடம்பரத்தவீடொன்றைத்
தனியேகொடுத்து, அரசர்கோன் வரிசைசெய்ய - வாகுணபாண்டியன் வரிசைகள்
செய்ய, இகல் அறு களிப்பின் ஓடும் - பகையகன்ற செருக்கினோடும், இசைவல்லா
ன் இல்லில் புக்கான் - இசைதூலில்வல்ல ஏமநாதன் தனக்குக்காட்டிய அவ்வில்ல
த்திற்சென்றான்.

அரசன்செய்தவரிசைகளால் தன்னோடிசைபாடவல்லோரின்கில்லையெனக்க
ருதினான் என்பார் இகலறுகளிப்பினோடும் என்றார். (ச)

மீனவன்வரிசைபெற்றசெருக்கினும் விருதினானு
மானமேல்கொண்டுதன்னோடினனிசைபாடவல்ல
தானயாழ்ப்புலவர்வேறின்கில்லெனத்தருக்குஞ்செய்தி
கோனறிந்துழையர்க்குவிப்பத்திரற்கொணர்திரொன்றான்.

(இ-ள்.) மீனவன் வரிசைபெற்ற செருக்கினும் விருதினானும் - பரண்டியன்
செய்த வரிசைகளைப்பெற்ற செருக்கினும் (பல அரசர்கள்கொடுத்த) விருதினானு
ம், மானம் மேல் கொண்டு - மானமீர்கூர்ந்து, தன்னோடு இன் இசை பாடவல்ல-
தன்னோடு இசைபாடுதலில்வல்ல, தானம் யாழ்ப்புலவர் - தானமமைந்த யாழ்வல்
லோர், இங்கு வேறு இல் என தருக்கும் செய்தி - இந்த அரசனவையத்தில் வேறொ
ருவரில்லையென் நிறுமாக்குஞ்செய்தியை, கோன் அறிந்து உழையர்க்குவி-வரகுண
பாண்டியன்தெரிந்து வேவுகாரரையழைத்து, பத்திரன் கொணர்திர் என்றான் - பா
ணபத்திரனைக்கொண்டு வாருங்கொன்று கட்டணியிட்டான்.

தானம் சத்தசுரங்களும் எழுமிடம்.

(௩)

உழையரால்விடுக்கப்பட்டபத்திரனுவரிவென்றோன்
கழல்பணிந்தருகுநிற்பக்கெளரியனோக்கிப்பாணி -
பழகிசைவல்லானோடும்பாடுதிகொல்லோவென்ன
மழலையாழிடந்தோளிட்டபாணர்கோன்வணங்கிச்சொல்வான்.

(இ-ள்.) உழையரால் விடுக்கப்பட்ட பத்திரன் - வேவுகாரரால் செலுத்தப்
பட்ட பாணபத்திரர், உவரிவென்றோன் கழல்பணிந்து அருகு நிற்ப - கடலெவன்ற
வரகுணபாண்டியனுடைய பாதத்தைவணங்கிப் பக்கலில்நிற்க, கெளரியன் நோக்கி-
அப்பாண்டியன் பார்த்து, பாணி பழகு இசைவல்லானோடு பாடுதியோ என்ன - தா

ளங்களிற்பழகிய ஏமநாதனோடு பாடவல்லோயோவென்று வினவ, மழலை யாழ் இடம் தோளிட்ட பாணர்கோன் - மழலைச்சொற்போல வினிமைவாய்ந்த வீணையை இடத்தோளிலிட்ட பாணர்க்கரசராகிய பத்திரர், வணங்கி சொல்வான் - பணிந்து கூறுகின்றார்.

உக்கிரகுமாரப்பெருவழுதியார் கடல்சுவற்செய்த வென்றி அவர் மரபின் வழிவந்தோர்க்கும் உரியதாதலால் உவரிகென்றோன் என்றார். தாளம் கொட்டு, அசை, தூக்கு, அளவு என நான்குவகைப்படும். கொட்டு ஆவது அமுக்குதல், அசையாவது தாக்கியெழுதல், தூக்கு ஆவது தாக்கித்தூக்குதல், அளவு ஆவது தாக்கின ஓசை நேரே மூன்றுமாத்திரை பெறுமளவும் வருதல். (க)

தென்னவர் பெருமயானுன்றிருவுளவலனுங்கூடன்
முன்னவனருளுமூட்டுமுயற்சியான் முயன்றுபாடி
யன்னவன் விருதுவாங்கியவனை விற்றழிப்பனென்றான்
மன்னவனொப்பாடுபோகெனவரைந்துசொன்னான்.

(இ-ள்.) தென்னவர் பெரும - பாண்டியர்களுட்சிறந்த அரசனே, யான் - அடியேன், உன் திருவுளவலனும் - உனது திருவுளக்கருத்தின் வன்மையும், கூடல் முன்னவன் அருளும் - மதுரையிலெழுந்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுளின் திருவருளும், மூட்டும் முயற்சியால் - கூட்டிமுடிக்கும் நன்முயற்சியின்வழியே, முயன்று பாடி - சென்று இசைபாடி, அன்னவன் விருதுவாங்கி - அந்த ஏமநாதனுடைய விருதினைவாங்கி, அவனை வீறு அழிப்பன் என்றான் - அவனைச் செருக்கழிப்பேனென்றுகூறினார், மன்னவன் - வரகுணபாண்டியன், நானே பாடு போக என வரைந்து சொன்னான் - நானேக்குவந்து அவனோடுபாடி இன்றைக்குப் போகக்கடவாயென்று காலவரையறைசெய்துகூறினான்.

அரசன்பாற் பணிசெய்வோராதலால் உன் திருவுளவலனும் எனவும், சிவபிரான் திருவருளாலன்றி யொன்றுங் கைகூடாதாதலால் கூடன் முன்னவனருளும் எனவும், தம்மாலாவதொன்றில்லையென்பாராதலால் மூட்டுமுயற்சியால் முயன்று பாடியெனவும், இவற்றால் அவனைவெல்லுதல் எளிதென்பாராதலால் விருதுவாங்கி அவனை வீற்றழிப்பன் எனவுங்கூறினார். (எ)

இற்கண்ணேயிசைவல்லரன்போயிருந்துழியனையான்பாங்கர்க்
கற்கும்பாண்மக்கண்மல்லலாவணங்கவலைமன்றம்
பொற்குன்றமனையமாடமறுகெங்கும்போகிப்போகிச்
சொற்குன்றாவகையாற்பாடித்திரிந்தனர்வீறுதோன்ற

(இ-ள்.) இல் கண் ஏ இசைவல்லரன்போய் இருந்த உழி - தமதில்லிவிடத்துப் பாணபத்திரர்சென்று இருந்த இடத்தில், அனையான் பாங்கர் கற்கும் பாண்மக்கள் - அந்த ஏமநாதன்பக்கலில் இசைகற்கும்பாணாகள், மல்லல் ஆவணம் கவலைமன்றம் - வளமிக்க கடைவீதியிலும் முத்தெருக்கூடியிடத்திலும் அம்பலத்திலும், பொற்குன்றம் அனைய மாடமறுகு எங்கும் - மேருவையொத்த மாடங்களையுடைய வீதிகளினெவ்விடங்களிலும், போகி போகி - சென்று சென்று, சொல் குன்றாத வகையால்பாடி - இசைநூலிற்றுகரிய சொற்கள் தத்தமக்குரிய மாத்திரைகளிற் குறைபடாதபடிபாடி, வீறுதோன்ற திரிந்தனர் - தமது இசைநூலின்வன்மை யாவர்க்கும் புலப்படத்திரிந்தார்கள்.

இசைத் தூற்றிய சொற்கள் இயற்சொல், திரிசொல், வடசொல், திசைச்சொற்களாம். குன்றாதவகையாற்பாடுதல் அச்சொற்களினுள்ள எழுத்துக்கள் தத்தம் குறிய மாத்திராகவிறகுன்றாதவண்ணம் தோன்றப்பாடுதல். (அ)

இவ்விசைகேட்டு நின்றென்றதீசயித்திசைவல்லான்பால்
வவ்விசைமைந்தர்பாடும்வண்ணமீதென்னைகெட்டே
னவ்விசைவல்லான்பாடுமுறையெற்றேவவனைநானைச்
செவ்விசைபாடிவெல்வதெவனெனத்திவவுக்கோலான்.

(இ-ள்.) திவவு கோலான் - வார்க்கட்டமைந்த வீளையில்வல்ல பாணபத்திரர், இ இசை கேட்டு நன்று என்று அதீசயித்து - இந்த இசையைக் கேட்டுக் கெட்டி கெட்டி யென்று வியந்து, இசைவல்லான் பால் வவ்வு இசை மைந்தர்பாடும் வண்ணம் ஈது என்னை கெட்டேன் - இசைதூலில் வல்ல ஏமநாதனிடத்துக்கற்கு மாணக்கர்கள் பாடும் வகை யிதுவாயின் யான் கெட்டேனே, அ இசைவல்லான் பாடும் முறை எற்றே - அந்த ஏமநாதன் பாடும்வகை யெவ்வாறுள்ளதோ, அவனை நானே - அவனை நானைக்கு, செவ்விசை பாடி வெல்வது எவன் என - செவ்விசை இசையைப் பாடிவெல்வது எவ்வாறென்று.

கெட்டேன் வியப்பிடைச்சொல்.

(க)

மையணியிடற்றினுனைமதுரைநாயகனைவந்தித்
தையனையடி யேற்கின் னுனருட்டுணைசெய்யல்வேண்டு
மெய்யனையென்றுபோற்றிவேண்டுகொண்டன்புதோய்ந்த
பொய்யறுமனத்தானில்லம்புக்கினிதிருந்தானிப்பால்.

(இ-ள்.) மை அணி மிடற்றினுனை - விஷத்தையணிந்த ஸ்ரீகண்டத்தையுடைய பெருமானாகிய, மதுரை நாயகனை - சோமசுந்தர்க்கடவுளை, வந்தித்து - வணக்கஞ்செய்து, ஐயனே - எமதுபெருமானே, அடியேற்கு இன்று உன் அருள் துணை செய்யல் வேண்டும் - அடியேனாகிய எனக்கு இப்பொழுது உன் திருவருள் முன்னிற்க வேண்டும், மெய்யனே என்று போற்றி வேண்டி கொண்டு - உண்மைவடிவாயுள்ளவனே யென்று துதித்துவேண்டி, அன்பு தோய்ந்த - சிவநேயத்திற் கலந்த, பொய் அறு மனத்தான் - மெய்மை வாய்ந்த மனத்தையுடைய பாணபத்திரர், இல்லம் புக்கு இனிது இருந்தான் - தமதில்விற்குச் சென்று கவலையின்றி யிருந்தார், இப்பால் - இப்புறம்.

திருவருளால் யாவுங்ககுகும் எனக்கருதினாராதலால் அருட்டுணை செய்யல் வேண்டும் எனவும், சிவபெருமான் சந்நிதியில் தங்குறைபாட்டை யொப்புவித்தமை யால் அக்குறைபாட்டைக் களையுங்கடமையவனுக்கே யெனக்கருதி யிருந்தனொன் பார் இல்லம்புக்கினி திருந்தான் எனவுங்கூறினார். (க0)

கலிநிலைத்துறை.

வருத்தனாகிவந்திரந்தவனிசைப்பகைமாற்ற
விருத்தனும்விருகரொளவண்ணிழிவிமானத்
தொருத்தனாரவிவாகியவுண்மையானந்தத்
திருத்தனார்தமதிச்சையாற்றிருவுருக்கொள்வார்.

(இ-ள்.) வருத்தன் ஆகி வந்து இரந்தவன் இசைப் பகை மாற்ற - வருத்த முடையவராகிவந்து தமது குறைகூறி யிரந்த பாணபத்திரர்க்குப் பகைவனாகிய ஏம

நாதனைக் குடியோட்ட, விருத்தன் ஆம் விறகு ஆள் என - விருத்தவடிவாகிய விறகாளைப்போல, விண் இழி விமானத்து ஒருத்தனார் - விண்ணுலகினின்றி யிழிந்த இந்நிரவிமானத்திலெழுந்தருளிய ஒப்பில்லாதவரும், உண்மை அறிவு ஆந்தம் ஆகிய திருத்தனார் - சத்தச் சித்து ஆந்தவடிவுடையவருமாகிய சோமசுந்தரக்கடவுள், தமது இச்சையால் திரு உரு கொள்வார் - தமது சுந்தர இச்சையினால் திருவுருவங் கொள்வாராயினார்.

அன்புதோய்ந்த பொய்யறுமனத்தான் என்றமையின் அவர்கொண்ட அன்பே சிவமாதலால் விருத்தனும்விறகாளெனத் திருவுருக்கொள்வார் எனவும், செய்யுளாதலால் அறிவாகியவுண்மையானந்தத்திருத்தனார் எனவுண்குறினார். அன்பே சிவம் என்றது “ அன்புகிவயிரண்டென்பரறிவிலார்-அன்பேசிவமாவதாருமறிகிலர் - அன்பேசிவமாவதாருமறிந்தபின் - அன்பேசிவமாயமர்ந்திருப்பாரே” எனவருந் திருமந்திரத்தால் உணர்க.

(க்க)

அழுக்குமூழ்கியசுதிரசைத்தவிர்சடையமுத
மொழுக்குவெண்மகிவாங்கியேசெருகியதொப்ப
மழுக்குகூனல்வெள்வாய்க்குயம்வலம்படச்செருகி
யிழுக்குதேய்செருப்பருமறைகடந்ததாளேற்றி.

(இ-ள்.) அழுக்கு மூழ்கிய சுதிர அசைத்து - அழுக்கு மயமாகிய கந்தையை யுடுத்தி, அவிர் சடை - விளங்கும் சடையில் அணிந்த, அமுதம் ஒழுக்கு வெள் மகிவாங்கியே - அமுதைச்சிந்தும் வெள்ளியபிறையைவாங்கி, செருகியது ஒப்ப - பின்புறத்திற் செருகியதைநிகர்க்க, மழுங்கு கூனல் வெள் வாய் குயம் வலம்பட செருகி - மழுங்கிய வளைந்த வெள்ளியவாயையுடைய கொடுவாளே வலப்பாற்செருகி, இழுக்கு தேய் செருப்பு - இழுத்துத் தேய்ந்த செருப்பினை, அரு மறை கடந்ததான் ஏற்றி - அரிய வேதமுடிபைக்கடந்த திருவடியில் தொடுத்து.

வெட்டிமழுங்கிய வாய்வெள்ளியதாதலால் மழுக்குகூனல்வெள்வாய்க்குயம் எனவும், இழுத்துச் செல்லுதலால் தேய்செருப்பு எனவுண்குறினார். மழுக்குவலிக்கும்வழிவலித்தல்.

(கஉ)

பழையதோர்பொல்லம்பொத்தியபத்தர்யாழ்க்கோரோ
ஞழையதாகவிட்டெருத்தலைத்தூசலாடியவொண்
குழையகாதினிற்களவிணர்க்குறியகாய்தூக்கித்
தழையும்வார்சிகைசரிந்திடச்சுமையடைதாங்கி.

(இ-ள்.) பழையது ஓர் பொல்லம் பொத்திய பத்தர் யாழ்க்கோல் - பழையதாகிய ஒப்பில்லாத பொல்லம் பொருத்திய பத்தையுடைய வீணையானது, தோள் உழையது ஆகவிட்டு - தோளினிடத்ததாகத் தொங்கவிட்டு, எடுத்து அலைத்து ஊசல் ஆடிய ஒண் குழைய காதினில் - பிடரையலைத்து ஊசல்பொலசைந்தாடிய ஒள்ளிய குண்டலத்தையணிந்த காதினில், களவிணர் குறிய காய் தூக்கி-களாவின் பூங்கொத்தோடு அதன் சிறிய காய்க்கொத்தையுந் தொங்கவிட்டு, தழையும் வார் சிகை சரிந்திட - தழைந்த நீண்டசிகைசரிய, சுமை யடை தாங்கி - சும்மாரிதாங்கி.

பத்தர் வீணைண்டத்தின் கோட்டின்புறத்திலுள்ள சுரைக்குடுக்கை. அது வீணையினுறுப்புக்களுள் ஒன்று, அதுபழையதாதலால் பொல்லம்பொத்தியஎன்றார்.

ணையின் உதப்பாவன “கோடேபத்தா ஆணிரம்பே - மாடக மெனவரும் வகையி
னதாகும்” எனவரும் ஏதுவாணுணர்க. (௧௩)

தறிந்தவிந்தனந்தினந்தொறுந்தாங்கிநீன்பங்கி
பறிந்துதேய்ந்தமுந்தியதலையுடையராய்ப்பரிந்து
மறிந்தகங்கையும்பங்குறைமங்கையுங்காணு
தெறிந்தவிந்தனச்சுமைதிருமுடியின்மேலேற்றி.

(இ-ள்.) தறிந்த இந்தனம் தினம் தொறும் தூங்கி - முறிபட்டவிறகைத்தி
னந்தொறுஞ் சுமத்தலால், நீள் பங்கி பறிந்து தேய்ந்து அமுந்திய தலை உடையர்
ஆய் - நீண்ட உரோமங்கழிந்து தேய்ந்து அமுந்திய தலையையுடையவராய், பரிந்து-
அன்புகூர்ந்து, மறிந்த கங்கையும் - (அலைகளால்) மடங்கிவருங் கங்கையும், பங்கு
உறை மங்கையும் காணுது - இடப்பரலில் வசிக்கும் உமாதேவியாருங்காணாமல், எறி
ந்த இந்தனச் சுமை - வெட்டிய விறகுசுமையை, திரு முடியின் மேல் ஏற்றி - தம
துதிருமுடியின்மேல்வைத்து.

அவர்கள்காணி லித்திருவுருக்கோடற் கிசையாதாதலால் காணுது எனவும்,
“அடியார்க்கெளியன்சிற்றம்பலவன்கொற்றம் - குடியார்க்கெழுதுகைத்தீடு” எ
னத் தாம் திருவாய்மலர்ந்தருளியது யாருமுணர்ந்துய்யத் திருவுளங்கொண்டன
ராதலால் எறிந்தவிந்தனச்சுமை திருமுடியின்மேலேற்றி எனவுங்கூறினார். (௧௪)

என்புதோன்றியுனின்றியேயினைத்தயாக்கையரா
யன்புதோன்றியேகண்டவரகங்கனிந்திரங்க
வன்புதோன்றியமனமொழிகடந்ததாண்மலர்பார்
முன்புதோன்றியதவத்தினுன்முடிமிசைசூட.

(இ-ள்.) என்பு தோன்றி - எலும்புகள் காணப்பட்டு, ஊன் இன்றியே இளை
த்த யாக்கையர் ஆய் - சிறிதுந் தசையின்றி இளைத்தசீர்த்தையுடையவராய், கண்
டவர் அன்பு தோன்றி அகம் கனிந்து இரங்க - பார்த்தவர்கள் அன்புகொண்டு மன
நெக்குவிட்டிரங்க, வன்பு தோன்றிய மனம் மொழிகடந்த தாள் மலர் - தம்பர
லுருகுதலில்லாத மனத்தையும் வாக்கையுங் கடந்துகின்ற பாததாமரைகளை, பார் மு
ன்பு தோன்றிய தவத்தினால் முடி மிசை சூட - நிலமகள் முன்புசெய்த தவத்தால்
தனது முடிமேற்கூடவும்.

சுட்டறிவிப்பட்ட மனமொழியென்பார் வன்புதோன்றிய மனமொழியென்
னார். (௧௫)

திருமுகத்துவோர்வரும்பவாய்குவித்தொலிசெய்ய
வருவர்கற்சுமைதாங்கிமேற்சார்த்துவர்மடுநீர்
பருகுவாரொடுப்பார்தலைவெம்மைவேற்பறிய
விருகையாலடிக்கடியெடுத்தேந்தியூர்ப்பருவார்.

(இ-ள்.) திரு முகத்து வோர்வு அரும்ப வாய் குவித்து ஒலி செய்ய வருவர்-
தமதுதிருமுகத்தில் வோர்வைதோன்றத் திருவாய்குவித்தொலிசெய்ய வாராநிற்பர்,
கல் சுமை தாங்கி மேல் சார்த்துவர்-கல்லாலாகிய சுமைதாங்கிமேற் சார்த்தாநிற்பர்,
மடு நீர் பருகு வார் - மடுவிலுள்ள நீரைப் பருகாநிற்பர், எடுப்பார் - எடுத்துத் தம

து திருமுடிமேல் வைப்பார், தலை வெம்மை வேர் பறிய - தலையில் உஷ்ணத்தாலா
கிய வேர்வைகழிய, இரு கையால் அடிக்கடி எடுத்தவந்தி - தமது இரண்டு திருக்
கரங்களாலும் சுமையை அடிக்கடி மேலேயெடுத்தேந்தி, ஊர் புகுவார் - ஊரிற்செ
ல்லாநிற்பர்.

விறகாள் திருவுருக்கொண்டு வந்தனராதலால் தொழிற்றன்மையணிபடக்கூ
றினார். (கௌ)

நடந்துகொள் றுநர்க்கு விலைபகர்ந்து நான்மாட
மிடைந்தவீதியுங்கவலையுமுடுக்கருமிடைந்து
தொடர்ந்தவேதமும் பிரமன்மால் சூழ்ச்சியும்பகலுங்
கடந்துபோகியவ்விசைவலான்கடைத்தலைசெல்வார்.

(இ-ள்.) நடந்து கொள்ளுநர்க்கு அறு விலை பகர்ந்தும் - வாங்குவோர்க்கு
அளவுக்குமேற்பட்ட விலைகூறியும், நால் மாடம் மிகைந்த வீதியும் கவலையும் முடுக்க
ரும் - பலவகைப்பட்ட மாடங்கூர்நெருங்கிய வீதியையு முத்தெருக்கூடுபிடத்தையும்
முடுக்குச் சங்கிலையும், மிகைந்து தொடர்ந்த வேதமும் பிரமன் மால் சூழ்ச்சியும்-
நெருங்கிப் பின்பற்றிய வேதத்தையும் பிரமன் திருமாவிலர்களுடைய ஆலோசனை
யையுந், பகலும் - பகற்பொழுதையும், கடந்து போகி - கடந்து சென்று, அ இசை
வல்லான் கடைத்தலை சேர்வார் - அந்த இசைதூலில்வல்ல எமராதன் கடைவாயிலி
ல் அடைவாராயினார்.

விறகுவிற்றவந்தவராதலால் அறுவிலைபகர்ந்தும் எனவும், எமராதன்விற
குசுமையோடு காணச் சென்றவராதலால் அவ்விசைவலான் கடைத்தலைசேர்வார்
எனவும், விந்துசத்தியின் காரியப்பாடாகிய சொற்பிரபஞ்சமாதலால் வேதத்தையும்
எனவும், மலச்சிமிழ்ப்புடையராதலால் பிரமன் மால்சூழ்ச்சியும் எனவும், இரவிற்
சென்று பரடவேண்டும் என்னும் திருவுளத்தினராதலால் பகலும்கடந்து எனவுங்
கூறினார். (கௌ)

வரவுநேர்த்தழைப்பவனொனவாம்பல்வாய்மலர
பிரவுகான்று வெண்மதிநகைத்தெழுவுயிர்த்துணைவர்
பிரிவுநோக்கினுரெனக்கணீர்பில்குதாமரையி
னினாகள் கூம்பிடக்கதிரவன்குடகடனீர்த.

(இ-ள்.) வரவு நேர்த்து அழைப்பவர் என - சந்திரன் வருகையைநோக்கிய
ழைப்பவர்போல, ஆம்பல் வாய் மலர - ஆம்பல்கள் வாய்மலர, இரவு கான்று வெ
ள் மதி நகைத்து எழ - இராப்பொழுதை வெளிப்படுத்தி வெள்ளியசந்திரன் புன்ன
கையரும்பி யுதையஞ்செய்யவும், உயிர்த் துணைவர் பிரிவு நோக்கினார் என - தமது
உயிர்போன்ற கணவர்களுடைய பிரிகைநோக்கி வருந்திய பெண்களைப்போல, கண்
ணீர் பில்கு தாமரையின் நினாகள் கூம்பிட - கண்ணீரைச் சிந்தித் தாமரைகள் குவி
ய, கதிரவன் குட கடல் நீர்த - சூரியன் மேலைக்கடலில் நீந்திச்செல்லவும்.

கண்ணீர் கள் நீர் எனப் பிரித்துக் கள்ளாகிய நீரை யெனப் பொருள்கொள்
க. ஒருபாலின்பமும் ஒருபாற்றுன்பமும் முண்டாத லுலகியல் என்பார் ஆம்பல்வாய்
மலர நகைத்தெழ எனவும், தாமரையினினாகள் கூம்பிடக் கதிரவன்குடகடல்நீர்த
எனவுங்கூறினார். (கௌ)

பறவைவாயடைத்தருகனைப்பார்ப்பொடும்பெடையைச்
சிறகராலனைத்திரும்பொழிற்குடம்பையுட்செறிய
நறவவாய்ப்பெடையுண்டதேனக்கிவண்டோடைப்
பொறைகொடாமரைப்பள்ளியுட்புகுந்துகண்படுக்க.

(இ-ள்.) பறவை வாய் அடைத்த - ஆண்பறவைகள் கூவாது, அருகு அணை பார்ப்பு ஓடும் பெடையை சிறகரால் அணைத்து - பக்கலில்வந்த குஞ்சுகளோடும் பெண்பறவைகளைச் சிறகுகளால் தழுவி, இரும் பொழில் குடம்பையுள் செறிய-பெரிய சோலைகளிலுள்ள கூடிகளிலடையவும், பெடை வாய் உண்ட நறவம் தேனை வண்டி நக்கி - பெண்வண்டிகள் வாயாதுண்ட தேனினையாண்வண்டிகள்நக்கி, ஓடை பொறை கொள் தாமரை பள்ளியுள் புகுந்து கண் படுக்க - ஓடைகளிலுள்ள இதழ்ப்பாரத்தையுடைய தாமரைகளாகிய படுக்கையிற்சென்று தயிலவும். (கக)

புல்லெனினிலைக்குரங்கினம்பொதும்பர்புக்குறங்க
முல்லையாய்மகாராய்த்தரக்கன்றுள்ளிமுந்திக்
கொல்லையானினாமனைதொறுங்குறுகிடச்சிறுபுன்
கல்விமாணவச்சிறுர்பயில்கணக்கொடியெடங்க.

(இ-ள்.) குரங்கு இனம்-குரங்கின் கூட்டங்கள், புல்லென்-விரைந்து, பொதும்பர் நீர் நிலை புக்கு உறங்க - சோலையிலுள்ள உயர்ந்த மரங்களில் சென்று தயில் கூரவும், முல்லை ஆய் மகார் உய்த்தர - முல்லைநிலத்திலுள்ள ஆய்ச்சிறுவர்கள் செலுத்த, கன்று உள்ளி - தமது கன்றுகளைக்கருதி, கொல்லை ஆனியா முந்தி மனை தொறும் குறுகிட - அம்முல்லைநிலத்திலுள்ள பசுக்கள் முற்பட்டித் தமது வீடுகள் தொறுஞ் செல்லவும், சிறுபுன் கல்வி மாணவச் சிறுர்பயில் கணக்கு ஒலி அடங்க-இனங்கல்விபயிலும் மாணுக்கச் சிறுவர்கள் இடைவிடாது கூறும் நெடுக்கணக்கொலியடங்கவும்.

“ ஒலைக்கணக்கர் ” என்றார் பிறரும், நீணிலை வினைத்தொகை நிலைக்களத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகைநிலைத்தொடர். (உ௦)

புனைந்தவாழ்கடற்கரும்படாமுடம்பெலாம்போர்த்து
வனைந்தபூண்முலைநிலமகடியில்வதுமானக்
கனைந்தகாரிருண்மெல்லெனக்கவிதரப்பிரிவால்
இனைந்தகாதலர்நெஞ்சில்வாளெரிகனைநாட்ட.

(இ-ள்.) புனைந்த - (தன்னை) குழந்த, ஆழ் கடல் கடும் படாம் உடம்பு எல்லாம் போர்த்த - ஆழ்ந்த கடலாகிய கரியபோர்வையை உடல் முற்றும் போர்த்து, பூண் வனைந்த முலை நிலமகள் தயில்வது மான - ஆபரணத்தையணிந்த தனங்கையுடைய பூதேவி கண்டியில்கூர்தலையொப்ப, கனைந்த கார் இருள் மெல்லென கவிதர-மிக்க கரிய இருளானது மெல்லெனவந்து உலகினைப்போர்க்கவும், பிரிவால் இனைந்த காதலர் நெஞ்சில் - கணவர் பிரிவால் வருந்திய மகளிருடைய மனத்தில், வாள் எரி கனை நாட்ட - விளங்கும் நெருப்பினையொத்த அம்புகளை மன்மதன் நாட்டவும்.

தலைவர்க்கு ஓதற்பிரிவு முதலிய பிரிவுகளுள் ஆதலால் பிரிவால் என்றார். (1)

திங்கள்வாணுதன்முயற்கறைத்திலகமுஞ்செவந்த
மங்குலாடையுமயங்கிருளோதியும்வான்மீன்

பொங்குமாரமும்பொலிந்துதன்கொண்களைப்பொருப்பன்
மங்கைதேடிவந்தாளெனவந்ததுமலை.

(இ-ள்.) திங்கள் வான் முதல் - சந்திரனாகிய வொள்ளிய நெற்றியில், முயல்
கறை திலகமும் - களங்கமாகிய திலகமும், செவந்த மங்குல் ஆடையும் - செவ்வா
னமாகிய உடையும், மயங்கு இருள் ஒதியும் - மிகவும் கரிய அந்தகாரமாகிய கூந்த
லும், வான்மீன் பொங்கும் ஆரமும் - நட்சத்திரங்களாகிய விளங்காநின்ற முத்து
மாலையுமாகிய இவைகளால், பொலிந்து - விளங்கி, தன் கொண்களை பொருப்பன்
மங்கை தேடி வந்தாள் என - தமது தணவனை உமாதேவியார் தேடிவந்ததை யொப்
ப, மலை வந்தது - மலைக்காலம் வந்தது.

என்றும் பிரித்தறிபாத தமதுபெருமானார் பிரிவராயில் உமாதேவியார் பிரிவா
ற்றலரிதாதலால் பொருப்பன் மங்கை தேடிவந்தாளென என்றார். முயற்கறை இரு
பெயரொட்டிப் பண்புத்தொகை நிலைத்தொடர். (உஉ)

எடுத்தவிந்தனமொருபுறத்திற்க்கியிட்டேன்றி
யடுத்தவன்புறத்திண்ணைமீதமர்ந்தினோப்பாறித்
தொடுத்தவிண்ணிசைசிறிதெழீஇப்பாடினார்கருதி
மடுத்தியாரவன்பாடுவானென்றிசைவல்லான்.

(இ-ள்.) எடுத்த இந்தனம் ஒருபுறத்து இறக்கி இட்டி ஊன்றி - எடுத்த விற
கின்சுமையை யொருபுறத்திலிறக்கி நிலத்திலுன்றி, அடுத்தவன் புறம் திண்ணைமீது
உமர்ந்து இளைப்பாறி - வந்த எமநாதனுடைய வீட்டின்புறத்திலுள்ள திண்ணைமேலி
ருந்து சற்றிளைப்பாறி, தொடுத்த இன் இசை சிறிது எழீஇ பாடினார் - இடைவிடா
து பாடும் இனிய இசையைச் சிறிதெழுப்பிப் பாடினார், சுருதி மடுத்த - அச்சுருதி
யைக்கேட்டு, பாடுவான் அவன் யார் என்று இசை வல்லான் - பாடுகின்ற அவன்
யாரென்று இசைநூலில் வல்ல எமநாதன்.

பாணபத்திரர் சுருத்து முற்றவந்தவராதலால் அடுத்தவன் புறத்திண்ணை
மீதமர்ந்து எனவும், ஒருக்காலு மிளைப்பறியா இறைவர் தமது அடிவர்பொருட்டு
இளைப்புற்றவர்போ லிருத்தலால் இளைப்பாறியெனவும், அடியவர்கொண்ட நேய
மேதாம் ஆதலின் அவர்பொருட்டுப் பாடுபடுவோர் ஆதலால் இன்னிசை சிறிதெழீ
இப் பாடினார் எனவும் கூறினார். நேயமே சிவம் என்பது “தேறவின்றெளிவேசிவ
பெருமானே திருப்பெருந்துறையுறைசிவனே - ஈறிலாப்பதங்கனியாவையுங்கடந்தஇ
ன்பமேயென்னுடையன்பே” எனவரும் உண்மைத்திருவாக்கால் உணர்க. (உங)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வண்டன்றகொன்றையான்முன்வந்துநீயாராயென்றான்
பண்டருவிபஞ்சிபாணன்பத்திரனடிமையென்றான்
முண்டகமலரோன்மாயோன்புரந்தரன்முதன்மற்றேனை
யண்டருந்தன்குற்றேவலடிமையாக்கொண்டவம்மான்.

(இ-ள்.) வண்டு அறை கொன்றையான் முன் வந்து நீ யாரா என்றான் - வ
ண்டுகளொலிக்குங் கொன்றைமாலையையணிந்த சிவபெருமானார்முன்வந்து நீயாரொ
ன்றுவினவினான், பண்ட ரு விபஞ்சி - இசையமைந்த யாழ்வல்லோய், பாணபத்திர
ன் அடிமை என்றான் - பாணபத்திரனடிமையென்று கூறினார், முண்டக மலரோன்

மாயோன் புரந்தான் முதல் என அண்டமும் - பிரமணர் திருமாலும் இத்திரனுமுதலிய மந்தைத்தேவர்களையும், தன் சூற்றேவல் அடிமையாக் கொண்ட அம்மான் - தமதுசூற்றேவல்செய்யும் அடிமைகளாகக்கொண்ட அப்பெருமானார்.

தம்மைச் சரணடைந்தவுரைப் பெருமைப்படுத்தவோ ரென்பார் பாணபத்திரனடிமையென்றான் எனவும், பசுபதியென்னும் பெயர்க்காரணத்தால் அவர் எல்லாவயிர்த்தடும்இறைவர் என்பார் முண்டகமலரோன்மாயோன் புரந்தான் முதன்மற்றேனே - அண்டருந்தன்சூற்றேவலடிமையாக்கொண்ட அம்மான் எனவுங்கூறினார். “ எப்புன்மையனாமிகவேயுயர்த்தி விண்ணோரைப்பணித்தியண்ணாவமுதே ” என்னும் உண்மைத்திருவாக்கால் உணர்க. (உச)

கனியிசைக்கிழவன் நன் கீழ்க்கற்பவரனே கர்த்தம்மு
ணனியிசைக்கிழமைவேட்டுநா னுமல்வினைஞானேன்
றனியிசைக்கிழவனோக்கித்தசையெலாமொடுங்கமூத்தா
யினியிசைக்கிழமைக்காகாயென்றெனைத்தன் ளிவிட்டான்.

(இ-ள்.) கனி இசை கிழவன் கீழ் சுற்பவர் அநேகர் உள் - சுவை கனிந்த இசையிலவல்ல பாணபத்திரர் கீழ் இசைகற்போரேகருள், நனி இ-சை கிழமை நானும் வேட்டு அ வினைஞன் ஆனேன் - சிறந்த இசைநூல்கற்கும் உரிமையை நானும் விரும்பிக் கற்குத்தொழிலுடையவனாயினேன், தனி இசை கிழவன் நோக்கி-ஒப்பில்லாத இசைநூலிலவல்ல அப்பாணபத்திரர்பார்த்து, தசை எல்லாம் ஒடுங்க மூத்தாய் - (உடம்பில்) சிறிதுந் தசையில்லாதொழிய விருத்தனாய், இனி - ஆதலால் இனி, இசைக் கிழமைக்கு ஆகாய் என்று - இசைநூல்கற்கும் உரிமைக்கு உதவாயென்று, என்னை தள்ளி விட்டான் - என்னைக் கற்போரினின் தள்ளிவிட்டான்.

பாணபத்திரர் கீழிசைசுற்றவன் நானொருவனல்லன் என்பார் கனியிசைக்கிழவன் நன் கீழ்க்கற்பவரனே கர்த்தம்மு, மாணக்கர் பலராதலால் என்னையருவருத்துத் தள்ளினென்பார் தசையெலாமொடுங்கமூத்தா யினியிசைக்கிழமைக்காகாயென்றெனைத்தன் ளிவிட்டான் எனவுங்கூறினார். (உரு)

வெவ்விருகெறிந்தசட்டிவிலைபகர்த்தேனுமைய
விலவயிரேம்புகேனென்றித்தொழில்பூண்டேனென்ன
வைவளந்தெரிந்தவேமநாதனும்விறகுமள்ளா
அவ்விசையொருகாஸின்னும்பாடுனவையன்பாடும்.

(இ-ள்.) ஐய - ஐயனே, வெவ்விருகு எறிந்து கட்டி, விலை பகர்த்தேனும் - உலர்ந்த விறகினே வெட்டி விறகுயினும், இவயிறு ஒம்புகேன் என்று-இந்தவயிற்றையோம்பக்கடவேனென்று, இத் தொழில் பூண்டேன் என்ன - இவ்விருகுவிற்குத்தொழில்பூண்டேன் என்றுகூற, வைவளம் தெரிந்த ஏமநாதனும் - அந்த இசைநூலில் வல்ல ஏமநாதனும், விறகு மள்ளா - விறகுசுமக்குந் தின்னியா, அ இசை ஒருகால் இன்னும் பாடு என - அந்தத் தேவகாந்தாரத்தை ஒருதரம் இன்னும் பாடாயென்று கூற, ஐயன் பாடும் - பெருமானார் பாடுகின்றார்.

ஆசிரியன் சொல்வழி மாணக்கனொழுகல் கடனாதலால் அவ்விசைத்தொழிலாற் சீவியாது இத்தொழிலாற் சீவிக்கின்றேன் என்பார் வெவ்விருகெறிந்துகட்டி, விலைபகர்த்தேனுமைய - இவ்வயிரேம்புகேனென்றித்தொழில்பூண்டேன் எனவும், நூலனவையாலன்றி யில்வாறு பாடுவோரையிதுகாறும் கண்டிங் கேட்டும் அறியாதுதலால் அவ்விசையொருகாஸின்னும்பாடு என எனவும், தாம்பாடிய தேவகாந்தருவம் முற்றும்பாடினரல்லராதலால் ஐயன்பாடும் எனவுங்கூறினார். (உசு)

குண்டுநீர்வறத்திட்டன்னநெடுங்கொடிக்குறுங்காய்ப்பத்தர்
தண்டுநீணிற்றத்தல்யாழிடந்தழித்தெறித்துத்தாக்கி
கண்டுமாடகந்திரித்துக்கெளவியதிவவிற்பாவ
விண்டுதேனெழுநிறென்னவீக்கிமென்சுருதிகூட்டி.

(இ-ள்.) குண்டு நீர் வறத்திட்டால் அன்ன - மடுவிலுள்ள நீர்வறத்தாற்போல, நெடுங் கொடி குறுங்காய் பத்தர் தண்டு நீர் நிறத்த நல் யாழ் - நீண்ட கொடியிலுள்ள சிறியகாயாகிய குடுக்கையைப் பின்புறத்திலுள்ள தண்டையுடைய மிக்கநிற மமைந்த நல்லவினையை, இடம் தழுவி தெறித்து தாக்கி கண்டு - இடப்பால்தழுவி நரம்பினைத்தெறித்துத் தாக்கிப் பார்த்து, மாடகம் திரித்து - முறுக்காணியைத்திரித்து, கெளவிய திவவில் பாவ-அதில் விடாதுபற்றிய கட்டிற்பரவ, தேன் விண்டு ஒழுந்து என்ன வீக்கி - தேன்மலினினிடும் ஒழுகியதுபோல நரம்பினைவீக்கி, மென்சுருதிகூட்டி - மெலிவுபடச் சுருதியையெழுப்பி.

திவவு நரம்பின்கட்டமைதி பெறக் கட்டும் வார்த்து. குற்றத்தீர்த்த யாழ் என்பார் நல்யாழ் எனவும், நிறம் ஐந்துக் அமைந்த யாழ் என்பார் நிறத்த யாழ் எனவும், நரம்பின் வீக்கு மலினின்றொழுகிய தேனெழுக்குப்போ விரக்கவேண்டும் என்பார் விண்டுதேனெழுநிறென்னவீக்கி பெனவுக் கூறினர். “குற்றம் ஆவன செம்பகை, ஆர்ப்பு, அதிர்வு, கூடம் என நான்குவகைப்படும் அவற்றை “இன்னிசைவழியதன்றியிசைத்தல்செம்பகையதாகும் - சொன்னமாத்திரையினோங்கவிசைத்திடுஞ்சுருதியார்ப்பே - மன்னியிசைவராதுமழுங்குதல்கூடமாகும் - நன்னுதல்சிறைவுந்தலதிரவெனநாட்டினோ” எனப் பஞ்சபாறியத்தில் வருஞ் செய்யுளாலும். இந்நான்கு குற்றமுமாக் குற்றத்தால்வரும் என “நீரிலேநின்றவழுகுதலவேதனிமையங்கும்-பாரிலேநின்றவழி. வீழ்தல்கோய்மரப்பாற்படல்கோள் - நேரிலேசெம்பகையார்ப்போடுகூடமதிர்வுநிறல் - சேரினோர்ப்பண்கணிமையக்கப்படுஞ்சிறையே” எனச்சீவக சிந்தாமணி காந்தருவதத்தையார் இலம்பகத்திற்காட்டிய மேற்கோளாலும், ஐந்திறம் ஆவன “மாத்திரைகளொன்பாணுந் தானங்கொட்டானும் - ஏத்துங்கிரியை யென்றினாந்தம்-கோத்துப்-பதின்மூன்றெழுத்தாற் றொழிவீர்தம்பண்ணின்-மதியோர்களைத்திறமாம்” என இசைமரபுடையார் கூறிய செய்யுளாலும், விண்டுதேனெழுநிறென்னவீக்கி என்றது “பசும்பொன்யாழ் - நரம்புதேனாத்தேன்” என றை இலம்பகத்தில் வருஞ்செய்யுளாலும் உணர்க. (உள்)

விசையொடுதானந்தோறும்விரனடந்துசலாட
விசைமுதலேழிற்பல்வேறின்னிசையெழுஞ்சாதாரி
யசையொடுவிதிப்போக்குமுடுகியலராகம்யார்க்கும்
நசைதருநரம்புகண்டமொற்றுமைநயங்கொண்டார்ப்ப.

(இ-ள்.) தானம் தோறும் - சுரங்களெழுந் தானங்கள்தோறும், விசையொடு விரல் நடந்து ஊசல் ஆட - விசையொடு விரல்சென்று போக்குவரவு செய்ய, இசை முதல் ஏழில்-சூரஸ்முதலிய ஏழிசைகட்குமுதலாயுள்ள சத்தசுரங்களில், பல்வேறு இன் இசை எழும் சாதாரி - பலவேறுவகைப்பட்ட இனியஇசைகளில் ஒன்றாயெழும் ஓர்வகைப்பண்ணும், அசை வீதிப் போக்கு முடுகியலராகம்-அசையும் வீதிப்போக்கும். வண்ணமும் திறமும் ஆகிய இவைகளால், யார்க்கும் நசை தரும் நரம்புகண்டம் - எவர்க்கும் விருப்பத்தரும் நரம்பினோசையும் சாரீரவோசையும், ஒற்றுமை நயம் கொண்டு ஆர்ப்ப - தம்முள் வேறின்றி யொலிக்க,

அசைதாளம், அது கொட்டு, அசை, துக்கு, அளவு என்னும் நான்கனுள்ளே
ன்று. அது ஒருமாத்திரையளவுபட்டதாக்கியெழுதல் “கொட்டுமசையுந்ருக்குமள
வும்-ஒட்டப்புணர்ப்பதபூணியாகும்” என்பதனால் அறிக. வீதிப்போக்காவது ந, த
முதலிய நாலெழுத்துகள் ரோராய்ச்செல்லுதல். முநிகியலாவது வண்ணம் அது பெ
ருவண்ணம், இடைவண்ணம், வணப்புவண்ணம் என மூன்று வகைப்படும். அராகம்
ஆவது யாழ்த்திறம். இவை வீணையோசை சரீரவோசைகளுக்கு உரியனவாதலால்
இவைகளால் என்றும். அசைவு என்னும் பாடத்தை அசையெனக்கொள்க. (உஅ)

வயிறு குழியவாங்கலமு முகங்காட்டல்வாங்குஞ்
செயிரறுபுருவமேறல்சிரநடுக்குறல்கண்ணாடல்
பயிரறுமிடறுவிக்கல்பையெனவாயங்கர்த்த
லெயிறதூகாட்டலின்னவுடற்றொழிற்குற்றமென்ப.

(இ-ள்.) வயிறு குழிய வாங்கல் - (பாடும்பொழுது) வயிறு குழிபட மேல்வா
ங்குதலும், அழு முகக் காட்டல் - அழுமுகங்காட்டுதலும், வாங்கும் செயிர் அறு பு
ருவம் ஏறல் - வளைந்த குற்றமில்லாத புருவம் நெற்றிமேற்செல்லுதலும், சிரம் நடுக்
குறல்-தலையசைத்தலும், கண் ஆடல் - கண்ணாடுதலும், பயிர் அறும் மிடறு வீக்கல்-
குற்றமில்லாதகண்டம் வீக்குதலும், பை யென வாய் அங்காத்தல் - ஈயையப்போல
வாயைத்திறத்தலும், எயிறு காட்டல் இன்ன - பற்களைக் காட்டுதலுமுதலிய இவை
போல்வனவற்றை, உடல் தொழில் குற்றம் என்ப - சரீரத்தொழிலால் வருங் குற்ற
மென்று இசைநூலார் கூறுவர்.

சிலபெருமானாற்பாடியது தேவகார்தாரமாதலால் அக்கந்தருவம் பாடும்பொ
ழுது இக்குற்றங்களையியப் பாடுவது முறை ஆதலால் உடற்றொழிற் குற்றம் என்
றார் “கண்ணிகமயாகண்டந்துடியாகொழிறசையா - பண்ணளவும்வாய்தோன்றபு
ற்றெரியா - எண்ணிலிவை - கள்ளாரநறுந்தெரியற்கைவனேகந்தருவர் - உள்ளாள
ப்பாடலுரை, உள்ளாளம்விந்தவுடனாதமொலியுருட்டுத் - தள்ளாததூக்கெடுத்தருன்
படுத்தல் - மெள்ளக் - கருதிலிதல்கம்பித்தல்குடிலம் - ஒருபதின்மேலொன்றென்
றுகா” என இசைமரபுடையார் கூறிய செய்யுள்களால் உணர்க, “விரணைக்கம
த்தவணிகுரல்வீங்காது - நான்குமறைதள்ளும்வாய்பிளவாது - காட்டியுள்ளுணர்த்து
கோக்கமாடாது - பிதிரகன்னமணிசூழ்முடிநடுக்காது - வயிறு குழிவாங்கியமுமுகங்
காட்டாது” எனக் கல்லாடத்திலும் வருதல்காண்க. அது பகுதிப்பொருள்விசுதி.()

வெள்ளைகாருளிகிழோசைவெடிசுராசுசியின்ன

வெள்ளியவெழாஸிள்குற்றமெறிந்துகின்றிரட்டலெல்லை

தள்ளியகழிபோக்கோசையிழைத்தனெட்டுயிர்ப்புத்தள்ளித்

துள்ளலென்றின்னபாடற்றொழிற்குற்றம்பிறவுந்தீர்த்தே.

(இ-ள்.) வெள்ளை காருளிகிழோசை வெடிசூரல் நாசி இன்ன - நிறமில்லா
த வெள்ளோசையும் காருளிப்பாட்டிம் கீழிசையும் வெடித்தசூரலும் நாசிப்பாட்டு
முதலிய இவைபோல்வன, எள்ளிய எழாஸிள்குற்றம்-இசைநூலார்விளக்கிய சரீர
வோசையின்குற்றமாம், எறிந்து நின்று இரட்டல் - எறிந்து நின்று ரட்டலும், எல்
லை தள்ளிய கழிபோக்கு - அளவுகடந்தகழிபோக்கும், ஓசை யிழைத்தல் - ஓசையி
ழைத்தலும், நெட்டுயிர்ப்பு - பெருமூச்செறிதலும், தள்ளி துள்ளல் என்ற இன்ன-
ஒருபுற மோட்டலு மென்று சொல்லப்பட்ட இவை முதலான, பாடல் தொழில்

குற்றம் - பாடுதொழிற் குற்றத்தினும், பிறவும் தீர்ந்த - பிறகுற்றத்தினும் நின்று
நிற்க.

நிறமில்லாத வெள்ளோசையென்றதில் நிறம் மூன்னர்க்குடையிருத்தலாலு
ணர்க. காகுளி பேய் கத்தினுற்போற்பாடுதல். கீழோசை நிறமூற் தானமுங் குறை
படுக்கட்டையிசை. நாசிப்பாட்டு ஒருதானத்தேபாட ஒருதானத்தில் நழுவலது.
எறிததுநின்றிரட்டல் ஒருபண்ணைப்பாட வேறொருபண்ணிலேவிலங்கினின்றிரட்டல்.
கழிபோக்கு ஓரோசையானதன்மைநீங்கிப் பலவோசையாய்வருதல். ஓசையிழைத்
தல் காகங்கத்தினுற்போலக்கத்ததல். ஒருபுறம் ஓட்டல் பாடுந்திறத்தை யொதுக்கி
ப்பாடுதல். பிற என்றது அசைவுமுதலியன. அசைவு சோம்பல். தானம் - நெஞ்சு
மிடறு, நாக்கு, மூக்கு, அண்ணுக்கு, உதடு, பல், தலை. குற்றந்தெரிந்து என்னும் பாட
த்தைக் குற்றமெறிந்து நின்று எனவும், ஓசையினைத்த நெட்டுயிர்ப்பு என்னும் பாடத்
தை ஓசையிழைத்த நெட்டுயிர்ப்பு எனவும் பாடங்கொள்க. இவ்வாறு பாட வேறு
பாடுகள் பலவுள அவற்றை யாங்காங்குணர்க. “நாகிகாகுளியெழுகுரல்வெள்ளை,
பேசாக்கீழிசையொருபுறமோட்டல், நெட்டுயிர்ப்பெறித வெறித்துநின்றிரட்டல், ஓ
சையிழைத்தல்கழிபோக்கெண்ணப், பேசுறுகுற்ற மசைவொமொற்றி ” எனக்கல்லா
டத்திலும் வருதல் உணர்க. (௩௦)

எழுதுசித்திரம்போன்மன்னியிழுமெனுமருவியோதை
முழுவொலிகஞ்சநாதம்வலம்புரிமுரலுமோசை
கொழுதிசைவண்டின்ருரியெனவிசைக்குணனும்வேரல்
விழுமிலைசிரன்மீன்மேல்வீழ்வீழ்ச்சிபோற்பாடற்பண்பும் .

(இ-ள்.) எழுது சித்திரம் போல் மன்னி - (ஓவியதூலோர்) எழுதிய சித்திர
ம்போலப் பதுமாசனத்திலிருந்து, இழுமெனும் அருவி ஓதை - இழுமென்றொலிக்கு
ம் அருவியினோசையும், முழுவொலி - முழுவின்முழக்கமும், கஞ்சம் நாதம்-கஞ்சக்க
ருவியினோசையும், வலம்புரி முரலும் ஓசை - வலம்புரிச்சங்கு முழங்குமுழக்கமும்,
கொழுது இசை வண்டின் தாரி என - மலர்களை மூக்காலுமுதபாரிம் வண்டின்மு
ழக்கமும்போல, இசைக்குணனும் - இசைக்கும் இசையின்குணமும், வேரல் விழும்
இலை - மூங்கிலினின்று விழாநின்ற இலையின்வீழ்ச்சியும், சிரல் மீன்மேல்வீழ் வீழ்ச்சி
போல் - மீனெறிபறவை மீன்மேல்வீழும் வீழ்ச்சியும்போல, பாடல் பண்பும்-பாடு
ம்பாடலின்குணமும்.

ஓவியதூலுட்கூறிய விருத்தியொன்பதுள் பதுமாசனமுதல்விருத்தி “பது
முகமுற்கட்டிதமேயொப்படி, இருக்கைசம்புட மயமுகம்சுவத்திகம், தனிப்புடம
ண்டிலமேகபாதம், உளப்படவொன்பதும், ஆகுந்திரிதரவில்லாதிருக்கை ” எனச்சி
லப்பதிக்காரத்திற்காட்டிய மேற்கோளாலுணர்க. இவற்றுள் வலம்புரிநாதமும் வண்
டினோசையும் உத்தமமான ஓசைகள் “துய்யமொழிமென்குயிலும் சோலைவரிவண்
டினமும், வையமுதங்குர்வலம்புரியும் - கைவைத்தத், தும்புருவும்நாதமும் பாடி
யமுவோசையென, நம்புநீர்நால்வேதத்தன், சிச்சிலிபூனைகுடமுழக்கஞ்செம்மைத்தா
ம், உச்சிமலைநீர்விழக்காடொண்பருந்து - பச்சைநிற, வேயினிலைவீழ்ச்சியுடன்வெங்
கானிழற்பறவை - ஏயுங்காலோசையியம்பு ” என இசைமரபுடையார்கு நியதூலுட்
காண்க. இன்னும் பருந்தின்வீழ்ச்சி, பூனையின்புணர்ச்சி, வானம்பாடிநிற்கும்நிலை, கு
யிலோசை முதலியனவுங்கொள்க. “வண்டின்ருரியுந் கஞ்சநாதமும்-சிரல்வானிலை
யுந் கழையிலைவீழ்வதும்-அருவியோசையு முழுவின்முழக்கமும்-வலம்புரிச்சத்தமும்

வெருகின்புணர்ச்சியும்-இன்னுமென்றிசைப்பப் பன்னியவிதியொடு” எனக் கல்லா
டத்திலும் வருதல்காண்க. (௩௧)

பொருந்தமந்தரத்தினோடுமத்திமைதாரம்போக்கித்
* திருந்தியதுள்ள தூங்கல்மெலிவது சிறப்பச்செய்து
மருந்தனசெய்யுளோசையிசையோசைவழாமல்யார்க்கும்
விருந்தெனச்செவியின்மார்தப்பாடினார்வேதகீதர்.

(இ-ள்.) பொருந்த - இசைய, மந்தரத்தினோடு - படுத்தலோசையோடு, மத்
திமை தாரம்போக்கி - சமனோசையும் எடுத்தலோசையுமாகிய இவற்றில் அவைகளை
யடக்கி, திருந்தியதுள்ள தூங்கல் மெலிவது சிறப்பச்செய்து - திருத்தமாகத் துள்
ளப்படுத்தலும் தூங்கப்படுத்தலும் மெலிக்கப்படுத்தலுமாகிய இவை சிறந்து நிற்கச்செய்
து, மருந்து அன்ன செய்யுள் ஒசை இசை ஒசைவழாமல் - அமுதத்தையொத்த பா
டலினோசையும் இசையினோசையும் தம்முள்வழுவாமல், வேத கீதர் - சாமவேதகீத
ராகிய பெருமானார், யார்க்கும் விருந்து என்ன செவியில் மார்த பாடினார் - எவர்க்
கும் விருந்துபோலக் காதாற்படுகப் பாடியருளினார்.

மந்தரம்படுத்தல், மத்திமைநலிதல், தாரம் எடுத்தல், இவை இசைநூலுள்
வரும் ஒசை வேறுபாடுகள் “நீடவுற்றுகூவும் நிவப்புநூக்கிப் - பாடியபுலவர் என்
றார் ஐயனரிதனரும், மந்தரமுதலியவற்றிலடக்கித் துள்ளல்முதலியன செய்துபாடு
தல் “சருக்கரைக்குன்றிற்றேன்மழைநான்றது” போல ஆதலால் மருந்தனசெய்யு
ளோசையிசையோசையெனவும், பாவும் பண்ணும் வேறன்மையால் செய்யுளோ
சை இசையோசையெனவும், சாமவேதகீதராதலால் யார்க்கும் விருந்தெனப்பாடினா
ர் எனவுஞ்ஈறினார் “பாவோடணைதலிசையென்றார் பண்ணென்றார், மேவார்பெருந்
தானமெட்டானும்-பாவாய், எடுத்தன்முதலாவிருநான்கும்பண்ணிப், படுத்தமையா
ற்பண்ணென்றுபார்” எனவரும் ஏதுவால் உணர்க. மந்திரத்தினோடு மத்திமதாரம்
என்னும்பாடத்தை, மந்தரத்தினோடு மத்திமைதாரம்போக்கி எனப்பாடடங்கொள்க.

நாற்சீரால் இடைமடக்காய்வந்த ஒருபோகு கொச்சகம்.

கந்தருவம்.

விசைசார்மலரோனறியாவிகிந்த
னரசாய்மதுரையமர்ந்தானென்னே
யரசாய்மதுரையமர்ந்தானவனென்
புரைசார்மனனும்புகுந்தானென்னே.

(இ-ள்.) விசைசார் மலரோன் அறியாவிகிந்தன் - வாசயிக்க தாமரைமலரில்
வசிக்கும் பிரமணுராத வேறுபாட்டையுடையபெருமான், அரச ஆய் மதுரை அ
மர்ந்தான் என்னே - பாண்டியர் திருக்கோலங்கொண்டு மதுரையில் வீற்றிருந்தன
ன் அதுயாதுகாரணமோ, அரச ஆய் மதுரை அமர்ந்தான் - அரசனாய் அம்மதுரை
யில் வீற்றிருந்த, அவன் என்புணர்சேர் மனனும் புகுந்தான் என்னே - அப்பெரு
மான் என்னுடைய களங்கமமைந்த மனத்திலும் குடிபுகுந்தான் அது யாதுகாரண
மோ அறியேன்.

தம்மையொருபொருளாக நன்குமதித் திறுமாப்போரறிதற்கரிய விருந்தியு
டையவன் என்பார். விசைசார்மலரோனறியாவிகிந்தன் எனவும், அவர்க்கன்றியவர்
பர்க்கெளியன் என்பார் அரசாய்மதுரை யமர்ந்தான் எனவும், அவ்வாறுதல் பெரு

வியப்பு என்பார் என்னெயெனவும், திருவருட்போதத்தால் மலபந்தம் நீங்கினும் இங்குவிருந்தபாண்டம்போல ஒருகால் அதுவந்து தாக்கும் என்பார் புறாசேர்மன்னும் எனவும், அம்மனத்திலுங் குடிபுகுந்தது அஃதினும் ஓர் பெரியவியப்பு என்பார் புகுந்தானென்னெயெனவுங் கூறினார். “மூவராலுமறியொணுமுத லாயவரனந்தமூர் த்கியான், யாவராயினுமன்பர்ந்நி யறியொணுமலர்ச்சோதியான்” எனவும் “போதமேலாகப்பண்டே புல்லியமலங்கடர்ந்தும், வாதனைதாக்குமாபோல்” எனவும் வரும் ஏதுக்களாலுணர்க. (௩௩)

பாடன்மறையுந்தெளியரப்பரமன்
கூடல்கேரிகல்கொண்டானென்னே
கூடல்போலக்கொடியேனகமு
மாடலரங்காவமர்ந்தானென்னே.

(இ-ள்.) பாடல் மறையும் தெளியாத பரமன் - பாடலமைந்தவேதங்களுந் தெளிந்துணராத இறைவன், கூடல் கோயில் கொண்டான் என்ன - மதுரையில் திருக்கோயில்கொண்டெழுந்தருளினான் அதுயாதுகாரணம், கூடல்போல கொடியேன் அகமும் - அம்மதுரையைப்போலக் கொடுத்தொழிலையுடைய என்மனத்தையும், ஆடல் அரங்கு ஆக அமர்ந்தான் என்னே - ஆடுதற்றொழில்மைந்த நாடகசாலை யாகக்கொண்டு வீற்றிருந்தருளினான் அது யாது காரணமோ அறியேன்.

சுட்டறிவிற்பட்ட பாசஞானமாகிய சொற்பிரபஞ்சமாதலால் பாடன்மறையுந்தெளியாப் பரமன் எனவும், சுட்டறிவிற்படாது சுத்ததத்துவபுவனத்து வசிக்ருமிறைவன் இவ்வுள்ளோர் தரிசித்தயத்தற்குத் திருக்கோயிலுள் திருமேனிகொண்டெழுந்தருளியிருத்தலால் கூடல்கோயில் கொண்டான் எனவும், அடியவர் மனத்தினையறுத்து வசிப்பவனாதலால் கூடல்போலக் கொடியேனகமும் ஆடலரங்கா அமர்ந்தான் எனவுங்கூறினார். “தாவரசங்கமங்களைன்றிரண்டிருவினின்ற, மாபரன்பூசைகொண்டிமன்னுயிர்க்கருணைவப்பன்” எனவும் “நெக்குநெக்குகிண்ப்பவநெஞ்சுளே, புகுநிற்கும்பொன்னார்சடைப்புண்ணியன்” எனவும்வரும் ஏதுக்களால் உணர்க. (1)

நீலவண்ணன்றேருநிமல
லுலவாயிலமர்ந்தானென்னே
யாலவாயானலில்வாசம்
போலென்னுளமும்புகுந்தானென்னே.

(இ-ள்.) நீலவண்ணன் தேருநிமலன் - கரிபரித்தையுடைய திருமால் தேடியுணராத பெருமான், ஆலவாயில் அமர்ந்தான் என்னே - திருவாலவாயி லெழுந்தருளியிருந்தான் அது யாதுகாரணமோ, ஆலவாயான் - அத்திருவாலவாயிலெழுந்தருளிய பெருமான், அலரில் வாசம்போல்-மலரில் மணம் அபேதமாயிருத்தல்போல, என் உளமும் புகுந்தான் என்னே - ஏழையேன்மனத்திலுங்குடிபுகுந்தான் யாதுகாரணமோ அறியேன்.

அன்புஞ் சிவமும் அபேதமாயிருத்தலால் அலரில்வாசம்போ லென்னுளமும் புகுந்தான் எனக்கூறினார் “மாதிரிநென்னைமயக்கிடும்வஞ்சப் புலனைந்திவழியடைத்தமுதே, ஊறியின்றென்னுளெழுபாஞ்சோதி யுள்ளவாகாணவந்தருளாய், தேறலின்றெளிவேசிவபெருமானே திருப்பெருந்துறையுறைசிலனே, ஈநிலாப்பதங்களியாவையுங்கடந்த வின்பமேயென்னுடையன்பே” என்னுந் திருப்பாசுரத்துள் என்னுடையன்பே என்னும் ஏதுவால் அபேதமாயிருத்தல் காண்க. (௩௫)

அறுசேரடியாகிரியவிருத்தம்.

பாணர்தம்பிராணைக்காப்பான்பருந்தொடுநிழல்போக்கென்ன
யாணரம்பிசைபின் செல்லவிசைத்தவின்னிசைத்தேனண்ட
வாணர்தஞ்செவிக்காலோடிமபிர்த்தொலைவழியத்தேக்கி
யாணரின்னமுதயாக்கையிசைமயமாக்கிற்றன்றே.

(இ-ள்.) பாணர் தம்பிராணை காப்பான் - பாணருள் தலைவராகிய பத்திரரைக் காக்க, பருந்து ஒடு நிழல் போக்கு என்ன - பருந்தினுமி நிழல் செல்லுதல்போல, யாழ் நரம்பு இசை பின்செல்ல - வீணைநரம்பிலெழுந்த இசையின்பின்செல்ல, இசைத்த இன் இசைதேன் - பாடிய இனிய இசையாகியதேன், அண்டவாணர்தம் செவிக்கால்ஒடி - ஆகையவாகிகளாகிய விஞ்சையர்முதலியோருடைய காதாகிய கால்வாய் வழியேசென்று, மயிர்தொலைவழியத்தேக்கி - உரோமங்களின் தொலைவழியாய் நிரம்பிவடியநிரப்பி, யாணர் இன் அமுதம் யாக்கை இசை மயம் ஆக்கிற்று - உண்ணுந்தோறும் புதுமைவிளைக்கும் இனிய அமுதத்தாற்பெருகிய அவர்கள் சரீரத்தை யிசைமயமாகச் செய்தது.

பருந்தொடு அதனிழல் பின்பற்றிச்செல்லுதல்போல வீணையோசையின்பின் சாரீரவோசைசெல்லுதலால் பருந்தொடுநிழல்போக்கென்ன என்றார் “பருந்துமதனிழலும் பாட்டுமொழாலும்” என ஷே கார்த்துவதத்தையார் இலம்பகத்தில் வருஞ்செய்யுளுக்குப் பருந்து பறக்கின்றவிடத்து முறையேயுயர்ந்து தன்னிலத்தின்கட்டாழ்த்து பின்னு மம்முறையே மேன்மேலுயர்கின்றார்போலப் பாடவேண்டுதலி னுவமையாயிற்றென்றார் நச்சினூர்க்கினியர். யாழ்நரம்பு யாணரம்பு, வாழ்நர் வாணர் என ஈறுகெட்டு நகரம் ணகரமாகத் திரிந்து நின்றன. (௩௬)

தருக்களுஞ்சலியாமுந்நீர்ச்சலதியுங்கவியாநீண்ட
பொருப்பியிருவிக்காலுநகிகளும்புரண்டுதுள்ளா
வருட்கடல்விளைத்தகிதவின்னிசையமுதமாந்தி
மருட்கெடவறிவன்றீட்டிவைத்தசித்திரமேயொத்த.

(இ-ள்.) தருக்களும் சலியா - ஓரறிவுயர்களாகிய மரங்களும் அசையாவாய், முந்நீர்ச்சலதியும் கலியா - முத்தொழிலையுடைய கடலும் ஒலியாவாய், நீண்டபொருப்பு இழி அருவிக்காலும் நதி - ளும் புரண்டுதுள்ளா - உயர்ந்த மலையினின்றிழியும் அருவியாகிய கால்களும் நதிகளும் அலைகளாற்புரண்டு துள்ளாவாய், அருள்கடல்விளைத்த கீதம் இன் இசை அமுதம்மாந்தி - கிருபாசமுத்திரமாகிய இறைவர்பாடிய இனிய இசையாகிய அமுதத்தைப்பருகி, மருட்கெட (பார்ப்போர்) மயக்கம் நீங்க, அறிவன் தீட்டிவைத்த சித்திரமே ஒத்த - சிற்பநூலில்வல்ல ஒவியப்பலவன் எழுதிவைத்த சித்திரங்கனையே பொத்திருந்தன.

சலிக்குந்தருக்கள் முதலியன சித்திரித்த தருக்கள் முதலியனபோல அசைவற்று நின்றன என்பார் சித்திரமேயொத்த என்றார். முத்தொழில்களாவன கிருட்டி, திதி, சங்கரங்கள். (௩௭)

வீணைகைவழுக்கிச்சோர்வார்சிலர்சிலர்விரனடத்தும்
யாணரம்பெழாலுங்கண்டத்தெழாலும்வேறுகவேர்ப்பார்
நாணமோடுவகைதுள்ளநாத்தலநடுங்கித்தங்கள்
மாணிழையவர்மேல்விழ்வார்விஞ்சையம்மங்கிச்சில்லோர்.

(இ-ள்.) சிலர் - (இசைகேட்டகின்னரருள்) சிலர், வீணை கைவழுக்கி சோர்வார் - ஁ந்திய வீணை கையினின்றும் வழுவிக்கீழ்ச் சோர்வடைவார்கள், சிலர் - கந்தருவருட்சிலர், விரல்நடத்தும் யாழ்நரம்பு ஏழாலும் - விரல்கள்சென்றுலாவும் வீணையினரம்பிலெழுந்த ஓசையும், கண்டத்து ஏழாலும் வேறுகவேர்ப்பார் - கண்டத்தோசையும் வேறுபட வெயர்வரும்புவார்கள், விஞ்சையர் சில்லோர் - விஞ்சையருட்சில்லோர், நாணம் உவங்குதள்ள - நாணமொருபாலும் மகிழ்ச்சியொருபாலுமேலோங்க, நாத்தலம் நடுங்கி மயங்கி - நாக்குழறிமதிமயங்கி, தங்கள் மாணிஷ்டயவர்மேல் வீழ்வார் - தங்கள் மனைவியர்மேற் சோர்ந்து வீழ்வார்கள்.

இதனால் இசைகேட்ட வீணையில்வல்ல கின்னார் முதலியோர் தத்தந்தொழிவிழந்தனர்கள் என்பது கூறப்பட்டது. ஒடு எண்ணப்பொருட்டு. (௩௮)

போதுளான்பரமன்பாதப்போதுளானானவேலை
மீதுளான்பரமாநந்தவேலைமீதுள்ளானானான
தாதுளாங்கமலக்கண்போற்சதமகனுடலமெல்லாம்
காதுளானல்லேனென்றன்கண்ணுளான்கானங்கேட்டு.

(இ-ள்.) கண்ணுளான் கானம் கேட்டு - துதற்கண்ணுடைய சிவபெருமான் பாடிய தேவகானங்கேட்டு, போது உள்ளான் - தாமகாமலரில் வசிக்கும் பிரமன், பரமன் பாதம் போது உள்ளான் ஆனான்-அச்சிவபெருமான் திருவடித்தாமமாயின் கீழுள்ளவானானான், வேலை மீது உள்ளான் - திருப்பாற்கடலிலிதுயில் கூருந் திருமால், பரமாநந்த வேலை மீது உள்ளான் ஆனான் - பேரின்பக்கடல்மேலுள்ளவானானான், சதமகன் - இந்திரன், தாது உள் ஆம் கமலக்கண்போல் - மகரந்த நிறைந்த தாமகாமலர்போன்ற கண்கள்போல, உடலம் எல்லாம் காது உள்ளான் அல்லேன் என்றான் - உடலமுற்றும் செவிகளுடையவனல்லனாயினென்று கவலையுற்றான்.

பிரமன் - கேட்ட இசையின்பத்தோடிருண்டற்றபேதமாயிருத்தலால் சார்புபற்றிப் போதுளான் பரமன்பாதப் போதுளான் எனவும், திருமாலும் இசையின்பத்தால் விழுங்கப்படுதலின் சார்புபற்றி வேலைமீதுள்ளான் பரமாநந்தவேலைமீதுள்ளான் எனவும், இந்திரன் இசைகேட்டற்குத் தனதிரண்டு செவிகளும் போதா ஆதலால் கண்போலுடலமெல்லாம் காதுளானல்லேனென்றான் எனவுங்கூறினார். (௩௯)

முனிவருந்தவத்தராதிமுத்தர்மாசித்தரன்பின்
துனிவரும்பழங்கண்ணுர்ப்பான்குந்தரத்தோன்றல்கீதங்
கனிவருங்கருணையென்னுங்கடலிலின்பென்னுமாரற்றிற்
பனிவருங்கண்ணீர்வெள்ளம்பாய்ந்திடவின்பத்தாழ்ந்தார்.

(இ-ள்.) முனிவு அரும் தவத்தர் ஆதி - வெறுப்பில்லாத மாதவத்தினர் முதலிய, முத்தர் மாசித்தர் - முத்தரும் பெரிய சித்தரும், அன்பின் துனிவரும் பழங்கண் தீர்ப்பான்-அன்பினையுடைய பாணபத்திரர் கொண்ட நடுக்கமிக்க துன்பத்தை யொழித்தற்பொருட்டு, சுந்தரத்தோன்றல் கீதம் - சோமசுந்தரக்கடவுள் பாடிய தேவகானம், கனிவரும் கருணை என்னும் கடலில்-(பாணபத்திரரிடத்து) கனிந்த கிருபையென்னுங் கடலாதலால் தன்கண், அன்பு என்னும் ஆற்றின்-அன்பென்னும் நதியோடு, பனிவரும் கண்ணீர் வெள்ளம் பாய்ந்திட - துளிக்கும் ஆந்தபால்துறவிக் கலந்து பாய, இன்பத்து ஆழ்ந்தார் - இன்பக்கடலிலழுந்தினார்கள்.

அன்பினர் என்பது அன்பின் என நறுதொக்குகின்றது. பாணபத்திரர் கொண்ட அன்பால் அவரிடத்துக் கருணைகிழ்ந்ததென்பார் சுந்தரத்தோன்றல் கீதம் க

னிவருங் கருணையென்னும் கடல் எனவும், அக்கருணையால் அன்புமுதிர்ந்த தேர்
ன்றும் என்பார் அன்பென்னுமாற்றில் எனவும், அவ்வன்பால் ஆனந்தபாஷ்பம் பொ
ழிதலும் தமவசமழிதலும் நிகழும் என்பார் பனிவருங் கண்ணீர்வெள்ளம் பாய்ந்தி
ட இன்பத்தாழ்ந்தார் எனவும் கூறினார். சிவபெருமான் திருவருளால் பத்தியுண்டா
ம், பத்திதோன்றில் அச்சிவபெருமான் திருவருளுண்டாம் என்பதற்கு “ஆங்கவன
ருளாற்பத்திமையுண்டாம் பத்தியாலவனருளுண்டாம்” என வாயுசங்கிதையினும்
“நேசவருள்புரிந்துஞ்செல்வஞ்சுக்கேடப்-பேரதுநின்றபெருங்கருணைப்பேராறே”
எனத் திருவாசகத்தினும், அன்பால் ஆனந்தபாஷ்பஞ் சிந்தலுக்கும் தம்வசமழிதலு
க்கும் “மெய்தானரும்பிவிதிர்விதிர்த்தன் விரையார்சுழற்கென்கைதான்றலைவைத்
துக்கண்ணீர்ததும்பி” எனவும் “முனையாவன்பென்புருகவோலமிட் - டலைகடற்றி
ராயினுர்த்தார்த்தோங்கித் - தலைதமொழுவிழ்ந்துபுரண்டலறிப் - பித்தரின்மயங்கிம
த்தரின்மதித்து - நாட்டவர்களுளவுக்கேட்டவர்கெனப்பவும் - கடக்களிற்றேற்றத்தட
ப்பெருமதத்தின்-ஆற்றேறுகவையஞ்சுவைதரு-கோற்றேன்கொண்டிசெய்தனன்”
எனவரும் திருவாசகத்தினும் உணர்க.

(சு௦)

ஊடிவேறெதுங்கித்துன்பவுவரியுட்குளித்தார்தம்மிற்ப்
கூடிவேற்றற்றவிற்பக்குளிர்கடல்வெள்ளத்தாழ்ந்தார்
நாடிவேறிடைப்பிரிந்தார்மேன்மனநடத்திமேனி
வாடிவேளலைப்பச்சோர்ந்துமம்மர்நோயுழந்தார்மண்ணோர்.

(இ-ள்.) மண்ணோர்-சிலவுலகிலுள்ளவர்களுள், ஊடி வேறு ஒதுங்கி - பிண
ங்கிலேறிடத்தொதுங்கி, துன்ப உவரி உள் குளித்தார்-துன்பக்கடலில் முழுகிய பெ
ண்கள், தம்மில் கூடி - தமது கணவரோடு கலந்து, வேறு அற்ற இன்பம் குளிர் கட
ல் வெள்ளத்து ஆழ்ந்தார் - தம்முளொன்றுபட்ட இன்பமாகிய தண்ணிய கடல்வெ
ள்ளத்திலுழந்தினார்கள், நாடி - (பொருள்முதலியவற்றை) நாடி, வேறு இடை பிரி
ந்தார் மேல் மனம் நடத்தி - மறுபுலத்துச்சென்ற கணவர்மேல் தமது மனத்தைச்
செலுத்தி, மேனி வாடி - உடல் மெலிந்து, வேள் அலைப்ப சோர்ந்து - மன்மதன்
வருத்த வுணர்வழிந்து, மம்மர் நோய் உழந்தார் - காமநோயில் வருந்தினார்கள்.

ஊடிய மகளிர் இசைகேட்டவல நீங்கிக் கூடினார் என்றதனால் மெய்ப்பாடு
மகிழ்ச்சியும், கணவர்ப்பிரிந்த மகளிர் ஒதற்பிரிவு முதலியவற்றின்மேற் பருவம் வ
னாந்த கூறிச் சென்ற தத்தம் கணவர்மேல் மனஞ்செலுத்துதலால் மெய்ப்பாடு
அவலமும் எனக்கொள்க.

(சு௧)

பைத்தலைவிடவாய்நாகம்பல்பொறிமஞ்ஞநால்வாய்
மத்தமானரிமான் புல்வாய்வல்லியமருட்கையெய்தித்
தத்தமாறியாவாகித்தலைத்தலைமயங்கிச்சோர
இத்தகைமாவும்புள்ளுமிசைவலைப்பட்டவம்மா.

(இ-ள்.) பைதலை விடம் வாய் நாகம் - படம்பொருந்திய தலையையும் வீஷ
ம் பொருந்திய வாயையுமுடைய பாம்பும், பல் பொறி மஞ்ஞ நால்வாய் மத்த
மான் - பலபொறிகள்வாய்ந்த மயிலும் தொங்கியசையும் வாயையுடைய யானையும்,
அரி மான் புல் வாய் வல்லியம் - சிங்கமு மானும் புலியும், மருட்கை எய்தி - மயங்
கி, தத்தம் ஆறு அறியா ஆகி - தத்தமக்குரிய செல்லுநெறியுணராதனவாகி, தலைத்
தலைமயங்கி சோர - இடங்கள்ளதோறுத் தலைதமொறி மயங்கிச்சோர்ந்து நிறறலால்,

இதனை மாவும் புள்ளும் இசை வலைப்பட்ட - இத்தன்மையையுடைய மிருகமும் பறவைகளும் இசையாகிய வலையிலகப்பட்டன.

ஓரறிவுடைய தருக்கள் முதலியனவே யன்றிய யறிவுடையனவாய்ப் பகுப்புணர்ச்சியினி லின்ற மிருகமும் பறவையும் தாம் செல்லும் நெறியையும் தத்தம் பகைமையையும் நோக்காது சலிப்பின்றி நின்றனவென இசையின்றொழிற் குணங் கூறுவார் வியப்பிடைச்செற்றந்து இசைவலைப்பட்டவம்மா என்றார். “வானவர் மக்கள்நரகர் விலங்குபுள் - ளாதிசெறியறிவோடையறிவுறோ” என்பதுணர். ஐயறிவுடையன என்பதுணர்.

(சுஉ)

வன்றாகிழியவீழ்போய்வான்சினைகரியநின்ற

வொன்றறிமரங்கௌல்லாஞ்செவியறிவுடையவாகி

மென்றளிர்ந்துபோதுவிரிந்துகண்ணிருஞ்சோர

நன்றறிமாந்தர்போலநகைமுகமலர்ந்தமாதோ.

(இ-ள்,) வன் தரை கிழிய வீழ் போய் - வலியநிலக் கிழிபட விழுதுவீழ்த்தி, வான் சினை கரிய நின்ற - பெரிய சினைகள் கரிந்துபோக நின்ற, ஒன்று அறி மரங்கள் எல்லாம் - பரிசுமென்னும் ஓரறிவையுடைய மரங்கள் யாவும், செவி அறிவு உடைய ஆகி - (ஓசையுணரும்) செவியுணர்ச்சியையுமுடையனவாகி, மென் தளிர் ஈன்று - மெல்லிய தளிர் தளிர்ந்து, போது விரிந்து - அரும்பிமலர்ந்து, கண்ணீரும் சோர - கண்ணீருஞ் சிந்த, நன்று அறி மாந்தர் போல - நன்றுநீது பகுத்துணரும் க்கள்போல, நகைமுகம் மலர்ந்த - நகையொடு முகமலர்ந்தன.

“புன்மாமுதலவற்றறியு மோரறிவுயிர்” என்றதனால் ஒன்றறிமரங்கள் என்றார். கண்ணீர் கள் நீர் எனப்பிரித்துக் கள்ளாகிய நீர் எனக்கொள்க. நகை ஒளி, சிரிப்பு. கரிந்தமரந்தளிர்ந்த தரும்பிமலர்ந்துகள்ளொழுக்கி நிற்பச்செய்வது இசையின் பண்பாதலால் அதன்பண்பை மவற்றின்மேலேற்றிச் செவியறிவுடையவாகி நன்றறிமாந்தர்போல நகைமுகமலர்ந்தவன்றே என்றார்.

(சு௩)

வாழியவுலகின்வானோர்மனிதர்புள்விலங்குமற்றும்

ஆழியகரணமெல்லாமசைவறவடங்கவையன்

ஏழிசைமயமேயாகியிருந்தனவுணர்ந்தோருள்ளம்

ஊழியிலொருவன்றாள்புக்கொடுங்கியதன்மையொத்த.

(இ-ள்,) உலகின் வானோர் மனிதர் - பொன்னுலகிலும் நிலவுலகிலுமுள்ள தேவர்களும் மனிதர்களும், புள் விலங்கு மற்றும் - பறவையுமிருகமும் ஏனைப்பொருள்களும், ஆழிய கரணம் எல்லாம் அசைவு அற அடங்க - ஆழ்ந்த மனமுதலிய கரணங்களெல்லாம் சலனயின்றி யொருப்பட்டுநிற்க, ஐயன் ஏழிசை மயமே ஆகி இருந்தன - சேரமசுந்தரக்கடவுள் பாடியருளிய ஏழிசையின் மயமாய் முடிந்திருந்தலால், உணர்ந்தோர் உள்ளம் - பரஞானமுடையோர் உள்ளம், ஊழியில் ஒருவன் தாள் புக்கு ஒடுங்கிய தன்மை ஒத்த - ஊழிகாலத்திலு முலவாதுள்ள சிவபெருமான் திருவடியில் சென்றொடுங்கிய தன்மையை யொத்திருந்தன.

ஆக்கல் காத்தற்பொருட்டுப் பிரமணையுந் திருமாலையுந் தந்து அவர்கள் பாலகிரை சத்தியைவைத்துழியிலொடுக்கித் தானொருமுதலாய் நின்றலால் ஊழியிலொருவன் எனவும், அப்பெருமானார் திருவடியிற் சென்றொடுங்கிய உள்ளம் இரண்டற அபேதமாய் நின்றலால் தாள்புக்கொடுங்கிய தன்மையொத்த எனவும் கூறினார்.

நிலவுகின்ற தன்னருளுக்கொண் டுடுநிமலன்-தலைமைபெற்றிடு புக்கவர்தம்மை முன்றத்தே - உலகம் யாவையு மனித்தருள் செய்திட வுதவி - அவகிலாவுயிர்பாவையு மயன்க ணின்றளிப்பான் எனவும், மாயவன்கணின்றவையெலாம்போற்றி" எனவும், அன்னவேலையி லவையெலாமழித்தபி னளிப்போர் - என்னநின்றவர் தம்மையு மொடுக்குறு யிதற்பின் - முன்னருள்ளதோ ரோகமாயுடையுமெம்மூர்த்தி" எனவுங் காந்தத்திலும் " இறுதியாக் காலந்தன்னி லொருவனேயிருவர் தாரும் - உறுதியா ய்நின்றொன்னி ல்லுதிதானுண்டாகாதாம் - அறுதியிலானே யெல்லாமழித்தலா லவனுலின்னும் - பெறுதூறாமாக்கநோக்கம் பேரதிகரணத்தாலே" எனச் சித்தியா ரிலும் வருதல்காண்க.

(சச)

கண்ணிறைதுதலோன் சாமகண்டத்தினெழுந்தமுல்லைப்
பண்ணிறைதேவகீதஞ்சராசரவயிரும்பாரும்
விண்ணிறைதிசைகளெட்டிம்விழுங்கித்தன்மயமேயாக்கி
புண்ணிறையுயிருமெய்புமுருக்கியதிசைவல்லாணை.

(இ-ள்.) கண் நிறை துதலோன் சாம கண்டத்தின் எழுந்த - தீக்கண்டபொருந்திய நெற்றியையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுளின் சாமதேநிறைந்த ஸ்ரீகண்டத்தினின்று மெழுந்த, முல்லைப்பண் நிறை தேவகீதம் - சாதாரிப்பண்ணாகிய நிறைந்த தேவகாணம், சராசரவயிரும் பாரும் - சராசரங்களையும் நிலவுலகத்தையும், விண்ணும் நிறை திசைகள் எட்டும் - விண்ணுலகத்தையும், நிறைந்த எட்டித்திசைகளையும், விழுங்கி தன்மயமே ஆக்கி - விழுங்கித் தன்மயமாகச்செய்து, இசை வல்லாணை - இசைநூலில் வல்ல ஏமநாதனை, உள் நிறை உயிரும் மெய்யும் உருக்கியது - உள்ளேநிறைந்த உயிருமுடனும் நெக்குவிட்டுருகச் செய்தது.

(சரு)

கலிநிலைத்துறை.

சிந்தைதோயுமைம்பொறிகளும்செவிகளாப்புலன்கள்
ஐந்துமோசையாவிசைவலானிருந்தனாகப்
பந்தநான்மறைநாவினாற்பத்திரானாய்
வந்துபாடினாரிந்தனச்சுமையொடுமறைந்தார்.

(இ-ள்.) சிந்தை தோயும் ஐம்பொறிகளும் செவிகள் ஆக - மனத்தின்வழியியங்கும் மெய்முதலிய ஐந்துபொறிகளும் செவிகளாகவும், புலன்கள் ஐந்தும் ஓசை ஆக-சத்தமுதலிய ஐம்புலன்களும் சத்தவுணர்ச்சியாகவும், இசை வல்லான் இருந்தனாக-இசைநூலில் வல்ல ஏமநாதனிருக்க, பத்திரன் ஆளாய் வந்து - பாணபத்திரர் அடிமையாய் வந்து, பந்தம் நான் மறை நாவினால் பாடினார். கட்டமைந்த நான்குவெதங்களையும் தமது திருநாவாற் பாடியருளிய சோமசுந்தரக்கடவுள், இத்தனச்சுமையொடு மறைந்தார் - விநகின் சுமையொடு மறைந்தருளினார்.

பதம், நிரை, பாழி, சாகை, பஞ்சாதி, அறுவாகம் என உறுப்புக்களுடைய என்பார் பந்த நான்மறை யெனவும், மனம் இசை வழித்தாய் நிறந்தலால் மனம் வாயிலாகச்செல்லும் ஐம்பொறிகளும் அவ்வழியால் நின்றன வென்பார், ஐம்பொறிகளுக்கு செவிகளா எனவும், ஒருணர்ச்சியகிகரித் தெழுங்கால் ஏனையுணர்ச்சிகள் சுருங்கு மென்பார். புலன்களைந்துமோசையா எனவுங் கூறினார்.

(சக)

யானறிந்தசாதாரியன்றிம்பருளிடனை
நானறிந்ததென்றொருவருநவின்றிலர்தேவ

கானமீதிவற்குணர்த்தினோன்கடவுளையன்றி
ஏனைமானிடர்வல்லரோவிதுவியப்பென்னு.

(இ-ள்.) யான் அறிந்த சாதாரி அன்று - இது நான்தெரிந்த சாதாரிப்பண்ணல்ல, இம்பருள் இதனை நான் அறிந்தது என்று ஒருவரும் நவீனநிலர்-இந்நிலவுலகில் இப்பண்ணினை யான் கேட்டறிந்துளேனென்று ஒருவரும் கூறிற்றிலர், ஈது தேவகாணம் - விறகாள் பாடிய இது தேவகாணமாம், இவற்கு உணர்த்தினோன் கடவுளே அன்றி - இவனுக்குக் கற்பித்தவன் கடவுளையல்லாமல், ஏனை மானிடர் வல்லர் ஒ - (அவரொழிந்த) மானிடர் கற்பிக்க வல்லரோ, இது வியப்பு என்னு - இது அற்புதமான செய்கியென்று.

இப்பண் நிலவுலகில் வழங்கினும் ஈது தேவகாணம் என்றமையால் யானறிந்த சாதாரியன்று எனவும், இதனை நானறிந்ததென்றொருவரும் நவீனநிலர் எனவும், இவன் மானிடனாதலின் கற்பித்தவன் கடவுளாவான் வேண்டுமாதலால் கடவுளையன்றி யேனைமானிடர் வல்லரோ எனவுங்கூறினான். (௪௭)

இழுக்கிவிட்டவிக்கிழமகனிசையிதேலந்த
வழுக்கில்பத்திரன்பாடலெற்றோவெனமதியா
வழுக்கமுற்றெழுந்திசைவலரானடுத்ததன்பண்டர்
குழுக்களுங்குலைகுலைந்திவிறுள்வழிக்கொண்டான்.

(இ-ள்.) இழுக்கி விட்ட இக் கிழமகன் இசை இதேல் - (பாணபத்திரனால்) தள்ளிவிட்ட இந்தமுதுமகன்பாடும்இசை யிதுவாகில், அந்த வழுக்கு இல் பத்திரன் பாடல் எற்றோ என மதியா-அந்தக்குற்றமில்லாத பாணபத்திரன் பாடும் பாடலெத்தன்மையதோவென்றுகருதி, இசை வல்லான் - இசைநூலில்வல்ல ஏமநாதன், அழுக்கம் உற்று எழுத்து-கவலையுற்றெழுந்து, அடுத்த தன் பண்டர் குழுக்களும் குலைகுலைந்திட - தன்கீழ்க்கற்ற பாடல்மக்கள்கூட்டங்களும் தலைதடுமாறிச்செல்ல, இருள்வழி கொண்டான் - பாதிராத்திரியிற் கரந்தோடத்தலைப்பட்டான். (௪௮)

மடக்குபல்கலைப்பேழையுமணிக்கலம்பிறவு
மடக்குபேழையுங்கருவியாழக்கோலுமாங்காங்கே
கிடக்கமானமுமச்சமுங்கிளர்ந்துமுன்னீர்த்து
நடக்கவுத்தரதிசைக்கணைநாடினாண்டந்தான்.

(இ-ள்.) பல்கலம் மடக்கு பேழையும் - பலவகைப்பட்ட ஆபரணங்கள்வைத்த மடக்குப்பெட்டியும், மணிக் கலம் பிறவும் அடக்கு பேழையும் - இரத்திரமழுத்திய ஆபரணங்களையு மற்றுள்ளனவற்றையும் அடக்கிப் பெட்டிகளும், கருவி யாழ்க்கோலும் ஆங்கு ஆங்கு கிடக்க - வீணையும் வைத்த இடந்தோறும் அவ்வாறேயிருக்க, மானமும் அச்சமும் கிளர்ந்த முன் ஈர்த்த நடக்க - மானமும் பயமு மேலெழுந்து முன்னிறுத்துச் செல்ல, உத்தர திசைக் கண்ணை நாடினாண்டந்தான்-வடதிசையின்கண்ணே நாடிச்சென்றான்.

பாணபத்திரரோடு பாடியல் தனக்கு மாணக்கேடு வரும் என்பதோர் அச்சங் கொண்டானாதலால் மானமும் அச்சமுங் கிளர்ந்து முன்னீர்த்தநடக்க வெனவும், அவற்றால்வைத்த யாவுமறந்தனனாதலால் ஆங்காங்கேகிடக்க எனவுங்கூறினார். (௪௯)

சிவிகையோர்வழிவிறவியரோர்வழிசெல்லக்
கவிகையோர்வழிகற்பவரோர்வழிகடுக்க

குவிக்கையேவலரொருவழிகூடநாணுள்ளத்
தவிக்கையோவருமொருவழியகன்றிடவதன்றான்.

(இ-ள்.) சிவிகை ஓர் வழி விறலியர் ஓர் வழி செல்ல - பல்லக்கு ஓர்வழியிலும் பாடும்பெண்களோர்வழியிலும் மயங்கிச் செல்லவும், கவிக்கை ஓர் வழி கற்பவர் ஓர் வழி கறிக - குடை ஓர்வழியிலும் தன்கீழ்க் கற்பவரோர்வழியிலும் வினாந்துசெல்லவும், குவிக்கை எவலர் ஒரு வழி கூட - கூப்பிய கைகளையுடையவராய்க் குற்றேவல் செய்யும் பணிமக்கள் ஓர்வழியிற்செல்லவும், உள்ளத்து நாண் அவிகை ஓவரும் ஒரு வழி அகன்றிட - தமதமனத்திற் றானொழிந்தபாடற் கீழ்மக்களும் ஒருவழியிற் செல்லவும், நடந்தான் - தானொருவழியிற் சென்றான். (இ0)

அன்றுபத்திரன்களவில்வந்தாடலேறழகர்
இன்றுபத்திரவிசைவலாணிடைவிறகாளாய்ச்
சென்றுபத்திரளடிமையாமென்றுபாண்செய்து
வென்றுபத்திரஞ்செய்துநின்வேண்டிகோளொன்றார்.

(இ-ள்.) ஆடல் ஏறு அழகர் - வெற்றிவாய்ந்த இடபஜ்ஜிதியையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுள், அன்று பத்திரன் களவில் வந்து - அப்பொழுது பாணபத்திரர் சொப்பணத்தில் வந்து, இன்று - இப்பொழுது, பத்திர - பத்திரனே, இசைவல்லான் இடை - ஏமாநாதனிடத்தி, விறகாளாய் சென்று - விறகுசுமையாளாய்ச்சென்று, யாம் பத்திரன் அடிமை என்று பாண் செய்து வென்று - நாம் பாணபத்திரனடிமை யாளென்று இசைபாடிவென்று, நின் வேண்டி கோள் - உனது வேண்டிகோளால், பத்திரம் செய்தும் என்றார் - நின்னைக் காவல்செய்தோமென்றுகூறியருளினார்.

அடியவர்க்கெளிபராதலால் விறகாளாய்ச்சென்று பத்திரனடிமையாம் எனவும், அடியவர்வேண்டிற் றறன்பவர் ஆதலால் நின்வேண்டிகோள் பத்திரஞ்செய்தும் எனவுல் கூறியருளினார் “அளவறுப்பதற்கரியவ னிமையவர்க்கெளியானங்-கள வறுத்துநின்றாண்டமை கருத்தினுட்க்கிடுத்துணர்ந்திருந்தேயும்” எனவரும் திருவாசகத்தாலும் “சலமிலன்சங்கரன்சாரந்தவர்க்கல்லால் - நலமிலனாடொறுநல்குவானலன்” எனவரும் திருநாவுக்கரசரையுநர் தேவாரத்தாலும் உணர்க. (ருக)

குஞ்சிராண்மலர்க்கொன்றையாரந்நனங்கூறு
நெஞ்சினுனினைப்பரியசொற்கேட்டலுநெஞ்ச
மஞ்சினுனிதுசெய்யவோவடியனேன்மறைகட்
கெஞ்சினுரையின்றிரந்தவாரென்றுகண்விழித்தான்.

(இ-ள்.) குஞ்சிராண்மலர் கொன்றையார் - சிங்கையில் அன்றலர்த்த கொன்றைமலர்மாலையை யணிந்த சிவபெருமானார், அங்ஙனம் கூறும் நெஞ்சினுல் நினைப்பரிய சொல் கேட்டலும் - அவ்வாறுகூறியருளும் மனத்தாலும் நினைத்தற்கரியசொல்லைக்கேட்ட அப்பொழுதே, நெஞ்சீம் அஞ்சினான் - மனத்துணுக்குற்றார், இதுசெய்யவோ - இந்த இழிதொழிலைச் செய்யவா, அடியனேன் - நாயினுங் கடைப்பட்ட அடியனேன், மறை கட்டு குஞ்சினுளை - வேதங்களுக்கும் தொடத்தொட நீண்ட பெரியவனா, இன்று இரத்த ஆறு என்று கண் விழித்தான் - இப்பொழுது குறைகூறியிரந்தவகையென்று கண்விழித்தெழுந்தார்.

நெஞ்சினுனினைப்பரியசொல் என்பதுதோன்ற அங்ஙனங்கூறும் எனவும், இழிதொழிலென்பது தோன்ற இதுசெய்யவோ எனவும், வாக்கிறந்து நின்ற இறைவர்

என்பதுதோன்ற மறைக்கெஞ்சினார் எனவும், இவ்வாறு கூறுதற்கும் செய்தற்கும் அன்றோ இரந்ததென்பதுதோன்ற இன்றிரந்தவாறு எனவும், இது தமக்குப் பேரபாரதமாய் விளைந்ததென்பது தோன்ற நெஞ்சமஞ்சினுள் எனவுங்கூறினர். (௫௨)

கண்மலர்ந்தெழுபத்திரன்களையிலாவவகை

புண்மலர்ந்தெழுமன்புகொண்டேக்கவெங்கதிரோன்

விண்மலர்ந்தெழுமுன்புபோய்விசும்பிழிகோயிற்

பண்மலர்ந்தநான்மறைப்பொருளடித்தலம்பணிந்தான்.

(இ-ள்.) கண் மலர்ந்தெழு பத்திரன் - னுயிலுணர்ந்தெழுந்த பாணபத்திரர், கரை இல்லாத உவகை உள் மலர்ந்து எழும் அன்பு கொண்டு ஊக்க - எல்லையில்லாத மகிழ்ச்சியை புள்ளே பெருக்கி யெழுந்த அன்புசெலுத்த, வெங் கதிரோன் விண்மலர்ந்து எழு முன்புபோய் - சூரியன் ஆகாயத்திலுதயஞ்செய்து எழுதற்குமுன்சென்று, விசும்பு இழி கோயில் - விண்ணுலகத்தினின்று பிழிந்த இந்திரவிமானத்திலே முந்தருளிய, பண் மலர்ந்த நான் மறைப்பொருள் - இசையமைந்த நான்கு வேதங்களின் பொருளாயுள்ள சோமசுந்தரக்கடவுளின், அடித்தலம் பணிந்தான் - திருவடியைவணங்கினார்.

அன்பால் மகிழ்ச்சிபெருகுதலின் உவகையுண்மலர்ந்தெழுமன்பு எனவும், அன்பாற்சிந்தித்தலும் சேவித்தலும் உளவாதலின் அன்புசொண்டேக்க வடித்தலம்பணிந்தான் எனவுங்கூறினர். “அன்பினாலடியேனாவியோடியாக்கையானந்தமாய்க்கசிந்துருக” எனவும் “சிந்தனைநின்றனக்காக்கொயினேன்றன் - கண்ணினைநின்றிருப்பாதப்போதுக்காக்கி - வந்தனையும்மலர்க்கையாக்கிவாக்குள் - மணிவார்த்தைக்காக்கியைம்புலன்களார - வந்தனை” எனவும் வரும் திருவாசகத்தால் உணர்க. (௫௩)

கடியகானகம்புகுதவோகட்டியவிறகை

முடியிலேற்றவோமுண்டகத்தாள்கணைந்திடவந்

தடியனேன்பொருட்டாதசொற்பகரவோவஞ்சக்

கொடியனேன்குறையிரந்தவாவினைந்ததேகுற்றம்.

(இ-ள்.) கடிய கானகம் புகுதவோ - வெப்பமமைந்த காட்டிற்செல்லவோ, கட்டிய விறகை முடியில் ஏற்றவோ - கட்டிய விறகு சுமையைத் திருமுடியிலேற்றவோ, முண்டகம் தாள்கள் நெருங்கிவந்து-நாமரைமலர்போன்ற திருவடிகள் நோவ நடந்தருளி, அடியனேன் பொருட்டு அடாத சொல் பகரவோ - குற்றடியேனிமித்தம் பாணபத்திரனடியமையென்று தகாத சொல்லேக்கூறவா, வஞ்சக்கொடியனேன் - வஞ்சக்கொடுந்தொழிலையுடையேன், குறை இரந்த ஆறு - குறைகூறி யிரந்தவகை, குற்றம் வினைந்தது - (அதனால்) பெரும்பிழையடியேனுக்கு வினைந்தது.

அடியேன் குறையிரந்தது காட்டிற்சென்று கட்டிய விறகைத் திருமுடியிலேற்றித் திருவடிகளோவ நடந்து விசைகூறிப்பத்திரனடியமையென்றுகூறுத்தகராஜ்யோநானிரந்தது கொடிது என்பார் வினைந்ததே குற்றம் என்றார். (௫௪)

நெடியனேமுதல்வானவாநெஞ்சமுஞ்சுருதி

முடியனேகழுங்கடந்தநின்முண்டகப்பாதஞ்

செடியனேன்பொருட்டாகவிச்சேணிலந்தோய்ந்த

வடியனேற்கெளிதாயதோவையநின்பெருமை.

௪௨

மகாமகோபாத்யாய, டாக்டர்

உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்

(இ-ள்.) செடியனே முதல் வானவர் நெஞ்சமும் - திருமால் முதலிய தேவர்களிடையங்கனையும், சுருதிமுடி அனேகமும் கடந்த - பல பிரபல சுருதிகளையும் கடந்துநின்ற, நின் முண்டகம் பாதம் - உனது தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகள், செடியனேன் பொருட்டாக - இழிதொழிலையுடையே னியித்தமாக, இசேன் நிலம் தோய்ந்த - இந்தப் பெரிய நிலவுலகிற்கேய்ந்தன, ஐய நின் பெருமை - ஐயனே யளத்தற்கரிய உனது பெருமை, அடியனேற்கு எளிதாயதோ - புழுத்தநாயினே னைவிலளக்கின்றதோ.

மலபந்தமுடைமையாலும், பாசஞானமாகிய செரப்பிரபஞ்சமாதலாலும் மனவாக்கிந்து நின்றனவென்பார் செடியனேமுதல் வானவர் நெஞ்சமுஞ் சுருதிமுடியனேகமும் கடந்ததின் முண்டகப்பாதம் எனவும், நின்னடியவர் குழவுள் புழுத்தநாயினும் கடைப்பட்ட சிறியேன் பொருட்டோ நிலவுலகில் தோயவேண்டும் என்பார் செடியனேன் பொருட்டாக விச்சேணில் தோய்ந்தவெனவும், மெய்யன்பர்க்கன்றி யென்பாலவ்வாறாதல் தக்கதன்றென்பார் எதிர்மறைப்பொருள் படும் ஓகாரம் புணர்த்தி ஐயநின்பெருமை அடியனேற்கெளிதாயதோ எனவும் கூறினார் “பரவுவாரிமையோர்கள் பாடுவனநால்வேதம்-குரவுவார்குழம்மடவாள் கூறுடையாரொருபாகம் - விரவுவார்மெய்யன்பினடியார்கள் மேன்மேலும் - அரவுவார்கழலடிகள் காண்பாரோவரியானே” எனவரும் திருவாசகத்தால் உணர்க. (௩௩)

நாதவந்தமுங்கடந்தமெய்ஞானவானந்த
போதமென்பரஃதின்றொருபுடவிமானுடமாய்
யாதபந்தெறத்திறிந்தவிந்தனஞ்சுமந்தடியேன்
பேதையன்பளவாயதோபெருமின்னுருவம்.

(இ-ள். பெரும - பெருமானே, நின் உருவம் - தேவரீர் திருவுருவம், நாத அந்தமும் கடந்த-நாதாந்தத்தையும் கடந்த, மெய் ஞானம் ஆனந்தபோதம் என்பர்-உண்மையறிவானந்தமென்று கூறுவர், அஃது - அத்திருவுருவம், இன்று ஒருபுடவிமானுடம் ஆய் - இப்பொழுது நிலவுலகி லொரு மானிடத்திருவுருவமாய், ஆதபம் தெற - வெயில் சுட்டு வருத்தலால், திறிந்த இந்நீனம் சுமந்து - முறிபட்ட விற்றினைச்சுமந்து, பேதை அடியேன் அன்பு அளவாயதோ-பேதைமைத்தன்மையுடைய அடியேனென்பென்றும் எல்லையிலடங்கியதோ.

நின்மலசொருபம் என்பார் நின்னுருவம் எனவும், குழலையென்பார் நாதவந்தம் எனவும், அந்நின்மலசொருபமாகிய சிவம் தனது சத்தியை விரித்து அதவே யுடம்பாகநின்று பிரபஞ்சத்தைக் காரியப்படுத்தற்பொருட்டுத் தன் சத்தியால் அக் குழலையுபாதானமாகத் தோற்றிய நாதம், விந்து, சாதாக்கியம், ஈஸ்வரம், சத்தவிற்தையென்றும் ஐந்து தத்துவங்களும் கொள்ளவேண்டும் என்பார் இறத்தததுழிய எச்சவும்மை தந்து நாதவந்தமும் எனவும், அந்நின்மலசொருபம் அவற்றைக்கடந்து நின்றது என்பார் கடந்த மெய்ஞானவானந்தபோதம் என்பர் எனவும், மலபந்தராகிய ஆன்மாக்கள் உய்தற்பொருட்டுத் தனது சத்தியால் திருமேனிகொண்டருளியதுபோல அவ்வான்மாக்களுளொருவனாகிய ஏழையென்பொருட்டும் திருவருளால் மானிடத்திருவுருக்கொண்டு போந்ததென்பார் இன்றொருபுடவிமானுடமாய் எனவும், பத்திவலையிப்படுவதாதலா லடியேன் ராத்தாக்கேற்ப ஆண்டுகொண்டருள எளிவந்ததென்பார் ஆதபந்தெறத்திறிந்தவிந்தனஞ் சுமந்தடியேன் - பேதையன்பளவாயதோவெனவுக்கூறினார். தனது சத்தியால் திருமேனிகொண்டருளியது என்பதற்கு

“பொன்மைநிலாதிவன்னம் பொருந்திடப்பளிங்கவற்றின்-தன்மையாய்நிற்குமாபோற் சத்திதன்பேதமெல்லாம்-நின்மலன்றூய்த்தோன்றி நிலைமையொன்றாயேநிற்பன்-மூன்னருட்சத்திதன்பான் முகிழ்க்குந்தான்முனையானன்றே” எனவருஞ் சித்தியாரிலும், என்றரத்துக்கேற்ப என்றதற்கு “எப்பெருந்தன்மையும் எவ்வெவர்திறமும் - அப்பரிசுதனாலாண்டுகொண்டருளி” எனவரும் திருவாசகத்திலும் உணர்க. (௫௬)

மறிந்ததெண்டுகா கிடந்தவனுந்தியில்வந்தோ
னறிந்ததன்றும்பொருள்வரம்பகன்றெழுவிசும்புந்
செறிந்தவண்டமுங்கடந்ததுசிறியனேன்பொருட்டாத்
தறிந்தவிந்தனஞ்சுமந்ததோதம்பிரான்முடியே.

(இ-ள்.) மறிந்த தெண்டுகா கிடந்தவன் உந்தியில் வந்தோன் - மடங்கிவருந் தெள்ளிய அலைகளையுடைய திருப்பாற்கடலி லறிதுயில்கூருந் திருமாலும், உந்தியில் வந்தோன் - அவனுந்தியில் வந்த பிரமனும், அறிந்தது அன்று - உணர்ந்ததுமன்று, அரும்பொருள் வரம்பு அகன்று - அணுவளவையுங்கடந்து, எழுவிசும்பும் - பாரந்த விண்ணுலகத்தையும், செறிந்த அண்டமும் கடந்தது - (அதுவொழிந்த) ஏனையுண்டங்களையுங்கடந்து நின்றது, தம்பிரான் முடி - தேவரீர் திருமுடி, சிறியனேன்பொருட்டாக-(அது) கடைப்பட்ட வறிவிற் சிறியேன் நிமித்தம், தறிந்த இத்தனம் சுமந்ததோ - முறிபட்ட விதகுசுமையைச் சுமந்து திரிந்ததோ. (இஃதோர் பெருவியப்பு.)

தம்பிரான் அண்மைவிளி “பிரமன்மால்காணப்பெரியோன்” என்பார் மறிந்ததெண்டுகா கிடந்தவனுந்தியில்வந்தோன் அறிந்ததன்று எனவும், அணுவுக்கணுவென் என்பார் அரும்பொருள் வரம்பகன்று எனவும், மகத்துக்கு மகத்தென்பார் எழுவிசும்புஞ்செறிந்த வண்டமும் கடந்தது எனவும், அது அடியவர்க்கெளியது என்பார் சிறியனேன் பொருட்டாத்த்தறிந்த இத்தனஞ் சுமந்ததோ எனவுண்குறிஞர். “அணுத்தருந்தன்மையிலையோன்” எனவும் “அண்டப்பகுதியினுண்டைப்பிறக்கம்-அளப்பருந்தன்மை வளப்பெருங்காட்சி - ஒன்றனுக்கொன்று நின்றழில்பகரின் - நூற்றொருகோடியின் மேற்படவிரிந்தன - இன்னுழைத்திரின் னுன்னனுப்புடையச் - சிறியவாகப்பெரியோன்” எனவும் வருந் திருவாசகத்தால் உணர்க. (௫௭)

என்னவந்தனைசெய்துநின்றேத்தியங்கயற்கண்
மின்னமர்த்தபங்கொருவனைவலங்கொடுமிண்டு
மன்னர்தம்பிரானுகியவரகுணதேவன்
றன்னைவந்தடிபணிந்தனன்றிடுக்கிழுவோன்.

(இ-ள்.) என்ன - என்று, வந்தனை செய்து நின்று ஏத்தி - வணங்கிநின்று துதித்து, அங்கயற்கண் மின் அமர்த்த பங்கு ஒருவனை-அங்கயற்கண்ணியார் குடிக்கொண்ட பாகத்தையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுளை, வலங்கொண்டு மீண்டு - பிரதக்ஷிணஞ்செய்து திரும்பி, மன்னர் தம்பிரான் ஆகிய வரகுணதேவன் தன்னை - அரசர்களுக்கரசனாகியவரகுணதேவபாண்டியனை, தந்திரிக்கிழுவோன் வந்து அடிபணிந்தனன்-வீணையில்வல்ல பாணபத்திரர் வந்து பாதங்களை வணங்கி யொருபால் நின்றனர்.

தந்திரி வீணையினரம்பு அது வீணைமேல் நிற்கலால் விட்டவாருபெயர்.(௫௮)

வந்தவேழிசைத்தலைமகன்வரவறிந்தரச
னந்தவேழிசைக்கிழுவனையழையெனவுழையோர்

பந்தயாழமகனிருக்கைபோய்ப்பார்த்தனர்காணார்
சிந்தையாகுலமடைந்தவன்போனவாதெனியார்.

(இ-ள்.) அரசன் வந்த ஏழிசைத் தலை மகன் வரவு அறிந்த - அந்த வரகு
ணதேவபாண்டியன் தன்பால் வந்த ஏழிசையில் வல்ல யாழ்ப்பாணர் வருகையை
யறிந்து, அந்த ஏழிசைக்கிழவனை அழையென - (வடபுலத்திருந்துவந்த) அந்த ஏழி
சையில்வல்ல ஏமநாதனை யழையாயென்று பணிக்க, உழையோர் - வேவுகாரர், பந்
தம் யாழ் மகன் இருக்கை போய் பார்த்தனர் - நரம்பின் கட்டமைந்த வீணையில்வல்
ல ஏமநாதனுடைய விடுதியிற்சென்று பார்த்து, காணார் - அவனைக்காணாது, சிந்தை
ஆகுலம் அடைந்தவன் - மனத்தில் வருத்தமுற்றொழிந்த ஏமநாதன், போன ஆறு
தெனியார் - போனவழி தெனியாதவர்களாய்.

பார்த்தனர் காணார் முற்றெச்சங்கள். ஆறு இடப்பெயர்ச்சொல் ஈறதொக்கு
நின்றது. (இக)

எங்குளானெனத்தேடுவாரிவரொதிரயல்வா
யங்குளார்சிலரறிந்தவாறறைகுவாரவனேற்
றிக்குளான்விருகெடுத்தொருமுதுமகனிவன்பார்
பொங்குமேழிசைப்பத்திரனடிமையாய்ப்போந்தான்.

(இ-ள்.) எங்குளான் என தேடுவார் இவர் எதிர் - எங்கொளித்தானென்று
தேடித்திரியும் வேவுகாரர் எதிரே, அயல் வாய் அங்கு உள்ளார் சிலர் - (அவன்விடு
தியின்) பக்கலி லங்கு வசிப்பவருட்சிலர், அறிந்த ஆறு அறைகுவார் - தெரிந்தவகை
யை யொருவாறு கூறுவர், அவன் நேற்று இங்கு உள்ளான் - அவன்நேற்றைப்பொ
ழுதிக்கிருந்தான், ஒரு முது மகன் விறகு எடுத்த - ஒருவிறுத்தன் விறகுசுமை யெ
டுத்து, இவன் பால் - இந்த ஏமநாதனிடத்து, பொங்கும் ஏழிசை பத்திரன் அடிமை
யாய் போந்தான் - விளங்கும் ஏழிசையில்வல்ல பாணபத்திர ரடிமையென்று வந்த
னன், (கூ0)

பாடினான்பின்புபட்டதுதெரிகிலேம்பாது
ளோடினானெனக்கேட்டலுமொற்றர்போய்க்கொற்றற்
குடினாவையடைந்தவர்சொல்லியவாறே
யாடினார்வியப்படைந்தனுமானமுற்றரசன்.

(இ-ள்.) பாடினான் - பாடினன், பின்பு பட்டது தெரிகிலேம் - பின்பிகழ்ந்த
செய்தியை யறியோம், பால் நாள் ஓடினான் என கேட்டலும் - பாதிபிரவில் ஓடினா
னென்று கூறக்கேட்ட அன்றே, ஒற்றர் போய் - வேவுகாரர்சென்று, கொற்றம் கு
டினான் அவை அடைந்த - வெற்றிமாலையைச் சூடிய வரகுணபாண்டியனது சபை
யையடைந்த, அவர் சொல்லிய ஆறே ஆடினார் - அங்குள்ளோர் கூறியபடியேகூறி
னார், அரசன் வியப்பு அடைந்து அனுமானம் உற்று - அவ்வரகுணபாண்டியன்அதி
சயங்கூர்ந்து அனுமானித்து.

இசையில் மிகவும் வல்ல ஏமநாதன் பாணபத்திர னடிமையென்று போந்த
ஒருமுதுமகன் பாடலைக்கேட்டு ஓடினான் எனக்கேட்டலால் ஒருபெருவியப்பும், பா
ணபத்திரர் தம்பகைவனாகிய ஏமநாதனை யாழில்வல்ல ஒரு முதுமகனைக் கொண்டு
வென்றாரோவென்று கருததலால் அனுமானமும் அரசன்கொண்டனன் என்பார்
வியப்படைந்தனுமானமுற்று என்றார். (கூக)

தன்னடைந்தவத்தந்திரித்தலைவனைநோக்கி
யென்னவாறவன்போனவாறிங்கினும்போன்
பின்னையாதுநீசெய்தனையெனவிசைப்பெருமான்
றென்னர்கோனடிதொழுதுதன்செய்தியைமொழிவான்.

(இ-ள்.) தன் அடைந்த அதந்திரி தலைவனை நோக்கி - தன்பால்வந்த அந்த யாழில்வல்ல பாணபத்திரரைப் பார்த்து, என்ன ஆறு அவன் போன ஆறு - என்ன வகை அவன் சென்றவிதம், இங்கினும் நீ போனபினை பாது செய்தனை என-இங் குநின்றும் நீ போனபின்பு என்னசெய்தாயென்றுவினவ, இசைப்பெருமான்-இசை நூலில்வல்ல பாணபத்திரர், தென்னர் கோன் அடி தொழுது - பாண்டியர்பெருமா னாகிய அவ்வரகுணன் பாதுக்களைவணங்கி, தன் செய்தியை மொழிவான் - தம்பிட த்து நிகழ்ந்த செய்தியைச் சொல்லுவாராயினார்.

இன்னுருபு நீக்கப்பொருள்மேல் நின்ற ஐந்தனுருபு. (சுஉ)

நென்னல்வாயடியேனிந்தாணிழனிங்
பின்னல்வார்சடைமௌலியெம்பிரானடிபணிந்தே
னின்னலார்குறையிரந்துமீண்டிருக்கைபுக்கிருந்தேன்
கன்னலார்மொழிபங்கொன்கனுவில்வந்தருளி.

(இ-ள்.) நென்னல் வாய் - நேற்றைப் பொழுதில், அடியேன் நினதான் நிறு ல் நீக்கி - அடியேன் உமது திருவடிநிறுவினின்றும் நீக்கி, பின்னல் வார் சடை மௌலி எம்பிரான் அடி. பணிந்தேன்-பின்னிய நீண்டசடாமகுடத்தையுடைய யெம துபெருமானாகிய சோமசுந்தரர்க்கடவுள் திருமுடியைவணங்கி, இன்னல் ஆர் குறை இரந்து - தன்பயிக்க எனதுகுறைபாடுகளை யீர்த்து, மீண்டு இருக்கை புக்கு இருந் தேன் - (அங்குநின்றும்) திரும்பி யென்விடுதல் செய்திருந்தேன், கன்னல் ஆர் மொழி பங்கர் என் கனுவில் வந்தருளி - கருமபின் சுவையையொத்த சொற்களையு டைய உமாதேவியை யிடப்பாகத்திலுடைய அச்சோமசுந்தரர்க்கடவுள் என்கனவில் வந்தருளி.

அடியவர் குறை முடிப்பவர் சோமசுந்தரர்க்கடவுளாதலால் அவர்திருவடிக் கீழ் என் குறை யொப்புவித்தேன் என்பார் எம்பிரானடிபணிந்தேன் - இன்னலார் கு றையிரந்துமீண்டிருக்கைபுக்கிருந்தேன் என்றா “காதலாக்கெய்ப்பினில்வைப்புலா ழ்க” எனத் திருவாசகத்தில் வருதல்காண்க. (சுஉ)

ஒடியுன்பொருட்டாகநாம்விறகெடுத்துழன்று
வாடிநின்பகைபுறங்கடைவந்துசாதாரி
பாடிவென்றுநின்பகைவனைத் துரந்தனமெனச்சொல்
லாடினார்விழித்தேனினுநிகழ்ந்ததென்றறைந்தான்.

(இ-ள்.) ஒடி உன் பொருட்டாக-காட்டித்தென்னுந்நியித்தமாக, நாம் விறகு எடுத்து உழன்று வாடி-நாம் விறகுசுமையெடுத் துழன்றுவருந்தி, நின் பகை புறங் கடை வந்து-நின்பகைவனாகிய ஏமாநாதனுடைய தலைவாயிலில்வந்து, சாதாரி பாடி வெ ன்று - சாதாரிப்பண்பாடி வெற்றிசெய்து, நின் பகைவனை துரந்தனம் என சொல் லாடினார் - உனது பகைவனை யோட்டினோ மென்று கூறியருளினார், விழித்தேன் - (அடியேன்)துயிலொழிந்தனன், இது நிகழ்ந்தது என்று அறைந்தான்-இது தானடர் தசெய்தியென்று கூறினார்.

தஞ்சரணடைந்தவர் துயரொழித்தல் அவர்பரமாதலால் ஓடியுன்பொருட்டாக நாம்விற்கெடுத்துழன்றுபாடிவென்று நிற்பகைவனைத்துறந்தனம் என்றார். பகை-சொல்லால் அஃறிணையேனும் பொருளால் உயர்திணையாதலால் வருமொழி வல்லெழுத்து இயல்பாய்நின்றது. முன்னம்மடியேனறியாமையினால் முனிந்தென்னைநலிந்துமுடக்கியிடப் - பின்னையடியேனும்க்காரும்பட்டேன் சமிகின்றதுகுலைதவிர்த்தருள்வீர் - தன்னையடைந்தார் வினைதீர்ப்பதன்றோதலையா யவர்தங்கடனாவதுதான்-அன்னநடையாரதிகைக்கெழுவவீரட்டானத்துறையம்மானே” என வரும் ஆளுடைய ரசிகள் தேவாரத்தால் உணர்க. (௬௪)

ஏவன்மைந்தர்போய்விளங்கிவந்திசைத்ததும்வினைக் காவலன்களுநிகழ்ச்சியுமொத்தவீழ்கைக்கும் - பூவலங்கலாணிஃதுநம்பொன்னகர்க்கூடற் றேவர்தம்பிரான் திருவிளையாட்டெனத்தெளிந்தான்.

(இ-ள்.) ஏவல் மைந்தர் போய் விளங்கி வந்து இசைத்ததும் - வேவுகாரர்சென்று தெரிந்துவந்து கூறியசெய்தியும், வினைக் காவலான் களு நிகழ்ச்சியும் ஒத்தலில் - வினையில் வல்ல பாணபத்திரர்கண்ட கனவினிகழ்ச்சியும் தம்முளொத்தலால், கைக்கும் பூ அலங்கலான் - வேப்பமலர் மாலையையணிந்த பரண்டியன், இஃது - இவ்வாறு நிகழ்ந்தது, நம் பொன் நகர் கூடல் தேவர் தம்பிரான் - நமது அழகிய நகரமாகிய மதுரையிலெழுந்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுளின், திருவிளையாட்டு என தெளிந்தான் - திருவிளையாட்டெனத்துவந்து தெளிந்துணர்ந்தனன்.

இதனால் அதுமானமொழிந்து துணர்த்தனன் என்பார் இஃது நம்பொன்னகர்க்கூடல்தேவர்தம்பிரான் திருவிளையாட்டெனத்தெளிந்தான் என்றார். (௬௫)

இகழ்ந்தகூற்றெறிசேவடிக்கிடையறநேசந் திகழ்ந்தபத்திரனன்பையுந்தேவரைக்காப்பா னகழ்ந்தவாழிநஞ்சண்டவனருளையும்வியந்து புகழ்ந்துபோய்மதுராபுரிப்புனிதனைப்பணியா.

(இ-ள்.) இகழ்ந்த கூற்று எறி சேவடிக்கு - அவமதித்தெதிர்த்த இயமணையுதைத்தருளிய செவந்த திருவடிகளுக்கு, இடையறாத நேசம் திகழ்ந்த பத்திரன் அன்பையும் - சிறிதும் நீங்காத சிவநேயத்தால் விளங்கிய பாணபத்திரருடைய பத்தி மையையும், தேவரை காப்பான் - பிரமன்முதலிய தேவர்களைக் காத்தற்பொருட்டு, அகழ்ந்த ஆழிநஞ்சு உண்டவன் அருளையும் - (சகரர்) தோண்டிய கடலிற்றேன்றிய நஞ்சினையமுது செய்தருளிய பெருமானாது திருவருளையும், வியந்து புகழ்ந்து போய் - மெச்சிப்புகழ்ந்து சென்று, மதுராபுரி புனிதனை பணியா - மதுரையிலெழுந்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுளை வணங்கி.

தன்னையடைந்தோர் துயரொழித்தலில் வல்லது என்பார் இகழ்ந்த கூற்றெறி சேவடியெனவும், அச்சேவடிக்கீழ் செலுத்தும் அன்பே எல்லாந்தரவல்லது என்பார் பத்திரனன்பையும் எனவும், அந்த அன்பு பல பிறவிகளிலும் நேர்ந்த சிவ புண்ணிய முதிர்ச்சியால் வந்ததென்பார் இடையறநேசம் திகழ்ந்த எனவும், கருணாமூல்திரம் என்பதற்கு நதனியொரு காட்டில்லையென்பார் தேவரைக்காப்பான் அகழ்ந்த ஆழிநஞ்சுண்டவன் எனவும், கொண்ட அன்பால் விளைந்தது என்பார் அருளையும் வியந்து எனவுகூறினார். இயமணையுதைத்தும் நஞ்சுண்டது முன்னர்க் கூறி

யிருத்தலால் உணர்க. “அந்தணனுன்னடைக்கலம்புகுத வவனைக்காப்பதுகாரணமாக - வந்தகாலன்றறையிரதனைவவ்வி னுய்க்குன்றன்வண்மைகண்டடியேன்-எந்நைநீயெனைநமன்றமர்நலியிலிவன்மற் றென்னடியானெனவிலக்கும் - சிந்தையால் வந்துன்றிறுவடியடைந்தேன் செழும்பொழிற்றிருப்புன்குருளானே” எனவரும் -ஆளுடைநம்பிகள் தேவாரத்தால் சேவடியின்பெருமையையும், “புல்லாகிப்பூடாய்ப்புழுவாய்மரமாகிப் - பல்விருகமாகிப்பறவையாய்ப்பாம்பாகிக் - கல்லாய்மனிதராய்ப்பேயாய்க்கணக்களாய் - வல்லசாராகிமுனிவராய்த்தேவராய்ச் - செல்லாரின்ற வித்தாவரசங்கமத்துள் - எல்லாப்பிறப்பும்பிறந்தினைத்தே நெம்பெருமான் - மெய்யேயுன்பொன்னடிகள் கண்டின்றுவீழ்ந்தேன்” எனவரும் திருவாசகத்தால் சிவபுண்ணியமுதிர்ச்சியால் வந்ததென்பதும், “செற்றுலமுநிரனைத்தமுண்டிவோநியிந் தெழுலுஞ்சிந்தைமேற்கொள் - பற்றலக்கதுறுகர்ந்துநான் முகனேமுதலோர்தம்பா வைமார்த்துப் - பொற்றலிதனையளித்தோன்” எனவரும் காந்தத்தால் தேவனைக் காப்பான் நஞ்சுண்டவன் என்பதும், “ஆங்கவனருளாற்பத்திமையுண்டாம் பத்தியாலவனருளுண்டாம்” என முன்னர்க்காட்டிய செய்யுளால் அன்பால் வினைந்தது அருள் என்பதும் உணர்க.

(௬௬)

பத்தர்யாழிசைக்கிழவனைப்பனைக்கைமானெருத்தில்
வைத்துமாடநீணகர்வலருசெயவித்துமலர்ந்த
சித்தமாழ்ந்திடவரிசைகண்மிதப்புறச்செய்து
தத்துமான்றொடைத்தேரினூன்றன்மனைபுகுவான்.

(இ-ள்.) பத்தர் யாழ் இசைக்கிழவனை - பத்தரமைந்த வீணையில்வல்ல பாணபத்திரணா, பனைக்கை மான் எருத்தில் வைத்து - பனந்துண்டை யொத்த துதிக்கையையுடைய மாணையின் பிடரின்மேல் வைத்து, மாடம் நீள் நகர் உலம் செய்வித்து - உபரிகைகணிறைந்த மதுரைநகரினைப் பிரதக்ஷணம் செய்வித்து, மலர்ந்த சித்தம் மாழ்ந்திட வரிசைகள் மிதப்புற செய்து - சிவநேயத்தில் மலிந்த அவரது மனமுமயங்கப் பல வரிசைகளையும் வெறுக்கக்கொடுத்த, தத்துமான் தொடை தேரினூன் தன்மனை புகுவான்-தாவிச்செல்லுங் குதிரையைப்பூட்டிய தேரையுடைய வரகுணபாண்டியன் தனது கோயிலுக்குச் செல்லுவோன்.

(௬௭)

தேவருந்தவமுனிவருந்தேவரிற்சிறந்தோர்
யாவருந்தமக்காட்செயவிருப்பவரிருதா
ணைவவந்துமக்காட்செய்துநங்குறைமுடித்தா
ராவரேலுமக்கனைவருமேவலரன்றோ.

(இ-ள்.) தேவரும் தவமுனிவரும் - தேவரும் தவத்தையுடையமுனிவர்களும், தேவரில் சிறந்தோர் யாவரும் - தேவருட் சிறந்த பிரமன் முதலிய எல்லோரும், தமக்கு ஆள் செய இருப்பவர் - தமது குற்றேவல்செய்ய இருக்கும் பெருமானார், இருதாள் நோவ வந்து உமக்கு ஆள் செய்து தும் குறை முடித்தார் ஆவலால் - தமது இரண்டிற்குவடிகளும் வருந்த வந்து உமக்கு அடிமைசெய்து உமது குறைபாட்டை யொழித்தருளுவாராயில், உமக்கு அனைவரும் ஏவலர் அன்றோ - உமக்கு அத்தேவர் முதலிய எல்லோரும் குற்றேவல்செய்யும் ஏவன்மக்களல்லவோ.

*தேவர்முதலியோர் தத்தம் அதிகாரத்தில் மேம்படக் குற்றேவல்செய்து வழிபடநிற்கும் இளைவர் என்பான் தேவருந்தவமுனிவருந் தேவருட்சிறந்தோர் யாவ

ருத்தமக்காட்செயவிருப்பவர் எனவும், அவரே திருவழகன்றோவ விநகுசமத்து பத் திரனடிமையென்று உமது குறைமுடிப்பாராயின் பிரமன்முதல் பிபிலிகார்த்தக்காறு முமக்கேவல்செய்யும் பசுக்களன்றோ என்பான் உமக்களைவரும் எவலரன்றோ என வுக்கூறினான் “ வாழ்த்துவதும்வானவர்கடாம்வாழ்வான்மனநின்பால் - தாழ்த்துவ துத்தாமுயர்ந்துதம்மையெல்லாந்தொழுவேண்டி ” எனவரும் திருவாசகத்தால் யாவ ருத்தமக்காட்செயவிருப்பவர் என்பதுணர்க. (௬௮)

ஆதலாலெனக்குடையர்நீருமக்குநானடியே
னிதலாலெனக்கும்மொடுவழக்குவேயிலைநா
தேதலாவதோர்குறையுளநின்றுதொட்டுமக்கு
வேதநாதனைப்பாடலேகடனெனவிடுத்தான்.

(இ-ள்.) ஆதலால் எனக்கு உடையர் நீர் - ஆகையாலென்னை யாளாகவுடை யவர் நீரோ, உமக்கு நான் அடியேன - உமக்கு நானடிமை, எது அல்லால் எனக்கு உம்மொடு வேறு வழக்கு இல்லை - இதுவன்றி யெனக்கு உம்மொடு வேறு தொடுவ ழுக்கின்ன, நான் ஒதல் ஆவது ஓர் குறை உள்ளது - அடியேன் உம்மிடத்துக்கூறும் ஒரு குறைபாடுள்ளது, (அதாவது) இன்று தொட்டு - இந்நான் தொட்டு, வேதநாத னை பாடலே உமக்கு கடன் என விடுத்தான் - நான்மறைகளுக்கும் இறைவனாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளைப் பாடுதலே யுமக்குக் கடமையென அனுப்பினான்.

நீர் ஆண்டானும் நானடிமையும் ஆதலால் என்பால்வந்து பாடுதல் தவிர்க எ ன்பான் ஈதலாலெனக்கும்மொடு வழக்குவேயிலையெனவும், உமதினைவன்பார் செ ன்று பாடுதலே யுமதுகடப்பாடென்பான் ஒதலாவதோர் குறையுளதெனவும் கூறி னான். (௬௯)

அரசனல்கியவெறுக்கைபூணுடைகள்பிறவும்
பரசநாவலர்மாணவார்யாவர்க்கும்பகிர்ந்து
வரிசையாலிசைக்கினை யொடுமனையில்வந்தெய்திக்
ககாசெயாமகிழ்சிறந்துசைக்காவலனிருந்தான்.

(இ-ள்.) அரசன் லல்கிய வெறுக்கை பூண் ஆடைகள் பிறவும் - வாகுணபா ண்டியன் கொடுத்த திரவியமும் ஆபரணமும் ஆடைகளும் அவையொழிந்த மற்று ள்ளனவுமாகிய பொருள்களையும், பரச நாவலர் மாணவர் யாவர்க்கும் பகிர்ந்து-த ம்மை வணங்கும் கவிஞரும் இசை கற்கு மாணுக்கர்களுமாகிய எவர்க்கும் அவற்றை ப் பங்கிட்டுக்கொடுத்த, வரிசையால் - (அரசன்செய்த) வரிசையோடு, இசைக்கினை யொடு மனையில் வந்த எய்தி - (சூழ்ந்த) இசைநூல்வல்லாரோடு தம் வீட்டில் வந்த டைந்து, ககா செய்யாத மகிழ்சிறந்து - அளவிடற்கரிய மகிழ்ச்சிகூர்ந்து, இசை காவலன் இருந்தான் - இசைநூலில்வல்ல பாணபத்திரர் இருந்தனர்.

உயிர்ச்சார்பும் பொருட்சார்புமாகிய பற்றொழிந்தவராதலால் யாவர்க்கும் பகிர்ந்து எனவும், சிவபெருமானடியவர்பாற்கொண்ட திருவருளை யுள்ளுத்தோறும் ஆராமகிழ்ச்சி மீக்கூர்தலால் ககாசெயாமகிழ்சிறந்து எனவுக்கூறினார். (௭௦)

விறகுவிறற்படலம் முற்றிற்று.

—100—

ஆகப்படியாம் உள்படத் திருவிருத்தம் - ௨௧௦௦.

திருமுகங்கொடுத்ததிருவிவாயாடல்.

நாற்பத்திரண்டாவது

திருமுகங்கொடுத்தபடலம்.

அமரேடியாசிரியவிருத்தம்.

முன்னவன்மதுரைமுதூர்முழுமுதலிசைவலானை
யின்னிசைபாடிவென்றதென்னுரைசெய்கேனந்தத்
தென்னவன்சேரன்மாதேதிருமுகங்கொடுத்துப்பாணர்
மன்னவன்னைக்குச்செம்பொன்வழங்கியவழக்கஞ்சொல்வாம்.

(இ-ள்.) முன்னவன் - (அயன்முதலியஎல்லாத் தேவர்கட்கும்) மூத்தவனும்,
மதுரை முத ஊர் முழு முதல் - மதுரையென்னுந் தொன்றுதொட்டுள்ள திருக்கரி
ல்வசிக் குந் தனிமுதல்வனுமாகிய சோமசுந்தரக்கடவுள், இசை வல்லானை இன் இ
சை பாடி வென்றது - (வடபுலத்துரினும் போந்த) இசைநூலில்வல்ல ஏமநாதனை
இனியதேவகார்த்தருவம்பாடி வென்ற திருவிளையாடலை, என் உரை செய்கேன் - (அ
டியேன்) எவ்வாறெடுத்துக்கூறி முடிப்பேன், அந்த தென்னவன் - அந்தப்பாண்டிய
ர் திருக்கோலங்கொண்ட இறைவன், சேரன் மாடு திருமுகம் கொடுத்து - சேரமான்
பெருமானார்க்குத் திருமுகங்கொடுத்தருளி, பாணர் மன்னவன் தனக்கு - பாணர்பெ
ருமானார்க்கு, செம்பொன் வழங்கிய வழக்கம் சொல்வாம் - செம்பொனருளிய திரு
விளையாடலை யினியெடுத்துக் கூறுவேம். (உ)

இனிமதியெமக்கீதென்னுயாழ்வல்லோனன்றுதொட்டுப்
பனிமதிமருமான் கோயிற்பாணிசைக்கிழமைநீத்துக்
குனிமதிமலைந்தநாதன்கோயின்முப்போதுமெய்திக்
கனிமதியன்பிற்பாடுங்கடப்படுகியமம்பூண்டான்.

(இ-ள்.) யாழ் வல்லோன் - யாழில்வல்ல பாணபத்திரர், அது இனி எமக்கு
மதி என்னு - இப்பணி இனி யெமக்கு நல்லறிவு கொடுத்துமென்று, அன்று தொ
ட்டு - அந்நாள் தொட்டு, பனி மதி மருமான் கோயில் பாண இசைக்கிழமை நீத்து-
குளிர்ந்த சந்திரன் மரபில்வந்த பாண்டியனது கோயிலில் (நாந்தோறுஞ் சென்று
பாரும்) இசைப்பாடலுரிமையை யொழித்து, குனி மதி மலைந்தநாதன் கோயில் மு
ப்போதும் எய்தி - வளைந்த பிறையையணிந்த சோமசுந்தரக்கடவுள் திருக்கோயிலை
க் கலைமுதலிய மூன்றுபொழுதும் சென்றடைந்து, மதி கணிந்த அன்பில் - தம் ம
னைத்திற் கணிந்த அன்பின் முதிர்ச்சியால், பாடும் கடப்படு கியமம் பூண்டான் -
பாடும் கடமைமாகிய நியமத்தை மேற்கொண்டனர். (உ)

இத்தொழிலன் றிவேறுதொழிலிவற்கின்மைபாலே
பத்திரனிலம்பாடெய்தப்பொறுப்பரோபழனக்கூடற்
சித்தவெம்மடிகளவேந்தன்பொன்னறைசசெல்வம்வெளவிப்
பத்தர்யாழிடத்தோளேந்திப்பாடுவான்காணவைப்பார்.

(இ-ள்.) இ தொழில் அன்றி வேறு தொழில் இவற்கு இன்மையால் - இப்
பணியன்றி வேறுபணி யிவர்க்கில்லாமையால், பத்திரன் இலம் பாடு எய்த - பாண
பத்திரர் (வருவாயின்மையின்) வறுமையடைய, பழனம் கூடல் சித்த எம் அடிக
ள் பொறுப்பரோ - வயல்குழந்த மதுரையிலெழுந்தருளிய சித்தமூர்த்திகளாகிய எ

மது அடிகள் ஆற்றுவரோ, வேந்தன் பொன் அறை செல்வம் வெளவி-அரசனுடைய கருவூலத்திலுள்ள பொருள்களை (ஒருவருமுணராவண்ணம்) கவர்ந்து, பத்தர் யாழ் இடத்தோள் ஏந்தி பாடுவான் காண வைப்பார் - பத்தரமைந்த வீணையை யிடத்தோளி லேந்திப்பாடும் பாணபத்திரர்காண (நாந்தோறும்) வைத்தருளுவார்.

இன்மைபடுதல் இலம்பாடு என நின்றது. சிவபிரானார் திருமுன்னரன்றிப் பாடும் பணிவேதின்மையால் வருவாயின்றென்பார் வேறுதொழி லிவற்கின்மையாலே பத்திரனிலம்பாடெய்த எனவும், அடியவர்குறை முடிப்பது அவர் பரம் என்பார் பொறுப்பரோ எனவும், பாண்டியனுணராது கவர்ந்தனர் என்பார் வேந்தன் பொன்னறைச் செல்வம் வெளவி யெனவும், அன்றன்றுள்ள குறைமுடிப்பான் நல்கி வந்தனர் என்பார் பாடுவான் காணவைப்பார் எனவும் கூறினார். (௩)

சிலபொலங்காக சின்னான் மணிக்கலன் சின்னான் செம்பொற்கலைவகை சின்னான் பொற்சாமரைக்காம்பு சின்னான் ளலர்கதிரரிமான் சேக்கையாடகத்தகடு சின்னான் குலமணி வருக்கஞ் சின்னான் கொடுத்திடக்கொண்டு போவான்.

(இ-ள்.) சில் நாள் சில பொலங்காக-சிலநாள் சில பொற்காசும், சில் நாள் மணிக்கலன்-சிலநாள் இரத்திரமழுத்திய ஆபரணமும், சில் நாள் செம்பொற்கலை வகை-சிலநாள் பீடாம்பரமும், சில் நாள் அம்பொன் சாமரைக் காம்பு-சிலநாள் ஆழகிய பொன்வேய்ந்த சாமரையின் காம்பும், சில் நாள் அலர் கதிர் அரி மான் சேக்கை ஆடகம் தகடு - சிலநாள் பரந்த ஒளிவாய்ந்த சிம்மாசனத்தில் வேய்ந்த பொற்கடும், சில் நாள் மணிக்கல வறுக்கம் - சிலநாளிரத்திரக்கூட்டங்களும், கொடுத்திட கொண்டு போவான் - கொடுத்தருளக்கொண்டு போவாராயினர்.

ஒருபொருளிலேயே நாடோறுங் கொடுத்தவரில் அது குன்றிக்கரவு வெளிப்படுமெனத் திருவுளங் கொண்டருளினர் என்பார். சில பொலங்காக சின்னான் குலமணி வருக்கஞ் சின்னான் கொடுத்திட என்றார். (௪)

கைவரும் பொருளைத் தந்தகள் வருந்தானுமன்றி யெவ்வெவர்தமக்குந்தோற்றாதெரியிவிட்டழித்துஞ் சின்னஞ் செய்வன செய்துந்தன்னைச் சேர்ந்தவரிந்தோர்கைபார்த்துய்ப்பவர்பிறர்க்குமாறு துதவியுட்கவலைதீர்ப்பான்.

(இ-ள்.) கை வரும் பொருளை - தமது கையிற்கிட்டிய பொருள்களை, தந்த கள் வரும் தானும் அன்றி - தந்தருளிய கள்வரும் தாமுமன்றி, எவ்வெவர் தமக்கும் தோற்றாது - பாவர்க்கும் புலப்படாமல், எரியில் இட்டு அழித்தும் - நெருப்பிலிட்டுருக்கியும், சின்னம் செய்வன செய்தும் - உருவேறு படுத்தும் பொருள்களை யுருவேறுபடுத்தியும், தன்னை சேர்ந்தவர் இரந்தோர் கைபார்த்து உய்ப்பவர்பிறர்க்கும் மாறுதலெது - தம்மை யடைந்தவரும் தம்பாலிரப்பவரும் தமது கைவரவைப்பார்த்துப் பிழைப்பவரும் இவ்வொழிந்த பிறருமாகிய எவர்க்கும் வரையாது கொடுத்து, உள் கவலை தீர்ப்பான் - மனக்கவலையை யொழித்துவருவார்.

சிவபெருமான் நல்கிவந்த பொருள்கள் பாண்டியன் பொருள்களாதலா லவனுணர்ந்தால் ஐயுறுவானெயென்னுங் கருத்தால் வேறுபடுத்தினராதலின் கள்வருந்தானுமன்றி யெவ்வெவர் தமக்குந்தோற்றாதெரியிவிட்டழித்துஞ் சின்னஞ்செய்வன செய்தும் என்றார். (௫)

வைகலுங்கொடுப்போர்பின்னும் மறுத்தனராகப்போய்ப்போய்க்
கைதொழுதிறைஞ்சிவாளாவருமவன்கலியின்மூழ்கி
யுய்வகைவேறுகாணுதொக்கலுமொக்கவாழக்
கையறவடையநோனாதுறங்கினுன்கனவினெல்லை.

(இ-ள்.) வைகலும் கொடுப்போர் - நாள்தோறும் கொடுத்துவரும் பெருமா
னார், பின் நான் மறுத்தனராக - வருநாளில் மறுக்க, போய் போய் கைதொழுது இ
றைஞ்சிவாளாவருமவன் - (நாள்தோறுஞ்) சென்று சென்று கைகூப்பிவணங்கி யிசை
பாடி ஒன்றும் பெறுதுவரும் பாணபத்திரர், கலியில் மூழ்கி - வறுமையில்மூந்தி,
உய்வகை வேறு காணாது - பிழைக்கும் வகைவேறென்று முணராது, ஒக்கலும்
ஒக்க வாடி - தமது சுற்றத்தோடு மொருசேர வாடி, கையறவு அடைய-துன்பமிக,
நோனாது உறங்கி இன் - அதற்கு ஆற்றாதுகண்டியில் கூர்ந்தார், கனவினெல்லை -
(அவர்) சொப்பனத்தில்.

உதவுவோர் மறுக்கில் உய்வகைவேறின்மையால் உய்வகைவேறு காணுதெ
ன்றார். (சு)

சித்தவெம்பெருமான்வந்துசெப்புவானப்பாநிம்பத்
தொத்தவன்கோசந்தன்னிற்றும்பியுண்கனியின்வெளவி
யித்தனமின்றுகாறுமீந்தனமெம்பாலன்பு
வைத்தவனயிந்தாற்சங்கைமனத்தனய்விசுற்பங்கொள்வான்.

(இ-ள்.) சித்த எம் பெருமான் வந்து செப்புவான் - சித்தமூர்த்திகளா யெம
து பெருமானார் வந்துகூறுவார், அப்பா - அப்பனே, கிம்பம் தொத்தவன் கோசந்த
ன்னில் - வேப்பமலர் மாலையையணிந்த பாண்டியனுடைய கருவூலத்தில், தும்பி
உண்கனியின் வெளவி - யானை நோயுண்ட விளாங்கனியிலுள் ளீழின்மைபோலக்
கருவூலம் வறப்ப அதிலுள்ள பொருளைக் கவர்ந்து, இதனம் இன்று காறும் ஈந்தன
ம் - இப்பொருளையிந்தாற்காறுங் கொடுத்து வந்தனம், எம்பால் அன்பு வைத்த
வன் அறிந்தால் - எம்மிடத்து நின்போ லன்புவைத்த வாகுணபாண்டியனுணர்ந்
தால், சங்கை மனத்தன் ஆய் விசுற்பம் கொள்வான் - ஆசங்கைகொண்ட மனமு
டையவனாய் வேறுபாடுகொள்வான்.

யானை நோய்விழுந்த விளங்கனி கணிபோலப் பிறர்க்குப் புலப்பட்டுள்ளீழில்
லாதிருத்தல்போலக் கருவூலம் சேமித்தகபன் முத்திகையோடும் பிறர்க்குப் புலப்ப
ட்டு உள்ளிருந்ததனம் சிற்றுமின்றி வறிதாகக் கவர்ந்தோம் என்பார் கோசந்த
ன்னிற்றும்பியுண்கனியின் வெளவி இத்தனமின்றுகாறு மீந்தனம் எனவும், வாகுண
பாண்டியன் உண்ணப்போல எம்மிடத்துக் குறைபடாத நேயமுடையவன் என்
பார் எம்பா லன்புவைத்தவன் எனவும், அவனுணர்ந்தால் எமது இறைவர்பொரு
ளைக் கவர்ந்தனர் யாரோ என்செய்கேன் எனப் பெருந்துயருறுவான் அது கண்டு
யாம் ஆற்றோம் நின்றுயர் களைத்ததுபோல அவன் துயர்க்கையவரும் என்பார் அறி
ந்தாற் சங்கைகொண் மனத்தனய் விசுற்பங்கொள்வான் எனவும் அருளினார். (எ)

மயலறக்கற்புக்காக்குமகளிர்போற்றுறவுகாக்க
முயலும்யோகரினூட்காப்புமுரசெறிபுறஞ்கூழ்காப்புங்
கயவிலச்சினைபுறிற்கக்கவாந்ததற்புதயிக்கவ
னுயிர்தொறுமொளித்தகள்வனொருவனொவறியேனென்பான்,

(இ-ள்.) மயல் அற கற்பு காக்குந் மகளிர் போல் - மயக்கமறத் கற்பினைக் காக்குங் கற்புடைமகளிர் போலவும், துறவு காக்க முயலும் போகரில் - துறவறத்தைக் காக்க முயலுஞ் சிவயோகிகளைப்போலவும், உள் காப்பும் - நின்றநிலைபெயராத அகக்காவலும், முரசு எறி புறம் சூழ் காப்பும் - முரசெறிந்து புறஞ்சூழ்ந்து வரும் புறக்காட்டும், கயல் இலச்சினையும் நிற்க - இட்டகபலி லச்சினையிட்டபடியே யாயுமிருக்க, கவர்ந்தது அற்புதம்-(கருவூலத்து ளிருந்தொருளை) வெளவியது பெருவியப்பு (நினைக்கில்) இகன்வன் - இத்தக்கன்வன், உயிர் தொறும் ஒளித்த கள்வன் ஒருவனே - உயிர்கள்தோறும் தன்னிலை தோன்றாதொளிந்த கள்வனொருப இறைவனே, அறியேன் என்பான் - நானறியேனென்று கூறியையுறுவான்.

கற்புடைமகளிர் தமது கற்பைக்காத்தற்கின்றியமையாத நானம்,மடம், அச்சம்,பயிர்ப்பு என்னும் நாத்ருணங்களையும் ஒருங்கேயுடைமையும், துறவினர்தாங்கொண்ட துறவைக்காத்தற்குவிட்ட பாசத்தெட்டக்குவாதனை மீட்டி மவந்து தாக்காமல் பொறியாயிலாகச்செல்லு மனத்தைத் தம வசப்பயித்துகைக்குக் குருவிங்கசங்கமங்களை வழிபடுகைமுதலிய சற்காரியங்களை யொருங்கே யுடைமையும் அவர்க்கு உட்காப்பு ஆதல்போல, வில்வாள்முதலிய படைக்கலங்களை யேந்தி யிமைகொட்டாது நின்ற நிலைபெயராதுகாக்கும் திண்ணியவீரர் காப்புஎன்பார் உட்காப்பு எனவும், பறையறைந்து புறஞ்சூழ்ந்து திரியும் காப்புஎன்பார் முரசெறிபுறஞ்சூழ் காப்புஎனவும், இருவகைக்காப்பும் அன்றிஇட்ட இலச்சினை இட்டவாறே யிருக்கக் கருவூலத்திருந்த பொருளைக் கவர்ந்தவன் உயிர்த்துயிராய் நின்றுட்டிம் இறைவனே என ஆசங்கை கொள்வான் என்பார் இக்கள்வனுயிர்த்தொறு மொளித்த கள்வனொருவனேவறியேனென்பான் எனவுங் கூறியருளினார். (அ)

கோமகனினையசெய்தியறியுமேற்கோசங்காப்போர்க்
காழுறுந்தண்டநின்போலன்பகத்தெம்மைவைத்த
தேமருபோந்தின்கண்ணிச்சேரமான்றனக்கிப்போது
நாமொருமுடங்கழிட்டநல்குவம்போதியென்னு.

(இ-ள்.) கோமகன் இனைய செய்தி அறியுமேல் - பாண்டியனிடையேயுண்டியுணர்வானாயில், கோசம் காப்போர்க்கு தண்டம் ஆமுறும் - கருவூலம் காப்பவர்க்குத் தண்டனையுண்டாம், நின்போல் - உன்னைப்போல, அப்பு அசுத்து எம்மை வைத்த - அன்பால் தம்மனத்திலென்றும் எம்மை நீக்காதுவைத்த, தேம் உறு போந்தின்கண்ணி சேரமான் தனக்கு - தேனயிக்க பனமாலையையணிந்த சேரமான்பெருமாலாகிய கழறிற்றறிவார் நாயனார்க்கு, இ போது நாம் ஒரு முடங்கல் திட்டி நல்குவம்போதி என்னு - இன்று நாமோரோலைவரைந்து கொடுப்போம்போலாயென்று.

அன்பேதாமாயிருத்தலால் அகத்தெம்மைவைத்த என்னார், சேரர்குலத்தவரித்து அரசியல் வெறுத்துத் திருவஞ்சக்களத்திற்சென்று சிவபிரான் திருவடிக்கன்புபூண்டொழுங்கியும், தமது பிதா அரசியல்துறந்து தவஞ்செய்ய வணத்திற்குச்சென்றகாலையில் அமைச்சர் முதலியோர் வந்து குறையிரப்பச் சிவபெருமான் அணுகுறியால் முடிசூடியும், சிவபெருமான் திருமுன்னர்ச்சென்று வணக்கி யானைமேல் பிரதக்ஷிணம் வருங்காலையில் தான் கொண்கிவந்த உவர்மண்-மழையால் நனைந்து தேகமுற்று மொழுகி யுலர்ந்ததால் வெண்ணிறம்யாய்ந்த ஓர் ஈர்க்கொல்லி தம்மெதிர்வாக்கண்டு சிவனடியொன்று யானையைவிட்டழிந்து வணங்க, அவ்வீர்க்கொல்லி ப

தைத்துக்கண்டுமிகலங்கியெதிரவணங்கி யடியேன் அடிவண்ணென்றுகூற, அடியேன் அடிச்சேரன் திருந்ந்துத்திருவேடத்தை நினைப்பித்தீர்வருந்தாது சென்மினெனமொழித்தும், நடராசப்பெருமான் திருவடிக்கு வழிபட்டு நாடோறும் அர்ச்சித்துத்திருச்சிலம்பொலிகேட்டு வகைகூர்ந்துவருங்காலையில் ஒருகால் அத்திருச்சிலம்பொலி தாழ்ப்ப, யானை தவறு திருவடிக்கிழைத்தேனோ வென்று உயிர்விட உடைவானருவித் தமது மார்பினுட்டியும் மெய்யன்பிற் றலைப்பட்டு ின்றமையால் நின்போலன்பகத் தெம்மைவைத்த - தேமுதுபோர்தின் கண்ணிச் சேரமான் எனவுங் கூறியருளினர். “ மண்மேற் சைவநெறி வாழவளர்த்து முன்னே வழிபண்பார் - கண்மேல்விளங்கு நெற்றியினர் கழலேபெணுங் கருத்தினராய் - உன்மேலிய அன்பினராகி யுரிமை யரசர் தொழில்புரியார் - தெண்ணீர்முடியார் திருவஞ்சைக்களத்திற் றிருத்தொண்டே புரிவார் ” எனவுந், வந்த மரபினரரசனிப்பான் வனஞ்சார் தவத்தின் மருவியபின் - சிந்தைமதிநூறே ரமைச்சர் சிலநாளாய்த் தெளிந்தநெறி - முந்தை மரபின் முதல்வர் திருத்தொண்டு முயல்வார் முதற்றுக-இத்துமுடியார் திருவஞ்சைக்களத்திலவர்பா லெய்தினர், எய்தியவர் தம்மெதிரிதைஞ்சி யிருத்தன் சாரன்மலை நாட்டிச் - செய்திருநிறமையா லுரிமைச் செங்கோலரசுபுரிவதற்கு - மைதீர்நெறியின்முடி சூடியருளு மரபால்வந்ததெனப் - பொய்தீர்வாய்மை மத்திரிகன்போற்றிப் புகன்றபொழுதின்கண், இன்பம் பெருகுந் திருத்தொண்டிக் கிடையூறுக விவர் மொழிந்தார் - அன்புநிலை மெய்வழுவாமை யரசுபுரக்கு மருளுண்டேல் - என்புமரவும் புனைந்தாரை விடைபெற்றறிவே னெனப்புக்கு - முன்பு தொழுது விண்ணப்பஞ்செய்தார் முதல்வாருளினால் எனவுந், தம்பிரானர் கோயில்வலயகொண்டு திருமுன்றாழ்நதெழுந்த - குமபயானைமேல் கொண்டுகொற்றக் குடையுஞ் சாமரையும் - நம்பு முரிமையவர் தாங்க நலங்கொண்டார் சூழ்வலங் கொள்வார் - மொயம்பிலுவரின் பொதிசுமந்தோர் வண்ணுன்முன்னே வரக்கண்டார், மழையிற்ககார் தங்குவருறிமேனிவெளுத்த வடிவினால் - உழையிற்பொலிந்த திருக்கரத்தாரடியார் வேடமென்றுணர்ந்தே - இழையிற்செறிந்த வோடைநுதல் யானைக்கழுத்தினின்றுழித்து - விழைவிற்பெருகுங் காதலனால் விரைந்துசென்று கைதொழுதார், சேரர்பெருமான் ரெழுக்கண் டி சிந்தைமயங்கி முன்வணங்கி - யாரொன்றடியேனைகொண்டதடியேனடிவண்ணென்னச் - சேரர்பிராணமடிச் சேரனடியேனென்று திருநீற்றின் - வாரவேட நினைப்பித்தீர் வருந்தாதேருமென மொழிந்தார் எனவும், நீடுமுரிமைப்பேரரசானிகழும் பயனுநிறைதவமும் - தேநிம்பொருளும் பெருந்துணையுந் தில்லைச்சிற்றம்பலத்துள் - ஆடுங்கழலேயெனத் தெளிந்த வறிவாலெடுத்த திருப்பாதங் - கூடுமன்பினர்ச்சனைமேற் கொண்டார் சேரர்குலப்பெருமான், வாசத்திருமஞ்சனம்பள்ளித்தாமம் சார்தாமணித்தாபம் - தேசிற்பெருஞ் செழுந்தீப முதலாயினதுந் திருவமுதம் - ஈசர்க்கேற்ற பரிசினுலர்ச்சித் தருளவெந்நாளும் - பூசைக்கமர்ந்த பெருங்கூத்தர்பொற்பார் சிலம்பினுலையளித்தார், வானக்கங்கைநிபொதிந்த மல்குசடையார் வழிபாட்டுத் - தூதறிறப்பினர்ச்சனையார் தொண்டிபுரிவார் தமக்கொருநாட் - டேனக்கலர்ந்த கொன்றையினாராடற்சிலம்பினுலி முன்போல் - மானப்பூசை முடிவின்கட் கேளாதொழிய மதிமயங்கி, பூசைகடிது முடித்தடியே னென்னேபிழைத்த தெனப்பொருமி - யரசையும்புரன் மற்றினி வேறடையு மின்பயியாதென்று - தேசின்விளக்குமுடை வானையுருவித் திருமார்பினிஞுட்ட - ஈசர்வினாந்து திருச்சிலம்பி னோசையிகடி மிசைப்பித்தார் ” எனவும் கழறிற்றறிவார் நாயனார்புராணத்தில் வருதல் காண்க.

மறைக்குரைசெய்தவாக்கான்மதிமலிபுரிசையென்னுந்
சிறப்பியல்சீர்சால்செய்யுட்பாசுரஞ்செப்பித்தீட்டிப்
பிறைச்சடைப்பெருமானல்கிமறைந்தனன்பெரும்பான்செல்வ
னுறக்கநீத்தாடிப்பாடியுவகைமாகடலிலாழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) மறைக்கு உரை செய்த வாக்கால்-வேதத்திற்குப் பொருள்கூறியருளிய திருவாக்கினால், மதிமலி புரிசைஎன்னும் சிறப்பியல் சீர் சால் செய்யுள் பாசுரம் செப்பி தீட்டி-“மதி மலி புரிசை” என்னும் சிறப்புமிக்கசீர் அமைந்த செய்யுளாகிய திருப்பாசுரமொன்று திருவாய்மலர்ந்து வகாந்தருளி, பிறை சடை பெருமான் ஈல்கி மறைந்தனன்-பிறையையணிந்த சடையையுடைய பெருமானார் கொடுத்து மறைந்த ருளினார், பெரும் பான் செல்வன் உறக்கம் நீத்து ஆடி பாடி-பெரிய பண்பாடுதலில் வல்ல பத்திரர் துயிலினின்று மெழுந்து - (ஆரந்தமேலீட்டால்) ஆடியும் பாடியும், உவகை மாகடலில் ஆழ்ந்தான் - மகிழ்ச்சியென்னும் பெரியகடலில் லுழந்தினார்.

“மதிமலிபுரிசை மாடக்கூடற் - பதிமிசை நிலவும் பானிறவரிச்சிறை - அன்னம்பயில் பொழிலாலவாயின் - மன்னிய சிவன்யா மொழிதருமாற்றம் - பருவக்கொண் டூம்படியெனப் பாவலர்க் - ருரிமையினுரிமையி னுதவியொளிகழ் - செருமாவுகைக்குஞ் சேரலன்காண்க - பண்பால் யாழ்வல்ல பாணபத்திரன் - தன்போலெம்பாலன்பன் தன்பால் - காண்பது கருதிப் போந்தனன் - மாண்பொருள் கொடுத்துவர விடுப்பதுவே” சேரமசுந்தரக்கடவுள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய திருப்பாசுரம். சொல்லமைதியும் பொருளமைதியுமுட்டின்தி நிறைந்துள்ளதென்பார் சிறப்பியல் எனவும், செய்யுளின்பங் குறைபாடிவதென்பார் சீர் சால் எனவும், தேவர் கோமான் திருவாக்காதலினத னெல்லையில் பெருமைதம்மால் வித்ததலிதென்பார் செய்யுள் என்றமையாது பாசுரம் எனவுந் கூறினார். மதி மலி புரிசை - சிறப்பூவல்லோர் தூண்னுணர்வின் வரம்புகூடந்த மதில்குழந்த, மாடக்கூடல்பதி - ஈரன்மாடக்கூடல் என்னுந் திருநகரமாகிய, மிகசுநிலவும்பால் நிறம்வரிசிறை - மேலே பறந்துலவும் வெள்ளியநிறமும் தூவியின் வரிகளுமைந்த சிறையையுடைய, அன்னம்பயில்பொழில் - அன்னங்கள் சஞ்சரிக்குஞ் சேரல்குழந்த திருவாலவாயில் மன்னியசிவன்யாம் - என்றுமுள்ள சிவன் - யாம், மொழிதருமாற்றம் - கூறிய ருளுமணிவார்த்தை, பருவம் கொண்மு படி என் - கார்கால மேகம்போல, பாவலர்க்கு - ஈற்கவிகளில் வல்லுதர்க்கு, உரிமையின் உரிமையின்உதவி - தனதுரிமையினின்று அவர்களுக்குரிமைப்பட வுதவி,ஒளி திகழ் செருமாஉகைக்கும் - தேவமணி முதலிய இலக்கணங்களால் ஒளிவாய்ந்து விளங்கிப் பகைவர் போர்முனையில் அஞ்சாது பாய்ந்தசெல்லுங் குதிரையைச் செலுத்தும், சேரலன் காண்க - சேரமான் எதிர்கொண்டி காண்க, பண்பால் யாழ்வல்ல பாணபத்திரன் - இசைத்தொழிற் பண்பால் யாழ் வாசித்தலில் வல்ல பாணபத்திரன், தன்போல் எம்பால் அன்பன் - தன்னைப்போல எம்மிடத்தி லன்புமிக்கோன், தன்பால் காண்பது கருதிபோந்தனன் - தன்னைக் காண்க் கருதிவந்தனன், மாண் பொருள் கொடுத்து வர விடுப்பது - அறத்தின் வழியீட்டிய பொருள்கொடுத்து என்னிடத்து வரவிடுக்க. என்பது பதப்பொருள். ஒவ்வொருநால் தம்மாலியைந்த திருநாமங்கனையுடைய திருப்பதி என்பார் மாடக்கூடல் ஆலவாய் எனவும், யாம் என்றந் தோற்றக் கேடுகளிலம் என்பார் மன்னிய எனவும், ஈம்மால் வரையாதுகொடுக்கும் வள்ளன்மையையும் பகைமுகத் தஞ்சாதுசெல்லும் வீரத்தையும் உடையையென்பார் பருவக்கொண் டூம்படியெனப் பாவலர்க்குரிமையினுரிமையினுதவி எனவும்,செருமாவுகைக்குஞ்சேரலன் எனவும்,

பன்முறை வழாதுபாடுதில்வல்லோன் என்பார் பன்பால்யாழ்வல்ல எனவும், பேரன்பில்மிக்கோய் என்னும் உயர்வுதோன்ற முன்னிலைப்பொருள்படப் படர்க்கையை யுபசரித்துத் தன்போல் எனவும், தமது அனுஞ்சுபால் வந்தனன் என்பார் காண்பது கருதிப்போந்தனன் எனவும், அறத்தின்வழியீட்டியநிகரில் பொருள் என்பார் மாண்பொருள் எனவும், அவனிடத்து என்றும் இசைகேட்கும் விருப்புடையோம் என்பார் வியங்கோட்பொருள்பட வரவிடுப்பதுவே எனவுங் கூறினார். “மேவுமுரிமையாசளித்தேவிரும்பு காதல்வழிபாடும் - யாவும்யாருங் கழறினவுமறிபு முணர்வுமீறிலாத் - தாவில்விறலுந் தன்டாதகொடையும் படைவாகனமுதலாம் - காவன்மன்னர்க்குரியனவுமெல்லாம் கைவந்துறப்பெற்றார்” என் றெ. நாயனார்புராணத்தில் வருதல்காண்க. “அதிர் கழலுதியர்வேந்தற்களுள்செய்த பெருமையாலே - எதிரில்செல்வத்துக்கேற்ற விருநிதிகொடுக்கவென்று - மதிமலிபுரிசையென்னும் வாசகம்வரைந்தவாய்மை - கதிரொளிவிரிந்ததோட்டித் திருமுகங்கொடுத்தார்கான” எனத் திருமுகப்பாசாரம் தந்தருளினமை றெ. புராணத்திலும் காண்க. (க0)

கலிவிருத்தம்.

வாங்கியதிருமுகமணிப்பட்டாடையிட்டு
டாங்கியிறையடிபணிந்தகன்றுபத்திர
னோங்கியகோயிலைவலங்கொண்டொல்லென
நீங்கிமேல்வரைப்புலநெறிக்கொண்டேகுவான்.

(இ-ள்.) வாங்கிய திருமுகம் - தாம் வாங்கிய திருமுகத்தை, மணிப் பட்டாடை இட்டி - அழகிய பட்டிடையிலவைத்து, இறை அடி பணிந்து - சித்தமூர்திகளாய் வந்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுள் திருவடியைவணங்கி, பத்திரன் ஆங்கு அகன்று - பாணபத்திரர் அங்குநின்றும் நீங்கி, ஒங்கிய கோயிலை வலங் கொண்டு - (விண்ணளவ) ஒங்கிய திருக்கோயிலைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து, ஒல்லென நீங்கி - விரைந்துநீங்கி, மேல் வரைப்புலம் நெறிக்கொண்டு ஏகுவான் - மேற்றிசைக்கணுள்ள மலைநாட்டின் வழிக்கொண்டு செல்லத்தொடங்கினார்.

சங்கப்புலவருள் முதற்புலவருளிய திருமுகமாதலால் மணிப்பட்டாடையிட்டெனவும், விரைவின்செல்க எனக் கட்டளையாதலால் ஒல்லெனநீங்கியெனவும்கூறினார். “சங்கப்புலவர்திருமுகந்தந்தலைமேற்கொண்டு” எனவும் “வேண்டிற்றெல்லாங்குறைவின்றித் - தரம்மோலைதருகின்றோர் தாழாதேகிவருகென்று” எனவும் மேற்படி புராணத்தில் வருதல்காண்க. (கக)

கொல்லையுஞ் குறிஞ்சியுங்கொதிக்கும்வெம்பரற்
கல்லதாரத்தமுங்கடந்துமுட்புறப்
பல்சுளைக்கனியடிபிடறப்பைபபைய
நல்லவளங்கெழுமலைநாடுநண்ணினான்.

(இ-ள்.) கொல்லையும் குறிஞ்சியும் - முல்லைநிலத்தையும் குறிஞ்சிநிலத்தையும், கொதிக்கும் வெம்பரல் கல் அதர் அத்தமும் கடந்து - (முறுகிய வெம்மையால்) கொதிக்காரின்ற வெய்யபரற்கல்லிறைந்த வழியையுடைய பாலைநிலத்தையுங்கடந்து, முள் புறம் பல் சுளை கணி அடி இடற - முள்ளைப்புறத்திலுடைய பலசுளைகளமைந்த (மூக்கூழ்த்துவீழ்ந்த) பலாக்கனிகள் தமது காலிலிடற, பைப்பைய - மெல்லமெல்லச்சென்று, நல் வளம் கெழுமலை நாடு நண்ணினான் - நல்லவளமிக்க மலைநாட்டை யடைந்தனன்.

மழைவளஞ்சிறந்த மலைநாடுன்பார் முட்புறப்-பல்சுளைக் கனியடிபிற ள் ன் றார். (௬௨)

அலைகடனெடுத்துகிலந்தநாடுநுள்
தலைமகடனக்குவான்றடவுருன்றுபூண்
முலையெனவிளங்கினமுகத்திற்பீட்டிய
திலதமேயானதுதிருவஞ்சைக்களம்.

(இ-ள்.) அலை கடல் நெடுந் துகில் அந்த நாடு என்னும் தலை மகள் தனக்கு - அலைக்குங் கடலாகிய நெடிய ஆடையையுடுத்த அந்த மலைநாடுன்னுந் தலைமகருக்கு, வான் தடவு குன்று - வானளாவிய மலைகளே, பூண் முலை என விளங்கின - ஆபரணமணிந்த முலைகளைப்போல விளங்கின, முகத்தில் பீட்டிய திலதமே ஆனது - அத்தலைமகள் முகத்திலிட்ட திலதமாக விளங்கியது, திரு அஞ்சைக்களம் - திருவஞ்சைக்களமென்னுந் திருநகரம்.

எல்லாவுறுப்புகளிலும் சிறந்தது முகம் அதனைவிளக்குவது திலதம் ஆதல் போல ஏனைநாடுகளிற்சிறந்தது சேரனாடு என்பார் முகம் எனவும், அந்நாட்டில் சிறந்து பொலிவது திருவஞ்சைக்களம் என்பார் முகத்திற்பீட்டிய திலதமே யானதெனவுங் கூறினார். (௬௩)

அறமகளாக்கமுமலரின்மேயசெந்
நிறமகளாக்கமுநீதிசான்றபோர்
மறமகளாக்கமுமவடசொற்றென்கலைத்
திறமகளாக்கமுஞ்சிறந்தவந்நகர்.

(இ-ள்.) அற மகள் ஆக்கமும்தருமமாதலாகிய ஞானச்செல்வமும், அலரினில் மேய செந்நிற மகள் ஆக்கமும் - தாமரைமலரில் வசிக்கும் இலட்சுமியாலாகிய பொருட்செல்வமும், நீதி சான்ற போர் மறம் மகள் ஆக்கமும் - நீதியின்வழியுணர்ந்த போர்த்தொழிற்குரிய வீரலக்ஷுமியினாலாகிய பிரதாபச்செல்வமும், வடசொல் தென்கலை திற மகள் ஆக்கமும - ஆரியம் தமிழென்னும் பகுப்பமைந்த கலைமகளாலாகிய கல்விச் செல்வமும், அந்நகர் சிறந்த - அத்திருநகரிற் சிறந்து பொலிந்தன.

ஞானச்செல்வம் தருமத்தாலாதலால் அறமகளாக்கமும் எனவும், அறத்தாலவரும் பொருட்செல்வம் திருமகளாலாதலால் அலரின்மேய செந்நிறமகளாக்கமும் எனவும், பொருளாலவரும் பிரதாபச்செல்வமும் வீரலட்சுமியாலாதலால் நீதிசான்றபோர் மறமகளாக்கமும எனவும், அறமுதலியவற்றைத் தருதல், கல்விச்செல்வமாதலால் வடசொற்றென்கலைத்திறமகளாக்கமும் சிறந்த என்றார். (௬௪)

மண்புகழ்ந்நகர்மறுகின்மாதொரு
தண்புனற்சாலையிற்சார்ந்துளாணிப்பால்
விண்புகழ்நீதியவ்வேந்தற்கன்பிறால்
கண்புனைந்துதலினார்கனவிறோன்றினார்.

(இ-ள்.) மண்புகழ் அந்நகர் மறுகில் மாடு - நிலவுலகு புகழும் அத்திருநகர் வீதியிலுள்ள, ஒரு தண் புனல் சாலையில் சார்ந்துள்ளான் - ஒரு தண்ணியநீர்ப்பந்தலைப் பாணபத்திராடைத்திருந்தனர், இப்பால் - இப்புறம், விண்புகழ் நீதி அவேந்தற்கு - விண்ணுலகு புகழமுது நீதியையுடைய அச்சேரமான்பெருமானார்க்கு, அன்

ய இரா - அன்றிரவில், கண் புனை நுதலினர் கணவில் தோன்றினர் - நுதற்கண்ணுடைய பெருமானார் சொப்பனத்தி லெழுந்தருளினார். (௧௫)

தென்னவன்மதுரையிலிருக்குஞ்சித்தர்யா
நின்னிடைவந்துளே நின்னைக்கண்டுதா
னன்னிதிவேண்ட... நம்மோல்கொண்டநம்
மின்னிசைப்பாணபத்திரனிக் கெய்தினான்.

(இ-ள்.) தென்னவன் மதுரையில் இருக்கும் சித்தர் யாம் - பாண்டியனரசு புரியு மதுரையிலிருக்கும் சித்தர்நாம், நின் இடை வந்துள்ளேம் - நின்பால் வந்தோம், நின்னை கண்டு தான் நல் நிதி வேண்ட நம் ஓலை கொண்டு - உன்னைக்கண்டு தான் மிக்க பொருளைப் பெற நமது திருமுகங்கொண்டு, நம இன் இசை பாணபத்திரன் இங்கு எய்தினான் - நம்பாலன்புள்ள இனியஇசையில் வல்ல பாணபத்திரனிற்கு வந்திருக்கின்றான். (௧௬)

மற்றவர்களுநிதிகொடுத்துமன்னநீ
தெற்றெனவரவிடுகென்றுசித்தர்தாள்
சொற்றனர்போயினார்குரக்குந்தண்ணளி
யொற்றைவெண்குடையினுறக்கநீங்கினான்.

(இ-ள்.) மன்ன அவற்கு அரு நிதி கொடுத்து - அரசனே யப்பாணபத்திரனுக்குப் பெறுதற்கரிய பொருள்கொடுத்து, தெற்றென வரநீ விடுக என்று - வினாந்து அவன் எம்பால்வரநீ அனுப்புக என்று, சித்தர் தாம் சொற்றனர் போயினார் - சித்தமூர்த்திகள் சொல்லிச் சென்றருளினார், தன் அணி சுரக்கும் ஒற்றை வெண்குடையினன் உறக்கம் நீங்கினான் - தன்னிய கருணைசுரக்கும் ஒப்பில்லாத தவனனட்டக்குடையையுடைய சேரமான்பெருமானார் துயிலுணர்ந்தனர். (௧௭)

கங்குல்வாய்க்கண்டவக்கனவைப்பெண்ணையந்
தொங்கலர்ன்றமரொடுசொல்லிச்சேற்கணாள்
பங்கினுன்றிருமுகங்கொணர்ந்தபத்திர
னெங்குளான்கொல்லெனத்தேடவெண்ணுவான்.

(இ-ள்.) கங்குல் வாய் கண்ட அக்கனவை - இரவிற்கண்ட அச்சொப்பனத்தை, அம் பெண்ணை தொங்கலான் தமரொடு சொல்லி-அழகிய பனைமாலையணிந்த சேரமான்பெருமானார் தமதுறவினராகிய அமைச்சரொடு கூறி, சேற் கண்ணாள் பங்கினுன் திரு முகம் கொணர்ந்த - அங்கயற்கண்ணியாறா யிடப்பாகத்திலுடைய சோமசுந்தர்க்கடவுளருளிய திருமுகத்தைக் கொண்டுவந்த, பத்திரன் எங்குள்ளான் என்ன தேட எண்ணுவான் - பாணபத்திர ரெங்குளரோ வென்று தேடக் கருதுவார்.

சிவபெருமான் திருவருட்பெருமை தம்முளடங்காது மேலிட்டதாலமைச்சரொடு கூறினர் என்பார் தமரொடுசொல்லி என்றார். (௧௮)

மற்றவர்தமைத்துரீஇவருகதில்லெனக்
கொற்றவனேவலோர்குறுகிமாடமுந்
தெற்றியுரியமமுமன்றுஞ்சென்றுசென்
தெற்றிகழ்மணிநகொங்குந்தேடுவார்.

(இ-ள்.) அவர் தம்மை திருவி தில்லென வருக என - அப்பாணபத்திரரை வின்று தேடிவினாந்து வருகவென்றேவ, கொற்றவன் ஏவலோர் குறுகி-பாண்டிய னுடைய வேவுகாரர் பலவிடங்களினுஞ்சென்று, மாடமும் தெற்றியும் நியமமும் மன் றும் சென்று சென்று-மாடங்களிலும் திண்ணைகளிலும் கடைவீதிகளிலும் அம்பல ந்களிலும் போய்ப்போய், எல் திகழ் மணி நகர் எங்கும் தேடுவார்-சூரியனைப்போல விளங்கும் அழகிய நகரமெங்கும் தேடுவாராயினார்கள்.

என்று தரிசிப்போம் என்று எழுந்த பேரவாவினனாதலால் தில்லென வருக என்றார் என்றார். தில் என்னும் இடைச்சொல்காலத்தின்மேல் நிற்றலால் வினாந்து என்றும் “விழைவேகாலமொழியிசைக்கிளவியென் - நம்முன்றென்ப தில்லைச்சொ ல்லே” என்பது சூத்திரம். (கக)

தருமநீர்ப்பந்தரிலிருக்குந்தந்திரி
வருமிசைக்கிழவனைக்கண்டுவல்லேபோய்த்
திருமகற்குணர்த்தினார்சேனையோடெழீஇப்
பெருமகன்பாணர்தம்பிராணைநண்ணினான்.

(இ-ள்.) தருமம் நீர்ப் பந்தரில் இருக்கும் தந்திரி வரும் இசைக் கிழவனை ன் டி - அறத்தின்பொருட்டமைத்த தண்ணீர்ப்பந்தரில் (இளைப்பாற)வசிக்கும் வீணை யில்வல்ல பாணபத்திரரைப்பார்த்து, வல்லை போய் திரு மகற்கு உணர்த்தினார் - வி னாந்து சென்று சேரமான் பெருமானுக்குக் கூறினார்கள், சேனையோடு எழீஇ - தமதுசேனையோடெழுந்து, பெரு மகன் பாணர் தம்பிராணை நண்ணினான் - அன்பிற் பெரிய அச்சேரமானபெருமானார் பாணர்பெருமாளுராகிய பத்திரரையடைந்தனர்.

அருட்செல்வம்போல அரசியற்குறுப்பாகிய பொருட்செல்வத்தினும் பெரிய ர் என்பதுதோன்றத் திருமகன் என்றமட்டும் அமையாது பெருமகன் என்றார். (உ௦)

கண்டனன்முகிழ்த்தகைக்கமலஞ்சென்னிமேற்
கொண்டனன்பாடினன்கூத்துமாடினன்
றண்டெனவீழ்ந்தனனன்பிறநண்ணு
வண்டெனமகிழ்ந்தனன்மன்னர்மன்னனே.

(இ-ள்.) மன்னர் மன்னன் கண்டனன் - அரசர்களுக் கரசாகிய சேரமான் பெருமானுர்கண்டு, அன்பில் - அன்பால், முகிழ்த்த கைக்கமலம் சென்னிமேல் கொ ண்டனன் - கூப்பிய கைத்தாமரைகளைத் தமது சிரத்தின்மேற் குவித்து, பாடினன் கூத்தம் ஆடினன் தண்டு என்ன வீழ்ந்தனன் - பாடி யானந்தக்கூத்தாடித் தண்டம் போல நிலமீதுவீழ்ந்து, தன் நறு வண்டு என்ன மகிழ்ந்தனன் - தண்ணிய தேனைக்க ண்ட வண்டுபோலப் பத்திரரைக்கண்டு மகிழ்கூர்ந்தனர்.

சேய்மைக்கட்கண்டபோதே திரிபாங்கஞ்செய்துவணங்கினர் என்பார் முகி ழ்த்தகைக்கமலஞ் சென்னிமேற்கொண்டனன் எனவும், தீப்பசி சுட்டுவருத்த இரை தேடித்திரிந்துமுற்ற வண்டு தேனைக்காணின் ஆராமகிழ்ச்சியி லழுந்ததல்போலப் பாணபத்திரரையென்று காண்போமென ஏக்கற்றுநின்ற கழறிற்றறிவாராகிய பெரு மானார் கண்டவுடன் தலையன்பாற் பரவசமாகிப் பாடி யாடி நிலமீது அட்டாங்க மாகத் திருவடியில் வீழ்ந்து வணங்கி ஆராவின்பம் அடைந்தனர் என்பார் தண்ணறு வண்டெனமகிழ்ந்தனன் மன்னர்மன்னனே எனவுங்கூறினார். கண்டனன், கொண்ட னன், பாடினன், ஆடினன், வீழ்ந்தனன்முற்றெச்சங்கள் “கேட்டப்பொழுதெகைதலை

மேற்கொண்டுகொண்டபேரன்பால் - நாட்டம்பொழிநீர்வழிந்திழிய வெழுந்தாடுக்க
யிகவெய்தி - ஒட்டத்தம்பொன்மாளிகையின்புறத்திலுருஞ்சிந்தையுடன் - பாட்டி-
ன்றலைமப்பாணனார் பாதம்பலகாற்பணிகின்றார்” என ஷே புராணத்தில் வருதல்
காண்க. திரியாங்கத்திற்கு “சிரமேகாங்கம்வலக்கரத்தைச் சிரத்திற்குவித்தல்துவி
தாங்கம் - சிரமேல்வாமகரத்தினையுஞ் சேர்த்திரிவிதாங்கமதாம் - சிரநீன்கராஞ்சா
னக்கணிலந்திண்டிற்பஞ்சாங்கமதாகும்-சிரமோவாயகாதுகைகாணு செகத்திப்படித
லட்டாங்கம்” எனவருஞ் சிவபுண்ணியத்தெளிவால் உணர்க, (௨௧)

வாங்கினன்றிருமுகமலர்க்கணைற்றினன்
நூங்கினன்முடிமிசைத்தாமம்போன்மகிழ்
நூங்கினன்றடங்கணீர் துளிப்பமெய்யெலாம்
வீக்கினன்பொடிப்பெழுவேந்தர்வேந்தனே.

(இ-ள்.) வேந்தர் வேந்தன் - அரசர்க்காசாகிய சேரமான்பெருமானார், திரு
முகம் வாங்கினன் மலர் கண் ஒற்றினன் - திருமுகத்தைவாங்கித் தமது மலர்போன்
றகண்களிலொற்றி, முடி மிசை தாமம் போல் தாங்கினன் - சிரத்தின்மேல் மலர்மா
லைபோலச்சூடி, மகிழ் தாங்கினன் - மகிழ்ச்சி கூர்ந்து, தடம் கண் நீர் துளிப்ப பொ
டிப்பு எழ மெய் எல்லாம் வீக்கினன் - பரந்தகண்களினின்றும் ஆந்தபாஷ்பம் சிந்
தவும் புளகரும்பவும் உடல்முற்றும் விம்மினார்.

நாயிற்குத் தவிசிட்டமபோலக் கடைப்பட்ட என்னையும் ஓர்பொருளாகத்தி
ருவுளத்திற்கொண்டருளி மேம்படுத்தற்கன்றோ திருமுகங்கொடுத்தருளினமையெ
னக்கருகினராதலால் “வாங்கினன்றிருமுகமலர்க்கணைற்றினன் - தாங்கினன்முடி-
மிசைத்தாமம்போன்மகிழ் - தாங்கினன்றடங்கணீர் துளிப்பமெய்யெலாம் - வீக்கி
னன்பொடிப்பெழ என்றார் “அடியேன்பொருளாத்திருமுகங்கொண்டணைந்ததென்
னவவந்தாரும் - கொடிசேர்விடையார்திருமுகங்கை கொடுத்துவணங்கக்கொற்றவ
னார் - முடிமேற்கொண்டுகூத்தாடி மொழியுங்குதுறிப்பொழிகண்ணீர் - பொடியார்
மார்பிப்பரந்துவிழ்ப்புவிமேற்பலகால்வீழ்த்தெழுந்தார்” என ஷேபுராணத்தில் வரு
தல்காண்க, (௨௨)

என்சேரடியாசிரியவிருத்தம்.

மின்னவிரஞ்செம்பொன்மணிமாடக்கூடன் மேயசிவன்யாமெழுதி
விடுக்குமாற்ற, நன்னர்முகிலெனப்புலவர்க்குதவஞ்சேர நரபாலன்காண்
கதன்போனம்பாலன்ப, னின்னிசையாழ்ப்பத்திரன்றன் மாடேபோந்தா
னிருநிதியங்கொடுதவவாவிடுப்பதென்னத், தென்னர்பிரான்றிருமுகத்தி
ன்செய்தினோக்கிச சேரர்பிரான்களிப்பெல்லெதெரியானுகி.

(இ-ள்.) மின் அவிரும் செம்பொன் மணி மாடம் கூடல் மேய சிவன் யா
ம் - ஒளிவிளங்கும் செம்பொன்னாலாகிய மாடங்கள்நெருங்கிய மதுனாயி லெழுந்த
ருளிய சிவபெருமான்யாம், எழுதி விடுக்கும் மாற்றம்-திருக்கைதொட்டுவரைந்தனுப்
புந் திருமுகம், நன்னர் முகில் என புலவர்க்கு உதவும் சேர நரபாலன் காண்க-(௨.
வகிக்கு) நன்மையக்கு மேகம்போலக் கற்றறிந்தபுலவர்க்கு நன்மையக்கும் சேர
மானரபதியே காணக்கடவாய், தன் போல் நம் பால் அன்பன்-நின்னைப்போல நம்மி
டத்து அன்பனாகிய, இன் இசையாழ்ப்பத்திரன் தன் மாடே போந்தான்-இனிய
இசையமைந்த யாழில்வல்ல பாணபத்திரன் நின்னிடைத்து வந்தனன், இரு நிதியம்

கொடுத்த வர விடுப்பது என்ன - (அவற்குப்) பெருநிதிகொடுத்து வரவிடுக்க வென்று, தென்னர் பிரான் திரு முகத்தின் செய்தி நோக்கி - பாண்டியர் பெருமானாகிய சோமசுந்தரர்கடவுள் வரைந்தருளிய திருமுகத்தின் செய்தியைப்பார்த்து, சேரர் பிரான் களிப்பு எல்லை தெரிபான் ஆகி - சேரர்பெருமானார் எழுந்த மகிழ்ச்சியில் வரம்பு தெரியாதமுந்தி.

திருமுகத்தின் செய்தியை முறைப்படி வழிபட்டுவணங்கி யுணர்ந்தனர் என்பார் தென்னர் பிரான் திருமுகத்தின் செய்தி நோக்கியெனவும், சிவபிரானார் என்றோயும் ஒரு அடியவனாகக் கொண்டருளக்கருதிய திருவருள் எல்லையில்லது எனக்கருதினர் என்பார் களிப்பெல்லாதெரியானாகி யெனவுங்கூறினார் “பரிவிற்போற்றித்திருமுகத்தைப்பலகாற்றெழுதுபடியெடுக்க - உரியவகையாலெடுத்தோதியும்பர்பெருமானார்ப்போற்றி” “கூனலிளவெண்பிறைக்கண்ணிமுடியாரடிமைகொண்டருளும் - பான்மையருளின்பெருமையினை நனைந்துபலகாற்பணிந்தேத்தி” என ஷே. புராணத்தில் வருதல்காண்க. சேரநரபாலன் அண்மைவிளி. (௨௩)

அடிசூடியாகிரியவிருத்தம்.

பொன்னின்றளிகையிசைவைத்துப்புழைக்கைமதமான்றலையேற்றி மன்னுங்கொளையாழ்ப்புலவனை முன்வைத்துப்பின்னேதானிருந்து மின்னுங்கதிர்காலினைக்கவரிவீசிப்பல்வேறியங்கலிப்பத் தென்னென்றளியாரிசைத்தாரான் திருமாநகராவலஞ்செய்யா.

(இ-ள்.) பொன்னின் தளிகை மிசை வைத்து - பொன்னாலாகிய தவிசின் மேல்வைத்து, புழைக்கை மத மான் தலை ஏற்றி - தொலைபொருந்தியதுதிக்கையை யு மத்தையமுடைய யானையின்மத்தகத்தின்மேலேற்றி, மன்னும் கொளையாழ்ப்புலவனையும் வைத்து பின்னே தான் இருந்து - நிலைபெற்ற இசையமைந்த யாழிலுவல் பண்ணத்திரை முன்னர்வைத்துத் தான் பின்னிருந்து, மின்னும் கதிர்கால் இணைக்கவரிவீசி - விளங்காரின்ற ஒளிவீசும் இணைக்கவரிகளைவீசி, பல்வேறு இயம் கலிப்ப - பல வேறுவகைப்பட்ட வாச்சியங்கொளிக்க, தென் என்று அளி ஆர் இசை தாரான் - தென்னென்றிசைபாடி வண்டுகளாரந்த மாலையையுடைய சேரமான்பெருமானார், திரு மா நகரை வலஞ் செய்யா - பெரிய அழகிய திருநகரினை வலஞ்செய்வித்து.

சிவனடியவரைச் சிவமேயெனவுணர்ந்த ஆரா அன்பினர் என்பார் முன்வைத்துப் பின்னேதானிருந்து-மின்னுங்கதிர்காலினைக்கவரிவீசி எனக்கூறினார். “தேசிகர்தம்மைச்சிவநேசர்தம்மையும் - ஈசனெனவேயுளத்தொண்ண” எனச் சைவசமய நெறியில் வருதல் காண்க. (௨௪)

பஞ்சதடவுஞ்சீறடியார்பலமங்கலங்கொண்டெதிர்போத மஞ்சதடவுநீள்குமிமிமாடமனையிற்கொடுபோகி நஞ்சுதடவுமணிகண்டனன்பன்றனைநன்னீராட்டி. யஞ்சுதடவியோவியஞ்செய்தமைத்தமணிமண்டபத்தேற்றி.

(இ-ள்.) பஞ்ச தடவும் சீறு அடியார் பல மங்கலம் கொண்டு எதிர்போத-செம்பஞ்சுக்குழம்புதடவிய சிற்றடியையுடைய சுமங்கலப்பெண்கள் கண்ணடி முதலிய அட்டமங்கலம் ஏந்தி எதிரேவர, மஞ்சு தடவு நீள் குமிழி மாடம் மனையில் கொடு போகி-மேகமளாவிய நீண்டதிசுரத்தையுடைய உபரிக்கையையுடைய தமது கோ

யிறுக்கொண்டு சென்று, நஞ்சு தடவு மணி கண்டன் அன்பன் தன்னை - நஞ்சம் பொருந்திய ஸ்ரீகண்டத்தையுடைய சோமசுந்தரர்க்குடவுளினன்பராசிய பாணபத்திரரை, நல் நீராட்டி - வாசமமைந்த நீரால் திருமஞ்சன்ஞ்செய்வித்து, அஞ்சு தடவி ஓவியம் செய்து அமைத்த - பஞ்சவன்னங்கொர் சித்திரம் செய்தமைத்த, மணி மண்டபத்து ஏற்றி - இரத்தினமமுத்திய மண்டபத்தில் இருந்தருளச்செய்து.

அட்டமங்கலங்கள். கண்ணடி, இடபம், விளக்கு, சீவற்சம், கவரி, சங்கு, சுவத்திகம், நிறைகுடம், வாசநீர் இன்னவகையினது என்பது திருமணப்படலத்திற்காக.

(உரு)

அம்பொற்றவிசிட்டருச்சனைசெய்தாறுசுவையின்னமுதருத்திச் செம்பொற்கலவை நறுஞ்சார்த்தம் பூவாதிருகவாசம். பைம்பொற்கலத்து வெள்ளிலேநீம்பழுக்காய்பிறவுமுறைநல்கியும்பர்க்கிறைவன் திருமுகத்திலுயர்த்தெனலாலுய்த்துமென.

(இ-ள்.) அம் பொன் தவிசு இட்டு-அழகிய பொன்னாலாகிய ஆசனந்தந்து, அருச்சனை செய்து - அருச்சித்து, ஆறு சுவை இன் அமுது அருத்தி - அறுசுவையமைந்த இனிய அமுதுண்பித்து, செம் பொன் கலவை நறுஞ்சார்த்தம்-செவந்த பொன்னிறம் வாய்ந்த கூட்டுவர்க்கமாகிய நறுமணங்கமழுஞ் சந்தனமும், நீம் பூ ஆதி முகவாசம் - இனிய மலர் முதலிய ஊபமும், பைம்பொன் கலத்து வெள்ளிலே நீம்பழுக்காய் பிறவும் முறை நல்கி - பசிய பொற்றட்டில் வெற்றிலையும் சுவையமைந்த பாக்கும் மற்றுள்ளனவு முறையாகக்கொடுத்து, உம்பர்க்கு இறைவன் திருமுகத்தில் உயர்த்து எனலால் - தேவர்கட்கிறைவராகிய சோமசுந்தரர்க்குடவுள் வரைந்தருளிய திருமுகத்தில் அனுப்புவது என்றிருத்தலால், உய்த்தும் என - (அவ்வாறே) அனுப்புவோமென்று.

சிவனடியவரை யச்சிவனைப்போலக்கருதி யருச்சித்து வழிபடல் முறையாதலால் அம்பொற்றவிசிட்டருச்சனைசெய்து எனவும், வந்தவழியின்பரந உபசரித்தலால் அறுசுவையின்னமுதருத்தி “செம்பொற்கலவை நறுஞ்சார்த்தம் பூவாதி முகவாசம்-பைம்பொற்கலத்து வெள்ளிலேநீம் பழுக்காய்பிறவுமுறைநல்கி” எனவுங்கூறினார்.

(உசு)

செம்பொனறையைத்திறந்தழைத்துக்காட்டியினையதிருவெல்லாமும்பர்பெருமானடியீர்நீருடையீர்நவந்நுகொண்மினென விம்பர்நிழற்றும்வெண்குடையானிசைப்பவெழிந்தாழ்ந்நிசைக்கிறுவனம்பனருளுக்குரியீர்நீர்நல்கிறதமையுமெனக்கென்ன.

(இ-ள்.) செம்பொன் அறையை திறந்து - எருவலத்தைத்திறந்து, அழைத்து காட்டி - அழைத்துக்காண்பித்து, இனைய திரு எல்லாம் - இச்செல்வம் யாவையும், உம்பர் பெருமான் அடியீர்-தேவர்பெருமானடியவரோ, நீர் உடையீர்-நீயோடுடையீர், கவர்ந்த கொண்மின் என இம்பர் நிழற்றும் வெண்குடையான் இசைப்ப - கைக்கொள்ளுங்களென்று இந்நிலவுலகிற்கு நிழல் செய்யும் வெள்ளிய தவளவட்டக்குடையையுடைய சேரமான் பெருமானார் கூற, இசைக்கிறுவன் எதிர் தாழ்ந்தி - பாணபத்திரர் எதிர்வணங்கி, நீர் நம்பன் அருளுக்கு உரியீர் - நீர் சிவபெருமான் திருவருளுக்குரியீர், நல்கிந்து எனக்கு அமையும் என்ன - நீர் கொடுப்பதெனக்குப்போதுமென்று.

(உஎ)

மன்னன்ருனெண்ணியவாற்றால்வழங்கவழங்கமறுத்துமறுத்
தின்னநீருமிசைக்கிழவனிலங்கும்பொலம்பூணிருநிதியம்
பொன்னஞ்சிவிகைகரிபரிமான்பொற்பட்டாடைபலபிறவுந்
தன்னவென்னுமளவாற்றூற்றானேகொள்ளத்தார்வேந்தன்.

(இ-ள்.) மன்னன் தான் எண்ணிய ஆற்றால் வழங்க வழங்க மறுத்து மறுத்து - சேரமான்பெருமானார் கருதியபடியே கொடுக்குத்தோறும் போதும் போதுமென்று மறுத்து, இன்னல் தீரும் இசைக்கிழவன் - வறுமை நீங்கிய பாணபத்திரர், இலங்கும் பொலம்பூண் இருநிதியம் - விளங்கும் பொன்னாலாகிய ஆபரணமும் பெரிய தனமும், பொன் அம் சிவிகை கரிபரிமாண் பொன் பட்டாடை பிற பலவும் - பொன்னாலாகிய அழகிய பல்லக்கும் யானையும் குதிரையும் பீதாம்பரமும் அவையொழிந்த பலவும், தன்ன என்னும் அளவு ஆற்றால் - சிறியனவென்னும் அளவின் வகையால், தானே கொள்ள - பாணபத்திரரோ கைக்கொள்ள, தார்வேந்தன் - பனைமாலையையுடைய சேரமான்பெருமானார்.

தமது சேனேமுதலியவற்றையும் அரசியலையும் தந்தனர் என்பார் மன்னன்ருனெண்ணியவாற்றால் வழங்கவழங்க எனவும், அரசுறுப்பையும் அரசியலையும் பாணபத்திரர் ஒழித்தனர் என்பார் மறுத்துமறுத்து எனவும், அங்கு வழங்கியது வரம்பிலதாயினும் சேரமான்பெருமானார் கருத்திற்குச் சிறிது என்பார் தன்னவென்னுமளவாற்றானேகொள்ள எனவுங்கூறினார். “ பரந்தநிதியின்பரப்பெல்லாம் பாணனார்பத்திரனார்க்கு - நிரந்தனங்கள்வெவ்வேறு நிராத்துக்காட்டிமற்றிலையும் - உரந்தங்கியவெங்கரிபரிகண் முதலாயிருள்ளனதனமும் - புரந்தவரசுங்கொள்ளுமென மொழிந்தார்பொறையர்புரவலனா, பாணனார்பத்திரனாரும் பைப்பொன்மௌசிச் சேரலனார் - காணக்கொடுத்தவிலவையெல்லாம் கண்டுமகிழ்வுற்றதரசித்தப் - பேணவெனக் குவென்விவன வடியேன்கொள்ளப்பிஞ்ஞகனா - ஆணையரசுமரசுறுப்புந்கைக்கொண்டருளுமெனவிதைஞ்ச, இறைவராணமறுப்பதனாக் கஞ்சியிருந்தாரிகல்வேந்தர் ” என ஷெ. புராணத்தில் வருதல்காண்க. தன்னத்தொகுக்கும் வழித்தொகுத்தல். தன்னது என்னுபாடத்தைத் தன்னனக்கொள்க. (௨-அ)

பின்னேமுடியோசேட்சென்றுபெருமைசான்றவரிசையினாற்
றன்னேரிசையான்றனைவிடுத்துமீண்டானாகத்தமிழ்மதுரை
மின்னேர்சடையாரிசைத்தொண்டன்ருனுமீண்டுவெயில்விரிக்கும்
பொன்னேர்மௌசெறிதிக்கிழவன்போலமதுரைநகர்புக்கான்.

(இ-ள்.) பின் முடியோ - பின்பு ஏழடி அரமோ (சென்றது), சேன் சென்று - நகரின்புறங்காறும் பின்சென்று, பெருமைசான்ற வரிசையினால் தன்னேர் இசையான் தனைவிடுத்து மீண்டான் ஆக - பெருமைமிக்க வரிசையோடு தம்மையொத்த இசையில்வல்ல பாணபத்திரரையனுப்பி (அவரனுரையால்) சேரமான்பெருமானார் மீள, தமிழ் மதுரை மின்னேர் சடையார் இசைத்தொண்டன் தானும் - தமிழ் வழங்கு மதுரைத்திருநகரி லெழுந்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுளுக்கு இசைத்தொண்டியுண்ட பாணபத்திரரும், மீண்டு - அங்கு நின்றுந்திரும்பி, வெயில் விரிக்கும் பொன் ஏர் மவுலி நிதிக்கிழவன் போல - சூரியனைப்போல ஒளிவிரிக்கும் பொலிவமைந்த முடியையுடைய குபேரன்போல, மதுரை நகர் புக்கான் - மதுரைத்திருநகரிற் சேர்ந்தார்.

பலகையிட்ட திருவிவர யாடல்

சுரு

தமதில்லிக்குவந்து மீளும் பெரியோர் பின் ஏழடித்தூஞ்சென்று விடுத்தல் முறையாக இவர் ஆராஅன்பால் நகர்ப்புறங்காறும் பின்சென்றனர் என்பார் பின் னேழடியோ சேட்சென்று எனவும், அப்பெரியோர் விடுக்கவருதல் முறையாதலால் விடுத்து மீண்டாகுக எனவும், யாணமேற்போந்தாராதலால் பொன்னேர் மடிவிநிதிக்கிழவன்போல மதுரைநகர்புக்கான் எனவும் கூறினர். பதினான்கடி பின்னே செல்லவேண்டும் எனல் “போம்பொழுதுபின்னே பதினான்கடிபோக - நாம்பெற்றோ மென்றெண்ணினன்று” எனவரும் சைவசமயநெறியிற்காண்க. “பண்புபெருகும்பெருமானும் பாணனார்பத்திரனார்பின் - கண்கள் பொழிந்தகரதனீர் வழியககையாற்றொழுதனைய - நண்புசிறக்கும்வர்தம்மை நகரின்புறத்துவிடைகொண்டு எனவும், அறைமும்மதத்துக்களிறுபரியுள்ளிட்டனவேண்டுவகொண்டோர் - பிறைவேண்கோட்டுக்களிற்றுமேல்கொண்டு போந்தார்பெரும்பாணர்” எனவும் ஷெ புராணத்தில் வருதல் காண்க.

(௨௧)

வந்துமதுரைப்பெருமானை வணங்கிக்கொணர்ந்தநிதியெல்லா
மிந்துமருமானகருள்ளார்யாருமறியயாவாக்கு
முந்தைவேதமுதல்வர்க்கும்புலவோர்தமக்குமுறைநல்கிச்
சந்தயாழினிசைப்பாணர்தருமமனையான்வைகிணன்.

(இ-ள்.) வந்து மதுரைப்பெருமானை வணங்கி - அஞ்சுவந்து மதுரைத்திருநகரிலெழுந்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுளை வணங்கி, கொணர்ந்த நிதி எல்லாம்-கொண்டுவந்த பொருள் யாவையும், இந்து மருமான் நகர் உள்ளார் யாரும் அறிய - சந்திரமாயிலவந்த வரகுணபாண்டியன் மதுரைத் திருநகரினுள்ளவ ரொவரும் உணர், யாவர்க்கும் முந்தை வேத முதல்வர்க்கும் புலவோர் தமக்கும் முறை நல்கி-தம்பாற்கற்கு மாணுக்கொவர்க்கும் முற்பட்டவேத நூலுணர்ந்த முதற்குலத்தினராகிய அந்தணர்களுக்கும் கற்றறிந்த வல்லவர்க்கு முறையேதந்த, சந்தம யாழினிசைப்பாணர் தருமம் அனையான் - சந்தமமைந்த வீணையினிசையில்வல்ல பாணர்கள் செய்த புண்ணியத்தையொத்த பாணபத்திரர், வைகிணன் - மகிழ்வோடு இருந்தனர்.

உலகினர் தாமடைந்த பொருளைப் பிறாக்குதவியுய்யும்பொருட்டுத் தாம் கொடுத்துக் காட்டினர் என்பார் யாருமறிய முறைநல்கி என்றார்.

(௩௦)

—*—

திருமுகங்கொடுத்தபடலம் - முற்றிற்று.

ஆகப் பாயிரம் உள்படத் திருவிருத்தம் - ௨௧௩௦.

நாற்பத்துமூன்றாவது

ப ல க ய ி ட் ட ப ட ல ம்.

கொச்சுக்கலிப்பா.

கருந்துழாய்முகிலொருபாற்கலந்தவர்பத்திரற்குநிதி
திருந்துதாருதியுனிடைத்திருமுகமீந்தளித்ததிது
வருந்தியாமுவனிசைப்பமழைதூங்குநள்ளிரவி
விருந்துபாடெனப்பலகையிட்டது உமினிப்பகர்வாம்.

(இ-ள்.) கருந்துழாய் முகில்-கரிய துழாய்மாலையையணிந்த மேகம்போலக் கருநிறம்வாய்ந்த திருமலை, ஒருபால் கலந்தவர் - வலப்பாகத்திற்கொண்ட பெருமானார், பத்திரற்கு - பாணபத்திரர்க்கு, திருந்து தார் உதியன் இடை திருமுகம் ஈந்து நிதி அளித்தது இது - திருந்திய பனைமாலையை யணிந்த சேரமான் பெருமானாரிடத்துத் திருமுகங்கொடுப்பித்துத் திரவியங் கொடுத்தருளிய திருவிளையாடலிது, வருந்தி யாழவன் இசைப்பு - (மழையில்) வருத்தமுற்று வீணையில்வல்ல பாணபத்திரரிசைபாட, மழை ஊங்கு நள் இரவில் - மழைபோழியும் நடுராத்திரியில், இருந்து பாடு என - இருந்து பாடாயென்று, பலகை இட்டதும் - பலகைதந்தருளிய திருவிளையாடலையும், இனி பகர்வாம் - இனி யெடுத்துக்கூறுவாம்.

சிவபெருமான் தாருகாவணமுனிவர்க ளுய்த்தப்பொருட்டுப் பன்னிரண்டு தேவருடும் பலியேற்றுலவியகாலையில், உமாதேவியாராகக் கவரவந்த பிரகலாதன் புத்திரனாகிய அந்தகாசுரனைப் புறங்கண்ட மகளிர் வழுவாய்க் காவற்றொழில் புண்டி நின்ற திருமால் புணர்த்திய தூதுசத்திக்ளும் சிவபிரானை வணங்கி வினவத் திருவாய்மலர்ந்தருளிய “ உலகெலாமின்றுங்காவல்புரிந்துமீட்டொடுக்குகின்ற - அலகிலா விச்சைக்கென்றுங்காரணமாகியொன்றாய் - இலகுபேரொளியாயென்றணிமருங்கொளிருஞ்செல்வி - நிலவுநான்மறையுமேத்துநிகரில்சிறச்சத்தியாமால், வலப்புறமதனிமேயவன்குகன்படுக்குங்கூந்தல் - உலப்பருங்காலாதிதவுருவமாயொளியாயொன்றாய்க் - கலப்பிலவ்வியத்தந்தோன்றுங்காரணமாகியானு - நலத்தகுருணக்குன்றருாரணனாகுமன்றே ” எனும் விடையைக் கூர்புராணம் அந்தகாசுரன் சாஸ்பம் அடைந்த அத்திபாயத்திற்காண்க.

(க)

முன்புடையநாயகனை முப்போதும் புருந்திறைஞ்சியின்புறுமேழிசைக்கிழவனிருநிதியமருளியபின் அன்புசிறந்தரையிரவுமடைந்துபணிந்தடல்விடையின் பின்புறநின்றேழிசையும்பாடிவரும்பேறடைவான்.

(இ-ள்.) முன்பு உடைய நாயகனை - முன்னுளில் தம்மை யாளாகவுடைய சோமசுந்தரர்க்கடவுளை, முப்பொழுதும் புருந்து இறைஞ்சி - காலேழுதலிய மூன்று காலத்திலும் சென்று வணங்கி, இன்பு உறும் ஏழிசைக் கிழவன் - மகிழ்ச்சிகூரும் பாணபத்திரர், இரு நிதியம் அருளிய பின் - (சேரமான்பெருமானாரால்) எல்லையில்லாதபொருளைத் தந்தருளியபின், அன்பு சிறந்து - தலையன்பிப்பட்டு, அரை இரவும் அடைந்து பணிந்து - நடுநிசியிலுஞ் சென்று வணங்கி, அடல் விடையின் பின்புறம் நின்று-வெற்றியையுடைய அதிகாரநந்தி நாயனார் பின்னேநின்று, ஏழிசையும் பாடிவரும் பேறு அடைவான்-குரல்முதலிய ஏழிசைகளையும் நாள்தோறும் பாடிவரும்பயனையடைவாராயினார்.

உணர்ந்தோர்பாலன்றி மற்றோர்பால் ஒருவன் கற்ற கல்வி பயன்படாததால் வீணையிலிசைந்தவனும் அதிலெசைத்திறத்தையுணர்பவனுமாகிய சிவபிரான் திருமுன்னர்ச்சென்று பாடுதலின் தாம் கற்ற கல்வித்திறத்தாலைய பயனை யடைந்தனர் என்பார் பாடிவரும் பேறடைவான் என்றார் “ இன்னிசைவீணையிலிசைந்தோன் காண்க-அன்னதொன்றவ்வயினறிந்தோன்காண்க ” எனவரும் திருவாசகத்தால் உணர்க.

(உ)

தொழுந்தகையன்பருந்தேவர்தொருகுகளுந்தொழத்திங்கட்
கொழுந்தலையநதியலையக்குனிக்கின்றதனிக்கடவுள்

செழுந்தராளச்சிவிகையின்மேற்றேவிதிருப்பள்ளியறைக்
கெழுந்தருளும்போதுபணிந்தேத்துவானோரிரவில்.

(இ-ள்.) தொழும் தகை அன்பு - யாவரும் வணங்கும் பெருந்தகைமை
யையுடைய அடியார்களும், தேவர் தெய்வத்தினரும் தொழ்வானவர்கூட்டங்களும் வ
ணங்கவும், திங்கள் கொழுந்து அவிழ்ச்சி இளஞ்சந்திரன் ஒருபாலசையவும், நதி அலை
ய - கங்கை யொருபால, உயெடுத்தோங்கு - கின்ற தனிக்கடவுள் - வெள்ளியம்பலத்து
ள் திருநாளைஞ்செய்தருளும் ஒப்பல்லாத பெருமாளார், செழுந்தராளம் சிவிகையின்
மேல் - பருத்த முத்துகளாலமைந்த சிவிகையின்மேல், தேவி திருப்பள்ளி அறைக்
கு - உமாதேவியார் திருப்பள்ளியறைக்கு, எழுந்தருளும் போது - எழுந்தருளுங்கா
லையில், ஓர் இரவில் - ஒரு நெடுநிசியில், பணிந்து ஏத்துவான் - வணங்கித்துதிக்க.

ஏத்துவான் வினையெச்சம். போகாங்கபூசனாகாலமாதலால் ஓரிரவில் எனவு
ம், ஏனக்கால தரிசனங்களிலும் விசேடதரிசனமாதலால் பணிந்தேத்துவான் என
வுக்கறிஞர். (௩)

இன்னிசையாழ்ப்பெரும்பாணனெவ்விடையூறடித்தாலும்
தன்னியமநெறியொழுக்கந்தவானென்பதுலகறியப்
பொன்னியலுஞ்சடைமௌலிப்புராணத்திருவிளையாட்டா
லன்னிலையிற்கருங்கொண்மூவார்த்தெழுந்ததிசையெல்லாம்.

(இ-ள்.) இன் இசையாழ் பெரும் பாணன் - இனிய இசையமைந்த யாழில்
வல்ல பாணபத்திரர், எ இடைபூறு அடித்தாலும் - எவ்வகைப்பட்ட இடைபூறு வரி
ணம், தன் நியமம் ஒழுக்கம் நெறி தவான் என்பது-தமது கடப்பாடாகிய பொழுக்
கநெறியின்னுஞ் சிந்தித்தவறொன்பதை, உலகு அறிய-உலகினரறிய, பொன் இய
லும் சடை மௌலி புராணர் திருவிளையாட்டால்- பொன்னையொத்த செவந்த சடா
மகுடத்தையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுள் திருவிளையாட்டினால், அல் நிலையில்-இரா
ப்போதில், திசை எல்லாம்-எண்டிசைமுற்றிலும், கருங் கொண் மூ ஆர்த்து எழுந்த-
ருங்கொண்டமேகங்கள் இடித்தெழுந்தன.

மெய்யன்பின் வழியொழுதுவோர் தமதுயிர்க்கிறுதிவரினும் அந்நிலையின்
றும் தவறார் என்பது உலகினரறிந்தமய்யத் திருவுளங்கொண்டார் என்பார் திருவிள
ையாட்டால் கொண்மூவார்த்தெழுந்த திசையெல்லாம் என்றார். (௪)

தடித்துநிரைபுடைபரப்பித்தடுமாறித்திசைமயங்கத்
துடித்துவிடவாயரவஞ்சோர்த்துசுருண்டனையொதுங்க
விடித்துவின்கணம்புதைப்பவிருள்கான்றுசலபதிமுன்
முடித்திடுவான்வாவழைத்தமுகிலேழும்வனோந்ததென.

(இ-ள்.) தடித்த நிரை புடை பரப்பி - மின்வரிசைகளை யயலிப்பரப்பி, தடு
மாறி திசைமயங்க-எண்டிசையிலுள்ளவர்கள் தலைடுமாறிமயங்கவும், விடம் வாய்
அரவம் - விடமமைந்த வாயையுடைய பாம்புகள், துடித்து சோர்ந்த சுருண்டு அனை
ஒதுங்க - உடல்துடித்துச் சோர்ந்த சுருண்டு பிலக்களிப்புகவும், இடித்து-இடியிடி
த்து, உடுவின் கணம் புதைப்ப இருள் கான்று - நட்சத்திரக் கூட்டங்கள் புதைபட
நினைவீசி, சலபதி - வருணன், முன் முடித்திடுவான் - முன்பு மதுரையையழிக்க,
சுரு

வர அழைத்த ஏழு முகிலும் வளைந்தது என - அனுப்பிய சத்தமேகங்களும் அம்மது ஞாயை வளைந்ததுபோல வளைந்து.

முடித்திடுவாள் வினையெச்சம்.

(டு)

கருங்கடலைவிசும்பெடுத்துக்கவிழ்ப்பதெனவெண்டாளை
நெருங்கிருளினிருப்புக்கோனிடத்தெனநிறங்கருக
வொருங்குசொரிந்துள் னுண்மழைபொழியும் புறம்புமம்பு
மருங்கொடுகிழ்மேலென்றுந்தெரியாதமயங்கிருள்வாய்.

(இ-ள்.) கருங்கடலை விசும்பு எடுத்து கவிழ்ப்பது என்ன - கரியகடலை ஆகாயத் தலைகீழாகவெடுத்துக் கவிழ்ப்பது போலவும், நெருங்கு இருளின் - அள்ளிக் கொள்ள அமைந்த இருளில், இருப்புக்கோல் நிரைத்தது என்ன-நாராசங்களை யொழுங்குபட வைத்ததுபோலவும், வெள் தாளை நிறம் கருக-வெள்ளிய மழைத்தாளைகள் நிறந்திருந்ததோன்ற, ஒருங்கு சொரிந்து-ஒருசேர வருஷித்து, உள் உணரார் உள்ளம் போல்-தம்மை அறியாதவர் மனம் இருண்டிருந்ததல்போல, உள் புறம்பு மருங்கு கீழ் மேல் என்றும் தெரியாத-உள்ளென்றும் புறமென்றும் அயலென்றும் கீழென்றும் மேலென்றும் பகுத்தறிதற்கரிய, மயங்கு இருள்வாய்-இருண்ட இருட்போதில்.

இருளொடுகூடிய கண் இருள்மயமாய் நிறத்தல்போலப் பாசத்தோடு கூடிய ஆன்மா அப்பாசமயமாய் நிறநலால் உள்ளுணரா ருள்ளம்போல் என்றார். ஒடு என்னிடைச்சொல்.

(சு)

மாமாரியிடைநனைந்துவருவானம்மாரிதனைப்
பூமாரியெனநினைந்துதிருக்கோயில்புகுந்தெய்திக்
காமாரிதனைப்பணிந்துகருணைமாரியினனைந்து
தேமாரிபொழிவதெனத்தெள்ளியாழ்வாசிப்பான்.

(இ-ள்.) மா மாரி இடை நனைந்து வருவான் - பெருந்தாணாளாய் விழு மழையில் நனைந்துவரும் பாணபத்திரர், அமாரி தன்னை பூமாரி என்ன நினைந்து-அந்த மழையை மலர்மழைபோலக்கருதி, திருக் கோயில் புகுந்து எய்தி - திருக்கோயிலைச் சென்றடைந்து, காமாரி தன்னை பணிந்து - சோமசுந்தரக்கடவுளைவணங்கி, கருணைமாரியில் நனைந்து - அவர் திருவருள்மழையால் நனைந்து, தே மாரி பொழிவது என-தேன்மழைபொழிந்ததுபோல, தெள் விளி யாழ் வரசிப்பான் - தெள்ளிய இசையமைந்த வீணைவாசிக்கத்தொடங்கினார்.

திருவருண்ருளமுடையோர்க்கு எவ்விடையுறுவரினும் அதவும் அத்திருவருளையெனக் கருதுவாரதலால், அம்மாரிதனைப் பூமாரியென நினைந்து எனவும், அத்திருவருணைக்கேமே பெரும்பேறெனக் கருதுவாராதலால் கருணைமாரியினனைந்து எனவும்கூறினார். “கொள்ளேன்புரந்தான் மாலயன்வாழ்வுகூடுகெடினும் - நள்ளேனினதடியாரோடல்லால் நாகம்புகினும் - எள்ளேன்றிருவருளாலேயிருக்கப் பெரினிறைவா ” என்னும் எதவால் உணர்க.

(எ)

விடைக்கடவுள் பின்னின்றுவீணையிடத்தோள்கிடத்திப்
புடைத்துநரம்பெறிந்துமிடற்றொவிபோக்கிப்பொலங்கொன்றைச்
சடைக்கடவுள்செவிவழிபோயருட்பைங்கூழ்தலையெடுப்பத்
தொடைத்தமிழினிசைப்பாணிச்சுவையமுதமுடைதிறந்து.

(இ-ள்.) விடைக் கடவுள் பின் நின்று - அதிகார நந்திராயஞர் பின்னே நின்று, வீணை இடத்தோள்கிடத்தி-வீணையை யிடத்தோளிற் சேர்த்து, நரம்பு புடைத்து எறிந்து - வீணையினரம்பத் தாக்கித் தடவி, மிடறு ஒலி போக்கி - சாரீரத் தொனியெழுப்பி, பொலம் கொன்றை சடை கடவுள் செவி வழி போய் - பொன்னிற் ம்வாய்ந்த கொன்றைமாலையையணிந்த சடாமகுடத்தையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுள் திருச்செவியாகிய கால்வழிச்சென்று, அருள் பைங்கூழ் தலை எடுப்ப-திருவருளாகிய பயிரானது தலையெடுத்தோங்க, தமிழின் தொடை இசைப்பாணி - தமிழாற் றொடுத்த இசைப்பாடலாகிய, சுவை அமுதம் மடை திறந்து - சுவைகணிந்த அமுதமானது மடையுடைத்து.

சிவபெருமான் கீதப்பிரியராதலால் திருச்செவியைக் கால்வாயாகவும், திருவருளைப் பைங்கூழாகவும், இசைப்பாடலை யமுதவெள்ளமாகவும் உருவகஞ்செய்த மையால் அவை யிலியுருவகவணி. “அன்னதொன்றவ்வின நிறிந்தோன்காண்க” என்னுந் திருவாசகத்தா லுணர்க. (அ)

நரம்புநனைந்திசைமழுங்கநனைந்துடலம்பணிப்பவிசை
வரம்பொழுதுவிரன்யிறைத்துவலிவாங்கமயிர்சிலிர்ப்ப
நிரம்பியசேறடிபுதைப்பநின்றுநிறையன்பிசையா
யரும்புதல்போலென்புருக்குமழுதவிசைபாடுமால்.

(இ-ள்.) நரம்பு நனைந்து இசை மழுங்க - நரம்பு மழையால் நனைந்து இசை குன்றவும், உடலம் நனைந்து பணிப்ப - தமது சரீரம் அம்மழையால் நனைந்து நடுங்கவும், இசை வரம்பு ஒழுது விரல் யிறைத்து வலி வாங்க - குரல் முதலிய இசையி னெல்லை கடவாது செல்லும் விரல்கள் விறைத்து வலிவாங்கவும், மயில் சிலிர்ப்ப- (குளிரால்) மயிர்கள் சிலிர்த்தவும், நிரம்பியசேறு அடிபுதைப்ப-நிரம்பிய சேறு தமது காலைப் புதைக்கவும், நின்று (உடலம்) கம்பியாது நின்று, நிறை அன்பு இசையாய் அரும்புதல்போல்-நிறைந்த அன்பே இசை வடிவாய்ப் பொங்கி மேலெழுதல்போல, என்பு உருக்கும் அமுதம்இசை பாடும் - எலும்பினையு முருக்கும் அமுதம்போலச் சுவைகணிந்த இசைபாடுவாராயினர்.

ஏனைத் தசை முதலிய பொருள்களை யுருக்குவதுமன்றியென நிற்பலால் என்பு என்பத னிறுதியில் இறந்தது தழீஇய எச்சவும்மை தொக்கு நின்றது. பெருமழையால் தம் வசமழிந்து நிற்பலால் நிறையன்பிசையா யரும்புதல்போல் என்றார். (க)

இடைமடக்காய் அறரோன்வந்த
ஒருபோருகொச்சகம்.

மாதர்நகையாய்மதுரேசருண்பலிக்கெம்மனைவாய்வந்து
காதன்முகத்தரும்பிக்காட்டியென்சிற்தைகவர்ந்தார்போலுங்
காதன்முகத்தரும்பக்கையறவுதீர்க்கலப்பேன்பாதி
பேதையுருவாயிருந்தார்நாணிவிழித்தாவிழிழைத்தேன்போலும்.

(இ-ள்.) மாதர் நகையாய் - அழகிய தந்தப்பந்திகளையுடைய தோழியே, மதுரேசர் - மதுநாயி லெழுந்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுள், உண் பலிக்கு - உண்ணும் ஐயத்தின் பொருட்டு, எம்மனை வாய் வந்து - எமது இல்லில் வந்து, காதல் முகத்து அரும்பி காட்டி - புணர்ச்சிக் குறிப்பைத் தமது திருமுகத்தில் தோற்றுவித்து, என் சிற்தை கவர்ந்தார் போலும் - எனது மனத்தைக் கைக்கொண்டார்போலும்,

காதல் முகத்து அரும்ப - அக்குறிப்பு என்முகத்திலுந் தோன்ற, கையறவு தீரகலப் பேன் - காமவாழை தீரக் கலக்கத் தொடங்கினேன், பாதி பேதை உருவாய் இருந்தார் - தமது திருமேனியிற் பாதி பெண்வடிவாயிருந்தனர், நாணி விழித்த - (அதனால்) கலத்த லொழிந்து விழித்து, ஆவி பிழைத்தேன் - உயிர் படைத்தேன்.

கனவு நிலையுரைத்தல் என்னுந் துறைப்பொருள்மேல் வைத்துத் தலைவி கூற்றாகக் காமச்சுவை பயப்பக்கூறினும், அது-பதியே தலைவனும் பசுவே தலைவியும் திருவருளே யுயிர்த்தோழியுமாகக் கொண்டு கூறிய குறிப்பின்மேல் நின்று, உண்பலிக்கு என்றது சாதாரமாகிய திருமேனிகொண்டு சகலர்க் கருளுதற்பொருட்டு உடல் பொருள் ஆவி கோடன் மேலும், காதன்முகத்தரும்பி யென்றது அச்சகலர்க்கருளும்பாவனா தீட்சைமேலும், கலப்பேன் என்றது நின்மல சொப்பனத்தின்மேலும்; விழித்து என்றது நின்மல சாக்ரத்தின்மேலும் நிறநலர்ல் பிறிதறுவற்சியணி, போலும் என்னும் இரண்டனுள் பின்னது ஒப்பில் போலி யிடைச்சொல். (௧௦)

ஒண்ணுதலாய்வெண்டலைகொண்டுண்பலிக்குநம்மனையினூடேகூடற் கண்ணுதலாருள்ளாளக்கானமிசைத்தென்னுள்ளங்கவர்த்தார்போலும் கண்ணுதலார்பாடுமவிரயங்கண்டாகங்கலப்பென்பாதி பெண்ணுருவமாயிருந்தார்வெள்கிவிழித்தாவிபெற்றேன்போலும்.

(இ-ள்.) ஒன் துதலாய் - ஒள்ளிய நெற்றியையுடைய தோழியே, வெள் தலை கொண்டு - பசைகழிந்த கபாலத்தையேந்தி, உண்பலிக்கு - உண்ணும்பலியின் பொருட்டு, நம் மனையின் ஊடே - நமது இல்லின்கண்ணே, கூடல் கண்ணுதலார் - மதுகாயிலெழுந்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுள், உள்ளாளக்கானம் இசைத்து - தேவகார்த்துவம்பாடி, என் உள்ளம் கவர்த்தார் போலும் - என் மனத்தைக் கொள்ளை கொண்டார்போலும், கண்ணுதலார் பாடும் அவி நயம் கண்டு - அச்சோமசுந்தரக்கடவுள் பாடிய அவிநயத்தைப்பார்த்து, ஆகம் கலப்பேன் - அவரது திருமார்பிற் கலக்கத் தொடங்கினேன், பாதி பெண் உருவமாய் இருந்தார் - தமது திருமேனியிற் பாதி பெண்வடிவமாயிருந்தனர், வெள்கி விழித்து - அதனால் கலத்தலொழிந்து விழித்து, ஆவிபெற்றேன் - உயிர்பிழைத்தேன்.

உள்ளாளக்கானம் என்றது உபதேசதிட்சையின்மேல் நின்றது. இதுவும் அவ்வணி. (௧௧)

ஐயரியுண்கண்ணய்திருவரலவாயுடையாரையங்கொள்வான் மையனகைசெய்தென்வனமுலையின்மேற்செங்கவைத்தார்போலும் மையனகைசெய்தென்வனமுலைமேற்கைவைப்பமாழ்ச்சோர்வேன் றையவிடங்கண்டுநடுநடுங்கிவிழித்தாவிதரித்தேன்போலும்.

(இ-ள்.) ஐயரி உண் கண்ணாய் - பஞ்சரோகை படர்ந்த கண்களையுடையவளே, திருவாலவாய் உடையார் ஐயம் கொள்வான் - திருவாலவாயென்னு மதுகாத் திருப்பதியையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுள் பலியேற்கும்பொருட்டு, மையல் நகை செய்து - காமக்குறிப்புணர்ந்தும் புன்னகையரும்பி, என் வனம்முலையின்மேல் செங்கை வைத்தார்போலும் - எனது சந்தனக்கோலத்தையுடைய தனத்தின்மேல் தமது செவந்த திருக்கரத்தைவைத்தார்போலும், மையல் நகை செய்து - அப்புன்னகை யரும்பி, என்வனம்முலைமேல் கைவைப்பமாழ்ச்சோர்வேன் - எனது சந்தனக்கோலத்தையுடைய தனத்தின்மேற் கைவைக்க மயங்கிச்சோரும் யான், தையல் இடம்

கண்டு நடுநடுக்கி விழித்து - உமாதேவியாரிடப்பாகத்தைக்கண்டு நடுக்குற்று விழித்து, ஆவி தரித்தேன் - உயிர் பிழைத்தேன்.

என் வனமுலையின்மேற் செங்கைவைத்தார் என்றது பரிசுதிட்சையின்மேல் நின்றது. இதுவும் அவ்வணி. (கஉ.)

மேற்படி வேறு.

பாடுவாரிருவர்க்கன்றுபரிசிலாக்கொடுத்தசங்கத்
தோடுவார்செவியிலூட்டுந்தொண்டுகண்டிதன்மேனின்னு
பாடுவாயுனக்கேயிந்தப்பலகையென்றழந்தவன்பி
னாடுவார்விசும்பிற்குறிநகைமணிப்பலகையிட்டார்.

(இ-ள்.) பாடுவார் இருவர்க்கு - பாடுந் தும்புரு நாரத நிருவருக்கும், அன்று பரிசில் ஆக கொடுத்த - அக்காலையில் கொடையாகக் கொடுத்தருளிய, சங்கம் தோடு வார் செவியில் ஊட்டும் தொண்டு கண்டு - சங்கத்தோடணிந்த நீண்ட திருச்செவியிலூட்டும் இசைத்தொண்டை யுணர்ந்து, இதன்மேல்நின்று பாடுவாய் - இந்தப்பலகையின்மேல் நின்று பாடுவாய், உனக்கே இந்த பலகை என்று - உனக்கே யிர்தப் பலகை யுரியதென்று, ஆழ்ந்த அன்பின் நாவார் - மெய்யன்பினை நாடிய ருளும் பெருமானார், விசும்பில் கூறி நகை மணி பலகை இட்டார் - அசரீரி கூறிவிளங்கும் இரத்திரமமுத்திய பலகையொன்று கொடுத்தருளினார்.

சங்கத்தோட்டின் வடிவாகநின்று தும்புரு நாரத நிருவரும் கீதம்பாடத் தமது திருச்செவிகளைக் காணியாகக்கொடுத்த பெருமானார் சேற்றிற்கால் புதைய நின்ற பாணபத்திரர் கீதம்பாட இசைவரோ என்பார் நகைமணிப்பலகையிட்டார் என்றார் “தோடுடைய செவியன்” என ஆளுடைய பிள்ளையார் தேவாரத்தில் முதற்கண் விதந்தருதிப்பும், நக்கிரதேவர் திருவெழுக்கூற்றிருக்கையில் “இரண்டுநிக்குழையே யொன்றுகின்னேறே” என்று விதந்த ருதிப்பும் அது. (கக.)

இறையருளாணையஞ்சியிட்டபொற்பலகையேறி
நறைகெழுமதூரகீதம்பாடிநான்மறைகள்கூடு
மறைகழலகத்துட்கொண்டபலகையுங்கைகொண்டு
மறைவழியாழ்வல்லோன்றன்மனைவயிற்செல்லுமெல்லே.

(இ-ள்.) இறை அருள் ஆனை அஞ்சி - இறைவாருளிய ஆனையை யஞ்சி, இட்ட பொன் பலகை ஏறி - கொடுத்தருளிய பொன்னாலாகிய பலகையின்மேலேறி நறை கெழு மதூரகீதம் பாடி - தேனிணிமைபோன்ற இளியகீதத்தைப்பாடி, நான் மறைகள் சூடும் அறை கழல் அகத்துள் கொண்டு - நான்கு வேதங்களுஞ் சூடிய ஒலிக்கும் வீரகண்டைகட்டிய திருவடியைத் தமது மனத்திற் பதித்து, பலகையும் அங்கை கொண்டு (கொடுத்தருளிய) அப்பலகையையுந் தமது கையிலேந்தி, மறை வழியாழ்வல்லோன் - வேதத்தின் வழியாழ் வாசித்தலில் வல்ல பாணபத்திரர், தன்மனைவயின் செல்லும் எல்லை - தமது வீட்டிற்செல்லும் காலையில்.

“நான் மறைப்பவனுமேழிசை” என்றமையால் மறைவழி யாழ்வல்லோன் எனவும், ஏறுதற்கு அஞ்சினராதலால் இறையருளாணையஞ்சியிட்ட பொற்பலகையேறி எனவும் கூறினார். (கசு.)

மின்னுமாமேகநீங்கிவிசும்புவாய்விளங்கித்தென்றன்
மன்னுமாமலையின்மேயமாதவன்குடித்தவைகற்

பொன்னுமாமணியுமுத்தம்புலப்படக்கிடந்தவேலை
யென்னமீன்விளங்கித்தோன்றவேகியில்புருந்தானிப்பால்.

(இ-ள்.) தென்றல் மன்னு மாமலையில் மேய - மந்தமாருதம் நிலைபெற்ற பெரிய பொதியமலையிற் பொருந்திய, மாதவன் குடித்த வைகல் - அகத்தியமுனிவர் பருகிய காலையில், பொன்னும் மாமணியும் முத்தம்புலப்பட கிடந்த வேலை என்ன - பொன்னும் பெரிய இரத்தினங்களும் முத்தங்களுங் கண்களுக்குப் புலப்பட இருந்த கடல்போல, மின்னும் மாமேகம் நீங்கி - மின்னல் வீசும் பெரிய மேகங்கள் நீங்குதலால், விசம்பு வாய் விளங்கி மீன் விளங்கி தோன்ற - ஆகாயத்தின் வாய் விளங்க நட்சத்திரங்கள் விளங்கித்தோன்ற, ஏக இல் புருந்தான் - (வழிதெரிந்து) சென்று தமது இல்லிற்சென்றார், இப் பால் - இப்புறம்.

விசம்பு கடல்போலவும் நட்சத்திரங்கள் பொன்னும் இரத்தினங்களும் முத்தங்களும் போலவும் எனக்கூறியது பண்புவமை. விளங்கி செயவெனெச்சத்திரிபு.

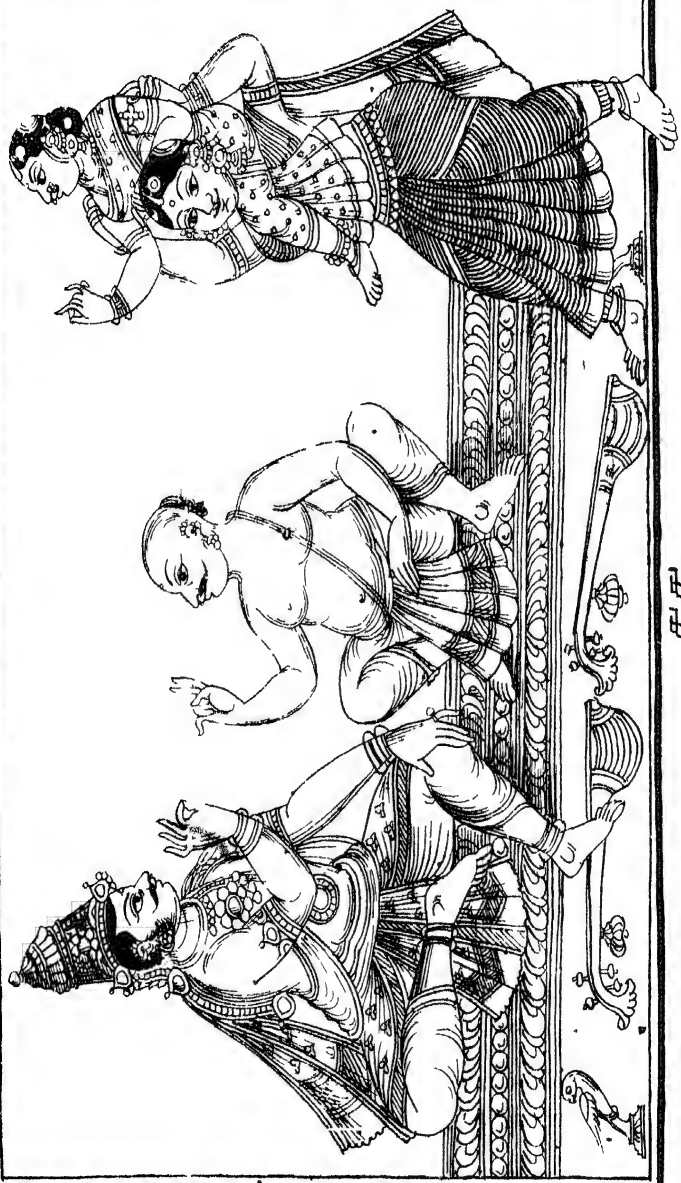
பாயிருட்படலங்கீண்டுபரிதி கண்விழித்துச் செங்கை
யாயிரம்பரப்பிமுந்நீரலைகடனீந்துமெல்லை
மாயிருஞாலங்காக்கும்வரகுணனிரவுதங்க
ணையகன்பாடற்கீந்தநல்லருட்பரிசில்கேட்டான்.

(இ-ள்.) பரிதி கண் விழித்து பாய் இருள் படலம் கீண்டு - சூரியன் கண்விழித்துப்பரவிய இருட்கூட்டத்தைக் கிழித்து, செங்கை ஆயிரம் பரப்பிமுந்நீர் அலை கடல் நீந்தும் எல்லை - செயந்த ஆயிரங்கரங்களைப் பரப்பி மூன்று தொழிற்குணங்க னையுடைய அலைக்குங் கிழைக்கடலை நீந்திச்செல்லுங் காலையில், மாயிரு ஞாலம் காக்கும் வரகுணன் - பெரிய நிலவுலகைக் காக்கும் வரகுணபாண்டியர், இரவு - நடுநிசியில், தங்கள் நாயகன்பாடற்கு ஈந்த - தங்கள் குலதெய்வமாகிய சோமசுந்தரக் கடவுள் பாணபத்திரர் பாடலுக்குக் கொடுத்தருளிய, நல் அருள் பரிசில் கேட்டான் - நல்ல அருட்கொடையைக் கேள்வியுற்றான்.

உதயஞ் செய்தலும் இருளொழித்தலும் கிரணங்களை வீசுதலுங் கிழைக்கடல் கடத்தலுமாகிய சூரியன் செயல்களை விழித்து, கீண்டு, செங்கையாயிரம் பரப்பி முந்நீரலை கடனீந்தம் எனக் கூறியது குணவணி. (ககூ)

இன்னிசைக்கரசையிட்டபலகைமீதுருத்திமன்னர்
மன்னவனிவனேயெங்கண்மதுநாயகனென்றுன்னி
மின்னிவர்மணிப்பூண்ல்கிவிளைநிலமிகவுநல்கி
நன்னிதிவெறுப்பநல்கிவரிசையாநடத்திவந்தான்.

(இ-ள்.) இன் இசைக்கு அரசை - இனிய இசையில் வல்ல பாணபத்திரரை, இட்ட பலகை மீது இருத்தி - கொடுத்தருளிய அந்தப் பொற்பலகையின்மே லெழுந்தருளச்செய்து, மன்னர் மன்னவன்-வரகுணபாண்டியர், இவனே எங்கள் மதுரை நாயகன் என்று உன்னி - இவரே யெங்கள் குலதெய்வமாகிய சோமசுந்தரக்கடவு ளென்று கருதி, மின் இவர் மணி பூண் நல்கி - ஒளிபரந்த இரத்தினமமுத்திய ஆபரணங்களைக்கொடுத்து, விளை நிலம் மிகவும் நல்கி - விளைவு சுருங்காத கழனிகளையு மிகவுங்கொடுத்து, நல் நிதி வெறுப்ப நல்கி - இன்பம் விளைக்குந் தனங்களையும் ஆ

சைக்கெடக் கொடுத்த, வரிசையா நடத்தி வந்தான் - என்றும் இவ்வாறே வரிசையாகக்கொடுத்து நடத்திவந்தனர். (௧௭)

எழுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

இறையருள்வரிசைபெற்றபத்திரனுமேறுயர்த்தவனாநாற்போது முறையினால்வழிபட்டொழுதுவாகமுடிக்கெழுவரகுணவேந்து மறைமுதலடிகள்வந்துவந்தனையால்வழுத்துவான்சில்பகல்கழிய நிறைபெருஞ்சுடரோன்றிருவுருவடைந்துநெறியினாற்சிவபுரமடைந்தான்

(இ-ள்.) இறை அருள் வரிசை பெற்ற பத்திரனும் - வரகுணபாண்டியர் கொடுத்த வரிசைபெற்ற பாணபத்திரரும், ஏறு உயர்த்தவனா - இடபக்கொடியையுயர்த்திய சோமசுந்தரக்கடவுளை, நாற் போதும் - நான்குநாலத்தும், முறையினால் வழிபட்டு ஒழுது வாகு - ஆகமமுறைப்படி வழிபட்டு நடந்துவர, முடி கெழு வரகுண வேந்தும் - கிரீடஞ்சூடிய வரகுணபாண்டியரும், மறை முதல் அடிகள் வந்து வந்தனையால் வழுத்துவான் - வேதமுதல்வராகிய சோமசுந்தரக்கடவுளை வலம்வந்து வந்தனையோடு துதிப்பவர், சில பகல் கழிய - சிலநாள் செல்ல, நிறை பெருஞ்சுடரோன் திரு உரு அடைந்து - சாரும் பெற்று, நெறியினால் சிவபுரம் அடைந்தான் - சிவபெருமானார் திருவருள் வழித்தாகச் சிவபுரத்தை யடைந்தனர்.

நாற்போதுகாலை, நண்பகல், மாலை, நடுநிசி. நிறைபெருஞ்சுடரோன் எங்கும் நிறைந்த பேரொளியா யுள்ளவர். (௧௮)

பலகையிட்டபடலம் - முற்றிற்று.

ஆகப் பாயிரம் உள்படத் திருவிருத்தம் - உகசஅ.

நாற் பத்து நான்காவது

இசைவாதுவென்றபடலம்.

எண்சீரடியாகிரியவிருத்தம்.

கூடலம்பதியிலாடகமேருக்கொடியவிற்குரிசிலடியவனுக்குப் பாடலின்பரிசிலாகியசெம்பொற்பலகையிட்டபடிபாடினமன்னான் வீடரும்பொருவில்லகற்புடையாளோர்விறலியைப்பரமனிறையருள்பற்றி மாடகஞ்செறியும்யாழ்வழிபாடிவாதுவென்றவரலாறுமிசைப்பாம்.

(இ-ள்.) கூடல் அம்பதியில்-மதுரைத்திருநகரில், ஆடகம்மேரு கொடியவில்லுரிசில்-பொன்மேருவாகிய வெற்றிக்கொடிக்கடிய வில்லையேந்திய சோமசுந்தரக்கடவுள், அடியவனுக்கு-பாணபத்திரருக்கு, பாடலின்பரிசில் ஆகிய - (அவர்பாடிய) பாடலுக்குப் பரிசிலாக, செம்பொன்பலகை இட்டபடி பாடினம்-செம்பொன்னுலாகிய பலகையைத் தந்தருளிய திருவினையாடலைக் கூற்றினும், அன்னான்வீடு அரும் பொருவில் கற்பு உடையான் - அப்பத்திரருடைய அழியாத ஒப்பற்ற கற்பினையுடை

ய மனைவியார், பரமன் நிறை அருள் பத்தி-சிவபிரான் திருவருளையோர் பற்றுக்கோடாகப் பற்றி, மாடகம் செறியும் யாழ் வழி பாடி - மாடக மமைந்த வீணையின்வழியே பாடி, ஓர் விறலியை - ஒருபாடினியை, வாது வென்ற வரலாறும் இசைப்பாம் - வாதிவ்வென்ற திருவிளையாடலையும் இனிக் கூறுவாம்.

மாடகம் நால்வகை விரலளவான பாலிகைவழுவாய் நரம்பை வலித்தல் மெலித்தல் செய்யும் கருவி. ஆகிய செய்யிய வென்னும் வினையெச்சம். (க)

வரகுணன்கதியடைந்தபின்மொன்மொளவிகுடியவிராசவிராசப் புரவலன்புவிமடந்தையைவேட்டுப்புயந்தழி இக்கொடுநயந்தருநாளிற் பரவுமன்பதைபரந்தொழுகந்தப்பஞ்சுவற்குரியரஞ்சனவுண்கண் மரபின்வந்தமடவார்பலனோனைமையல்செய்யுமடவார்பலர்மாதோ.

(இ-ள்.) வரகுணன் கதி அடைந்த பின் - வரகுணபாண்டியர் சிவகதியடைந்த பின்னர், அம்பொன் மொளவி குடிய இராச இராசப்புரவலன் - அழகிய பொன்னுலாகிய கீட்டஞ்சுடிய இராசராச பாண்டியன், புவி மடந்தையை வேட்டு புயம் தழுவி கொடு நயம் தரு நாளில்-பூதேவியை மணந்து புயத்தில் தழுவி (தன் கோற்கீழ்வாழும் குடிகளுக்கு) இன்பந்தந்து வருங்காலையில், பரவும் மன்பதை புரந்து ஒருகு அந்த பஞ்சுவற்கு - பரவிய மக்கட்பரப்பைப் பாதுகாத்து மறுதூல்வழி நடக்கும் அந்தப்பாண்டியனுக்கு, உரியர் - உரியபெண்கள், மரபின் வந்த அஞ்சனம் உண் கண் மடவார்பலர் - தனது மரபில் வந்த மையெழுதிய கண்களையுடைய பெண்கள் பலர், ஏனை மையல் செய்யும் மடவார்பலர் - அவரொழிந்த மயக்கஞ்செய்யுங் காமக்கிழத்தியர் பலர். (உ)

அன்னபோகமடவாருளொருத்தியரசனுக்கமுதுமாவியுமாரு மின்னனாண்மதுரகீதமிசைக்கும்விஞ்சையின் துறைவலாளவளருக்கும் பன்னகாபரணனின்னிசைபாடும்பத்திரன்பொருவில்கற்புடையாடரு மன்னுகீதவினையாடிகன் மூளவழுதிகாதன்மடமாதுபொருளாய்.

(இ-ள்.) அன்னபோக மடவார் உள் ஒருத்தி-அந்தக் காமக்கிழத்தியரு ளொருத்தி, அரசனுக்கு அமுதம் ஆவியும் ஆகும் மின் அன்னாள் - இராசராசபாண்டியனுக்கு உணவு முயிருமாகிய மின்னையொத்த பேரழகுவாய்ந்தவள், மதுரகீதம் இசைக்கும் விஞ்சையின் துறை வல்லாள் - இனிய கீதம்பாடும் கல்வியின் துறையில் வல்லவள், அவளுக்கும் - அக்காமக்கிழத்திக்கும், பன்னகாபரணன் இன் இசைபாடும் பத்திரன் பொருவு இல் கற்பு உடையாடும் - சர்ப்பாபரணத்தை யணிந்த சிவபிரான் சங்கிதியிலினிய இசைபாடும் பத்திரருடைய ஒப்பில்லாத கற்பினையுடைய மனைக்கிழத்திக்கும், மன்னு கீதம் வினையால் இகல் மூள் - கீழ்பெற்ற கீதத்தொழிலா லொருவர்க்கொருவர் பகையுண்டாக, வழிநி காதல் மடமாது பொருளாய் - அப்பாண்டியனுடைய காமக்கிழத்தி சினங்கொண்டு. (ஈ)

பாடினிக்கெதிரொர்பாடினிதன்னைப்பாடவிட்டிவள்படைத்தசெருக்கையீடழிப்பலெனவெண்ணியெழீஇத்தன்னிறைமகற்குஃகிசைத்தலுமந்தத் தோடிதப்பொருகயற்கணிதூன்சொன்னவாறொழுமன்னவர்மன்ன னாடியத்தகையவிறலியையீழநாட்டினும்வரவழைத்துவிடுத்தான்.

(இ-ள்.) பாடினிக்கு எதிர் ஓர் பாடினி தன்னை பாடவிட்டு - பாணபத்திரனுடைய மனைவிக்கு எதிரே யொரு பாடினியைப் பாடவிட்டு, இவள் படைத்த செருக்

கை ஈடு அழிப்பல் என எண்ணி எழீஇ - இப்பாணபத்திரன் மனைவி படைத்த கர்வத்தை யடியோடழிப்பேனென்று கருதி யெழுந்து, தன் இறைமகற்கு அஃது இசைத்தலும் - தனது தலைவனாகிய பாண்டியனுக்கு அதனைக்கூற, அந்த தோடு இறப்பொருகயல் கண்ணினுள் தான் - (காமக்கிழத்தியருட்சிறந்த) தோடு புறங்காட்டப் போர்செய்யும் கயல்போன்ற கண்ணையுடைய அந்தக்காமக்கிழத்தி, சொன்ன ஆறு ஒழுக்குமன்னவர் மன்னவன்-சொன்னவண்ணம் (அவள் மேற்கொண்ட காதலால்) நடக்கும் அப்பாண்டியன், நாடி - ஆராய்ந்து, அ தகைய விறலியை-வெல்லும் அத்தகை மையையுடைய பாடினியை, ஈழநாட்டிலும் வர அழைத்து விடுத்தான் - ஈழநாட்டினின்றும் வரவழைத்தனன். (ச)

பந்தயாழ்முதுகுதைவரவிட்டுப்பாடலாயமிருபக்கமுமொய்ப்ப, வந்த பாடினிடமடந்தையுமன்னர் மன்னனைத்தொழுதொர்க்கின்னரமாதிற், சந்த வேழிசைமிழற்றினினின்ற டன்னைநோக்கியொருமின்னிடையான்மேற், சிந்தைபோக்கிவருதிப்பழிநோக்காத்தென்னருக்கரசனின்னதுசெப்பும்.

(இ-ள்.) பந்தம் யாழ் முதுகுதை வரவிட்டு - கட்டமைந்த வீணைமுதுகைத் தடவத் தொங்கவிட்டு, பாடல் ஆயம் இருபக்கமும் மொய்ப்ப - பாடின்தோழிக ளிருபக்கலிலுஞ் சூழ்ந்துவர, வந்த பாடினி மடந்தையும் - மரக்கலத்தினின்றும் வந்த பாடினியும், மன்னர் மன்னனை தொழுது - இராசராசபாண்டியனை வணங்கி, ஓர்கின்னரமாதில் - ஒரு கின்னரப்பெண்போல, சந்தம் வழிசை யிழற்றினள் நின்றாள் தன்னை நோக்கி - பண்ணாக அமைந்த வழிசைகளையும் பாடினின்ற ஈழப்பாடினியை நோக்கி, ஒரு மின் இடையான்மேல் சிந்தைபோக்கி - ஒரு காமக்கிழத்திமேல் தன் மனத்தைச்செலுத்தி, வருதி பழி நோக்காத-அதனால் வருங் கொடும்பழியை நோக்காத, தென்னருக்கு அரசன் இன்னது செப்பும் - பாண்டியர்க்குள் வீரம் வாய்ந்த அப்பாண்டியன் இது கூறுகின்றான். (டு)

பத்திரன்மனைவிதன்னையெம்முன்னர்ப்பாடுதற்கழையதற்கவளாற்றாது, த்தாஞ்சொலினும்யாமவள்சார்பாயுனைவிலக்கினும்விடாதுதொடர்ந்தே, சித்தநாணமுறவஞ்சினமிட்டுச் செல்லனில்லென விரைந்துகொள்ளென, வெய்த்ததுண்ணிடைபிறுனையிருக்கைக்கேகிரானாவருகென்றுவிடுத்தான்.

(இ-ள்.) பத்திரன் மனைவி தன்னை எம்முன்னர் பாடுதற்கு அழை - பாணபத் திரனுடைய மனைவியை யெமது முன்னே பாடுதற்கு. அழையாய், அதற்கு அவள் ஆற்றாது உத்தரம் சொலினும் - அவள் (உன்னோடுபாட ஆற்றாமல்) போக்குச்சொன்னாலும், யாம் அவள் சார்பு ஆய் உன்னை விலக்கினும்-யாம் அவள் பக்கமாய் நின்று உன்னைத்தடுத்தாலும், விடாது தொடர்ந்து-நீ விடாமல் பின்றொடர்ந்து, சித்தம் நாணம் உற-அவள் மனத்தில் நாணமீதுர, வஞ்சினம் இட்டு-சபதங்கூறி, செல்லல் - போகாதே, நில் என விரைந்து கொள் என்னு-நில்லென்று தடுப்பாயென்று, எய்த்த நுண் இடையிறுனை - இளைத்த நுண்ணிய இடையையுடைய ஈழப்பாடினியை, இருக்கைக்கு ஏகி நானாவருக என்று விடுத்தான் - (இன்றுனக்குவிடுத்த) விடுத்திக்குச்சென்று நானைக்கு வரக்கடவாயென்று அனுப்பினான். (சு)

கலிநிலைத்துறை.

பின்னரின்னிசைப்பத்திரன்பெருந்தகைவிறலி
தன்னையங்கழைத்துளத்தொன்றுபுறத்தொன்றுசாற்று

மென் னொடி ன்னிசைபாடுவாருளர்கொலோ விற்கென்
று ன்னிவந்திருக்கின்றன னிசைவலாளொருத்தி.

(இ-ள்.) பின்னர் இன் இசைபத்திரன் பெருந்தகை விறலி தன்னை அங்கு அழைத்து - பின்பு இனிய இசைபாடுதலில்வல்ல பாணபத்திரருடைய கற்புவாய்ந்த மனைக்கிழத்தியைத் தன் சமுகத்திலழைத்து, உளத்து ஒன்று புறத்து ஒன்று சாற்றும்-அகத்தொன்றும் புறத்தொன்றுமாகக் கூறுகின்றான், இங்கு என்னொடு இன் இசை பாடுவார் உளரோ என்று - இச்சபையில் என்னோடு இசைபாடுதலில் வல்லாருளரோவென்று, இசைவல்லாள் ஒருத்தி - இசைநூலில்வல்ல பெண்ணொருத்தி, உன்னி வந்திருக்கின்றனள் - கருதி யகக்கரித்து வந்திருக்கின்றள்.

பத்திரர் மனைவியை வெல்லுதற்பொருட்டு ஈழநாட்டினின்றும் ஒருவல்ல பாடினியைத் தானழைப்பித்திருந்தும் ஒன்றும் உணராரன்போல என்னொடி ன்னிசைபாடுவாருளர்கொலோ விற்கென்றுன்னி வந்திருக்கின்றனள் என்றமையால் உளத்தொன்று புறத்தொன்று சாற்றும் என்றார். (எ)

ஆடமைத்தடந்தோளினியவளொடுங்கூடப்
பாடவல்லையோபகொனப்பாடினியபகர்வாள்
கோடருந்தகைக்கற்புமிக்கூடலெம்பெருமான்
வீடருங்கருணையுமெனக்கிருக்கையால்வேந்தே.

(இ-ள்.) ஆடு அமை தடம் தோளினிய - அசையும் மூங்கிலையொத்த பெரிய தோளினியுடையாய், அவளொடும் கூட பாடவல்லையோ பகர் என - மாக்கலத்தில் வந்த பாடினியோடும் நீ கூடநின்று பாடவல்லையோ கூடுறன்று வினவ, பாடினி பகர்வாள் - பாணபத்திரர் மனைவி கூறுகின்றார், வேந்தே-அரசனே, கோடு அருந்தகை கற்பும் - மாறுபடுதலில்லாத பெருந்தகைமையையுடைய கற்புநிலையும், இ கூடல் எம்பெருமான் வீடு அருங்கருணையும் - இந்த மதனாயிலெழுந்தருளிய வெழுது சோமகந்தரக்கடவுளின் அழிதலில்லாத திருவருளும், எனக்கு இருக்கையால் - எனக்குக் கைகூடியிருத்தலால்.

கொழுநன் வழிநிற்குங் கற்புடைமடவார்க்கு அக்கொழுநனையன்றி வேறு தெய்வமின்றியினும் தங்கணவர் சொல்வழித் திருவாலவாயுடையார்க்கு அன்புநூன் டொழுநினர் என்பார் கோடருந்தகைக் கற்பும் என முன்னர் விதந்து கூறியும், அப்பெருங்கற்புபோல மெய்யன்பும் பெரிதுடைமையால் பெற்ற திருவருள் பெரிதென்பார் வீடருங்கருணையும் எனப் பின்னர் விதந்துங் கூறினார். (அ)

பாடிவெல்வதேயன்றிநான் பரிபவமுழந்து
வாடுவேனலேனென்றுரைவழங்கலுமதுக்கா
லேடுவார்குழலவளையுமிருக்கையுத்திருந்தா
னீடுவார்திணைப்பொருநையந்தண்மிறைநிறுபன்.

(இ-ள்.) நான் பாடி வெல்வதே அன்றி - நான் பாடி வெற்றிகொள்ளுதலே யல்லாமல், பரிபவம் உழந்து வாடுவேன் அல்லேன் என்று உரைவழங்கலும்- (தோல்வியால்) துன்பமுற்று வாட்டமுறேனென்று கூற, மது கால் ஏடுவார் குழல் அவளையும் இருக்கை உய்த்து - தேன் சிந்து மலரிதழையணிந்த நீண்ட கூந்தலையுடைய பாணபத்திரர் மனைவியையும் அவர் இல்லிற்குச்செலுத்தி, நீடுவார் திணை பொரு

கை அம் தன் துறை நிருபன் இருந்தான் - நீடிய பெரிய அலைகளையுடைய தாமிரப்
ணியின் அழகிய தண்ணிய துறையையுடைய பாண்டியனிருந்தான்.

அவற்றின் மிகுதியால் வெல்வதே திண்ணம் என்பார் பாடிவெல்வதேயன்றி
கான் பரிபவமுற்று வாடுவேனலேன் என்றார், (க)

மற்றைவைகலவ்விருவரைப்பஞ்சவன்மதுரைக்
கொற்றவன்றனதவையிடையழைத்துநேர்கூட்டிக்
கற்றவேழிசைகேட்குமுன்கலத்தினும்போந்த
வெற்றிவேன்மதர்நெடுங்கணுள்விறலியைவைதாள்.

(இ-ள்.) மற்றை வைகல் - பின்னாலில், அவ்விருவரை பஞ்சவன் மதுரைக்
கொற்றவன் தனது அவை இடை அழைத்து, அந்த இரண்டு பாடினிகளையும் மது
ரைக்கு அரசனாகிய பாண்டியன் தனது சபையில் வருவித்து, நேர்கூட்டி கற்ற ஏழி
சை கேட்கு முன் - இருவரையுஞ் சந்திப்பித்து அவர்கள்கற்ற குரல் முதலிய ஏழி
சைகளையுங்கேட்பதற்குமுன், கலத்தினும் போந்த - மரக்கலத்தினின்றும் வந்த, வெ
ற்றி வேல் மதர் நெடுங்கணுள் விறலியை வைதாள் - வெற்றிவாய்ந்த வேல்போன்
ற மதர்ந்த நீடிய கண்களையுடைய பாடினி பாணபத்திரர் மனைவியை வைதான். (.)

குற்றமெத்தனையெத்தனே குணங்களாயுழக்கோலுக்
குற்றதெய்வம்யாவிசைப்பதெவ்வுயிருடம்புயிர்மெய்
பெற்றவோசையெவ்வளவவைக்குத்தரம்பேசி
மற்றெனோடுபாடில்லையேல்வசையுனக்கென்றான்.

(இ-ள்.) யாழ்க் கோலுக்கு எத்தனை குற்றம் எத்தனை குணங்கள் - வீணக்
கு எவ்வளவு குற்றங்கள் எவ்வளவு குணங்கள், உற்ற தெய்வம் யா - பொருந்தி
ய தெய்வங்கள் யாவை, இசைப்பது எவ்வுயிர் எவ்வுடம்பு எவ்வுயிர் மெய் - ஒ
லிப்பது எந்தவுயிரொழுத்து எந்தமெய்யொழுத்து எந்த வுயிர்மெய்யொழுத்து, பெற்ற
ஓசை எவ்வளவு - (அவைகட்கு) அமைந்த ஒலி யெவ்வளவின, அவைக்கு உத்தரம்
பேசி - அவைகட்கு விடைகூறி, மற்று என்னோடு பாடி - பின்பு என்னோடுபாடி,
இல்லையேல் உனக்கு வசை என்றான் - இல்லையாயின் உனக்குக் குற்றம் விளையும்
என்றான்.

குற்றம் ஆவன செம்பகை, ஆர்ப்பு, கூடம், அதிர்வு இவை பிறத்தற்குரிய
நீரிலே நின்றிளகியதும், மெல்கிபதும், வெந்ததும், தக்கநிலத்திற் பிறவாததும்,
இடிவீழ்ந்ததும், நோயுற்றதமான மரங்களாம். நோயாவன வெயிலுங் காற்று நீரு
நிழலு மிகுதல். செம்பகையாவது பன்னொடுவராத இன்பமில்லாத ஓசை. ஆர்ப்
பாவது மாத்திரை கடந்தொலித்தல். கூடம்ஆவது இசைவழிப்பட்டரது மழுங்குதல்
அதிர்வு ஆவது இழுமெனும் ஓசையின்றிச் சிதறியுணாக்கும் உச்சரிப்புடையது “இன்
னிசை வழியதன்றி யிசைத்தல் செம்பகையதாகும் - சொன்னமாத்நிரையினோங்க
விசைத்திடுஞ் சுருதியார்ப்பே - மன்னியவிசைவராத மழுங்குதல் கூடமாகும் - ந
ன்னுதல் சிதறவுந்தலதிர்வென நாட்டினோ “நீரிலேநிறலமுகுதல் வேதனில் மயங்
கும் - பாரிலே நிறலிடிவீழ்ந்தல் நோய்மரப்பாற் படல்” எனவரும் ஏதக்களாலு
ணர்க. குணங்கள் ஆவன கொன்றை, கருங்காலி, முருக்கு, குமிழ், தணக்கு அக்கு
ற்றங்களொழிந்த மரங்களாம் “சொல்லிய கொன்றை கருங்காலி மென்முருக்கு -
நல்லகுமிழ்தணக்குடனே - மெல்லியலாய். உத்தமமான மரங்களினையென்றார்

வித்தகயாமோர்விதி” “இருநிலமடந்தை யின்றதிரு விசும்பென்னுங் கைத்தாய் - திருநிலமின்னுப் பொன்னுண்முகிள்முலை மாரித்தீம்பால் - ஒருநலங் கவினியூட்டவு ன்நிறோய் நான்கு நீங்கி - அருநலங் கவினிவாள்வா யரித்திதவந்ததென்றான் ” என்ற ஏதுக்களாலுணர்க. தெய்வங்களாவன விசுவாமித்திரன், சமதக்கினி, சந்திரன், சூரியன், கௌதமன், காசிபன், ஈசன். தெய்வம்பொருளா லுயர்நிறையேனும் சொல்லாலொழிணையாதலால் யா என்னும் அஃறிணைப் பன்மைப்பயனிலை தந்தார்.

இருமையும்பெறுகற்பினுளியம்புவாள்கலத்தின்
வருமரும்பெறற்கல்வியும்வாதின்மேலுக்கப்
பெருமையும்பலர்விரும்புறுபெண்மையின்செருக்கும்
திருமகன்சவையறியவாய்திறக்கவேண்டாவோ.

(இ-ள்.) இருமையும் பெறு கற்பினுள் இயம்புவாள் - இகத்தையும் பரத்தையும் பெறுதற்குரிய கற்பிணையுடைய பத்திரர் மனைவியார் கூறுகின்றனர், கலத்தின் வரும் அரும் பெறல் கல்வியும் - மரக்கலத்தினின்று மிக்குவந்த பெறுதற்கரிய கல்வியையும், வாதின் மேல் ஊக்கப் பெருமையும் - வாதின்மேற் சென்ற ஊக்கத்தின் பெருமையையும், பலர் விரும்புறு பெண்மையின் செருக்கும் - பலரும் விரும்புமுனது பெண்ணலத்தின் செருக்கையும், திருமகன் சவை அறிய வாய் திறக்க வேண்டாவோ - இப்பாண்டியன் சபையிலுள்ளோர் அறிய வாய்திறக்க வேண்டாமா.

இம்மையிற் புகழையு மறுமையிற் பதமுத்தியையும் பெறுதற்குரிய சாதனம் கற்பாதலால் இருமையும்பெறு கற்பினுள் எனவும், மரக்கலத்தின்மேல் வந்தது ஈழப்பாடினிகற்ற கல்வியால் ஆதலால் உடைமைமேலெற்றி அரும்பெறற் கல்வியும் எனவும், அதனொழுக்த செருக்கு ஆதலால் வாதின்மேலுக்கப் பெருமையும் எனவும், பலரும்விரும்பும் பொதுமகளாதலால் பெண்மைச் செருக்கும் எனவும், இவற்றால் பொருள்கவரவேண்டிதலால் திருமகன் சவையறியவாய் திறக்கவேண்டாவோ எனவுங் கூறினார்.

(கஉ)

நெய்யுண்பூங்குழன்மடவரானின்னொடும்வாது
செய்யும்பூசலுக்கெகிரலாற்றியவாய்திறந்து
வைவயும்பூசலுக்கெகிரலேன்மானம்விறுந்துன்போ
லுய்யும்பாவையயோயதற்கெகிரொனவுரைத்தாள்.

(இ-ள்.) நெய் உண்பூங்குழல் மடவரால் - நெய்பூசிய மலரையணிந்த கூந்தலையுடைய ஈழப்பாடினியே, நின்னொடும் வாது செய்யும் பூசலுக்கு எதிர் அல்லால் - உன்னோடும் இசைவாது செய்யும் போருக்கு நான் எதிரேயல்லாமல், தீயவாய் திறந்து வையும் பூசலுக்கு எதிர் அல்லேன் - கொடிய வாயைத்திறந்து கொடுஞ் சொற்களைப் பேசும்போருக்கு நான் எதிரல்லேன், மானம் விறுந்து உன்போல் உய்யும் பாவையயோ அதற்கு எதிர் என - மானத்தைவிறுந்து உன்னைப்போல உயிர்பிழைக்கும் விலைமாதர்களே யக்கொடுஞ்சொற்களுக்கு எதிராவார்களென்று, உரைத்தாள் - கூறினார்.

(கங)

வென்றிமீனவன்விலக்குவான்போலெதிர்விலக்கித்
துன்றுதார்க்குழன்மடந்தைமீர்பாடுமின்றோற்றோர்
வென்றமாதாரக்கடிமையாய்விடுவதேசபத
மென்றுமானமுண்டாக்கலுமீழ்நாட்டரிவை.

(இ-ள்.) வென்றி மீனவன் - வெற்றியையுடைய பாண்டியன், விலக்குவான் போல் எதிர் விலக்கி - விலக்குவானைப்போல எதிரோநின் திருவனையும் விலக்கி, துன்று தார் குழல் மடந்தை மீர் பாடு மின் - நெருங்கிய மாலையையணிந்த கூந்தலையுடையபெண்கள் பாடுங்கள், தோற்றோர் வென்ற மாதரார்க்கு அடிமையாய் விடுவதே சபதம் என்று - தோல்வியுற்றபெண்கள் வென்ற பெண்களுக்கு அடிமையாய் விடுதலே யுக்களுக்குள் சபதமென்று, மானம் உண்டாக்கலும் - இருவருக்கு மானத்தை மூட்டலும், ஈழ நாடு அரிவை - ஈழநாட்டினின்றும் வந்த பாடினி. (சச)

முந்தியாழிடந்தழிஇக்குரல்வழிமுகிழ்விரல்போயுந்தவேபெருமிதநகையுட்கிடந்தரும்பச்சந்தவேழிசையிறைமகன்றழ்செவிக்கன்புவந்தகாதலாண்மழலைபிளமுதெனவார்த்தாள்.

(இ-ள்.) முந்தி - தான் முற்பட்டு, யாழ் இடம் தழுவி - வீணையை யிடத் தோளில் தழுவி, குரல்வழி - குரல் என்னும் நரம்பின்வழியே, முகிழ் விரல் போய் உந்த - முகிழ்த்த விரல்சென்று தாக்கவும், பெருமிதம் நகை உள் கிடந்து அரும்ப - பெருமிதப் புன்னகையானது உள்ளிருந்து முகிழ்ப்பவும், சந்தம் வழிசை-பண்ணுக வமைந்த வழிசைகளையும், இறை மகன் தாழ் செவிக்கு-இராசராசபாண்டியனுடைய வார்த்தை தாழ்த்தகாதில், அன்பு வந்த காதலாள் - அவனன்பு கைவந்த காமக்கிழத்தியின், மழலை இன் அமுது என வார்த்தாள் - மழலைச் சொல்லாகிய இனிய அமுதம்போல வார்த்தாள்.

அரசன் தன்பால் நன்குமதிப்புகடையால் முந்தியெனவும், பெருமிதநகையுட்கிடந்தரும்ப எனவும், காமக்கிழத்தியர் பலருள்ளும் இசைநூலில்வல்ல காமக்கிழத்திசொல்லே பாண்டியனுக்கு ஏறுதலால் அன்புவந்த காதலாள் மழலையின்னமுதெனவுந் கூறினார். (சரு)

வீணைவாங்கினன்மாடகமுதுக்கினள்விசித்துவாணரம்பெறிந்திருசெவிமடுத்தனரியக்கர்நாணமெல்விரனடைவழிநாவிலையமுதம்பாணர்கோமகன்விறலியும்பலர்செவிநிறைத்தாள்.

(இ-ள்.) வீணை வாங்கினன் மாடகம் முதுக்கினள் - வீணையை யெடுத்து மாடகத்தை முதுக்கி, விசித்து வாள் நரம்பு எறிந்து - கட்டமைத்து ஒள்ளிய நரம்புகளைத் தடவி, இரு செவி மடுத்தனர் இயக்கர் நாண - தமது இரண்டு காதாலுமடுத்த யுக்தர்களும் நாண மீனா, மெல் விரல் நடை வழி - மெல்லிய விரல்கள் அந்நரம்புகளில் நடத்தலின் வழியே, நாவிலை அமுதம் - தமது நாவால் வினைக்கும் இசையமுதத்தை, பாணர் கோமகன் விறலியும் - பாணர்தலைவராகிய பத்திரர் மனைவியாரும், பலர் செவி நிறைத்தாள் - பலர்செவிக்கும் ஊட்டினார்.

அரசனை யொருபொருளாகக் கருதிலர் என்பார் பலர் செவிநிறைத்தாள் என்றார். வாங்கினன் முதுக்கினள் மடுத்தனர் முற்றெச்சங்கள். இயக்கர் என்பதனியுதியில் எச்சவும்மை தொகுத்தல். (சௌ)

அரசனுட்கிடையறிந்திலரவைக்களத்துள்ளார்வினாசெய்வார்குழற்பாடினிபாடலைவியந்தார்புனாசைமானினைப்பூழியனிலங்கையிற்போந்தவனாசெய்குழ்குமக்கொங்கையாள்பாடலைமுகிழ்த்தாள்.

(இ-ள்.) அவைக் களத்துள்ளார் அரசன் உட்கிடை அறிந்திலர் - சபையிலுள்ளவர்கள் அரசனுள்ளக் கருத்தை யறியாதவராய், வினா செய் வார் குழல் பாடினி பாடலை வியந்தார் - வரசுங்க மமுனைக் கூந்தலையுடையபாணபத்திரர் மனைலியின் பாடலை மெச்சினார்கள், புணாசை மான் நினா பூழியன்-கழுத்திற் கயிறுபூண்ட யானைக்கூட்டங்களை யுடைய பாண்டியன், இலங்கையில் போந்த வரை செய்குங்கும் கொங்கை யாள் பாடலை மகிழ்ந்தான் - இலங்கையினின்றும் வந்த மலையையொத்த குங்குமக்குழம் பணிந்த தனத்தையுடைய ஈழப்பாடினியின் பாடலை மெச்சினான்.

புராசை புணாசை இடைநிலைப்போலியாய் நின்றது.

(கௌ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தென்னவனுட்கோளெல்லைதெரிந்தனரவையத்துள்ளார்
 மன்னவன்புகழ்ந்தவாரேபுகழ்ந்தனரவரைத்தானே
 முன்னவன் நுளைப்பெற்றுமும்மையுந்துறந்தோரோனு
 மன்னவன் சொன்னவாரே சொல்லவது வழக்காறன்றோ.

(இ-ள்.) அவையத்து உள்ளார் - சவைக்களத்திலுள்ளவர், தென்னவன் உள்ள கோள் எல்லை தெரிந்தனர் - பாண்டியனுடைய உள்ளக் கருத்தையுணர்ந்து, அவனைத் தானே - அந்த ஈழப்பாடினியையே, அன்னவன். புகழ்ந்த ஆறே புகழ்ந்தனர் - பாண்டியன் புகழ்ந்த வண்ணமே புகழ்ந்தார்கள், முன்னவன் அருளை பெற்று - சிவபெருமான் திருவருளைப் பெற்று, மும்மையும் துறந்தாரோனும் - ஈடணத்திராயங்கையுங் கைவிட்டவராயினும், மன்னவன் சொன்ன ஆறே சொல்லவது வழக்கு ஆறு அன்றோ - அரசன் சொல்லியவழியே சொல்லுதல் வழக்கல்லவா.

ஈடணத்திராயங்கள் மண், பெண், பொன். உம்மை அரசன்கோற் கீழ்வாழும் குடிகளும்மன்றி யென நிறந்தலால் இறந்தது தழீஇய எச்சப்பொருட்டு, முன்னர்க் கூறிய தனைவற்புறுத்தற்கு நீர்சென்ற வழிப்புணை செல்லுதல் வழக்காதல்போல அரசன் சொன்னவழிக் குடிகளும் செல்லுதல் வழக்காதலால் மன்னவன் சொன்னவாரே சொல்லுதல் வழக்காறன்றோ எனக் கூறியது வேற்றுப்பொருள் வைப்பணி.

(கஅ)

பொன்றளிரணையாண்மையற்புதுமதுதுகர்ந்துதிது

நன்றறியாதகன்னிநாடவன்வையைநோக்கி

யின்றொருநாளிற்றேரத்தக்கதோவிதுவென்றந்த

வென்றடுவெற்கணாப்போமெனவிடுத்தான்மன்னோ.

(இ-ள்.) பொன் தளிர் அணையாள் மையல் புது மதுதுகர்ந்து - பொன் தளிர்ந்தாலொத்த மேனியையுடைய காமக்கிழத்திரந் காமமாகிய புத்தம் புதிய நறவைப்பருகி, நன்று தீது அறியாத கன்னி நாடவன் அவையை நோக்கி - நன்மை திமைகளைப் பகுத்தறியாத பாண்டியன் சபையிலுள்ளோரைப்பார்த்து, இது இன்று ஒருநாளில் தேரத்தக்கதோ என்று - இவ்விசைத்திறத்தை யிப்போதே யொருநாளில் எத்தறியக்கூடுவதோ வென்றுகூறி, அந்த வென்று அடுவெல் கண்ணார்போம் என விடுத்தான் - அந்த இரண்டுபாடினிகளையும் போகக்கடவீரென விடை கொடுத்தான்.

வென்ற அடுவேல்கண்ணார் பகைவரை வெற்றிகொள்ளும் வேல்போன்ற கண்களையுடையவர். விடுத்தல் விடையாதலால் விடுத்தான் என்றார்-காமமுங் கள்ளுங் கொண்டோரும் பருகினோரும் ஒருசேர அறிவிழந்து குணம் குற்றங்களைப் பருத்தறிதலின்மை ஒருதலையாதலால் மையற்புதுமது எனவுருவஞ் செய்தார். (௧௬)

மருவியவாயமேததவ்ருந்தினுண்மனைவந்தெய்திப்
புரவலன்றனதுபாட்டைப்புகழ்ந்ததேபுகழ்ந்ததாகப்
பெருமிதந்தலைக்கொண்டானாப்பெருங்களிப்படைந்துமஞ்சத்
திருமலரணைமேலார்வந்தினைத்தினிதிருந்தாளிப்பால்.

(இ-ள்.) மருவிய ஆயம் ஏத்த - தன்னைச் சூழ்ந்த பெண்கள் கூட்டம் வாழ்த்த, விருந்தினுள் மனை வந்து எய்தி - ஈழத்தினின்றும் வந்த புதிய பாடினினிவிடுதியில் வந்தடைந்து, புரவலன் தனது பாட்டை புகழ்ந்ததே புகழ்ந்ததாக - பாண்டியன் தனது பாட்டைப் புகழ்ந்ததே புகழ்ச்சியாகக்கொண்டு, பெருமிதம் தலைக்கொண்டு ஆன பெருங் களிப்பு அடைந்து-இறுமாப்புமேற்கொண்டு நீங்காதபெருஞ் செருக்கடைந்து, மஞ்சம் திருமலர் அணை மேல் - மஞ்சத்திற் பரப்பிய அழகிய புஷ்பசயனத்தின்மேல், ஆர்வம் திளைத்து இனிது இருந்தாள் - மகிழ்ச்சியிடையறுதோங்கக் குறைவின் திருந்தாள்.

பின்னிகழந் தெய்வச்செயலை முன்னரறியாத இகழ்ச்சி தோன்றப் புரவலன்றனது பாட்டைப் புகழ்ந்ததே புகழ்ந்ததாகப் பெருமிதத் தலைக்கொண்டு என்றார். (௨௦)

வணங்குறுமருங்கிற்கற்பின்மடவரன்மதங்கிதானு
மணங்கிறைகொண்டநெஞ்சளங்கயற்கண்ணிபாகக்
குணங்குறிகடந்தசோதிசுரைகழலடிக்கீழெய்தி
புணங்கினள்கலுழ்கண்ணிரளோதுங்கிநின் நிதனைச்சொன்னாள்.

(இ-ள்.) வணங்குறு மருங்கின் கற்பின் மடவரன் மதங்கி தானும் - வளையுமிடையையும் கற்பினையுமுடைய பத்திரர் மனைவியரும், அணங்கு இறை கொண்ட நெஞ்சள் - துன்பங் குடிகொண்ட மனமுடையவராய், அங்கயற் கண்ணி பாகம் - அங்கயற்கண்ணியானா இடப்பாலுடையவராய், குணம் குறி கடந்த சோதி-குணம் குறிகளைக்கடந்த பேரொளியாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய, குரை கழல் அடிக்கீழ் எய்தி உணங்கினள் கலுழ் கண்ணிரள் - ஒலிக்கும் வீரகண்டை புனைந்த திருவடிக்கீழுடைந்து புலர்ந்துகிந்துங் கண்ணிருடையவராகி, ஒதுங்கி நின்று இதனை சொன்னாள் - ஒருபாலொதுங்கி நின்று இதனைத் கூறுகின்றார்.

பிரமன் முதலிய பசுக்களுய்தற்பொருட்டுச் சகலமூர்த்தியாய் அங்கயற்கண்ணியானா யிடப்பாலுடையவராயினும் தமக்கோர் விகாரமின்மையின் நிட்களசொருபியே யென்பார் அங்கயற்கண்ணியாகக் குணம் குறிகடந்த சோதிஎன்றார்.

தென்னவ்னுகிவையஞ்செய்யகோல்செலுத்திக்காதத
மன்னவன்வழுதிவாரவழிவழக்குரைப்பதானு
னன்னவன்கருத்துக்கேற்பவவையருமனையானா
பின்னடுகிலைமைதூக்கிப்பேசுவார்யாவவையா.

(இ-ள்.) தென்னவன் ஆகி - பாண்டியர் மரபிற்றோன்றி, வையம் செய்ய கோல் செலுத்தி காத்த மன்னவன் வழிதி - உலகினைச் செங்கோல் செலுத்திக் காக்கும் அரசனாகிய பாண்டியன், வாரம் அழி வழக்கு உரைப்பது ஆனால் - நடுநிலை மையைக் கைவிட்டு அழிவழக்கைப் பேசுவதானான், அன்னவன் கருத்திற்கு ஏற்ப - அப்பாண்டியனுட்கிடைக்கியபய, அவையரும் அனையர் ஆனால்-சபையிலுள்ள பெரியோரும் அத்தன்மையராயினார், ஐயா பின் நடு நிலைமை தூக்கி பேசுவார் யாவர் - ஐயனே பின்பு நடுநிலைமையினின்று சீர்தூக்கிப் பேசுமாக்கள் யானுள்.

பாண்டியர் மரபிற்றோன்றினோர் யாரும் நடுநிலைமையையுடையவர்களே யென்பார் தென்னவனாகி யெனவும், அதற்கியையக் குழுகளை யோம்புதலால் செங்கோலுடையவன் என்பார் செய்ய கோல் செலுத்திக்காத்த மன்னவன் வழிதியெனவும், அக்குழுகளுள் என்னிடத்தமட்டுங் கொடுங்கோலன் என்பார் வராவழி வழக்குரைப்பதானான் எனவும், அரசன் சென்ற வழிக்குழுகளுக்குச் செல்லுதல் வழக்கு என்பார் அவையரும்னையரானார் எனவும், அரசன்மேற் நெய்வம் உளது ஆதலால் தேவரீரன்றிப் பேசுவாரிலர் என்பார் பின்னடி நிலைமைதூக்கிப் பேசுவார் யாவரையா எனவுங் கூறினார்.

(உஉ)

உன்னருட்டுணைசெய்தென்பாலுறுகணையதுடைப்பதென்ன
மின்னனாய்நீயேநானே வெல்லுமாசெய்துமஞ்சே
லென்னவாகாயவாணியீறிலானருளாற்கேட்டு
மன்னருங்கற்பினுடன்மனைபுகுந்திருந்தாண்மன்னே.

(இ-ள்.) உன் அருள் துணை செய்து - உளது திருவருட்டுணை செய்து, என்பால் உறு கண் நோய் துடைப்பது என்ன-என்னிடத்துள்ள துன்பநோயை யொழிக்கக்கடவாயென்றிரக்க, மின் அன்னாய் நீயே நானே வெல்லும் ஆறு செய்தும் - மின்னையோத்தவளே நீயே நானேக்கு வெல்லும் வண்ணஞ் செய்வோம், அஞ்சேல் என்ன - சிறிதும் அஞ்சாதே என்று, ஆகாயவாணி நதிலான் அருளால் கேட்டு - (எழுந்த) அசரீரையச் சோமசுந்தரக்கடவுளின் திருவருளாற்கேட்டு, மன் அருங்கற்பினான் தன் மனை புகுந்து இருந்தான் - நிலைபெற்ற அரிய கற்பினையுடைய பத்திரர் மனைவியார் தமது இல்லிற்சென்றிருந்தனர்.

அடியவர்க்கிடையுறுவரின் அவ்விடையுற்றையன்றே யொழிக்குங் கருணாநிதியாதலால் மின்னனாய் நீயே நானே வெல்லுமா செய்துமஞ்சேல் - என்னவாகாயவாணியீறிலானருளாற்கேட்டு என்றார். “காதலர்க்கெய்ப்பினில் வைப்புவாழ்க” என்னுந் திருவாசகத்தால் உணர்க. துடைப்பது துவ்விசூதியிற்று வியங்கோள்வினைமுற்று. “கொள்ளப்படாது மறப்பதறிவிலன்கூற்றுக்களே” எனவரும் ஏதுவால் உணர்க.

(உ௩)

அன்றுபோன்மற்றைஞான்றுமழைத்தனன்பாடல்கேட்டுக்
குன்றுபோற்புயத்தானென்னந் கூறியவாரேகூற
மன்றுளார்பலருமன்னவண்ணமேசொன்னார்கேட்டு
நின்றபாண்மடந்தைபாண்டிருபுனைநோக்கிச் சொல்வாள்.

(இ-ள்.) அன்று போல் மற்றை ஞான்றும் அழைத்தனன் - சென்ற நாள் போல் வருநாளிலும் அவ்விண்ணுபாடினிமாரையு மழைப்பித்து, பாடல் கேட்டு - அவர்கள் பாடும் பாடல்க்கேட்டு, குன்று போல் புயத்தான் நென்னல் கூறிய ஆறே

கூற - மலைபோல உயர்ந்த புயத்தையுடைய பாண்டியன் நேற்றுக் கூறியதுபோல வே யின்றற்கூற, மன்று உள்ளார் பலரும் அன்ன வண்ணமே சொன்னார் - சபையிலுள்ள பெரியோர் பலரும் அரசன் கூறிய அவ்வண்ணமே கூறினார்கள், கேட்டு- அதனைக்கேட்டு, நின்ற பாண் மடந்தை - அங்கு நின்ற பத்திரர் மனைவியார், பாண்டி நிருபனை நோக்கி சொல்வாள் - பாண்டிநாட்டரசனைப்பார்த்துக் கூறுகின்றார்.

சொல்வான் எதிர்காலத்தில் வந்த நிகழ்காலம். (உச)

தென்னோறனையாய்ஞாலமறுவழிச்செங்கோலோச்சு

மன்னோறனையாய்வாரவழக்கினையாதலானீ

சொன்னவாறவையுஞ்சொல்லத்துணிந்தது துலைநாவன்ன

பன்னகாபரணர்முன்போய்ப்பாடுகேம்பாடுமெல்லை.

(இ-ள்-) தென்னர் ஏறு அனையாய் - பாண்டியர்களுள் ஆண்சிங்கத்தையொத்தவனே, ஞாலம் மதுவழி செங்கோல் ஓச்சும் மன்னர் ஏறு அனையாய் - உலகில் மதுநூல்வழிச் செங்கோல் நடாத்தும் அரசர்களுள் ஆண்சிங்கம் போன்றவனே, வாரவழக்கினை ஆதலால் - நடுநிலைமையிகந்த வழக்கினையுடையாயாதலால், நீ சொன்ன ஆறு அவையும் சொல்ல துணிந்தது - நீ சொன்னபடி சபையுஞ் சொல்லத் துணிந்தது, துலை நா அன்ன பன்னக ஆபரணர் முன் போய் பாடுகேம் - துலையின் முன்னையொத்த சர்ப்பாபரணத்தையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுள் சந்தியிற்சென்று நான்களிருவரும் பாடுகின்றோம், பாடும் எல்லை - பாடுங்காலையில்.

ஒருபாற்கோடாது துலைநாப்போல நடுநின்று குணங் குற்றங்களைச் சீர்தூக்கியுணரும் நீ என்பார் கோடிநின்றனையென்பார் நீ வாரவழக்கினையாதலால் எனவும், நீ கோடினும் யாவருக்கும் இறைவராகிய சோமசுந்தரக்கடவுள் திருமுன் ஆன்மாக்களிடத்துத் துலைநாப்போல ஒருதன்மையதாய் என்றுங் கோடாதுநிப்பது ஆதலால் அதவே குணங் குற்றங்களை யளந்தறிதற்பாலது என்பார் துலைநாவன்ன பன்னகாபரணர்முன் போய்ப்பாடுகேம் எனவும் கூறினார். (உரு)

இருவரோம்பாட்டுங்கேட்டுத்துணிந்திவள்வென்றுளென்னு

வொருவார்சந்தியிற்சொன்னாற்போதுமென் லுணாத்தாள்பாண்டித்

திருமகனையவாறேசெய்யினீர்செய்யினென்ன

மருவளர்குழலினுர்தம்னைபுகுந்திருந்தார்பின்னார்.

(இ-ள்.) இருவரோம் பாட்டும் கேட்டு - எங்களிருவருடைய பாட்டையுங் கேட்டு, ஒருவர் துணிந்த - ஒருவர் மனந்துணிந்து, இவள் வென்றாள் என்னு சந்தியில் சொன்னால் போதும் என்று உணாத்தாள் - இருவரும் இவள்தான் வென்றாளென்று (சோமசுந்தரக்கடவுள்) சந்தியிற்சொன்னால் அமைபுமென்று கூறியார், பாண்டி திருமகன் அனைய ஆறே நீர் செய்யின் செய்யின் என்ன - பாண்டிநாட்டரசனாகிய இராசராசபாண்டியன் அப்படியே நீங்கள் செய்யுங்களென்றுகூற, மருவளர் குழலினார் தம்மனை புகுந்து இருந்தார்-வாசயிக்க கூந்தலையுடைய பாடினிமாநிருவரும் தமது இல்லிற்சென்றிருந்தார்கள், பின்னார் - மறுநாளில்.

சந்தியில் முன்போலக் குணங்குற்றங்களை நோக்காது துணிந்த இவள் வென்றாளென்று கூறல் யாவர்க்கும் அச்சமென்பார் துணிந்திவள் வென்றாள் என்னு ஒருவர் சந்தியிற் சொன்னாற்போதும் என்றார். செய்யுளாதலால் செய்யினீர் செய்யின் என்றார், செய்யின் செய்யின் துணிவுப்பொருளில்வந்த அடுக்குத்தொடர்.()

கவிலிருத்தம்.

தென்றனாடனுமந்திரச் செல்வரு
நன்றுதிதுணர்நால்வகைக்கேள்வியோ
ரொன்றவேகியொளிவிடுவெள்ளிமா
மன்றவாணர்மாமண்டபத்தெய்தினார்.

(இ-ள்.) தென்றல் நாடனும் மந்திரச் செல்வரும் - பாண்டியனும் அமைச்சர்களும், நன்றுதிதுணர்நால்வகைக்கேள்வியோர் ஒன்ற ஏகி - இசையிலுள்ள குணங்குற்றங்களைப் பகுத்துணரும் நான்குவகைப்பட்ட கேள்விகிறைந்த இசைதூற்புலவர்கள் தம்மைச் சூழ்ந்துவாச்சென்று, ஒளி விடுவெள்ளி மாமன்ற வாணர் மாமண்டபத்து எய்தினார் - ஒளிவீசும் வெள்ளியம்பலவாணர் மகாமண்டபத்திலடைந்தார்கள்.

நால்வகைக் கேள்விகளாவன கீதஞானம், இலயஞானம், சுருதிஞானம், தாளஞானங்களாம். (௨௪)

எய்தியம்மடமாதரையிங்குறச்
செய்தொன்னத்திருமகனேவலோர்
நொய்தினோடிநொடித்தழைத்தாரொடு
மைதிகழ்ந்தவிழியார்வருவரால்.

(இ-ள்.) எய்தி - அடைந்து, அ மடமாதரை இங்கு உற செய்திர் என்ன - அந்தப்பாடினிகளை யிங்குவரச் செய்யுங்கொன்று பணிக்க, திருமகன் ஏவலோர் நொய்தின் ஒடி - பாண்டியன் ஏவல் வழி நிற்கும் வேவுகாரர் விரைந்தோடி, நொடித்து அழைத்தாரொடு-அரசன் கட்டளையைக்கூறி யழைத்த வவ்வேவுகாரரோடு, மைதிகழ்ந்த விழியார்வருவர் - மைவிளங்கிய கண்களையுடைய பாடினிகள் வராநிற்பர். (௨௫)

படிமையார்தவப்பாடினிவந்தெனக்
கடிமையாவளின்றையமின்றாலெனக்
கொடுமையார்மனக்கோட்டச்செருக்கொடுங்
கடுமையாகவந்தாள்கலத்தின்வந்தாள்.

(இ-ள்.) தவப்படிமை ஆர் பாடினி வந்து எனக்கு இன்று அடிமை ஆவள் - தவவேடமுடைய பாடினி வந்து எனக்கு இப்போது அடிமையாவாள், ஐயம் இன்று என-அதற்கோர் ஐயமில்லையென்று, கொடுமை ஆர் மனம் கோட்டம் செருக்கொடும் - கொடுமை மிக்க மனக்கோணலால் வந்த செருக்கினோடும், கலத்தின் வந்தாள் - மரக்கலத்தில் வந்த பாடினி, கடுமையாகவந்தாள் - விரைந்துவந்தாள்.

அரசன் தன்பார் சார்பாக நின்றலால் அடிமையாவளின்றையமின்றால் என எனவும், சந்தியாதலால் முன்போலக் கூறானெனக் கருதிலளாதலால் கொடுமையார் மனக்கோட்டச் செருக்கொடுங் கடுமையாகவந்தாள் எனவுங் கூறினார். (௨௬)

கற்புமிக்கெழுகற்புங்கருத்தினிற்
சிற்பரஞ்சுடர்சேவடிமேல்வைத்த
வற்புமிக்கெழமெல்லவந்தாளரோர்
பொற்புமிக்குளபத்திரன்பொன்னனாள்.

(இ-ள்.) கற்பு மிக்கு எழு கற்பும் - கல்வியறிவால் மேம்பட்டு விளங்கும் கற்பும், கருத்தினில் - தமது மனத்தில், சிற்பரஞ்சுடர் சேவடிமேல் வைத்த அற்பும் மிக்கு எழ - சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய செவந்த திருவடிமேல் வைத்த பத்திமையும் பொலிந்து தோன்ற, பொற்புமிக்கு உளபத்திரன் பொன் அன்னாள் மெல்ல வந்தாள் - அழகு மிக்க பத்திரருடைய மனைவியார் பைய வந்தனர்.

கற்புமன்றிச் சிவநேயமுமிக்குடையார் என்பது தமது நடையாற் பலர்க்கு ந்தோன்ற வந்தனர் என்பார் மெல்லவந்தாள் என்றார். (௩௦)

அலங்குமாரமோடங்கதமாதிபல்
கலன்கடாங்கிக்கலைஞர்குழாத்திடை
யிலங்குமாடமதுரைக்கிறைவரும்
புலங்கொணுவலர்போல்வந்துவைகினார்.

(இ-ள்.) இலங்கு மாடம் மதுரைக்கு இறைவரும் - விளங்கு மாடங்கண்ணுங்கிய மதுரையிலெழுந்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுளும், அலங்கும் ஆரமோடு அங்கதம் ஆகி பல் கலன்கள் தாங்கி - விளங்கு முத்தாரத்தோடு வாகுவலைய முதலிய ஆபரணங்களையணிந்து, கலைஞர் குழாத்து இடை - இசைப்புலவர் கூட்டத்துள், புலம் கொள் நாவலர் போல் வந்து (இசைதூலில்) உணர்வுமிக்க புலவர் போல வந்து, வைகினார் - தங்கியருளினார். (௩௧)

அந்தவேத்தவைதன்னிலருங்கலம்
வந்தவேய்த்தடந்தோளிசைமாதரான்
முந்தவேத்திசைபாடினன்முந்தையோர்
சிற்தைவேட்டொன்றுஞ்செப்பினரில்லையால்.

(இ-ள்.) அந்த வேந்து அவை தன்னில் - அந்த அரசசபையில், அருங்கலம் வந்த வேய் தடம் தோள் இசை மாதரான் - தொழின்முற்றிய மரக்கலத்தில் வந்த மூங்கில்போன்ற பருத்த தோளையுடைய பாடினி, முந்த ஏத்திசை பாடினன் - முற்பட நால்வகை வருணவாழ்த்தும் பாடினான், முந்தையோர் சிற்தை வேட்டு ஒன்று ம் செப்பினர் இல்லை - (அச்சபையிலுள்ள) முதியோர் மனம் விரும்பிச் சிறிதும் ஒன்றுங் கூறிற்றிலர்.

நால்வகை வருணவாழ்த்தாவது நால்வகைவருணப் பூதகாச் சிறுதேவபாணியாற்றுதித்து மூவடி முக்கால் வெண்பாவால் அவர் ஆணியையு மாலையையும் ஆடையையும் நிறத்தையுங் கொடியையுந்ததித்து அவர்களாலொன்று பெறதல் “அந்தணர்வேள்வியோடருமறைமுற்றுக - வேந்தன்வேள்வியோடியாண்டிபல்வாழ்க-வணிகரிருநெறிநீணித்தழைக்க - பதினெண்கூலமுழுமுவர்க்குமிருக - அரங்கியற் கூத்துநிரம்பிவினையுடிக - வாழ்கநெடுமுடிக்கர்வெனவாய்ச்சொலென் - நிப்படிபலிகொடுத்திறைவனிற்றொக்குச் - சேட்படவமைத்துச்செழும்புகைகாட்டிச் - சேவடிதேவகையேத்திப்பூதரை - மூவடிமுக்கால்வெண்பாமொழிந்து - செவியமுக்குருமைவேந்தனையேத்திக் - கவியொழுக்கத்துநின்றுழிவேந்தன் - கொடுப்பனகொடுக்கவமையுமென்ப” என மதிவாணனார் இசைதூலுள் வருதல் காண்க. (௩௨)

வினையோளிடனேந்தியவெண்மலர்
வாணிபாடவிருக்கையின்வைகியே
யாணரம்பெறிந்தின்னிசையோர்ந்தெழீஇப்
பாணர்கோமகன்பன்னியும்பாடுமால்.

(இ-ள்.) வீணை இடன் தோள் ஏந்திய வெண் மலர் வாணி பாடு அ இருக்கை யின் வைகி - வீணையை யிடத்தோளிலேந்திய கலைமகள் பாடும் அவ்வரசனத்தில் தாமுயிருந்து, யாழ் நரம்பு ஏறிந்து இன் இசை ஓர்ந்து எழீ இ - வீணையினரம்பைத் தடவி யின்னிசையை யாய்ந்தெழுப்பி, பாணர் கோமகன் பன்னியும் பாடும் - பா ணர்க்கரசாகிய பத்திராருடைய மனைவியாரும் பாடலுற்றார்.

வாணியிருக்கையாவது ஒன்பது விருத்தியுன்பது மாசனம் அது காலடிகளை மாற்றிக் குதிமேலாயிருத்தல் “பதமுசமுற்கட்டிதமேயொப்படி - இருக்கைசம்புட மயமுஞ்சுவத்திதம் - தனிப்புடமண்டிலமேகபாதம் - உளப்படவொன்பதம் - ஆருந் திரிதரலில்லாதிருக்கை” எனவருஞ்சூத்திரத்தால் ஒன்பது விருத்தியுங்காண்க. அகர ச்சுட்டிப் பதமாசனத்தின் உயர்ச்சிமேல் கின்றது. (௩௩)

இடைமடக்காய் அதுசீரான்வந்த ஒருபோகுகோச்சகம்.

கந்திருவம்.

குடங்கைநீரும்பச்சிலையுயிடுவார்க்கிமையாக்குஞ்சரமும்.
படங்கொள்பாயும்பூவணையுந்தருவாய்மதுரைப்பரமேட்டி
படங்கொள்பாயும்பூவணையுந்தருவாய்கையிற்படுதலைகொண் டுடங்கடோறுமிரப்பாயென்றேசுவார்க்கென்பேசுவனே.

(இ-ள்.) குடங்கை நீரும் பச்சிலையும் இடுவார்க்கு - உள்ளங்கையளவு நீரையும் பசிய இலையையும் இட்டுவழிபடும் அடியார்க்கும், இமையாத குஞ்சரமும் படம் கொள்பாயும் பூ அணையும் - ஐராவதத்தையும் படத்தையுடைய சர்ப்பசயனத்தையும் தாமரைத்தவிசையும், மதுரை பாமேட்டி தருவாய் - மதுரையிலெழுந்தருளிய பெருமானே தந்தருவாய், படம் கொள் பாயும் பூ அணையும் தருவாய் - (வழிபடும் அடியவார்க்கும்) சர்ப்பசயனத்தையுந் தாமரைத்தவிசையுந் தந்தருந் நீயே, கையில் படுதலை கொண்டு - திருக்கரத்தில் கபாலத்தையேந்தி, இடங்கள் தோறும் இரப்பாய் என்று - (தாருகவனமுனிவர்) இல்லத்தோறும் இரக்கின்றாயென்று, ஏசுவார்க்கு என் பேசுவன் - இகழும் புறச்சமயிகளுக்கு (யான்) யாது கூறுவேன்.

அடியார்க்கு ஏன்பதினிறுதியில் தொக்குகின்ற எதிரதுதழீஇய எச்சவும்மை யால் சிலந்திருதலிய அஃறிணைப்பொருள்களுக்கும் எனக்கொள்க, இந்திரனும் திருமாலும் பிரமனும் அடைந்தவாழ்வு சிவபிரானை வழிபட்ட வழிபாட்டால் என்பது தோன்றகிறதால் குறிப்பெச்சம். உதாரணி எனினும் அமையும். அகச்சமயிகள் தாருகவனமுனிவர் கௌதமர் சாபமொழிந்துய்தற்பொருட்டென அவர் திருவருளைப்பரராட்டி மகிழ்வார். புறச்சமயிக ளிவ்வுண்மையுணராத பழிப்பராதலால் ஏசுவார்க்கென்பேசுவனே என்றார். சிலந்தி முதலிய என்னது நக்கிரதேவர் அருளிய கோப்பிரசாதத்தில் சீர்மலிசிலந்திக்கின்னரசனித்தும்” எனவரும் ஏதுவாலும், இந்திரன் முதலியோர் அடைந்தவாழ்வு சிவபிரானை வழிபட்டமையால் என்றது “வாழ்த்துவதும்வானவர்கடாம் வாழ்வான்மனநின்பால் தாழ்த்துவதூந்தாமுயர்ந்த தம்மை யெல்லாந்தொழுவேண்டி” எனவருந் திருவாசகத்தாலும் உணர்க. தாருக வனமுனிவர் பன்னிரண்டுவருட மழையின்மையால் கௌதமரில்லிற்சென்று அவருபசரிக்க வுயிர்வாழ்ந்து வருங்கால் மழைவளம்பெருகி நாடுசெழிக்கத் தமதில்லிற் குச்செல்லக்கருதி, அம்முனிவர்கள்-மாயையால் ஒரு பசுவை யமைத்துவிட, அப்பசு நரம்பு தோன்ற இளைத்து நிறற்கிரங்கிக் கௌதமர் அதனைப் பாதுகாத்தற்கருகு சென்று தீண்டவும், அதனை யாற்றாதப் பசு வீழ்ந்துயிர்மாளவே தாருகவனமுனிவர்

பசுவைக்கொன்றோனில்லில் உயிர்வாழ்ந்த தக்கதன்றெனக்கூறித் தமதில்லிற்குச் சென்றனர். அதனாற் றுண்புற்றுழந்த அக்கௌதமர் ஞானக்கண்ணால் நோக்கி யிவர்கள் செய்த மாயையென்றுணர்ந்து வேதவொழுக்கமுஞ் சிவநெயமுமாரி நாகில் வீழக்கடவர்களெனச் சபித்தனர். அவ்வாறே யவையொழிந்து துயருறுந் தாருகவ னமுனிவர் திருமாற்குக்கூற, இவர்கள் செய்த தீங்கை யுணர்ந்து அந்தோ இது பெரும்பாவமெனத் திருவுளத்திற்கொண்டு நித்தியகன்மமே பொருளெனக்கொள்ளும் ஓர் பொய்நூலை யமைத்துத்தா, அதனிற் றொடக்குண்டுமூலம் அம்முனிவர்க்கிரங் கியருளுதற்பொருட்டுப் பன்னிரண்டுவருடந் தாருகவனத்திற் பலியேற்றுலவினர் என்பது “அன்னதூலின் வழிதூல்கள் முனிவரோதியருளாய்தி - யின்னற்கடலுள்வீழ்ந்திலு மெம்மானதுக்குளயிரங்கிப்-பன்னுமறையோர்துயர்தீர்ப்பான் பலியேற் றுண்ணலைக்கிடாய்-மன்னுமுயர்தாருகவனத்தி னன்னோர்சாலையருங்கடைந்தான் “அன்னகாலேமுனிவர்க் ளாமருமுயர்தாருகவனத்திற் - பன்னிரண்டிரல்லருளிற் பயின்றலாவி” எனக் கூர்மபுராணம் அந்தகாசுரன் சாரபமடைந்த அத்தியாயத் தில் வருதல் காண்க.

(௩௪)

தேனார்மொழியார்விழிவழியேசெல்லாதவர்க்கேவீடென்று
நானுவேதப்பொருளுரைத்தாய்நீயேமதுணைநம்பரனே
நானுவேதப்பொருளுரைத்தாய்நீயேபாதிநாரியுரு
வானுயென்றுபிறர்பழித்தாலடியென்விடையேதறைவேனே.

(இ-ள்.) மதுரை நம்பரனே - மதுரையிலெழுந்தருளிய நமது பரமனே, தேன் ஆர் மொழியார் விழி வழியே செல்லாதவர்க்கே வீடு என்று - தேன்கவை யையொத்த சுவை நிரம்பிய சொற்களையுடைய பெண்களின் கட்பார்வையின் வழி யே செல்லாத சிவயோகிகளுக்கே மோட்சமென்று, நானுவேதப்பொருள் நீயே உ ளைத்தாய் - பலவகைப்பட வேதப்பொருளை விரித்து நீயே கூறினாய், நானுவேத ப்பொருள் உரைத்தாய் நீயே - பலவகைப்பட வேதப்பொருளின் விரித்தக் கூறிய நீயே, பாதி நாரி உரு ஆனாய் என்று பிறர் பழித்தால் அடியென் விடை ஏது அ றைவேன் - இடப்பாதி முற்றும் பெண்ணுருவானாய் என்று புறச்சமயி களிகழில் அடியேன் யாது விடைகூறுவன்.

மண் பொன்னுல்வரும் இன்பங்களினும் பெண்ணின்பம் பெரிதாகலிதனை விடுதலே வீடென்பார் தேனார் மொழியார் விழிவழியே செல்லாதவர்க்கே வீடென் று எனவும், ‘அது ஞானகாண்டத்திற் கூறப்படுவதென்பார் நானுவேதப்பொருளு ரைத்தாய் நீயேஎனவுக், வேதம் விச்சுவருபியெனக் கூறுதற்கியைய ஆன்மாக்களு க்கு வீடருளுதற்பொருட்டிப் பந்தமருளப்பாதிநாரி யுருவானுயென்று அகச்சமயிகள் பேரின்புறுவர், அவ்வுணமையுணராத புறச்சமயிகள் இகழ்வோ யென்பார் பிறர்பழித்தா லடியென் விடையேதறைவேனே எனவுங் கூறினார். “தென்பாலுக்கந்தாநிற் தில்லைச்சிறம்பலவன் - பெண்பாலுக்கந்தான் பெரும்பித்தன்காணேடி - பெண்பாலு கந்திலெனேற் பேதாயிருநிலத்தோர் - விண்பாலியோகெய்தி வீடுவர்காண்சாழலே’, எனவரும் ஏதுவால் உணர்க.

(௩௫)

வரதனாகியெவ்வுயிர்க்குமாயாவிருத்திவலியடக்கிச்
சரதமானவீட்டின்பந்தருவாய்மதுரைத்தனிமுதலே
சரதமானவீட்டின்பந்தருவாய்விடுபெறுவார்போல்
விரதயோகநிலையடைந்தாரென்பார்க்கென்னுன்விளம்புவனே.

(இ-ள்.) மதுரை தனி முதலே - மதுரையிலெழுந்தருளிய ஒப்பிக்ந்த முதல்வனே, வரதன் ஆகி எய்திக்கும் மாயா விருத்தி வலி' அடக்கி - அருட்கொடையையுடையவனாகி யெல்லாவுயிர்களுக்கும் மாயாமலத்தின் ரொழிலெழுவொட்டாமல் தடுத்த, சரதம் ஆன வீடு இன்பம் தருவாய் - என்றும் நித்தியமான மோட்சவின்பத்தைத் தந்தருளுகின்றாய், சரதம் ஆன வீடு இன்பம் தருவாய் - என்றும் நித்தியமான மோட்சவின்பத்தைத் தருகின்ற நீயே, வீடு பெறுவார் போல் - மோட்சவின்பத்தைப் பெற முயலும் சிவயோகிகளைப்போல, விரத யோக நிலை அடைந்தாய் என்பார்க்கு - நோன்புபோல யோகநிலையினைக் கைக்கொண்டருளினா யென்னும் புறச்சமயிகளுக்கு, நான் என் விளம்புவன் - நானென்ன விடைகூறுவன்.

மாயாமலத்தின் ரொழிலாவது தனுக்ரணபுவன போகங்களாய்க் கண்மத்தன்க்கேற்ற சரீரங்களைக் கொடுத்தல். வலியடக்கலாவது அழுக்கைக்கொண்டே யழுக்கையொழித்தல்போல 'மாயையைக்கொண்டே யந்தமாயையை யொழித்தல். முத்திரிநிலை வாக்கிறந்தாதலால் சநகர் முதலிய நால்வருமுணர வுணர்ந்திய சிவயோக நிலையென அகச்சமயிக் ஞாநர்வர், புறச்சமயிக் எவ்வண்மையுணரா ராதலால் விரதயோக நிலையடைந்தா யென்பார்க்கென்னுன் விளம்புவனே என்றார். "உருவாதிச துவிதமாய்" எனவும் "கண்மமாரணுக்களியார்க்கு மாவரமாய்" எனவும் "மாயைகொடுமலமொழிப்பன் முன்னேன்" எனவும் "நன்றாகநால்வருக்கு நான்மறையினுட்பொருளை - அன்றலின்னீழிருந்தங் கறமுறைத்தான்காணேடி - அன்றலின்னீழிருந்தங் கறமுறைத்தானையிடினுன் - கொன்றன்காண்புரமுன்றுங் கூட்டோடே சாழலோ" எனவரும் ஏதுக்களாலுணர்க. (௩௭)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கண்ணுதன்மதுரைப்பிரானையிவ்வாறுகருதியபாணியாற்கனிந்து பண்ணுதல்பரிவட்டளைமுதலிசைநூல்பகர்முதற்றொழிவிருநான்கு மெண்ணுறுவார்தல்வடித்திடன்முதலாமெட்டிசைக்காரணமும்பயப்ப மண்ணவர்செவிக்கோவானவர்செவிக்கும்வாக்கினாணவியோமுதம்.

(இ-ள்.) கண்ணுதல் மதுரை பிரானை - நெற்றிக் கண்ணையுடையவராகிய சோமசுந்தரக்கடவுளை, இ ஆறு கருதிய பாணியால் கனிந்து - இவ்வகையாகப் பொருளமைந்த பண்ணினால் மனங்கனிந்து, பண்ணுதல் பரி வட்டளை முதல் - பண்ணுதல் பரிவட்டளைமுதலாக, இசைநூல் பகர் முதல் தொழில் இரு நான்கும் - இசைநூல்கூறும் முதற்றொழில்களாகிய எட்டும், எண்ணுறு வார்தல் வடித்திடல் முதல் ஆம் எட்டு இசைக்காரணமும் - எண்ணிநிற்கும் வார்தல் வடித்தல் முதலிய எண்வகைப்பட்ட இசைக்காரணமும், பயப்ப - நிலைத்துப் பயன்பட, மண்ணவர் செவிக்கோ - நிலவுலகினர் செவிக்குமட்டோ, வானவர் செவிக்கும் நாவிலை அமுதம் வரக்கினுள் - தேவர்களது செவிக்கும் தமது நாவாலட்ட இசையமுதத்தை வார்த்தார்.

முதற்றொழில் எட்டாவன பண்ணல், பரிவட்டளை, ஆராய்தல், தைவரல், செலவு, கையூழ், வினையாட்டு, குறும்போக்கு. பண்ணலாவது இளை, கிளை, பகை, நட்பு; ஆனாரம்புகள் பெயருந்தன்மை மாத்திரையறிந்து வீக்குதல். பரிவட்டளை வீக்கினாரம்பை விரல்களால் அகமும் புறமுங் கரணஞ்செய்து தடவிப்பார்த்தல். ஆராய்தல் ஆரோகண வவரோகண வகையாலிசையைத்தெரிதல். தைவரல் கருதியேற்றல், செலவு ஆளத்தியிலே நிரம்பப்பாடுதல். கையூழ்பாடரினைத்த வண்ணத்திற்

சுந்தத்தை விடுத்தல். வினையாட்டு வண்ணத்திற்செய்த பாடல்களை மின்பாகப்பாடுதல். குறும்போக்கு குடகச்செலவு துள்ளற் செலவுபாடுதல். வார்தல் வடித்தல் முதலிய எட்டிசைக்கரணங்களாவன வார்தல், வடித்தல், உர்தல், உறழ்தல், உருட்டல், தெருட்டல், எள்ளல், பட்டடை. வார்தல், எடுத்தல், வடித்தல், படித்தல், உர்தல், ரலிதல், உறழ்தல், கும்பித்தல், உருட்டல், உருட்டு, தெருட்டல், ஒலி, எள்ளல், குழலம், பட்டடை, துக்கு. (௩௭)

இடையினோடேனைப்பிங்கலையியக்கமிகந்துமூலந்தொடுத்தியக்கி நடுவுறுதொழிலாற்பிரமரந்திராந்தநடைபெறவிசைக்குமுள்ளாள் [ராள் மிட்டுறுவீங்காள் கண்ணிமைத்திடா ளெயிறுவெளிப்படாள் புருவமேனியி கொழிந்துதுடியாள் பாடலும் துகேட்டனைவருங்குதுகுலமடைந்தார்.

(இ-ள்.) இடையினோடு - இடைகலையோடு, ஏனை பிங்கலை இயக்கம் இகந்து அதுவொழிந்த பிங்கலையிலும் இயங்கும் சஞ்சரிப்பொழிந்த, மூலம் தொடுத்து இயக்கி - மூலாதாரத்தினின்றும் வாயுவை எழுப்பி, நடு உறு தொழிலால்-சுழுமுனையின் நெழிலால், பிரமரந்திராந்தம் நடை பெற இசைக்கும் உள்ளாளம் - பிரமரந்திர முடிவுகாறுஞ் செல்லப்படுமி தேவகாரந்தருவத்தை, மிட்டு வீங்காள் கண் இமைத்திடாள் - கண்டம் வீங்காதும் கண்ணிமை கொட்டாதும், எயிறு வெளிப்படாள் புருவம் மேல் நிரிமாள் - பற்கள் தோன்றாதும் புருவமேலேறாமலும், கொழிந்துதுடியாள் பாடலும் - கபோலந்துடியாமலும் பாட, அதுகேட்டு அனைவரும் குதுகுலம் அடைந்தார் - அத்தேவகாரந்தருவத்தைக் கேட்டு எல்லோரும் களிப்படைந்தார்கள்.

பதினொருவகையாற் பாடும் உள்ளாளம் பாடுங்கால் இடைகலை பிங்கலை யியக்கமுற்றுது மூலாதாரமுதல் பிரமரந்திராங்காறும் வாயுவை யியக்கி நடுவுதொழில் வரப்பாடுவதாதலால் இடையினோடேனைப் பிங்கலையியக்க மிகந்து மூலந்தொடுத்தியக்கி - நடுவுறுதொழிலாற் பிரமரந்திராந்த நடைபெறவிசைக்கு முள்ளாளம் என்றார். பதினொருவகையாவன “உள்ளாளம் வீந்து வுடனாக மொலியுருட்டுத் - தள்ளாததுக்கெடுத்தருன்படுத்தல் - மெள்ளக் - கருதிலிதல் கும்பித்தல் குழலம் - ஒருபதினும் லொன்றென்றுமா” என்னும் ஏதுவால் உணர்க. (௩௮)

கன்னிநாடுடையான்கைதவனெனும்பேர்க் காரணந்தேற்றுவாரெனனத்தா,னின்னிசையறிஞனாகியுமுன்போலியம்புவானொருப்படுகின்றான், முன்னவனருளாற்றன்மனக்கோட்ட முரண்கெடப்பொதுமையானோக்கி, பின்னவடானேவென்றனளென்று னினையவாற்றனைவருமொழிந்தார்.

(இ-ள்.) கன்னி நாடு உடையான்-பாண்டிநாட்டையுடைய இராசராசபாண்டியன், கைதவன் எனும் பேர்க் காரணம் தேற்றுவான் என்ன (தனக்குவந்த) கைதவன் என்னும்பெயர்க்கு ஒருவாறு காரணத்தைப் பலர்க்குந்தெளிவிப்பவனைப்போல, தான் இன் இசை அறிஞன் ஆகியும் - தானினிய இசைநூலில் வல்ல புலவனாகியும், முன்போல் இயம்புவான் ஒருப்படுகின்றான் - முன்புபோலக் கூற உடன்படுகின்றவன், முன்னவன் அருளால் - சோமசுந்தரக்கடவுள் திருவருளினால், தன்மனம் கோட்டம் முரண் கெட - தனது மனக்கோணலின் மாறுபாடு கெட, பொதுமையால் நோக்கி - நடுநிலைமையினின்று சீர்தூக்கி, இன்னவள் தானே வென்றனள் என்றான் - இந்தப் பாணபத்திரன் மனைவியே வெற்றிகொண்டனளென்று கூறினான், இனைய ஆறு அனைவரும் மொழிந்தார் - இப்படியே அங்குள்ள பெரியோர் பாவருங் கூறினார்கள்.

கைதவன் தவங்கை கூடினவன் எனப் பொருள்பட நின்ற தொடர்மொழி ஒருசொல்லாய் வஞ்சமுடையவன் என இவன் பாற்காரணந் தோற்றநிற்பலால் ஒருவராய் என்றும், சிவபெருமான் திருவருளால் மனக்கோட்டம் ஒழிதலால் நடுநிலை நின்றான் என்பார் பொதுமையால் நோக்கி என்றார். (௩௬)

கரியுளாமொழிந்தகைதவனிலங்கைக்கைதவப்பாடினிகழுத்திற் புரிசூழன்மாதையிருத்தெனவிருத்தும்போதுமையிடங்காரந்திருந்த வரியநாவலரிதற்புதமீதற்புதமெனவறைந்தவைகாண விரிகதிர்பின்போன்மறைந்தனரயாரும்வியந்தனர் பயந்தன்னவேந்தன்.

(இ-ள்.) கரி உளா மொழிந்த கைதவன் - சாக்ஷி மொழிகூறிய பாண்டியன், இலங்கை கைதவம்பாடினி கழுத்தில்-இலங்கையினின்றும் வந்த வஞ்சனையுடைய பாடினியின் கழுத்தில், புரி சூழல் மாதை இருத்து என இருத்தும் போது - கட்டமைந்த கூந்தலையுடைய பத்திரர் மனைவியை இருத்தாயென்றேவ் வேவற்பென்களிருத்துங் காலையில், உமை இடம் கரந்து இருந்த - உமாதேவியாரிடப்பாகத் தைத் கரந்து மாண்டித் திருவுருவக் கொண்டிருந்த, அரிய நாவலர் - அரிய இசை நூலில் வல்ல நாவலர் பெருமானாகிய சோமசுந்தரக்கடவுள், ஈது அற்புதம் ஈது அற்புதம் என அறைந்து - இச்செயலற்புதமென்று கூறி, அவை காண விரி கதிர்பின் போல் மறைந்தனர் - சபையிலுள்ளோருணர் விரிந்த கிரணத்தையுடைய மின்னலைப்போல மறைந்தருளினார், யாரும் வியந்தனர் - கண்டோராவரும் அதிசயித்தனர், வேந்தன் பயந்தன்ன - இராசராசபாண்டிய ன்ச்சகம் கூர்ந்தன்ன.

பாண்டிய னடுநிலைமையைக் கைவிட்டு முன்னர் மனக்கோட்டமுற்றவனுயிருத்தலால் வேந்தன் பயந்தன்ன எனவும், தமது திருவருளாலின்று பாண்டிய னடுநிலைமையின்றிநமையால் உவகைப்பொருள் பயப்ப ஈதற்புதமீதற்புதமெனவுங் கூறினார். (௪௦)

செங்கணைழகராடலீதென்றேயாவருந்தெளிந்தனாதேத்தி யங்கணையகர்தங்கருணையின் திறனுமடியவரன்பையுந் தூக்கித் தங்கணாரருவிபெருகவானந்தத்தனிப்பெருஞ்சலதியிலாழ்ந்தார் வங்கமேல்வந்தாள் பிடர் மிகையிருந்தமாணிழைவிறலியைமன்னன்.

(இ-ள்.) செங்கண் எறு அழகர் ஆடல் ஈது என்று - செவந்த கண்களையுடைய விடைமேலழகர் திருவிளையாடலிதுவென்று, யாவரும் தெளிந்தனர் ஏத்தி - எவருந்தெளிந்து துதித்து, அங்கண் நாயகர்தம் கருணையின் திறனும் அடியவர் அன்பையும் தூக்கி - அவ்விடத்துச் சோமசுந்தரக்கடவுளின் திருவிளையாடலின் திறத்தையும் அடியவர் அன்பின் திறத்தையும் சீர்தூக்கி, தம் கண் ஆர் அருவி பெருக ஆனந்தம் தனிப்பெருஞ்சலதியில் ஆழ்ந்தார் - தமது கண்களில் ஆனந்தவெள்ளம் உவப்பெடுக்கப் பேரின்பமாகிய ஒப்பில்லாத பெரியகடலிலெழுந்தினார்கள், வங்கம் மேல் வந்தாள் பிடர் மிகையிருந்த மாணிழை விறலியை - மரக்கலத்தின்மேல் வந்த பாடினியின் பிடர்மேலிருந்த பத்திரர் மனைவியை, மன்னன் - இராசராச பாண்டியன்.

திருவருளா லன்பும், அன்பாற் திருவருளுமா யொன்றனை யொன்று தொடர்ந்துநிற்பலால் அவ்விரண்டின் திறத்தையும் பெரிதளந்தார் என்பார் கருணையின் திறனும் அடியவரன்பையுந் தூக்கி எனவும், அவை அவராலளத்தற்கரிதென்பார் தங்கணாரருவிபெருக ஆனந்தத்தனிப்பெருஞ்சலதியிலாழ்ந்தார் எனவுங் கூறினார். (௪௧)

இறக்குவித்தவட்குமுந்தமுத்தாரமெரிமணிக்கலன்றுகில்வரிசை
பெறக்கொடுத்தேனையவட்குமுண்மகிழ்ச்சிபெறச்சிலவரிசைதந்தவையிற்
சிறக்கவந்தொருங்குவைகிவானிழிந்ததெய்வதக்கோயில்புக்கிருந்த
வறக்கொடியிடஞ்சேர்பெரும்புலவோர்க்குமருங்கலனாகிகணல்கா.

(இ-ள்.) இறக்கு வித்தவட்கு - ஈழப்பாடினி கழுத்தினின்றமுறிங்கச்செய்த பத்திரர் மனைவியார்க்கு, முந்த - முற்பட, முத்தாரம் எரி மணிகலன் துகில் வரிசை பெற கொடுத்து - முத்தாமாலிகையையும் தீப்போலச் செந்நிறம் வாய்ந்த இரத்தினமழுத்திய ஆபரணங்களையும் பீதாம்பரங்களையும் வரிசையாகப் பெறத்தந்து, ஏனை அவட்கும் உள் மகிழ்ச்சி பெற சிலவரிசை தந்து - ஈழப்பாடினிக்கும் மனத்தில் மகிழ்ச்சியரும்பச் சிலவரிசைகள் கொடுத்து, அவையில் சிறக்க வந்து ஒருங்கு வைகி - சபையில் மேம்பட ஒருசேர இருந்து, வான் இழிந்த தெய்வதம் கோயில் புக்கு இருந்த - விண்ணினின்றும் இழிந்த தெய்வத்தன்மையையுடைய திருக்கோயிலிற்சென்று எழுந்தருளிய, அறக்கொடி இடம் சேர் பெரும் புலவோர்க்கும் அருங்கலன் ஆகிக் கள் நல்கா - உமாதேவியாரை இடப்பாதத்திலுடைய பெரிய புலவர் சிகாமணிக்கும் அரிய ஆபரணங்களைத்தந்து.

வெற்றியுற்றவராதலால் முற்படவரிசைபெறக் கொடுத்து எனவும், தோல்வியுற்றவரையினும் தன்னால் வருவிக்கப்பட்டவளாதலால் உண் மகிழ்ச்சிபெறவரிசை தந்து எனவுங் கூறினார். (சஉ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மன்னவர்வலிகளெல்லாந்தெய்வத்தின்வலிமுன்னில்லா
வன்னமாதெய்வஞ்செய்யும்வலியெலாமரண்மூன்றட்ட
முன்னவன்வலிமுன்னில்லாவெனப்பலர்மொழிவதெல்லா
மின்னபாண்மகளிற்காணப்பட்டதென்றிறும்பூதெய்தா.

(இ-ள்.) மன்னவர் வலிகள் எல்லாம் - அரசருடைய வலிமைகளெல்லாம், தெய்வத்தின் வலி முன் நில்லா - தெய்வத்தின் வலிமை முன்னில்லாவாம், அன்ன மாதெய்வம் செய்யும் வலி எல்லாம்-அந்தப்பெரிய தெய்வங்கள் செய்யும் வலிமைகளெல்லாம், அரண் மூன்று அட்ட முன்னவன் வலி முன் நில்லா என - திரிபுரங்களையும் நகைத்தெரித்த சிவபெருமான் வலிமை முன்னில்லாவாமென்று, பலர் மொழிவது எல்லாம் - பலருங் கூறுவதெல்லாம், இன்ன பாண் மகளில் காணப்பட்டது என்று இறும்பூது எய்தா - இந்தப் பாடினியாரிடத்துக் காணப்பட்டதென்று வியப்படைந்து.

அரசன்மக்கட்கூற்றாதலின் அவனிலும் ஏனத்தேவர்கள் சிறந்தவர்கள் என்பார் மன்னவர் வலிகளெல்லார் தெய்வத்தின்வலிமுன்னில்லா எனவும், அத்தெய்வங்கள் சிவபெருமான் ஆணைவழிப்பட்டொழுதுவன வென்பார் அன்னமாதெய்வஞ்செய்யும் வலியெலாமரண்மூன்றட்ட மன்னவன்வலிமுன்னில்லா எனவும், இதுபலருங்கூறு மூதுரை என்பார் எனப் பலர்மொழிவதெல்லாம் எனவும், அம்மூதுரை இவர்பாலின்று நாமறிய நின்றது என்பார். இன்னபாண்மகளிற்காணப்பட்டதென்றிறும்பூதெய்தா எனவுங் கூறினார். ஆணைவழிப்பட்டொழுதுவன என்பது “யாதொருதெய்வங்கொண்டிரத்தெய்வமாகிவந்து மாதொருபாகஞர்தாம்வருவர்” எனவும், “இங்குநாஞ்சிலர்க்குப்பூசை யியற்றினாலிவர்களேவன் - தங்குவான்றருவாரன் நேலத்தெய்வமத்தனைக்காண்-எங்கும்வாழ்தெய்வமெல்லா மிறைவனானியனிப்ப” எனவரும் ஏதுக்களால் அறிக. (சஉ)

மின்னியல்சடையினுனைவிடைகொடுவலஞ்செய்தேகி
மின்னியமியக்கஞ்செய்ய்வெழில்கொடன்கோயிலெய்திக்
தொன்னிதிபெற்றான்போலச்சுருணபாண்டியனைப்பெற்று
மன்னியமகிழ்ச்சிவீங்கவைகினுனிராசராசன்.

(இ-ள்.) மின் இயல் சடையினுனை விடை கொடு வலம் செய்து ஏக - மின்
னைபொத்த சடையையுடைய பெருமானிடத்த விடைபெற்றுச் சென்று, இன் இ
யம் இயக்கம் செய்ய - இனிய வாச்சியங்கனொலிக்க, எழில் கொள் தன் கோயில்
எய்தி - பொலிவுமிக்க தன்கோயிலையடைந்து, தொல் நிதி பெற்றான் போல - தொ
ன்றுதொட்டுள்ள சங்கநிதி பதுமநிதிகளைப் பெற்றவன்போல, சுருண பாண்டிய
னை பெற்று - சுருணபாண்டியனை யின்று, மன்னிய மகிழ்ச்சி வீங்க - நிலைபெற்ற ம
கிழ்ச்சிமிக, இராச ராசன் வைகினான் - இராசராசபாண்டிய னிருந்தனன்.

நிதி சாதிபொருளம்.

(௭௪)

இசைவாது வென்றபடலம் முற்றிற்று.

—*—

ஆகப்பாயிரம் உள்படத் திருவிருத்தம் - ௨௧௬௨.

நாற்பத்தைந்தாவது

பன்றிக் குட்டிக்கு முவலகொடுத்தபடலம்.

அறுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

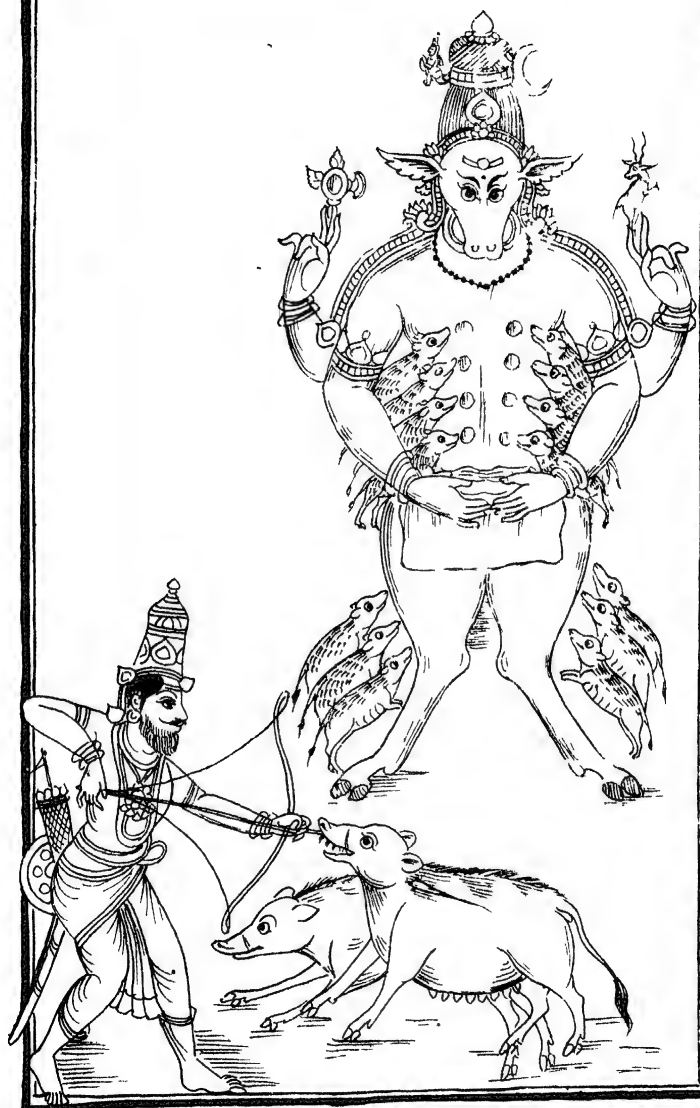
இருளைக்கந்தரத்தில்வைத்தோன்றன்னிடத்தென்றுமன்பின்
நெருளைத்தந்தவட்குமாறூந்தெரிவையையிசையால்வெல்ல
வருளைத்தந்தளித்தவண்ணமறைந்தனந்தாயாய்ப்பன்றிக்
குருளைக்குமுலைத்தாவிக்கொடுத்தவாறெடுத்துச்சொல்வாம்.

(இ-ள்.) 'இருளைக்கந்தரத்தில்வைத்தோன்-விடத்தினை ஸ்ரீ கண்டத்தில் வைத்த
பெருமாறார், தன் இடத்து என்றும் அன்பின் தெருளை தந்த வட்கு - தம்மிடத்தில்
எப்பொழுதும் மெய்யன்பினைவைத்த பத்திரர் மனைவியார்க்கு, மாறும் தெரிவையை-
பகையாயுள்ள ஈழப்பாடினியை, இசையால் வெல்ல அருளை தந்து-இசையினால் வெ
ல்லத் திருவருள்வைத்து, அளித்த வண்ணம் அறைந்தனம் - பாலித்த திருவிளையாட
லைக் கூறினும், பன்றி குருளைக்கு தாயாய் முலை தந்து ஆவி கொடுத்த ஆறு எடுத்து
சொல்வாம்-பன்றிக்குட்டிகளுக்குத் தாயாய்வந்து முலைகொடுத்துப் பாலித்த திருவி
ளையாடலை யினி யெடுத்துக் கூறுவாம்.

(௧)

முறையெனவிமையோர்வேண்டமுளைத்தநஞ்சயின்றுசான்றா
யுறையெனமிடற்றில்வைத்தவும்பரான்மதுரைக்காரர்
திறையெனவிரிநீர்வையைத்தெற்கதுகுருவிருந்த
துறையெனவுளதோர்செல்வத்தொன்மணிமாடமுதூர்.

சிவன் - கருமபுருஷன் கருமபுருஷன் -

(இ-ள்.) இமையோர் முறையென வேண்ட - தேவர்கள் முறையோவென்று குறையிரக்க, முனைத்த நஞ்சு அயின்று - கடலிற் றேன்றிய விடித்தையுண்டு, சான்றும் உறையென மிடற்றில் வைத்த - சாட்சியா யிருவென்று அவ்விடத்தை ஸ்ரீகண்டத்தில் வைத்தருளிய, உம்பரான் - சிவபுரத்தையுடைய பெருமானார் (எழுந்தருளிய), மதுரைக்கு ஆரம் திறை என எறி நீர் வையை தெற்கது - திருவாலவாய்க்கு முத்தங்களைத் திறையாக வீசும் வையைநதியின் தென்பா ளுள்ளது, குரு விருந்ததுறை என உள்ளது ஓர் செல்வம் தொல் மணி மாடம் மூனார் - குருவிருந்ததுறையெனவுள்ள ஒப்பில்லாத செல்வமிக்க தொன்றுதொட்டுள்ள இரத்திரமூத்திய மாடங்கள் நெருங்கிய பெரியநகரம்.

விடத்துக்கு ஆற்றது அயன்முதலியதேவர்கள் முறையிட்டனர் என்பார் முறையெனவிமையோர்வேண்ட எனவும், அவர்பாற்கொண்ட கருணையால் உண்டனர் என்பார்முனைத்த நஞ்சயின்று எனவும், யாவர்க்குந்தாமிறைவரென்பதமலச்சிமிழ்ப்புண்டபசுக்கண்ணூர்த்துய்யவைத்தனர் என்பார் சான்றாயுறையெனமிடற்றில்வைத்தவும்பரான் எனவுங்கூறினர். “ஐயனேயடியேங்க எதியாமைத் தொடக்குண்டகையரோமாதலினுன்கண்ணருள்பெற்றெய்தாது - வெய்யநறுஞ்சுவையமிழ்தம் பெற்றப்பொருட்டுவெவ்வினையேம் - பையரவான்மந்தரத்தாற்பாற்கடலைக்கடைந்தோமால் - துன்றியதிஞ்சுவையமிழ்தந்தோன்றுதுவிடந்தோன்றி - யின்றுசராசரமனைத்துமெரிசெய்துநீரூக்கிற் - நன்னினரொரித்தாயுன்னருளன்றிமுயல்வதெல்லாம் - ஒன்றெழியவொன்றுமென்றுகாக்குமொழிமெய்யாமே-இதுபொழுதுகாத்திலையே லெமக்கிதுகியின்றேயாம்-விதுமுகித்தபெருங்கருணைவெள்ளமெயென்றிரந்தான் - மதுமலர்த்தார்விண்ணவருமனக்கலங்கிமுறையிட்டார்-அதுவுணர்ந்தெம்பெருமானுஞ்சலீரொன்றருளி” எனவும் “சகமெலாம்பொடிபடுத்தெழுந்தழல்விடமிடற்றில் - திகழவைத்தனை முப்புரமெரியெழச்சிரித்தோன்-அகலருத்திறத்தெண்குணநிறைந்தபேராண்மைப்பகவன்மேன்மைமற்றெம்மனோளவிடப்பாற்றே” எனவும் வரும் ஏதுக்களால் உணர்க. (உ.)

தருநாதனுவானோர்தங்குருவிருந்துநோற்பக்
குருநாதனெனப்பேர்பெற்றுக்கோதிலாவாந்தந்தேற்றில்
வருநாதன்சித்திரத்தேர்வலவனுருடனேகஞ்சத்
திருநாதன்பரவவைகியிருக்குமச்சிறந்தவூரில்.

(இ-ள்.) தருநாதன் ஆதிவானோர்தம் குரு இருந்து நோற்ப - பஞ்சதருக்களின்தலைவனாகிய இங்கிரன்முதலிய தேவர்களுடைய குருவாகிய பிரகஸ்பதியிருந்து நோற்றலால், குருநாதன் என பேர் பெற்று - குருநாதன் எனக் காரணப்பெயர் கொண்டருளி, கோது இல்லாத வரம் தந்த வற்றில் வருநாதன் - குற்றமில்லாதவர்களையவர்க்குரல்கி யிடபவூர்தியில் வந்தருளுஞ் சிவபெருமான், சித்திரத்தேர்வலவனுர் உடன் கஞ்சம் திருநாதன் பரவ வைக்க இருக்கும் அசிறந்த ஊரில்-சித்திராதனென்னும் கந்திருவனுடனே, தாமரை மலரில் வசிக்கும் இலக்குமி நாயகனாகிய திருமால் வணக்கவெழுந்தருளியிருக்கும் அந்தச்சிறந்த குருவிருந்ததுறையென்னுந் திருப்பதியில்.

சிவபெருமானுக்கு மன்றித் திருப்பதிக்கும் வந்தபெயரும் காரணப்பெயர் என்பார் குருவிருந்து நோற்ப எனவும், பிரகஸ்பதி பேறடைந்ததுமன்றி யோர் கந்திருவனும் திருமாலும் பேறடைய நின்ற திருப்பதியென்பார் விறந்தவூர் எனவும் கூறினர். (௩.)

சுதலனென்றொருவேளாளன்வன்மனைசுதலையென்பா
ளிகலருங்கற்பினுள்பன்னிருமகப்பெற்றாள்செல்வப்
புகலருஞ்செருக்காலன்னபுதல்வனாக்கடியாராகி
யகலருங்களிப்புமீதுரன்பினுல்வளர்க்குநாளில்.

(இ-ள்.) சுதலன் என்று ஒரு வேளாளன் அவன் மனை சுதலை யென்பாள் - சுதலனென்றொரு வேளாளனுள்ளான் அவனுடைய மனைவி சுதலையென்னும் பெயருடையவள், இதல் அருங் கற்பினுள் பன்னிருமக பெற்றாள் - பகைமையில்லாத கற்பினையுடைய அந்தச் சுதலையென்பவள் பன்னிரண்டு பிள்ளைகளைப் பெற்றாள், செல்வம் புகல் அருஞ் செருக்கால் அன்ன புதல்வரை கடியார் ஆகி - பெருஞ்செல்வத் தாலாகிய சொல்லுதற்கரிய இறுமாப்பால் அம்மைந்தர்களைக் குற்றங் கண்டவழி யொறுக்காதவர்களாகி, அகலருங் களிப்பு மீதுர் அன்பினுல் - நீங்காத களிப்புகிற் க அன்போடி, வளர்க்கும் நாளில்-வளர்க்கும் காலையில்.

செல்வப்பெருக்கால் கல்வி பயிற்றுவிக்க மறந்தனர் என்பார் செல்வப்புகலருஞ் செருக்கால் எனவும், குணங்குற்றங்களை யறியாப்பருவத்தில் குற்றங் கண்டவழி யொறுத்துக் குணத்தின்பாற்படுத்த லொழிந்தனர் என்பார் அன்னபுதல்வனாக் கடியாராகி எனவும், பொருட்பேறபோல மக்கட்பேறும் பெரிதுடையோம் என இறுமாந்தனர் என்பார் அகலருங்களிப்புமீ துரன்பினுல் வளர்க்கு நாளில் எனவுங் கூறினர். (ச)

தந்தையுந்தாயுமாயத்தறுகண்மிக்குடையாராகி
மைந்தரும்வேடரோடுகூடிவெங்கானில்வந்து
வெந்தொழில்வேட்டஞ்செய்வார்வெயில்புகாப்புதற்கீழெய்தி
யைந்தவித்திருந்துநோற்குங்குரவணையங்குக்கண்டார்.

(இ-ள்.) தந்தையும் தாயும் மாய - தமது பிதாவூர் தாயுமிறக்க, தறு கண் மிக்கு உடையார் ஆகி - கொடுத்தொழிலை மிகவும் உடையவராகி, மைந்தரும் வேடரோடு கூடி - அப்பன்னிரு புதல்வரும் வேடரோடு கலந்து, வெங்கானில் வந்து வெந்தொழில் வேட்டம் செய்வார் - வெம்மை மிக்ககாட்டில் வந்து கொடுத்தொழிலாகிய வேட்டையாடுகின்றவர்கள், வெயில் புகாத புதல் கீழ் எய்தி - சூரியகிரணஞ் செல்லாத அடர்ந்த ஓர் புதலின் கீழ்ச்சென்று, ஐந்து அவித்த இருந்து நோற்கும் குரவளை அங்கு கண்டார் - ஐம்புலன்களையும் வென்றிருந்து தவஞ்செய்யும் பிரகல்பதியைப் புதலின்கீழ்ப் பார்த்தனர்.

தாய்தந்தையர் வளர்க்குங்காலே கூடவளர்ந்த கொடுத்தொழிலராதலால் தறுகண்மிக்குடையாராகி யெனவும், அரசர்க்கன்றி யேனையோர்க்கு வேட்டம் உயிர்க்கொலையாய் முடியுமாதலால் வெந்தொழில் வேடராகி யெனவும் கூறினர், மிக் குசெயவெ னெஞ்சத்திரிபு. ஐந்து புலங்களமேல் நின்றலால் பண்பாகுபெயர். (இ)

சைகத்தலம்புடைத்துநக்குக்கல்லும்வெம்பரலும்வாரி
மெய்த்தவன்மெய்யிறுக்கவீசினுர்வினையைவெல்லு
முத்தமன்விக்கஞ்செய்தார்தவத்தினுக்குவொன்றுன்னிச்
சித்தநொந்தினையவஞ்சத்தியனாச்செயிர்த்துநோக்கா.

பன்றிக்குட்டிக்கு முலைகொடுத்தபடலம். ந.அ.க

(இ-ள்.) கைத்தலம் புடைத்து நக்கு - கைகொட்டிச் சிரித்து, கல்லும் வெம்பரலும் வாரி மெய்தவன் மெய்யில் தாக்க விசினார் - கல்லையுங் கொடியபருக்கைகளையும் பெறுக்கிப் பொய்மை யொழிந்த தவமேற்சென்ற பிரகஸ்பதியின் மேனியிற் றூக்க எறிந்தார்கள், வினையை வெல்லும் உத்தமன் - வினையையொழிக்கும் உத்தம நெறியிற்சென்ற அப்பிரகஸ்பதி, உவர் தவத்தினுக்கு வீக்கஞ்செய்தார் என்று உன் னி-இவர்கள் நமது தவத்தினுக்கழிவுசெய்தாரென்று கருதி, சித்தம் நொந்து - மனம் வருந்தி, இனைய வஞ்சம் தீயுரை வெகுண்டு நோக்கா - இந்த வஞ்சம்புண்ட கொடியரைக் கோபித்துப்பார்த்து.

கொடுத்தொழிலிற் பயின்றவராதலால் என்றும் கண்டறியாத ஓர் பெருவி யப்பாக இருந்ததென்பார் கைத்தலம்புடைத்து நக்குஎனவும், சற்கருமம் கன்மமல த்தைப் போக்குவதென்பார் வினையை வெல்லும் உத்தமன் எனவும் கூறினார். (ஈ.) தொழந்தொழின்மறந்துவேடத்தொழிலுழந்துழல்வீர்நீர்மண் ணுமுந்தொழிலுடையநீராற்பன்றியினுதரத்தெய்திக் கொழந்தழலனையவேனக்குருளையாய்த்தந்தைதாயை யிழந்தலமுறுமினென்னாவிட்டனன்கடியசாபம்.

(இ-ள்.) தொழும் தொழில் மறந்து - (பெரியோரைக் காணில்வழிபட்டு) வணங்குந் தொழிலைக் கைவிட்டு, வேடத் தொழில் உழந்து உழல் வீர் - வேட்டுவர் தொழிலை மேற்கொண்டொலுங்கின்ற செய்கையையுடையீர், நீர் மண் உழும் தொழி ல் உடைய நீரால்-நீங்கள் நிலத்தை யுழந்தொழிலையுடைய குலத்திற் பிறந்ததன்மை யால், பன்றியின் உதரத்த எய்தி - வராகத்தின் கருப்பத்தை யடைந்து, கொழுந் தழல் அனைய ஏனம் குருளையாய் - முதிர்ந்த நெருப்பை யொத்த வெய்ய கோபத் தையுடைய பன்றிக்குட்டிகளாய், தந்தை தாயை இழந்து அலமுறு மின் என்னா க டிய சாபம் இட்டனன்-(பிறந்தபோதே) தந்தைதாயிழந்து வருந்துங்களென்று கடுஞ்சாபம் அருளினார்.

பெரியோரைக் காணில் உபசரித்து வணங்குதலுங்கள் குலத்திற்குரிய தொழில் என்பார் தொழந்தொழில் மறந்து எனவும், பாவத்திற்கஞ்சாது கல்லெறிதல் வேடர்குலத்துக்குரிய தொழில் என்பார் மறந்து வேடத்தொழிலு வந்து எனவும், உங்கள் குலத்திற்குரிய தொழில் உழுதொழிலாதலால் மூக்காலுமும் இழிபிறப் பை யடைமின் என்பார் ஏனக் குருளையாய் எனவும், இகழ்ந்த பழிகழியப் பிறந்த போதே யல்லலுறுவீர் என்பார் தந்தைதாயை யிழந்தலமுறுமின் எனவும் கூறிஞர். பாவத்தையனையமைந்தர்பன்னிருபேரும்ஞ்சிச் சாவத்தையேற்றெப்போதுதணிவதிச்சாபமென்ன ளாவத்தையகற்றுமீசனருட்கமுனினைந்துவந்த கோவத்தைமுனிவுசெய்தக்கடவுளர்குரவன்கூறும்.

(இ-ள்.) பாவத்தை அனைய மைந்தர் பன்னிரு பேரும் அஞ்சி - பாவமுரு வெடுத்ததை யொத்த பன்னிரண்டிமைந்தரும் அச்சுங்கொண்டு, சாவத்தை ஏற்று - அருளிய சாபத்தை மேற்கொண்டு, எப்போது இசாபம் தணிவது என்ன - எக்கா லையி ல்லந்தச்சாபம் ஒழிவதென்று குறையிரக்க, ஆவத்தை அகற்றும் ஈசன் அருள் கழல் நினைந்து - ஆன்மாக்களுக்கு வருமிடைபூற்றை யொழித்தருளுஞ் சிவபெரு மானது கருணைவடிவாகியதிருவடியை நினைந்து, வந்த கோவத்தை முனிவு செய்து அக்கடவுளர் குரவன் கூறும் • தமக்குவந்த சினத்தை வெறுத்து அத்தேவருருவா டிய பிரகஸ்பதி கூறுகின்றார்,

தாம்செய்த செய்கையால் வருங்கெடுதி யின்னதென் முன்னரறியும் உணர்
வினரல்லாதலால் அஞ்சியெனவும், அவர்களறியாமையி னிபல்பை யுணர்ந்தமை
யால் வந்தகோபத்தை முனிவுசெய்து எனவும், ஆன்மாக்க ளுய்தற்பொருட்டுக்கொ
ண்டருளிய திருக்கேரலத்தினுறுப்புக்கள் அருள்வடிவாதலால் அருட்கழல் எனவும்
கூறினார். (அ)

என்னையாளுடையகூடலேகநாயகனேயுங்கட்
கன்னையாய்முலைதந்தாவியளித்துமேலமைச்சராக்கிப்
பின்னையானந்தவீடுதருமெனப்பெண்ணோர்பாகன்
றன்னையாதரித்தோன்சொன்னுன்பன்னிருதநயர்தாமும்.

(இ-ள்.) என்னை ஆளுடைய கூடல் ஏக நாயகனே - என்னை யாளாகவுடைய
திருவாலவாயிலெழுந்தருளிய சோமசுந்தரக்கிடவுளே, உங்கட்கு அன்னையாய் மு
லை தந்து ஆவி அளித்து - (தாயிழந்தலமரும்) உங்களுக்குத் தாயாய் வந்து முலை
கொடுத்துப் பாலித்து,மேல் அமைச்சர் ஆக்கி - சிலநாள் கழிந்த பின்னர் உங்களைப்
பாண்டியனுக்கு மந்திரிகளாக்கி; பின்னை ஆனந்த வீடு தரும் என - பின்பு சிவகதி
தந்தருளுவொன்று, பெண் ஓர் பாகன் தன்னை ஆதரித்தோன் சொன்னான் - உமா
தேவியை யோர் பாலுடைய அக்கடவுளே முதல்வனென்று பற்றிய பிரகஸ்பதி
யருளினார், பன்னிரு தநயர் தாமும் - பன்னிரண்டு ஹைந்தரும்.

அவனாய்ந்தி வேறு முதல்வரின்மையால் ஏகநாயகன் என்றார். (ஈ)

தொன்மைசால்சுருவிருந்த துறையதன்புறத்தவான
பன்மைசால்கானவாழ்க்கைப்பன்றிகட்கரசாய்வைசூர்
தன்மைசாறணியேனத்தின்றன்பெடைவயிற்றிற்சென்று
வன்மைசால்சுருளையாகிப்பிறந்தனர்வழக்கான்மன்னோ.

(இ-ள்.) தொன்மை சால் சுருவிருந்த துறையதன் புறத்த ஆன - தொன்
றுதொட்டிள்ள சுருவிருந்த துறையின் புறத்திலுள்ள, பன்மை சால் கானம் வாழ்ந்
தை பன்றி கட்டு - பலவகைப்பட்ட காட்டில் வாழும் பன்றிகளுக்கு, அரச ஆய்
வைகும் தன்மை சால் தனி ஏனத்தின் தன்பெடை வயிற்றில் சென்று - வேந்தாய்
நிலைபெற்ற தன்மையிக்கு ஒப்பில்லாத ஆண்பன்றியின் உயிர்த்துணையாகிய பெண்
பன்றியின் கருப்பத்திலடைந்து, வன்மை சால் சுருளை ஆகி பிறந்தனர் - வன்மை
மிக்க குட்டிகளாகிய யன்றே பிறந்தார்கள், வழக்கால்-சாபயிடையிடுபடாதென்னும்
வழக்கினால்.

"குணமென்னுங்குன்றேறி நின்றாவெகுளி - கணமேயுங்காத்தலரிது" என்
ஹ் திருக்குறளாலுணர்க. கானவாழ்க்கை இடைப்பிறவரல். (ஈ)

ஆனநாளொருநாளெல்லையரசருக்கரசனு
மீனவன்மதுரைநீங்கிமேற்றிசைக்கானநோக்கி
மானமாவேட்டஞ்செய்வான்மத்தமாவுகைத்துத்தண்டாச்
சேனைதன்புறம்பேமொய்ப்பச்செல்கின்றன்செல்லுமேல்லை.

(இ-ள்.) ஆன நாள் - இவ்வாறான காலையில், ஒருநாள் எல்லை அரசருக்கு
அரசன் ஆன மீனவன் - ஒருநாளளவில் அரசர்க்கரசனாகிய இராசராசபாண்டியன்,
மதுரை நீங்கி - மதுரையினின்றும் நீங்கி, மேற்றிசை கான நோக்கி-அம்மதுரைக்கு

பன்றிக்குட்டிக்கு முலைகொடுத்தபடலம். ௩௮௩

மேற்றிசையிலுள்ள அடவியை நோக்கி, மானம் மா வேட்டம் செய்வான் - பெரிய நிருகவேட்ட மாடுதற்பொருட்டு, மத்தம் மா உகைத்த - மதமயக்கத்தையுடைய யானையைச் செலுத்தி, தண்டா சேனை தன் புறம்பே மொய்ப்ப செல்கின்றான்-நீங்காத சேனைகள் தன்புறத்தே சூழ்ந்துவரச் செல்லுவானாயினான், செல்லும் எல்லை-அவ்வாறு செல்லுமளவிய்.

மாவழங்கிடங்கடேரவல்லதோல்வன்காலொற்றர்
பாவடிச்சுவடுபற்றிப்படர்ந்து நாரதழல்புலால்வாய்த்
தீவிழிபுழுவையேனந்திரிமருப்பிரலைபுஷ்பாய்
மேவிடனறிந்துவல்லேவ்னாந்துவந்தெதிரோ சொன்னார்.

(இ-ள்.) மா வழங்கு இடங்கள் தேர வல்ல தோல்வன்கால் ஒற்றர் - மிருகங்கள் சஞ்சரிக்கும் இடங்களை யுணரவல்ல தொழிலோர் வீக்கிய முருட்டுக்கால்களையுடைய தூதுவர்கள், பாவடி. சுவடு பற்றி படர்ந்து - யானையின் காலடிச் சுவட்டைப் பற்றிப் பின்சென்று, நாறு அழல் புலால் வாய் தீவிழி உழுவை - காரணமின்றித் தோன்றுங் கோபாக்கினியையும் புலால்நாறும் வாயையும் தீக்கொப்புளிக்குங் கண்மையுமுடைய புலிகளும், எனம் திரி மருப்பு இரலை புல் வாய் மேவு இடன் அறிந்து - பன்றிகளும் திருகிய கொம்புகளையுடைய கலைமரணம் மாறும் இருக்கும் இடங்களை யுணர்ந்து, வல்லே வினாந்து வந்து எதிரோ சொன்னார் - கடுகி வினாந்துவந்து பாண்டியன் முன்பு கூறினார்கள்.

அழல் கோபத்தினமேல் நிறலால் உவகையாகுபெயர். (௪௩)

மறத்துறைவேட்டமாக்கள்வல்லையோயொடி யெறிந்து
புறத்துவார்வலைகள் போக்கிநாயதன்புறம்பு பிபார்ப்ப
நிறைத்துமாவொதுக்கியீட்டும்படைஞராய்நிராகூழ்நிற்ப
வறத்துறைமாறாக்கோலானானமேல்கொண்டுநிற்ப.

(இ-ள்.) மறம் துறை வேட்ட மாக்கள் - கொலைத்தொழிலின் வழியே சென்ற வேட்டமாடுதலில் வல்லோர், வல்லை போய்-வினாந்து சென்று, ஓடியெறிந்து-ஓடிவீசி, புறத்து வார் வலைகள் போக்கி - புறம்பே வாராலாகிய வலைகளைக்கட்டி, நாய் அதன் புறம்பு போர்ப்ப நிறைத்து - நாய்கள் வலையின் புறம்பே சூழ்ந்துநிற்க அவற்றை நிறைத்து, மா ஒதுக்கி ஈட்டும் படைஞர் ஆய் நிராகூழ் நிற்ப - மிருகங்களை யொதுக்கி யோரிடத்தில் கூட்டும் சேனாவீரராய் வரிசைபடச் சூழ்ந்து நிற்கவும், அறம் துறை மாறாத கோலான் ஆனைமேல் கொண்டு நிற்ப-மதுநூல்வழியிற் நிறம்பாத செங்கோலையுடைய இராசராசபாண்டியன் ஆனைமேலேறி யொருபால் நிற்கவும்.

ஓடியெறிதல் மூலைபோக்குதல். அறம் தானியாகுபெயராய் மதுநூல்மேல் நின்றது. (௪௩)

சில்லரிதுடி கோடெங்குஞ்செவிடுறச்சிலையாநிற்பப்
பல்வகைப்பார்வைகாட்டிப்பயில்விளியிசையாநிற்ப
வல்லியிரலைமையன்மானினம்வெருளாநிற்ப
வில்லிறவலித்துவாங்கியீளிலெங்களைகரேத்தார்.

(இ-ள்.) சில்லரி துடி கோடு எங்கும் செவிடு உற சிலையா நிற்ப-சில்லரியென்னும் ஒருவகை வாச்சியமும் உடுக்கையும் கொம்பும் எவ்விடத்துஞ் செவிடுபட

ஒலிந்தாநிற்கவும், பல்வகை பார்வை காட்டி பயில்-விளி இசையா நிற்ப - பலவகை ப்பட்ட பார்வைகளையுங்காட்டிச் சைகைவிளி யொருபாலிசைக்கா நிற்கவும், வல்லியம் இரலை மையல் மான் இனம் வெருளா நிற்ப - புலியும் கலைமானும் மயக்கத்தை யுடைய மான்கூட்டமும்ஞ்சு, வில் இற வலித்து வாங்கி மீளி வெங்களைகள் தூர்த் தார் - வில்முறியும்வண்ண மண்டிலாகாரமாக வளைத்து வெற்றியிக்க கொடிய பா ணங்களைத் தூர்த்தனர்கள்.

புலிபோலப் புலியையும் மான்போல மாணையுங்காட்டல் பார்வைகாட்டல், அம்பிருகங்கள் தம்முளழைக்குஞ் சைகைபோல விளித்தல் பயில்விளி. சில்லரி - ஒ லிக்கும் ஒருகட்பறை. சில் ஒலி. (கௌ)

கலிநிலைத்துறை.

செறிந்தமான்முறிந்ததாள்சிதைந்தசென்னிசெம்புனற்
பறிந்தவாறுவெண்ணிணம்பரிந்துவீசுகையிற்
மறிந்தவெழுமயர்ந்தவேழமாண்டவெண்குவல்லியம்
பிறிந்தவாவிபோடும்வாய்பினந்தவாய்விழுந்தவே.

(இ-ள்.) செறிந்த மான் - கெருங்கிய மான்கள், தாள் முறிந்த சென்னி சி தைந்த - கால்கள் முறிந்த தலையறுபட்டு, செம்புனல் ஆறு பறிந்த - உதிர்வெள்ள ம் பெருக்கின, ஏழ் உயர்ந்த வேழம் - ஏழுமுழுமுயர்ந்த யானைகள் வெள் நிணம் பரிந்து - வெள்ளிய நிணங்களைச்சிந்தி, வீசு கையிறு - வீசுந் துதிக்கையற்று, மறிந்த மாண்ட - மடங்கி வீழ்ந்திரந்தன, எண்கு - கரடிகளும், வல்லியம் - புலிகளும், பி றிந்த ஆவியோடும் - நீங்கிய பிராணனோடும், வாய் பிளந்த ஆய் விழுந்த - வாய் பிளந்து விழுந்தன.

முறிந்த, சிதைந்த, மறிந்த முற்றெச்சங்கள். ஏழுமுழுமுயர்தல் “காலோர் நான்குந்தனிக்கையுங்கோசமும்-வாலுறுப்போடேழு மாநிலந்தோயப் - பாலுஞ்சங் கும்போலுங்காலுகிறது-காலினும் ஞான்றவொருதனிக்கையினும்-வாயினும்வாலினு மருப்பினுங்கோதல்-வல்லதுமுன்றுமுழச்சுற்றுமுடைத்தாகி-ஏழுமுழுமுயர்த்தோன் பதுமுழநீண்டதும்” எனவருஞ் சூத்திரத்தாலறிக. (கரு)

தொட்டபுற்கிழங்குவாடைதொடவினாந்துகண்ணியுட்
பட்டவும்பொறித்துவைத்தபார்வைவீழ்ந்தடித்தவுங்
கட்டியிட்டவலைபிழைத்துருமலிகொளவநின்றவு
மட்டிலாதவொட்டிநின்றமுள்ளர்வேவின்மாய்ந்தவே.

(இ-ள்.) தொட்ட புல் கிழங்கு வாடை தொட - கல்லி யெடுத்துவைத்த புல் லின் கிழங்குகளின் வாடை வீச, வினாந்து கண்ணி உட் பட்டவும் - வினாந்தோடிக் கௌவி வலையிற் பட்டனவும், பொறித்து வைத்த பார்வை வீழ்ந்து அடித்தவும் - ஏழுநிராட்டிய பார்வையை நோக்கி விரும்பிவந்தடித்தனவும், கட்டி இட்ட வலை பிழைத்த ருமலி கொள வநின்றவும் - கட்டிய வலையினின்று தப்பி நாய்கள் கௌவ நின்றனவுமாகிய, மட்டிலாத-அளவில்லாதனவாகிய யிருகங்கள், ஒட்டி நின்ற மன் னர் வேவின் மாய்ந்த - பதுங்கிநின்ற வேட்டமாக்கள் வேவினுலறந்தன.

பார்வை வலைகளைப்போலப் புற்கிழங்குகளும் படுக்குங் கருவியாதலால் தொ ட்டபுற்கிழங்குவாடை தொட என்றார். பட்ட, அடித்த, நின்ற என்னு முற்றுக்கள்பெ யபொச்சத்தின்மேல் நின்றன. (கரு)

பன்றிக்குட்டிக்கு முலைகொடுத்தபட்டலம். ௩௮௫

பட்டமாவொழிந்துநின்றமறவிலங்குபல்சில
வட்டமாவளைந்துடுத்தவலையினுங்கியப்புறத்
தெட்டிநின்றகொலைஞர்மேலெதிர்ந்துள்ளவெயில்வளைந்
தொட்டிஞாமைமையுமாப்பொறிக்கணங்கொத்தவே.

(இ-ள்.) பட்டமா ஒழிந்து - இறந்த மிருகங்களொழிய, நின்ற மறம் விலங் கு பல் சில - பிழைத்துநின்ற மிருகங்களுள் பல மிருகங்களும் சில மிருகங்களும், வட்டம் ஆக வளைந்து உடுத்த வலையின் உத்தி - மண்டிலமாக வளைந்து சூழ்ந்த வலையினின்றும் தாவி, அப்புறத்து எட்டி நின்ற கொலைஞர் மேல் எதிர்த்து மீள-வலையின் அப்புறத்தில் அடுத்துநின்ற வேட்டுவமாக்கள் மேற்பாய்ந்து மீளுதல், எயில் வளைந் து ஒட்டிஞாமை-மதிலை முற்றுகைசெய்து போர்செய்ய நின்ற வீரர்களோடு, மலையும் மா பொறிக்கணங்கள் ஒத்த - போர்செய்ய வமைத்த இயந்திரங்களாகிய மிருகங் களை யொத்திருந்தன.

ஒழிந்து செயவெனெச்சத்திரிபு.

(க௭)

வல்லியந்தொளைத்தகன்றுமான்தொளைத்தகன்றுவெங்
கல்லியங்குமெண்கிளைத்தொளைத்தகன்றுகயவுவாய்
வெல்லிபந்தொளைத்துமள்ளவிட்டவாளியிங்ஙனஞ்
சொல்லினுங்கடிந்துபோய்த்துணித்தமாவளப்பில்.

(இ-ள்.) மள்ளர் விட்ட வாளி - சேனாவீரர்களெய்த அம்புகள், சொல்லினு ம் கடிந்துபோய் - (முனிவர்) சாபத்தினும் வினாந்துசென்று, வல்லியம் தொளைத் து அகன்று - புலிகளைத் தொளைத்துருவி, மான் தொளைத்து அகன்று - மானினங் களைத் தொளைத்துருவி, வெம் கல் இயங்கும் எண்கிளை தொளைத்து அகன்று - வெப்ப ம்வாய்ந்த மலைகளிற் சஞ்சரிக்கும் கரடிகளைத்தொளைத்துருவி, கயவு வாய் வெல் இ பம் தொளைத்து - பெரியவாயையுடைய வெற்றியையுடைய யானைமேற்றைத்து, இ ங்ஙனம் துணித்தமா அளப்பில் - இவ்வாறு துணிபுபெற்றிய மிருகங்கள் அளவில் லாதன.

முனிவர்கள் சாபம் சபிக்கப்பட்டவர்கள்மேல் அன்றே செல்லுதலின் சொ ல்லினும் கடிந்துபோய் என்றார். இன்னுருபு எல்லைப்பொருள்மேல் நின்றது. (க௮)

மடுத்தவாளியிற்பிழைத்துவலையைமுட்டியப்புறத்
தடுத்தமானைவெளவிநாயலைத்துநின்றவாதிநா
ளுடுத்தபாசவலையினின்றுமுய்குவாறையொய்யெனத்
தடுத்தவாவிளைத்துநின்றதையலாரையொத்தவே.

இ-ள். மடுத்த வாளியின் பிழைத்து - பாய்ந்த அம்பினின்றும் தப்பி, வலை யைமுட்டி அப்புறத்து அடுத்தமானை - கட்டியவலையினின்றும் தாண்டி யப்புறஞ்செ ன்ற மானினை, நாய் வெளவி அலைத்துநின்ற - நாய்கள் கல்வி யப்புறஞ்செல்லவொ ட்டாமல் வருத்திநின்றன, ஆதி நாள் உடுத்த பாசம் வலையினின்றும் உய்குவாரை - முன்னாளிலே விடாது தொடர்ந்த ஆணவமலமாகிய வலையினின்றும் தப்பிப்பிழைக் க முயலும் பெரியோர்களை, ஒய்யெனதடுத்த அவாவினைத்து நின்ற தையலாரை ஒத் த.- வினாந்து செல்லவொட்டாமல் தடுத்த (ஆடையணிமுதலியவற்றால்) முன் னின்று ஆசையை விளைவிக்கும் பெண்கள் செயலை யொத்திருந்தன.

பதிபகபாசம் என்னு முப்பொருளும் அநாதியாதலால் ஆதிநான் எனவும், பகவோடொற்றித்து நின்றலால் உடுத்தபாசம் எனவும், போகதுகர்ச்சிக்கு வினேமு தலால் வலையெனவுங் கூறினார் “ஒன்றதாயநேகசத்தி யுடையதாயுடனாயாதி - அன்றதாயான்மாவின்ற னறிவொடுதொழிலையார்த்து - நின்றுபோத்திருவத்ததரிசு முத்திச் செம்பினிற்களிம்பெயர் - தென்றமஞ்ஞானங்காட்டு மானவயிசையந்துநின் றே” எனவரும் ஏதவால் உணர்க. (௧௬)

மதியையநேர்வகிர்ந்துகொளவியனையவான்மருப்புவெங்
கதியவேழமீதுதாதுகாலுநீலமுகையினி
னாதியவேனுழைந்தசெம்புனாழில்வீழுமுநிரநீர்
முதியகானவராயின் மீதுமொய்த்ததீயையொத்தவே.

(இ-ள்.) மதியை நேர் வகிர்ந்து கொளவியது அனையவால் மருப்பு - சந்திரனைச் சரிபாதிதாகப் பிளந்து கொளவியதையொத்த வெள்ளியகொம்புகளை யுடைய, வெம் கதிய வேழம் மீது - வெய்ய நடையையுடைய யானையின்மேல், தாது காலும் நீலம் முகையினில் துதிய வேல்துழைந்த நூழில் செம்புண் - மகரந்தத்தைச்சிந்தும் நீலோற்பலத்தினரும்புபோல் விடம்பூசிய துனியையுடைய வேல்தைத்தலால் அந்த யானையின் செவந்த சதைகளினின்றும், வீழும் உதிர நீர்-வீழாநின்ற உதிரவெள்ளமானது, முதிய கானம் வராயின்மீது மொய்த்ததீயை ஒத்த - பெரியகாட்டார்ந்த மலையின்மேல் ாருங்கிய தீத்திரையொத்திருந்தன.

அழைந்தகாரணப்பொருளில்வந்த பெயரச்சமாதலால் தைத்தலால் என்றும், நீலமுகையினின்றுதிய என்பது பண்புபற்றிய வுபமையாதலால் விடம்பூசிய எனப் பொருளின்குணத்தை விரித்தாம். நூழில்யானை. (௨௦)

மள்ளரோசைதுடியினோசைவயிரினோசைவாரிபோய்த்
தள்ளவீழ்விவங்கினோசைதப்பியோமொனின்மேற்
யுள்ளநாய்குரைக்குமோசைகானமூடுதொக்குவா
னுள்ளநாயுடன்ரோசைக்குமுருமினோசைபுரையுமால்.

(இ-ள்.) மள்ளர் ஓசை - வீரருடைய வீரகோஷமும், துடியின் ஓசை வயிரின் ஓசை - உடுக்கையினாலையும் ஊதுகொம்பின் முழக்கமும், வாரிபோய்தள்ள வீழ் விவங்கின் ஓசை - அம்புகள்சென்று தாக்கவீழு மிருகங்களினராவாரமும், தப்பி ஓடும் மானின்மேல் தள்ளும் நாய் குரைக்கும் ஓசை (வலையினின்றும்) தப்பியோடிய மான்களின்மேல் தாவிச்செல்லும் நாய்கள் குரைக்கின்ற குரைப்பும், கானம் ஊடு தொக்கு - காட்டில் ஒரு சேரத்திரண்டு, வான் உள் உலாய் உடன்று ஒலிக்கும் உருமின் ஓசை புரையும்-மேகத்திற்றேன்றி மிக்கொலிக்கும் இடியினோசையை யொத்திருக்கும். (௨௧)

இன்னவேறுபல்விவங்கெலாமலைத்திலங்குவேன்
மன்னரோடுதென்னர்கோமகன்குடக்கினேருவா
னன்னபோதொரோனமேனவரசிருக்குமடவ்வாய்
முன்னரோடிவந்துநின் றுவந்தசெய்திமொழியுமால்.

(இ-ள்.) இன்னபல் வேறு விவங்கு எல்லாம் அலைத்து - இப்படி பல வேறு வகைப்பட்ட மிருகங்களையெல்லாம் வருத்தி, இலங்கு வேல் மன்னர் ஏறு தென்னர்கோமகன் - விளங்கும் வேலையேந்திய அரசர்களுள் ஆண்சிங்கம்போன்ற இராசரூ

பன்றிக்குட்டிக்கு முலைகொடுத்தப்படலம். ௩௮௭

ஐயர்ண்டியன், குடக்கின் ஏருவான் (அங்குரின்றுப்) மேற்றிசைநோக்கிச்செல்லுகின்
றவனாயினான், அன்னபோது - அப்போது, ஓர் ஏனம் - ஒருபன்றியானது, ஏனம்
அரசு இருக்கும் அடவி வாய் முன்னர் ஓடிவந்து நின்று - பன்றி வேர்க்கிருக்கும்கா
ட்டில் முற்பட ஓடிவந்து (ஒருபுடை ஒதுக்கி) நின்று, வந்த செய்தி மொழியும் -
தான்வந்தசெய்தியைக் கூறுநிற்கும். (௨௨)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

எங்களுக்கரசேகேட்டியிங்குளவிருகமெல்லார்
திங்களுக்கரசன்கொன்றுவருகின்றனென்றுசெப்ப
வெங்களிப்படைந்துபன்றிவேந்தனுமடுபோராற்றச்
சங்கையுற்றெழுந்துபோவான்நன்னுயிர்ப்பெடையைநோக்கா.

(இ-ள்.) எங்களுக்கு அரசே கேட்டி - எங்களுக்கரசனே கேட்பாய், இங்கு
உள்ள விருகம் எல்லாம் - இக்காட்டிலுள்ள மிருகங்களையெல்லாம், திங்களுக்கு அ
ரசன்கொன்று வருகின்றான் என்று செப்ப - இராசராசபாண்டியன் கொலைசெய்து
வருகின்றனென்றுகூற, பன்றி வேந்தனும் வெங்களிப்பு அடைந்து - பன்றியரசனு
ம் வீரச்செருக்கடைந்து, அடுபோர் ஆற்ற சங்கை உற்று எழுந்து போவான் - கொ
ல்லும் போர்த்தொழில்செய்ய மேற்கொண்டெழுந்து போகின்றவன், தன் உயிர்பெ
டையை நோக்கா - தனது உயிர்போன்ற பெண்பன்றியைப்பார்த்து -

தன்னொடு போர்செய்யும் வீரராயினகாறும் டோர்செய்தற்குப் பெறுகிருந்
த கவலை மிக்குடையதென்பார் கொன்று வருகின்றனென்று செப்பவெங்களிப்ப
டைந்து எனவும், போர்பெற்றமையா லக்கவலையொழிந்ததென்பார் அடுபோராற்ற
ச்சங்கையுற்றெழுந்து எனவுங் கூறினர். (௨௩)

இன்றுபாண்டியனைநேரிட்டிருஞ்சமராடிவென்று
வன்றிறல்வாகையோடுவருகுவனையோவன்றிப்
பொன்றுவனையோநீயுன்புதல்வரைப்பாதுகாத்து
நன்றிவணிருத்தியென்னநங்கைப்பேடினனகூறும்.

(இ-ள்.) இன்று பாண்டியனை நேரிட்டு இரும் சமராடி வன்திறல் வென்று
வாகையோடு வருகுவனையோ - இப்பொழுது பாண்டியனை யெதிர்த்துப் பெரிய
போர்செய்து வலிய வீரத்தால் அவனைவென்று வெற்றிமாலைபுனைந்து வருவேனோ,
அன்றி பொன்றவனையோ - இதுவன்றி யவனுலிறப்பேனோ, நீ உன் புதல்வரை
பாது காத்து இவன் நன்று இருத்தி என்ன - நீ உன்மக்களைப் பாதுகாத்துச் சுகமா
யிருப்பாயென்றுகூற, நங்கை பேடி இன்னகூறும் - சிறந்த பெண்பன்றி யிதனைக்
கூறுநிற்கும். (௨௪)

ஆவியங்கேகவிந்தவாகமிங்கிருப்பதேயிப்
பாவியோமேனாளிந்தப்பறழினைவகுத்ததெய்வ
மாவமராடிவென்றுவருதியேல்வருவேனன்றி
நீவிளிர்திடத்துமாய்வேனிழலுக்குஞ்செயல்வேறுண்டோ.

(இ-ள்.) ஆவி அங்கு ஏக இந்த ஆகம் இங்கு இருப்பதே - எனது பிராண்
னங்குப் போர்க்குச்செல்ல இந்தச்சரீரம் இவ்விடத்திச்சுகமாயிருப்பதும் வழக்கோ,
மேல் நாள் இ பாவியோம் இந்த பறழினை தெய்வம் வகுத்தது - முற்பிறப்பில் இந்
தப் பாவமிகுதியையுடைய வெமக்கு இந்தக் குட்டிகளைத் தெய்வந்தந்தது, மா அம

ராடி வென்று வருதியெல் வருவேன் - (பாண்டியனோடு) பெரியபோர்செய்து வருவாயானால் வருவேன், அன்றி - அதுவன்றி, நீ விளிந்த இடத்து மாய்வேன் - நீ இறந்த இடத்தி லிறப்பேன், நிழலுக்கும் வேறுசெயல் உண்டோ - உனது தேகநிழல் போல விடாது பின்செல்லும் எனக்கும் வேறு செயலுனதோ (என்று கூறு.)

தெய்வம் என்றது பழவினையை. கற்புடையாட்டுக் கணவனியங்கி லியக்கமும், அவனியக்க மொழியின் தனக்கு இயக்கமின்மையு முடைமையால் ஆவியங்கே கலிந்தவாக மிக்கிருப்பதே யெனவும், கணவன் பின்செல்லுதற்கோர் தடையும் மக்கட்பேற்ற லின்பதற்குத் தன்மையுமுடைமையால் இப்பாவியோமேனினிந்தப்பழினைவகுத்ததெய்வம் எனவும், தேகம் அழிந்தவிடத்துத் தேகசாயையும் ஒருசேர அழிதல் இயல்பாதலால் நிழலுக்குஞ் செயல் வேறுண்டோ எனவும் கூறியது. வகுத்தது துவ்வீறு தொகுத்தல். (உரு)

போதுகமெழுகவென்னுப்பொருக்கெனவெழுந்துநீலத் தாதுறழேனப்பாட்டிதன்புடைதழவிச்செல்லும்
பேதுறுபறழைநாக்கிப்பின்றெடர்ந்தனைந்துசெல்லக்
காதெயிறெறுழிவேந்தன்காலெனநடந்தானன்றே.

(இ-ள்.) போதுகம் எழுக என்றது - போவோம் எழக்கடவாயென்று பன்றியரசன் கூறு, நீலம் தாது உறழ் எனம் பாட்டி - நீலேற்பலத்தின் மகரத்தத்தை யொத்த கருநிறம்வாய்ந்த பெண்பன்றி, பொருக்கென எழுந்து - (தன்கணவனுக்குமுன் போருக்கு) விரைந்தெழுந்து, தன் புடைதழவி செல்லும் பேது உறுபறழை நாக்கி - தனது பக்கலில் தழவிச்செல்லு மயக்கயிக்க குட்டிகளைத்தள்ளி, பின்தொடர்ந்து அணைந்து செல்ல - பின்தொடர்ந்து நிழல்போலவிடாது தொடர், காது எயிறு எறுழி வேந்தன்-கொல்லும் வக்கிரத்தங்கையுடைய அப்பன்றியரசன், கால் என சென்றான் - காற்றைப்போலப் போர்க்குவினாந்து சென்றான்.

வீரரினும் அவர்மனைவிமார் வீரத்தைப் பாதுகாத்தலையே கண்ணாகவுடைமை யால் பொருக்கெனவெழுந்து என்றார் “ செம்புகாட்டியகண்ணினைபாலெனத்தெளிந்தீர் - வெம்புகாட்டிடைநுழைதொறும்வெரிதறப்பாய்ந்த - கொம்புகாட்டுகிரோத டமார்பிடைக்குளித்த - அம்புகாட்டுகிரோகுலமங்கையர்க்கம்மா ” எனவரும் எதுவால் உணர்க. (உசு)

பல்வகைச்சாதியுள்ளபன்றியின்கணங்களெல்லாம்
வெல்படைத்தறுகட்சேனைவீரராய்முன்புசெல்லச்
செல்லெனத்தெழித்துச்செங்கட்டியுமாமென்னு
மல்லல்வாம்புரவிமேல்கொண்டெழுந்தனன்வராகவீரன்.

(இ-ள்.) பல் வகை சாதி உள்ள பன்றியின் கணங்கள் எல்லாம் - பலவகைப்பட்ட சாதியாயுள்ள பன்றியின்கூட்டங்களெல்லாம், வெல் படை தறுகண் சேனை வீரர் ஆய் முன்பு செல்ல - வெல்லும் ஆயுதங்களை யேந்திய அஞ்சாமையையுடைய சேனாவீரராய் முன்னேசெல்ல, செல் என தெழித்து - மேகம்போலக் கோலித்து, செக் கண் தீ உக - செவந்த கண்களினின்றும் கோபாக்கினி சிந்த, வராகம் வீரன் - பன்றிகளுள் மிக்க வீரமவாய்ந்த அரசன், மானம் என்னும் மல்லல் வாம்புரவி மேல் கொண்டு எழுந்தான் - மானமாகிய மிகவுந் தாவுந் குணியின்மேற்கொண்டெழுந்தான்.

மானம் பேரிழப்பின் வாங்குதல் நேரிழன் உயிர்வாழாமை.

(உஎ)

முற்படுதூசியாக நடக்கின்ற முரட்காற்பன்றி
மற்படுசேனை நேரோவருகின்ற மன்னர் மன்னன்
வெற்படுதடந்தோள்வன்றான் வீரர்மேற்சிறிச்செல்லப்
பிற்படவொதுங்கிவீரர்பெய்தனரப்புமாரி.

(இ-ள்.) முன் படுதூசியாக நடக்கின்ற - முன்னணியாகச் செல்லுகின்ற
முரண் கால் பன்றி - முருட்டுக்கால்களையுடைய பன்றிகள், மல் படுசேனை நேரோ
வருகின்ற மன்னர் மன்னன் - மற்போரில் மிக்க தமது சேனைக்கு நேரோ வருகின்ற
இராஜராஜபாண்டியனுடைய, வெற்பு அடு தட தோள்வன் தான் வீரர்மேல் சிறிச்செ
ல்ல - மலையைவென்ற பெரியதோளையு முருட்டுக்கால்களையுமுடைய சேனாவீரர்கள்
மேல் சிறிப்பாய, வீரர்பின்பட ஒதுங்கி அப்புமாரிபெய்தனர் - அவ்வீரர்கள் பின்
னே சிறிதொதுங்கிநின்று சரவருஷத்தைச் சொரிந்தார்கள். (உஅ)

சொரிந்தன சொரிவெள்ளஞ் சொரிந்தன வீழ்ந்த யாக்கை
சரிந்தன குடர்களென்புதகர்ந்தனவழும்புமூளை
பரிந்தன சேனங்காகம்படர்ந்தன வுயிருமெய்யும்
பிரிந்தன வேனநின்ற பிறைமருப்பேனவீரர்.

(இ-ள்.) ஏனம் சொரிந்தன சொரிவெள்ளம் சொரிந்தன - பாய்ந்த பன்றிகளு
ள் சில வருஷிக்கு மேகங்களைப்போல உதிரவெள்ளத்தைச் சிந்தின, யாக்கைவீழ்ந்த
சில உடலறுபட்டுவீழ்ந்தன, குடர்கள் சரிந்தன - சில குடல்கள் சரிந்தன, என்புதக
ர்ந்தன - சில எலும்புகள் துறுங்கின, வழும்பு மூளை பரிந்தன - சில வழும்பும் மூ
ளைகளும் கசிந்தன, சேனம் காகம் படர்ந்தன - பருந்துகளுங் காகங்களும் பரவின,
உயிரும் மெய்யும் பிரிந்தன - சில உயிரும் உடலும் தம்மினின்று நீங்கின, நின்ற பி
றை மருப்பு ஏன வீரர்-உயிர்பிழைத்துநின்ற பிறையையொத்த வட்கிரதந்தங்கையு
டைய ஏனைப்பன்றி வீரர்கள்.

சொரிந்தன என்னும் வினைமுற்றுப் பெயராய் வினைமுதற் பொருள்மேல் நி
ன்றது. (உக)

பதைத்தன ரொரியிற் சிறிப்பஞ்சவன்படைமேற்பாய்ந்து
சிறைத்தனர் சிலரைத்தள்ளிச் செம்புனல்வாயிற் சேர
வுதைத்தனர் சிலரைவிட்டியுரம்புதைபடக்கோனேறி
வதைத்தனர் சிலரை நேரோவகிரந்தனர் சிலரைமாதோ

(இ-ள்.) பதைத்தனர் எரியில் சிறி - பதைப்பதைத்துத் தீப்போலக்கோபித்து,
பஞ்சவன் படைமேல் பாய்ந்து சிலரை சிறைத்தனர் - பாண்டியனுடைய சேனாவீ
ரர்கள்மேற் பாய்ந்து சில வீரர்களை யழித்தார்கள், செம்புனல் வாயில் சேர சிலரை
தள்ளி உதைத்தனர் - உதிரவெள்ளம் வாயினின்றுஞ் சேரர்ச் சிலவீரர்களைக் கீழே
தள்ளி யுதைத்தார்கள், சிலரை உரம் புதைபட கோடு ஊன்றி விட்டி வதைத்தனர் -
சில வீரர்களை மார்புகளிற் புதைபடத் தமது வட்கிரதந்தங்களை யழுத்தி வதைசெய்
தார்கள், சிலரை நேரோ வகிரந்தனர் - சிலரை நேரோ பிளந்தார்கள். (௩௦)

தாள் சிறைத்தாருஞ் சில்லோர் தலைசிறைத்தாருஞ் சில்லோர்
தோள் சிறைத்தாருஞ் சில்லோர் தொடை சிறைத்தாருஞ் சில்லோர்
வாள் சிறைத்தாருஞ் சில்லோர் வளையறுத்தலரோன்றிட்டு
நாள் சிறைத்தாருஞ் சில்லோர் நராதிபுஞ்சேனாவீரர்.

(இ-ள்.) நராகிபன் சேனைவீரர் - இராசராசபாண்டியனுடைய சேனாவீரர்களுள், தாள் சிதைத்தாரும் சில்லோர் - கால்முறிந்தவர்களும் சிலர், தலைசிதைந்தாரும் சில்லோர் - தலையறுபட்டு வீழ்ந்தவரும் சிலர், தோள் சிதைந்தாரும் சில்லோர் - தோளறுபட்டு வீழ்ந்தவரும் சிலர், தொடைசிதைந்தாரும் சில்லோர் - தொடையறுபட்டுவீழ்ந்தவருஞ்சிலர், வாள் சிதைந்தாரும் சில்லோர் - வானையேந்திய கையறுபட்டு வீழ்ந்தவரும் சிலர், வரையறுத்து அலரோன் தீட்டும் நாள் சிதைந்தாரும் சில்லோர்-வரையறைசெய்து பிரமன் எழுதிய ஆயுள் நாளுலந்தவரும் சிலராயினார்கள்.

உயிர்கழிந்தவுடம்பை யுயர்திணைப்பொருள்மேல் வைத்துச் சிதைத்தார் எனக்கூறியது “படுமகன்கிடக்கைகாணாஉ - ஈன்றநூன்றினும் பெரிதுவந்தனளே” என்றாற்போல வந்தது. வாள் கைமேல் நின்றது விடாத ஆகுபெயர். (௩௧)

கண்டனர்கன்னிராடுகாவலனமைச்சர்சீற்றம்
கொண்டனர்முசலநேமிகூற்றெனவிசியார்த்தார்
விண்டனர்மாண்டார்சேனைவீரருமனையவெவ்லைப்
புண்டவமுழிற்றுவேந்தைப்புடைநின்றபேடைநோக்கா.

(இ-ள்.) கன்னி நாடு காவலன் அமைச்சர் கண்டனர் சீற்றம் கொண்டனர் - பாண்டிநாட்டரசனாகிய இராசராசபாண்டியனுடைய மந்திரிகள் கண்டு கோபங் கொண்டு, முசலம் நேமி கூற்று என வீசி ஆர்த்தார் - இருப்புலக்கைகளைபுஞ் சக்கரங்களையும் எறிந்து கோஷித்தார்கள், சேனைவீரரும் விண்டனர் மாண்டார் - பந்திச் சேனாவீரரு முயிர்விட்டிறந்தார்கள், அனைய எல்லை - அக்காலையில், புண் தவழ் எயிற்று வேந்தை - (பகைவர்) தசையுலாவும் வக்கிரதந்தங்களை யுடையபன்றி யரசை, புடை நின்ற பேடு நோக்கா - பக்கலில் நின்ற பெண்பன்றி பார்த்து.

கண்டனர் கொண்டனர் விண்டனர் முற்றெச்சங்கள். (௩௨)

ஏவியசேனையெல்லாமிறந்தனவினிநாஞ்செய்ய
லாவதென்வாளாநாமுமழிவதின்கென்னைதப்பிப்
போவதெகருமமென்றுபுகன்றதத்துணையேநோக்கிச்
சாவதையஞ்சாவேனத்தனியரசொன்றுசாற்றும்.

(இ-ள்.) ஏவிய சேனை எல்லாம் இறந்தன - (நாம் போர்முகத்து) விட்ட சேனைகளெல்லா மடிந்தன, இனி நாம் செய்யல் ஆவது என் - இனி நாம் செய்யக்கடவதென்ன, இங்கு வாளா நாமும் அழிவது என்னை - இவ்விடத்தில் பயனின்றி நாமு முயிர்விடுதலால் பலனென்னை, தப்பி போவதே கருமம் என்று புகன்றது - உயிர்தப்பிப் பிழைத்துப்போவதே காரியமென்று கூறியது, அது துணையை நோக்கி சாவதை அஞ்சாத எனம் தனி அரசு ஒன்று சாற்றும் - அந்தப் பெண்பன்றியைப் பார்த்து உயிர்விடுகைக்கு அஞ்சாத ஒப்பற்ற பன்றி யரசு ஒரு செய்தி கூறாநிற்கும்.(௩௩)
நுண்ணறிவுடையராகிநூலொடுபழகினாலும்
பெண்ணறிவென்பதெல்லாம்பேதைமைத்தாதலாலுன்
கண்ணறிவுடைமைக்கேற்றகாரியமுரைத்தாய்மான
மெண்ணறிவுடையோர்க்கெல்லாமிழுக்குடைத்தன்றோவீதால்.

(இ-ள்.) நான் அறிவு உடையர் ஆகி நூலொடு பழகினாலும் - நுண்ணிய உணர்வுடையவராகி யாழ்ந்த நூலிற் பலகால் பயிலினும், பெண் அறிவு என்பது எல்லாம் - பெண்ணுணர்ச்சியென்று கூறுவதெல்லாம், பேதைமைத்து - பெரும்பேதை

ஹையையுடையது, ஆதலால் - ஆகையால், உன் கண் அறிவு உடைமைக்கு ஏற்ற காரியம் உரைத்தாய் - உன்பாலுள்ள உணர்ச்சியுடைமைக்குப் பொருந்திய செய்கையளவு கூறியும், மானம் எண் அறிவுடையோர்க்கு எல்லாம் ஈது இழுக்கு உடைத்து அன்றோ - மானத்தைப் பெறும்பேறுகக்கருதும் உணர்வுடையவர்க்கெல்லாம் இச்செயல் குற்றமுடையதல்லவா.

சேனையாயப்போரிற்பின்னிடுதல் போரில் மானமுடைய அரசனுக்குப் பெருந்தவறு என்னும்-மானம் எண்ணியுடையோர்க்கெல்லா மிழுக்குடைத்தன்றோ வீதா லென்றது “ துண்ணியுடையராய் தூலோடுபழகினும்-பெண்ணிவென்பது பெரும்பேதைமைத்தே” என்னும் சூத்திரம் ஆசிரியவசனமாதலால் ஆசிரியவசனம்கூறல். கூறுவதெல்லாம் “ உள்ளுவதெல்லாமுடனெய்தும்” என்றும்போல வந்த ஒருமை பன்மை மயக்கம்.

(௩௪)

தூங்கிருள்வறுவாய்ச்சிங்கமிரண்டிறை துறையின்மாதோர்
வாங்கிருமருப்புக்கேழல்வந்து நீர்பருகி மீளும்
வீங்கிருளுடற்காரோனமொன்றுறை துறையில்வீரர்
தாங்கிருமடங்கனீர்க்குத்தலைப்படவஞ்சுமன்றே.

(இ-ள்.) தூங்கு இருள் வறுவாய் சிங்கம் இரண்டு உறை துறையின் மாடு-நிலைபெற்ற இரவில் ஈரம்புலர்ந்த வாயையுடைய இரண்டு சிங்கங்கள் பருகவசிக்கும் நீர்த்துறையின்கண், ஓர் வாங்கு இருமருப்பு கேழல் வந்து நீர் பருகி மீளும் - வளைந்த இரண்டு வக்கிரதந்தங்களையுடைய ஒருபன்றி வந்து நீர் பருகித்திரும்பும், வீங்கு இருள் உடல் கார் எனம் ஒன்று உறைதுறையில் - மிக்க கருசிறம் வாய்ந்த சரீரத்தையுடைய பெரிய பன்றி யொன்று பருகவசிக்கும் நீர்த்துறையில், வீரம் தாங்கு இருமடங்கல் - வீரமிக்க இரண்டு சிங்கங்கள், நீர்க்குத்தலைப்பட அஞ்சும் - தண்ணீர் பருகுதற்கு வர அஞ்சாநிற்கும்.

இறைதென்காலம் இராப்போதாதலால் தூங்கிருள் எனவும், இறைதின்றபின் நீர் வேட்கையிருதலால் வறுவாய் எனவும், தனது குடிப்பிறந்தோர் வீரம் பெரிதெனலால் சிங்கமிரண்டிறை துறையின் மாதோர் வாங்கிருமருப்புக்கேழல் வந்து நீர்பருகி மீளும் எனவும், ஏனையிருகக்களுக்கஞ்சாத வலிய சிங்கம் தனது குடிப்பிறந்தோர்க்கு அஞ்சியொழுகும் எனலால் வீங்கிருளுடற்காரோனமொன்றுறைதுறையில்வீரம் - தாங்கிருமடங்கல்நீர்க்குத்தலைப்படவஞ்சும் எனவுங் கூறிற்று. கருமை பெருமை.

(௩௫)

அத்திடமரபின்வந்துபிறந்துளேறாதலாலே
கைத்திடுதாரான்வீரங்கவர்ந்திசைதிசையும்வானும்
வைத்திடவல்லேனன்றிமடிந்திடவல்லேனாகித்
பொய்த்திடுமுடம்பேயன்றிப்புகழுடம்பழிவதுண்டோ.

(இ-ள்.) அ திடம் மரபின் வந்து பிறந்துள்ளேன் ஆதலால்-நான் அந்த வீரம்வாய்ந்த குடிப்பிறப்பிற் பிறந்தவனாதலால், கைத்திடு தாரான் வீரம் கவர்ந்த - வேப்பமலர்மாலை யணிந்த பாண்டியனுடைய வீரத்தைக் கொள்ளுகொண்டு, இசை திசையும் வானும் வைத்திட வல்லேன் - எனது பிரதாபத்தை யெட்டுத்திக்கிலும் விண்ணுகத்திலும் நாட்டவல்லேன், அன்றி மடிந்திட வல்லேன் ஆகில்-அது வன்றிப் போரிற் புறங்காட்டாது இறக்கவல்லேனாகில், பொய்த்திடும் உடம்பே

அன்றி புகழ் உடம்பு அழிவது உண்டோ - நிலைபெறாத பூதவுடம்பு அழிவதல்லாம்
புகழுடம்பழிதலுளதா (இல்லையென்றபடி.)

கைத்தல் கசத்தல் குணகுணிக்கு ஒற்றுமையுண்மையால் குணத்தைக் குணி
மேலேற்றிக் கைத்திடுதாரான் என்றார். புகழுடம்பழியப் பூதவுடம்பு வளர்த்தல்
எனையோர்க்குரித்தென்பான் இசைத்திசையும் வானும் வைத்திடவல்லேன் எனவும்,
பூதவுடம்பழியப் புகழுடம்பு வளர்த்தல் தனக்கே யுரித்தென்பான் மடிந்திடவல்லே
னாகிற் பொய்த்திடுமுடம்பேயன்றிப் புகழுடம்பழிவதுண்டோ எனவுங் கூறினான் ()

கவிநிலைத்துறை.

நீநில்லெனத்தன்பெடைதன்னை நிறுத்திரீத்தென்
காணில்லெனவாழ்கருமாவின் கணங்கனெல்லா
முனில்லுயிருண்டனமென்றினியோடல்கூடற்
கோணில்லெனவார்ப்பவன்போலக்கொதித்துநேர்த்தான்.

(இ-ள்.) நீநில் என தன் பெடை தன்னை நிறுத்தி நீத்த - அஞ்சும் நீநில்லா
யென்று தனது பெண்பன்றியை நிறுத்தியதனினின்றும் பிரிந்து, என்கான் இல்லெ
ன வாழ்கருமாவின் கணங்கள் எல்லாம் - எனது காட்டையே மனையெனக்கொண்
டு வாழும் பன்றியின் கூட்டங்களையெல்லாம், ஊனில் உயிர் உண்டனம் என்று இ
னி ஓடல் - உடம்பிலுள்ள உயிரைக் கொள்ளுகொண்டோம் இனிப் போரொழிந்த
தென்று செல்லாதே, கூடல் கோன்றில் என ஆர்ப்பவன்போல கொதித்து நேர்ந்
தான் - பாண்டியனே நீநில்லாயென்று வீரகோஷஞ்செய்பவனைப்போலப் பொங்கி
ப் போர்செய்ய எதிர்த்தான்.

இது தன் வீரத்தைப்புகழ்ந்து கூறினமையால் நெடுமொழிவஞ்சித்துறை. ()

நிலத்தைக்கிளைத்துப்பிலங்காட்டிநிமிர்ந்த தூள்வான்
றலத்தைப்புகழ்த்தனியேனவரவுநோக்கி
வலத்தைப்புகழ்ந்தான்வியந்தான்சிலைவாங்கிவாளிக்
குலத்தைச்சொரிந்தான்பொருரைத்துறைக்கொற்கைவேந்தன்.

(இ-ள்.) நிலத்தை கிளைத்து பிலம் காட்டி - பூமியைப்பறித்துப் பாதலத்தை
க்காட்டி, நிமிர்ந்த தூள்வான் தலத்தை புதைப்ப - மேலெழுந்தனாட்டபடலம் விண்
னுலகத்தைப்பொதிய, தனி ஏனம் வரவு நோக்கி - ஒப்பில்லாத பன்றியின்வருகை
யைப்பார்த்து, பொருரை துறைக் கொற்கை வேந்தன் - தாயிரபர்ணியின் துறைக்கு
ம் வவையின் துறைக்கும் அரசனாகிய பாண்டியன், வலத்தை புகழ்ந்தான் வியந்
தான் - அதன்வீரத்தைப் புகழ்ந்து மெச்சி, சிலை வாங்கி வாளி குலத்தை சொரிந்தா
ன் - வில்லைவளைத்துப் பாணபடலமாகிய வருஷங்களை வருஷித்தான்.

தன்குலங்கள் மடித்துகிடத்தலைக்கண்டும் அஞ்சாது போர்க்கு வருதலின் வீ
ரனருமையை வீரனையறிவான் என்பார் வலத்தைப் புகழ்ந்தான் வியந்தான் என்
றார், கொற்கை என்றதை வவையின் துறையென்றது சிலப்பதிகாரத்தில் அடியா
ர்க்குரல்லாருரையிற் கண்டது. (௩௮)

குறித்துச்செழியன்விடுவாளியைக்கோலவேந்தன்
பறித்துச்சிலவாளியைவாய்கொடுபைம்புலென்னக்
கறித்துச்சிலவாளியைக்கால்கொடுத்தேய்த்துத்தேய்த்து
முறித்துச்சிலவாளியைவாளின்முறித்துநின்றான்.

(இ-ள்.) குறித்து செழியன் விவி வாளியை - தன்னைக் குறியாகக்கொண்டு பாண்டியனையும் பாணங்களை, கோலம் வேந்தன் பறித்து - பன்றியரசன் உடலினின்றும் பறித்து, சில வாளியை பைம்புல் என்ன கறித்து - (அவற்றுள்) சிலபாணங்களைப் பசம்புல்லைக் கறித்தல்போலக் கறித்து, சில வாளியை கால் கொடி தேய்த்து தேய்த்து முறித்து - சிலபாணங்களைக் காலால் நலத்தில் தேய்த்துத் தேய்த்து முறித்து, சிலவாளியை வாலில் முறித்தும் நின்றான் - சிலபாணங்களை வாலினால் முறித்தும் நின்றான். (௩௮)

மானம்பொருதுமதியின்வழிவந்தவேந்தன்
முனம்பொருதுகவிழ்க்கும்புகர்த்தந்திகையி
லுனம்பொருதமுசலங்கொடுத்தேறியுய்த்தா
னெனம்பொருதார்த்திடியேற்றினெழுந்ததன்றே.

(இ-ள்.) மதியின் வழி வந்த வேந்தன் மானம் பொருது - சந்திரன் மரபில் வந்த இராசராசபாண்டியன் மானமீக்கூர்ந்து, தானம் பொருது கவிழ்க்கும் புகர்த்தந்திகையில் - கொண்ட மதப்பெருக்கியாற்றும் லொழுக்கும் புள்ளிதங்கிய முகத்தையுடைய யானையின் துதிக்கையில், ஊனம் பொருத முசலம் கொடுத்து வறியுய்த்தான் - சிற்பநூல்வழிக்குற்றம் அறவகுத்த இருப்புலக்கையைக்கொடுத்து அந்த யானைமேலேறிச் செலுத்தினான், எனம் பொருது ஆர்த்த இடியேற்றின் எழுந்தது - பன்றி கோபத்தையாற்றது கோலித்து இடியேறுபோலப் போர்க்கு எழுந்தது.

மிகுநகங்களுள் ஓர் பன்றிடாலலைப்புண்டனன் எனப் பிறர் கூறும் பழிக்கு ஆற்றாது நெந்தனன் என்பார் மானம்பொருது எனவும், நமது வீரத்தையுணர்ந்திருந்தும் நம்மையொத்த ஓர் மிகுநகத்தால் கொல்லக்கருதினனென்று கருதியது என்பார் எனம் பொருதார்த்து எனவும்கூறினார். (௪௦)

தந்திப்பொருப்பைத்துணிக்கென்றுதழுன்றுசீற்ற
முந்திக்கதலிகொழுந்தனடெனஒசுசற்கையைச்
சுந்திப்பிறைவாளையிறேச்சிச்சிதைத்துவிட்ட
முந்திக்கடுந்தேர்மிசைப்பாய்ந்தனன்மூறித்தாரான்.

(இ-ள்.) தந்தி பொருப்பை துணிக்க என்று - யானையாகிய மலையைத் துண்டுபடுத்தக் கடவேனென்று கருதி, தழுன்று சீற்றம் உத்திகொதித்துக் கோபங்கொண்டு, கதலிகொழுந்தனடி என்ன ஊசல் கையை சுந்தி - வாயையின் கொழுவிய தண்டைப்போல ஊசல்போலாயின கையைத் துணித்து, பிறைவாள் எய்து ஒச்சி சிதைத்து விட்ட - பிறைபோன்ற ஒள்ளிய வங்கிரத்தத்தா லமுந்தக்குத்தி யழித்துக்கொல்ல, முறிதாரான் - தொன்றுதொட்டுள்ள வேப்பமலர்மாலையணிந்த இராசராசபாண்டியன், கடுந்தேர் மிகை முந்தி பாய்ந்தனன் - விரைந்து செல்லுந் தேரின்மேன் முற்பட்டுப் பாய்ந்தனன்.

கடுந்தேர் கடியென்றும் உரிச்சொற்றிரிபு. (௪௧)

திண்டேர்மிசைநின்றடனேயிதிரித்துவிட்டான்
கண்டேனவேந்தன்விலக்கிக்குங்காலிற்பாய்ந்து
தண்டேருடையத்தகர்த்தாரன்பரிசுன்னிற்பாய்ந்து
வண்டேறுதாரான்விடவேலைவலந்திரித்தான்.

(இ-ள்.) திண்டேர் மிகை நின்ற ஆடல் கேயி திரித்து விட்டான் - தின்னியதேரின்மேல் ஆரோகணித்துக் கொல்லுஞ் சக்கரத்தைச் சுழற்றியெறிந்தனன், ஏ

ன வேந்தன் கண்டு விலக்கி கடுங் காவில் பாய்ந்து தன் தேர் உடைய தகர்த்தான் - பன்றியரசன்கண்டு அதனை விலக்கிக் கடியகாற்றைப்போல வினாந்து பாய்ந்து தன்னையிரிழல்வாய்ந்த தேர்சினதபடும்படி யுடைத்தான், வண்டு எறு தாரான் பரி தன்னில் பாய்ந்து விடம் வேலை வலம் திரித்தான் - வண்டுகள் குடிகொண்ட மாலை யையணிந்த பாண்டியன் குதிரைமேற்பாய்ந்து விஷம்பூசிய வேலினை வலம்படத்திரித்தான். (சஉ)

சத்திப்படைமேல்விடுமுன்னர்த்தறுகண்வீரன்
பத்திச்சுடர்மாமணித்தார்ப்பரிமாவின் பின்போய்
மொத்திக்குடர்செம்புனல்சோரமுடுகிக்கோட்டார்
குத்திச்செகுத்தான்பொறுத்தானலன்கூடல்வேந்தன்.

(இ-ள்.) சத்திப் படை வேல் விடு முன்னர் - வேலாயுதத்தைவிடுதற்குமுன், தறு கண் வீரன் - அஞ்சாமையையுடைய பன்றிவேந்தன், சுடர் பத்தி மா மணி தார் பரி மாவின் பின் போய் மொத்தி - கிரணவரிசையையுடைய பருத்த இரத்தினக் களமுத்திய கிண்கிணிமாலைபூண்ட அக்குதிரையின்பின்சென்று தாக்கி, குடர் செம்புனல் சோர - குடலும் உதிரமுஞ் சோர, முடுகி கோட்டால் குத்தி செகுத்தான் - வினாந்து தன்னு வக்கிரதந்தத்தால் குத்திக்கொன்றனன், கூடல் வேந்தன் பொறுத்தான் அலன் - பாண்டியன் மாணமீக்கூர்ந்து. (சஉ)

மண்ணிற்குதித்துவலிகண்டுவராகவேந்தை
பெண்ணித்தலையிற்புடைத்தான்கையிருப்புத்தண்டார்
புண்ணிற்படுசெம்புனலாறுபுடவிபோர்ப்ப
விண்ணிற்புகுந்தான்சுடர்நீறிவிமானமேலால்.

(இ-ள்.) மண்ணில் குதித்து-(குதிரையினின்றும்) நிலவுலகின்மேற்குதித்து, வலிகண்டு எண்ணி - அதன் வன்மையைக்கண்டு ஆராய்ந்து, கை இருப்பு தண்டால் வராகவேந்தை தலையிற்புடைத்தான் - கையிலேந்திய இரும்பாலாகிய தண்டத்தால் தலையிழைத்தான், புண்ணில் படு செம்புனல் ஆறு புடவி போர்ப்ப - அடிபட்ட புண்ணின்றொழுகும் உதிரவெள்ளம் நிலவுலகைப்போர்க்க, சுடர் நீறி விமானம் மேல் விண்ணில் புகுந்தான் - சூரியமண்டலத்தைக் கிழித்துச்சென்று விமானமேல் வீரசுவர்க்கஞ் சென்றனன்.

பன்றியைத் தலையிற்புடைக்கிலழியுமாதலால் எண்ணி எனவும், வீரசுவர்க்கம் புகுவோர் சூரியமண்டலத்தின் வழியேசென்று திவ்ய தேகம்பெறுதலால் சுடர் நீறியெனவும், திவ்ய தேகம் பெற்றபின் விமானமேல் செல்லுதலால் விமானமேல் எனவும் கூறினார். (சச)

வேனிர்கிழுவோனில்விளங்கிவியந்துவாரோர்
தேனிற்பொழிபூமழைபெய்யநனைந்துதெய்வ
கானத்தமுதுண்டிருகாதுங்களித்துவீர
வானத்தமுதுண்டராமங்கையர்கொங்கைசேர்ந்தான்.

(இ-ள்.) வேனில் கிழுவோனில் விளங்கி - மன்மதனைப்போல விளங்கி, வாரோர் வியந்து பொழி பூமழை தேனின் பெய்ய நனைந்து - தேவர்களதிகழித்துப் பொழியும் புஷ்பவருஷம் தேனினைப்பெய்ய நனைந்து, தெய்வகானத்து அமுது இருகாதும் உண்டு - தேவகானமாகிய அமுதினை யிரண்டு காதாலும் பருகி, களித்து வீரவானத்து அமுது உண்டு - களிப்படைந்து வீரசுவர்க்கத்திலுள்ள தேவாயிரத்தத்தை

வாய்ப்பொருதி, அரமங்கையர் கொங்கை சேர்த்தான் - அரமகளிர் சுவர்க்கத்தை யடைந்தான்.

உம்மை இணைத்தென வறிபொருளில்வந்த முற்றுப்பொருட்டு. வீரசுவர்க்கஞ்சென்றவன் அரமகளிர் சுவர்க்கத்தினும் சேர்தல் முறையாதலால் அரமங்கையர் கொங்கை சேர்த்தான் என்றார். கொங்கை சுவர்க்கம். (சுடு)

கலிவிருத்தம்.

பின் துணையாயபெடைத்தனியேன

மென்றுணைமாயவிரும்பபுகற்போ

வென்றிலனேனும்விசும்படைவேனா

லென்றிகல்வேந்தையெதிர்த்ததுருத்தே.

(இ-ள்.) பின் - அதன்பின், துணை ஆய தனி பெடை எனம் - துணையாகின்ற ஒப்பில்லாத பெண்பன்றியானது, என் துணை மாய இருப்பது கற்பு ஓ - எனது உயிர்க்கேள்வனிற்கக் நானிருந்துயிர்வாழ்வது கற்பியலோ, வென்றிலனேனும் விசம்பு அடைவேன் என்று - வெற்றிகொள்கிலனாகிலும் வீரசுவர்க்கத்தை யடைவேனென்று, இகல் வேந்தை உருத்து எதிர்த்தது - பகைகொண்ட இராசராசபாண்டியனைக் கோபித்துப் போர்செய்ய எதிர்த்தது.

துணைவனுயிர்துறந்தபோதே யுடலுயிர்போலப் பிரியாதுநின்ற துணைவியும் உயிர்துறத்தல் கற்பியலாதலால் என்றுணைமாயவிரும்பபுகற்போ எனவும், துணைவன் சென்ற வீரசுவர்க்கத்தில் தானுஞ்சென் தவனோடொருங்குறைதலை விரும்பியதாதலால் விசம்படைவேனென்று எதிர்த்தது எனவும் கூறினார். (சுசு)

விறைவில்பேட்டை விளிப்பதுவேந்தற்

கறனலவென்றவனாள்வினைமள்ளர்க்

கிறைமகனானசருச்சரனென்றோர்

மறமகனேர்ந்தமராவலனோந்தான்.

(இ-ள்.) விறல் நலில் பேட்டை விளிப்பது - வீரங்கூறிப் போர்க்கெதிர்த்த பெண்பன்றியைக் கொல்வது, வேந்தற்கு அறன் அல என்று - இராசராசபாண்டியனுக்குப் போர்த்தருமமல்லவென்று, அவன் ஆள் வினை மள்ளர்க்கு இறை மகன் ஆன சருச்சரன் என்ற ஓர் மற மகன் நேர்ந்த - அப்பாண்டியனேவிய வினைமுயலும்மற வீரர்களுக்குப் பதியாகிய சருச்சரனென்று சொல்லப்பட்ட ஒருவரின் எதிர்த்து, அமர் ஆட வனோந்தான் - (அப்பன்றியோடு) போர்செய்யச் சூழ்ந்தான்.

அரசர்கள் தம்மோடொத்த போர்வீரரோடு போர்செய்தல் தக்கது என்பார் பேட்டைவிளிப்பது வேந்தற்கறனல எனவும், வேட்டமாக்கினித் தலைவன் என்பார் ஆள்வினைமள்ளர்க்கிறைமகன் எனவும் கூறினார். (சுஎ)

நனிபொழுதாடமராமுனனஞ்சிற்ப்

கனிநினவன்பெடைகாய்சினவேடத்

தனிமகனைத்தனாவிட்டினதாற்ற

லினியிலையென்னவினோத்துயிர்சோர்வான்.

(இ-ள்.) நனி பொழுது ஆடு அமர் ஆடினன் - நெடுமீபோது வெற்றித்தரும் போர்செய்தான், நஞ்சில் கனி சினம் வன் பெடை - நஞ்சைப்போலக் கொடுமைபழுத்த கோபத்தையுடைய வலியுபெண்பன்றி, காய் சினம் தனி வேட மகனை தனா

வீட்டினது - கொதித்தெழுங்கோபத்தில் தனக்கொருவர் நிகரில்லாதவேட்டுவவீரனைக் கீறி நிலத்தில் தள்ளியது, ஆற்றல் இனி இல்லை என்ன இளைத்து உயிர் சோர்வான் - போராற்றும் வன்மை இனிச்சிந்தாமில்லையென்று கண்டோர்கூற இளைத்துயிர்சோரும்வீரன்.

பெண்ணென்றிகழ்ந்த பேரிற்புகுந்த வீரனுக்கு இதுகாறும் ஆவன்செய்த பேரினும் பெரிதாகத்தோன்றியதென்பார் நனிபொழுதாடமாடினன் என்றார். (1)

இரும்புசெய்தண்டிணையும்மெனவோச்சிப்
பொரும்பெடைசென்னிபுடைத்துவிளிந்தான்
விருந்தினராயிருவோரும்விமானத்
தருந்திறல்வானமடைந்தனரன்றே.

(இ-ள்.) இரும்பு செய் தண்டிணை இம்மென ஒச்சி - இரும்பாற்செய்த தண்டத்தை யிம்மென்னு மளவிலோக்கி, பொரும் பெடை சென்னி புடைத்து விளிந்தான் - போர் செய்யும் அப்பெண் பன்றியின் தலையின்மேலடித்துத் தானும் இறந்தான், இருவோரும் விருந்தினர் ஆய் விமானத்து அருந்திறல் வானம் அடைந்தனர் - மடிந்த இருவரும் தேவர்கட்கு விருந்தினராய் விமானத்திலேயிரிய வீரசுவர்க்கத்தி லடைந்தார்கள்.

வீரர்க ளுயிர்விடும்பொழுதும் தம்மோடெதிர்த்த வீரர்களுயிர் காங்கித் தம்முயிர் விடெதல் அவர்கட்கியற்கையாதலால் சென்னிபுடைத்து விளிந்தான் எனவும், இருவரும் ஒருசேர வுயிரிழந்தமையால் சிறப்பால் உயர்திணை முடிபுதந்து அடைந்தனர் எனவுங் கூறினார். (௨௧)

வன்றிறன்மன்னவர்மன்னவனுந்தன்
பொன்றிகழ்மாநகர்புக்கனலிப்பால்
பன்றிவிழுந்துபருப்பதமாகா
நின்றதுபன்றிரெடுங்கிரியென்ன.

(இ-ள்.) வன் திறல் மன்னவர் மன்னவனும் - மிக்க வெற்றிவாய்ந்த இரா ரரசபாண்டியனும், தன் பொன் திகழ் மாநகர் புக்கனன் - தன்னுடைய இலக்குமி விளங்கும் பெரிய நகரிலடைந்தனன், இப்பால் - இப்புறம், பன்றி ரெடுங்கிரி என்ன பன்றி விழுந்து பருப்பதம் ஆகா நின்றது - நெடியவராக கிரியென்று கண்டோர் சொல்லப் பன்றி வீழ்ந்த பருப்பதமாகிப் பொலிந்தது. (௨௨)

அன்றுதொடுத்ததனுக்கதுபேரா
யின்றும்வழங்குவதும்பரிலந்தக்
குன்றிலருந்தவர்விஞ்சையர்கோபம்
வென்றவொண்ணிலர்வீற்றோற்பார்.

(இ-ள்.) இம்பரில் - இந்நிலவுலகில், அன்று தொடுத்த இன்றம் அதனுக்கு அது பேராய் வழங்குவது - அக்காலத்தொட்டு இதுகாறும் அம்மலைக்குப் பன்றிமலையென் அப்பெயரோயாய் வழங்காநின்றது, அந்த குன்றில் அருந்தவர் விஞ்சையர்கோபம் வென்றவர் எண்ணிலர் - அந்த மலையில் அரிய தபோதனர்களும் வித்தியாதரர்களும் கோபம் வென்ற யோகிகளுமாகிய அளவிறந்தோர் வசித்து, வீடு உறநோற்பார் - சிவகதி யடையத் தவஞ்செய்கின்றார்கள்.

பன்றிக்குட்டிக்கு முலைகொடுத்தபடலம். ௩௯௭

தவத்திற் கிடையூறுபுள்ள கோபம் காமம் மயக்கம் என்னு முக்குற்றங்களுள் கோபங் கொடியதாதலால் கோபம் வென்றவர் என்றார். (௫௧)

கலிநிலைத்துறை.

என்று கூறியவருந்தமிழ்க்கிறைவனை நோக்கித்
துன்று மாதவரறிவிலாச் சூகரவுருவக்
குன்றின் மீது இருந்தவொலாங்கோதறநோற்று
நின்றகாரணம் யாதெனக்குறுமுனிநிகழ்த்தும்.

(இ-ள்.) என்று கூறிய அருந்தமிழ்க்கு இறைவனை நோக்கி - என்று சொல்லியருளிய அகத்தியமுனிவரை வணங்கி, துன்றும் மாதவர் - நெருங்கிய பெரிய தபோதனர்களும், அறிவில்லாத சூகரம் உருவம் குன்றின்மீது இருந்த அவர் எல்லாம் - அறிவில்லாத பன்றிவடிவமைந்த மலையின்மேல் இருந்த அவ்விஞ்சையர் முதலிய யாவரும், கோது அற நோற்று நின்ற காரணம் யாது என்ன - முக்குற்றமு மறத்தவன் செய்து நின்ற காரணம் யாதென்று வினவ, குறு முனி நிகழ்த்தும் - அந்த அகத்திய முனிவர் கூறியருள்கின்றனர்.

வடமொழிக்குப் பாணினிமுனிவ ரிறைவராதல்போல அதற்கெதிராகிய தென்மொழிக்கு அகத்திய முனிவரிறைவராதலால் தமிழ்க்கிறைவர் எனக் காரண ஆக்கப்பெயர் தந்து கூறினார். கோது என்பதனியுயில் இளைத்தென அறிபொருளில் வந்த முற்றுமை தொகுத்தல், (௫௨)

வேனில் வேளென விளங்கு விச்சாதரனென்னுந்
தானயாழ்மகன் புலத்தியன்றவத்தினுக்கிடைபூ
ருனபாண் செயப்பன்றியாச்சபித்தனனறவோ
னேனமாகுவோனுய்வதென்றெனக்கெனமுனிவன்.

(இ-ள்.) வேனில் வேள் என்ன விளங்கு விச்சாதரன் என்னும் தானம் யாழ்மகன் - வேனிற்காலத்தக்குரிய மண்மனைப்போல வடிவமைந்து விளங்கும் வித்தியாதரனாகிய தானக்களமைந்த வீணையில் வல்ல ஒரு யசுதன், புலத்தியன் தவத்தினுக்கு இடையூறு ஆன பாண் செய்ய - புலத்தியமுனிவர் தவத்திற் கிடையூறுபுள்ள இசைப்பாடல் பாட, அறவோன் பன்றியாக சபித்தனன் - அம்முனிவன் வராகமாகச் சாபந் தந்தனன், ஏனம் ஆகுவோன் என்று உய்வது எனக்கு என்ன - பன்றிவடிவாகும் அந்த யசுதன் எப்பொழுது அப்புன்றிவடிவத்தினின்று நீங்குந் தீர்வு எனக்குள்ளதென்று வினவ, முனிவன் - அப்புலத்திய முனிவன்.

புலத்திய முனிவன் தவத்தை யழித்தற்பொருட்டுப் பாடினான் என்பார் புலத்தியன் நவத்தினுக்கிடைருன பாண்செய எனவும், அவன் செய்த நீங்குக்கு ஏற்பச் சபித்தனன் என்பார் பன்றியாச்சபித்தனன் எனவும் கூறினார். (௫௩)

மன்னர் மன்னனாந்தென்னவன் வந்துநின்னவனத்திற்
துன்னுபல்வகைவிலங்கெலாந்தொலைத்துனைமாய்க்கும்
பின்னரிவ்வுருப்பெறுகெனப்பணித்தனனியக்க
னன்னவாறுவந்திறந்துபின்பழவுருவடைந்தான்.

(இ-ள்.) மன்னர் மன்னன் ஆம் தென்னவன் வந்து - இராசராசனாகிய பாண்டியன் வேட்டமேல் வந்து, நின் வனத்தில் துன்னு பல்வகை விலங்கு எல்லாம்

நொலெத்து - உனது காட்டில் நெருங்கிய பலவகைப்பட்ட மிருகங்களை யெல்லாங் கொன்று, உன்னை மாய்க்கும் - உன்னையும் கொல்லுவான், பின்னர் இ உருபெறுக என பணித்தனன் - பின்பு இந்த யட்ச வடிவத்தைப் பெறக்கடவாயென்று பணித்தருளினான், இயக்கன் அன்ன ஆறு வந்து இறந்து பின் பழ உரு அடைந்தான் - அவ்வித்தியாதான் அப்படியே வந்து பிறந்து பின்னர்ப் பண்டிள்ள உருவத்தை யடைந்தனன்.

பணித்தல் அருளிச்செய்தல் “விண்டலை யாவர்க்கும் வேந்தன் வண்டில்லை மெல்லங்கழிசூழ - கண்டலையே கரியாக்கன்னிப் புண்ணைக்கலந்தகன்வர் - கண்டலையே வரக்கங்குலெல்லாமற்குல்வாய் விளக்கும் - மண்டிலமேபணியாய் தமிழேற் கொருவாசகமே” என்னுந் திருக்கோவையாரில் பணியாய்என்பதற்கு நச்சினர்க்கினியார் எழுதிய உரையிற்காண்க. அடியார்க்கினியார் இதனைச் சிலப்பதிகாரத்தில் திசைச்சொல் என்றார். (௫௪).

ஆயபுண்ணியவிஞ்சையனாகமாய்க்கிடந்த
நூப்பிரதாலவ்வமைமீமிசைத்துறந்த
பாயகேள்வியிறைகொளப்பட்டதெவ்வுயிர்க்கு
நாயனார்மதுரோசருநயந்தவனுறைவார்.

(இ-ள்.) அ வரை ஆய புண்ணிய விஞ்சையன் ஆகம் ஆய் கிடந்த நாய நிரது. அந்தமலை இவ்வாறாகிய புண்ணிய சொருபத்தையுடைய யகனன் சரீரமாயிருந்த பரிசுத்தத்தன்மையையுடையது, மீமிசை துறந்த பாய கேள்வியர் இறை கொளப்பட்டது - (அதனால்) தன்மேற் பார்த்த நூற்கேள்வியையுடைய முனிவர்களால் வசிக்கப்பட்டது, எ உயிர்க்கும் நாயனார் மதுரோசரும் நயந்து அவன் உறைவார் - (பசுபதி யென்னும் பெயர்க் காரணத்தால்) அயன் முதலிய எல்லா வுயிர்க்கட்கும் இறைவராகிய சோமசுந்தரக்கடவுளும் அவ்விடத்தில் எழுந்தருளி யிருக்கின்றனர்.

புண்ணியவிஞ்சையன் என்றமையால் நாயநிரது என்றார். (௫௫)

என்றகத்தியன் விடைகொடுத்தியம்பினிப்பாற்
பன்றியேற்றையும் பாட்டியும்பைம்புனத்திட்டுச்
சென்றவிந்தபின்பன்னிருருந்நோயுந்திகைப்புற்
மன்றலக்கனோயுந் தமையாரளந்துரைப்பார்.

(இ-ள்.) என்று அகத்தியன் விடை கொடுத்து இயம்பினன் - என்றகத்திய முனிவர் விடைத்தருளினார், இபால் - இப்புறம், பன்றி ஏறும் பாட்டியும் பைம்புனத்து இட்டு சென்று அவிந்த பின் - ஆண்பன்றியும் பெண்பன்றியும் பசியவனத்தி ல் தங்குட்டிகளை யிட்டுப் போர்க்குச்சென்று இறந்தபின், “பன்னிரு குருநாயும் திகைப்புற்று-அப்பன்னிரண்டு குட்டிகளும் (தாய்தந்தைகளை யிழத்தலால்) மயங்கி, அன்று அலக்கன் நோய் உழந்தமை-அக்காலையில் துன்பநோயடைந்ததை, அளந்து உரைப்பார் யார் - வரையறுத்துக் கூறுவோர் எவர் (ஒருவருமில்லை என்றபடி.)

இளங்குட்டிகளாதலால் தாய்தந்தைகளை யிழந்துற்ற துன்பம் பெரிதென்பார் அன்றலக்கனோ யுழந்தமையாரளந்துரைப்பார் என்றார், ஏறு ஐகாரச்சாரியைபெற்று இடையில் வல்லொற்று விரிந்து எற்றையென நின்றது. (௫௬)

ஒடுகின்றனதெருமரலுறுவனகிழலைத்
தேடுகின்றனதாய்முலைத்தீயபால்வேட்டு
வாடுகின்றனதாகவெம்பகிநனிவருத்த
விடுகின்றனவெயில்சுடவெதும்புகின்றனவால்.

(இ-ள்.) ஒடுகின்றன தெருமரல் உறுவன-(பன்றிக்குட்டிகளுக்கும்) ஒடித் தாய்த் தைக்களைப் பெறுமையால் சுழன்றும், நிழலை தேடுகின்றன தாய் முலை நிய பால் வேட்டு வாடுகின்றன - நிழலைத் தேடிச்சென்றும் தாய்முலை யினினிய பாலேவிரும் பி வாடியும், தாகம் வெம்பசி நளி வருத்த வீடுகின்றன - நாகமும் கொடியபசியும் மிகவும் வருத்த உயிர்சோர்ந்தும், வெயில் சுட வெதும்புகின்றன-சூரியகிரணஞ் சுட்டி வருத்த வெம்பி வருந்தாநின்றன.

ஒடுகின்றன முதல்வீடுகின்றன என்பதுகாரும் வினைமுற்றெச்சங்கள்.(௩௭)

இன்னவாழிவையணங்குறுமெல்லேவேல்வல்ல
தென்னராகியதேவர்கடேவரங்கயற்கண்

யன்னகானகத்திச்சையாலாடல்செய்திருந்தார்,

(இ-ள்.) இன்ன ஆறு இவை அணங்குறும் எல்லை - இவ்வாறு இப்பன்றிகள் வருந்துங் காலையில், வேல் வல்ல தென்னர் ஆகிய தேவர்கள் தேவர் - வேல்வித் தையில் வல்ல சவுந்திரபாண்டியராய்த் திருக்கோலங்கொண்டருளிய அயன்முதலிய தேவர்கட்குக் கடவுளராகிய சோமனந்தரக்கடவுள், அங்கயற்கண் மின் அன்னொளியும் மின் அவிர் விமானம் மீது ஏறி - அங்கயற்கண்ணியாராகிய மின்னலை யொத்த உமாதேவியாரோடும் ஒளிவீசி விளங்கும் விமானத்தின்மேலெழுந்தருளி, அன்ன கானகத்து இச்சையால் ஆடல் செய்திருந்தார்-அக்காட்டில் தமதிச்சையால் திருவிளையாடல் செய்தருளி யிருந்தனர்.

இச்சை யென்றது இச்சாசத்தியை. அதாவது சிவபெருமான் ஆன்மகோடிகளை பிரட்சித்தருள வேண்டிமெனத் திருவுளத்தில் நிகழ்ந்த வியாபாரசத்தி. “ஒன்றதாயிச்சா ஞானக்கிரியை யென்றொரு மூன்றாகி - நின்றிடுஞ்சத்தியிச்சையுயிர்க்கருணைசமாரும் - நன்றெலாஞானசத்தியானயந்தறிவனாதன் - அன்றருட்கிரியை தன்னுலாக்குவனகிலமெல்லாம்” எனவரும் ஏதுவாணுணர்சு. (௩௮)

ஏனமென்பறமுறுகனோய்க்கிரங்கினுரிச்சை
யானவன்புதந்தத்துயரகற்றுவானின்ற
மானவன்புடைப்பேடையின்வடிவெடுத்தயருங்
கானவன்பறழ்கலங்களுர்கலங்கநேர்வந்தார்.

(இ-ள்.) ஏனம் மென்பறழ் உறுகண் நோய்க்கு இரங்கினார் - பன்றியின் மெல்லிய குட்டிகளுற்ற துன்பமிக்க பசினோய்க்கிரங்கி, இச்சை ஆன அன்பு தந்து அதயர் அகற்று வான் - தமதிச்சையாலாகிய அன்புகூர்ந்து அத்துன்பத்தை யொழித்தருள, நின்ற மானம் வன்பு உடைய பேடையின் வடிவு எடுத்து-நிலைபெற்ற மிக்க வலிமையையுடைய பெண்வராகத்தின் கோலங்கொண்டு, கானம் அயரும் வன்பறழ் கலங்கு அஞர் கலங்க நேர் வந்தார் - காட்டிற் சோரும் வலிய அந்தக் குட்டிகளின் வருத்தும் பசித்துன்பங்கெட எதினோ வந்தருளினார். (௩௯)

கிட்டுகின்றதந்தாயெதிற்குட்டியுங்கிட்டி
முட்டுகின்றனமொய்ப்பனமுதுகுறத்தாவி
யெட்டுகின்றனகால்விசைத்தெறிவனநிலத்தை
வெட்டுகின்றனகுதிப்பனவோடுவமீள்வ,

(இ-ள்.) கிட்டிகின்ற தம் தாய் எதிர் - நெருங்கிய தமது தாய்க்கெதிரே, குட்டியும் கிட்டி முட்டுகின்றன மொய்ப்பன - பன்றிக்குட்டிகளும் நெருங்கி முட்டியும் மொய்த்தும், முதுகு உறதாவி எட்டுகின்றன கால் விசைத்து எறிவன - (முதுகிற் பொருந்தத் தாவி யெட்டியும் காலால் விசைத்தெறிந்த, நிலத்தை வெட்டுகின்றன குதிப்பன ஓடுவ மீள்வ - நிலத்தை வெட்டியும் குதித்தும் ஓடியும் திரும்பா நின்றன.

தாயிழந்தலமரும் பன்றிகள் தானைக் கண்டளவில் ஆராப்பெருமகிழ்வுற்றன என்பார் கிட்டிமுட்டுகின்றன மொய்ப்பனமுதுகுறத்தாவி யெட்டுகின்றன கால் விசைத்தெறிவன நிலத்தை வெட்டுகின்றன குதிப்பன வோடுமீள்வ என்றார் - முட்டுகின்றன என்பது முதல் ஓடுவ என்பதகாறும் முற்றெச்சங்கள். (௧0)

ஏனமின்னமுங்காண்பரிதாகியவேன
மானமெய்ம்மயிர்முகிழ்த்திடத்தழுவிமோந்தருளின்
மானமென்முலையருத்திமாவலனும்வன்றிறனு
ஞானமும்பெருந்தகையுநற்குணங்களுநல்கா.

(இ-ள்.) ஏனம் இன்னமும் காண்பு அரிதாகிய ஏனம் - திருமாலாகியவராகம் இன்னமும் காண்டற்கரிய வராகமானது, ஆனமெய்ம்மயிர் முகிழ்த்திடத்தழுவிமோந்த - தனது சரீரத்திலுள்ள மயிர்கள் சிலிர்த்துத் தழுவிமோந்த, அருளின் மானம் மெல் முலை அருத்தி - தனது போருளால் சுரந்த பெரிய முலைப்பாலுட்டி, மாவலனும் வன் திறனும் ஞானமும் பெருந்தகையும் நற்குணங்களும் நல்கா - (பகைவர்க்குப் புறங்கொடாத) பெரிய வலிமையும் மிக்க சதாரப்பாடும் ஞானமும் பெருந்தகைமையும் ஏனைநற்குணங்களுமாகிய இவைகளை (அத்திருமுலைப்பாலோடு) கொடுத்தருளி.

சிவபெருமான் கொண்டருளுந் திருக்கோலத்தி னுறுப்புகள் யாவும் திருவருள்வடிவே யாதலால் அருளின் மானமென்முலை யருத்தியினையும், அத்திருவருளாலடைதற்கரிய பெரும்பேறுகள் யாவும் எளிதின்னெய்துமாகலால் மாவலனும் வன்றிறனும் ஞானமும் பெருந்தகையு நற்குணங்களும் நல்கா எனவுந் கூறினார். உறுப்புக்கள் யாவும் திருவருள்வடிவேன்றது “உருவருள்குணங்களோடு முணர்வருளுருவிற்றோன்றும் - கருமமுமருளரன்நன்சரசாணுதிசாங்கம் - தருமருளுபாங்கமெல்லார்தானருடனக்கொன்றின்றி - யருளுருவியிருக்கென்றே யாக்கினனசிர்தனன்றே” எனவரும் ஏதுவால் உணர்க. (௧௧)

துங்கமாமுகமொன்றுமேசுகாமுகமா
வங்கம்யாவையுமானுடயாக்கையலாக்கிக்
கங்கைநாயகன்கடவுளர்நாயகன்கயற்கண்
மங்கைநாயகன்கருணைபாந்திருவுருமறைந்தான்.

(இ-ள்.) துங்கம்மாமுகம் ஒன்றுமேசுகாமுகமாக-உயர்ந்தபெரியமுகமொன்றுமே பண்டுள்ள பன்றிமுடமாக அமைத்து, அங்கம்யாவையும் மானுடயாக்கையாக ஆக்கி-ஏனையுறுப்புகளியாவையும் மானிட சரீரவுறுப்புகளாகச் சமைத்து, கங்கைநாயகன் கடவுளர்நாயகன் கயல்கண் மங்கைநாயகன்-கங்கையின் தலைவரும் தேவர்களிறைவரும் அங்கயற்கண்ணியார் கணவருமாகிய சோமசுந்தரக்கடவுள், ருணை ஆந்திரு உருமறைந்தான்-அருளுருவாகிய திருவுருவைக்கரந்தருளினார்,

பன்றிக்குட்டிகளை மந்திரிகளாக்கியபடலம். ௪0௧

யாவையும் புனிதமாக்குந் தன்மைதோன்றக் கங்கைநாயகன் எனவும், பசுபதியென்னும்பெயர்க் காரணத்தோன்றக் கடவுளநாயகன் எனவும், அருட்கிறைவர் என்பது தோன்றக் கயற்கண்மங்கைநாயகன் எனவும். அவர்கொண்டருளத் திருக்கோலம் அவரிச்சைவழித்தென்பது தோன்றக் கருணையார் திருவுருவெனவுங் கூறினார், (௬௨)

இம்மையிப்பவத்தன்னையாயினிவருபவமுஞ்
செம்மைசெய்தசேதனத்தைபுஞ்சேதனஞ்செய்தா
மெம்மையெப்பவத்தாயினுமெனைப்பவவுயிர்க்கு
மம்மையப்பராய்க்காப்பவாவரலாலெவரோ.

(இ-ள்.) இம்மை இப்பவத்து அன்னையாய் இனிவருபவமும் செம்மை செய்து - இந்நிலவுலகில் இப்பிறப்பில் பன்றிக்குருளைகளுக்குத் தாயாய் இனியவைகட்கு வரும் பிறப்பையும் புனிதமாக்கி, அசேதனத்தையும் சேதனம் செய்தார் - அறிவிலாத அவ்வுயிர்களையும் அறிவுடைய உயிர்களாகச்செய்தருளினார், எ பவத்து ஆயினும் எம்மையும் ஏனை பல உயிர்க்கும் அம்மை அப்பர் ஆய் காப்பவர் அவர் அல்லால் எவர் - எப்பிறப்பிலாயினும் எம்க்கும் மற்றைப் பல வுயிர்க்கும் தாய்தந்தையராய் நின்று காப்பவாவரன்றியாருளர் (ஒருவரும் இல்லை என்றபடி.)

பன்றிகள் யாக்கைகளை மாணிடயாக்கைகளாகச் செய்தமையால் அசேதனத்தையுஞ் சேதனஞ்செய்தார் எனவும், அச்சேதனயாக்கைகளால் நிலைநிலையாமை களையுணர்ந்து பற்றெழிந்து அதிபக்குவர்களாய்ச் சிவகதியடையச் செய்தருளினமையால் இனிவருபவமுஞ் செம்மைசெய்து எனவும், சங்காரகாலத்தில் மாயையிலொழங்கிவிட்டத ஆன்மாக்களைச் சிருட்டிகாலத்தில் ஆணவமலபாகம் வருவித்தற்பொருட்டுத் தமது சத்தியால் தனுக்கரணபுவனபோகங்களைத் தந்தருளியென்று பாகம் வருமெனத் தமது திருவுளத்தில் அவ்வரதமும் அதுக்கிரகித்த நின்றலால் அம்மையப்பராய்க் காப்பவரெனவும், அவரன்றி முத்தியருள்பவர் வேறில்லாமையால் அவராலெவரோயெனவுங் கூறினார். நான்கனுருப நிற்குமிடத்த இரண்டனுருப நின்றலால் உருபமயகம், உம்மை செய்புளாதலால் தொக்குகின்றது. (௬௩)

பன்றிக்குட்டிக்கு முலைகொடுத்தபடலம் - முற்றிற்று.

ஆகப் பாயிரம் உள்படத் திருவிருத்தம் - ௨௨௫௫.

நாற்பத்தாருவது

பன்றிக்குட்டிகளா மந்திரிகளாக்கிய படலம்.

கலிநிலைத்துறை.

தந்தைதாயிழந்தலமருங்குருளையைத்தாயாய்
வந்துநாயகன் முலைகொடுத்தருளியவகையீ
தந்தவாறிருமைந்தருமந்திரராகி
யெந்தையார்சிவபுரம்புகுந்திருந்தவாழிசைப்பாம்,

௫௧

(இ-ள்.) தந்தை தாய் இழந்து அலமரும் குருநையை - தாய்தந்தைகளை யிழந்து வருந்தும் பன்றிக்குட்டிகளுக்கு, நாயகன் தாய் ஆய் வந்து முலை கொடுத்தருளிய வகை ஈது-சோமசுந்தரக்கடவுள் அன்னையாய்த் திருவுருக்கொண்டுவந்து பால் கொடுத்தருளிய திருவிளையாடல்து, அந்த ஆறிருமைந்தரும் மந்திரர் ஆகி - அந்தப் பன்னிரண்டு குமரர்களும் இராசராசபாண்டியனுக்கு அமைச்சர்களாய், எந்தையார் சிவபுரம் புகுந்திருந்த ஆறு இசைப்பாம் - எமது பெருமானார் சிவபுரத்தைப் பின்னடைந்த திருவிளையாடலை யினிக் கூறுவாம்.

தந்தையாய் பன்றி முற்பிறப்பில் ரிங்கியென்னும் பெயரையுடைய யக்ஷன். (.)

ஆதிநாயகன் திருவுருமறைந்தபின்னைய
கோதிலாறிண்டேனமாக்குடரநங்காலைச்
சோதியாறிண்டருக்கர்போற்றேன்றியப்பொருப்பி
லோதியாய்ந்தபல்கலைஞராயொருங்குவீற்றிருந்தார்.

(இ-ள்.) ஆதி நாயகன் திரு உரு மறைந்த பின்-எல்லாத் தேவர்கட்கு முதல்வராகிய இறைவர் திருவுருவங் கரந்தருளிய பின்னர், அனைய கோது இல் ஆறிரண்டு என மாகுமாரும் - அந்தக் குற்றமில்லாதவராக முகத்தையுடைய பன்னிரண்டு குமரர்களும், காலே சோதி ஆறிரண்டு அருக்கர் போல் தோன்றி - வைகறையி லுதயஞ்செய்த கிரணத்தையுடைய பன்னிரண்டு சூரியர்களைப்போல ஒளிவாய்ந்த, அபொருப்பில் ஒதி ஆய்ந்த பல்கலைஞர் ஆய் ஒருங்கு வீற்றிருந்தார் - அவ்வராகமலையில், கற்றராய்ந்த அறுபத்துநான்கு கலைகளிலும் வல்லராயொரு சேரவீற்றிருந்தனர்.

எல்லாத் தேவர்கட்கு முற்பட்டவன் என்பார் ஆதிநாயகன் எனவும், நூல்களையாராய்ந்து தம்முட்பகையின்றிச் சார்தகுணம் வாய்ந்திருந்தனர் என்பார் ஒருங்கு வீற்றிருந்தார் எனவுக்கூறினார். “ மன்னவெம்பிரான்வருகவென்னென மாலை நான்முகத்தொருவன்யாரினு - முன்னவெம்பிரான்வருகவென்னென முழுதும்யாவையுயிர்துயிற்றநாட்-பின்னவெம்பிரான்வருக ” என்னுந் திருவாசகத்தால் உணர்த.

அனையராயவர்வைகுநாளறைபுனற்கூடம்
புனிதநாயகனருட்டிறமுயிர்க்கெலாம்பொதுவா
யினியுவாவனவென்பதையாவருந்தேற
வனிதைபான்மொழிமங்கைதன்மனாளுனை வினவும்.

(இ-ள்.) அனையர் ஆய் அவர் வைகுர் நாள் - அத்தன்மையராயவர்களிருக்கூங் காலையில், அறை புனல் கூடல் புனித நாயகன் அருள் திறம் - ஒலிக்கும் நீர் குழ்த்த மதையிலெழுந்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுளின் திருவருளின்திறங்கள், உயிர்க்கு எல்லாம் பொது ஆய் இனிய ஆவன என் பதை - எல்லா வுயிர்களுக்கும் பொதுமையாய் நின்றின்பத்தருவன என்று உண்மை நூல்கள் கூறுதலை, யாவரும் தேற - எவரும் எளிதிலுணர்ந்தய்ய, பால் மொழி வனிதை மங்கை தன் மனாளுனை வினவும் - பால்போல இனிமை வாய்ந்த சொற்களையுடைய அங்கயற்கண்ணம்மை யார் தமது கணவரை வினாவுகின்றார்.

அவரவர் தரத்திற்கேற்பத் திருவருளுட்பலவாராய் நிற்கும் என்பார் அருட்டிறம் எனவும், பிரமன்முதல் பீடிலிகாத்தங்காறு மொருதன்மையவாய் நின்ற பயப்பன என்பார் உயிர்க்கெலாம் பொதுவாயினியுவாவன எனவுக் கூறினார். (ங)

வெவ்விவங்கினும்வெய்யதாய்சேத்தனவிலங்கா
மிவ்விவங்கெயிற்றேனமென்குருநாகட்கிரங்கி,

கைவிலங்கினையெய்தநீகருணையாய்முலைத்
தவ்விலங்கறிவகற்றியதிபாதெனவிறைவன்.

(இ-ள்.) வெவ்விலங்கினும் வெய்யது ஆய் - கொடிய மிருகங்களினங் கொடியதாய், அசேதன விலங்கு ஆம் இ இலங்கு எயிறு எனம் மென் குறளை கட்டு இரங்கி - இழிந்த மிருகமாகிய இந்த விளங்கும் வக்கிரதந்தங்கையுடைய பன்றியினது மெல்லிய குட்டிகளுக்குக் கருணைகூர்த்து, கை விலங்கினை எய்தநீ - சமணர்களேவிய) யானையை பெய்துகொன்ற நீ, கருணை ஆய் முலை தந்து அ விலங்கு அறிவு அகற்றியது யாது என்ன - தனது திருவருளால் தராய்வந்து முலைகொடுத்தருளியந்த மிருகத்தின் அறிவொழித்தருளிபது யாதென்று வினவ, இறைவன்-சோமசுந்தரர்க்கடவுள்.

வக்கிரமபாண்டியனுக்கிரங்கி யவனைக் காத்தற்பொருட்டு யானையைக் கொன்ற தேவரீர் குழகளுக்கிரங்கி யவர்களைக் காத்தற்பொருட்டாடிய பாண்டியன் வேட்டத்திற்பட்ட பன்றியின் குருளைகட்டு இரங்கிய காரணம் யாது என்பார் ஏனென்குறளைகட்கிரங்கிக்கருணையாய் முலைத்து அறிவகற்றியதிபாதென்றார். (ச)

அகிலவேதமுமாகமபேதமுநம்மைச்
சகலஜீவதயாபரனென்றுரைசால்பா
லிகலில்சேதனமசேதனமாகியவிரண்டும்
புகலில்வேறலவெமக்கவைபொதுமையவதனால்.

(இ-ள்.) அகில வேதமும் ஆகம பேதமும் நம்மை சகல ஜீவ தயாபரன் என்று உரைசால்பால் - எல்லா வேதங்களும் பலவகைப்பட்ட ஆகமங்களும் எல்லா ஆன்மாக்களிடத்தும் ஒருதன்மைத்தான தயாமூர்த்தியென்று கூறும் பெருந்தகைமையால், இகல் இல் சேதனம் அசேதனம் ஆகிய இரண்டும் - மாறுபடுதலில்லாத உணர்வுடைய வயிர்களும் உணர்விலுயிர்களாகிய இரண்டு பொருள்களும், புகலில் - செரல்லுமிடத்து, எமக்கு அவை வேறு அல-எமக்கு அவைகள் வேறல்ல, பொதுமைய - ஒரு தன்மையன, அதனால் - அக்காரணத்தால்.

வேதாகமங்களின் கூற்று ஆப்தவாக்கியம் என்பது தோன்ற அகிலவேதமுமாகமபேதமும் எனவும், இருபத்தெட்டுவகைப என்பது தோன்ற ஆகமபேதமும் எனவுங் கூறினார். (ரு)

தாபிழந்துவெம்பசித்தழலகஞ்சுடத்தழன்று
காயுமாதபம்புறஞ்சுடக்கானிடைக்கிடந்து
தீயுமேனமென்குருளைகடெருமாவிரங்கி
யாபுமாய்முலையளிந்துபிரளித்தனமதனால்.

(இ-ள்.) தாய் இழந்து வெம்பசி தழல் அகம் சுட - தாயை யிழத்தலால் கொடிய பசியாகிய நெருப்பு உள்ளே சுட்டு வருத்தலாலும், தழன்று காயும் ஆதபம் புறம் சுட - கொதித்து வருத்தும் கடுவெயிலானது புறத்திற்சுட்டு வருத்தலாலும், கான் இடை கிடந்து தீயும் எனம் மென் குருளைகள் தெரு மர இரங்கி - காட்டிற் கிடந்து தீயா நின்ற பன்றியின் மெல்லிய குட்டிகள் சுழன்று வருந்த அதற்கு இரங்கி, ஆயும் ஆய் முலை அளித்து உயிர் அளித்தனம் - தாயுமாகி முலைகொடுத்து அவ் வுயிர்களை யோம்பினோம், அதனால் - அக்காரணத்தால்.

தம்மாற்கூறிய வேதாகமங்கள் தமக்குப் பொதுமைய வென்பதைக் கடைப்பிடித்த யாவருமுய அசேதனயாக்கையைக் கொண்டருளினார் என்பது தோன்ற இழிவு சிறப்பும்மை தந்து ஆயுமாய் என்றார். (சு)

அளவிலாற்ற லுந்திற னுநல்லரும்பெறற்கல்வி
விளைவு ஞான முங்கிடைத்தனர் மீனவற்கினிமேல்
வளைவிலாதகோலமைச்சராய்வளம்பலபெருங்கிக்
கலைவிலபாசநீத்தெம்பெருங்கணத்தவராவார்.

(இ-ள்.) அளவு இல் ஆற்றலும் திறனும் அரும் பெறல் நல் கல்வி விளைவும் ஞானமும் கிடைத்தனர் - எல்லையில்லாத வன்மையையும் திறத்தையும் பெறுதற்கரிய நல்ல கல்வித்தேர்ச்சியையும் ஞானத்தையும் (தம்மால்) அடைந்தார்கள், மீனவற்கு இனிமேல் விளைவு இல்லாத கோல் அமைச்சர் ஆய் - பாண்டியனுக்கு இனிமேல் கோடாத செங்கோலையுடைய மந்திரிகளாய், பலவளம் பெருக்கி - (அப்பாண்டியனுக்கு) பல செல்வவளங்களையும் நாடோறும் பெருகச்செய்து, கலைவு இல் பாசம் நீத்த எம் பெருங்கணத்தவர் ஆவார் - நீங்குதலில்லாத பாசங்களினின்று நீங்கியெழு பெரிய சிவகணத்தலைவராவார்கள்.

எடுத்த காரியங்களை முற்றுதற்கு வன்மை வேண்டுதலின் அளவிலாற்றல் எனவும், ஞானம் குற்றங்களையுணர்ந்த காரியங்களில் முயலுதற்குச் சதார்ப்பாடுவேண்டுதலின் அதன்பின் திறனெனவும், அத்திறன் கல்வியறிவா லிடைபூதின்றி முற்றுப்பெறுதாகலின் அதன்பின் அரும்பெற்கல்வி விளைவு எனவும், அக்கல்வி விளைவு ஞானமின்றியிற் பயன்பெறுதாகலின் அதன்பின் ஞானமும் என முறைப்பட வைத்துக் கூறினமையாற் காரணகாரிய மாலையணி. வெட்டுவாய்தோறும் செம்பிற்கலந்த காளிதம்போல ஆன்மபோதத்தோடுங் கலந்துநின்றதால் கலைவிலபாசம் என்றார்.

என்றுநாயகனாகிக்கொடுத்தியம்பி -

யன்றுமீனவன்களவில்வந்தாசகேள்பன்றிக்

ருன்றிலேனமா முகத்தராய்ப்பன்னிருகுமார்

வென்றிவீரராய்வைகுநர்மிக்கறிவுடையார்.

(இ-ள்.) என்று நாயகன் நாயகிக்கு இறை கொடுத்த இயம்பி - என்று சோமசுந்தரக்கடவுள் அங்கயற்கண்ணியார்க்கு விடைகொடுத்தருளி, அன்று மீனவன்களவில் வந்து - அப்பொழுதே யிராசராசபாண்டியனுடைய சொப்பனத்தில் வந்தருளி, அரசகேள் - அரசனே கேளாய், பன்றிக்குன்றில் ஏனம் மாமுகத்தர் ஆய் பன்னிரு குமார் வென்றி வீரர் ஆய் வைகுநர்-வராகமலையில் பன்றிமுகத்தையுடையவராய்ப் பன்னிரண்டு குமார்கள் வென்றிவாய்ந்த வீரர்களாய் வசிக்கின்றார்கள், மிக்க அறிவுடையார் - அவர்கள் அறிவின் சால்புடையவர்கள்.

அமைச்சராவோர்க்குத் தமதாசற்குப் பண்கவர் புறங்காட்ட வாகைகூட்டும் வன்மையுடையையும், முக்காலகிழ்ச்சியையுமுணர்ந்த தொழிலை முட்டின்று முடிக்கும் அறிவுடைமையும் வேண்டும் என்னுங் குறிப்புத்தோன்ற வென்றி வீரராய் வைகுநர் மிக்கறிவுடையோர் எனக் கூறியருளினமையால் உதாரவணி. (அ)

அவனாநிள்கடைக்கமைச்சராக்கோடியென்றளவில்
சிவபராஞ்சுடாருள்செயச்செழியர்கோவேந்தன்
கவலருங்களிப்புடையனுய்க்கண்மலர்ந்தெழுமான்
மவழ்நெடுந்திணாக்கருங்கடறத்திரீந்தெல்லே.

(இ-ள்.) அவரை நின் கடைக்கு அமைச்சர் ஆக கோடி என்று அளவு இவ் சிவபரஞ்சுடர் அருள் செய் - அக்குமரர்களை யுனது திருவாயிலில் மந்திரிக்கிழமை தந்தகொள்வா யென்று எல்லையில்லாத சிவபரஞ்சோதியாகிய சோமசுந்தரக்கடவுள் திருவருள் செய்ய, செழியர்கோ வேந்தன் கவலருந் களிப்பு உடையன் ஆய் கண் மலர்ந்து - இராசராசபாண்டியன் கவற்சி கிதிதியில்லாத பெருங்களிப்பு உடையவனாகித் துயிலுணர்ந்து, எழுமான் நெடுந்திரை தவழ் கருங்கடல் தத்தி நீந்து எல்லை - குரியன் தேரிழூட்டிய ஏழுகுதிகளாகலும் நெடிய அலைகள் தவழுங் கரிய நிழைக்கடலைத்தாவி நீந்தி யுதயமாகும் வைகறைப்போதில்.

சோமகுரியாக்கினிகளுக்கு ஒளிதரும் பேரொளி என்பார் அளவில் சிவபரஞ்சுடர் எனவும், களிப்புத்தினைக்குங் காலிடைக்கிடை கவலைவந்துயுவது என்பார் கவலருந் களிப்புடையனாய் எனவுங் கூறினார். (க)

மாண்டகேள்விரான்மந்திரர்க்குணர்த்தியம்மலைமேற்
காண்டகேனமாவிரரைக்கொணர்கெனக்கருணை
பூண்டகாவலனமைச்சரும்பேரயவர்க்கண்டு
வேண்டவிரருமீண்டிலுர்மீனவன்றிருமுன்.

(இ-ள்.) மாண்டகேள்வி சால் மந்திரர்க்கு உணர்த்தி - மாட்சிமைப்பட்ட நூற்கேள்வியில் மிக்க அமைச்சர்களுக்கு அறிவித்து, அமலை மேல் காண் தரு ஏன மா வீரரை கொணர்க என - அவ்வராகமலையின்மேல் வசிக்கும் பொலிவுபிக்கவராக வீரர்களைக் கொண்டுவரக்கடவீரென்று கூற, கருணை பூண்ட காவலன் அமைச்சரும் போய் - கருணையில் மிக்க பாண்டியன் சொல்வழி மந்திரக்கிழவர்களுக்குசென்று, அவர் கண்டு வேண்ட - அக்குமரர்களைக் கண்டு தமது அரசனனுஞ்ஞையக் கூற, வீரரும் மீனவன் திருமுன் ஈண்டினார் - அவ்வராக வீரர்களும் அப்பாண்டியனவைக் களத்துவந்தார்கள்.

குடிகளிடத்து அருளுடைமையால் கருணைபூண்ட காவலன் என்றார். (க)

வந்திறைஞ்சியவராகமாமைந்தநாரேர்கண்
டந்தமில்களிப்படைந்துவேந்தமைச்சியற்கிழமை
தந்துவேறுபல்வரிசையுந்தக்கவாநல்கி
கந்துசீறியகடகரிக்கைதவன்பின்னர்.

(இ-ள்.) வேந்து - பாண்டியன், வந்து இறைஞ்சியவராக மாமைந்தநாரேர் கண்டு அந்தம்இல் களிப்பு அடைந்து - தனது அவைக்களத்தில் வந்து வணங்கி யவராக வீரர்களை நேரோ பார்த்து எல்லையில்லாத மகிழ்ச்சியை யடைந்து, அமைச்சு இயல் கிழமை தந்து - மந்திரக்கிழமையையுங்கொடுத்தி, பல் வேறு வரிசையும் தக்க ஆறு நல்கி - பலவகைப்பட்ட வெவ்வேறு வரிசைகளையும் அவர்கள் தருதிக்கேற்றபடி செய்து, கந்து சீறிய கடகரி கைதவன் பின்னர் - கட்டுத்திறைய முறிக்கு மதமிக்க யானைச்சேனையையுடைய அப்பாண்டியன் பின்பு. (க)

பழையமந்திரக்கிழார்மடப்பாவைபோல்வாரா
விழவுசால்கடிமங்கலம்விதியினுற்புணர்த்தி
யழகிதாமெனநடத்தினுனையரும்வீரக்
கழலினுன்கொருகவயமுங்கண்ணுமாய்நடப்பார்.

(இ-ள்.) பழைய மந்திரக்கீழார் மடப்பாசவ போல் வாணா - தன்பால் முன்னுள்ள அமைச்சர்கள் பெற்ற இளமைவாய்ந்த பழமைபோன்ற பெண்களை, சால்சடி விழவு மங்கலம் விதியினால் புணர்த்தி - சிறப்புமிக்க விவாகோற்சுவத்தை வேதவிதிப்படி பன்னிரு குமாரர்க்கும் கூட்டி, அழகித ஆம் என்ன நடத்தினான் - (கண்டோர்) அழகிதென்று சொல்ல முடித்தான், அணையரும் வீரக்கழலினாற்கு ஒரு கவயமும் கண்ணும் ஆய் நடப்பார்-அக்குமாரர்களும் வீரகண்டையையணிந்த அப்பாண்டியனுக்குக் கவசமுங் கண்களுமாகி நடந்தார்கள்.

பாண்டியனுக் கோரிடையூறின்றிப் பாதுகாத்து வருவதால் கவயமுமாய் எனவும், தீவழியினின்று நல்வழியிற் செலுத்தலால் கண்ணுமாய் எனவுங் கூறினார்.

கலிநிலத்துறை.

உடம்பாநிரண்டிற்குயிரொன்றெனவொன்றியைவாய்
விடம்பாயரவம்விழுங்கும்மிகையொத்துநெஞ்சந்
திடம்பாடுகொள்ளவினைவாங்கிச்செழியன்கல்வி
யிடம்பாடுநல்கும்பயன்போன்மகிழ்வெய்தநின்றார்.

(இ-ள்.) செழியன் - பாண்டியன், உடம்பு ஆநிரண்டிற்கும் உயிர் ஒன்று என ஒன்றி - அக்குமாரர்கள் பன்னிரண்டு சரீரத்திற்கும் உயிர் ஒன்று என்று கண்டோர்சொல்லக் கலந்து, ஐவாய் விடம் பாய் அரவம் விழுங்கும் இளை ஒத்து - ஐந்துதலைகையுடைய விடம்பரவிய சர்ப்பம்விழுங்கும் இளையையொத்து, நெஞ்சம் திடம் பாடு கொள்ள வினை வாங்கி - அவர்கள்மனம் சலனமின்றி நிற்கத் தனது கருமத்தைமுடித்து, கல்வி இடம் பாடு நல்கும் பயன்போல் மகிழ்வு எய்த நின்றார் - தான் கற்றகல்வி மிகவும் பயக்கும் பயணப்போல மகிழ்ச்சியுடையத் தொழிற்றலை நின்றார்கள்.

அறம்பொருள் இன்பவுபதைகளால் ஆராய்ந்தகொள்ளப்பட்ட அமைச்சர்கள் தெய்வமுதலியவற்றால் அரசனுக்கு வருந் துன்பத்தைச் சாந்திமுதலியவற்றால் ஒழித்துப் பகைவர் முதலியோரால் வருந் துன்பத்தை முன்னருணர்ந்த பாதுகாத்து அளவில்லாத தொழில்களால் வருந்தும் அவ்வரசன் பூபாரத்தைத் தமது பரமாமேற்கொண்டொழுதுவோர் அவராதலின் அவரொடு மனங்கலந்து அரசன் நடக்க வேண்டும் என்பார் உடம்பாநிரண்டிற்கும் உயிரொன்றெனவொன்றியெனவும், ஐந்துதலையால் விழுங்கு மிகையொருடலிற்சென்றமைதல்போல ஐயுறுதராய்ந்து தெளிந்த அமைச்சர்களிடத்து ஒருகாலையின் அமைச்ச நிலலாதென்னுங் கருத்தால் தங் கருமத்தை நெகிழ்த்தவிடுவ ராதலால் அவர்கள் கொண்ட கருத்தே யரசன் கொண்டொழுக்கவேண்டும் என்பார் ஐவாய் விடம் பாயரவம் விழுங்கும் மிகையொத்து எனவும், தன்கருமத்தில் முயலும் அமைச்சர்கள் அவ்வுரிமையாலவர் பிறர்போல் நிலலாது கேளிரா டொழுதுதலைப் பொறுதார் கூறுஞ் சொற்களைக்கேட்டரசனவையவமதியாது நன்குவப்பின் அக்கருமத்தின் கண்ணவர்க்கு மேன்மேலும் ஊக்கம் பிறக்கும் என்பார் நெஞ்சத்திடம்பாடு கொள்ளவெனவும், தன்னாட்டில் நிகழுஞ் செய்தியை யாராய்ந்துணரக், கண்போல்வாராயினும் அமைச்சர் செய்யுங் கருமங்களை நாடோறும் அரசன் ஆராயவேண்டும் என்பார் வினைவாங்கியெனவும், இம்மையிலொருவற்குக் கற்ற கல்வி பொருளையும் புகழையும் பெருக்கி மகிழ்வுறுத்தி மறுமையிலும் உயிர்சென்றுதிச்சென்று பயன்படுத்த மகிழ்வுறுத்தும் என்பார் கல்விவிடம்பாடு நல்கும் பயன்போல் மகிழ்வெய்த எனவுங் கூறினார். (ககூ)

நல்லாவிற்பாவினுந் தேன்கலந்தென்னப்பன்னால்
வல்லாருமாகிமதிநுட்பருமாகிச்சோர்வில்
சொல்லாலடையார்மனமுங்கனிநூங்கச்சொல்லிப்
பல்லார்பிறர்சொற்பயனாய்ந்துகவராவல்லார்.

(இ-ள்.) நல் ஆவின் பாலில் நுந்தேன் கலந்தால் என்ன - நல்ல பசுவின் பாலில் நறுமணந்தமழும் தேன்கலந்தாற்போல, பல் நூல் வல்லாரும் ஆகிமதிநுட்பரும் ஆகி - பலநூல்களில் வல்லவருமாய் நண்ணறிவுடையருமாய், சோர்வு இல் சொல்லால் அடையார் மனமும் கனிநூங்க சொல்லி - இடையில் மறதியில்லாத சொற்களால் பகைவர் மனங்களிப்படையப்பேசி, பல்லார் பிறர் சொல் பயன் ஆய்ந்து கவராவல்லார் - பலரும் பிறருஞ் சொல்லுஞ் சொற்களினுள்ள பயனை யாராய்ந்து கைக்கொள்ள வல்லவராகி.

மதுநூல்முதலிய நூலுணர்ச்சியாகிய செயற்கையறிவோடு தெய்வந்தரவந்த இயற்கையாகிய நண்ணறிவு அமைச்சர்கட்கு அமையின் அவ்வமைச்சர் பகைவர் செய்யும் சூழ்ச்சியை முன்னரறிந்தழித்து அப்பகைவர் அறிந்தும் அழித்தற்குக்கூடாத சூழ்ச்சியைச் சூழ்வர், இவர்கள் முன்னமே தெய்வந்தரப்பெற்று அஃது ஒருங்கே யமைந்திருந்ததின் அது அரசனுக்குப் பாஸோடுகலந்த நுந்தேன்போலிருந்த தென்பார் நல்லாவிற்பாவினுந் தேன்கலந்தென்னப்பன்னால் - வல்லாருமாகிமதிநுட்பருமாகி யெனவும், பிறர்கூறுஞ் சொல்லிற் சோர்வுபோலாது அமைச்சர்கூறுஞ் சொல்லிற் சோர்வுவரில் தமது அரசன் ஆக்கத்தையொழித்துக் கேடுபயக்கும் ஆதலால் அதனை யவர்கள் காத்தோம்பவேண்டும் என்பார் சோர்வில் சொல்லால் எனவும், வழுவினமை, சுருங்குதல், விளங்குதல், இனிதாதல், விழுப்பயந்தருதல் என்னுங் குணங்களாலமைந்து பகைவரும் பகைமையொழிந்து நட்பினவிரும்பும் வண்ணம் பேசஞ்சொல் அமைச்சர்க்குவேண்டும் என்பார் அடையார்மனமுங் கனிநூங்கச் சொல்லியெனவும், தம்பரிசனமாயினரும் பகைவரும் விரும்பத் தாம் கூறுஞ் சொற்களை நிராபடக்கோத்துக்கூறி அவர்கள் கூறுஞ் சொற்களில் வழுவுளவாயினும் அவற்றைநோக்கி யிகழாது பயனைமாத்திரங்கொண்டொழிதல் அமைச்சர்க்கு இன்றியமையாத குணம் என்பார் பல்லார் பிறர்சொற்பயனாய்ந்து கவராவல்லார் எனவுங்கூறினார்.

(கச)

பழையேமிறையூழ்கொளப்பட்டமென்றேமாப்பெய்தா
ருழையேவல்செய்யுஞ்சிறார்போலவொதுங்கிவேந்தன்
விழையேவதனைவிடம்போலவெறுத்துவெஃகா
ரழல்போலனுகாரகலார்நிழலன்னநீதார்.

(இ-ள்.) நிழல் அன்ன நீரார் - பாண்டியன் தேகசாயையைப்போல விடாது நிற்குந் தன்மையையுடைய பன்னிருகுமாரரும், பழையேம்-நாம் பழையோம், இறை ஊழ்கொளப் பட்டம் என்று ஏமாப்பு எய்தார்-அரசனால் முறையாக நன்குமதிக்கப் பட்டோமென்று இறுமாப்படையாது, உழை எவல் செய்யும் சிறார்போல ஒதுங்கி-பக்கலில்நின்று ஏவிய எவல்செய்யுஞ் சிறார்களைப்போல வொதுங்கி நின்று, வேந்தன் விழைவு ஏது - அரசன்விரும்பிய பொருள்யாதோ, அதனை விடம்போல வெறுத்து வெஃகார் - அதனை விஷம்போல வெறுத்து விரும்பாமல், அழல்போல் அணுகார் அகலார்-அரசனைத் தீப்போலக்கருகி யவனை யணுகவுமாட்டார் நீங்கவுமாட்டார்.

அரசன் சினங்கொள்ளுங்காலிவர் பழையர் எனக் கண்ணோடாது உயிரைக் கவர்தலால் பழையேம் என்றே மாப்பெய்தார் எனவும், அரசனால் நன்குமதிக்கப்பட்டோமென்று அவன் வேண்டாதன செய்யின் அவ்வரசன் தம்மையே நெருங்குவராகக் கருதி மரபுபொருதலால் கொளப்பட்டமென்றே மாப்பெய்தாரெனவும், அரசன் தமக்கிளையனானும் அவனாகுங்கூட அவன் ஒளியுலகக்காத்தவருதலால் அவனைக் கடவுளெனவும் தம்மையழிபடு மக்களெனவுங்கருதிப் பணிந்தொழுகில் அவனாலே ல்லாச்செல்வமும் எளிதில் வந்தெய்தும் ஆதலால் உழையேவல்செய்யுஞ் சிறுப்போல வொதுங்கியனவும், அரசனுக்குச் சிறப்பாகவுரிய வாவி, மண்டபம் பூம்பொழில் துகர்தல் முதலியவும் ஒப்பினையும் மேன்மையுமுதலியவற்றைத் தாரும் அவனோடொத்தவராகக் கருதுதற்கு அஞ்சி, விரும்பாது ஒழுங்குவராயின் அவனே விரும்பியெல்லாச்செல்வமும் தருவானாதலால் விழைவேதனை விடம்போலவெறுத்து வெடிகார் எனவும், மிகவும் விட்டு நீங்கில் குளிர் நீக்காது மிகவும் அணுகில் சுடும் தீயைப் போல மிகவும்விட்டு நீங்கில் பயன்தராது மிகவும் அணுகில் சினங்கொண்டொறுக்கும் அரசன்பால் இடைநிலத்து நின்றொழுகவேண்டிதலால் அழல்போலனுக்காரகலார் எனவுக்கூறினார். (கரு)

மறுக்குஞ்செயலீர் துநடக்கையின்வையத்தோனா
யொறுக்கும்பொருளும்பணிகேட்கையினென்னலாரைச்
செறுக்கும்பொருளுங்கவரார்வினை செல்வமாக்க
ளிறுக்கும்பொருளேயிறைவற்கிவரீட்டிஞ்செல்வம்.

(இ-ள்.) மறுக்கும் செயல் நீத்து நடக்கையின் - தாம்விலக்கிய தீத்தொழில் களைவிலக்கி விதித்தவழி நடத்தலால், வையத்தோனா ஒறுக்கும்பொருளும் - தங்கோற்றீழ்வாழும் குடிகளைத் தண்டித்தலால் வரும்பொருள்களையும், பணிகேட்கையின் - தாம்பணித்தபணியைக் கேட்டொழுகுதலால், ஒன்னலாரை செறுக்கும்பொருளும் - பகைவரைக் கோபித்தலால் வரும் பொருளையும், கவரார் - கைக்கொள்ளாது, வினை செல்வ மாக்கள் இறுக்கும் பொருளே - வினைதல் முதலியவற்றால் வருஞ் செல்வத்தையுடைய குடிகள் இறை யிறுக்கும்பொருளே, இறைவற்கு இவர் ஈட்டிம் செல்வம் - அரசனுக்கு இவர்கள் தேடிம்பொருள்களாம்.

மறுக்கும் செயலாவது தீக்கொளுவுதல், நஞ்சிடுதல், கருவியாற்கொல்லுதல், திருடுதல், ஆறலைத்தல், குறையாடல், பிறர்மனைவியைவிரும்பல் முதலிய தீச்செயல்கள். விதித்தவழியாவது அதனையொழித்து அரசன்கோற்றீழ்வுடங்கி யொழுகுதல், ஒறுத்தல் துன்பஞ்செய்தல், பொருட்கோடல், கொல்லுதல் எனமுத்திரப்பபிம் அவற்றுள் துன்பம் தங்கோற்றீழ்வாழும் குடிகள் குற்றஞ்செய்யின் அவரைத்தாயாக்குதற்பொருட்டு ஒரோவழித்துன்பஞ் செய்யும் ஒறுப்பொன்றேயன்றிப் பொருள் கோடலின்மையால் பொருளுங்கவரார் எனவும், தாம்பணித்தபணி மேற்கொண்டொழுகுதலால் பகைவர்பால் திறைகோடலேயன்றி யவர் கருவூலத்தள்ள பொருள் முதலியவற்றைக் கவர்தல் செங்கோன்மையன்மையால் ஒன்னரைச் செறுக்கும் பொருளுங்கவரார் எனவும், குடிகள்பால் தாம்கொண்ட அருளோடும், அதனால் அவர் தப்பாற்கொண்ட அன்போடும்கூடிவரும் ஆறிலொன்றும், மரக்கலத்தாலும் காலாலும்வருஞ் சுங்கப்பொருளும் அரசற்குரிய பொருள்களாதலால் வினைசெல்வமாக் களிறுக்கும்பொருளே யிறைவற் கிவரீட்டிஞ்செல்வம் எனவுங் கூறினார். (கசு)

மறத்தானவேலான்மனக்கொள்ளைதன்னெஞ்சுள்வான
நிறத்தாழிநீழலெனத்தோற்றநிறுத்துமற்ற

பன்றிக்குட்டிகளை மந்திரிகளாக்கியபடலம். ௪0௯

தறத்தாறெனிலாற்றுவரன்றெனிலாக்கமாவியிறத்தான்வரினுமனத்தானுமிழைக்கவெண்ணார்.

(இ-ள்.) மறத்து ஆன வேலான் மனக்கொள்கை - கொலையெதொழிலிழம்புகிய வேலையேந்திய இராசராசபாண்டியனுடைய மனக்கொள்கை, தம் கொஞ்ச உள்-தமது மனத்தில், வானம் நிறத்து ஆடி நீழல் என்ன தோற்ற - ஆகாயத்தைப்போலப் புகைநிறம்வாய்ந்த கண்ணாடி நீழல்போலப் புலப்படுதலால், நிறத்து-அதனைச் சீர்தூக்கி, அது அறத்து ஆறு என்னில் ஆற்றுவர் - அக்கொள்கை மறுதலாவழிப்பட்டதானால் செய்தலும், அன்று என்னில் ஆக்கம் ஆவி இறவரினும் - அல்லையாயின் தமது செல்வமும் உயிரும் அழிய அரசுக்குக்கோபம் வரினும், மனத்தானும் இழைக்க எண்ணு-தமது மனத்தாலையினுஞ் சிற்றுஞ் செய்யக்கருதாது தவிர்தலும் உடையார்.

இங்கிதம், வடிவு, தொழில், சொல்முதலிய அளவைகளால் அரசன் மனக் கொள்கையை யளக்காது மனத்தொடு கண்ணு முகமுங்கலந்தன ஆதலால் அவற்றால் அளந்தனர் என்பார் மறத்தான வேலான் மனக்கொள்கை தந்நெஞ்சுள் வான நிறத்தாடி நீழலெனத்தோற்ற எனவும், அரசன் மனக்கொள்கையை முற்றுவித்தற் கு அதன் குணங்குற்றங்நனை யாராய்தற்கு முன்னர்ச் சீர்தூக்கவேண்டும் ஆதலால் நிறத்து எனவும், அமைச்சராவார் மறுதலாக் கற்றுணர்நல் செய்வன தவிர்வன அறிதற்கேயாதலின் குணத்தையறிந்து முற்றுவிக்கில் அதனால்வரும் புகழ் மந்திரிகள் மேற்றேயாம் ஆதலால் மற்றதறத்தாறெனிலாற்றுவர் எனவும், குற்றமாயின் அதனை அரசன் யொழித்தற்பொருட்டு இடித்து உறுதிசுடறாது அவனுக்கிறுதியுக்குங் கருமத்தை முற்றுவிக்கில் அப்பழியை யுலகம் தம்மேனேற்றும் ஆதலால் ஆக்கமாவியிறத்தான்வரினு மனத்தானுமிழைக்கவெண்ணார் எனவுங்கூறினார். தந்நெஞ்சுள் எனத் திருத்தாக. (கௌ)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இன்னவாறெழுகும்பன்னிருவோருமீகையுந்தருமமும்புகழும் தென்னர்கோயகற்குவைகலும்பெருகத்திசையெலாம் விசயமுண்டாக்கிப் பன்னகாபரணன்சிவபுரமடைந்துபரண்கணநாதருட்கலந்து [ன். மன்னிவீற்றிருந்தார்மன்னர்மன்னவனும்வரன்பதமடைந்து வீற்றிருந்தார்

(இ-ள்.) இன்ன ஆறு ஒழுகும் பன்னிருவோரும்-(அரசற்கு ஆவனசெய்து) இவ்வாறு கடக்கும் பன்னிரண்டு குமாரரும், ஈகையும் தருமமும் புகழும் தென்னர் கோ மகற்கு வைகலும் பெருக - பொருளும் அறமும் புகழ்ச்சியும் பாண்டியனுக்கு நாள்தோறும் வளர்ந்தோங்க, திசை எல்லாம் விசயம் உண்டாக்கி - எட்டித்திக் குகளிலுங் கொற்றத்தை நாட்டி, பன்னகாபரணன் சிவபுரம் அடைந்து பரண்கண நாதர் உள் கலந்து மன்னி வீற்றிருந்தார் - சர்ப்பாபரணத்தையணிந்த சிவபெருமானார் சிவபுரத்தையடைந்து சிவகணநாதருள் தாமுங் கணநாதர்களாய்க்கலந்து நிலை பெற்று வசுத்திருந்தார்கள், மன்னர் மன்னவனும் வரன்பதம் அடைந்து வீற்றிருந்தான் - இராசராசபாண்டியனும் இந்திரபதத்தையடைந்து நிகரின்நியிருந்தான்.

அரசுக்கமரனுள் பொருளே படை, குடி, அமைச்சு, நட்பு, அரண் என்னும் ஐந்திற்கு முக்கிய கருவி ஆதலால் ஈகை எனவும், அதனால் தருமமும் புகழும் நாள்தோறும் பல்கலால் தருமமும் புகழும் வைகலும் பெருக எனவும், அதனூற் புகைவர் அவனடிச் சீழ்ப்படுதலால் திசையெலாம் விசயமுண்டாக்கியெனவுங் கூறினார். இது காரண மாலையணி. (கங்)

பன்றிக்குட்டிகளை மந்திரிகளாக்கியபடலம் முற்றிற்று.

ஆகப் பாயிரம் உள்படத் திருவிருத்தம் - ௨௨௭௩.

தாற்பத்தேழாவது கரிக்குருவிக்கு உபதேசஞ்செய்தபடலம்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

வரிக்குருகிப்பத்திரற்குப்பலகையிட்டமணிகண்ட
னரிக்குருளைவடிவானவடல்வீரர்க்கரசன்பார்
பரிக்குமமைச்சியலளித்தபரிசுரைத்தாம்பசுபதியார்
கரிக்குருவிக்குமொழிகேட்டருளடைந்தகதைபகர்வாம்.

(இ-ள்.) வரிக்கு உருகி பத்திரற்கு பலகை இட்ட மணி கண்டன் - இசைப் பாடலுக்கு உருகிப் பாணபத்திரர்க்குப் பலகைதந்தருளிய ஸ்ரீகண்டராகிய சோம சுந்தரக்கடவுள், அரிக்குருளை வடிவு ஆன அடல் வீரர்க்கு - பன்றிக்குட்டிகளின் வடிவாகிய வெற்றிவாய்ந்த பன்னிரண்டு வீரர்களுக்கும், அரசன் பார் பரிக்கும் அரசியல் அளித்த பரிசு உரைத்தாம் - பாண்டியனுட்டினைத் தாங்கு மந்திரக்கீழமை கொடுத்தருளிய திருவிளையாடலைக் கூறிலும், பசுபதியால்-அச்சோமசுந்தரக்கடவுளால், கரிக்குருவி குரு மொழி கேட்டி அருள் அடைந்த கதை பகர்வாம் - கரிக்குருவியானது உபதேசமொழி கேள்வியுற்று அவரது திருவருளையடைந்த திருவிளையாடலைக் கூறுவாம்.

எல்லா வுயிர்கட்கும் பொதுமையன் என்பது தோன்றப் பசுபதி என்றார். ()

அமுரேடியாசிரியவிருத்தம்.

மன்னவனிராசராசன்வானவர்க்கரசனான
பின்னவன்சூமரானபெருவலிமடங்கலன்னன்
துன்னலரடுபேர்சாய்க்குஞ்சுருணபாண்டியனீர்ஞால
மின்னறீர்த்ததற்க்கோலோச்சியிர்ங்குடைநிழற்றுநாளில்.

(இ-ள்.) மன்னவன் இராசராசன் வானவர்க்கு அரசன் ஆன பின் - இராசராசபாண்டியன் தேவர்களுக்கு அரசனா யிந்திரபதத்தை யடைந்தபின், அவன் குமரன் ஆன பெரு வலி மடங்கல் அன்னன் - அவனுடைய புத்திரனாகிய பெரிய வன்மைவாய்ந்த ஆன்சிங்கத்தை யொத்து, துன்னலர் அடு பேர் சாய்க்கும் சுருணபாண்டியன் - பகைவர் செய்யும் கொலைத்தொழில் வாய்ந்த பேர்முனையைச்சாய்க்கும் சுருணபாண்டியனுனவன், நீர் ஞாலம் இன்னல் தீர்த்து அறக்கோல் ஓச்சி - கடல்குழந்த நிலவுலகிற்கு நலிவினை பொழித்துச் செங்கோலைச் செலுத்தி, ஈர்க்குடை நிழற்றும் நாளில் - தன்னிய தவளவட்டக்குடையால் நிழல்செய்யுங் காலையில்.

தன்னாலும், தன் பரிசுனத்தாலும், பகைவராலும், கள்வராலும், விலங்குகளாலும் குடிசுக்கு வரும் நலிவினை இன்னல் என்றார். (உ)

ஆற்றல்சாலொருவன்மேனாளற்றவுமறனேயாற்றி
மாற்றமில்சிறிதுபாவஞ்செய்ததன்வலத்தால்வந்து
தேற்றமில்செய்வாயாகிச்செனித்தலாற்காகமர்தி
கூற்றெனஆற்றஞ்செய்யக்குருகிசோர்தலையதாகி.

(இ-ள்.) ஆற்றல் சால் ஒருவன் மேல் நாள் - வலிமைமிக்க வொருவன் முன்பிறப்பில், ஆற்றவும் அறனே ஆற்றி - பெரும்பாலும் (உயிர்க்குப் பற்றுக்கோடு

கா க்ரீ டி லுத் தப ித் தசித் தசுத் தருத் தவ் வராய டல

ஆகிய) தருமத்தையே செய்து, மாற்றம் இல் சிறிது பாவம் செய்து அதன் வலத் தால் வந்து தேற்றம் இல் கயவாய் ஆகி செனித்தலால் - சிறுபான்மை மாறுதலில் லாத பாவத்தைச் செய்து அப்பாவவன்மையால் அசேனமாகிய கரிக்குருவியாய்ப் பிறத்தலால், காகம் ஆகி கூற்று என ஊற்றம் செய்ய - காகமுதலிய பறவைகள் இயமணப்போல இடைபூறு செய்ய, குருதி சோர் தலையது ஆகி - உதிரஞ் சிந்துந் தலையையுடையதாகி.

நாகஞ் சிறிதாயினும் விடம் உயிர்க்கிறுதி தந்தே யொழிதல்போலப் பாவஞ் சிறிதாயினும் இழிபிறப்பைத் தந்தேயொழியும் என்பது தோன்ற மாற்றமில் பாவ ம் என்றார். (ங)

புட்கெலாமெளிதாயூறுபாடஞ்சிப்புறத்துள்ளவகி
யுட்கிரீள்வனத்துட்போகிவழிமருங்கொருசார்நிற்குங்
கட்கவிற்ப்தொழுகப்பூத்தகவிழிணர்மரமேல்வவகி
வெட்கமீதூரச்சாம்பிவெய்துயிர்த்திருக்குமெல்லே.

(இ-ள்.) புட்கு எல்லாம் எளிது ஆய் - எல்லாப் பறவைகளுக்கும் வருத்தத் தற்கு எளிய பறவையாய், ஊறு பாடு அஞ்சி - (அவைகள் செய்யும்) இடைபூற்றுக் கு அஞ்சி, புறத்து உள் வவகி உட்கி - நகர்ப்புறத்திலிருந்தும் (அங்கும் பறவைகள் வருத்தத்தற்கு) அஞ்சி யாற்றுக, ரீள் வனத்து உள் போகி - பெரிய காட்டிற்செ ண்று, வழி மருங்கு ஒரு சார் நிற்கும் - வழியில் ஒருபால் நிற்கும், கள் கவிழ்ந்து ஒழுக பூத்த - மதுவைக் கவிழ்த்துச் சிந்த மலர்ந்த, கவிழ் இணர் மரம் மேல் வைகி- கவிழ்ந்த பூங்கொத்தகனையுடைய மரமரத்தின்மேலிருந்து, வெட்கம் மீதூர சாம்பி வெய்துயிர்த்த இருக்கும் எல்லே - நரணமீதூரச் சோர்ந்து பெருமூச்செறிந்து வசி க்குமளவில்.

எல்லாப் பறவைகளும் வருத்த நின்றலால் எளிதாய் எனவும், மாமரம் ஆத லால் கவிழிணர் மரம் எனவும், தன்னையொத்த பறவைச்சாதிகள் வருத்த நின்ற லால் வெட்கமீதூரச் சாம்பி யெனவுங் கூறினார். “அலையாது-கீழிணர் சின்ற மேற்பகைமரவின்” என வரும் ஏதுவால் காண்க. (ச)

விடையவனீறுபூசுமெய்யவன்பூண்டகண்டித்
தொடையவன்புறம்புமுள்ளுந் தூயவன்குடையுங்கையி
லுடையவன்றமதீர்த்தயாத்திரையொழுக்கம்பூண்ட
நடையவனொருவனந்தநுந்தருநிழலிற்சார்ந்தான்.

(இ-ள்.) விடையவன் ரீது பூசும் மெய்யவன் - சிவபெருமான் திருநீறுபூசு ந் திருமேனியையுடையவனாய், பூண்ட கண்டிதொடையவன் - ஆபரணமாகப்பூண்ட உருத்திராட்சக்கண்டிகையாகிய மாலையையுடையவனாய், உள்ளும் புறம்பும் தூயவ ன் - அகமும் புறமும் தூய்மையையுடையவனாய், கையில் குடையும் உடையவன் தருமதீர்த்தயாத்திரை ஒழுக்கம்பூண்ட கடையவன் ஒருவன் - கையிலேந்திய குடை யையும் உடையவனாய்ப் புண்ணிய வடிவமாகிய தீர்த்த யாத்திரை செல்லும் நியதி யே தனக்கோராரபரணமாகப் பூண்ட கடைப்பிடியையுடைய வொருவன், அந்த ந ஁ந்தரு நிழலில் சார்ந்தான் - அந்தநறு மணமிக்க மரமரத்தினிழை யடைந்தனன்.

சிவபெருமானுக்கே யுரியதாதலால் விடையவனீறுபூசும் எனவும், உள்ளம் போலப் புறமுஞ் சிவவேடப் பொலிவால் தூயனாயிருத்தலால் புறம்பும் உள்ளும் தூ

யவன் எனவும், புண்ணியதீர்த்தங்களிற் சென்றாடுதலே யொழுக்கமாகக் கொண்ட கடப்பாடுடைமையால், தருமதீர்த்தயாத்திரை யொழுக்கம் பூண்ட கடையவ னெ னவுங் கூறினார். கடைப்பிடி ஈறுதொக்குக் கடையென நின்றது. விடையவன்று எ ன்றது “திருவாலவாயான் நிருநீரே” என ஆளுடையபிள்ளையாரூளிய திருப்பா சுரத்தால் உணர்க. (இ)

இருந்தவன் சிலரைநோக்கியியம்புவானெவர்க்கும்பேறு தருந்தலந்தீர்த்தமூர்த்தித்தன்மையிற்சிறந்தவன்பு வுருந்தமிழ்மதுரைபொற்றாமரைத்தடஞ்சுந்தகோசப் பெருந்தகையென்றுசான்றோர்பேசுவராதலாலே.

(இ-ள்.) இருந்தவன் - (அந்த மாமர நிழலில்) இருந்த முனிவன், சிலரை நோக்கி இயம்புவான் - அஞ்ஞள்ள சிலரைப் பார்த்துக் கூறுகின்றான், எவர்க்கும் பேறு தரும் தலம் தீர்த்தம் மூர்த்தி தன்மையில் சிறந்த - அடைந்த எவர்க்கு முத்தி ப்பயனை நல்கும்தலமும் தீர்த்தமூர்த்தியுமாகிய தன்மைகளுட் சிறந்துள்ளன, அ ன்பு வரும் தமிழ் மதுரை பொற்றாமரைத் தடம் சுந்தகோசப் பெருந்தகை என்று சா ன்றோர் பேசுவர் - கேட்போர்க்கு அன்புபயக்குந் தமிழ் வழங்கும் மதுரையும் பொற்றாமரைத் தீர்த்தமுஞ் சோமசுந்தரமூர்த்தியுமே யென்று பெரியோர் கூறுநிற் பர், ஆதலால் - ஆகையால். (சு)

ஒரிடத்தினையமூன்றுவிழுப்பமுமுள்ளதாகப் பாடரித்தில்லையேனைப்பதியிடத்தொன்றையென்றுஞ் சீருடைத்தாகுங்கூடற்செழுநகரிடத்தம்மூன்றும் பேருடைத்தாகுமென்றும்பிறிதொருபதியாடுதென்றான்.

(இ-ள்.) ஓர் இடத்து இனைய மூன்று விழுப்பமும் உள்ளது ஆக பார் இடத் து இல்லை - ஒருதானத்தில் தலமேன்மையுந் தீர்த்தமேன்மையு மூர்த்திமேன்மையு மாகிய இந்த மூன்று மேன்மையும் உளதாக இங்கன்றி நிலவுலகிலெங்குமில்லை, ஏ னை பதி இடத்து ஒன்றே - மற்றைத் தலங்களில் ஒன்றேயுள்ளது, என்றும் சீர் உ டைத்து ஆகும் கூடல் செழுநகர் இடத்து அ மூன்றும் பேர் உடைத்து ஆகும் என் றால் - எப்பொழுதும் திருவிழாச்சிறப்புடையதாகிய மதுரையென்னும் வளமிக்க திருநகரில் அம்மூன்றுமேன்மையும் பேர்பெற்றதாயுளதாமென்னில், பிறிது ஒரு பதி யாது என்றான் - (இவ்வாறு சிறந்த) வேறொருதலம் யாதுள்ளதென்று கூ றினான்.

தலமேன்மை முதலிய மூன்றும் மதுரையிலுள்ளவே என்த்திருப்பதிகளில் ல்லையென்பான் எனைப்பதியிடத்தொன்றே யென்றும், இவைகளாற் சிறந்து விளங் குவது மதுரையே என்பான் கூடற்செழுநகரிடத் தம்மூன்றும் பேருடைத்தாகுமெ ன்றும் பிறிதொருபதியாடுதென்றான் என்றங் கூறினான். விழுப்பம் தொகுத்தல். (எ)

இம்மதுரோசன்சேவித்தேத்துவோர்க்கெளியனாகித் தைகம்மலர்நெல்விபோலக்கருதியவரங்களுள்லா மிம்மையினுடனேநல்குமேனையதலத்துவானே ரம்மையினன்றிரல்காராதலாலதிகனென்றான்.

(இ-ள்.) இமதுரோசன் சேவித்து ஏத்துவோர்க்கு எளியன் ஆகி - இந்த ம துரையிலெழுந்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுள் தன்னை வணங்கும் அடியவர்க்கெளி

கரிக்குருவிக்கு உபதேசஞ்செய்தபடலம். சுதந

யவனாகி, கைமலர் நெல்லி போல கருதிய வரங்கள் எல்லாம் இம்மையின் உடனே நல்கும் - கையிலேந்திய நெல்லிக்கனியைப்போல வேண்டிக் கருதிய எல்லா வரங்களையும் இப்பிறப்பில் உடனே தந்தருளுவான், ஏனைய தலத்து வாறோர் அம்மையின் அன்றி நல்கார் - மற்றைத் தலங்களிலுள்ள மூர்த்திகள் மறுமையினன்றிக் கொடார்கள், ஆதலால் அதிகன் என்றான் - ஆகையால் சோமசுந்தர்க்கடவுளே மேம்பட்டவனென்று கூறினான்.

கையிலேந்திய நெல்லிக்கனி தன்னை நோக்குவோர்க்குப் புறம்புபோலப் புலப்படாத அகவடிவையும் உடனே புலப்படுத்தல்போல வேண்டிய வரங்களை யிப்பிறப்பிலேயே யுடனே புலப்படத் தந்தருளுதலால் கைமலர் நெல்லிபோலக் கருதிய வரங்களெல்லாம் இம்மையினுடனே நல்கும் என்றார். (அ)

மற்றதுகேட்டுக்கொம்பர்வைகியகயவாய்நூனம்
பெற்றதுபறவையாகிப்பிறந்ததும்பிறவுந்தேற்ற
முற்றதுநாயிச்சன்மமொழிப்பதற்கமவோனிங்நன்
சொற்றதேபுறுதியென்றுதுணிவுகொண்டெழுந்ததன்றே.

(இ-ள்.) அது கேட்டு கொம்பர் வைகிய கயவாய் - அதனைக் கேள்வியுற்ற அப்போதே கொம்பிலிருந்த கரிக்குருவியானது, நூனம் பெற்றது பறவை ஆகி பிறந்ததும் பிறவும் தேற்றம் உற்றது - நூனமடைதலால் பறவையாய்த் தான் வந்து பிறந்ததையும் மற்றுள்ளவற்றையுந் தெளிந்து, நாம் இச்சன்மம் ஒழிப்பதற்கு அறவோன் இங்நன் சொற்றதே உறுதி என்று - நாம் இந்தப் பிறப்பினை யொழித்தற்கு இம்முனிவன் இங்குக் கூறியதே யுறுதி பயப்பதென்று கருதி, துணிவு கொண்டு எழுந்தது - துணிந்து (மதுரைக்குச் செல்ல) எழுந்தது.

இறப்பு நிகழ்வெதிர் வென்ன முக்காலங்களில் நிகழ நிகழ்ச்சியையுணரு நூனம்பெற்றதென்பார்நூனம் பெற்றது பறவையாகிப் பிறந்ததும் பிறவுந் தேற்ற முற்றது என்றார். (க)

ஆய்மலர்க்கானநீங்கியாடகமாடக்கூடற்
போய்மலர்க்கனகஞ்சப்புண்ணியப்புனரேய்ந்தாம்பல்
வாய்மலர்க்கயலுண்கண்ணாண்மனாளைவலஞ்செய்தன்பிற்
ரேய்மலர்க்கழலினுணையகத்திறறொழுதர்ச்சித்தே.

(இ-ள்.) ஆய் மலர் கானம் நீங்கி - வண்டுகளாராயு மலர்களையுடைய காட்டினின்றும் நீங்கி, ஆடகம் மாடம் கூடல் போய் - பொற்றகடு வேய்ந்த மாடங்கள் நெருங்கிய மதுரையிற் சென்று, மலர் கனக கஞ்சம் புண்ணியம் புனல் தோய்ந்து - மலர்தலையுடைய பொற்றாமரைபூத்த புண்ணியதீர்த்தத்தில் படிந்து, ஆம்பல் வாய் மலர் கயற் கண்ணாண்மனாளை வலஞ் செய்தது - ஆம்பல் மலர்போன்ற திருவாயினையுடைய தாமரைமலர்போன்ற அங்கயற்கண்ணியார் கணவராகிய சோமசுந்தர்க்கடவுளைப் பிரதிக்ஷணஞ்செய்து, அன்பில் தோய் மலர் கழலினுனை அகத்தினுல் அர்ச்சித்து தொழுது-அடியவரன்பிற்கலந்த தாமரைமலரையொத்த திருவடியையுடைய அச்சோமசுந்தர்க்கடவுளை மனத்தினு லருச்சினைசெய்து வணங்கி.

மானதபூசை செய்தது என்பார் அகத்தினுற்றொழுதர்ச்சித்து எனவும், அன்புஞ் சிவமும் அபேதம் என்பார் அன்பிற்றேய் மலர்க்கழலினுன் எனவுங் கூறினார். ()

இன்னணமூன்றுவைகல்கழிந்தபினைம்பிராட்டி
தன்னமர்காதலாணைத்தாழ்ந்தெதிர்நோக்கியைய

வெண்ணையிக்குயவாய்செய்யுஞ்செயலிதன்வரவியாதென்ன
முன்னவனதன்மன்செய்திவரவெலாமுறையாற்கூறு.

(இ-ள்.) இன்னனம் மூன்று வைகல் கழிந்த பின் - இவ்வாய் மூன்றுதினங்
கழிந்தபின்பு, எம்பிராட்டி தன் அமர் காதலனை தாழ்ந்த எதிர் நோக்கி - எமது
பிராட்டியாராகிய அங்கயற்கண்ணியார் தம்மால் விரும்பப்பட்ட கணவராகிய சோ
மசந்தரக்கடவுளை வணங்கி-யெதிரே பார்த்து, ஐய - ஐயனே, இ கயவாய் செய்
யும் செயல் என்னை - இந்தக் கரிக்குருவி செய்யும் செய்கையாது, இதன் வரவு யா
து என்ன - இது இங்கு வருகையாதென்று வினவ, முன்னவன் அதன் தன் செய்
தி வரவு எல்லாம் முறையால் கூறு-அச்சோமசந்தரக்கடவுள் அதனது முன்னிகழ்
ந்த செய்தியும் இங்குவந்த செய்தியுமாகிய இவைகளை பெல்லா முறைபடக்கூறி.

மக்கள் நோய்தீரத் தாய் மருந்தருந்தல் போல ஆன்மாக்களுணர்ந்து வழி
பட்டு மலச்சிமிழ்ப்பு ஒழித்துய்ய அறிந்தம் அறியார்போல வினவினர் என்பார் எ
ம்பிராட்டி தன்னமர்காதலனைத் தாழ்ந்தெதிர்நோக்கிச் செய்யுஞ் செயலிதன் வ
ரவியாதென்ன எனக் கூறினார். (கக)

பத்திமைநியமம்பூண்டபறவைமேற்கருணைநாட்டம்
வைத்திமையாதமுக்கண்மறைமுதலொருசேய்க்கன்று
நித்தியநிலைமைநல்கிறேந்தவெங்கூற்றைக்காய்ந்த
சத்தியஞானமித்திஞ்சயத்தினையுபதேசித்தான்.

(இ-ள்.) இமையாத முக்கண் மறை முதல் - இஃமத்தலில்லாத திரிநேத்தி
ரங்களைபுடைய சோமசந்தரக்கடவுள், பத்திமை நியமம்பூண்ட பறவை மேல் கரு
ணை நாட்டம் வைத்து - பத்திசெய்து வழிபடுதலையே கடப்பாடாகக் கொண்ட கரிக்
குருவியின்மேல் கருபாநோக்கம் வைத்து, ஒரு சேய்க்கு அன்று நித்திய நிலைமை ந
ல்கி - 'தம்மை வழிபட்ட' மாரக்கண்டேயருக்கு அக்காலையில் நித்தியத்துவத்தைத்
தந்தருளி, நேர்ந்த வெங்கூற்றை காய்ந்த சத்திய ஞான மித்திஞ்ச யத்தினை - அவ
ர்மேலெதிர்ந்த கொடிய இயமனை உதைத்தருளிய உண்மைஞானமாகிய மித்திஞ்சய
திருமந்திரத்தை, உபதேசித்தான் - (கரிக்குருவிக்கு) உபதேசித்தருளினார்.

குரு சந்தானம் விளங்கற்பொருட்டும் ஆன்மாக்களுணர்ந்து கதியடைதற்பொ
ருட்டும் வேதங்களை யருளிய முதல்வன் என்பார் மறைமுதல் எனவும், இமை
க்கிற் சூரிய சந்திரர் இயக்கமொழியும் என்பார் இமையாதமுக்கண் எனவும், என்
றும் அழியாததன்மை யருளினர் என்பார் நித்தியநிலைமை நல்கி யெனவும், கூறினார்.
மித்திஞ்சயம் மூன்றெழுத்தோடு கூடிய திருமந்திரம். இதனைக் குருமுக்கதினுண்
ர்க. இயமனை யுதைத்த வரலாறு முன்னர்க்கூறியதுட்காண்க "ஆரணமாகமங்கள
ருளின லுருவுகொண்டு - காரணனருளானுகிற் கதிப்பவரில்லையாரும்-நாரணன்முத
லாயுள்ளசூரநரர் நாகர்க்கெல்லாம் - சேணிசூருசந்தானச்செய்தியுஞ் சென்றிடா
வே" எனவரும் ஏதுவால் மறைமுதல் என்றதற்குக் கூறியதுணர்க. (கஉ)

கலிவிருத்தம்.

உவமைபற்றவனுரைத்தமந்திரஞ்
செவியடுத்தலுஞ்சிறுணர்ச்சிபோய்ப்
பவமகற்றிடப்படுகரிக்குரீஇ
கவலைவிட்டான் கழல்வழுத்துமால்.

கரிக்குருவிக்கு உபதேசஞ்செய்தபடலம். சாகுநு

(இ-ள்.) உவமை அற்றவன் உரைத்த மந்திரம் செவி மடுத்தலும் - தனக்கு நிகரில்லாத பெருமான் உபதேசித்தருளிய மந்திரத்தைக் காதிக்கேட்டலும், சிற்றணர்ச்சி போய் - சிற்றறிவு நீங்கி, பவம் அகற்றிடப் படு கரிக்குருவி - (அத்திருமந்திரத்தால்) இனிவரும் பிறப்பு நீக்கப்பட்ட கரிக்குருவியானது, கவுலை விட்டு அரன் கழல் வழுத்தும் - கவலையொழிந்து அப்பெருமான் திருவடியைத் துதிக்கும்.

யாவும் தனது சத்தியாலாக்கப் படுபொருள்கள் ஆதலால் தனக்குத்தானே யொத்தவன் என்பார் உவமையற்றவன் எனவும், அவனானுரைத்தருளப்படுவது பேரறிவு நீங்கிப் பிறவியையொழிக்கும் என்பார் சிற்றணர்ச்சிபோய்ப் பவமகற்றிடப் படுகரிக்குரி இ எனவும், அதனாலினிவரும் கவலையொழிந்ததென்பார் கவுலைவிட்டு எனவுக்கூறினர். (கஊ)

எண்ணிலாவியிர்க்கிறைவபோற்றிவான்
தண்ணிலாமதிச்சடிபோற்றியென்
புண்ணியப்பயன்போற்றியங்கயற்
கண்ணிராதநின்கருணைபோற்றியால்.

(இ-ள்.) எண் இல்லாத உயிர்க்கு இறைவ போற்றி - எல்லையில்லாத ஆன்ம கோடுகளுக்குத் தலைவனே உன்னை வந்திக்கக்கடவேன், வான் தண் நிலாமதி சடிப போற்றி - ஆகாயத்தில் தவழும் தண்ணிய கிரணம்வாய்ந்த சந்திரனையணிந்த சடாமகுடத்தையுடையவனே வணங்கக்கடவேன், என் புண்ணியப்பயன் போற்றி-எனது சிவபுண்ணியத்தின் பேராயுள்ளவனே வந்திக்கக்கடவேன், அங்கயற்கண்ணி நாத நின் கருணை போற்றி - அங்கயற்கண்ணியம்மையார் தலைவனே யுனது திருவருளை வந்திக்கக்கடவேன்.

மலத்திற்சிமிழ்ப்புண்ட சிற்றறிவுடைய ஆன்மாக்களுக்கு முதல்வன் அம்மலத்தின்கீங்கிய பேரறிவுடையவனான யுணர்த்துவோன் ஆதலால் எண்ணிலாவியிர்க்கிறைவ போற்றியெனவும், தன்னைச் சரணடைந்தோர் நலவையொழித்தருளுந் தயாமூர்த்தியாதலால் வான் தண்ணிலாமதிச் சடிபபோற்றியெனவும், தான் செய்த சிவபுண்ணியம் இம்மையிலேயே பயக்கச்செய்தவன் ஆதலால் என் புண்ணியப்பயன் போற்றியெனவும், திருவருட்டுணைவனாய் என்றுங் கருணையேயுடையவன் ஆதலால் அங்கயற்கண்ணிநாத நின்கருணை போற்றியெனவுந் துதித்தது. (கசு)

தெளிதலின்றியேசெய்ததீமையால்
விளியுமென்னையுமாள்வேண்டுமோ
வெளியொங்குளாரொன்றுதேர்ந்துதேர்ந்
தளியையாவதுன்னருளின்வண்ணமே.

(இ-ள்.) தெளிதல் இன்றியே - (குணங்குற்றங்களால்வரும்பயன்) தெளியாது, செய்த தீமையால் விளியும் என்னையும் ஆளல் வேண்டுமோ-நான் செய்த கொடுவனையால் இழிபிறப்புற்றிக்குமென்னையும் ஓர்பொருளாகக்கருதி யாளவேண்டுமோ, எளியர் வங்கு உள்ளார் என்று தேர்ந்து தேர்ந்து அளியை ஆவது - (அடியேனையொத்த எளியொக்குளாரொன்று நாகடியவர்க்கு கருணையுடையவாயிருத்தல், உன் அருளின் வண்ணம் - உன் திருவருளின் திறம்.

முக்காலகிழ்ச்சியையு முணரும் ஞானந் தோன்றினமையால்தான் முற்பிறப்பிற்செய்தது தனக்குத்தோன்றியதுஎன்னும் தெளிதலின்றியே செய்த தீமையால் விளியுமென்னையும் எனவும், அக்கொடுந்தொழிலால் ஒம்பப்பட்டவனல்லென்னும்

ஆளல்வேண்டுமோ எனவும், பக்குவர்க்கன்றி, யாதரிப்போர் ஒருவருயின் திக்கவலும் எளியர் எங்குளொன்று நாடித் தனது முற்றமுணர்த்தறன்மையால் தனித்தனி யொருசேரநாடி யருள்செய்தலே யுன்னருளின் திறன் என்னும் எளியொக்குளாரொ ண்டு தேர்ந்து தேர்ந்தளியையாவ துன்னருளின் வண்ணம் எனவுங்கூறியது. (கடு)

உம்மைநல்லறமுடையநீர்மையா
 மிம்மைபிம்மனுவியம்பினாயிது
 வம்மைநன்னெறிக்கேசுவாதலான்
 மும்மையுந்நலமுடையமொய்ம்பினேன்.

(இ-ள்.) உம்மை நல் அறம் உடைய நீர்மையால் - முற்பிறப்பி லடியேன்செ ய்த சிவபுண்ணியப்பேறு பெரும்பாலும் உடையனாதறன்மையால், இம்மை இம னு இயம்பினாய் - இப்பிறப்பில் இத்திருமந்திரத்தை யருளினாய், இது அம்மை நல் நெறிக்கு ஏது ஆதலால் - இது மறுமையில் சிவகதியிலுய்த்தற்குக் காரணமாதலால், மும்மையும் நலம் உடைய மொய்ம்பினேன் - உம்மை இம்மை அம்மை யென்னும் முத்திரத்துப்பேறுமடைந்த வலியனுயினேன்.

முற்பிறப்பில் சிவபுண்ணியப்பேறும் இப்பிறப்பில் திருமந்திரப்பேறும் வரு பிறப்பில் சிவகதிப்பேறும் ஒருங்குடையேன் என்னும் மும்மையும் நலமுடைய மொ யம்பினேன் என்றது. (கசு)

ஆயினும்மெனக்கையவோர்குறை
 தீயபுள்ளொலாமுறுசெய்தெனைக்
 காயுமானமுங்கழியக்கண்டபே
 ரேயெனும்படிக்கெளியனாயினேன்.

(இ-ள்.) ஆயினும் - (கிணது திருவருட்நீணையால் பெரும்பேறடைந்தேன்) ஆ னாலும், ஐய ஓர்குறை எனக்கு - ஐயனே யோர் குறையெனக்குள்ளது, தீய புள் எல்லாம் - கொடிய பறகவகளைல்லாம், மாணமும் கழிய னுறு செய்து என்னை கா யும்படிக்கு - வலிமையோடு மாணமும் என்னினின்று நீங்க இடையூறு செய்து என்னை வருத்தும்படிக்கு, கண்ட பேர் ஏ என்னும்படிக்கு - பார்த்தபேர் ஏ என்று இழித்து ஓட்டும்படிக்கு, எளியன் ஆயினேன் - எளியனாகலையடைந்தேன்.

ஏ இழிப்புக்குறிப்பையுணர்த்தும் ஓரிடைச்சொல். உம்மை வலிமையுமன்றி என நின்றலால் இறந்தது தழீஇய எச்சப்பொருட்டு. குறையென்னும் வினைமுதல் எளியனாதல் என்னும் பயனிலகொண்டது. (கசு)

என்னவக்குரீஇயியம்பவெம்பிரா
 னன்னபுட்கெலாம்வளையையாகெனப்
 பின்னுமக்குரீஇதாழ்ந்துபேகையேற்
 கின்னுமோர்வாரந்தருநியென்றதால்.

(இ-ள்.) என்ன அருரீ இ இயம்ப - என்று அக்குருவி குறையிரக்க, எம்பி ரான் - எமது பெருமான், அன்ன புட்கு எல்லாம் வலியை ஆக என்ன - அப்பறவை களுக்கெல்லாம் வலியானாகக்கடவா யென்றருள், பின்னும் அருரீஇ தாழ்ந்து - மீளவு ம் அந்தக்குருவி வணங்கி, பேசையேற்கு இன்னும் ஓர் வரம் தருதி என்றது - அறி வில்லாத அடியேனுக்கு இன்னும் ஓர்வரம் தந்தருளாயென்றிரந்தது.

கரிக்குருவிக்கு உபதேசஞ்செய்தபடலம். சுகள்

என்றும் அருள்வள்ளல் என்பது தோன்றப், பின்னும்குரீஇத் தாழ்ந்து பே
தையேற் - கின்னுமோர் வரந்தருதி யெனறது என்றார். (கஅ)

வலியையென்பதென்ற பிணுக்கெலாம்
பொலியவேண்டுமெப்போதுநீசொன்ன
வொலியமந்திரமோதியோதிநாங்
கலியைவெல்லவுங்கருணைசெய்கென.

(இ-ள்.) வலியை என்பது - வலியையாகவென எனக்கருளிய பேறு, எ
ன் மரபினுக்கு எல்லாம் - என்மரபிலுள்ள பறவை ஒருகெல்லாம், எ போதும்
பொலிய வேண்டும் - எந்நாளும் குறைவின்றி விளங்கவேண்டும், நீ சொன்ன ஒலி
ய மந்திரம் ஒதி ஒதி - நீ யருளிய ஒலியையுடைய திருமந்திரத்தை யிடைபிடிப்பி
யின்று, நாம் கலியை வெல்லவும் கருணை செய்க என்ன - காங்கள் துன்பத்தைப்
புறங்காணவும் கருணை செய்தருளா யென்றிரக்கம்.

தாண்டைந்தபேறு தன்குலமுழுதும் அடையக் கருதாதல் ஆன்றோர் வழக்
கென்னு மூதுரையை இக்கரிக்குருவி விளங்கியதென்பார் உளப்பாட்டிப் பன்மைப்
பொருள்பட, நாம் கலியைவெல்லவுங் கருணைசெய்கென என்றது என்றார். இத்
னை யடியில்வருஞ் செய்யுளிற் காண்க. (கக)

ஆவதாகவென்றமரர்நாயகன்
மூவெழுத்தினுன்முடிந்தவம்மலு
தாவிற்றெய்வதமிருடிசந்தமோ
டோவிலோசைமூன்றெடுதெருட்டினுன்.

(இ-ள்.) ஆவது ஆக என்று - குறைவிரந்தது கைகூடக் கடவதென்று, அம
ரர் நாயகன் - தேவர்கள் பெருமானாகிய சோமசுந்தரக்கடவுள், மூ எழுத்தினுல்
முடிந்த அமனு - மூன்றெழுத்தினுல் முடிந்த அத்திருமந்திரத்தை, தா இல் தெய்வ
தம் இருடி சந்த மோடி - தெடுதலில்லாத தெய்வம் ருவிசந்தஸ் என்னும் இவைக
ளோடும், ஓடி இல் ஓசை மூன்றெடுநீங்கு கலிலாத அதுதாத்தமுதலிய மூன்றெ
லிகளோடும், தெருட்டினுன் - தெளிவுபெற அருளினார்.

மூவெழுத்தினுல் முடிந்த அமனு என்றது திரியம்பகம் என்னும் திருமந்தி
ரம். சந்தஸ் என்றது காயத்திரி சந்தஸ். ஓசைமூன்று என்றது அதுதாத்தம், உதாத்
தம், சொரிதம். (உ௦)

அதுசேடியாகிரியவிருத்தம்.

குருமொழியின்றுமுள்வாய்க்குருவிதன்குலனுந்தன்போல்
அருமறைமுதல்வனீந்தவாற்றலாற்பறவையெல்லாந்
பெருமைசால்வலியானென்னும்பெயரவாயுலகின்மன்னக்
கருமணிகண்டன்செம்பொற்களைகழலடிசேர்ந்ததன்றே.

(இ-ள்.) முள் வாய் குருவி குரு மொழி பயின்று - முள்போலக் கூரிய வா
யையுடைய கரிக்குருவியானது குரு உபதேசத்தை யிடைவிடாது பழகி, தன் குல
னும்-தன்சாதிப் பறவைகளும், தன் போல்-தன்னைப்போல, முதல்வன் ஈந்த அரும
றை ஆற்றலால் - சோமசுந்தரக்கடவுளருளிய அரிய திரியம்பகமனுவின வன்மை
யால், பறவை எல்லாம் - தன்சாதிப் பறவைகளெல்லாம், பெருமை சால் வலியா
ன் என்னும் பெயர ஆய் உலகில் மன்ன - பெருமையிக்க வலியானென்னும் பெய
ருட.

நாயுடையன வாயுலகில் நிலைபெற, கருமணி கண்டன் செம்பொன் களை கழல் அடி சேர்ந்தன்று - கரிய நீலமணிபோன்ற ஸ்ரீகண்டத்தையுடைய அச்சோமசுந்தரக் கடவுளுடைய செவந்த பொன்னுலரகிய ஒலிக்கும் வீரகண்டைகட்டிய திருவடிமைய படைந்தது.

முள்வாய் முள்பேரலக்கூரியவாய் என நின்றலால் பண்புவமைத்தொகை.()

இக்கரிக்குருவிதாரேற்றெய்தியவரத்தைத்தன்போல்
ஒக்கலுமெளிதாவெய்தப்பெற்றதாலுலகின்மேன்மைத்
தக்கவனொருவன்வாழ்த்தன்கிளைவாழ்வதென்ன
மிக்கவரொடுத்துக்கூறும்பழமொழிவிளக்கிறன்றே.

(இ-ள்.) இக்கரிக்குருவி தான் நேர்ந்து எய்திய வரத்தை - இந்தக் கரிக்குருவி தான்வருந்தி நோற்றடைந்த வரத்தை, தன் போல் ஒக்கலும் எளிதாக எய்த பெற்ற தால் - தன்னைப்போலத் தன் சாகிப் பறவைகளெல்லாம் வருந்தாமல் எளிதாக அடையபி பெற்றதினால், உலகில் மேன்மை தக்கவன் ஒருவன் வாழ - உலகின்கண் மேன்மையோடு நடுநிலைமையையுடைய பொருவன் வருந்தி முயன்றுவாழ, தன் கிளை வாழ்வது என்ன - அவன்கீழ் அவன் உறவினர் யாவரும் வாழ்வாரென்று, மிக்கவர் எடுத்து கூறும் பழமொழி விளக்கிற்று - ஆன்றோரெடுத்துக் கூறுமுதுரையை விளக்கியது.

தக்கவன் வருந்திமுயன்றுவாழ்தல் அவன் கிளைவாழ்வதற்கு என்பார் தக்கவனொருவன் வாழத் தன்கிளை வாழ்வதென்ன வெனவும், மூதுரை ஆன்றோர் கூற்று என்பார் மிக்கவரெடுத்துக்கூறும் பழமொழி விளக்கிற்று எனவும் கூறினார் “அழன்மண்டுபோழ்தி னடைந்தவர்கட்கெல்லாம் - நிழன்மரம்போலொப்பத் தாங்கிப் பழமரம்போற் - பல்லார்பயன்றுய்ப்பத் தான்வருந்தி வாழ்வதே - நல்லாண்மகற்குக்கடன்” எனவரும் ஏதுவால் உணர்க.

(௨௨)

ஐ. வேறு.

சசனடிக்கன்பில்லார்போலெளியாரில்லையாவார்க்கும்

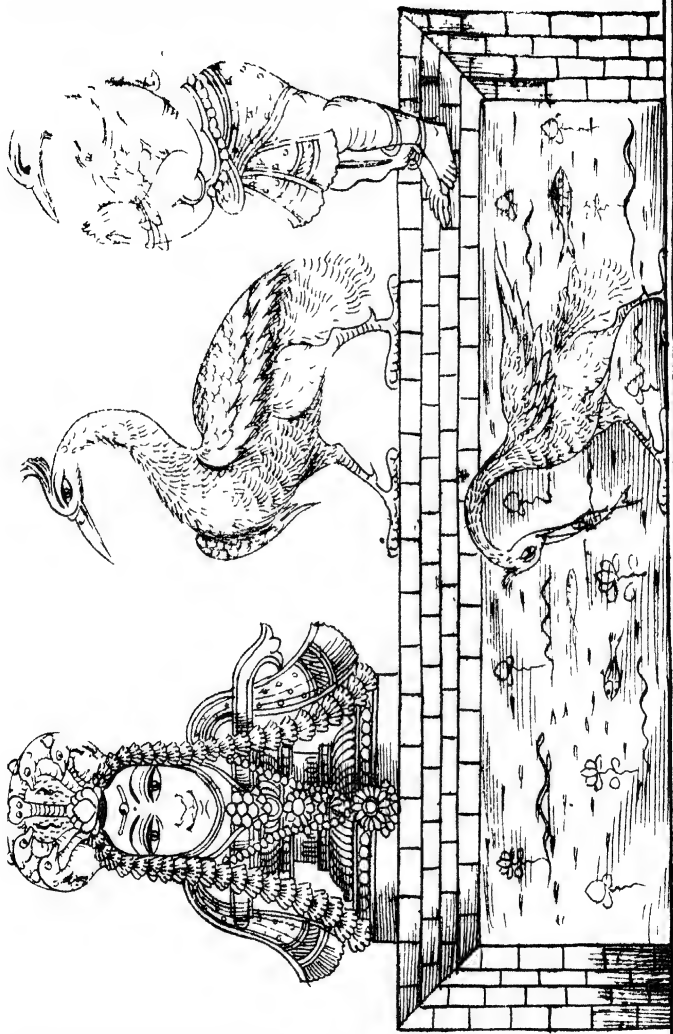
சசனடிக்கன்புடையார்போல்வளியாரில்லையாவார்க்கும்

சசனடிக்கன்பின்மையினாலெளிதாய்த்திரிந்தவிக்கயவாய்

சசனடிக்கன்புடைமையினால்வளிதாயிற்றேயெவ்வுயிர்க்கும்.

(இ-ள்.) சசன் அடிக்கு அன்பு இல்லார் போல் - சிவபெருமான் திருவடிக்கீழ்மன்பில்லாதவர்போல, யாவார்க்கும் எளியார் இல்லை - எவருள்ளும் எளியவரில்லை, சசன் அடிக்கு அன்பு உடையார் போல் - அச்சிவபெருமான் திருவடிக்கீழ்மன்புடையவர்போல, யாவார்க்கும் வலியார் இல்லை - எவருள்ளும் வலியவரில்லை, சசன் அடிக்கு அன்பு இன்மையினால் எளிது ஆய் திரிந்த இகயவாய் - அப்பெருமான் திருவடிக்கீழ்மன்பில்லாமையினால் எப்பறவைகளுள்ளும் எளிதாகத்திரிந்த இந்தக் கரிக்குருவி, சசன் அடிக்கு அன்பு உடைமையினால் எ உயிர்க்கும் வலிது ஆயிற்று - அப்பெருமான் திருவடிக்கீழ்மன்புடைமையினால் எப்பறவைகளுள்ளும் வலிதாயிருந்தது.

சிவபெருமான் திருவடிக்கீழ் அன்பில்லாதவரோ யெளிகமயிற் சிறந்தோர்க்கு உவமிக்கப்படுவோர் என்பார் சசனடிக்கன்பில்லார்போலெளியாரில்லை யெனவும், பிரமன் முதல் பிபிலிகார்த்தன் காறும் என்பார் யாவார்க்கும் எனவும், அப்பெருமான் திருவடிக்கீழ் அன்புடையவரோ வன்மையிற் சிறந்தோர்க்கு உவமிக்கப்படுவோர் என்பார் சசனடிக்கன்புடையார்போல் வலியாரில்லை யெனவும், இவ்விரு

றத்தையும் கரிக்குருவி விளக்கியது என்பார் ஈசனடிக்கன்பின்மையினு லெளிதாய் த் திரிந்தலிக்கயவாய் - ஈசனடிக்கன்புடைமையினுல் வலிதாயிற்றே யெவ்வுயிர்க்கு ம் எனவுங் கூறினார். “பூமேலயனோடுமாலும் புகலரிதென் - நேமாரிநிற்க வடியே னிறுமாக்க - நாய்மேற்றவலிட்டு நன்றூப்பொருட்படுத்த - தீமேனியானுக்கே செ ன்றுதாய்கோத்தம்பி” எனவரும் ஏதுவால் உணர்க. (உரு)

கரிக்குருவிக்கு உபதேசஞ் செய்தபடலம் - முற்றிற்று.

ஆகப் பாயிரம் உள்படத் திருவிருத்தம் - உருகூர்.

நாற்பத்தெட்டாவது

நாளைக்கு முத்திகொடுத்தபடலம்

கலிவிருத்தம்.

அத்திதந்தவிமானமழகியார்
பத்திதந்தபறவைக்குமந்திர
சித்திதந்ததிருநிதநாளைக்கு
முத்திதந்தகருணைமொழிகுவாம்.

(இ-ள்.) அத்தி தந்த விமானம் அழகியார் - அஷ்டகசங்களாற் சுமக்கப்பட்ட ட விமானத்திலெழுந்தருளிய சுந்தரவிடங்கப்பெருமானார், பத்தி தந்த பறவைக்கு மந்திர சித்தி தந்த திறன் இது - அன்புசெய்து வழிபட்ட கரிக்குருவிக்கு மந்திரசி த்தி தந்தருளிய திருவினையாடலிது, நாளைக்கு முத்தி தந்த கருணை மொழிகுவாம் - நாளைக்குச் சிவகதி தந்தருளிய கருணைத்திறமாகிய திருவினையாடலை யினிக் கூறு வாம்.

சிவபெருமான் திருவினையாடலும் ஆன்மாக்களுக்குச் சிவஞானந்தருந் திரு வருள் ஆதலால் முத்திதந்த கருணை மொழிகுவாம் என்றார். “உருவருள் குணங்க ளோடுமுணர்வரு றுருவிற்றோன்றங் - கருமமுமருள்” என்ற ஏதுவால் உணர்க.

தேக்குநீர்வையைநாட்டொருதென்புலத்
தாக்குமாடவைப்பொன்றுளாதவ்வயின்
வீக்கும்பாழ்செயும்வண்டுக்குவிழ்நற
வாக்குதாமரைவாவியொன்றுள்ளதால்.

(இ-ள்.) தேக்கும் நீர் வையை நாடு ஒரு தென்புலத்தி - நிறைந்தநீர் மய மாகிய வையைநதி சூழ்ந்த பாண்டிநாட்டில் ஓர்சார் தென்பாலில், ஆக்கும் மாடம் வைப்பு ஒன்று உள்ளது - சிற்பநூல் வழி சமைத்த மாடங்கனையுடைய நகரம் ஒ ன்றுள்ளது, அவயின் - அவ்விடத்தில், வீக்கும் பாழ் செய்யும் வண்டுக்கு - நரம்பி ன் கட்டமைந்த வீணையினிசைபோல இசைபாடும் வண்டிகளுக்கு, வீழ் நற வாக்கு தாமரை வாவி ஒன்று உள்ளது - விரும்புந் தேனை வாக்காநின்ற தாமரைகளையுடைய தடாகம் ஒன்றிருக்கின்றது. (உ)

ஆழமிக்ககயந்தலையத்தலை

வாழமினமனைத்தையும்வாய்ப்பெய்து

சூழனந்துமுத்தினுந்துறைக்கணே

தாழ்வதோர்செய்யதான்மடநாராயே.

(இ-ள்.) ஆழம் மிக்க கயந்தலை - அது அளத்தற்கரிய ஆழத்தையுடைய டாகமாம், அதலை வாழும் மீனம் அனைத்தையும் வாய்ப்பெய்து - அத்தடாகத்தில் வாழு மீன்களையெல்லாம் கொள்ளுகொண்டு, சூழல் நந்து முத்து ஈனும் துறைக்கண் ஏ - சுற்றிலுஞ் சங்குகள் முத்துகணையினர் துறையிலே, செய்ய தாள் ஓர் மடமை நாரா தாழ்வது - செவந்த சால்களையுடைய ஒரு இளநாரா வாசஞ்செய்யா நின்றது. (ங)

சிறியநான்மழையின்றியச்சேயிதழ்

வெறியதாமரையோடையியன்கரை

இறைகொணாரையிருவினைப்பெளவமும்

வறியதாகிவறப்பவறந்ததால்.

(இ-ள்.) சிறிய நான்மழை இன்றி - சிலநாள் மழையின்மையால், அசேய் இதழ் வெறிய தாமரை ஓடை வியன் கரை இறை கொள் நாரா - அந்தச் செவந்த இதழையுடைய வாசமிக்க தாமரைகள் நிறைந்த தடாகத்தின் விசாலித்த கரையிற்றங்கிய நாராயினது, இருவினை பெளவம் உம் வறியது ஆகி வறப்ப - நல்வினை நிலினை யென்னுங் கடலும் சிறிதுமில்லாது வறக்க, வறந்தது - அத்தடாகம் வறியது.

தடமும் பொய்கையும் வாவியும் மடுவுங் குளமும் ஓடையும் உருவால் வேறுபடிலும் அவையெல்லாம் நீர்நிலையேயாதலால் இங்கு ஓடையென்றார். வேதாகம வழி நிலைமையே பாவமும் அந்நூல் வழிநின்று அருள்வழி நிலைமையே புண்ணியமும் ஆதலால் அவை பந்தம் என்பார் இருவினைப்பெளவமும் எனவும், அருள்வழி நிறநல் வாய்த்ததென்பார் வறியதாகி வறப்பவறந்தது எனவுங் கூறினார். உம்மை உயர்வு சிறப்புப்பொருட்டு. (ச)

நுரைசெறித்தனநோன்சிறைநாராயும்

இனாவிரும்பியவ்வாவிடிகந்தொரீஇ

விரையவந்தொருகானிடைவீழ்ந்ததால்

புரையிலோர்க்கிடனாகுமப்பொங்கர்வாய்.

(இ-ள்.) நுரை செறித்தால் அன்ன நோன் சிறை நாராயும் - நுரைகளை இடையறாது செறித்தாலொத்த வெள்ளிய வலியசிறையையுடைய நாராயும், இனாவிரும்பி அவாவி இகந்து ஒருவி - இரையை விரும்பியத் தடாகத்தினின்று நீங்கி, விரைய வந்து ஒரு கான் இடை வீழ்ந்தது - விரைந்துவந்து ஒருகாட்டில் சேர்ந்து விழுந்தது, புரையிலோர்க்கு இடன் ஆகும் அ பொங்கர் வாய் - குற்றமில்லாத முனிவர்களுக்கு உறையுளாகிய மாச்செறிவையுடைய அக்காட்டில். (ரு)

முத்தரானமுனிவர்குழாத்தொடும்

சுத்தவாநந்தவாரியுட்டோய்ந்துதன்

சித்தமாசுகழீஇச்சிவமாகிய

சத்தியத்தவமாமுனிதங்குமால்.

(இ-ள்.) முத்தர் ஆன முனிவர் குழாத்து ஒடும் - சீவன்முத்தராகிய முனிவர்கூட்டத்தோடும், சுத்தம் ஆந்தம் வாரி உள் தோய்ந்து - களங்கமில்லாத பேரி

ன்பவெள்ளத்துள் மூழ்கி, தன் சித்தம் மாசு கழுவி - நனது மனத்தழுக்கைப்போக்கி, சிவம் ஆகிய சத்தியத்தவன் மாமுனி தங்கும் - சிவவடிவாகிய சத்தியத்தவன் என்றும் பெயராயுடைய பெரிய தபோதனனெருவன் வசிக்கின்றான்.

பரஞானத்தால்வந்த சிவநந்தவெள்ளம் என்பார் சத்தவநந்த வாரியெனவும், வெள்ளத்தில் மூழ்கினோர் புறத்தழுக்கு ஒழிதல்போலச் சிவநந்தவெள்ளத் திலமுந்தினோர் ஆணவமலசத்தியாகிய மனஅழுக்கு ஒழிந்தார் என்பார் சித்தமாசு கழிஇ எனவும், அங்ஙனம் சிவம்பிரகாசிக்கும் என்பார் சிவமாகிய எனவுக்கூறினர்.

கூப்பிடெல்லெருணித்துச்சுதரமாய்
யாப்பமைந்துசுற்றெங்கும்படித்துறைக்
கோப்பமைந்துகுளிர்சந்தியாமடம்
காப்பமைந்தோர்கயந்தலைள்ளதால்.

(இ-ள்.) கூப்பிடு எல்லை சுதரம் ஆய் குணித்து யாப்பு அமைந்து - ஒரு குரோச அளவு சுதரமாய் வரையறுத்துக் கட்டுதலமையப்பட்டு, சுற்றுவதற்கும் படித்துறை கோப்பு அமைந்து-சுற்றிவந் எங்கும் படித்துறைக்கோவையமையப்பட்டு, குளிர் சந்தியா மடம் காப்பு அமைந்த - தன்னிப நிழல்செய்யும் சந்தியாமடம் கா வலோடமைந்த, ஓர் கயந்தலை உள்ளது - ஒரு தடாகமுள்ளது. (எ)

வினாசெய்சண்பகம்பாநிநிலெங்கெதேன்
இனாசெய்வஞ்சியிலஞ்சிராமரா
நினாசெய்கிஞ்சுகநீன்மருதாதியா
உனாசெய்பன்மரமுட்புறத்துள்ளவால்.

(இ-ள்.) வினா செய் சண்பகம் பாநிநிலெங்கை - வாசம் வீசும் சண்பகமு ம் பாநியும் வெங்கையும், தேன் இனா செய் வஞ்சி இலஞ்சி ருரா மரா - வண்கிக ளொலிக்கும் வஞ்சியும்கிடும் குரவும் மராவும், நினாசெய் கிஞ்சுகம் நீன் மருது ஆதி யாக-வரிசையாயுள்ள முண்முருக்கும் நீண்ட மருதுமுடலாக, உனாசெய் பல் மரமு ம் புறத்து உள்ள - கடலும் பலமரங்களும் (அத்தடாகத்தின்) புறத்திலுள்ளன. (அ)

அந்தவாவியின்பேர்தோதீர்த்தமென்
யிர்த்தஞாலமியம்புவதாலினா
உந்தவாவுகொடுக்கவெழுந்துமுன்
வந்தநாரையதன்கணாவைகுமால்.

(இ-ள்.) அந்த வாவியின்பேர் - அந்தத் தடாகத்தின்பெயர், அதோ தீர்த்த ம் என்று இந்த ஞாலம் இயம்புவது - அச்சோததீர்த்தமென இவ்வுலகினார்த் கூற ப்படுவது, இனா உந்து அவாவு கொடுக்க எழுந்து - இனாயானதுமிக்க விருப்பினை க்கொடுக்க மேலெழுந்து, முன் வந்த நாரை அதன் கணாவையும் - அத்தடாகத்தி ன்முன்வந்த நாரையானது அதன்கணாயில் தங்காநிற்கும். (ஆ)

ஆய்ந்தமாதவரப்புனித்தட்டந்
தோய்ந்துதோய்ந்தங்கெழுந்தோறுந்தோட்புறம்
சாய்ந்தவார்சடைக்கற்றையிறத்ததுமீன்
பாய்ந்துபாய்ந்துபுரள்வனபார்த்தரோ.

(இ-ள்.) ஆய்ந்த மாதவர் - வேதாகமங்களை யாராய்ந்தணர்ந்த பெரிய த போதனர்கள், அ புனிதம் தடம் தோய்ந்து தோய்ந்து எழுந்தோறும் - அந்த வா

விதாகிய தடாகத்தில் நீராடி யெழுந்தோறும், தோள் புறம் சாய்ந்த வார் சடை கற்றையில் - பிடரில் சாய்ந்துகிடக்கின்ற நீண்ட சடாடவியில், தத்து மீன் பாய்ந்து பாய்ந்து புள்வன பார்த்து - தாவாநின்ற மீன்கள் தம்முட்பாய்ந்து புள்வனைப் பார்த்து.

தோட்புறம் பிடர் ஆதலால் பிடர் என்றும். தோய்ந்து தோய்ந்து, பன்மை ப்பொருளில் வந்த அடுக்கு. பாய்ந்து பாய்ந்து இடைவிடாமைப் பொருளில் வந்த அடுக்கு. அங்கு அசைநிலை. (உ௦)

ஈண்டையித்தவத்தோர்திருமேனியைத்
தீண்டவெத்தவஞ்செய்தனவேகொலென்
றாண்டைமீனமக்காகாவெனவினா
வேண்டுநானாவெறுத்தங்கிருந்ததால்.

(இ-ள்.) ஈண்டு இதவத்தோர் திருமேனியை தீண்ட - இவ்விடத்தில் இந்தத் தபோதனர்களுடைய திருமேனியைப் பரிசித்தற்கு, எதவம் செய்தன வ கொல் என்று - (மீன்கள்) என்னதவஞ்செய்தனவோவென்று கருதி, ஆண்டு மீன் நமக்கு ஆகா என - அவ்விடத்திலுள்ள அம்மீன்கள் நமக்கு இனாயாகாவென்று, இனா வேண்டு நானா வெறுத்து அங்கு இருந்தது - இனாவேண்டுவந்த நானா யதனை வெறுத்து அங்கு வசித்தது. (கக)

அறுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

தந்நிகர்தவத்தோர்யாருந்தடம்படிந்தேறிநித்தம்
மன்னியகருமமுற்றிச்சந்தியாமடத்தில்வைகி
மின்னியமகுடஞ்சூடிவேந்தனாபுலகங்காத்த
பொன்னியற்சடையான் கூடற்புராணநூலோதுகின்றார்.

(இ-ள்.) தம் நிகர் தவத்தோர் யாரும் - தம்மையொத்த தவத்தினையுடைய எல்லோரும், தடம் படிந்து ஏறி மன்னிய நித்த கருமம் முற்றி - அத்தடாகத்தில் நீராடிக் களையேறி இடைவிடாது என்றுமுள்ள நித்த கருமத்தைமுடித்து, சந்தியாமடத்தில் வைகி - சந்தியாமடத்திலிருந்து, மின்னிய மகுடம் சூடி வேந்தன் ஆய் உலகம் காத்த பொன் இயல் சடையான் கூடல் புராணம் நூல் ஓதுகின்றார்-விளங்கா நின்ற கிரீடத்தைத்தரித்துச் சவுந்தரபாண்டியரா யுலகினைக்காத்துவந்த பொன்போலச் செந்நிறம் வாய்ந்த சடாமகுடத்தையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய திருவாலவாய் மான்மியநூலையோதி வருகின்றவர்களாயினார்கள். (கஉ)

அண்ணலெம்பெருமான்செய்தவருள்விளையாட்டுமாதிப்
பண்ணவன்சிறப்புங்கூடற்பழம்பதிச்சிறப்புந்தீர்த்தத்
தெண்ணருஞ்சிறப்புஞ்சேர்ந்தோர்க்கெளியவருயிறைவனென்னும்
வண்ணமுமெடுத்தாக்கேட்டங்குவதியுநாரா.

(இ-ள்.) அண்ணல் எம்பெருமான் செய்த அருள் விளையாட்டும் - இறைவனாகிய எமது பெருமான் செய்தருளிய திருவிளையாடலையும், ஆதி பண்ணவன் சிறப்பும் - முன்னிப்பழம்பொருட்டு முன்னிப்பழம் பொருளாகிய சோமசுந்தரமூர்த்தியின் சிறப்பையும், கூடல் பழம் பதி சிறப்பும் - திருவாலவாயென்னும் தொன்று தொட்டுள்ள தலச்சிறப்பையும், தீர்த்தத்து எண்ணரும் சிறப்பும் - தீர்த்தத்தின் வரையறுத்தற்கரிய சிறப்பையும், சேர்ந்தோர்க்கு எளியவரும் இறைவன் என்னும் வண்ணமும்-அடைந்தவர்க்கெளிய கருணாவள்ளலென்னுந் திறத்தையும், எடுத்து கூற

அங்கு வதியும் நாளை கேட்டி - விதந்து அம்முனிவர்களுடற அவ்விடத்துத் தங்கும்
நாளை கேட்டு.

(கரு)

மடம்படுமறிவுநீங்கிவல்வினைப்பாசம்வீசித்
திடம்படுமறிவுகூர்ந்துசிவபரஞ்சோதிபாதத்
திடம்படுமன்புவாவென்றிர்த்தெழுவெழுந்துநாளை
தடம்படுமாடக்கூடற்றனிநகரடைந்துமாதோ.

(இ-ள்.) மடம் பகிம் அறிவு நீங்கி - அறியாமையீங்கி, வல்வினை பாசம் வீசி-
எழுந்த ஞானோதயத்தால்) வலிய ஆகாமியகண்மயந்தத்தை யொழித்து, திடம் ப
கிம் அறிவு கூர்ந்து - உயிர்க்குறுதி தரும் ஞானோதயம்பெற்று, சிவபரஞ்சோதி பா
கத்து இடம் பகிம் அன்பு வா என்று ஈர்த்து எழ நானா எழுந்த - சோமசுந்தரக்க
டவுளின் திருவடியிற்பரந்த நேயம் வாவென்றிழுக்க நானா அங்குநின்ற மெலெழு
ந்து, தடம் படு மாடம் கூடல் தனி நகர் அடைந்து - விசாலித்த உபரிகைகள் நிறை
ந்த கிதையாகிய ஒப்பில்லாத திருநகரையடைந்து.

பிரார்த்தம் துகரும்போதே யிடையிலேறும் வினையாதலால் ஆகாமியத்தை
வல்வினை என்றார். ஞானோதயத்தால் ஒழித்து என்றது “என்றவினையுடலோடேரு
மிடையேறுவினை - தோன்றிலருளேசுகிம்” என்ற திருவருட்பயனால் உணர்க. (கசு)

வாங்கியதிகாசும்பொற்றாமரைபடிந்திமையாவேழந்
தாங்கியவிமானமேயதலைவனைத்தாழ்ந்துகுழ்ந்து
தேங்கியவருட்கணைக்கந்தெரிசித்துத்திருமுன்வைகி
யோங்கியகருணைமேனிபுள்ளுறத்தியானஞ்செய்து.

(இ-ள்.) வாங்கிய திகாசும் பொன் தாமரை படிந்து - வளைந்த அலைகள்
குழ்ந்த பொற்றாமரைத்தீர்த்தத்தில் நீராடி, இமையாத வேழம் தாங்கிய விமானம்
மேய தலைவனை தாழ்ந்து குழ்ந்து - (தெய்வத்தன்மையால்) இமை கொட்டாத அஷ்ட
டகசங்கள் சுமந்த விமானத்திலெழுந்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுளை வணங்கிப்
பிரதக்ஷிணம்செய்து, தேங்கிய அருள் கண் நோக்கம் தெரிசித்து - தன்மேல் தேக்
கிய திருவருட்பார்வையைத் தெரிசித்து, திருமுன் வைகி ஓங்கிய கருணை மேனி
உள் உறதியானம் செய்து - திருமுன்னிருந்து (ஆன்மாக்களிடத்து) வளர்த்தோ
ங்கிய திருவருளாகிய திருமேனி தனதுள்ளத்திற்புரியத் தியானித்து.

சஞ்சிதகன்மம் ஒழிந்ததென்பார் தேங்கியவருட்கணைக்கர் தெரிசித்து என
வும், ஆன்மாக்களுணர்ந்து பூசித்துய்தற்பொருட்டித் திருக்கோயிலுள் திருமேனி
கொண்டருளினமையால் ஓங்கிய எனவும், திருவருளே திருமேனியாதலால் கரு
ணைமேனி பெயர்வுங் கூறினார். சஞ்சிதகன்மம் திருவருணைக்கால் ஒழியும் என்றது
“செய்யதிருக் - கண்ணருளானோக்கிக் கடியிறப்பாற்பட்ட - புண்ணுமிருவினையும்
போயகல்” எனவரும் போற்றிப்பெற்றோடையிற்காண்க.

(கரு)

இந்நிலையியமமுனைவந்தெல்லைஞான்றியன்புபின்னார்
அந்நிலையொழுநாநாயாடகமலந்தோய்வான்
வன்னிலைமதிக்குழ்நாங்கர்வந்துழிப்பசியால்வெந்து
மின்னிலைவேல்போற்றுள்ளுமீன்கவர்துன்குமென்னு.

(இ-ள்.) முனைவந்து எல்லை ஞான்று - பதினைந்துதினம், இந்நிலை நியமம் இ
யன்று-இவ்வாறு செய் கடனைச் செய்து, பின் நாள் அநிலை ஒருநாளை - வழிநா
ளில் அந்நியமத்தை முடிக்கும் நானா, ஆடக கமலம் தோய்வான் - பொற்றாமரைத்
தீர்த்தத்தில் நீராட, வல்நிலை மதில் குழ் ஞாங்கர் வந்த உழி - வலியநிலையையுடை

ய சுற்றுமதிலின்பக்கலில் வந்த இடத்து, பசியால் வெந்து - பசித்தழலால் தீந்து கருகி, மின் இலை வேல் போல் துள்ளும் மீன் கவர்ந்து உண்கும் என்னு - விளங்குந் தகட்கிவடிவாகிய வேலைப்போலத் துள்ளாநின்ற மீனைக் கொள்ளுகொண்டு உண்போமென்று கருதி. (கக)

சிறிதுளத்துள்ளிநாதன் திருவருள் வலத்தாற்பின்னர்
அறிவுவந்தச்சோவந்தவறப்பெருந்தீர்த்தத்துள்ளே
எறியுமீனருந்தவாசையெழுந்ததேயெனக்கிப்போதிப்
பிறவியென்றெழுழிவதென்னுப்போரூடைந்துபின்னும்.

(இ-ள்.) சிறிது உளத்து உள்ளி - சுற்று மனத்திற்கருதி, நாதன் திரு அருள் வலத்தால் - சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய திருவருளின் வன்மையால், பின்னர் அறியு வந்து - பின்பு ஞானம்வந்து, அச்சோ - ஐயோ, இந்த அறம் பெருந் தீர்த்தத்து உள்ளே - இத்தத் தருமவடிவாகிய பெரிய தீர்த்தத்துள், எறியும் மீன் அருந்த எனக்கு இப்போது ஆசை எழுந்தது - துள்ளு மீனத்தின்ன எனக்கு இப்போது விருப்ப மெழுந்தது, ஓ பிறவி என்று ஒழியது என்னு - (இக்கொடுமையால்) இந்த ப்பிரவி யெப்பொழு நொழிவதென்று, பேர் அருர் அடைந்து - பெருந்தன்பமடைந்து, பின்னும் - மீளவும். (கக)

சுந்தரச்செம்மல்பாதத்துணைமலரன்பிறோய்ந்து
சுந்தைவைத்திருக்குமெல்லையேவருமறையுஞ்செய்யும்
வந்தனைக்கரியானாமனநினைவடிவாய்த்தோன்றி
யெந்தமக்கினியாய்வேண்டும்வரமென்கொளியம்புகென்றான்.

(இ-ள்.) சுந்தரச் செம்மல் மலர் பாதம் துணை அன்பில் தோய்ந்து - சோம சுந்தரக்கடவுளுடைய தாமவாமலர்போன்ற இரண்டு திருவடிகளிலும் வைத்த அன்பிற்படித்து, சுந்தை வைத்திருக்கும் எல்லை - தனது மனத்தையந்நிலையிற் பெயராது வைத்திருக்குத் தருணத்திலு, தேவரும் மறையும் செய்யும் வந்தனைக்கு அரியான் - தேவாகளும் வேதங்களுஞ் செய்யும் வழிபாட்டிற்கு அனுகொணாதவராகிய அச்சோமசுந்தரக்கடவுள், நானாமனம் நினை வடிவு ஆய் தோன்றி - நானாமனத்திற்கருதிய திருவுருவோடு காட்சிநந்து, எம் தமக்கு இனியாய் வேண்டும் வரம் என் கொல் இயம்புக என்றான் - எமக்கு இனியவனே நீ வேண்டும் வரம் யாதென்று வினவினார்.

அன்பின்வடிவாயிருந்தது என்பார் அன்பிறோய்ந்து சுந்தைவைத்திருக்குமெல்லையெனவும், தேவர்கள் மலச்சிமிழ்ப்புகடமையாலும் திரிவிதகரணங்களைக் கொண்டறிய நிறைவால் வேதம்பாச ஞானமாதலாலும் அரியன் என்பார் தேவருமறையுஞ்செய்யும் வந்தனைக்கரியான் எனவும், சாதாரமாகிய திருவுருக்கொண்டு வந்தனர் என்பார் மனநினைவடிவாய்த் தோன்றியெனவுங் கூறினார். (கஅ)

கலிவருத்தம்.

செய்யகான்மடநாராயுஞ்சென்றுதாழ்ந்த
தையனேயிப்பிறவியறுத்துநின்
மெய்யாவாழ்சிவலோகத்தின்மேவிநான்
உய்யவேண்டுமொன்றின்னமுமுண்டரோ.

(இ-ள்.) செய்ய கால் மட நாராயும் சென்று தாழ்ந்து - செவந்த கால்களையுடைய இளமைதன்மைய நாராயும் புடைபெயர்ந்துவணங்கி, ஐயனே - ஐயனே, இ பிறவி அறுத்து நின் மெய்யர் வாழ் சிவலோகத்தின் மேவி நான் உய்ய

ண்டும் - இந்தப் பிறவி வேளையறுத்து உனது மெய்யன்பர் வாழும் சிவலோகத்
ரயடைந்து அடியேன் பிழைக்கவேண்டும், இன்னமும் ஒன்று உண்டி - இன்ன
ஒருவரமுள்ளது. (கக)

வள்ளலென்மரபுள்ளவுமற்றைய
புள்ளுமிந்தப்புனிதமலர்த்தடத்
துள்ளமீனியிருண்ணினெக்காலமுந்
தள்ளொணாதபழிவந்துசாராமே.

(இ-ள்.) வள்ளல் - கிருபாவள்ளலே, என் மரபு உள்ளவும் மற்றைய புள்
ம் - என்மரபிலுள்ள பறவைச்சாதிகளும் ஏனைப்பறவைகளும், இந்த புனிதம் ம
தடத்து உள்ள மீன் உயிர் உண்ணின் - இந்தக் களங்கமில்லாத பொற்றாமரைத்
த்தத்திலுள்ள மீன்களுபிரைக் கொள்ளுகொள்ளில், எ காலமும் தன் ஒண்ணுத
வந்து சாரும் - எந்தக்காலத்திலும் ஒழித்தற்கரிய பாவம் வந்தடையும். (உ௦)

என்றுமித்தடமீனிலவாகநீ
நன்றுசால்வாநல்கெனவெள்ளிமா
மன்றுளானும்வரந்தந்துபோயினான்
சென்றுநாளைசிவலோகஞ்சேர்ந்ததால்.

(இ-ள்.) என்றும் இ தடம் மீன் இலவாக - எப்பொழுதும் இந்தப் புனிதநீ
தத்தில் மீன்களில்லாதிருக்கும்படி, நீ நன்று சால் வரம் நல்கு என்ன-நீ நன்மை
க்க வரந்தந்தருளாயென்று குறையிரக்க, மா வெள்ளி மன்று உள்ளானும் வரம்
ந்து போயினான் - பெருமைமிக்க வெள்ளியம்பலத்தில் நடித்தருளிய சோமசுந்தர
டடவுளும் வரமருளிச் சென்றனர், நாளை சிவலோகம் சென்று சேர்ந்தது - நாளை
வலோகத்தைச் சென்றடைந்தது. (உக)

இயங்களைந்துமியம்பவிமானமேற்
புயங்கணைக்குமுக்கண்களும்பொற்பவான்
வியங்கொள்புமழைவெள்ளத்துளாழ்ந்துபோய்
வயங்கொணந்திகணத்துள்வதிந்ததே.

(இ-ள்.) இயங்கள் ஐந்தும் இயம்ப - தேவவாச்சியங்களைந்துமொ.
ானம் மேல் - விமானத்தின்மேல், புயங்கள் நான்கும் முக்கண்களும் பொற்ப -
ரங்குபுயங்களு மூன்று கண்களும் அழகுசெய்ய, வான் வியம் கொள் புமழை
வள்ளத்து உள் ஆழ்ந்து போய் - வானுலகோர் சிந்திய புஷ்பமாரியாலாகிய வெ
ளத்துள் மூழ்கிச் சிவலோகம் சென்று, வயம் கொள் நந்தி கணத்து உள் வதிந்
து - வெற்றியிழக்க நந்திராயனார் சிவகணத்துள் தானும் ஒன்றாகத்தங்கியது. (உஉ)

அன்றுதொட்டின்றுளவும்பொற்றாமரை
யென்றுரைக்குமெழின்மலரோடையிற்
சென்றுகைத்துத்திரிகின்றமீனலா
லொன்றுமற்றநீர்வாழியிர்களும்.

(இ-ள்.) அன்றுதொட்டு இன்று அளவும் - அக்காலந்தொட்டு இக்காலங்கா
ரம், பொற்றாமரை என்று உரைக்கும் ஏழில் மலர் ஓடையில் - பொற்றாமரையென்
ரு கூடும் பொலிவுமிக்க திருக்குளத்தில், சென்று உகைத்து திரிகின்ற மீன் அல்
லால் - உலாவித் தாவித்திரிகின்ற மீன்களும் அன்றி, நீர்வாழ் உயிர்களும் ஒன்றும்
ற்றன - நீரில் வாழும் உயிர்களும் சிந்தி இன்றியொழிந்தன. (உஉ)

தன்கினாயன்றிவேற்றுப்பதவைகடாமுந்தன்போ
 னன்கதியடையவேண்டிற்றேகொலிக்காராசெய்த
 வன்பினில்வியப்போவீசனருளினில்வியப்போவன்பர்க்
 கின்புருவானவீசனன்பருக்கெளிதேயைய.

பொற்றும்மாத்தீர்த்தம் மீனிலலாதிருக்க வரம்பெற்றதால் தன் கிளையுந்தி வேற்றுப்பறவைகள் தாழும் தன்போல் நன்கதிபடையவேண்டிற்று எனவும், அன்பே இன்புருவான சிவம் ஆகலால் அன்பர்க்கின்புருவான வீசன் எனவும், அன்பினில் வியப்போ என வினாவினார்க்கு அன்பால் திருவருள் விளைதலால் ஈசனன்பருக்கெளிதேயெனவும் கூறினர், “ஆக்கவனருளாற்பத்திமையுண்டாம் பத்தியாலவனருளுண்டாம்” எனவும், “கொடியேனான்நமது-குரம்பைதோறும்நாயுடலுக்க்தே-குரம்பைகொண்டின்றுநென்பாய்த்திரிம்பிய - அற்புதமானவழுததானாகன் - எற்புத்தனைதொறுமேற்றினன்” எனவும் வரும் ஏதக்களால் உணர்க. (உரு)

மறக்குறும்புகளைக் கட்டுமண்ணின்மே
 லறப்பெரும்பயிராக்கியதன்பயன்
 சிறக்கநல்கிடவுண்டிசெருக்குவான்
 ஸுறக்கமெய்தியிருந்தான்சுருணும்

(இ-ள்.) மறம் குறம்புகளைச் சுட்டி - பாவமாகிய களையைக்களைத்து, மண்ணின்மேல் அறம் பெரும் பயிர் ஆக்கி - சிலவுகளின்மேல் தருமமாகிய பெரிய பயிரேறி, அதன் பயன் சிறக்க நல்கிட உண்டு செருக்குவான் - அவ்வறப்பயிராலாகிய பயன் மிகவுந் கைகூடக் கிளைஞருமன்றித் தானும் துகர்ந்து இறுமாக்கும், சுருணைம் - சுருணபாண்டியனும், துறக்கம் எய்தி இருந்தான் - தேவருலகையடைந்து மகிழ்ச்சியோடிருந்தான்.

குடிசைக்குவருந் தீங்கியெயொழித்தனன் என்பார் மறக்குறும்புகளை கட்டு
எனவும், மறநூல்வழிச்செங்கோலோச்சின்ன் என்பார் மண்ணின்மேல் அறப்பெ
ரும்பயிராக்கியெனவும், அதனால் விளையும் பொருளின்பங்களைக் குறைவின்றி துகர்
ந்தனன் என்பார் அதன் பயன் சிறக்க நல்கிடவுண்டு எனவும்கூறினர். (உரு)

நானாக்கு முத்திகொடுத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உள்படத் திருவிருத்தம்-உருஉக.

கூடற்காண்டிமுற்றிற்று

மகாமகோபாதாராய. பாகி 1

മ. ക. നമ്പ്യാർ, ജ. 1910

